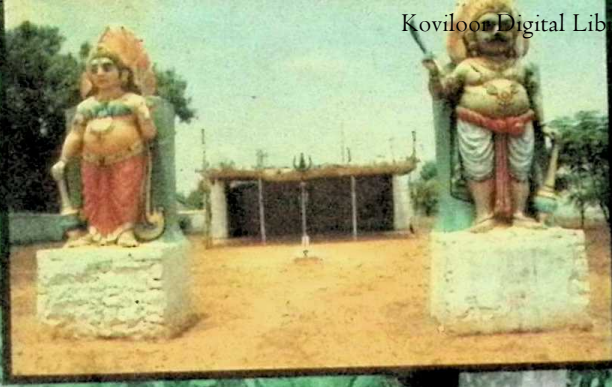

கூலூர் வரலாறு

Acc. No. 8083
Q1 : 38

கொங்குநாட்டு
வாழ்வியல் வரலாறு

சூலூர் வரலாறு

பதிப்பாசிரியர் :
புலவர் செந்தலை ந. கவுதமன்

சூலூர் - பாவேந்தர் பேரவை

38, கலங்கல் பாதை

சூலூர், கோவை - 641 402.

நூல் : குலூர் வரலாறு (History of Sulur)

பதிப்புரிமை : பாவேந்தர் பேரவை, குலூர், கோவை - 641 402.

பதிப்பாசிரியர் : புவைர் செந்தழை த.அவுதமன், எம்.ஏ., பி.எட்.,
சர்வசன மேல்நிலைப்பள்ளி, கோவை - 4.

பதிப்பு : முதற்பதிப்பு 1995, செப்டம்பர்.

பொருள் : ஊர் வரலாறு

விலை : 175 உரூபா

பக்கங்கள் : 656.

படிகள் : 3000

தாள் : சேசாயி, கிரிம் ஒவ் 13.5

ஒளி அச்சக் கோப்பு :
பாண்டியன் கணினி அச்சகம்,
80-ஏ, மேலமாசி வீதி, மதுரை - 1.

மறுதோன்றி அச்சு :
மனோ ஆப்செட்
சென்னை - 5.

கட்டாளர் :
கிருட்டிணன், சென்னை - 18.

வடிவமைப்பு : ப.முருகேசன், குலூர்.
இரா.வேங்கை மார்பன், மதுரை.

ஒளிப்படங்கள் :
ஆலிவுட் ஒளிப்பட நிலையம், குலூர்.
பொம்மு படப்பிடிப்பகம், குலூர்.

தமிழ் நாட்டில் நாம் பிறந்தோம்
தமிழர்களாய் வாழ்வோம்!
தமிழினத்தில் நாம் பிறந்தோம்
தமிழ் மொழிக்காய் வாழ்வோம்!

- புரட்சிப்பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

செய்திச் சரம்

வரலாற்று வாயில்	9
வரலாறு எழுந்த வரலாறு	13
நினைக்க வேண்டிய நெஞ்சங்கள்	33
வெளியீட்டுப் புரவலர்கள்	41
1. குலூர் வரலாற்றுச் சுருக்கம்	49
2. குலூர் அன்றும் இன்றும்	65
3. குலூர் வாழ்வியல்	103
4. மனித இன வரலாற்றில் குலூர்	123
5. குலூரும் உரோமானியத் தொடர்பும்	137
6. தொன்மைச் குலூர்	147
7. குலூர் கல்வெட்டுகள்	157
8. காலந்தோறும் குலூர்	171
9. குலூர் கோவில்கள்	177
10. குலூர் வேளாண்மை	215
11. குலூரைச் சுற்றி	251
12. ஏடு போற்றும் குலூர்	263

13. இன்றைய சூலார்	351
14. சூலார் உள்ளாட்சி வரலாறு	361
15. கல்வி காத்த சூலார்	391
16. சூலாரும் தமிழும்	419
17. சூலார் கலைவாழ்வு	455
18. சூலார் வளர்ச்சி வரலாறு	481
19. பொது நிறுவனங்கள்	507
20. விடியலை வரவேற்கும் சிந்தனைச் சூலார்	533
21. நினைவிற்குரியோர்	555
22. சுயமரியாதைச் சூலார்	567
23. விடுதலைப் போரில் சூலார்	
24. மறைந்த நிகழ்ச்சிகள்! மறையா நினைவுகள்!	611
25. வாழும் ஊரை வாழ வைப்போம்	639

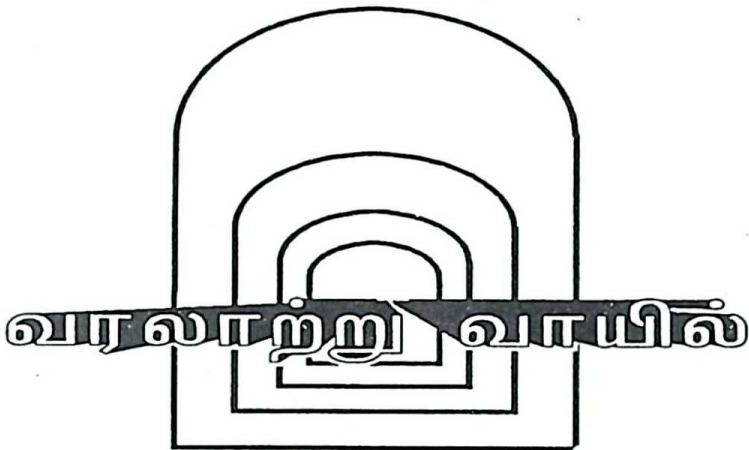

துணை நின்ற தோள்கள்.	645
---------------------	-----

தமிழராக வாழ்வோம்

- ★ குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூட்டுவோம்!
- ★ தமிழிலேயே கையெழுத்து போடுவோம்!
- ★ தமிழ் முன்னெழுத்தையே தாங்குவோம்!
- ★ தமிழ் வாயிலாகவே பயில்வோம்!
- ★ தமிழிலேயே வழிபாடு செய்வோம்!
- ★ சடங்குகளைத் தமிழில் நடத்துவோம்!
- ★ சாதிப் பட்டங்களைக் களைந்துவிட்டு,
தமிழராக ஒன்றிணைவோம்!
- ★ மனிதத் தன்மை உடையோரை மட்டும்
மதிப்போம்!
- ★ திருவள்ளுவர் ஆண்டை நடைமுறைப்
படுத்துவோம்!

கூடந்த காலத்தையும் நிகழ் காலத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும் எவருக்கும் - தலைக்கனம் வராது; தளர்ச்சியும் வராது. வரலாற்றுப் படிப்பினைகள் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்ட வல்லவை.

கனவுத் தோரணங்களால் அரண்மனை எழுப்பி அரசனும் அரசியும் உலாவருவது மட்டுமே வரலாறு என்ற எண்ணம் இப்போது மாறி வருகிறது.

வரலாற்றின் ஆணிவேர் - மக்கள் வாழ்வில் தான் ஊடுருவி நிற்கிறது.

நமது வாழ்வின் வேர்கள் எத்தனையோ திசைகளில் ஓடுகின்றன.

அரசியல், புலியியல் திசைகளை மட்டுமே காட்டிய நம் வரலாறு - மண்ணையும் மக்கள் வாழ்வையும் காட்ட வேண்டும்.

அந்த ஆணிவேரை அடையாளம் காட்டும் முயற்சியாய் அரும்பியதே - சூலார் வரலாறு என்னும் இந்த நூல்.

ஓர் ஊருக்கு வரலாறு எழுதி என்ன பயன்? என்று கேட்கத் தோன்றும்.

ஊர்களின் வரலாற்றை ஒருங்கிணைத்தால் போதும்! நாட்டு வரலாறு முழுமை பெற்றுவிடும்.

பத்துப் பேரிடம் பத்துப் பத்துக் காசாக வாங்கினால் உறுதியாக ஓர் உருபா கிடைக்குமே!

உங்களை நோக்கி ஒடிவரும் சிறிய நாணயம் - குலூர் வரலாறு. நாணயத்தைச் சேமித்தால், பணமாக்கிப் பார்ப்பது எளிது.

மண்ணையும் மக்களையும் அறிந்து கொள்ளும் விழிப்புணர்ச்சி இப்போது மிகுந்து வருகிறது.

நம்மைச் சுமக்கும் ஊரும், ஊர் சுமக்கும் பேரும் - எந்த அடிப்படையில் எழுந்தன என அறியவிரும்புவோர் பெருகி வருகின்றனர்.

வெளியே நிறுத்தும் கொசுவலை எது? வெளியேறாமல் தடுக்கும் மீன்வலை எது? வலைகளைக் கூட இப்போது இனம் பிரித்து அலசுகின்றனர்.

வழிகாட்டியவை எவை? வழியடைத்தவை எவை? - வாழ்வின் வேர்களைக் கூர்ந்து பார்க்கின்றனர்.

மன்னர்கள் வரலாறு எழுதப்பட்டு விட்டது. மக்கள் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது.

மக்களின் கலை, பண்பாட்டு, சமுதாய வரலாறுகள் இல்லையே என்ற ஏக்கம் பலருக்கும் உள்ளது.

குலூர் பாவேந்தர் பேரவையினராகிய எங்களுக்கும் இந்த ஏக்கம் இருந்தது. ஊர் வரலாற்றை உருவாக்கும் முயற்சியை 1989 இல் தொடங்கினோம். ஆறாண்டு கால உழைப்பு, குலூர் வரலாறாக உருவெடுத்துள்ளது.

மக்கள் வாழ்வியல் வரலாற்றை - குலூர் என்ற புள்ளியில் இருந்து தொடங்கியுள்ளோம்.

எந்த ஒவியமும், புள்ளியிலிருந்துதானே புறப்படவேண்டும். எந்தப் பாதையும் ஒரு காலடியில் இருந்துதானே தொடங்க வேண்டும். நாங்கள் குலூரிலிருந்து தொடங்கியுள்ளோம்.

தமிழ்நாட்டு வாழ்வியல் வரலாறு - குலூரிலிருந்து தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் முதல் வாழ்வியல் வரலாற்று நூல் - குலூர் வரலாறு.

மக்களின் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் எங்கெல்லாம் வேரோடியுள்ளனவோ, அங்கெல்லாம் தேடி அலைந்தோம்; வேரோடும் திசையெல்லாம் சேர்ந்தோடினோம்.

மனிதரை மனிதருக்கு அடையாளம் காட்ட சூலூர் வரலாறு துணை செய்யும் என நம்புகிறோம்.

சமுதாய மேம்பாட்டு முயற்சிகளும் இயக்கங்களும் தொடக்க நாளிலிருந்தே சூல் கொண்டுள்ள ஊர் சூலூர். அதனால், எங்கள் உழைப்பும் முயற்சியும் இங்கே மதிப்படைந்தன. வெளியீட்டுப் பணிகளில் துணை நிற்கவும் தோள் கொடுக்கவும் - சூலூர் பெருமக்கள் மகிழ்வோடு முன் வந்தனர்.

பனித்துளிக்குள் மலைமுகட்டைப் பார்ப்பதுபோல், கோவை வரலாற்றையும் கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலையும் - சூலூர் வரலாற்றில் பார்க்க முடியும்.

வாருங்கள்! நூலுக்குள் நுழைவோம்.

சாதனைகளை அறிந்து நம்பிக்கை பெறுவோம்!

தவறுகளை அறிந்து எச்சரிக்கை பெறுவோம்!

ஊருக்கு ஒரு வரலாற்றை உருவாக்கி,

மக்கள் வரலாற்றை மலரச் செய்வோம்.

சூலூர் வரலா(று) ஊரும் வாழ்வும்

தோன்றி வளர்ந்த நிலைகாட்டும்!

மேலும் மேலும் வளரும் வாழ்வின்

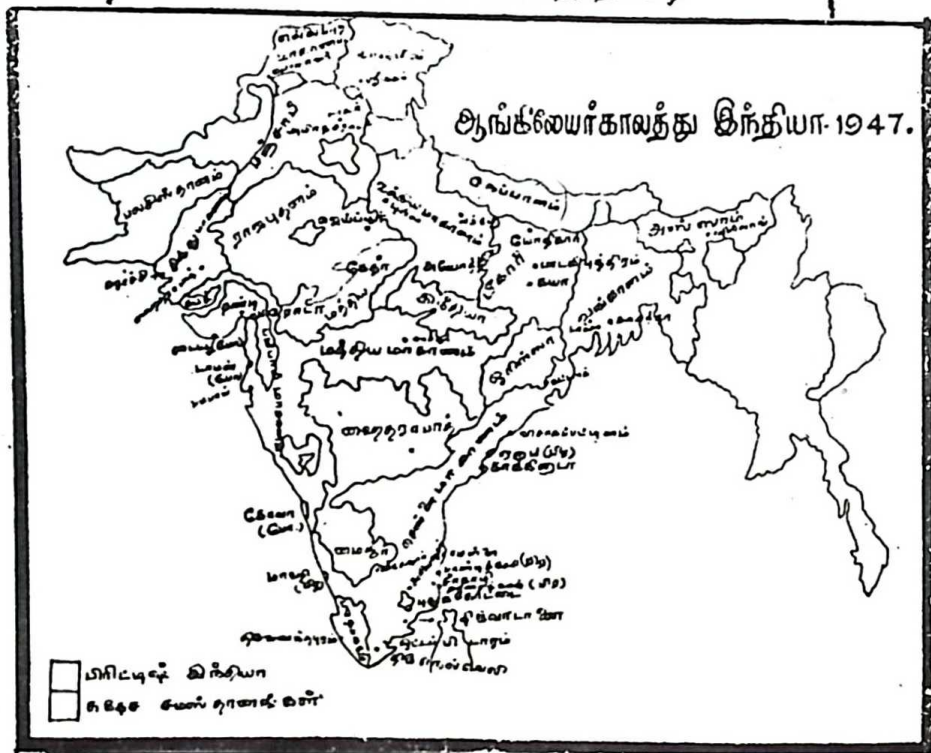
வேர்கள் செல்லும் திசைகாட்டும்!

காலும் சுவடும் ஒடும் திசையின்

காலம் உணர்த்தும் கண்ணாடி!

வாழும் வாழ்வின் மூலம் காட்டும்

வரலாற் நிற்கிது முன்னோடி!

வரலாறு எழுந்த வரலாறு

சூலூர் வரலாற்று நூலுக்கு முன்னோடியான - ஊர் வரலாறுகள் உள்ளன; வாழ்வியல் வரலாறுகள் இல்லை.

வாழ்வியல் வரலாற்று நூல் வரிசையில் தமிழ் நாட்டின் முதல்முயற்சி - முன்னோடி நூல் - சூலூர் வரலாறுதான்!

ஓர் ஊரை மையப்படுத்தி, அவ்வூர் தொடர்பான மக்கள் வாழ்வியலின் பலமுனைச் செய்திகளையும் சமூகவியல் பார்வையோடு வழங்கும் பணியை சூலூர் வரலாறு தொடங்கி வைத்துள்ளது. எதிர்காலத் தமிழகத்தில் இப்பணி இன்னும் வேர்விட்டுக் கிளை பரப்பும் என நம்பலாம்..

சிற்றூர்க்கலைச் செய்திக் களஞ்சியங்கள் என வாழ்வியல் வரலாற்று முயற்சியைத் தமிழக அரசே அறிவித்ததும் உண்டு; செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டதும் உண்டு. ஏனோ, அவை நூலாக வெளிவரவில்லை.

சென்னை, மதுரை, நெல்லை, முகவை - இந்த நான்கு மாவட்டங்களில் சிற்றூர்க் கலைச் செய்திக் களஞ்சியங்கள், தொகுக்கப்பட்டன : வல்லுநர் குழுவிற்கும் அனுப்பட்டன. அவை வெளிவரலை எட்டிப்பார்க்காத காரணம் புலப்படவில்லை.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைத் தொகுத்தளிக்கும் தமிழ்நாட்டரசின் முயற்சியில் - இதுவரை மூன்று நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

நிகழ்காலத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கவும் கடந்த காலச் செய்திகளே கைகொடுக்கும்.

தமிழருக்கு வரலாற்று உணர்வில்லை என்னும் பழிச்சொல் வராமல் பாதுகாப்பது - இன்றைய அறிவாளர்களின் கடமை.

ஊர் வரலாறு என்ற வகையில் இது வரை சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

செந்தலை வரலாறு	- எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்
பூளைமேடு வரலாறு	- அ.கி. நாயுடு
சென்னை மாநகர வரலாறு	- மா.சு. சம்பந்தன்
கோலார் தங்கவயல் வரலாறு	- கே.எஸ். சீதாராமன்
கோவை மாநகர வரலாறு	- சக்திதேவி
அன்னூர் வரலாறு	- க.அ. புவனேசுவரி
மாகி வரலாறு	- சி.எஸ். முருகேசன்
இதுவோ எங்கள் கோவை	- கோவை கிழார்
அரிக்கமேடு அகழ்வாய்வு	- சு. தில்லைவனம்
வரலாற்றில் வளவனூர்	- இலட்சுமிமூர்த்தி
நெஞ்சை அள்ளும் தஞ்சை	- புலவர் செ. இராசு
பேரூர்	- அரங்க. பூங்குன்றன்
தருமபுரி வரலாறு	- பெ. பெரும்பாக்கன்

ஊர் வரலாறு என்ற அடிப்படையில், பண்டைய அரசியல் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறும் நூல்களே இவற்றில் மிகுதி பூளைமேடு வரலாறு, இதுவோ எங்கள் கோவை, கோலார் தங்கவயல் வரலாறு - மூன்றும் வாழ்வியல் வரலாற்றுச் சாயலுடையவை.

மக்களின் பொருளியல், சமுதாயவியல், பண்பாட்டியல் தொடர்பான வரலாறுகளை விரிவாகத் தொகுத்தளிக்கும் முயற்சி - குலூர் வரலாறு என்னும் இந்த நூலிருந்து தான் தொடங்குகிறது.

“பெரியார் மாவட்டத்தின் சமுதாய வரலாற்றை எழுதுவதே என்

வாழ்க்கைப் பணியாகும். அரசியல் வரலாற்றைக் காட்டிலும் பொருளாதார, சமுதாய, பண்பாட்டு வரலாறுதான் மக்களுக்குத் தேவையான ஒன்றாகும்."

அறிஞர் கு.ச. ஆனந்தம் 15.1.1994 ஆம் நாள், பெரியார் மாவட்டக் கலை இலக்கியக் கூட்டமைப்புத் தொடக்கவிழாவில் இவ்வாறு அறிவித்துள்ளார். (வளரும் தமிழ் உலகம் - சனவரி 94)

இதுபோன்ற அறிவிப்புகளும், அவற்றுக்கான முயற்சிகளும் - குலூர் வரலாறு நூலைக் கண்டபின் இன்னும் மிகுதி பெறவும் வேகம் பெறவும் வாய்ப்பு உண்டு.

தமிழ்நாட்டின் பல துறைகளுக்குத் தலைமை தாங்கும் கோவை - வரலாற்றுத் துறையிலும் வழிகாட்டியாக உள்ளது.

கொங்கு நாட்டின் மண்வரலாறு - கோவை கிழார் எழுதிய கொங்குநாட்டு வரலாறு என்னும் நூலாக வெளி வந்துள்ளது. கொங்கு நாட்டு மக்கள் வரலாறு - பாரதியார் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ள கொங்கு நாட்டியல் என்னும் நூலாக உருவெடுத்துள்ளது.

கோவை நகரின் பல துறைவளர்ச்சியைச் சுருங்கக் கூறும் அரிய நூலாக கோவை கிழாரின் இதுவோ எங்கள் கோவை 1952 இலேயே வெளிவந்துள்ளது. ஊர் வரலாற்று வரிசையில் முதல் முயற்சியாக, கோவை மாவட்டத்தின் பூளைமேடு வரலாறு வெளிவந்துள்ளது.

கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தும் அரிய பணியில் - கோவை வானொலி நிலையமும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுள்ளது.

கோவை வானொலி நிலையப் பொன் விழா மலராக வெளி வந்துள்ள தமிழ்மணம் - கொங்கு நாட்டு வரலாற்றுக்கு வளம் சேர்க்கும் நல்ல தொகுப்பு நூல்.

கொங்கு நாட்டுப் பண்பாட்டுப் படிவங்கள் என இப்போது (1995) வானொலியில் ஒளிபரப்பாகி வரும் தொடர் - நூலாக வெளிவரும் போது - வரலாற்றிற்கு வளம் சேர்க்கவல்ல அரிய தொகுப்பாய் அமையும்.

சமகாலத் தமிழக வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்தும் நூல்கள்

அண்மை நாளாக வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன.

- ★ தமிழ்நாட்டில் பண்பாட்டுப் புரட்சி (வே. ஆனைமுத்து)
- ★ மனித இன வரலாற்றில் பெரியார் பேணிய அடையாளம் (கு.வெ.கி. ஆசான்)
- ★ திராவிட தேசியமும் தமிழ் தேசியமும் - குணா

நவீன காலத்திற்குள் தமிழகம் நுழைந்த வரலாற்றை விளக்கும் - ஏராளமான குறிப்புகள் இந்த நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அண்மைக் கால நடப்பு வரலாற்றை ஆழத்தோடும் கூர்மையோடும் வெளிப்படுத்தும் முயற்சி இப்போது பெருகி வருகிறது.

★ அறந்தை நாராயணன்	★ அ.மா. சாமி
★ அருணன்	★ க. திருநாவுக்கரசு
★ வே. ஆனைமுத்து	★ பெ.சு. மணி
★ புலவர் இரா. இளங்குமரன்	★ ரண்டார்வை
★ விடுதலை க. இராசேந்திரன்	★ ரகமி
★ கோ. கேசவன்	★ என். ராமகிருஷ்ணன்
★ மா.சு. சம்பந்தன்	★ ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

சமகால வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்தும் முன்னணி ஆய்வாளர்களாக, இப்படிப் பலர் உருவாகியுள்ளனர்.

வரலாற்றுணர்வோடு செய்திகளைப் பதிவு செய்யும் அரசியல் தலைவர்களும் உள்ளமை - இந்நூற்றாண்டின் புதுமை.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி, ம.பொ. சிவஞானம் இருவரும் - வரலாற்றாசிரியர்களாய்த் திகழும் அரசியல் தலைவர்களில் முன்னணி இடத்திற்கு உரியோர்.

கலைஞர் எழுதிய நெஞ்சுக்கு நீதி (மூன்று தொகுதிகள்) ம.பொ.சி எழுதிய விடுதலைப் போரில் தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு விடுதலைக்குப் பின் தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு , தமிழகத்தில் பிற மொழியினர் முதலிய நூல்கள் - வரலாற்றுலகின் தனி மனிதச் சாதனைகளாக எதிர்காலத்தில் வியக்கப்படும்.

வளர்ச்சியும் மாறுதலும் நொடிதோறும் நிகழ்ந்து வரும் இன்றைய சூழலில் - ஆண்டு வாரியான வரலாற்றுப் பதிவுகளும் இன்றியமையாதவை. மலையாளமனோரமா இதழ் இவ்வகையான வெளியீட்டை 1991 முதல் வெளியிட்டு அரும்பணியாற்றி வருகிறது. 'மனோரமா இயர்புகு' என்னும் பெயரில் இதுவரை ஆண்டு நூல் களஞ்சியங்கள் அய்ந்து வெளிவந்துள்ளன.

தினத் தந்தி பொன் விழாவை ஒட்டி வெளியான வரலாறு படைத்த தினத்தந்தி (1992) என்ற வெளியீடும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. ஊர் வரலாறு என்ற முறையில் மிகச் சில நூல்களே வெளியாகி உள்ளன.

சூலூர் வரலாறு - ஆறாண்டு

சூலூர் வரலாறு 1989இல் தொடங்கப்பட்டது; ஆறாண்டு கால உழைப்பிற்குப் பின்பே நூல் வடிவைக் கண்டுள்ளது. வேறுவகையான நூல்களாயிருப்பின் - இந்த ஆறாண்டில் இருபது முப்பது நூல்களை உருவாக்கி இருக்க முடியும்.

கடும் உழைப்பை உணவாகத் தந்தால் மட்டுமே - வரலாறு கைநீட்டுகிறது. வாழ்வியல் வரலாறாய் உருவான சூலூர் வரலாறு - கூட்டு முயற்சி காரணமாக ஆறாண்டிற்குள் உருவம் பெற்று விட்டது.

காரல் மார்க்சு 'மூலதனம்' நூல் எழுத 17 ஆண்டுகள் தேவைப் பட்டதாம். கிப்பன் 'ரோமப் பேரரசின் எழுச்சியும், வீழ்ச்சியும்' எழுதி முடிப்பதற்குள் 20 ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டனவாம். ஆடம்சுமித்து 'நாடுகளின் செல்வம்' நூல் எழுத 17 ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொண்டாராம். காரல் காண்டுபர்க்கு 'ஆபிரகாம் லிங்கன் வரலாறு' நூலை 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே முடிக்க முடிந்ததாம். சிங்காரவேல் முதலியார் 'அபிதான சிந்தாமணி' எழுதி முடிக்க 12 ஆண்டுகள் ஆயினவாம். பொன்னீலன் 'புதிய தரிசனங்கள்' புதினம் எழுதுவதற்குள் 14 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டனவாம். 'மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும்' நூல் எழுத, மறைமலையடிகளார் 24 ஆண்டுகளைச் செலவிட்டாராம்.

சூலூர் பாவேந்தர் பேரவை சூலூர் வரலாறு தொகுத்து

முடிக்க எடுத்துக் கொண்ட காலமோ - ஆறு ஆண்டுகள்! கூட்டு முயற்சி காரணமாக, குறுகிய காலத்தில் நூலை அணியமாக்க முடிந்தது.

பேரவைத் தோழர்களின் கூட்டு முயற்சியில் செய்திகள் சேகரிக்கப்பட்டன. அவற்றை ஒழுங்கு செய்து நூலாக்கும் பணியைச் செந்தலை ந. கவுதமன் மேற்கொண்டார். தனிமனித முயற்சியாக குலூர் வரலாறு தொகுக்கப் பட்டிருந்தால், இன்னும் பல ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

நூலுக்குள் இடம் பெறுவது இரண்டு வரியாக இருந்தாலும், அந்த இரண்டு வரிக்காகப் பல நாள்களைப் பலியிட்டுப் பேரவைத் தோழர்கள் அலைந்த நிகழ்ச்சிகளை, அருகிலிருந்தோர் மட்டுமே அறிவர். பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்களின் ஒன்றுபட்ட முயற்சியில் உருவான குலூர் வரலாறு பல்வேறு பட்டறிவுகளை வழங்கியது.

ஈரான் நாட்டு வணிகம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில் குலூரில் நடந்தது என ஆய்வாளர் ஒருவர் எழுதியிருந்த குறிப்பைக் கண்டு எங்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. உரோமானிய வணிகம் மட்டுமல்ல ஈரானிய வணிகமும் குலூரில் நடந்துள்ளதே! அதுவும் கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில்! சொல்பவர் ஆய்வாளராயிற்றே. செய்தியை நம்பினோம். இந்தச் செய்திக்கு ஆதாரமாக ஆய்வாளர் காட்டியிருந்த வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர் எழுதிய ஆங்கில நூலைத் தேடி அலைந்தோம். நல்ல வேளை! மூலநூல் கிடைக்கா விட்டாலும் (புலவர் கா. கோவிந்தன் மொழி பெயர்த்த) மொழி பெயர்ப்பு நூல் கிடைத்தது. அதில் ஈராணைக் காணோம்! ஈரான் எனும் நாணயவகை மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஈரான் என்னும் நாணயப் பெயரை, ஈரான் என்னும் நாட்டுப் பெயராக அந்த ஆய்வாளர் மொழிபெயர்த்திருந்த 'பொறுப்புணர்ச்சி' அப்போது தான் புரிந்தது.

'குலூர் தந்தது - ஈரான் நாட்டு வணிகம் அல்ல! ஈரான் வகை நாணயம்!' மொழி பெயர்ப்பு நிகழ்த்திய குழப்பத்திலிருந்து நாங்கள் விடுபட, வெகுநாள் முயற்சி தேவைப்பட்டது. (காண்க : ஏடு போற்றும் குலூர்)

குலூர் வரலாறு தொடர்பான தொடர் சொற்பொழிவுகளை - தொல் பொருள் ஆய்வாளர்கள் அரங்க பூங்குன்றன், ஐ. இராமசாமி, அ. செல்வராசு, இரா.ப. கருணானந்தன் நால்வரும் குலூர் வந்து வழங்கினர். குலூர் வரலாற்றுக் கருத்தரங்கம் எனப் பாவேந்தர் பேரவை அவர்களைக் கொண்டு பல தொடர் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியது.

திரு. அர. பூங்குன்றன் சொற்பொழிவு (28. 7. 1991)

குலூர் பற்றிய ஒரு சொல் இருந்தாலும் போதும். குலூர் தொடர்பான எல்லா நூல்களையும் திரட்டிவிட வேண்டும் என விரும்பினோம். நூல்களைத் தேடத் தொடங்கினோம். செய்தி இருக்குமோ என அய்யுற்ற எல்லா நூல்களையும் வாங்கிக் குவித்தோம். பல நூறு புத்தகங்களை எழுத்துஎழுத்தாகப் படித்துப் பார்த்தோம். பல நூறு நூல்களில் சில பத்து நூல்களே தேறின.

குலூர் பற்றிய செய்திகளைச் சுமந்து நிற்கும் அறுபத்து மூன்று நூல்களும் இதழ்களும் கிடைத்தன. செய்திகளுக்கு ஆதாரம் காட்டுவதாக அவற்றைப் பயன்படுத்துவதே முறை.

ஆய்வு நூல் தோற்றத்திலிருந்து குலூர் வரலாறு விலகி நிற்க வேண்டுமென விரும்பினோம். ஊர் வரலாற்றுச் செய்திகளை, ஊர் மக்கள் அறிந்து கொள்வது தானே முதன்மை.

திரு. இரா.பா. கருணானந்தம் சொற்பொழிவு (1. 12. 1991)

திரு. புலவர். அய். இராமசாமி சொற்பொழிவு (1. 5. 1994)

திருகு.ர.தங்கவேலுசொற்பொழிவு (16. 6. 1994)

திரு. பேராசிரியர் சுப. வீரபாண்டியன் சொற்பொழிவு (16. 8. 1994)

கோவை அருங்காட்சியகக் காப்பாட்சியர் முனைவர் மகேசுவரன், உரோமானியத் தொடர்புக் குறித்த செய்திகளையும், ஒளிப்படங்களையும் நாங்கள் பெறுவதற்கு வழி அமைத்தார்.

குலூர் வரலாறு ஆய்வு நூலாக அமைந்துவிட்டால் - மக்கள் விலகி நின்று அச்சத்தோடு பார்ப்பார்களோ என அஞ்சினோம். மிகவும் எளிமையாக அமைந்துவிட்டால் - 'ஆசை'யில் உருவான நூலாக ஆய்வுலகம் ஒதுக்கிவிடுமோ என்றும் கவலைப்பட்டோம்.

இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் - எல்லோரையும் சென்றடையும் வண்ணம் குலூர் வரலாற்றை உருவாக்க முனைந்தோம்

குலூர் பற்றிய நூல் செய்திகளை ஏடுபோற்றும் குலூர் எனத் தனித் தலைப்பாகத் தந்துள்ளோம். பொதுமக்களுக்கு அது அறிமுகப்பகுதி! ஆய்வாளருக்கு அது அடிக்குறிப்புப் பகுதி! இரண்டின் சாயலும் அதில் கலந்து நடக்கக் காணலாம்.

குலூர் பற்றித் 'திராவிட நாடு' இதழில் அண்ணா எழுதியுள்ளார் எனச் சிலர் செய்தி தந்தனர் நானும் படித்திருக்கிறேன்! என்று சிலர் சொன்னார்கள். என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல யாரும் இல்லை.

'திராவிட நாடு' இதழில் 'தம்பிக்கு' கடிதமாகச் குலூர் பற்றி அண்ணா எழுதியுள்ளார். தம்பிக்கு கடிதத் தொகுப்பில் அக்கடிதம் இருக்குமே! இதழையும் நூலையும் தேடித் தேடிச் சலித்தோம். இரண்டுமே கிடைக்கவில்லை.

'குலூரிலிருந்து கடலையூர்வரை' என்பது அக்கடிதத்தின் தலைப்பு எனக் கூறினர். இது மட்டுமே நாங்கள் அறிந்த உச்சநிலைச் செய்தி.

நூலை வெளியிட்டுள்ள, சென்னை பாரிநிலையம் சென்றே பார்த்து விட்டு வந்துவிடுவோம். குலூர் பற்றி அண்ணா எழுதியுள்ள செய்தியாயிற்றே! அது இல்லாமல் என்ன குலூர் வரலாறு?

சென்னை சென்று, பாரிநிலையம் புத்தகக் கடையில் செய்தியைச் சொன்னோம். அண்ணா எழுதிய தம்பிக்கு தொகுப்புகள் அனைத்தும் எங்கள் முன் அடுக்கி வைக்கப்பட்டன.

பாரிநிலையத்தில் அமர்ந்தபடி, குலூர்... குலூர்... என பக்கம், பக்கமாக விழிகளால் தாவினோம். ஊகம்.. எந்தத்

தொகுப்பிலும் சூலூரைக் காணோம். சென்னைக்கு வந்தும் கிடைக்காத செய்தியை, இனி எங்கே போய்த் தேடுவது? ஏமாற்றமும் வருத்தமும் எங்களைத் தொடர்ந்தன.

சென்னை குறளகம் சென்று தமிழ்நாட்டு அரசு வெளியிட்டுள்ள 'தொல் பழங்காலம்' நூலை வாங்கினோம்.

சூலூர் பற்றி அண்ணா எழுதிய செய்தி கிடைக்காத வருத்தத்துடன், தொடர் வண்டியில் சோர்வாக ஏறி அமர்ந்தோம்.

தொல் பழங்காலம் நூலைப் புரட்டியபடி, கையும், கண்ணும் அசைந்து கொண்டிருந்தன, சென்னையிலிருந்து கோவை நோக்கித் தொடர்வண்டி பறந்து கொண்டிருந்தது. அதைவிட அதிகமான வேகத்தில் மனம் பறக்கத் தொடங்கிய வியப்பு அப்போதுதான் நடந்தது.

தொல் பழங்காலம் நூலில் சூலூர் பற்றிய செய்தி இருக்கும் என நாங்கள் நம்பவில்லை. நம்பாதது நடக்கும் போது, மனம் பறக்கத் தானே செய்யும்! சூலூரின் தொன்மை பற்றிய செய்தி 'தொல் பழங்காலம்' நூலில் இடம் பெற்றிருந்தது.

சூலூர் பற்றி - எதிர் பார்த்த செய்தி கிடைக்காமல் போனாலும் இன்னொரு செய்தியாவது கிடைத்ததே! சென்னை அலைச்சல் வீண் போகவில்லை என்று மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டோம்.

(திருப்பூர் க.நா. சங்கரன் அவர்களின் நூலகத்திலிருந்து) கோவை யாழ் நூலகம் துரை மடங்கன் - அண்ணாவின் சூலூர் செய்தி கிடைக்கக் காரணமாயிருந்த நிகழ்ச்சி, அதற்குப் பின் நிகழ்ந்தது.

கிளிக்குப் பச்சை பூசுவதா - என்று திராவிடநாடு இதழில் அண்ணா எழுதிய கடிதத்தில்தான் சூலூர் பற்றிய செய்தி கிடைத்தது. (தவறான தலைப்பில் தேடியதால்தான் சென்னை ஏமாற்றம்) அதே கடிதம் தம்பிக்கு என்னும் இரண்டாம் தொகுதி நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. இதழ், நூல் இரண்டையும் கிடைக்கச் செய்து எங்களை மகிழ்ச்சியில் திக்கு முக்காடச் செய்து விட்டார் யாழ் நூலகம் துரை மடங்கன்.

சூலூர் பற்றிய ஒவ்வொரு செய்திக்குப் பின்னும் - இப்படிக் கவலையும் உழைப்பும் கலந்த ஒரு வரலாறு உண்டு.

ஓய்வு, விடுமுறை, பொழுதுபோக்கு - என எல்லா மகிழ்ச்சியையும் பேரவைத் தோழர்கள் இழந்து திரட்டிய செய்திகளே சூலூர் வரலாறு.

சூலூர் பேரூராட்சிச் செய்திகளுக்கு மட்டுமே ஆறுமாதம் நாங்கள் செலவிட வேண்டியிருந்தது. தூசியும் அழுக்கும் மண்டிய நிலையில் பழைய பதிவேடுகள் எங்கள் கைக்கு வந்தன. சளியும் தும்மலும் தொடர்ந்த நிலையில் இரவு, பகலாக பணி நடந்தது. செய்தி திரட்டுவதற்கு மட்டுமே ஆறுமாதம் ஆனது. திரட்டிய செய்தியை வகைப்படுத்த வேண்டும். வகைப்படுத்தியவற்றை ஒன்று சேர்க்கவேண்டும். ஆவணங்கள் தரும் ஆதாரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். ஊர் மக்கள் நேர் காணல் மூலம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கூறியது கூறலாகிவிடாமல் தனிப்படுத்த வேண்டும். அவற்றை முன் பின் மாற்றி முறைப்படுத்த வேண்டும், இத்தனைக்கும் பின்புதான் அச்செய்தியை ஓர் உருவத்துடன் பார்க்க முடியும். இவற்றுக்கான உழைப்பும் நேரமும் தனியாகவும், கூட்டாகவும் - தொடர்ந்து ஆறாண்டுகள் செலவிடப்பட்டன.

கல்வெட்டுகள்

அகழ்வாய்வுப்

பொருட்கள்

நூல்கள்

இதழ்கள்

எழுத்துரைகள்

பட்டயங்கள்

ஆய்வேடுகள்

நேர்காணல்கள்

பதிவேட்டு ஆவணங்கள்

செவிவழிச் செய்திகள்

அழைப்பிதழ்கள்

அறிக்கைகள்

ஒலிநாடாக்கள்

வினா நிரல்கள்

கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்

இப்படிப் பல வடிவங்களில் திரட்டப்பட்ட செய்திகளால் - சூலூர் வரலாறு வளர்ந்தது.

வெளியீட்டு எல்லையை விளங்கிக் கொள்ள முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தைப் பேரவை முன் வைத்தது.

தமிழில் முன் வெளியீட்டுத் திட்டம் சீவக சிந்தாமணி நூலுக்காக 1887 இல் உ.வே. சாமிநாதய்யர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்த முறையில் பல நூல்கள் தமிழில்

வெளியாகி உள்ளன. பேரவைத் தோழர்களின் முயற்சியும் ஊர் மக்களின் ஆர்வமும் முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் - நூலுக்கான தேவை எல்லையைத் தீர்மானிக்க உதவின.

சூலூர் வரலாறு - தோற்றம்

பாவேந்தர் பேரவைப் பொருளர் தோழர் ச. அங்கமுத்து செட்டிநாட்டரசரின் மணிவிழா மலருடன் பங்களாகாரர் திரு. சூ. க. கருப்பண்ண தேவர் இல்லத்திற்கு 1989 இல் ஒரு நாள் சென்றிருந்தார்.

மணிவிழா நூலை வாங்கிப் பார்த்த - பங்களாக்காரரின் திருமகளார் இராசலட்சுமி அம்மையார் வியப்போடு கூறினார்

"எங்கள் அப்பாரு (தாத்தா) சேர்மன் கருப்பண்ண தேவருக்கும் இப்படியொரு வரலாற்று நூல் உருவாக வேண்டும். சூலூர் வளர்ச்சியில் அவருக்குள்ள பங்கு எப்போதும் நினைவு கூரப்படவேண்டும். பாவேந்தர் பேரவையே அப்படியொரு நூலை உருவாக்கினால் நல்லது".

இராசலட்சுமி அம்மையாரின் விருப்பத்தைப் பேரவைத் தோழர்களிடம் எதிரொலித்தார் அங்கமுத்து. ஊர் வரலாறாகவே உருவாக்கிவிடலாம் எனத் தோழர்கள் சிலர் ஆர்வங் காட்டினார்.

"வரலாறா? மனுசன் சோத்துக்குச் செத்து கிடக்கிறான். கடந்த காலத்துக்குப் பட்டுக் குஞ்சம் கட்டுகிற வேலை நமக்கு எதற்கு?" இப்படியும் சிலருக்கு எண்ணம் எழுந்தது.

"கடந்த காலத்தின் மீது போதையுட்டி நிகழ்காலத்தை மறக்கடிக்கிற தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். அது வரலாற்றின் தவறு ஆகாதே! சரியானதை நாம்தான் தரணும்."

தோழர்கள் சிலர் தெளிவுபடுத்த முனைந்தனர்.

"கட்டிடத்திற்கு மேல் சுவர் எழுப்பும் போது, கடைகால் (அஸ்திவாரம்) தாங்குமா? என்பதுதானே முதல் கேள்வியாக உள்ளது. சமுதாயமும் அப்படித்தான். சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரத்தை அறிந்து கொள்ளும் முயற்சிதான் வரலாறு!"

"நாமும் அப்படியொரு வரலாற்றை எழுதுவது பற்றிச் சிந்திக்கலாம்." பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்கள் பலரும் தத்தம் சிந்தனையை வெவ்வேறு கோணங்களில் முன் வைத்தனர்.

குலூர் பேருராட்சிக்கு நூற்றாண்டு நிறைவடைய உள்ள செய்திக்கான ஆதாரம் - பேருராட்சித் துணைத் தலைவர் சூ.நா. சின்னையன், பாவேந்தர் பேரவைத் தலைவரும், பேருராட்சி உறுப்பினருமான வெ.க. சண்முகவேல் இருவர் கைக்கும் எதிர்பாராமல் கிடைத்தது.

செய்தி கிடைத்ததும், பாவேந்தர் பேரவைச் செயற்குழு கூடியது.

குலூர் பேருராட்சிக்கு நூற்றாண்டு நிறைவடைய உள்ள செய்தி எல்லோருக்கும் வியப்பையும் மகிழ்வையும் தந்தது.

பேருராட்சியின் நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைப் பேரவை சார்பில் தொகுத்து வழங்கலாம் என ஒருமித்த குரலில் தோழர்கள் ஆர்வம் தெரிவித்தனர்.

குலூரின் பலதுறை வளர்ச்சியைக் கூறும் ஊர் வரலாறாக உருவாக்குவோம் - என்று பேரவைச் செயற்குழு தீர்மானித்தது.

பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழாவும், அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு விழாவும் வருவதை ஒட்டி 1990 இல் நூற்றாண்டு விழா மலர் வெளியிடுவது என முன்பே முடிவு செய்திருந்தோம். நூற்றாண்டு விழா மலரிலேயே குலூர் வரலாற்றுச் செய்திகளையும் இணைத்து வெளியிடுவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

குலூர் வரலாறு தொடர்பான செய்திகளைத் திரட்டத்தொடங்கிய பிறகே - அதன் பரப்பும் கனமும், கடுமையும் புலனாயின.

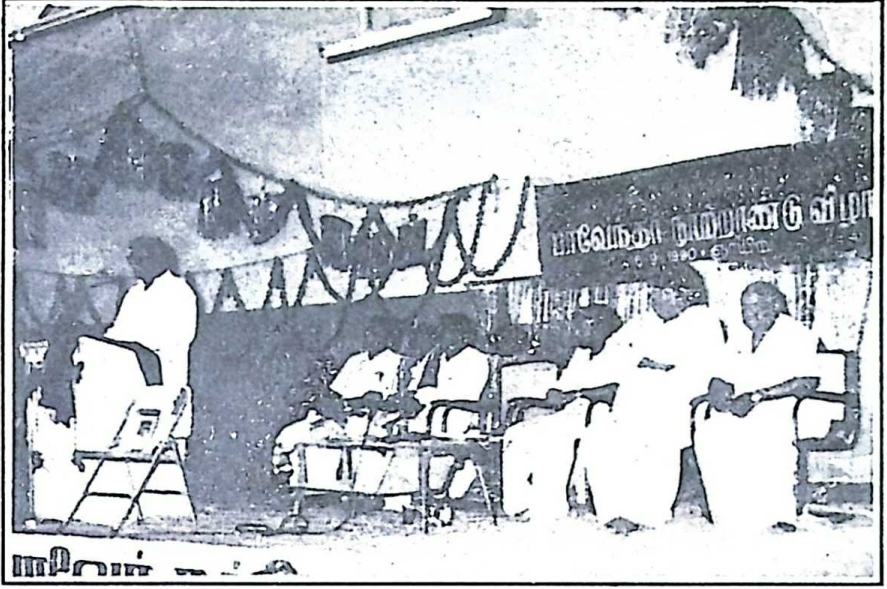
'குலூர் வரலாறு' தனி நூலாக வரும் என்ற அறிவிப்புடன் - பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர் 1990 செப்டம்பரில் வெளியானது.

16.9.1990 ஆம் நாள் - பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா முழுநாள் விழாவாகச் குலூரில் கொண்டாடப்பட்டது.

புலவர் புலமைப்பித்தன் பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலரை வெளியிட்டுப் பேசினார்.

பாவேந்தர் நூற்றாண்டையொட்டி இதுவரை வெளிவந்துள்ள மலர்களில் - அளவிலும் தரத்திலும் உயர்வான மலரைச் குலூர் பாவேந்தர் பேரவைதான் உருவாக்கி வழங்கியுள்ளது. பாவேந்தர் ஆய்வில் முதலிடம் வகிக்கும்

முனைவர் இரா. இளவரசு அவர்கள், விழாவில் இப்படி வியந்து போற்றினார்.

மலர் வெளியிட்டு புலவர் புலமைப்பித்தன் சொற்பொழிவு

முனைவர் இரா. இளவரசு சொற்பொழிவு

பாவேந்தரோடு அம்பேத்காரையும் இணைத்து, விழாவும் மலரும் வெளியிட்ட பெருமையைச் குலூர் மட்டுமே பெற்றுள்ளது - என அறிஞர்கள் பலரும் மதிப்பீடு செய்தனர்.

விழாவும் மலரும் விழுங்கிய நேரத்தால், குலூர் வரலாற்றுப் பணிகள் சற்றுச் சுணங்கின; மீண்டும் நிமிர்ந்தன.

குலூரின் பத்துறைச் சிந்தனைப் போக்கையும் வளர்ச்சியையும் துலக்கிக் காட்டும் - வாழ்வியல் வரலாறாகச் குலூர் வரலாறு அமையவேண்டும் என ஒருமனதாய்த் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டோம்.

தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் வழங்கிய, தொடர் சொற்பொழிவுச் செய்திகளை வகைப்படுத்தினோம். அச்செய்திகளுக்கு ஆதாரமான நூல்களைத் தேடித் தொகுத்தோம்.

பேச்சுக் குறிப்புகள், நூல் ஆதாரங்கள் இவற்றுக்கிடையிலான உறவுகளை - சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் அணுக முயன்றோம்.

மக்கள் வாழ்வில் ஊடாடிக் கிடக்கும் நம்பிக்கைகளையும் நினைவுகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் திரட்டுவதற்குக் களப்பணியில் இறங்கினோம்.

குலூரில் எழுபது வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவரையும் சந்தித்து விடுவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

அரசியல், கலை, கல்வி, கோவில், சாதி, மதம், விளையாட்டு - என ஒவ்வொரு துறையிலும் செய்தி கூறும் திறமுடையோரைப் பட்டியலிட்டோம்.

தனிமனிதச் சாதனையாளர்கள், பொது நிறுவனங்கள், அரசியல் இயக்கங்கள், சாதி அமைப்புகள் கோவில்கள் இவற்றுக்கான வினா நிரல்களைத் தனித் தனியே உருவாக்கினோம்.

குமரிமைந்தன் உருவாக்கிய தமிழகச்சமூக வரலாறு நூல், வினாநிரல் அமைக்க எங்களுக்குப் பெருந்துணை செய்தது. குலூரின் பதினாறு குடும்ப (வார்டு)களிலும் செய்தி திரட்டும் பணியைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். அவரவர்க்குரிய இலக்கையும் எல்லையையும் வரையறை செய்தோம்.

குடும்ப வாரி செய்திகளோடு, பொதுநிலையிலான செய்திகளைத் தொகுப்பதற்கும் தோழர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர்.

சாதிமறுப்பு மணம் புரிந்தோர், புரோகிதமறுப்பு மணம் புரிந்தோர், தமிழ்ப் பெயர் தாங்கியோர், தமிழ் முன்னெழுத்து

தாங்கியோர், பொருள் உற்பத்தித் தொழில் நிறுவனங்கள். பொருள் விற்பனை வணிக நிறுவனங்கள். வழிபாட்டு இடங்கள். அண்மைநாள் கல்வெட்டுப் பலகைகள் - எனப் பொதுநிலையிலான தொகுப்புப் பணிகளை ஏற்றுக் கொண்ட தோழர்கள் அன்றாடம் குலூரை வலம்வரத் தொடங்கினர்.

குடும்புவாரி செய்தி திரட்டுவதற்கு வடிவமைக்கப்பட்ட வினாநிரலுடன் வீடுவீடாகப் பேரவைத் தோழர்கள் ஏறி இறங்கினர்.

மாற்று உடை இல்லாமலும் வயிற்றுக்கு உணவில்லாமலும் - குலூரின் முதியோர் பலர் வீட்டுச் சமை யாக வெறுக்கப்படும் காட்சிகள் - தோழர்கள் மனத்தை நோகடித்தன.

சமூக அவலத்தின் பல்வேறு முகங்களைக் களப்பணி மூலம் காண முடிந்தது.

★

தமிழகம், கொங்குநாடு இவை சார்ந்த பெரும்பாலான நூல்களைத் தேடித் தொகுத்தோம். தனிமனித வரலாறுகள், இயக்க வரலாறுகள் என வரலாறு சார்ந்த எந்த நூலாயினும் வாங்கிக் குவித்தோம்.

அந்நூல்களில் குலூருக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொடர்புள்ள செய்திகளை வரிவரியாய்ப் படித்து வகைப்படுத்தினோம்.

நூல்களில் குறிப்பெடுத்த செய்திகள் பலநூறு தாள்களாய்த் திரண்டு நின்றன.

களப்பணியில் பெற்ற தகவல்கள் பெரும்பெரும் தொகுப்பு களாகி, நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட கோப்பு களாய்ப் பிதுங்கி வழிந்தன.

திரட்டிய செய்திகளில் முன்றிலொரு பங்கு தான் இப்போது குலூர் வரலாறு நூலாக வெளிவருகிறது. இன்னும் இருமடங்குச் செய்திகள் எதிர்கால வெளியீட்டிற்குக் காத்துக் கொண்டுள்ளன.

தகவலாக மட்டும் நின்றுவிடாமல், சமூக மேம்பாட்டுக்குத் துணை செய்யும் தூண்டுகோலாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது பாவேந்தர் பேரவை விருப்பம். அதற்கேற்பவே செய்திகள்

முன்னுரிமை பெற்று இருபத்தைந்து தலைப்புகளாய் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

துறைவாரியாகவும் பொருள் வாரியாகவும் குலூர் தொடர்பான செய்திகளை அடுத்தடுத்து முழுமையாக வெளியிடுவது எங்கள் எண்ணம்.

ஊர் வளர்ச்சிக்கும் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும் உதவும் அடித்தளம் இங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடித்தளத்தைச் சரியாக அடையாளம் கண்டு - கட்டிடம் எழுப்ப வருவோரைக் கைநீட்டி வரவேற்கிறோம்.

(கட்டளைக் கலிப்பா)

புள்ளி இணைந்திடக் கோலம் பிறந்தது
 பூக்கள் இணைந்திட மாலை பிறந்தது
 உள்ளம் இணைந்திட ஊக்கம் பிறந்தது
 ஊரை நினைத்திடும் ஆவல் பிறந்தது
 பள்ளமும் மேடுமாய்த் தேடிக் களைத்தனர்;
 பர்வேந்தர் பேரவைத் தோழர் உழைத்தனர்!
 துள்ளி எழுந்திடும் காலம் மலருமே!
 குலூர் வரலாறு மேலும் வளருமே!

நினைக்க வேண்டிய நெஞ்சங்கள்

குலார் பேரூராட்சி செய்திகளை எடுத்தெழுதும் பணியில், எல்லோரும் எழுந்த பிறகும் எழாமல் எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் தோழர் கு. அர. விசயகுமார். ஊர் நல முயற்சிக்கு உதவ முடிந்ததே என்ற பெருமித உணர்வோடு அவர் எழுதிக் கொண்டிருப்பார்.

அவர் எழுதி முடித்த காகிதங்களைக் காணும் போதெல்லாம் பேரவைத் தோழர்களின் கண்கள் கசிகின்றன. நெஞ்சம் கலந்த தோழர் கு.அர. விசயகுமார் - இன்று நினைவில் வாழும் தோழராகி விட்டார். இயற்கை அவரை 7.4.94ஆம் நாள் நம்மிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டது. □ □

பேரூராட்சிப் பதிவேடுகளில் கண்ட செய்திகள் - கு.நா. தமிழ்நெஞ்சன், கு.அர. விசயகுமார், கு.நா. வரதராசு, இரா. பன்னீர் செல்வம், சு. இராமசாமி, தமிழினியன், அரங்க. நாகராசன், ப. முருகேசன், நா. மலரவன் சு. துரைசாமி முதலியோரால் எழுத்துகளாய் இடம் மாறின.

செய்தி திரட்டுவோருக்கு உறுதுணையான பணிகளை வெ.க. சண்முகவேல், நூலகர் ஆ. வேலுசாமி, கு.இரா.

பன்னீர்செல்வம் முதலியோரும் செய்திகளைப் பிரித்தமைக்கும் பணியை ந. கவுதமனும் பணி ஒருங்கிணைப்பைச் ச. அங்கமுத்தம் அருகேயே இருந்து கவனித்துக் கொண்டனர். ஊராட்சிச் செய்திகள் இப்படித்தான் உருவம் பெற்றன.

சூலூரின் பதினாறு குடும்புகளிலும் செய்தி திரட்டும் பணியை நா. வரதராசு, ச. அங்கமுத்து இருவரும் ஒருங்கிணைத்தனர். சூ.நா. தமிழ்நெஞ்சன், க. தேவராசு, சூ.இல. சுந்தரபாண்டியன், சூ.இல. விசயகுமார் நால்வரும் - இப்பணியில் பம்பரமாய்ச் சுழன்று பணியாற்றினர்.

வெ.க. சண்முகவேல், சூ.இரா. பன்னீர் செல்வம், சு. இராமசாமி, இரா. பன்னீர் செல்வம், அரங்க. நடராசன், மா. வேலுசாமி, ப.முருகேசன், சூ.ந. பன்னீர்செல்வம், சூ. இர. சிவராசு முதலியோர் குடும்பு வாரியான செய்தி களைத் திரட்டி வழங்கினர். ஓட்டுநர் அ.முருகேசன், அ. வள்ளுவராசன், கி.மா. கனகராசன் பொன். கந்தசாமி, ஆசிரியர் ப.வேலுமயில் முதலியோர் செய்திச் சேகரிப்புப் பணிக்குச் செழுமையூட்டினர்.

எந்த வீதிக்குச் சென்றாலும், அங்கே பேரவைத் தோழர்கள் செய்தி திரட்டியபடி நிற்கும் காட்சியை ஏழெட்டு மாதங்கள் தொடர்ந்து பார்த்துச் சூலூர் வியந்தது.

சூ.இல.சுந்தர பாண்டியன், சூ.இல. விசய குமார் இருவரின் 'பொறியுந்து' களும் தோழர்னைச் சுமந்தபடி, சூலூரைத் தொடர்ந்து வலம் வந்தபடி இருந்தன.

சூலூர் தொழில் நிறுவனங்களின் செய்தி சேகரிப்பிற்காக, 'இனி' சூ.இரா. பன்னீர் செல்வம் அன்றாடம் அவற்றை முற்றுகையிட்டபடி இருந்தார்.

சாதி மறுப்பு மணம் புரிந்தோர், புரோகித மறுப்பு மணம் புரிந்தோர் பட்டியலோடு வீடுவீடாக ஏறி இறங்கியபடி இருந்தார் அலுவலக இரா. பன்னீர் செல்வம். நா. செல்வராசு, சூ. இரா. ஆறுச்சாமி - அவர் பணிக்குத் துணை நின்றனர். சமய வழிபாட்டிடங்களின் பட்டியலை உருவாக்குவதில் மு.சக்கரவர்த்தி, ப.கணேசு, சு. துரைசாமி இணைந்துழைத்தனர்.

வணிக நிறுவனங்களின் பட்டியலைக் க. தேவராசு, சூ. இல. விசயகுமார் இருவரும் ஒவ்வொரு கடையாய் ஏறி

இறங்கி உருவாக்கித் தந்தனர். அவற்றை ஒழுங்கு படுத்துவதில் கு. இர. சிவராசு, கு. ந. பன்னீர் செல்வம் காட்டிய சுறுசுறுப்பு வியப்பானது.

ஒளிப்படங்களைத் திரட்டுவதிலும் பாதுகாத்துப் பராமரிப்பதிலும் நூலகர் ஆ. வேலுசாமி விழிப்பாய் இருந்தார். அவற்றைக் கலையுணர்வோடு நூலில் இடம் பெற வைப்பதில் கவனம் குன்றாமல் உழைத்தார் ப. முருகேசன். பதிப்புப் பணிக்குப் பலநாள் விடுப்பு எடுத்து உழைத்த - அரிய உழைப்பு இவருடையது.

குலூர் தொடர்பாகச் சேகரிக்கப்பட்ட பலநூறு நூல்களிலிருந்து - செய்திக் குறிப்புகளைப் படியெடுப்பதில் கு. இல. விசயகுமார், நா. வரதராசு, க. தேவராசு, கு. இல. சுந்தரபாண்டியன், ப. முருகேசன், ப. கணேசு, சு. துரைசாமி, சு. மோகன், ப. செந்தில்குமார் முதலிய பலரும் ஈடுபட்டனர்.

செய்தி சேகரித்தல், படியெடுத்தல், தொகுத்தெழுதல் - முதலிய பணிகள் எசு. வி. எல். நகர் தாயகம் இல்லத்தில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வண்ணம் இருந்தன.

புத்தகங்கள் குவிக்கப் பட்டிருப்பதும், குனிந்த தலை நிமிராமல் பலர் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருப்பதும் - வீதிவழிச் செல்வோர்க்கு வியப்பும் வேடிக்கையுமான காட்சிகளாயின.

★

குலூர் பேரூராட்சிச் செய்திகளைத் திரட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய செயல் அலுவலர் திரு உடையப்பன், உறுதுணை செய்த எழுத்தர் சம்பத் மற்றும் அலுவலர்கள், வரலாறு உருவாவதில் பேருக்கம் காட்டிய அன்றைய குலூர் பேரூராட்சித் தலைவர் கு.சு. பொன்முடி முதலியோர் - குலூர் வரலாற்றுப் பணியைத் தொடங்கி வைத்தோர் எனலாம்.

பேரவை செயல்படும் அறைக்கு அரசிசைவு வழங்கி, திரு. கு.சு. பொன்முடி, திரு. உடையப்பன் இருவரும் வரலாற்றுப் பணிக்கு வலிமையேற்றினர். பங்களாகாரர் திரு கு.சு. கருப்பண்ணதேவர், முன்னாள் பேரூராட்சித் துணைத் தலைவர் திரு கு.நா. சின்னையன், ஊர் நலக்குழுவின் தலைவர் திரு. கு.ர. தங்கவேலு முதலியோர் குலூர் பற்றிய பழைய

செய்திகளை வரலாற்றாசிரியர்க்குரிய பொறுப்புணர்வோடு நினைவு கூர்ந்து எங்களை வியக்க வைத்தனர்.

குலூர் தொடர்பான மிகப்பல செய்திகளை நேர்காணல் வழியும் எழுத்துரை வாயிலாகவும் வழங்கியுதவி, குலூர் பெரியோர் பலரும் எங்கள் பணிக்கு ஊக்கம் நல்கினர்.

பல்வேறு நிலையிலுள்ள குலூர் பெருமக்கள் - இந்நூலுக்கான பதிப்புச் செலவைப் பகிர்ந்து கொள்ள முன்வந்து, மண்மீதும் மக்கள் மீதும் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டை உறுதி செய்தனர்.

குலூர் சார்ந்த மிகப் பழைய அறிக்கைகள், அழைப்பிதழ்கள், பற்றுச் சீட்டுகள், நாணயங்கள் - என ஆய்வாளருக்குரிய முதிர்ச்சியோடு அவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த அப்பன் திரு. தி. பாலசுப்பிரமணியம் (திருமூர்த்தி பிள்ளை அவர்களின் மைந்தர்) செய்த உதவி எங்கள் ஈடுபாட்டை மிகுதியாக்கியது.

குலூரில் வெளியான அருள்மூரசு இதழ் எங்கும் கிடைக்காத போது அதனைப் பாதுகாத்துத் தந்துதவியவர் மனித நேய அறக்கட்டளை திரு. வீரப்பனார்.

குலூர் வரலாற்றுக்குத் துணை செய்யும் அரிய நூல்கள் பலவற்றை நாங்கள் எளிதாய்ப் பெறுவதற்கு நூலகர் ஆ.வேலுச்சாமி, புலவர் கி. ஆ. குப்புராசு, அனுப்பப்பட்டி சீனி. செந்தேவன் மூவரும் பெருந்துணை செய்தனர்.

நா. நாகமாணிக்கன். இராவத்தூர் இரா.கு. இராமசாமி, துரைமடங்கள், இரணியன், கு.நா.தமிழ்நெஞ்சன், ஆசிரியர்கள் வெ. முத்து கிருட்டிணன், கோ.அர. கோவிந்தராசுலு ஆகியோரும் இவ்வாறு நூல் துணையாயினர்.

ஒளிப்படக் கலைஞர்கள் சிங்காநல்லூர் சந்திரசேகரன் ஆலிவுட் நிலையம் ஆ. சேகர், பொம்முபடப்பிடிப்பகம் க. சேது இராமச்சந்திரன், கணேச முதலியோர் - குலூர் காட்சிகளை ஒளிப்படக் காட்சிகளாக உருமாற்றுவதில் ஊதியம் கருதாமல் ஒத்துழைத்தனர்.

பதாகை : விளம்பரப் பலகைகள், நூல் தலைப்புகள் என வரலாற்றுப் பணியின் பல கட்டங்களிலும் - எண்ணத்தில் கண்டவற்றையெல்லாம் வண்ணத்தில் காட்டி மகிழ்வுட்டியவர்.

சர்வசன மேல் நிலைப் பள்ளி ஒவிய ஆசிரியர் சி. குமாரசாமி.

அட்டைப் படம் நன்கு அமைவதில் வேனில் கிருட்டிண மூர்த்தி (கோவை நந்தினி அச்சகம்) காட்டிய ஆர்வம் பெரிது.

மதுரை பாண்டியன் கணினி அச்சகத்தினர் திரு பொன்.மாறன், அவரின் மைந்தர் வேங்கைமார்பன் இருவரும் இந்நூலின் ஒளி அச்ச (லேசர்)ப் பதிப்பு பொலிவோடு அமைவதில் தனிக் கவனம் காட்டினர். திருத்தியும் நீக்கியும் மெய்ப்பு (புருப்)கள் எங்களிடம் பாடாதபாடு பட்ட நிலையிலும், அச்சகப் பணியாளர்கள் முகம் கோணாமல் ஒத்துழைத்தனர்.

மதுரைக்கும் குலுருக்குமாக அலைந்து, எழுத்துக் கோப்புப் பணிக்கு எழிலூட்டியோர் ப. முருகேசன், ந. கவுதமன், க. தேவராசு, சூ.இல. விசயகுமார், விடியல் சிவா ஆகியோர்.

நூலுக்கான தாளைச் சேசாயி தாளாலையிருந்து நேரடியாய்ப் பெறுவதற்குத் தமிழ்நாடு அரசு தேர்வாணைக் கழகத் தலைவர் திரு. சூ.ர. கருப்பண்ணன் (எஸ்.ஆர்.கே) அய். ஏ.எஸ். அவர்கள் தந்த ஒத்துழைப்பு மறக்க வொண்ணாதது.

சென்னை சிந்தனையாளன் ஆசிரியர் வே. ஆனைமுத்து, கலச. இராமலிங்கம் பாவாணர் அச்சகம் இளவழகன், ந-அரணமுறுவல் - முதலியோர், தாளாயிருந்தவை நூலாகுமளவும் துணை நின்று உதவினர்.

இன்று நூல் வடிவில் நிற்பவற்றை முன்பு தாள் வடிவில் பெறுதற்கு - சூ.செ. குமரவேல், வெ.க. சண்முகவேல், நா. வரதராசு, ஆ. வேலுசாமி, ப.முருகேசன், சூ.ந. பன்னீர்செல்வம் முதலியோர் எடுத்துக் கொண்ட விடாமுயற்சிப் பணிகளே காரணமாயின.

கையெழுத்துப் படிகளைத் தட்டச்சுப்படிகளாக்கும் பணியைத் தொடங்கி வைத்தவர் - (ஒட்டுநர் அ. முருகேசன் அவர்களின் அருமைச் செல்வி) திருமதி மணிமேகலை.

சிதைந்தும் கலந்தும் நின்ற எழுத்துப் படிகளை - ஒழுங்கான உருவத்தில் தட்டச்சுப்படியாக மாற்றி வழங்குவதில் இறுதிவரை உறுதுணை செய்தவர் திருமதி கலைச் செல்வி வீரமணி. கைக்குழந்தை அழும் நிலையிலும், வரலாற்றுப் பணியில்

மனமொன்றி நின்ற அவரின் தட்டச்சுப்பணி - கைம்மாறு கருதாது.

பொன். கந்தசாமி, ஆசிரியர் ப. வேலுமயில், கு.செ. குமரவேல் முதலியோர் - வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தோழர்களிடையே வாசித்துக் காட்டித் திருத்தம் செய்யும் பணியில் இறுதிவரை கருத்தூன்றி நின்றனர். நூல் உருவாக்கத்திற்கான புரவலர் நிதி திரட்டுவதிலும் இவர்கள் சலியாது சுழன்று வந்தனர். புரவலர் நிதி திரட்டுவதில் கு.செ. குமரவேல் அவர்களின் மகிழ்வுந்து, அவரைப் போலவே சலிப்படையாமல் உழைத்தது. அ. வள்ளுவராசன், கி.மா. கனகராசன், சு. இராமசாமி முதலியோர் இது தொடர்பாக காட்டிய ஆர்வம் நினைவிற்குரியது.

அச்சுப்படிகளை ஒழுங்கு செய்வதிலும் மெய்ப்புப் படிகளைத் திருத்தியமைப்பதிலும் கு.ர.தங்கவேலு, கலச. இராமலிங்கம், இரணியன், ப. முருகேசன் முதலியோர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைப் பக்கந்தோறும் பார்க்க முடியும்.

புலவர். சா. மருதவாணனார், பேராசிரியர் கு.வெ.கி. ஆசான், புலவர் இ.சு. விக்னேசுவரன், இரா. ப. அண்ணாமலை, வழக்கறிஞர் சி. மணிமாறன், வெ. தமிழ் மாணிக்கம், 'வாத்தியார்' சுப்பிரமணியம் முதலியோர் நூல் பணிக்குப் புறத்துணையாய் நின்றனர்.

'விடியல் பதிப்பகம்' சிவா, சென்னை ந. அரணமுறுவல் இருவரின் பதிப்புத்துறைப் பட்டறிவு -- நூல் வடிவமைப்பிற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது.

குலூர் வரலாறு உருவான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் - உதவியும் ஊக்கமும் நல்கித் தொடர்ச்சியாய்த் துணை நின்றவர் திரு. கு.ர.தங்கவேலு அவர்கள்.

2. 4. 1995 ஆம் நாள் குலூர் எஸ்.ஆர்.எஸ். மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த 'குலூர் வரலாறு' கலந்தாய்வுக் கூட்டத்திற்கு ஊர் பெருமக்கள் அனைவரும் திரண்டு வந்திருந்தனர். அவர்கள் வழங்கிய ஊக்குவிப்பு மொழிகள், பேரவைத் தோழர்களைச் சிலிர்த்தவை.

வீட்டுப்பணி, வெளிப்பணி எது குறுக்கிட்டாலும் குலூர் வரலாறு முடியட்டும் என்ற பதிலோடு, பேரவைத் தோழர்கள் அனைவரும் வரலாற்றுப் பணியில் மனமொன்றி நின்றனர். பேரவைத் தோழர்களின் குடும்பத்தினர் தந்த ஒத்துழைப்பு - இவ்வகையில் போற்றத் தக்கது.

ஊர் வரலாற்றுப் பணியே உயிர்ப் பணி என்ற நினைவுடன் - ஒவ்வொரு நாள் பணியையும் அன்றாடம் விவாதித்து மதிப்பிடுவதைத் தோழர்கள் வழக்கமாக்கி வைத்திருந்தனர். நள்ளிரவு கடந்து வீடுவருவோரைச் சகித்துக் கொண்ட - குடும்பத் தலைவியரைச் குலூர் என்றும் மறக்காது.

பணிநேரம் போக எஞ்சிய நேரமெல்லாம் குலூர் வரலாறு பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தவர் புலவர் செந்தலை ந. கவுதமன். எல்லாவகையான தொடர்புகளையும் சுருக்கிக் கொண்டு - 'தான் உண்டு, வரலாறு உண்டு' எனச் குலூர் வரலாற்று எழுத்துப் பணியோடு இரண்டறக் கலந்து நின்றவர் அவர்.

அவரின் துணைவியார் கு.அர. உலகநாயகி, மகள் க. தாய்மொழி இருவரும் - பல நூற்றுக் கணக்கான செய்திச் சேகரிப்புகளைப் பாதுகாத்தும், நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட

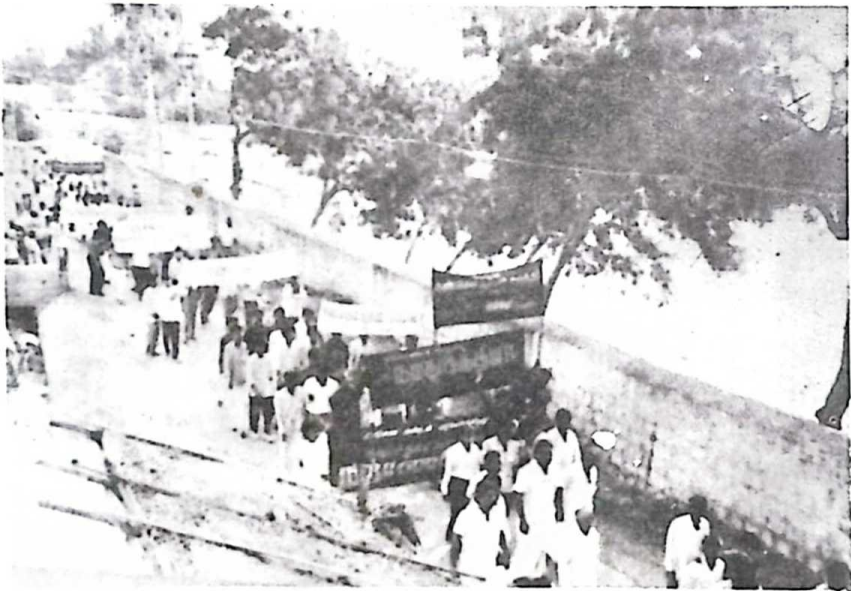
கோப்புளைப் பராமரித்தும் - எழுத்துப்பணி இடையூறின்றி நிகழத் துணை செய்தனர்.'

பதிப்பாசிரியரின் எழுத்துப் பணிகளில் இன்னொரு கையாக இயங்கியவர் கு.இல. விசயகுமார்.

பேரவைத் தலைவர் வெ.க. சண்முகவேல், செயலர் நா. வரதராசு, துணைத் தலைவர் ஆ. வேலுசாமி மூவரும் - தோழர்களின் பணி தொய்வுபடாமல் பார்த்துக் கொண்டனர்.

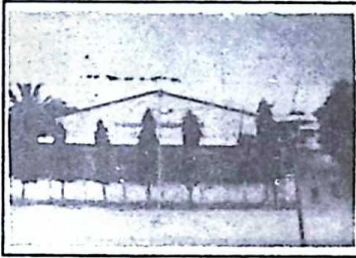
முறுவல் மாறாத முகத்தோடு, அன்றாடம் சுழன்று சுழன்று குலூரை வலம் வந்து, எல்லாப் பணிகளையும் இணைத்து வைத்த பேரவைப் பொருளர் ச. அங்கமுத்துவின் உழைப்பு - எதிர்பார்ப்பு இல்லாதது! ஈடு சொல்ல இயலாதது!

குலூர் உள்ள நாள்வரை குலூர் வரலாறு நிற்கும்! இதனை உருவாக்கி வழங்கிய ஒவ்வொருவரின் உழைப்பும் உதவியும் - எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு உறுதியாய் வழி காட்டி நிற்கும்!

சூலார் வரலாறு

நூல் வெளியீட்டுப்
புரவலர்கள்

எஸ்.ஆர்.எஸ். அறக்கட்டளை

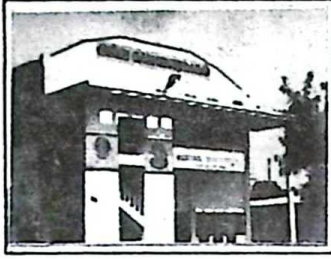
தொடக்கம் : 14.9.1978

அறக்கட்டளை பொறுப்பாளர்கள்
சூ.ர.தங்கவேலு, சூ.சு.பொன்முடி,
சூ.சு.நாச்சத்தாள் சுப்பிரமணியம்,
சூ.சு.வணங்காமுடி.

‘பங்குத் தந்தை’

அருள்திரு விக்டர் சந்தியாகு
ஆர்.சி. சகாய மாதா ஆலயம்
சூலார்

அரிமா அறக்கட்டளை

தொடக்கம் : 6.6.1988

தலைவர் : சி. பொன்னுசாமி

அமைப்பாளர் : கு.சு பொன்முடி

அரிமா சங்கம்

தொடக்கம் : 27. 2. 1984

தலைவர்
எஸ்.கணேசன்

செயலாளர்
ஏரங்கநாதன்

பொருளாளர்
ஏ. சண்முக சுந்தரம்

‘பங்களாகாரர்’

திருகு.க. (எஸ்.கே.) கருப்பண்ணத்
தேவர் (1.10.1920)

திருமதி நாகரத்தினம்

மக்கள் : கு.க.இராசலட்சுமி,

கு.க. இராசகோபால்,

கு.க. வீரமணி,

கு.க. சாந்தாமணி,

கு.க. இரவீந்திரன்.

கொங்கு வேளாளர் முன்னேற்றப் பேரவை

(1) திரு. சென்னிமலைக்கவுண்டர்
(12.7.1922)

திருமதி. இராமாத்தாள்

(2) திரு. கொங்கு கோவிந்தசாமி
(3.4.1947)

திருமதி. பொன்மணி

வானதி சீட்டு நிறுவனம்

திரு. கு.ச.(எஸ்.கே.)சண்முகசுந்தரம்
(22.12.1924)

திருமதி கு.ச. இலட்சுமி

மக்கள் : ச. விஜயா, ச.தமிழரசி,

ச. நிர்மலா, கு.ச.வசந்தன்,

கு.ச.சுந்தரம், கு.ச.ஆறுமுகம்.

தங்கம் பேருந்து நிறுவனம்

திரு. ஊ.கி.ந. இராசு (17.4.1926)

திருமதி அம்மணியம்மாள்

மக்கள்: ஊ.கி.ந.இரா.செல்வராசு

இரா. மனோன்மணி,

இரா. மனோரஞ்சிதம்

செயலாளர்

திரு. சூ.பெ. சண்முகம்
(எஸ்.பி.எஸ்) (22.11.1927)

திருமதி ச. கருப்பாத்தாள்

(முன்னாள் சூலூர் பேரூராட்சி
மன்றத் துணைத் தலைவர்)

செந்தில் பிரபு பேருந்து நிறுவனம்

திரு. எம்.ஆர். நாச்சிமுத்து
(6.1.1928)

திருமதி எ. பழனியம்மாள்

மக்கள் : சூ.நா. பன்னீர்செல்வம்

சூ.நா.தமிழரசி,

மருத்துவர் சூ.நா. அன்பழகன்

தலைமையாசிரியர்

புலவர் திரு கா.சு.சண்முகம் (31.12.1929)

திருமதி ச. பார்வதியம்மாள்

(அரசு உயர்நிலைப் பள்ளித்
தலைமையாசிரியர் - ஓய்வு)

சிறுநெசவாலை முன்னோடி

திரு அ.சூ.அ. தூயமணி (24.11.1930)

(நினைவில் வாழும்)

வெள்ளையம்மாள்

மக்கள் : தூயமணி, செல்வமணி

கலைமணி, திலகமணி

எழில்மணி, அருள்மணி

தலைமையாசிரியர்

புலவர் திரு சூ.ம. வெள்ளிங்கிரி

(28.10.1932)

திருமதி வெ. இராசலக்குமி

மக்கள் :

சூ.வெ. திருக்குறளரசு, சூ.வெ.பண்பரசு.

சூ.வெ. அருளரசி. சூ.வெ. தமிழரசி,

‘சண்முக தேவி திரையரங்கம்’

திரு சூ.சு. செல்வராசு (2.3.1934)

திருமதி இந்திரா தேவி

மக்கள் : சூ.செ. சித்திரா

சூ.செ.குமரவேல், சூ.செ.சுப்பிரமணியம்

‘மனித நேய அறக்கட்டளை’

திரு. சூ.க.வீரப்பனார்

(21.4.1934)

திருமதி பேச்சியம்மாள்

திருமதி செயலட்சுமி

மக்கள்:

சூ. வீ. தனலட்சுமி

சூ.வீ.முத்துசாமி

மு. வெற்றிச் செல்வி (மருமகன்) அருள்பிரகாசம்(பெயரன்)

தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் கழகத் தலைவர்

திரு. சூ.ர. கருப்பண்ணன், இ.ஆ.ப.
(22.9.1934)

திருமதி சண்முகதேவி

மக்கள் : க. குமார்,

க. உமா, க. கீதா

‘சாந்தி ஸ்பின்னர்ஸ்’

திரு. க. நடராசன் (5.6.1935)

திருமதி ந. கருப்பாத்தாள்

மக்கள் : ந. தமிழ்ச்செல்வன்,
ந. சாந்தி ந. கருணாகரன்

‘ரங்கா டெக்ஸ்டைல்ஸ்’

திரு சூ.ர. தங்கவேலு (25.11.1935)

திருமதி சூ.த. தனபாக்கியம்

மக்கள் : சூ.த. மன்னவன்

சூ.த. இனிதா (அமெரிக்கா)

எல்.அய்.சி மேலாளர்

திரு. தி. இராமச்சந்திரன் (27.1.1936)

திருமதி இரா பாக்கியலட்சுமி

மக்கள் : இரா. பிரேம் ஆனந்த்
இரா. சுகந்தி

பொறியாளர்

திரு. கு.வெ. கல்யாணசுந்தரம், பி.இ.,
எம்.பி.ஏ., எம்.ஐ.இ. (4.9.1938)

திருமதி கு.க. அமிர்தவல்லி

மக்கள் : கு.க. ரங்கநாதன்,

கு.க. சுரேசுபாபு (அமெரிக்கா)

சி. கவிதா

முன்னாள் குலூர் மக்கள் குழுத் தலைவர்

திரு குலூர் கந்தசாமி (14.9.1940)

(நினைவில் வாழும்) நா. இலட்சுமி

மக்கள் : கு.க. சுந்தரராசன்

கு.க. மேகலா

ஆர்.வி.எஸ். அறக்கட்டளை இயக்குநர்

திரு. கா.வெ. குப்புசாமி (கே.வி.கே)
(11.9.1942)

திருமதி பத்மாவதி குப்புசாமி

மக்கள் : கு. மரசுதமணி

கு. செந்தில்: கணேசு (அமெரிக்கா)

'ராமா பல்பொடி நிறுவனம்'

திரு. கு.ரா. சுப்பிரமணியம் (1942)

திருமதி சு. கலியாணசுந்தரி

மக்கள் : கு.சு. தமிழரசன்

கு.சு. வெற்றிச் செல்வி,

கு.சு. திருக்குறள் அரசி

**‘எஸ். ஆர். எஸ். பரிசுச் சீட்டு
நிறுவனம்’**

திரு. சூ. அர. சுப்பிரமணியம் (1943)

திருமதி சு. மீனாட்சி

மக்கள் : சு. அஜந்தா, சு. இராசகுமார்

‘சரசுவதி நிறுவனம்’

திரு. இரா. சந்திரசேகரன் (20.3.1949)

திருமதி சு. வசந்தாதேவி

மக்கள் : சு. சரசுவதி

சு. சசிகுமார், சு. விமல்குமார்

**சவுதி அரேபியா - கடற்படை
மருத்துவமனை**

மருத்துவர் சூ.ந.பாலசண்முக சுந்தரம்
(1951)

திருமதி பா. திலகவதி

மக்கள் : பா. மீனலோசனி

பா. தீபா

எலும்பு முறிவு வல்லுநர்

மருத்துவர் திரு சூ.சு. செந்தில்நாதன்,
எம்.எஸ் (23.6.1951)

திருமதி இராசேசுவரி, எம்.,ஏ.,

மக்கள் : செ. மகாலட்சுமி

செ. இராமமூர்த்தி

‘மணி முகவாண்மையகம்’

திரு. க. பழனிச்சாமி (2.3.1952)

திருமதி ப. மணி

மக்கள் : சூ.ப. கனிமொழி

சூ.ப. கவிநிலவு

திரைப்பட இயக்குநர்

திரு மணிவண்ணன் (31.7.1954)

திருமதி செங்கமலம்

மக்கள் : ம. சோதி

ம. இரகு

‘எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம் வெடி மருந்து முகவாண்மை’

திரு சூ.சு. பொன்முடி, டி.எம்.இ.
(20.7.1955)

திருமதி மகேசுவரி

மக்கள் : பொ. சுயல்விழி, பொ. தேவி
பொ. விசயலட்சுமி, பொ. விக்கினேசு

‘சென்னை அபெக்ஸ் லாபரட்டரீஸ்’

திரு. சூ.சு. வணங்காமுடி, எம்.எசி.
(வேளாண்) (28.7.1957)

திருமதி. உசா வணங்காமுடி, பி.ஏ

மக்கள் : வ. சுபாசிணி

வ. விசாகன்

குலூர் சுருக்கம் வரலாற்றுச்

தொடக்க நாள் பெருமையைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றியபடி வளரும் ஊர் குலூர்.

★ கோவைக்குக் கிழக்கே - திருச்சி சாலையில் - பதினெட்டுக் கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள இன்றைய குலூர், 2300 ஆண்டு கால வரலாற்றுச் சான்றுகளை உடைய தொன்மையான ஊர்.

கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஏரான் (EARN) வகை நாணயங்கள் குலூரில் கிடைத்துள்ளன. குலூரின் 2300 ஆண்டு காலத் தொன்மை வரலாறு தெளிவாக உள்ளது.

★ மேற்குக் கடற்கரையில் வந்திறங்கிய உரோமானிய நாட்டினர். சோழ நாடு செல்லும் விருப்பத்துடன் பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாக (இராச கேசரிப் பெருவழி மூலம்) வந்துள்ளனர். நொய்யலாற்றின் மீது செல்லும் இப் பெருவழியில்தான் குலூர் அமைந்துள்ளது.

வெள்ளலூர், குலூர் என வழியில் உள்ள ஊர்களில் கிடைத்த மணிக்கற்களும் அவற்றின் வண்ணச் சிறப்பும் உரோமானியர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இதன் காரணமாக, கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் முந்நாறு ஆண்டு காலம் உரோமானிய வணிக மையமாகச் குலூர் திகழ்ந்தது.

குலூரின் உரோமானிய வணிகத் தொடர்புக்குச் சான்றாகத்

திகழும், உரோமானிக் கலைச் சின்னங்கள் பலவற்றையும் குலூர் தந்துள்ளது.

குலூரில் கிடைத்த உரோமானிய நாணயங்களும் அணிகலன்களும் கடந்த கால நினைவுகளின் சான்றுகளாய் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் நிற்கின்றன.

தமிழ் நாட்டின் மிகத் தொன்மையான வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு குலூரில் கிடைத்துள்ளது.

கோக்கண்டன் வீரநாராயணன் என்னும் அரசன், தன் இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் குலூர் கோவிலுக்குத் தானம் செய்த செய்தியும், பெண்மணி ஒருவர் குலூருக்குச் சாத்தனார் (அய்யனார்) சிலையைச் செய்தளித்த செய்தியும் - இக்கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளன.

★ கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் ஆதித்த சோழன் குலூருக்கு வேளாண்மையை அறிமுகப்படுத்தினான்; சோழ நாட்டவர் குலூரில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

ஆதித்த சோழன் காலத்தில்தான் - குலூர் அணை உருவானது; நொய்யலாற்றின் வடக்கே இருந்த கோட்டை வலுவூட்டப்பட்டது; கோட்டையை ஒட்டிய அரியபிராட்டி அங்காளம்மன் பெயரால் 'சூரலூராகிய அரியபிராட்டி நல்லூர்' எனச் குலூர்க்குப் பெயர் மாற்றப்பட்டது; செங்கற்களால் ஆன சிவன்கோயில் எழுப்பப்பட்டது; அத்தனூர் அம்மனுக்குக் கற்கோவிலும் மானியமும் வழங்கப்பட்டன; வெற்றிலையும், வேளாண்மையும் குலூரில் செழிக்கத் தொடங்கின; நன்செய் வேளாண்மை குலூருக்கு அறிமுகமானது.

ஆதித்த சோழனால் குலூர் பெற்ற மாற்றங்கள் இவை.

★ கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் சுந்தர பாண்டியன் காலத்தில் குலூர் குளம் சீரமைக்கப்பட்டது. பராமரிப்புப் பணிகள் வெள்ளலூர் செம்படவர் பிள்ளையானிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டன. குலூர் நிலங்களின் வருவாய் - சர்க்கார் பெரியபாளையம் கோவிலுக்குக் கொடையாக்கப்பட்டது. வரி தண்டும் உரிமை சிதக்குறிச்சிக் காரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

நீர்ப்பாசனப் பாதுகாப்பு - அணை, குளம் பராமரிப்பு - நிலவுடைமை முறை - வரிகளின் வகை - வரி தண்டுவோர்

நிலை - முதலிய தொன்மைப் பொருளியலைக் காட்டும் குலூர் கல்வெட்டுகள் சுந்தர பாண்டியன் காலத்தன. குலூர் தொடர்பான இக் கல்வெட்டுகள் திருப்பூர் சர்க்கார் பெரிய பாளையம் கோவிலில் இன்றும் உள்ளன.

குலூரைத் திருத்தியமைத்தவன் - சோழ மன்னன் ஆதித்த சோழன் (கி.பி. 871 - 907)

குலூர்க் குளத்தைத் திருத்தியமைத்து, ஊரும் மக்களும் உயரச் செய்தவன் - பாண்டியமன்னன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1285 - 1300).

★ 'சூரல் என்னும் கொடி நொய்யல் ஆற்றின் ஓரமாக இன்றும் காணப்படுகிறது. இதன் மிகுதி காரணமாக - 'சூரல் நிரம்பிய ஊர்' சூரலூர் எனப்பட்டு, நாளடைவில் 'சூலூர்' என ஆகிவிட்டது.

சோழ மன்னனால் 'அரியபிராட்டி நல்லூர்' எனவும் பாண்டிய மன்னனால் 'சுந்தரபாண்டிய நல்லூர்' எனவும், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் 'சூரனூர்' எனவும் வழங்கப்பட்ட வரலாற்றை உடைய ஊர் குலூர்.

★ அத்தனூர் அம்மன் கோவில்

அய்யனார் கோவில்

அரியபிராட்டி அங்காளம்மன் கோவில் - இவை மூன்றும் குலூரின் மிகப் பழைய கோவில்கள்.

குலூர் சிவன் கோவில் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆதித்த சோழனால் உருவாக்கப்பட்டது.

குலூர் பெருமாள் கோவில் கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானது. விசயநகர ஆட்சி காரணமாக குலூரில் இராயர்கள் குடியேறியதும் அப்போதுதான்.

குலூர் இசுலாமிய மசூதி கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. குலூர் வழியாகச் சென்ற திப்பு சுல்தான், மசூதி அமைக்க இடம் கொடையும் வழங்கியுள்ளான்.

★ குலூருக்கு கிறித்தவ மதம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகமானது.

★ 1920 முதல் நீதிக்கட்சியும் 1926 முதல் சுயமரியாதை

இயக்கமும் - குலூரில் பெருஞ்செல்வாக்கு பெறத்தொடங்கின.

★ 1898 இல் குலூர் வழியாகத் தொடர்வண்டி (ரயில்) ஓடத் தொடங்கியது. வேளாண்மையோடு நின்ற குலூர் - கல்வி, வணிகம், அரசுப் பணி எனப் பல துறைகளிலும் விழுதூன்றி வளர்ந்தது.

★ 1889 இல் குலூருக்கு நிலையான பள்ளி 'திருவேங்கடப் பெருமாள்' பெயரில் அமைந்தது. அதுவே 1926 இல் நடுநிலைப் பள்ளியாகவும் 1948 இல் உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும் வளர்ந்தது.

★ குலூருக்கு ஊராட்சி முறை 30.8.1892 இல் அறிமுகமானது. 'குலூர் யூனியன் போர்டு' எனத் தொடங்கி, குலூர் தேர்வு நிலைப் பேருராட்சி என வளர்ந்த வரலாறு சுவையானது.

நூறாண்டு கண்ட குலூர் நிறுவனங்கள்

★ குலூர் அஞ்சலகம் (தொடக்கம் : 1882 சூன்)

★ குலூர் பதிவாளர் அலுவலகம் (1.1.1884)

★ குலூர் அரசு மேல் நிலைப்பள்ளி (1889)

★ குலூர் காவல்நிலையம் (1892)

★ குலூர் பேருராட்சி மன்றம் (30.8.1892)

குலூருக்கு அணிசேர்த்த ஆண்டுகள்

1865 - பெருமாள் கோவில் தேர் புதூரார் மருதாசலத் தேவரால் உருவாக்கி வழங்கப்பட்டது.

1898 - குலூர் தொடர் வண்டி நிலையம் உருவானது.

1900 - நிலநடுக்கத்தால் குலூர் அதிர்ந்தது.

1905 - குலூர் வடக்கு மாரியம்மன் கோவில் தன் மகன் எஸ்.எல்.எஸ் மணியன் அம்மை நோய் நீக்குவதற்காக இலட்சுமணத் தேவரால் உருவாக்கப் பட்டது.

1910 - குலூர் லண்டன் மிசன் (சி.எஸ்.அய்)

- பள்ளி உருவானது.
- 1911 - கூட்டுறவு வங்கி தொடங்கியது.
- 1911 - அறங்காவலர் முறை கோவில்களில் அறிமுகமானது.
- 1912 - திருச்சி சாலை அமைக்கப்பட்டது.
- 1918 - கடும் பஞ்சம் குலுரரை வாட்டியது.
- 1919 - குலூரில் நீதிக்கட்சி தோன்றியது.
- 1921 - குலூர் வழியாகப் பேருந்து ஓடியது.
- 1923 மே 21 - அனுமதி பெறாத நாய், பன்றி ஊரில் உலவுவது தடை செய்யப்பட்டது.
- 1923 ஆகஸ்டு 8 - பிறப்பு, இறப்புப் பதிவு தொடங்கியது.
- 1924 பிப்ரவரி 26 - வாரச்சந்தையுடன் கால்நடைச் சந்தையும் உருவானது.
- 1924 ஆகஸ்டு 30 - குலூர் பி.பி.எச். ஆண்கள் பள்ளி, மேரி மகாராணி பெண்கள் பாடசாலை இரண்டும் இணைந்த குலூர் யூனியன் போர்டு தொடக்க பள்ளி உருவானது.
- 1924 அக்டோபர் 10 - பள்ளி, கிணறு, குளம், வீதிகள் அனைத்தையும் தாழ்த்தப்பட்டோர் உரிமையோடு பயன் படுத்துவதற்குப் பேருராட்சி அனுமதி ஆணை வழங்கியது.
- 1926 - குலூர் பள்ளி - நடுநிலைப் பள்ளியாக உயர்ந்தது.
- 1926 - சுயமரியாதை இயக்கம் குலூரில் உருவானது.
- 1927 - தந்தை பெரியார் முதன் முறையாகச் குலூர் மக்களால் ஊர்வலமாக

அழைத்து வரப்பட்டார். சுயமரியாதை இயக்க மாநாடும் சம்பந்தி விருந்தும் குலூரில் நடந்தன.

- 1929 - குலூர் மருத்துவமனை உருவானது.
- 1929 செப்டம்பர் 9 - பேரூராட்சிக் கட்டடம்- திறப்பு விழா கண்டது.
- 1930 மார்ச்சு 11 - கூட்டுறவு நிலவள வங்கி தொடங்கியது
- 1932 திசம்பர் 28,29 - ஈரோடு - சுயமரியாதை சமதரும வேலைத்திட்ட விவரத்தில் குலூர் தோழர்கள் ஆசிரியர் கிருட்டிணன், சம்பந்தம் பங்கேற்றனர்.
- 1932 திசம்பர் 30 - குலூர் சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சிக்கிளை உருவானது.
- 1933 நவம்பர் 1 - குலூரில் மின்சார அலுவலகம் தொடங்கப்பட்டது.
- 1933 திசம்பர் 12 - சென்னை நாத்திகர் மாநாட்டில், குலூரின் நாத்திகச் செம்மல்கள் ஆறுபேர் பங்குகொண்டனர்.
- 1933 - குலூர் பெருமாள் கோவில் தேர் புதுப்பிக்கப்பட்டது.
- 1934 பிப்ரவரி 6 - காந்தியடிகள் குலூருக்கு முதன் முதலாய் வருகை தந்தார்.
- 1934 - குலூர் வீதிகள் மின்விளக்கைக் கண்டன.
- 1935 - ஊராட்சி நீதிமன்றம் (பஞ்சாயத்து கோர்ட்டு) தோன்றியது.
- 1938 செப்டம்பர் 11 - கூட்டுறவு வங்கியில் சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவர் படம் வி.வி. கிரியால் திறந்து வைக்கப் பட்டது.

- 1938 - குலூரின் முதல் திரையரங்கம் 'மணிடைக்கிஸ்' தோன்றியது ('சண்முக தேவி தியேட்டர்' எனப் பின்னர் பெயர் மாறியது)
- 1939 சனவரி 13 - சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவர் வரலாற்று நூல் வெளியிடப்பட்டது.
- 1939 செப்டம்பர் 4 - குலூர் மொழிப்போர் வீராங்கனையர் அங்கமுத்து அம்மையாரும் மீனாட்சி அம்மையாரும் சென்னை மறியலில் கைதாகி, ஆறுமாத தண்டனையுடன் வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.
- 1942 - குலூர் - விமானப் படை நிலையம் உருவானது.
- 1942 ஆகஸ்டு 26 - விடுதலை வேள்வியில் குலூர் விமானப்படைத்தளம் எரிந்தது.
- 1943 சனவரி 13 - குலூர் ஆஞ்சநேயர் தேகப்பிற்சி சாலை தொடங்கப்பட்டது.
- 1945 - புரட்சிப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் முன், நாவலர் இரா. நெடுஞ் செழியன் முதன் முறையாய்ப் பேசிய திராவிடர் கழக நிகழ்ச்சி குலூரில் அரங்கேறியது.
- 1947 ஆகஸ்டு 1 - சின்னியம் பாளையம் தோழர்கள் நால்வர் தூக்கிலிடப்பட்டனர். இந்நிகழ்ச்சி, குலூரில் பொது வுடைமை இயக்கம் வேர்விடக் காரணமானது.
- 1946 செப்டம்பர் 1 - குலூரின் கள், சாராய, கஞ்சா, அபினி, கடைகள் மூடப்பட்டு - மதுவிலக்கு நடை முறைக்கு வந்தது. (தமிழ்நாடு முழுமைக்குமான மதுவிலக்கு 2.10.1948 இல்தான்

பின்னர் ஏற்பட்டது.)

1947 செப்டம்பர் 27 - (இன்று பேருந்து நிலையமாக மாறியுள்ள) பழனியப்பத் தேவர் பூங்காவில் 'இராமசாமி வானொலி ஒலிபரப்பு நிலையம்' தொடங்கியது.

1948 சூன் 14 - குலூர் நடுநிலைப்பள்ளி - உயர்நிலைப் பள்ளியாக உயர்ந்தது.

1949 செப்டம்பர் - குலூர் திராவிட முன்னேற்றக்கழகமும் திராவிட மாணவர் கழகமும் உருவாயின.

1950 - குலூரின் முதல் இதழ் 'கோவை முரசு' தொடங்கப்பட்டது.

1951 நவம்பர் 2 - குலூர் பள்ளி மாணவர்கள் மதம் அவசியமா? என விவாத அரங்கம் நடத்தி, மதம் அவசியமில்லை எனப் பெரும்பான்மை மாணவர்கள் வாக்களித்துத் தீர்மானித்த நிகழ்ச்சி உயர்நிலைப்பள்ளியில் நிகழ்ந்தது.

1952 சனவரி 18 - தமிழறிஞர் மு.வ.முன்னுரையுடன் 'கற்பனைக் கோவை' இதழ் குலூர் பள்ளி மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

1952 - 'குலூர் மாணவர் மன்றம்' உருவானது. கோவை மாவட்டப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் முதல் மாணவர் அமைப்பு இது.

1952 - குலூர் ஆறுமுகம் (திருப்பூர் தொகுதி) சட்டமன்ற உறுப்பினரானார்.

1952 - குலூர் தெற்குப்பள்ளி - இப்போது உள்ள புதிய கட்டடத்திற்குக் குடியேறியது.

1953 சூலை 11 - குலூர் ஊராட்சி நூலகக் கட்டடத்

திறப்பு விழா நிகழ்ந்தது.

- 1954 - பகுதிநேரக் கால்நடை மருத்துவமனை உருவானது.
- 1954 ஏப்ரல் 1 - வரைபட இசைவு பெற்று வீடுகட்டும் முறை அறிமுகமானது.
- 1954 நவம்பர் 4 - சூலூரில் மின்சார சங்கு (சைரன்) ஒலிக்கத் தொடங்கியது.
- 1954 நவம்பர் 28 - மகப்பேறு விடுதி அடிக்கல் நாட்டு விழா நிகழ்ந்தது.
- 1954 திசம்பர் 28 - சூலூர் நூலகம் - அரசு நூலகமாக மாறியது.
- 1955 - காமராசருக்கு சூலூர் பேருராட்சி வரவேற்பளித்தது.
- 1956 மார்ச்சு 18 - அறிஞர் அண்ணா, சூலூரைப் புகழ்ந்து 'திராவிட நாடு' இதழில் ('கிளிக்குப் பச்சைப் பூசுவதா?' என்ற கடிதம்) எழுதினார்.
- 1957 - சூலூர் ஆறுமுகம் (நாமக்கல் தொகுதி) நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார்.
- 1957 - சூலூர் ஒன்றிய கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சிக்கிளை உருவானது. (கோவை நகரக் கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சி 1941இல் தோன்றியது.)
- 1957 ஏப்ரல் 1 - மிதிவண்டிக்கு வரிவசூலிக்கும் முறை சூலூரில் கைவிடப் பட்டது.
- 1958 மார்ச்சு 5 - நிரந்தரக் கால்நடை மருத்துவ மனைக்கு அரசு இசைவு வழங்கியது.
- 1958 சூலை 26 - சூலூர் வீதிதோறும் வானொலி அமைக்கும் 'ஒலிபரப்புத் திட்டம்' தொடங்கப்பட்டது.

- 1960 ஆகஸ்டு 20 - தந்தை பெரியாருக்குப் பேரூராட்சி வரவேற்பளித்தது.
- 1961 - சுடுகாட்டில் தகரக் கொட்டகை அமைக்கப்பட்டது.
- 1961 - தெற்குப்பள்ளி அருகே 'சமூக வானொலி அறை' கட்டப்பட்டது.
- 1961 பிப்ரவரி. 3 - இராசாசிக்குப் பேரூராட்சி வரவேற்பளித்தது.
- 1961 ஏப்ரல் 1 - வாடகை சவ ஊர்தி இயங்கத் தொடங்கியது.
- 1961 ஏப்ரல் 13 - குலூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் உருவானது.
- 1961 சூலை 31 - குலூர் தொலைபேசி நிலையம் தோன்றியது.
- 1961 நவம்பர் 25 - நொய்யல் பாலத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.
- 1961 நவம்பர் 25 - குலூர் அணையின் புதுப்பிப்புப் பணிக்குக் கால்கோள் விழா நடந்தது.
- 1962 - நொய்யல் பாலம் பயன்படத் தொடங்கியது.
- 1962 சூலை 28 - குலூர் அரசு மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி தொடங்கியது.
- 1963 சூலை 1 - அறிஞர் அண்ணாவுக்குப் பேரூராட்சி வரவேற்பளித்தது.
- 1963 சூலை 3 - ஈ.வே.கி.சம்பத், பேரூராட்சியால் வரவேற்கப்பட்டார்.
- 1964 ஏப்ரல் 28 - மொழிப்போர் வீரர்கள் கு.ஆ வெங்கடாசலம், 'தண்ணிகட்டி' அங்கப்பன் இருவரும் பல்லடம் இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் கைதாகி மூன்று மாதச் சிறைத் தண்டனை பெற்றனர்.

- 1964 அக்டோபர் 3 - குலூர் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கம் தொடங்கியது.
- 1964 நவம்பர் 2 - குலூர் கூட்டுறவு பண்டக சாலை உருவானது..
- 1964 நவம்பர் - செய மாருதி பயிற்சிசாலை தொடங்கப்பட்டது.
- 1965 சனவரி 25 - மொழிப்போர் மாணவர் எழுச்சி குலூரில் தொடங்கியது.
- 1965 சனவரி 26 - குலூர் கலைமகள் மன்றம் தொடங்கியது.
- 1965 - எஸ்.ஆர்.கருப்பண்ணன், அய்.ஏ.எஸ் அதிகாரியானார்.
- 1966 - குலூர் எஸ்.வி. இலட்சுமணன் சட்டமேலவை உறுப்பினரானார்.
- 1966 - குலூரில் நிற்க மறுத்த விரைவுப் பேருந்துகள் நிற்கத் தொடங்கின.
- 1966 - குலூர் வழியாகத் திருப்பூருக்கு ஒரே ஒரு பேருந்து மட்டும் ஓடிக் கொண்டிருந்தது.
- 1966 - (1947 இல் செயலிழந்த) குலூர் விமானப்படை நிலையம் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியது.
- 1966 நவம்பர் - குலூர் வீதிகள் முதன்முறையாய்க் குழல் விளக்கைப் பார்த்தன.
- 1968 ஆகஸ்டு 7 - எண்ணெய் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கம் உருவானது.
- 1968 ஆகஸ்டு 20 - குலூரில் இந்தியன் ஓவர்சீசு வங்கி (அய்.ஓ.பி) தோன்றியது.
- 1969 - தச்சு,கொல்லு தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கம் தொடங்கியது.
- 1969 - தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி

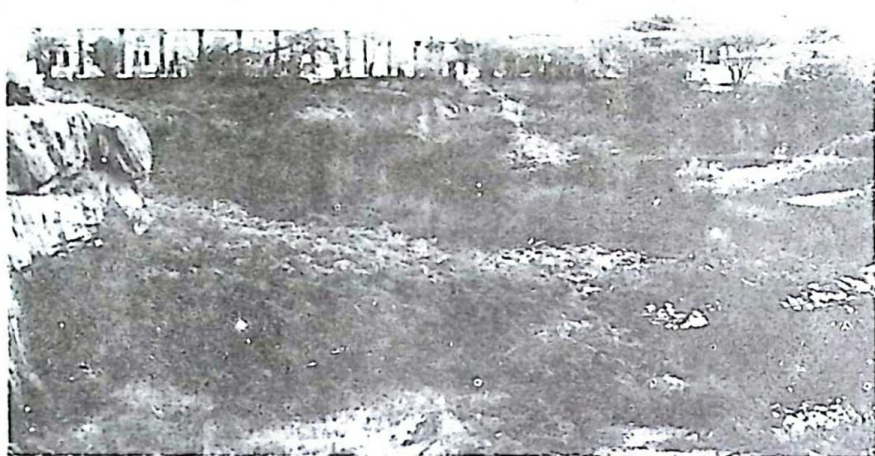
- மருத்துவமனை (இ.எஸ்.அய்.)
தோன்றியது.
- 1969 - உத்தமசீலன் நினைவு மன்றம்
தோன்றியது.
- 1969 நவம்பர் 1 - குலூர் உலகத் தமிழ்க்கழகக் கிளை
உருவானது. (பின்னர் 'நக்கீரர் தமிழ்
மன்றம்' ஆனது.)
- 1970 - 'அருள் முரசு' இதழ் குலூரில்
வெளிவரத் தொடங்கியது.
- 1971 பிப்ரவரி 10 - ஆதிதிராவிடர் சிமெண்டு குழாய்
கூட்டுறவு சங்கம் உருவானது.
- 1971 செப்டம்பர் 10 - குலூர் மத்திய கூட்டுறவு வங்கி
தொடங்கப்பட்டது.
- 1971 அக்டோபர் 14 - அறிஞர் அண்ணா சீரணி கலை
அரங்கம் உருவானது.
- 1972 - கடும் வறட்சியால் குலூர்
குடிநீருக்கு ஏங்கியது.
- 1971 - குலூர் கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கம்
தோன்றியது.
- 1972 - சந்தைப் பேட்டையில் 'சலவைத்
துறை' உருவாக்கப்பட்டது.
- 1972 அக்டோபர் 17 - குலூர் அ.தி.மு.க. கிளை
தொடங்கியது. (செயலாளர், குலூர்
கந்தசாமி)
- 1973 சனவரி 17 - குலூர் வடக்குப்பள்ளி
தொடங்கப்பட்டது.
- 1973 சூன் 29 - வேளாண் பொறியியல் கூட்டுறவு
பணி மையம் தொடங்கியது.
- 1973 சூலை 11 - குலூர் ஈசுவரன் கோவில் முதல்
குடமுழுக்கு விழா நடந்தது.
- 1974 - குலூர் இளைஞர் மறுமலர்ச்சி மன்றம்
தோன்றியது.

- 1974 - குலூர் பகுத்தறிவாளர் கழகம் உருவானது.
- 1974 பிப்ரவரி 15 - தமிழக முதல்வர் கலைஞருக்கு பேரூராட்சி வரவேற்பளித்தது.
- 1975 அக்டோபர் 2 - குலூர் குழந்தைகள் காப்பகம் திறக்கப்பட்டது.
- 1975 திசம்பர் 8 - பேராசிரியர் அன்பழகனுக்குப் பேரூராட்சி வரவேற்பளித்தது.
- 1976 சனவரி 29 - குலூர் சிறுவாணித் திட்டத்திற்கு அரசு இசைவு வழங்கியது
- 1978 - அறைகூவல், வைகறை - இதழ்கள் குலூரில் வெளிவரத் தொடங்கின.
- 1978 - குலூர் பள்ளி - மேல்நிலைப் பள்ளியானது.
- 1978 செப்டம்பர் 14 - எஸ்.ஆர்.எஸ். அறக்கட்டளை உருவானது.
- 1979 - குமரி - இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது
- 1979 ஆகஸ்ட் 10 - குலூர் ஊர் நலக்குழு உருவானது.
- 1979 நவம்பர் 4 - எஸ்.ஆர்.எஸ். திருமண மண்டபம் திறக்கப்பட்டது.
- 1980 - நோய்களை உருவாக்கும் பார்த்தீனியம் நச்சுச் செடி குலூரில் தலை காட்டியது.
- 1980 சூலை 15 - குலூர் விவசாயிகள் சங்கம் தொடங்கியது.
- 1982 ஆகஸ்டு 13 - பாலிதீன் தொழிற் கூட்டுறவு சங்கம் உருவானது.

- 1984 சனவரி 14 - குலூர் விமானப் படைநிலையம், பயணியர் விமான நிலையமாக (13.1.1989 வரை) செயல்படத் தொடங்கியது.
- 1984 - தில்லி தொலைக்காட்சியின் இந்தி ஒளிபரப்பு குலூரில் தெரியத் தொடங்கியது.
- 1984 - ஆர்.வி.எஸ். கல்வி நிறுவனங்கள் உருவாகத் தொடங்கின.
- 1984 - சிறுவாணி நீரின் வருகை, குலூரைக் கனிப்பில் ஆழ்த்தியது.
- 1984 பிப்பிரவரி 14 - குலூர் அரிமா சங்கம் தோன்றியது.
- 1985 மார்ச்சு 22 - அழகிரி மன்றம் உருவானது.
- 1985 ஏப்ரல் 4 - சிறுவாணி குடிநீர்த்திட்டம் பேரூராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது. குலூர் வீடுகள் குடிநீர் இணைப்பைப் பெறத் தொடங்கின.
- 1986 - சென்னைத் தொலைக்காட்சியின் தமிழ் ஒளிபரப்பைச் குலூர் பார்க்கத் தொடங்கியது.
- 1986 செப்டம்பர் 16 - குலூர் கல்வி வளர்ச்சிக்குழு உருவாக்கப்பட்டது.
- 1986 திசம்பர் 22 - குலூர் சி.எஸ்.அய் கோவிலின் புதிய தேவாலயம் உருவானது.
- 1987 மே 17 - குலூர் வியாபாரிகள் சங்கம் தோன்றியது.
- 1988 ஏப்ரல் 13 - குலூர் பாவேந்தர் பேரவை உருவானது. (பதிவு எண் 134/93)
- 1989 மார்ச்சு 10 - சத்துமாவு தயாரிக்கும் தொழிற் கூட்டுறவு சங்கம் தோன்றியது.
- 1989 செப்டம்பர் 7 - குலூர் புதியபேருந்து நிலைய

அடிக்கல் நாட்டு விழா நிகழ்ந்தது.

- 1990 செப்டம்பர் 16 - பாவேந்தர் - அம்பேத்கார் நூற்றாண்டுவிழா, பாவேந்தர் பேரவையால் கொண்டாடப்பட்டு விழா மலரும் வெளியிடப்பட்டது.
- 1992 மே 30 - குலூர் நொய்யல் நீர்ப்பாசனச் சீரமைப்புக் குழு தோன்றியது:
- 1992 அக்டோபர் 14 - பாங்க் ஆப் இந்தியா வங்கிக்கிளை உருவானது.
- 1992 ஆகஸ்டு 30 - குலூர் பேரூராட்சி நூற்றாண்டு விழா வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.
- 1992 திசம்பர் 19 - குலூர் அம்பேத்கார் மக்கள் நலப் பேரவை தொடங்கப்பட்டது.
- 1993 மார்ச்சு 21 - பஞ்சாப் நேசனல் வங்கிக் கிளை குலூரில் தோன்றியது.
- 1993 மே 3 - குலூர் கட்டிடத் தொழிலாளர் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- 1993 திசம்பர் 26 - கல்வியாளர் எஸ்.ஏ.சுப்பிரமணியம் 70 ஆம் அகவை நிறைவு விழா கொண்டாடப்பட்டு, விழா மலரும் வெளியிடப்பட்டது.
- 1994 மே 15 - குலூர் மனித நேய அறக்கட்டளை உருவானது.
- 1994 சூன் 10 - குலூர் மக்களை ஏற்ற மறுத்த திருப்பூர் பேருந்துகள் சிறைப் படுத்தப்பட்டு, காவல்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. குலூர் மக்களிடம் மன்னிப்பு கேட்ட பிறகே பேருந்துகள் விடுவிக்கப்பட்டன.
- 1994 சூன் 12 - சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர் நூற்றாண்டு விழா - குலூர் மக்களால் கொண்டாடப்பட்டது.

• வாணியம்பாறை கல்லுக்குழி

- சிறுவாணித் தொட்டிக்கு வடதிசைக் காட்சி

சூலூர் இன்றும் இன்றும்

சூலூர் குளம்

சூலூர் குளத்தை இரண்டாகப் பிளந்தபடி நடுவே பாதை செல்கிறது. திருச்சி சாலையையும், அவினாசி சாலையையும் இணைக்கும் சூலூர்ப் பாதை இது.

பாதையின் இருபுறமும் பரந்து விரிந்த இரண்டு பெரிய குளங்கள் - அன்றும் இன்றும் அப்படியே உள்ளன.

குளத்து நீரில் முன்பு வாத்துகள் நீந்திக் கொண்டிருக்கும். வாத்துகளை வேட்டையாட வெள்ளைக்காரர்கள் சூலூரைத் தேடி வருவார்கள்.

வெள்ளைக்காரர்கள் வேட்டையாடிய வாத்துகள் குளத்து நீரில் மிதந்து கொண்டிருக்கும். மிதக்கும் வாத்துகளை எடுத்து வரச் சூலூர் சிறுவர்கள் காத்து நிற்பார்கள். காசு, பிசுகட்டு என அவர்களுக்குத் 'தட்சணை' தருவது வெள்ளையர் வழக்கம்.

பலி கேட்ட நோய்கள்

சூலூரில் முன்பு அடிக்கடி எலி செத்து விழும். 'பிளேக்' வந்துவிட்டதற்கு அடையாளம் என ஊரே மிரண்டு நிற்கும்; வேக வேகமாக ஊரே காலியாகும்.

வீட்டின் ஓட்டைப் பிரித்துப் போட்டுவிட்டு ஊருக்கு

வெளியே சென்று குடும்பம் குடும்பமாகத் தங்குவார்கள். வீட்டிற்குள் வெயில் ஒளிபட்டால் நோய் வேகம் குறையும்!

அவ்வப்போது காலராவும் தலைகாட்டும். பிளேக், காலரா பரவிய காலங்களில் சூலூர் சுடு காட்டிற்குப் பிணங்கள் வரிசையாக வந்தபடி இருக்கும்.

பெரியம்மையும் இடையிடையே ஊருக்குள் உலவும். பல உயிர்களைப் பலிவாங்கிய பிறகே ஆத்தாவின் கோபம் தணியும்.

சூலூர் மட்டுமா?

தமிழ்நாடு முழுவதும் 1824, 1832, 1853, 1865, 1876 - ஆம் ஆண்டுகளில் - காலரா, பிளேக் நோய்களுக்கு பல இலட்சம் பேர் பலியானார்கள். சூலூரும் தன் பங்குக்குப் பல நூறு உயிர்களைப் பலியாகத் தந்தது.

பிளேக், காலரா, நச்சுக் காய்ச்சல், பெரியம்மை இவை நான்கும் மாறி மாறித் தாக்கியதில் 1911, 1912, 1916, 1918, 1919, 1926, 1942 எனச் சூலூர் மக்கள் எண்ணிக்கை தொடர்ச்சியாக இழப்பைச் சந்தித்தது.

நோய்களின் மடியில் சாவு படுக்கை விரித்த இயற்கையின் சீற்றம் - இன்றைய சூலூரில் வெகுவாகத் தணிந்துவிட்டது.

அன்றைய மருந்து

நெற்றியில் கொட்டைப் பாக்கை ஒட்ட வைத்துக் கொண்டு எவரும் சென்றால், 'தலைவலியா?' என்று கேட்பது சூலூரின் பழைய வழக்கம்.

தலைவலிக்குக் கொட்டைப் பாக்கை வெட்டி நெற்றியில் ஒட்டிக் கொள்வது - அன்றைய சூலூர் மருத்துவம்.

அம்மைநோய் வந்தால், வேப்பிலை வீட்டுவாசலில் செருகப்பட்டிருக்கும். நோய் வந்தவர் கழுத்தில் நூலில் கோக்கப்பட்ட வெங்காயம், மாலை போல் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

மண்வெட்டியை அடுப்பில் காயவைத்து அதில் (மஞ்சள் நிற) ஊசிப் பூச் செடியின் பாலைக் குழைத்துக் கொண்டிருந்தால் 'கண்வலி மருந்து' தயாராகிக் கொண்டிருப்பதாகப் பேசிக் கொள்வார்கள்.

மூங்கில் கொட்டம்

மாட்டுக்கு மருந்து ஊட்டுவதற்காக முன்பு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் 'மூங்கில் கொட்டம்' கட்டாயம் இருக்கும். மூங்கிலைக் கணுவோடு வெட்டி முன்பகுதியைக் கூர்மையாகச் செதுக்கி வைத்திருப்பது 'மூங்கில் கொட்டம்'.

மாட்டுக்கு நோவு என்றால், பிரண்டை, பெருங்காயம் விளக்கெண்ணெய் மூன்றையும் சேர்த்துத் தருவார்கள். அருகிலுள்ள பொருளே மருந்தாகி உதவுவதை அன்றைய சூலூரில் பார்க்க முடிந்தது.

'இது எவ்வளவு செலவு வைக்குமோ?' என மருத்துவத்திற்காகக் கை பிசைந்து நிற்கிறது இன்றைய சூலூர்.

அப்போது அப்படி!

பழுக்கக் காய்ச்சிய ஊசியால் குழந்தையின் நெற்றியில் குடுவைப்பது பழைய வழக்கம். குழந்தைக்கு 'சீதம்' வராதிருக்க இந்த ஏற்பாடு.

இரு குழந்தை தவறிய நிலையில் மூன்றாவதாகக் குழந்தை பிறந்தால் - குப்பன், குப்பி எனப் பெயரிட்டு மூக்கு குத்தி வளையமிடுவது சூலூர் வழக்கம். அப்போதுதான் குழந்தை இறக்காதாம். மூன்றாவது குழந்தையைக் குப்பை மேட்டில் புரட்டி எடுத்து வருவதும் உண்டு.

அய்யன் கோவில் மருத்துவம்

விசக்கடி என்றால் 'அய்யங்கோவிலை' நினைத்து மருந்து பூசச் சொல்வார்கள்.

பூச்சி கடித்த இடத்தில் சிறுநீர் கலந்த மண் பூசுவதும் உண்டு.

கடுமையாக நோய்வாய்ப் பட்ட நோயாளிகளை வீட்டிற்குக் கொண்டு வராமல் - அய்யங்கோவிலிலேயே விட்டு விட்டு வருவதும் உண்டு.

குழந்தைக்கு உடல் நலம் குன்றுவதை 'நலங்குதல்' என்பது சூலூர் வழக்கம்.

குழந்தை நலுங்கினால் - இயந்திரம் (தாயத்து) கட்டுவார்கள். சிறகடிப்பதற்கும் மந்திரவாதியைத் தேடுவார்கள். 'பேயோட்டலாமா' என்றும் சிந்திப்பார்கள்.

நோய் நம்பிக்கை

எதிர்பாராமல் பாம்பைப் பார்த்துவிட்டால் - சோமனூர் வாழைத் தோட்டத்து அய்யன் கோவிலுக்குப் புறப்பட்டு விடுவார்கள். பயம் தீர்ந்துவிடுமாம்!

மூட்டைப் பூச்சி வீட்டிலிருந்தால் - காங்கேயம்பாளையம் இராயர் கோவிலுக்கு வேண்டிக் கொள்வார்கள். மூட்டைப் பூச்சி வெளியேறிவிடுமாம்!

முகத்தில் மருவு தோன்றினால் நல்லட்டிப் பாளையம் அம்மனுக்கு நேர்ந்து கொள்வார்கள். கைமேல் பலன் உண்டாம்!

ஊரும், கோவிலும் இணைந்த மருத்துவ மையங்களாகவே குலூர் மக்கள் கோவில்களைப் பார்த்துள்ளார்கள்.

ஊர் - மருத்துவம்

'ஏட்டு குணம்' எனும் வயிற்றுப் போக்கு குழந்தைகளுக்கு வந்தால் துடியலூர் நினைவே குலூர் மக்களுக்கு வரும்.

சிறு பாம்பு கடி என்றால் - இருக்கவே இருக்கிறது குனிய(ன்)முத்தார்.

சமூக இணக்கம்

நெல் அறுவடையின் போது - தமக்குத் துணை செய்தோருக்கு விளைச்சலில் ஒரு பகுதியை களத்து மேட்டில் வழங்குவார்கள். சமூக வேறுபாடற்ற இணக்க வாழ்வே குலூரில் இருந்துள்ளது.

மாகாளியம்மன் திருவிழாவிற்கு - தாழ்த்தப்பட்டோர் வீரவிளையாட்டுகளுடன் தீச்சட்டி, மாவிளக்கு எடுத்து வரும் சமூக இணக்கம் குலூரின் புதுமை.

அச்சம்

மின்சாரம் வரும் வரை காத்து, கருப்பு, பேய், பிசாசு என்ற அச்சம் குலூரை ஆட்டிவைத்துக் கொண்டிருந்தது. 1934 இல் குலூருக்கு மின்சாரம் வரும்வரை இதுதான் நிலை.

1940 வரை குலூரில் மண்ணெண்ணெய் விளக்குதான் மிகுதி. மின்சார விளக்கு வீதியோடு சரி. வீட்டிற்கு மின்சாரம் எடுக்க அஞ்சிய காலம் அது.

எண்ணெய் காவடி

‘அன்னக் காவடி’ போல் எண்ணெய்க் காவடி முன்பு இருந்தது. நீண்ட மூங்கிலைத் தோளில் சுமந்தபடி - இருபுறமும் எண்ணெய் நிரப்பியிருப்பர்; வீடுதோறும் வந்து எண்ணெய் ஊற்றுவர்.

மண்ணெண்ணெய் தவிர மற்ற எண்ணெய் அனைத்தையும் காவடி யாகத் தான் விற்பனைக்குச் சுமந்து வருவர்.

குலூர் பருப்பு

இரங்கூன் துவரையில் குலூர் மண் கலந்து காய வைத்து கல் திருகையில் (‘துவரைக்கல்’ என்பது குலூர் வழக்கம்) உடைப்பார்கள்.

குலூர் மண், துவரம்பருப்புக்குத் தனிச்சுவை சேர்க்கும். மற்ற ஊர் பருப்புகளில் குலூர் பருப்பின் சுவை இருக்காது.

‘குலூர் பருப்புதானா’ - என வெளியூர்க் காரர்கள் ஊரை உறுதி செய்து கொண்ட பின்பே பருப்பைப் பார்ப்பது அன்றைய வழக்கம்.

துவரம் பருப்பு, துவரம் பொட்டு, குறுநெய் - எனத் துவரை சார்ந்த கிளை வணிகமும் குலூரில் உண்டு.

வணிகம் - பண்டமாற்று

நெல்லைக் கொடுத்து சோளம், இராகி வாங்குவர். வெல்லம் கொடுத்துப் புளி வாங்குவர்.

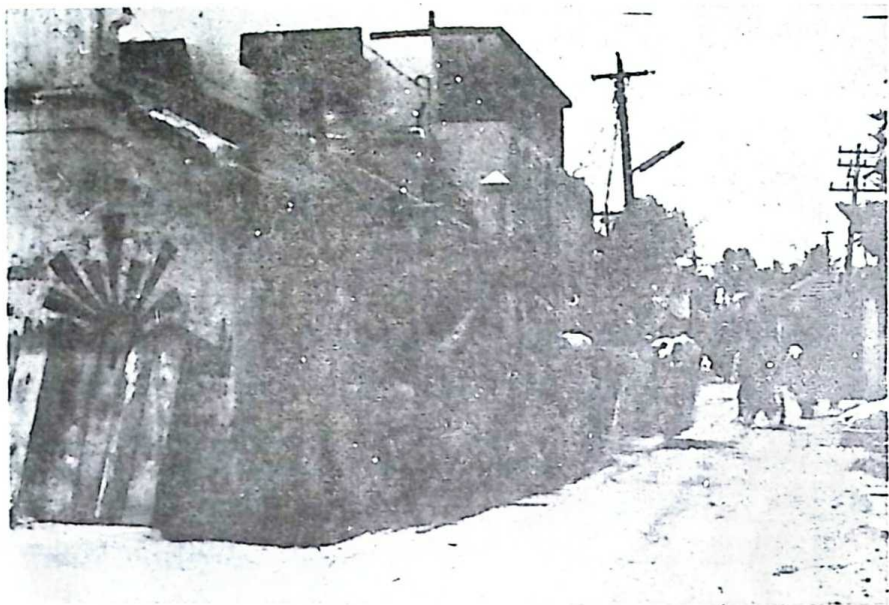
இருப்பதைக் கொடுத்து இல்லாததைப் பெறுவதே பண்டமாற்று.

குலூர் வெற்றிலையைச் சுமந்தபடி ‘பாளையம்’ செல்லும் பெண்கள் 15, 20 கல் தூரம் நடந்தே சென்று திரும்புவர். காலையில் கொண்டுசெல்லும் வெற்றிலை, மாலையில் தானியங்களாகவோ பருத்தியாகவோ மாறியிருக்கும்.

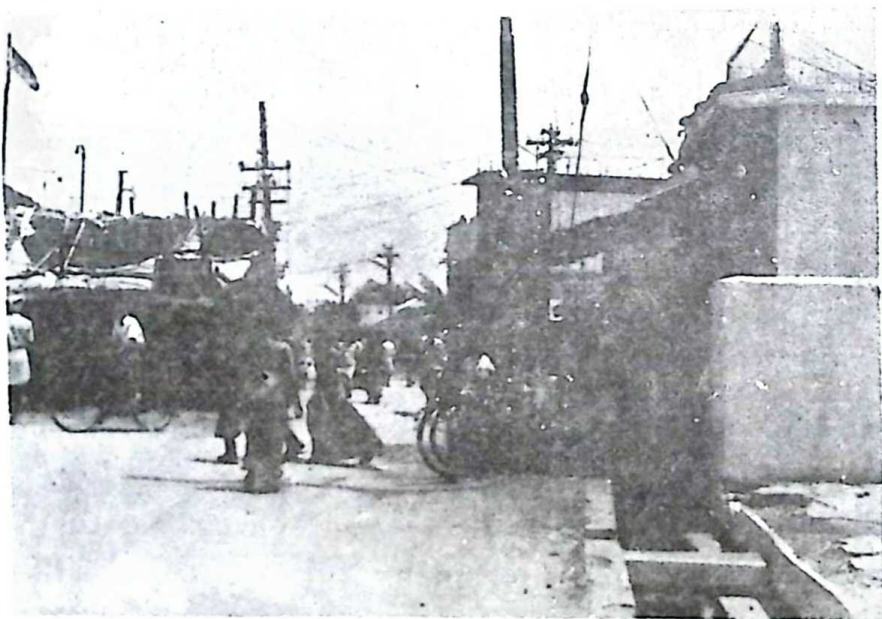
தானியங்களைக் கொடுத்து காய்கறி வாங்குவதும், திண்பண்டங்கள் வாங்குவதும் - குலூர் கடைகளில் முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்புவரை இருந்த வழக்கம்.

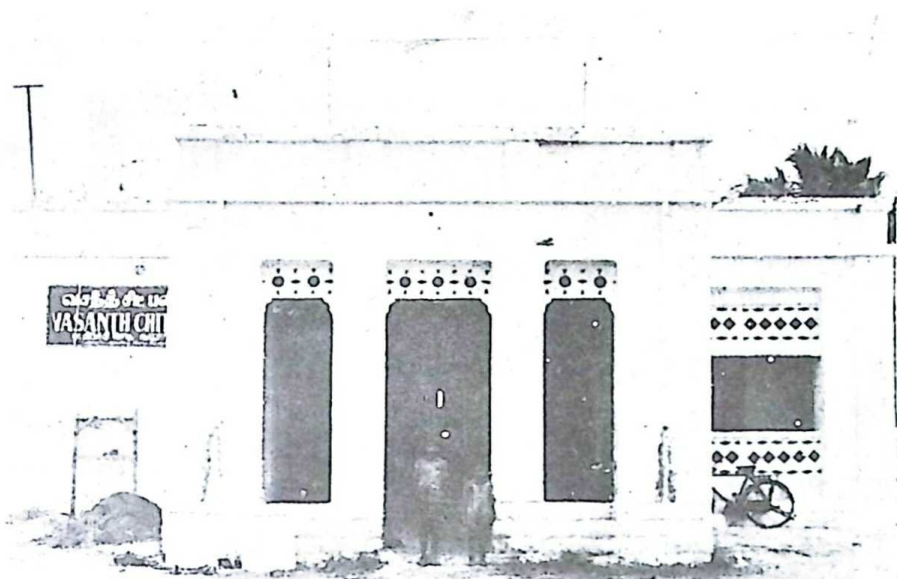
தானியக் குழிகள்

சோளம், கம்பு முதலியவை புழுப்பிடித்துக் கெடாமல்

கூட்டுறவு பண்டக சாலை (பேருராட்சி - அலுவலக வீதி)

குலூர் - தொடக்கநாள் வளமனை

குலூர் - மெத்தை வீடு

இருப்பதற்காக, தரைக்குக்கீழே குழி வெட்டி அதில் போட்டு மூடி வைத்துப் பாதுகாப்பது குலூர் வழக்கம்.

குழிகளின் மேலிடம் - இரண்டடி அகலம், இரண்டடி நீளம் உள்ளதாக இருக்கும். கீழே போகப் போக அகலமாய்- ஆறு அடி ஆழம், ஆறு அடி அகலம் உள்ளதாய்க் குடையப்பட்டிருக்கும்.

சோளக் குழி, தானியக் குழி என இவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.

குதிர் என்பதும் தானிய சேமிப்பிற்குப் பயன்படுத்தப்படும். ஓர் அடி உயரமுள்ள நான்கு கால்கள் மீது ஆறடிக்கு ஆறடி சதுரமான சட்டங்களைப் பரப்பி இருப்பர். அதன் மீது மண் தாழிகள் சிறு கோபுரம் போல அடுக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் தினை, வரகு, இராகி இவற்றை நிரப்பியிருப்பர்.

சோளக் குழியைத் திறந்து - தேவைக் கேற்ப அவ்வப்போது எடுத்துக் கொள்வது அன்றைய குலூர் வழக்கம்.

குதிரிலும் சிக்கல் இல்லை, கீழே துவாரம் இருக்கும். துவாரத்தைத் திறந்தால் வேண்டிய தானியம் வெளியேறும்.

வெளிச்சத்தின் வெளிச்சம்

குலூருக்கு மின்சாரம் 1934 இல் வரும் வரை கல்தூண் விளக்கு களே காட்சியளித்தன. அவற்றுக்கு எண்ணெய் ஊற்றி உயிருட்ட, அன்றாடம் மாலையில் உப்பிலிய நாயக்கர் ஒருவர் ஏணியைச் சுமந்தபடி ஊரை வலம் வருவார்.

அன்றைய வெளிச்சச் சூழலை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும், 28.2.1923 ஆம் நாளை குலூர் ஊராட்சிமன்றத் தீர்மானம் இது :

"நாளது மாதத்தில் யூனியன் லாந்தர்களுக்கு

வாங்கலான 3 டின் சீமை எண்ணெய்,

ஒன்னரை டசன் சிம்னி, ஒன்பது கசம்

நாடா திரி வகையறாவுக்கு - பில்லில்

கண்டபடி 22 ரூபாய் 5 அணா 6 பைசா

சாங்சன் செய்ய வேணுமாய்க் கோரலாச்சது"

வீதி விளக்கு

குலூர் முழுதும் பத்து இடங்களில் மட்டும், முன்பு கல்தூணில் எண்ணெய் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்கும். ஆள் உயரம் உள்ள கல்தூணில் கண்ணாடிக் கூண்டிற்குள் சுடர் அசைந்து கொண்டிருக்கும்.

காவல் நிலையம்

திரையரங்கம் எதிர்ப்புறம்

மருத்துவமனை மேல்புறம்

சந்தைப் பேட்டை முலை

அன்னமடம் வீதி

ஈசுவரன் கோவில்

கலங்கல் பிரிவு

பெருமாள் கோயில் கீழ்ப்புறம்

வாணியம் பாறை

பார்ப்பன வளவு நடுவிடம்

இந்தப் பத்து இடங்களில்தான் 'மினுக் மினுக்' என எண்ணெய் விளக்குகள் ஒளியுமிழ்ந்து கொண்டிருக்கும். 1934 இல் மின்சார விளக்கைப் பார்த்த குலூர் 'எங்கே ஆளை இழுத்து விடுமோ' என அச்சத்தோடு விலகி நின்றது.

தேவதாசி சதிராட்டம்

பொட்டு கட்டிய 'தேவதாசி மகளிர்' முன்பு குலூரில் இருந்தனர். பெருமாள் கோவில் மானியமாக அவர்களுக்கு விட்ட நிலத்தின் பெயர் 'தேவ(ர)டியாள் தோட்டம்' (இன்று ஆர்.வி.எஸ். கல்லூரி உள்ள இடம்).

புரட்டாசி சனிக்கிழமை தோறும் - இவர்கள் ஆடும் சதிராட்டம் குலூரில் கட்டாயம் உண்டு. இன்றைய பரதநாட்டியமே - அன்றைய சதிராட்டம். ஒவ்வொரு நாளும் நாட்டியச் செலவை ஏற்பதற்குச் குலூரின் பணக்காரர்கள் போட்டி போடுவர்.

குலூரில் திருமணம் புரியும் எல்லா மணமக்களுக்கும் - கடை வீதியில் நின்று - ஆரத்தி எடுப்பது தேவதாசி மகளிர் வழக்கம். இதற்கு ஒன்றே கால் உருபா காணிக்கை தர வேண்டும்.

'டார்ச்சு' விளக்கு - கூசா.

முன்பு எங்கு சென்றாலும் 'அரிக்கேன்' விளக்குதான். 'டார்ச்சு விளக்கு' 1945இல் குலூருக்கு வந்தது. கொடிக்கால் செல்ல 'உயிர்த்துணை' கிடைத்தது போல் 'டார்ச்சு' விளக்கைக் கண்டு

குலூர் மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். டார்ச்சு விளக்கை வாயால் ஊதி அணைக்க முயன்றோரையும் அன்றைய குலூர் பார்த்தது.

தண்ணீர் கொண்டு செல்வது, முன்பு செம்பில் மட்டும் தான். திருகணிச் செம்பு (கூசா) அறிமுகமான போது, திருகத் தெரியாமல் அரிவாள் மூக்கால் நெம்பித் தூக்கியோர் பலர்.

‘பூ’ மந்திரம்

குலூரின் பழைய பொழுது போக்கு பசனைபாடுவது. அன்னமடத்தில் ஒருவர் உருக்கமாக கதை படிக்க, பயபக்தியுடன் சுற்றியமர்ந்து கதை கேட்பார்கள். கும்மி வந்தபின் பசனை மறைந்தது. கும்மியாட்டம் கும்மி நாடகமாக 1937 இல் வளர்ந்தது.

சில சமயம், கும்மி நாடகம் பார்க்கும் கூட்டம் குறைந்து விடும். ‘யாரோ பூவை மந்திரித்துப் போட்டுவிட்டார்கள் அதுதான் கூட்டமில்லை’ என வருத்தப்படுவது பழைய குலூர் காட்சி.

அன்னமடம்

அன்னமடம் தான் - அன்று மக்கள்கூடும் பொது இடம். காலை ஆறு மணிக்குச் குலூர் மக்களை அங்குப் பெருங் கூட்டமாகப் பார்க்கலாம்.

வேளாண்மை முதலிய எல்லா வேலைகளுக்கும் அங்கேதான் ஆள் ஏற்பாடாகும். ஆக்கை நார் முதலிய கொடிக்கால் பொருட்களும், கூலியாட்களும் தேவையென்றால் அன்ன மடத்திற்குத் தான் வந்தாக வேண்டும்.

இன்றும் கூலி வேலைக்குச் செல்வோர் அன்னமடத்திற்குத் தென்புறம் அமர்ந்திருப்பதைக் காலை வேலைகளில் காணலாம்.

கடிகாரம்

காலை நான்கு மணிக்கு எழ வேண்டும் என்றால், இன்று கடிகாரத்தில் ‘அலாரம்’ வைத்தால் மணியோசை எழுப்பி விடும். ‘தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் சனியன்’ என்று சபித்தபடி தலையில் தட்டி ஓசையை அடக்கலாம். காப்பி குடித்துவிட்டு மறுபடி சுறுசுறுப்பாய்த் தூங்கலாம்.

நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன் - கடிகார வசதியெல்லாம் குலூரில்

கிடையாது. அடிவானத்தில் வெள்ளிமீன் கிளம்பினால் விடியற்காலை மூன்று மணி என்று பொருள். கொடிக்காலுக்குக் கவலை பூட்டி நீர் பாய்ச்ச அணியணியாக - அந்த நேரத்தில்தான் புறப்படுவார்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் நிலா இரண்டு மணி தள்ளியே வானத்தில் எழும். இதை வைத்தே இரவு நேரத்தை அன்றாடம் அறிந்து கொள்வார்கள்.

மழை வருமா?

அன்றைய சூலூரில் பாசனத்திற்கு நீர் விடும் முறையை ஒழுங்கு செய்பவர் - நீர்மணியம். விவசாயிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் இவர்.

சரியாக மழை பெய்யவில்லையானால், (இராவத்தூரில் உள்ள) சூலூர் அணைக்குச் சென்று நீர்மணியத்திற்கு மொட்டையடித்து ஆடுவெட்டிப் பூசை செய்வது, சூலூரின் முந்தைய வழக்கம். அப்படிச் செய்தால் மழை பெய்யுமாம்!

இப்போது நீர்மணியம் பொறுப்பு பொதுப்பணிததுறையிடம் போய்விட்டது. ஆடுவெட்ட சூலூர் மக்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். மொட்டையடித்துக் கொள்ளத்தான் ஆளைக் காணோம்!

‘பொறிமாற்று’

‘பருத்தியாத்தா துணிகொடு! பருத்தியாத்தா துணிகொடு’ என்று வேண்டியபடி, கன்னிப்பெண்கள் எந்த உடையும் அணியாமல் நிலத்தைச் சுற்றி வருவதுண்டு. அப்படியொரு வழக்கம் சூலூரில் முன்பு இருந்தது. ‘பொறி மாற்று’ என்பது இச்சடங்கின் பெயர். விளைச்சல் பெருகுவதற்காக இப்படியொரு வேண்டுகோள்!

பாட்டுக்கூலி

‘பச்சைக் குடைபிடிச்சி

பண்ணாடி வருகிறார்’ - நடவு செய்யும் பெண்கள் இப்படிப் பாடும்போது, நிலத்தின் உரிமையாளர் வந்து கொண்டிருப்பார். பாடிய பெண்கள் அனைவருக்கும் காசு தந்த பின்புதான் அவர் நகர முடியும். நடவின் போது மட்டும்தான் - பெண்கள் பாட்டு பாடியபடி வேலை செய்வது சூலூர் வழக்கம்.

‘பிடிமண்’ கடவுள்

நடவு வேலை தொடங்குவதற்கு முன் ‘பிடிமண்’ பிடித்து வழிபடுவது கட்டாயம்.

மண்ணைக் கையால் பிடித்து வைத்து, நெல்லையோ அகத்தி விதையையோ அதன்முன் தூவுவார்கள். அன்றைய வழிபாடு அவ்வளவுதான்! அதற்கு மேல் உழைப்பில் மட்டுமே கவனம் இருக்கும்.

ஊதுபத்தி, சூடம், தேங்காய், பழம் என்ற பட்டையல் வரிசையுடன் அச்சிடப்பட்ட வண்ணப்படத்திற்கு வழிபாடு செய்யும் வழக்கமெல்லாம் அன்று கிடையாது.

வெற்றிலை

குலூர் என்றாலே வெற்றிலை தான் எல்லோர் நினைவிலும் தோன்றும். குலூரின் வட்டக் கொடி வெற்றிலைக்கு அத்தனைச் சிறப்பு!

திங்கட்கிழமை - பல்லடம், குன்னத்தூர் சந்தை. செவ்வாய்கிழமை திருப்பூர், வெள்ளலூர் சந்தை, புதன்கிழமை - அவினாசி, சோமனூர் சந்தை. வியாழக் கிழமை - ஈரோடு பொள்ளாச்சி புளியம்பட்டி சந்தை, வெள்ளிக்கிழமை கோவை, குலூர், காரமடை சந்தை. சனிக்கிழமை அன்னூர் சந்தை. ஞாயிற்றுக்கிழமை சிங்காநல்லூர், துடியலூர் சந்தை.

காரமடை, துடியலூர் - இரண்டு ஊர் சந்தைக்கு மட்டும் குலூர் வெற்றிலை போகாது. மற்ற ஊர்ச் சந்தைகளில் குலூர் வெற்றிலை யின் ஆட்சிதான்!

குலூரில் விளைந்தது வட்டக் கொடி வெற்றிலை! குறிச்சி, வெள்ளலூர், இராமநாதபுரம், நஞ்சுண்டர்புரத்தில் விளைந்தது கல்லாசி வெற்றிலை!

குலூர் வெற்றிலை கோவை, பெரியார் மாவட்டங்கள் மட்டுமின்றி, வடநாடுவரை புகழ் பெற்றிருந்தது.

குலூர் தொடர் வண்டி நிலையத்தில், மாலை வேளையில் மூட்டை, மூட்டையாக வெற்றிலை வந்து குவிவதை அன்றாடம் பார்க்கலாம். வடமாநிலங்களுக்கு ஏற்றிச் செல்வதற்காக - மெட்ராஸ் மெயில் தொடர் வண்டியில் தனிப்பெட்டி (வாகன)

ஒன்று சூலூர் வெற்றிலைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்.

வெற்றிலையை மற்ற ஊர்களுக்கு வழங்கிய சூலூர், மற்ற ஊர்களிடமிருந்து, வெற்றிலையை இன்று எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

வெற்றிலையா? பயமில்லை

வெற்றிலைக் கூடையை இலட்சுமி என நினைப்பது பொதுவான நம்பிக்கை. மற்றவர்களின் இந்த நம்பிக்கை சூலூர் வணிகத்திற்குப் பெரும் பாதுகாப்பாக அமைந்தது. சூலூர் பெண்கள் வெற்றிலைக் கூடையைச் சுமந்தபடி பாளையம் (வணிகம்) செல்வார்கள். அவர்களுக்குத் திருடர் பயம் என்பது சிறிதும் கிடையாது. வெற்றிலைதான் இலட்சுமி ஆயிற்றே! திருடர்கள் நெருங்க மாட்டார்கள்.

தாழம்பூ

சூலூரின் சிறப்புகளில் வெற்றிலை, தாழம்பூ இரண்டுக்கும் தனியிடம் உண்டு.

அன்றைய சூலூர் குளக் கரையில் தாழை அடர்ந்திருக்கும். அன்றாடம் இருநூறு தாழம் பூவிற்கு மேல் பறிப்பார்கள்.

'தாழம் பூவே! வாசம் வீசு!' எனப் புலவர்புலமைப்பித்தன் திரைப் பாடல் எழுதியதற்கு - அவர் சூலூர் பள்ளியில் படித்ததும் ஒரு காரணம்.

இன்றைய சூலூரில் தாழம் பூவை ஒவியத்தில் பார்த்தால்தான் உண்டு.

பாளையம் - நேரக் கணக்கு

சுற்று வட்டார ஊர்களுக்கு வணிகத்திற்காக 'பாளையம்' செல்லும் சூலூர் பெண்கள் - காலத்தைக் கணக்கிட்ட முறை புதுமையானது.

விற்பனை முடிந்து முன்னே வருபவர் எருக்கஞ் செடியின் இலையைப் பறித்து பாதையில் போட்டுவிட்டு மெதுவாக நடப்பார். எருக்க இலை வாடியிருக்கும் அளவைக் கொண்டே, பின்னே வருவோர் கால இடைவெளியைக் கணித்துவிடுவார். அப்புறம் என்ன? முன்னே செல்பவரைப் பிடிக்க ஒட்டமும் நடையுமாகப் பாய்ச்சல் வேகம்தான்!

இன்று பாளையம் செல்வோர் பேருந்தில் செல்கின்றனர். பாளையத்திற்கு முன்பிருந்த வரவேற்பு இப்போது இல்லை.

பறிக்க ஆளில்லாமல் ஏருக்கஞ்செடிகளும் இப்போது வாடி நிற்கின்றன.

கூலி

எடுத்த அளவிற்கேற்ப பருத்தியைக் கூலியாகத் தருவது குலூர் வழக்கம். நெல், இராகி, சோளம் அறுவடையில் அந்தந்த கதிர்களே கூலியாகக் கிடைக்கும்.

நெற்கதிரிலிருந்து முதலில் உதிரும் நெல்லை தலையுதிரி என்பார்கள். அதனை நில உரிமையாளர் வைத்துக் கொள்வார். தாம்பு ஒட்டுவதில் கிடைக்கும் நெல்லை சூட்டடி என்பார்கள். சூட்டடி நெல்லையே கூலியாகத் தருவார்கள்.

குலூர் சந்தை

கோவை மாவட்டத்தின் இரண்டாவது பெரிய சந்தை குலூர் சந்தை. முப்பத்திரண்டு கிராமங்களுக்கு உரிய சந்தை இது. சந்தை இரைச்சல் கூடிக்கூடி மாலையில் பேரிரைச்சல் ஆவதைப் 'மொரைச்சல்' என்று குறிப்பிட்டது அன்றைய குலூர்.

இருகூர், செலக்கரச்சல், பீடம்பள்ளி, பட்டணம், மாதப்பூர், காரணம்பேட்டை எனச் குலூர் சந்தையால் பயன் பெறும் ஊர்களின் பட்டியல் நீளமானது. வெள்ளிக்கிழமை வந்துவிட்டாலே - பொரி, கடலை நினைப்பில் குழந்தைகள் வீட்டையே சுற்றி வருவார்கள்.

அன்றைய குலூர் சந்தையில் மாலை அய்ந்து மணிக்கு மேல்தான் கூட்டம் பெருகும். விளக்கு வைத்தபடி விற்பனை வேகமாய் நடக்கும். குலூரில் சம்பள நாளும் வெள்ளிக் கிழமைதான்! 'வெள்ளிக் கிழமை லெட்சுமி வெளியேறக்கூடாது' என பணத்தை எடுக்க மறுக்கும் வழக்கம் குலூரில் கிடையாது.

சந்தை பிரியாணி

முன்பு குலூர் சந்தைக்கு வஞ்சி பாளையம் சாயபுவின் பிரியாணிக்கு ஆசைப்பட்டு வருவோர் பலர். அரைத்தட்டு பிரியாணி ஒன்றேகால் உருபா. மதியம் 12 மணிக்குள்

சென்றால்தான் பிரியாணி கிடைக்கும். அவ்வளவு கிராக்கி! சூலூர் பிரமுகர்கள் பலரையும் வெள்ளிக் கிழமை பிரியாணி க் கடையில் கட்டாயம் காணலாம். நான்கு அய்ந்து தட்டு சாப்பிட்ட பிறகும் 'பிரியாணி தீரலியே' என ஆவல் குன்றாமல் கேட்டபடி சாப்பிடுவோரை அன்றைய சந்தையில் பார்க்க முடிந்தது.

ஊர் அமைப்பு

வேலைக்குச் சென்று வீடு வந்தால் போதும்! - குடும்பமே தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை அடைகாத்துக் கிடப்பது இன்றைய வழக்கமாகிவிட்டது.

ஒரே வீதியில் அடுத்தடுத்து குடியிருப்போர் கூட 'எங்கோ பார்த்த முகமாய்த் தெரிகிறதே' என்று தலையைச் சொரிகிறார்கள். ஒற்றுமை, நெருக்கம் என்று கலந்து வாழும் பண்புகள் இப்போது கரைந்து கொண்டுள்ளன.

அன்றைய சூலூர் கலந்து பேசிக் கூடி வாழ்ந்தது. மாலையானால் 'சாப்பாடாச்சா? குழம்பு என்ன? இன்றைக்கு எப்படி வேலை?' என வீடுகள் முகங்கலந்து உறவாடின.

அன்றைய மக்களை ஒன்றுபடுத்தியதில் அச்சம் முக்கிய பங்கு வகித்தது. திருட்டு அச்சம், நோய் அச்சம், பகைவர் அச்சம் எனப் பல்வேறு அச்சங்களால் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வாழ்ந்தனர்.

காசை விட்டெறிந்தால் போதும்! எந்த வேலையும் நடக்கும். அடுத்தவன் தயவு எதற்கு? என மனிதர்களை முறைத்தபடி, பணத்தைப் பாசத்தோடு பார்க்கும் நிலை இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

அச்சம்! அச்சம்!

சூலூருக்குள் முன்பு மரநாய் என்னும் கொடிய விலங்கு அடிக்கடி வந்து விடும். குழந்தைகள் கிடைத்தால் கவ்விச் சென்றுவிடும்.

இரவாகிவிட்டால், சூலூர் சுடுகாட்டில் நரிகளின் ஆட்சிதான்!

நரிகளின் இடைவிடாத ஊளை 'எப்போது விடியும்' என அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

இன்று அந்த விலங்குகள் இருந்த இடத்திற்கு இயந்திரங்களும் வாகனங்களும் வந்து விட்டன.

‘சல சமாதி’

சூலூர் தொடர்வண்டி (ரயில்) நிலையம் செல்ல - நொய்யலாற்றைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். தண்ணீர் பெருக்கெடுத்தால், நீந்தத் தெரிந்தவர் மட்டுமே கரையை அடைய முடியும். மற்றவர்கள் உடலை, ஆற்றின் ஏதோ ஒரு பகுதியில் கண்டுபிடிக்க மட்டுமே முடியும்.

நொய்யல் பாலம் 1962 இல் உருவானபின்டே - தண்ணீர்ச் சாவு நின்றது.

கஞ்சித் தொட்டி

முன்பு அடிக்கடி உணவுப் பஞ்சம் தலைதூக்கும்; எலும்பும் தோலுமாகப் பலர் நகர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

பஞ்சம் தோன்றும் போதெல்லாம், சூலூரில் கஞ்சித் தொட்டி திறக்கப்படுவது வழக்கம்.

1940 - 45 இல் குலூரில் கடும்பஞ்சம் (இன்று செயமாருதி உடற்பயிற்சி சாலை உள்ள இடத்தில்) கூடாரம் கட்டி குலூரில் கஞ்சி ஊற்றப்பட்டது.

1952 லும் இதேபோல பஞ்சம்! அப்போது குலூர் பெருமாள் கோவிலில் கஞ்சித் தொட்டி வைத்திருந்தார்கள்.

இன்றைய குலூரில் அன்னதானம் என்றால், காக்கைகள் மட்டுமே வட்டமடிக்கின்றன.

வீடு

தென்னங்கீற்று வீடுகளே முன்பு மிகுதியாய் இருந்தன. மண்கவர் செங்கல் சுவராக மாறியபோது, தென்னங்கீற்றும் நாட்டு ஓடாக மாறிவிட்டது.

எத்தனை ஏழ்மை இருந்தாலும், ஒடுபோட்ட வீடுகள் மட்டுமே இன்றைய குலூரில் உள்ளன. தென்னங்கீற்று வீடுகளைத் தேடத்தான் வேண்டும்.

ஒரு சாய்ப்பு வீடு, இரு சாய்ப்பு வீடு, தொட்டி கட்டு வீடு - முதலிய பழைய வகை வீடுகளை இன்றைய குலூரில் அரிதாகத்தான் பார்க்க முடிகிறது.

மிகப் பழைய வீடுகளில் சாளரங்கள் (சன்னல்) இருக்காது. இருந்தாலும் மிகச் சிறிதாக இருக்கும். இருட்டு வீடுகளாக இருந்த வீடுகள், இப்போதுதான் காற்றோட்டத்தையும், வெளிச்சத்தையும் காணத் தொடங்கியுள்ளன.

கைகழுவப்பட்டவை

தூண், விட்டம், சாளரம் எல்லாம் இரட்டையாக இருப்பதே அன்றைய குலூரின் வழக்கம். ஒற்றை விட்டம் கூடாது என்ற நம்பிக்கை இன்று கைகழுவப்பட்டுவிட்டது.

கோவில் உயரத்திற்கு மேல் வீட்டின் உயரம் இருக்கக் கூடாது என்பதிலும் அன்று மிகக் கவனமாக இருப்பார்கள். அடுக்கு மாடிகளில் நின்றபடி கோவில் கோபுரத்தைக் குனிந்து பார்ப்பது - இன்றைய குலூருக்குப் பழகிப் போய்விட்டது.

தெருக்குத்தல், மூலைவீடு என்றெல்லாம் வீடுகளைக் கழித்துக்கட்டிய காலமும் இருந்தது. இன்று கார்னர் சைட்

எனத் தேடிப் பிடிப்பதோடு, அங்குல இடம் எங்குக் கிடைத்தாலும் போதும் என அலைகின்றனர்.

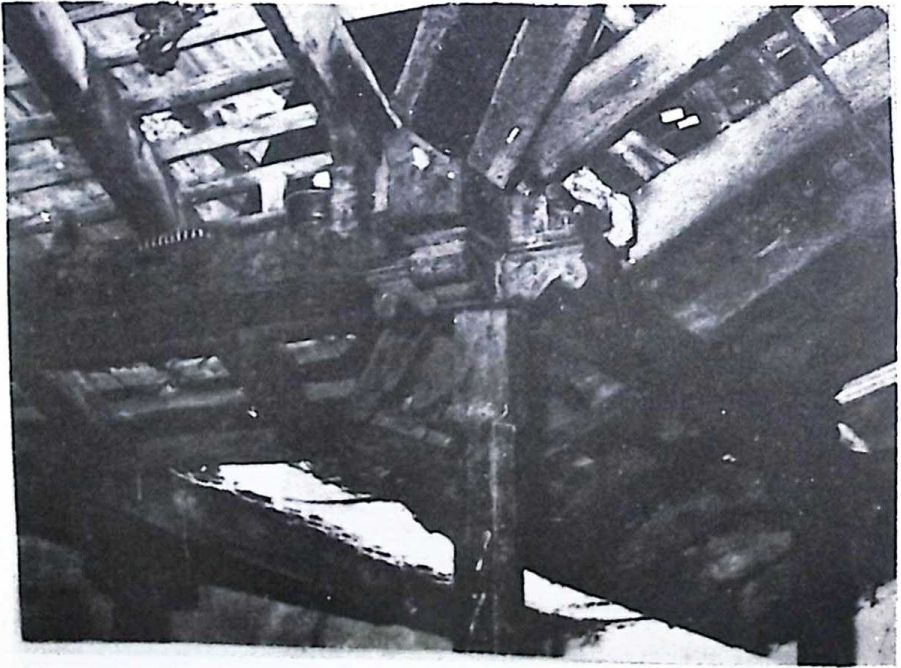
அன்றைய வீட்டுச் சுவர்கள் மூன்றடி கனத்திற்குக் குறையாமல் இருக்கும். குலூரின் வடபகுதியில் அத்தகைய வீடுகள் இன்றும் நிறைய உள்ளன.

சந்துகளின் உட்புறமாக கதவுகளை அமைப்பதே அன்றைய வழக்கம். எல்லாம் திருட்டுப் பயம். சிப்பாய்களே அன்று வீடு புகுந்து கொள்ளையடிப்பார்கள். வாய்ப்பு கிடைத்தால்.. மற்றவர்களும்!

கொள்ளையடித்தல் இப்போது நேரடியாய் நடப்பதில்லை. இருந்தாலும் பழைய வரலாற்றை நினைவு படுத்தும் வீடுகளை இன்றும் குலூரில் பார்க்கலாம்.

வீடுகட்ட.....

அன்றைய வீடுகள் அனைத்தும் ஏழு அங்கணம், அய்ந்து அங்கணம், மூன்று அங்கணம் என்ற முறையில் ஒரே வகையாய் இருக்கும். தொடடிக்கட்டி வீடுகளும் உண்டு. குயவர் ஒடுகளே முன்பு வீட்டிற்குக் கூரை.

புறம்போக்கு நிலத்தில் எவர் வேண்டுமானாலும் அன்று வீடுகட்டிக் கொள்ளலாம். சொந்த இடத்தில் வீடுகட்டுவதற்கே - அரசு அலுவலகங்கள் பலவற்றில் ஏறி இறங்கி அன்பளிப்புக்கும் கைமாறினால்தான் இன்று அனுமதி!

மண்கவர் வீடு

வீடு கட்டுவதற்காக சல்லி மண்ணைத் தண்ணீர் விட்டு மூன்று நாள் நன்றாக மிதித்து ஊற வைப்பார்கள். சல்லி மண்ணோடு சாம்பலும் கலக்கப்பட்டிருக்கும்.

சுவர் மூன்றடி அகலத்தோடும் ஆறடி உயரத்தோடும் இருக்கும். விட்டம், சட்டம் முதலியவற்றை அருகிலுள்ள காட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து வெட்டி எடுத்து வருவார்கள். இவற்றின் மேல் சிறு மூங்கில்களை பரப்பி ஊணங்கொடியால் கட்டுவார்கள். சாளரங்களுக்கு ஒற்றைப் பலகைதான் இருக்கும். பலகையின் பல துளைகள் இருப்பதால் பலகணி எனக் கூறுவர்.

எல்லா வீடுகளும் மண்கவரே. செம்மண்ணோடு சல்லியும், மணலும் கலந்து நன்கு மிதித்துவிட்டு மூன்றையும் ஊறவைத்துப் புளிக்கவிட்டு எழுப்பிய சுவர்களே குலூர்ச் சுவர்கள்.

இவற்றோடு கரும்புப் பால் கலந்து சுண்ணாம்பும் சேர்ந்து விட்டால், எஃகு தோற்றுவிடும். பூசம்போது முட்டை கலந்துவிட்டால் பளிச்சென்று தரை பளபளக்கும்.

அன்றைய வீடு

பழைய வீடுகளில் முன்வாசல், பின்வாசல் கட்டாயம் இருக்கும். சூரிய ஒளிபடுவது போல் வீட்டில் நடு இடம் அமைந்திருக்கும். வீட்டின் பின்புறம் கால் நடைகளை அடைக்கும் பட்டி இருக்கும். வீட்டு மூலையில் தவறாமல் எருக்குழி இருக்கும்.

குனிந்து செல்வது போல் - உயரம் குறைவாகத்தான் வீட்டுவாசல் அமைக்கப்படும்.

முன்வாசல் அருகில் மாடக்குழி இருக்கும். இரவில் அதில் ஒரு விளக்கு வீற்றிருக்கும். முன் பகுதியில் திண்ணை இருக்கும். உட்பகுதியில் பலகையோ, மூங்கிலோ போட்ட அட்டாலி இருக்கும். வீட்டை அடைக்கும் பொருள்கள் அட்டாலியில் உறங்கும்.

அன்றைய குலூர்

அன்றைய சூழல் பலவும் இன்று இருந்த சுவடு தெரியாமல் மறைந்துவிட்டன.

அன்றைய குலூரில் கள்ளுக்கடையும் சாராயக்கடையும் கடைவீதியின் இடப்புற முனையில் இருந்தன. அபினி குடித்தல் (கடை அல்ல) அன்னமடம் வீதியில் நடந்தது.

கஞ்சாக்கடை (அரசு உரிமம்) சந்தை அருகே உள்ள புளிய மரத்தடியில் இருந்தது. கஞ்சாக் கிடங்கு, ஊரரட்சி அலுவலக எதிர்ப்புறம் காட்சி தந்தது.

அன்றைய பேருந்து

பெட்ரோல் தட்டுப்பாட்டால் - நீராவியில் இயங்கும் கரிவண்டிப் பேருந்து 1947 வரை குலூர் வழியாக ஓடின.

பேருந்துகளில் கோவையிலிருந்து குலூருக்குச் சீட்டு பெறுவது கடினம். பேருந்து இருக்கை எண்ணிக்கை 27தான். இருக்கை எண்ணிக்கைக்கு மேல் ஏற்றக்கூடாது என்ற விதி கடுமையாக கண்காணிக்கப்பட்ட காலம் அது. பேருந்து ஆய்வாளர்கள் வாலாங்குளம் அருகில் கண்கொத்திப் பாம்பாகக் காத்திருப்பர். நின்று கொண்டிருப்போரை உடனே பேருந்திலிருந்து இறக்கி விட்டு விடுவர்.

கோவை - கோட்டை ஈசுவரன் கோவில் மைதானமே - அன்றைய குலூர் பேருந்து நிலையம். டவுன் ஆலிலேயே குலூருக்குப் பயணச் சீட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு - சுங்கம் அருகே வந்து குலூர் மக்கள் 'நிற்க இடம் கிடைக்க வேண்டுமே' எனக் கவலையோடு காத்திருப்பது வழக்கம்.

அன்று இப்படியா?

நொய்யலுக்குத் தென்புறம் - இன்று அய்யனார் சிலை உள்ள இடத்தில் முன்பு பதினெட்டுப் படிகள் நொய்யலாற்றை நோக்கி இருந்தன. கருமாதி முதலிய எல்லாச் சடங்குகளும் முன்பு இங்குதான் நடக்கும். எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் பார்ப்பனர் முன் தட்சணை தந்து கைகட்டி நிற்பதற்குப் பேருருக்கு ஓடும் இன்றைய வழக்கம் அன்று கிடையாது.

தட்டாரத் தெரு

சூலூர் காமாட்சியம்மன் கோவிலைச் சுற்றி (எட்டாவது குடும்பு) முன்பு பொற்கொல்லர்கள் மட்டுமே குடியிருந்தனர்.

காமாட்சியம்மன் கோவில் சந்தின் பழைய பெயர் தட்டாரத் தெரு.

எங்கே போயின?

சூலூரின் அன்றைய ஒரே பொதுக் கழிப்பறை - திருச்சி சாலையில் எஸ்.ஆர்.எஸ் ஆலைக்கு எதிர்ப்புறம் இருந்தது. இருபாலருக்கும் பொதுவானது இது. இப்போது கழிவறையும் இல்லை. கழிவறை இடிக்கப்பட்ட காலியிடமும் இல்லை.

இதற்குத் தென்பகுதி - முன்பு மைதானமாக இருந்தது. இசைத்தட்டு நடனம், மிதிவண்டி சாதனை, மோடி எடுத்தல் முதலிய பல கேளிக்கைகளும் இந்த மைதானத்தில்தான் முன்பு நடக்கும்.

இயற்கைக் கொடை

நொய்யலாற்றின் தென்கரையில் மூன்று கி.மீ. நீளத்திற்குத் தென்னந் தோப்புகள், பழமரங்கள் இருக்கும்.

ஏரிக்கு வடபுறத்துக் கரையில் ஒரு கிலோ மீட்டர் நீளம் தாழைப் புதர்கள் அடர்ந்து நிற்கும். ஏரிக்கரை பாதுகாப்பிற்காக பனை, வேம்பு, புளியன் முதலிய பலவகை மரங்களும் ஏரியைச் சுற்றி அடர்த்தியாக இருப்பது அன்றைய நிலை.

சூலூர் ஏரிகளால் - பத்துக்கல் சுற்றளவிற்கு கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கும்.

அஞ்சலகம்

பெருமாள் கோவிலுக்கு அருகே மகளிர் பள்ளியின் ஒரு பகுதியில் - சூலூரின் பழைய அஞ்சலகம் இயங்கி வந்தது. பணவிடை (மணியார்டர்) செய்யவேண்டுமென்றால் - சவாரி வண்டி பிடித்து கோவைக்குத்தான் செல்ல வேண்டும். சூலூரில் வரிதண்டும் சுங்கச் சாவடி முன்பு இருந்தது. கறிக்கடை சந்தைக்கு எதிர்ப்புறம் உள்ள இடமே முன்பு சுங்கச் சாவடி இருந்த இடம்.

புறநானூற்றுச் குலூர்

சிறு 'குழந்தை இறந்துவிட்டால் - ஊனம் செய்து புதைப்பது அண்மை நாள் வரை குலூர் வழக்கம்.

'குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்

ஆளன் நென்று வாளில் தப்பார்' - என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் கருத்து குலூரில் அப்படியே பின்பற்றப் பட்டுள்ளது. இறந்த குழந்தையின் கால் விரலையாவது மடக்கிவிட்டே புதைப்பார்கள்.

'சள்ளை'யும், பிள்ளையும்

திருமணம் எப்போது? என முன்பு கேட்க மாட்டார்கள். தாடி சிரைப்பது எப்போது? என்று கேட்பதுதான் குலூர் வழக்கம்.

'பத்து சள்ளைப்போட்டால் பொழப்பாச்சு' கலியாணத்தை பண்ணிடலாம்' எனக் கொடிக்காலைக் கைகாட்டியது அன்றைய குலூர்.

திருமணம் - முன்பு ஐந்து நாள் நடக்கும். 1955 வரை இந்த நிலை குலூரில் இருந்தது.

படிப்பு வயது

பள்ளியில் ஏழு வயதில் சேர்ப்பதுதான் அன்றைய வழக்கம்.

பள்ளியில் சேர வேண்டுமானால், முன்பு வயது கேட்கும் வழக்கம் இல்லை. கேட்டாலும் சொல்லத் தெரியாது.

தலைக்குப் பின் புறமாகக் கையை வைத்து விரலால் காதைத் தொடச் சொல்வார்கள். மூக்கைத் தொடச் சொல்வதும் உண்டு. வயது வேறுபாட்டை அறிந்து, பள்ளியில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நடைமுறை இது.

பிறப்புச் சான்றிதழ் கேட்கும் வழக்கமெல்லாம் அப்போது கிடையாது.

'ஆசிரியக் கோலம்

ஆசிரியர்கள் குல்லாய், பூட்சு, டர்பன் இல்லாமல் வகுப்பறைக்குள் நுழைய முடியாது. ஆசிரியர்களின் சீருடை 1937 வரை இப்படித்தான் இருந்தது.

‘எந்த வகுப்பு படிக்கிற தம்பி’ என ஆசிரியரையே அய்யத்தோடு கேள்வி கேட்பதற்கெல்லாம், அந்தக் காலத்தில் இடமில்லை. ஆசிரியரைச் சீருடையே காட்டிக் கொடுத்துவிடும்.

சூலூர் வழிகாட்டுகிறது

இன்றைய சூலூர் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளியின் தென்புறக் கட்டடம், முன்பு சூலூர் காவல் நிலையமாக இருந்தது.

அன்றைய பெருமாள் கோவில் அரசமரத்தின் அருகே இருந்த தெப்பக்குளத்தையும் தேர்மேடையையும் - இன்றைய மகளிர் பள்ளிக்குள்தான் தேடவேண்டும். பள்ளிக் கட்டிடமாக அவை மாறிவிட்டன.

‘கோவில் தளம் அனைத்தும் பள்ளிகள் செய்வோம்!’ சூலூரின் புதுமை முழக்கம் இது!

மாணவர் தண்டனைகள்

படிப்பில் கவனமில்லாத மாணவர்களுக்கு - அன்று வழங்கப்பட்ட தண்டனைகள் குலைநடுக்கம் தருபவை.

தவறு செய்த மாணவன் அழைத்து வரப்படுவான். மேலே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் கயிற்றில், மாணவனின் கைகளைக் கட்டித் தொங்க விடுவார்கள். கீழே நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்கும். மாணவனின் அலறல் அதிகமானால், கீழே எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பை அணைத்து விடுவார்கள். நெருப்பு இருந்த இடத்தில் இப்போது செங்குத்தாக ஓர் ஊசி நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். இந்தத் தண்டனைக்குக் கோசாணம் என்று பெயர்.

பள்ளிக்கு வராத மாணவனா? சட்டாம்பிள்ளை மாணவர் சகிதமாகப் புறப்படுவான். இழுத்து வரப்பட்ட மாணவன் காலில் வளையம் ஒன்று பூட்டப்படும். வளையத்தோடு மரத்தாலான பெரிய முட்டியொன்று - சங்கிலியால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். முட்டியைத் தோளில் சுமந்தபடி, பள்ளிக்கும் வீட்டுக்குமாக மாணவன் தள்ளாடி நடந்து கொண்டிருப்பான். அவன் திருந்தும் வரை - இராப்பகல் எந்நேரமும் காலில் வளையமும் தோளில் முட்டியும் இருந்து கொண்டிருக்கும். முட்டி சுமத்தல் என்பது இந்தத் தண்டனையின் பெயர்.

பணம் வேண்டாம்! பவுன் போதும்!

குலூர் நடுநிலைப் பள்ளியின் முதல் ஏவலராகப் பணியேற்றவர் காளியண்ண பண்டாரம். 1926 இல் அவருடைய ஊதியம் பன்னிரண்டு உரூபா. அன்று ஒரு பவுன் தங்கத்தின் விலையும் அவ்வளவுதான். மூட்டை அரிசியோ மூன்று உரூபா.

நான்கு மூட்டை அரிசியாகவோ, ஒரு பவுன் தங்கமாகவோ - அன்றைய நிலவரப் படியே - இன்றும் ஊதியம் தரக் கூடாதா? இன்றைய கடைநிலை ஊழியர்களின் ஏக்கம் இது.

மறுமணம்

கணவனை இழந்த பெண் வெள்ளைப் புடவை உடுத்தி மூளியாக நிற்க வேண்டும். விதவைகளை வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். மறுமணம் புரிந்து கொண்டால் ஊர்கட்டுமானம் செய்துவிடுவார்கள்.

வண்ணார், நாவிதர் முதலியோரிடம் 'அழுக்கு எடுக்காதே, சவரம் செய்யாதே' என்று எச்சரித்து விடுவர். மறுமணம் புரிந்த புரட்சியாளர் பாடு திண்டாட்டமாகி விடும்.

தீ தராதே, தண்ணீர் எடுக்காதே, தள்ளி வை - என்ற கட்டுப்பாடுகள், கைம்பெண் மறுமணம் செய்தோரிடம் முன்பு கடைபிடிக்கப்பட்டன.

திருமணத்திற்கு முன்

தாடி வளர்த்த ஆடவர் மணமாகாதவர். திருமணத்திற்கு முன் வெற்றிலை போடவோ, சவரம் செய்து கொள்ளவோ அன்று அனுமதி இல்லை.. திருமணத்திற்கு முன் சவரம் செய்தால் குத்தம் கட்டவேண்டியது கட்டாயம்.

கன்னிப் பெண்கள் - சிறிய சேலை, சிற்றாடை உடுத்துவதே வழக்கம். திருமணத்திற்கு முன் முழுச் சேலை உடுத்துவதோ, குங்குமம் அணிவதோ முன்பு வழக்கமில்லை.

இன்று மருமகள் எடுத்த பெண்கள் கூட இடுப்பில் குழாயும், தோளில் துண்டும் தவழ - சல்வார் கம்மீசில் தெருவில் உலவ ஆசைப்படுகிறார்கள். நைட்டி என்னும் இரவுடையைப் பகலுடையாக்கிக் கொண்டு, கலியாணம் ஆன மாதிரியே தெரியலே எனப் பிறர் புகழும் போது பூரித்துப் போகிறார்கள்.

உணவுப் பாத்திரம்

சோப்பு டப்பா உருவத்தில் 'சோற்று டப்பா' வை எடுத்துச் செல்வது கூட. இன்று சிலருக்குச் சுமையாகத் தெரிகிறது.

முன்பு சோற்று டப்பா கிடையாது. சோற்றுக் கூடைதான் உண்டு. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சோற்றுக் கூடை இருக்கும். வாய் அகன்று அடிசிறுத்து, பிரம்பால் பின்னப்பட்டது இக்கூடை.

மண்சட்டிகளில் குழம்பு, களி முதலியவற்றைத் தனித்தனியே வைத்துத் துணி விரித்து மூடி, சோற்றுக் கூடை யைத் தூக்கிச் செல்வார்கள்.

சோற்றுக் கூடை நாளடைவில் வண்டு கட்டிய பாத்திரமாகவும், பின்பு தூக்கு போசி யாகவும் மாறி - இப்போது டிபன் கேரியராகவும் ஒற்றைப் போசியாகவும் மாறிவிட்டது.

வழிகாட்டும் சூலூர்

குளங்கள் தூர்ந்து போனாலோ, அணை பழுதுபட்டாலோ - அடுத்தவரை எதிர்பார்க்காமல் ஊர் மக்களே முன் நின்று செய்வதுதான் அன்றைய வழக்கம்.

சூலூரில் இன்றும் அந்த சுவடுகள் உள்ளன. பழைய கிராம சமுதாய அமைப்பின் எச்சங்களை - இன்றைய சூலூரிலும் பார்க்கலாம்.

கோவில் திண்ணையிலோ, முன் மண்டபத்திலோ, ஊர் கூடிச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பது பழைய சூலூர்.

பேருராட்சி வளாகத்தில் ஊர் மக்கள் கூடிச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு பெறுவது - இன்றைய சூலூர்.

அணிகலன்

பெண்கள் காதில் நான்கு அணிகலன்கள் முன்பு வீற்றிருக்கும். நடுக்காது மடலில் தளுக்கு அணிந்திருப்பர். காதுஉச்சியில் கொப்பு அணிந்திருப்பர். (ஓர் உருபா அகலத்தில் இது இருக்கும்) கீழே மொழுக்கு அணிவர்.

முழங்கை அணிகலனுக்கு சத்து என்று பெயர். முன்கை வளையலுக்குப் பதிலாக, கையில் சுற்று அணிவதும் உண்டு. தங்கத்தாலான பட்டை வளையல்தான்.

காலில் தண்டையோ, சிலம்போ அணிவார்கள்.

கவரிங் சங்கிலியையோ மணி மாலையையோ உதட்டில் கவ்வியபடி அப்படியா எனவியப்பாய்க் கேட்கிறது, இன்றைய குலூர் மகளிர் கூட்டம்

முடியலங்காரம்

ஆண், பெண் வேறுபாடு இல்லாத சமத்துவமான காலம் அது. இருபிரிவினரும் குடுமியோடு தான் காட்சியளிப்பர். கூந்தலை வெயிலில் உலர்த்தியபடியும் சிக்கெடுத்தபடியும் ஆடவரும் பெண்டிரும் வீதியில் நிற்பது அன்றைய வழக்கம்.

ஆண்களின் குடுமி நாளடைவில் சட்டிகிராப் (அரைகிராப்) என மாறியது. அகன்ற தேங்காய் முடியைத்தலையில் கவிழ்த்து வைத்து- சுற்றி வழித்தெடுத்தது போல் இருப்பது சட்டிகிராப்

கிராப்புக்குத் தாவ மனமில்லாதோர் சிட்டுக்குடுமி, முழுக்குடுமி எனக் குடுமியிலேயே அழகு பார்த்தனர். தலையின் முன் பகுதியை அரை மயிராய்ச்சிரைத்து விடுவது சிட்டுக்குடுமி; பின்னே விடுவது முழுக்குடுமி.

பச்சைகுத்துதல்

கொங்கு வேளாளர், அகமுடையர் இருவகுப்பிலும் பச்சை குத்திக் கொள்ளும் வழக்குமிருந்தி.

நெற்றி, கன்னம், கைகள், கால்கள் முதலிய உடற்பகுதிகளில் பூக்கள், தேள், கிளி, மயில், மீன் எனப் பல உருவங்களைப் பச்சை குத்திக் கொள்வர். பச்சை குத்தியிருப்பதைப் பார்ப்பதற்கு இன்று வயதானவர்களைத் தேடிச் செல்லவேண்டும். அப்படி இன்று பச்சைக் குத்திக் கொண்டாலும் - கட்டை விரல், நெற்றி இவற்றில் சிறிய உருவங்களை வரைவதோடு சரி.

கட்சிக் கொடிகளையோ, பெயரையோ கையில் பச்சைக் குத்திக் கொள்ளும் 'புதுமை விரும்பி' களையும் இன்று பார்க்க முடிகிறது.

ஆடை அதிசயம்!

ஆண்கள் சட்டை அணிந்தால் அன்று வியப்போடு பார்ப்பார்கள். ஏது வெளியூர்ப் பயணமா? என்று கேட்போருக்குப் பதில் சொல்லி மாளாது.

வேட்டி, துண்டு இரண்டு மட்டுமே அன்றைய ஆடவர் உடைகள்.

புடவை மட்டுமே அன்றைய பெண்டிர் உடுத்துவர். ரவிக்கை அணியும் வழக்கம் அருவருப்போடு ஏற்கப்பட்ட அண்மை நாள் பழக்கம்.

குழந்தைகள் ஆறுவயதில் கோவணம் கட்டத் தொடங்குவர் ஆறு வயதிற்கு முன் எந்த உடைச் சமையும் இல்லாமல் விடுதலைப் பறவை களாகத் திரிவர். எட்டு வயதாகும் போது ஒரு துண்டு இடுப்பில் ஏறும். ஆண் குழந்தைகள் நகையணியும் வழக்கம் முன்பு இல்லை.

பெரும் பணக்காரக் குடும்பத்துக் குழந்தைகள் மட்டும் கைக்காப்பு, கால்காப்பு அணிந்திருக்கும்.

பெண் குழந்தைகள் அய்ந்து வயதுவரை துணியில்லாமல் திரிவதே மிகுதி. அரைநாண்கயிறு மட்டும் இடுப்பில் சுற்றப்பட்டிருக்கும். ஆறு வயதிற்கு மேல் சிறு பாவாடை என ஒன்றை அணியத் தொடங்குவர்.

சிறுமிகள் அணியும் சிற்றாடை இரண்டு மீட்டர் நீளமிருக்கும் இதனை மாராப்பு போடுதல் என்பார்கள்.

(எ)பாதை

மணமான பெண்கள் - எள் கருப்புச் சேலை, சுங்கடிச் சேலை, சின்னாளப் பட்டுசேலை, நார்ப்பட்டு சேலை எனும் நான்கைந்து வகைகளுக்குள் திருப்தி பெற்றுவிடுவர். எட்டுக் கசம் நெகமம் புடவையைப் பின் கொசுவம் வைத்து உடுத்துவதே குலூர் பெண்கள் வழக்கம்.

அண்ணனும், தங்கையும் ஒரே உடையை - நாளுக் கொன்றாகவும் ஆளுக்கொன்றாகவும் மாற்றி அணியும் நவீன காலம் - இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

பாவாடை தாவணியில்

பார்த்த உருவமா? என்ற பாடலுக்குப் பொருள்சொல்லக் கூட இனி தடுமாற வேண்டி வரும். பாவாடையும், தாவணியும் வேகமாக மறைந்தபடி உள்ளன. சுடிதார், சல்வார், மிடி என அந்நிய உடை வகைகளில் போதை கொண்ட மகளிர் எண்ணிக்கை இன்று பெருகிவருகிறது.

புடவை வரலாறு

பெண்கள் இன்று அணியும் புடவை அய்ந்நூறு ஆண்டிற்கு முன் இருந்ததில்லை.

புடவை தோன்றி முந்நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே - இரவிக்கை (ஜாக்கெட்) அறிமுகமானது.

இன்றைய புடவையின் முன்னோடி - எலன் என்னும் கிரேக்க நாட்டுப் பெண். சந்திரகுப்தனின் மனைவி இவள். கணுக்காலைத் தொடும் புடவையுடன் காட்சியளிக்கத் தொடங்கிய முதல் பெண் இவள்தான்.

சங்க காலப் புடவை குட்டைப் பாவாடை (ஸ்கர்ட்) மாதிரி முழங்காலுக்கு மேலேதான் இருக்கும்! ஆண், பெண் இருவருக்கும் பொதுவான உடை இது. திருவள்ளுவர், கவுதம புத்தர் அணிந்த உடைகள் இத்தகையன. புடவை என்ற சொல் - முல்லைப் பாட்டு என்னும் சங்க இலக்கிய நூலில் முதன்முதலாக காணப்படுகிறது.

புடவை வராத - அய்நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு வரை - குலூர்ப் பெண்கள் கிழாடை மட்டுமே அணிந்திருந்தனர். மார்பைத் துண்டு, உத்திரியம் என்று சிறு துணியால் மறைத்திருந்தனர்.

இப்படியும் இனிப்பு

பிறந்த குழந்தையைப் பார்க்க வருவோருக்கு - பனங்கருப்பட்டி, சுக்கு, நெய் கலந்த உருண்டை வழங்குவது குலூரின் முந்தைய வழக்கம்.

ஆண் குழந்தையா? கல்கண்டு கொடு . பெண் குழந்தையா? சாக்லேட்டு கொடு இன்றைய குலூரோ இனிப்பையே குழந்தைக்குக் குறியீடாக்கி விட்டது.

அன்றாட உணவு

காலை - அம்பளி (கூழ்), மதியம் - சோளச் சோறு, இரவு - இராகி களி. அன்றைய குலூரின் அன்றாட உணவு முறை இதுதான். மோர் சேர்த்துக் கொள்வது முன்பு குறைவு. 1960 வரை இந்த உணவு முறைதான் குலூரில் இருந்தது.

அரிசிச் சோறு

சனிக்கிழமை மட்டும் அன்றைய சூலூரில் அரிசிச் சோறு கிடைக்கும். வலிமையில்லாத குழந்தைகளுக்குக் கருப்பட்டியும், நெய்யும் தருவார்கள். தந்தால் வலிமை கூடும் என்பது நம்பிக்கை.

வயதானவர்கள் மட்டுமே முன்பு அரிசியுணவு உண்பார்கள். அரிசியில் சத்து குறைவு எனச் சோளம், கம்பு, இராகி இவற்றையே மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவார்கள்.

சூலூரில் அரிசி விளைச்சல் உண்டு. இருந்தும் சனிக்கிழமை ஒரு நாள் தான் எல்லோருக்கும் அரிசிச் சோறு கிடைக்கும். அன்று விருந்து சாப்பிட்ட நிறைவு. சனிக்கிழமை எப்போது வரும் எனக் குழந்தைகள் ஆவலோடு காத்திருப்பார்கள்.

அரிசிச் சோற்றை நெல்லஞ் சோறு என்பது அன்றைய சூலூர் வழக்கம்.

வழக்கமான உணவெண்பது - காலையில் சோளத்தில் காய்ச்சும் அம்பளியும் அகத்திக் கீரையும் தான். சோளத்தவிட்டில் கொழுக்கட்டை செய்வதும் முக்கிய உணவு. கீரை தூவிச் சமைக்கப்படுவது இது.

எத்தனை வகை

வரகு, சாமையைத் தனித் தனியாகச் சமைப்பார்கள். தினை, கம்பு, சோளம், இராகி முதலியனவும் சூலூரின் அன்றைய முக்கிய உணவு. இராகியைக் கேழ்வரகு எனப் பிற மாவட்டங்களில் அழைப்பது போல் சூலூரில் அழைப்பது இல்லை.

இராகியில் கூழ், களி, புட்டு, உப்புமா, ரொட்டி, தோசை எனப் பலவகையாகச் செய்துண்பது அன்றைய சூலூர் வழக்கம்.

வானம் பார்த்த மிளகாய்

சோள அம்பளிதான் - காலை உணவாகத் தோட்டத்திற்குப் பெண்களால் கொண்டு செல்லப்படும். கவலையோட்டியபடியே கவலையோடு - அம்பளியை எதிர்பார்த்தபடி ஆண்கள் காத்திருப்பார்கள். வானம் பார்த்த மிளகாயைத் தயாராகப் பறித்து வைத்திருப்பார்கள். இந்த மிளகாயின் காரம் தனிக் சுவையாக இருக்கும்.

அம்பளிக்கு மிளகாய்தான் தொடுகறி. இலையைத் தொன்னைபோல் செய்து வைத்திருப்பர். மூன்று தொன்னை அம்பளி குடித்து தண்ணீர் குடித்தால் போதும். உச்சிப் பொழுது வரை சோர்வின்றி வேலை செய்யலாம்.

இட்டிலி .

ஆண்டுக்கு ஒரு நாளோ, இருநாளோ வீட்டில் இட்டிலி (புட்டு) சுடுவார்கள். இட்டிலி சுட்டால் அன்றைக்குத் தீபாவளி தான்! இட்டிலிக்குத் துணையாகக் கடுப்பான் (தேங்காய் சட்டினி) கிடைக்கும். 'சட்டினி பட்டவுடன் அதை இட்டிலி உறிஞ்சுவதே தனி அழகு. இன்றைய இட்டிலியிடம் அதை எதிர் பார்க்க முடியாது.

ஆறு மாத கால விளைச்சலில் கிடைப்பது அன்றைய குலூர் அரிசி. அதன் பஞ்சுபோன்ற மென்மையும், சுவையும் இன்றைய அரிசிக்கு வராது. இன்று 31 நாளில் விளையும் அதிவேக அரிசி! அன்றைய மென்மையும், சுவையும் இன்றைய அரிசி இட்டிலியில் இல்லையே என்பது பெரியவர்கள் ஏக்கம்.

அன்றைய நெற்பயிர் - சுதிர் சுமை தாங்காமல், தலை வளைந்து இடுப்பளவு உயரத்தில் நிற்கும்.

இன்றைய நெற்பயிர் தாழம் பூ உயரத்தில் தரையோடு தரையாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

இட்டிலியிலும் - மண்சட்டியில் வேக வைக்கப்படும் இட்டிலி தான் அன்று கிடைக்கும்.

மண்ணு சட்டிக்குள் கண்ணுசட்டி இருப்பதுதான் - அன்றைய இட்டிலி சட்டி.

கீழே மூன்று இட்டிலி, மேலே ஓர் இட்டிலி. ஓர் அடைசலில் நான்கு இட்டிலிதான் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு இட்டிலியும் ஓர் அங்குலத்திற்கு மேல் கனம் இருக்கும். மேல் இட்டிலி மட்டும் நீள் சதுரம் (டைமண்ட்) போல இருக்கும். 10,15, இட்டிலி சாப்பிட்ட பிறகும் அவ்வளவுதானா எனக் கவலைப்பட்டது அன்றைய குலூர்.

பழைய நினைவு

அகத்தியை ரக்கிரி என்பது குலூர் வழக்கம். அதனை

ஆட்டு ஈரல் போல் சமைப்பது - அன்றைய சூலூரின் உணவுக் கலை.

கொள்ளுப் புட்டு, துவரம் பருப்பு இட்டிலி, பயிற்றம் பருப்பு தோசை இவையெல்லாம் பழைய நினைவுகளாகி விட்டன. இன்றைய சூலூர் சப்பாத்தி, பூரி, ரவாதோசை எனப் புதுப்பட்டியலை நீட்டுகிறது.

அன்றைய சூலூரில் அடிக்கடி உணவுப்பஞ்சம் ஏற்படுவதுண்டு. அப்போது கற்றாழைக் கிழங்கைத் தேடித் தேடிப் பார்த்துச் சாப்பிடுவார்கள். பஞ்சத்தைச் சமாளித்தாக வேண்டுமே! கள்ளிப் பழத்தை முள்ளைத் தேய்த்து விட்டு உண்பதும் பஞ்சகாலப் பழக்கம்.

சூலூர் குளத்தில் நிறைய அல்லி மலர் முன்பு மலர்ந்திருக்கும். அல்லிக் கிழங்கைச் சாப்பிடுவதும் உண்டு.

நெல் அறுவடைக்குப் பின் வயலில் விளையும் பயிரை செத்தகிராய் என்பார்கள். தாழ்த்தப்பட்டோர் மட்டும் இதனை உண்பார்கள்.

காப்பி தயாரா? என்ற கேள்வியோடு இன்றைய சூலூர் கண் விழிக்கிறது. அன்று காப்பி என்பதே கிடையாது.

உடம்பு சரியில்லாத போது மட்டும் கருப்பட்டி காபி, கொத்துமல்லி காபி கிடைக்கும். பிறகுதான் காப்பிவில்லை அறிமுகமானது. அதன் பிறகே காப்பித்தூள் அறிமுகமானது.

துவரம் பருப்பை இன்றுபோல் குழம்பாக வேக வைக்கும் பழக்கமும் அன்று கிடையாது. வெறும் பருப்பைக் கடைந்து சாறு (ரசம்) வைத்து உண்பதே வழக்கம்.

கொள்ளு நன்றாக வெந்தபின், அதனை இடித்துக் கருப்பட்டி சேர்த்து உண்பது அன்றைய முறை. கொள்ளுப் பொடியோடு ரசம் ஊற்றி உண்பது தனிச் சுவை.

இனிப்பு

இனிப்பு வகையைக் கேட்டால் லட்டு, ஜாங்கிரி, ஜிலேபி. மைசூர் பாகு, குலோப் ஜாமுன், முந்திரி கேக் எனச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் முச்சு வாங்குகிறது இன்றைய சூலூர்.

அன்று கடலைப் பருப்பு இனிப்புதான் முக்கிய பலகாரம்.

மாப்பிள்ளைக்கு வைக்கும் முக்கிய பலகாரம் இது. கடலைப் பருப்பை வேக வைத்துக் கடைந்து - கருப்பட்டியோ சர்க்கரையோ கலந்து செய்வார்கள்.

சர்க்கரை கலந்த அவல் வைப்பதும் - மாப்பிள்ளை உபசரிப்பில் முக்கிய இடம் பெறும்.

களியும் சாறும்

ராகியில் களி கிண்டுவது தனிக்கலை. சட்டி வேண்டும். கவைக்கோல் வேண்டும். சட்டி உடையாமல் கிண்ட வேண்டும்.

இன்றைய குக்கரும் கேசும் களி கிண்ட பயன்படாது.

அகத்தி, பருப்பு பிற குழம்புப் பொருட்களுடன் ஆட்டி வைக்கும் குழம்பின் பெயர் கூட்டுச்சாறு. காய்போடுவதோ, தாளிப்பதோ கிடையாது.

குடான ராகி களி நடுவே கருப்பட்டியை வைத்து மூடிவிடுவர். அது பாகாய் இளகிக் கலந்திருக்கும் சுவையே தனி! இனிப்புப்படாத களியில் கூட்டுச்சாறு கலந்து சாப்பிடுவர்.

சோள உணவு வகை

சோளம் இடித்த பின், தவிடு மிஞ்சும். அதனோடு அகத்தி அல்லது சருக்கரையைக் கலந்து செய்வது குழாய்ப் புட்டு.

சோள சோறு, சோள தோசை, சோள முறுக்கு - எனச் சோளம் போட்ட உணவுக் குட்டிகள் ஏராளம்.

அரிசியைப் பார்ப்பனர் உணவு என முன்பு ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

சோளம், இராகி இவையே உணவில் முக்கிய இடம்பெறும்.

சோளத்தை ஆட்டிக் காய்ச்சி உப்பு இட்டுச் செய்வது அம்பளி (கூழ்). இதற்கு ஏற்ற உணவுப் பொருள் ரக்கிரி (அகத்தி).

மஞ்சள் சோளம், வெள்ளைச் சோளம், அரிசிச் சோளம் - எனச் சோளத்தில் பல வகை இருந்தது.

வீடுதோறும் உணவு

செவ்வாய் தோறும் வண்ணார் சமூகத்தவர் வீடு வந்து உணவு பெற்றுச் செல்வது வழக்கம்.

சனி தோறும் நாவித சமூகத்தவர் வீடு வந்து உணவு பெற்றுச் செல்வர்

இப்போது எவரும் எவர் வீட்டிற்கும் செல்வது இல்லை அது தன்மான இழுக்கு என புரிந்து கொண்ட சமுதாயம் உருவாக் விட்டது.

அரிசி வகை

வரகு அரிசி, சாமை அரிசி, கம்பு அரிசி, தினை அரிசி நெல் அரிசி - இப்படிப் பல வகை அரிசிகள் அன்றைய சூலூரின் உணவாயின. எல்லா அரிசியிலும் சோறு சமைப்பார்கள். இன்று நெல் அரிசி மட்டுமே மிஞ்சியுள்ளது. மற்ற அரிசிகள் போன திசை தெரியவில்லை.

நெல் அரிசியைச் சனிக்கிழமை மட்டும் சமைப்பதுதான் பழைய வழக்கம். வண்ணாத்தி குருணை என ஒரு வகை அரிசி இருந்தது. மிளகுச்சாறுக்கு (ரசம்) மிகவும் சுவை சேர்ப்பது அது.

சனி நீராடு

சனிக்கிழமை தோறும் காலை 5 மணிக்கு வீட்டிற்கு நாவிதர் வந்து விடுவார். வீடுகளைத் தொகுதியாக இணைத்து - குடி நாசுவர் இருப்பர். (இன்றைய பேமிலி டாக்டர் போல). மாதம் ஒரு சனிக்கிழமை பேதி மருந்து சாப்பிட ஒதுக்கிவிடுவார்கள்.

காலை வீட்டிற்கு வரும் நாவிதர் வீட்டிலுள்ள ஆண் மக்களுக்கு எண்ணெய்க் குளியல் செய்வித்து உடம்பு தட்டிவிட்டுச் செல்லுவார். சூலூர் மக்கள் அனைவரையும் சனிக்கிழமை நாளில் கட்டாயம் வீட்டில் பார்க்கமுடியும்.

சனிக்கிழமை மட்டுமே அரிசிச் சோற்றையும் காய்ப்பருப்பையும் அன்றைய சூலூரில் பார்க்க முடியும்.

சண்டைக்கு வரியா? இன்றைக்கு நெல்லஞ்சோறு தின்று விட்டு வந்திருக்கிறேன் என்று சிறுவர்கள் பெருமை பேசுவது சனிக்கிழமை வழக்கம்.

ப(ா)ண்ட வகை

பெரும்பான்மையான வீடுகளில் மரத்தட்டத்தில் தான்

சாப்பிடுவார்கள். பானையும் சட்டியுமே குலூரில் முன்பு மிகுதியாக இருந்தன.

மிடா, தட்டைச் சட்டி, சுண்டான் சட்டி - என மண்பாண்டங்களில் பலவகை இருக்கும். பித்தளைப் பாத்திரம் அபூர்வமான பொருள். எவர்சில்வர் வந்ததெல்லாம் நாற்பதாண்டிற்குள்தான்.

தேங்காய்த் தொட்டியில் செய்த அகப்பையே - குழம்பு ஊற்ற உதவும். உலோகக் கரண்டி எல்லாம் அப்போது கிடையாது.

சர்க்கரையும், நெய்யும் கலந்து வைப்பதுதான் அன்றைய திருமண இனிப்பு. தனியாக வேறு இனிப்பு கிடையாது. சில இடங்களில் கருப்பட்டி வைப்பது உண்டு.

திருமண விருந்தில் இரு கையாலும் சாப்பாட்டை அள்ளி வைப்பதே அன்றைய வழக்கம். கரண்டியால் தள்ளும் வழக்கமெல்லாம் இப்போது வந்தது.

காலைச் சிற்றுண்டி கோதுமை உப்புமாவும், பால் கலக்காத வறக் காபியும் தான்.

திண்பண்டம்

பொங்கல் நாளில்தான் முன்பு முறுக்கை பார்க்க முடியும்

தீபாவளி, ஆடிபதினெட்டு, சித்திரை முதல் நாள் இவற்றில் தான் இட்டிலியைப் பார்க்க முடியும்.

முறுக்கு, இட்டிலி மட்டுமே - அன்றைய குலூரில் அரிசிப் பலகாரங்கள்.

கிணறு வெட்டி தண்ணீர் வந்தால் கட்டாயம் கிடாய் விருந்து உண்டு.

கன்று குட்டி சிறுநீர் சுழிக்கும் இடமே கிணறு தோண்ட ஏற்ற இடம் என்பார்கள்.

சமையலறை

அன்றைய சமையலறையே ஒரு போர்க் கருவிக் கூடம் போல இருக்கும். அகப்பை, துடுப்பு, கவைக்கோல், புரிமனை - இவை இல்லாத சமையலறை கிடையாது. இவற்றைக் கொண்டு எந்தச் சண்டையையும் சமாளித்து விடமுடியும்.

தொட்டி அகப்பை, துடுப்பு, மரத்தட்டம் முதலியவற்றை இறவானத்தில் (வீட்டுக் கூரையில் கைக்கு எட்டுமிடம்) செருகி வைத்திருப்பார்கள்.

பூனைக்கு எட்டாமல் பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்கும் உரிக் கயிறு அந்தரத்தில் அசைந்து கொண்டிருக்கும்.

‘லாகிரி’

உணவு மட்டும் போதாமல் - அவ்வப்போது சுறுசுறுப்பு ஏற்றிக் கொள்வது பற்றியும் சிலருக்குக் கவலை இருந்தது.

வெற்றிலை பாக்கோடு - புகையிலையும் அப்போதுதான் இணையத் தொடங்கியது.

புகையிலை - பின்பு பொடியாக அறிமுகமானது. அதற்குப் பிறகுதான் பீடி எட்டிப் பார்த்தது. சிகரெட் முதலியவை அண்மைநாள் அவதாரங்கள்

எரிவளி

குலூர் சமையலறைகள் முன்பு விறகை மட்டுமே நம்பியிருந்தன.

எரிவளி (கேஸ்) மூலம் சமைக்கும் முறை 1970க்கு பின்பே அறிமுகமானது. எரிவளிக்குடுவை (கேஸ்சிலிண்டர்) ஒன்றின் விலை 1971 இல் 19 உருபா 11 பைசா. இப்போதைய (1.6.1995) விலை நிலவரம் 98.05.

சிறுவாணி இணைப்பு போல, தனிக்குழாய் மூலம் வீடுகளுக்கு எரிவளி இணைப்பு வரும் வரை, சிலிண்டர் சுமந்த மிதிவண்டிகள் குலூரைச் சுற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கும்.

மறையுமோ?

குலூரில் 1970க்கு முன் மாவரைக்கும் இயந்திரத்தை வீடுகளில் பார்க்கமுடியாது. கலக்கி (மிக்சி) என்பதைக் கேள்விப்பட்டதே இல்லை.

இன்று அவை வந்தபின், மாவாட்டும் கல், அம்மி, குழவி எல்லாம் மறக்கப்பட்ட பொருட்களாகி வருகின்றன.

ரவிக்ைக்காரி வீடு

குலூர் எஸ்.எல்.எஸ். மணியம் அவர்களின் சிற்றப்பா வெங்கடராமத்தேவர் அவர் மனைவிக்குப் பெயர் ரவிக்ைக்காரி

குலூரில் முதன்முதலாக ரவிக்கை அணிந்த பெண் அவர்தான்! அவர் இருந்த வீட்டையும் ரவிக்கைக்காரி வீடு என்றே அழைத்தார்கள்.

அன்னமடம் வீதியில் இன்றும் அந்த வீடு உள்ளது.

ஆ! மிதிவண்டி

கலங்கல் பாதையில் ஒரு கூட்டம் அன்றாடம் தவறாமல் 'கூடி நிற்கும்' மிதிவண்டியில் வருவோரை வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக!

குலூர் விமானப்படை வீரர்கள் மிதிவண்டியில் செல்வார்கள். அவர்களின் மிதிவண்டி உருளும் அழகைப் பார்ப்பதற்காக குலூர் மக்கள் ஆர்வமாய்க் காத்திருப்பார்கள்.

குலூர் ராயல் நேவி படைப்பிரிவு வீரர்கள் குலூர் மக்களுக்கு மிதிவண்டி ஓட்டிக் காட்டுவதை அன்று பொழுதுபோக்காக வைத்திருந்தார்கள்.

அன்றைய மிதிவண்டியின் பின்சக்கர பிரிவீல் மிகப் பெரிதாக இருக்கும்.

தொண்டு பட்டி எங்கே?

அன்றைய தொண்டு பட்டி இன்று குலூர் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகமாக மாறி விட்டது.

விளைச்சல் நிலத்தில் ஆடு, மாடு, கழுதை மேய்ந்தால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? மணியக் காரரிடம் புகார் கூறிவிட்டு, அவற்றைத் தொண்டு பட்டியில் அடைத்து விட்டுச் செல்வார்கள்.

தண்ணிகட்டி வந்து அவற்றுக்கு விடுதலை வழங்குவார். கால்நடைக்குரியவர் அபராதம் செலுத்தினால் மட்டுமே அவற்றுக்கு விடுதலை கிடைக்கும்.

கல்லுக்குழி

குலூரில் உள்ள திருச்சி சாலை 1912 இல் அமைக்கப்பட்டது. சாலை அமைக்க கருங்கற்கள் வேண்டுமே!

குலூரின் கீழ்க் கடைசியில் வடபுறமாகக் கற்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்டன. அப்படி வெட்டப்பட்ட குழியே - இன்று கல்லுக்குழியாக உள்ளது; குளமாகவும் காட்சி தருகிறது.

இந்த இடத்தின் பழைய பெயர் வானியம் பாறை. மீளகு வணிகர்கள் கூடும் இடம் இது. இதனையொட்டிய பகுதியில்தான் இன்று தந்தை பெரியார் நகர் தோன்றியுள்ளது.

கலங்கல் பாதை

அன்றைய ஓடைப்பள்ளம் தான் இன்று கலங்கல் பாதையாக மாறியுள்ளது. தண்ணீர் செல்லும் ஓடைப்பள்ளம் - இன்று சூலூரின் முக்கிய சாலைப் பகுதியாகி விட்டது. நம்ப முடிகிறதா?

அந்த இடமா இப்படி!

இன்று சூலூர் பேரூராட்சி அலுவலகமாக ஒளிவீசித் திகழும் இடம், முன்பு கழிப்பிடமாக மணம் வீசித் திகழ்ந்த இடம். ஒரே கள்ளிக்காடு.

சூலூர் பெருமக்களின் சேமலாபங்கள் அன்றாடம் காலையில் இங்குதான் செய்திப்பரிமாற்றம் ஆகும்.

பேரூராட்சிக் கட்டடம் 1929 இல் இங்கு உருவானது. கள்ளிக்காடாக இருந்த இடம் சூலூரின் உயிர் நாடியான இடமாக இன்று உருமாறிவிட்டது.

நேற்று இப்படி

சூலூரில் முன்பு மாட்டுவண்டி சவாரிதான் மிகுதி. அன்றைய மாட்டு வண்டிகள் மண் சுமக்கவெல்லாம் வராது. அது கழுதை செய்ய வேண்டிய பணி என ஒதுக்கி விடும்.

என் கடன் வெற்றிலை சுமப்பதே என்பதுதான் அன்றைய மாட்டு வண்டிகளின் முழக்கம்.

சூலூர் சந்தைப் பேட்டைக்கு எதிரே முப்பதுக்குக் குறையாமல் குதிரை வண்டிகள் நிற்கும். ரயில் நிலையம் செல்வதுதான் அவற்றின் முக்கிய போக்கு வரவு. ஆட்களைச் சுமந்து செல்லும் இவ் வண்டிகள் சில நாள்களில் வர மறுக்கும். அன்று நொய்யலாற்றில் அதிகம் தண்ணீர் ஓடுகிறது என்று பொருள். நொய்யலாற்றுப் பாலம் அப்போது கிடையாது!

சூலூரின் முக்கிய போக்குவரத்து வாகனம் கழுதைதான். சிறுக்கால் என்பது கழுதைக்குச் சூலூரின் செல்லப் பெயர். 500 கழுதைக்குக் குறையாமல் சூலூரில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

அவை ஒன்று சேர்ந்துவிட்டால் காழ், காழ் என இன்னிசை எழுப்பியபடி மகிழ்ச்சியில் தலைதெறிக்க ஓடும்.

'சவாரி செய்ய ஒரு கழுதை இல்லையே' என அன்றைய சிறுவர்கள் தேடி அலைவார்கள். சிறுவர்களைக் கண்ட சிறுக்கால்கள் இன்னும் வேகத்துடன் ஓட்டமெடுக்கும்.

இன்றைய குலூரில் அந்தக் காட்சிகளுக்கு இடமில்லை.

நாளை எப்படி?

அகப்பை, துடுப்பு, கவைக்கோல், புரிமனை முதலிய சமையலறைக் கருவிகள் இன்றைய தலைமுறைக்குத் தெரியாது.

கொத்து, மண்வெட்டி, அரிவாள், கடப்பாரை - இவை எதிர்காலத் தலைமுறைக்குத் தெரிய வாய்ப்பிருக்காது.

கவலை, தும்பி என நீரிறைப்புக் கருவிகள் இருந்த இடத்தில் இன்று 'பம்ப் செட்' வந்துவிட்டது.

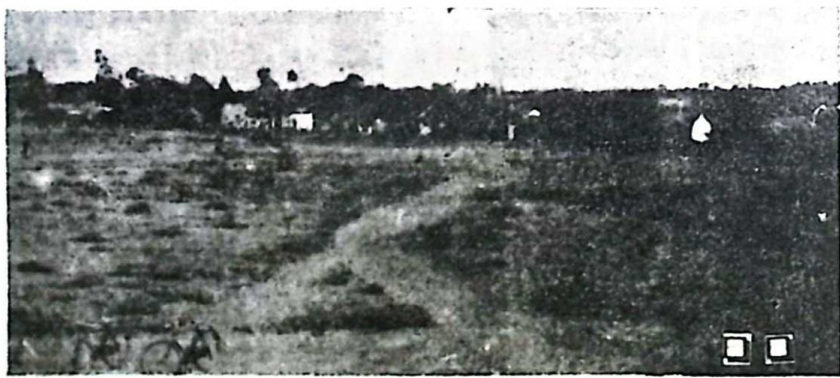
நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே - குலூரில் இன்று வேளாண்மைப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அயம்பது வயதை நெருங்கியவர்களே - பந்தல் போடும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

அறுபது வயதைத் தாண்டிய பெண்மக்களே - குலூரில் இன்று பாளையம் சென்று கொண்டுள்ளனர்.

இவர்கள் இருக்கும் வரை, இந்தத் தொழிலும் இருக்கும்.

கடந்தகால எச்சமாய் நிற்கும் - இவற்றைக் காணுகின்ற கடைசித் தலைமுறை நாம் தானோ?

குலார் வாய்நெய்

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான எத்தனையோ சடங்குகள் - ஏதோ ஒருவடிவில் நம்மைத் தொடர்ந்து கொண்டுதான் உள்ளன.

குலூரில் சாதிகளுக்கிடையே சில வேறுபாடுகள் இருப்பினும், சடங்குகளுக்கிடையே மிகுதியான வேறுபாடில்லை.

உறவுடையோர் அனைவரையும் இணைத்து ஈடுபடுத்துவது போலவே, ஒவ்வொரு சடங்கும் உருவாகியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

இருந்ததையும் இருப்பதையும் புரிந்துகொண்டால், இருக்க வேண்டியதை எளிதாகத் தீர்மானித்து விட முடியும்.

அரும்பாய்க் கிளம்பியது முதல் சருகாய் மடிவது வரை - மனித மலர்கள் குலூரில் சந்தித்த சடங்குகள் இவை.

பிறப்புச் சடங்கு

குழந்தை பிறந்து பதினோரு மாதம் ஆனவுடன் தாய்மாமன் மடியில் அமர்த்தி முடியெடுப்பார்கள். அப்போதோ பிறகோ மாமன் மடியில் அமர்த்திக் காது குத்தி விடுவதும் உண்டு. இந்தச் செலவில் பெரும்பகுதி குழந்தையின் மாமனையே சாகும்.

மூன்றாவது மாதம் - குலதெய்வப் பெயரை மூன்று முறை

சொன்ன பின், கோயிலிலேயே குழந்தைக்குச் செல்லப் பெயரோ வீட்டுப்பெயரோ சூட்டுவார்கள்.

(புரோகிதர் குறித்துக் கொடுக்கும் வடமொழிப் பெயர்களை சுமந்து திரியும் பழக்கம் அன்றைய குலூரில் ஏற்படவில்லை!)

பூப்புச் சடங்கு

பெண்குழந்தை பூப்படைந்தால் - முதல் செய்தி தாய்மாமனுக்குப் போகும்.

சீர்சாமான், சேலை, பலகாரம், பழவகைகளோடு மாமன் வீட்டார் வருவர். பச்சை ஒலையால் குடிசை கட்டிச் சீர் செய்யப்படும்.

9 அல்லது 11 ஆம் நாள் குடிசையைப் பிரித்து - கீற்று, பாய், மூங்கில், பேய்க்கரும்பு அனைத்தையும் ஊருக்கு வெளியே கொண்டுசென்று எரித்துவிடுவர்.

பச்சை ஒலைக் குடிசைக்குள் பெண் இருக்கும் ஒன்பது நாடும் உறவு முறைக்காரர் பலகாரத்தோடு வந்து பார்த்துச் செல்வர். கடலைப் பருப்புப் பலகாரம் அதில் கட்டாயம் இருக்கும்.

திருமணச் சடங்கு

பெண் கேட்டுச் சம்மதமானபின், நிச்சயநாள் குறிக்கப்படும். முறை மாப்பிள்ளை கருத்தறிந்த பிறகே மற்றவருக்கு மணம் பேசுவது வழக்கம்.

சாதகக் கட்டைத் தூக்கியபடி, வீடுவீடாகச் சோசியர்களைத் தேடி அலையும் நிலை அன்று கிடையாது.

குலதெய்வக் கோவிலில் பூ கேட்பது மட்டும் உண்டு.

சாமி தலையில் பூ வைத்துக் கேட்பார்கள் - இடமோ வலமோ பூ விழும். அன்றைய பொருத்தம் பார்க்கும் முறை அவ்வளவுதான்!

உப்பு வாங்குதல்

தனித் தனியாக உப்பு வாங்கி ஒன்றாக கலக்கும் சடங்கு உப்பு வாங்குதல். தேங்காய், பழம், மிட்டாய், எனத் தனித் தனியாகக் கடையில் வாங்கி ஒரே கூடையில் வைப்பார்கள். கடையிலுள்ள

சுமங்கலிப் பெண்தான் பொருள்களை எடுத்துத் தர வேண்டும். முதலில் மூன்று கொம்புள்ள மஞ்சளும் அடுத்து மூன்று கை உப்பும் மாற்றிக் கொள்ளப்படும்.

வீட்டிற்குச் சென்ற பின் மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வழிபடுவதும் உண்டு. சம்பந்தம் கலக்கும் அடையாளமே உப்பு கலந்து மாற்றி எடுத்து செல்லும் பழக்கம்.

உப்பு வாங்கியபின் நிச்சயம் முடித்தல் - மாமன் மார், தாயாதிகாரர், ஊர் பெரியோர் முன்னிலையில் நடக்கும். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு வெற்றிலை பாக்கு வைக்காமல் - வாயால் மட்டும் வீடுதோறும் சென்று அழைப்பார்கள்.

பட்டக்காரர், முக்கந்தர் முன்னிலையில் பாக்கு வெற்றிலை - நிகழ்ச்சியில் தரப்படும்.

'எவ்வளவு நகை போடுவீங்க?' என மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரரை நோக்கிப் பெண் வீட்டுக்காரர் வினவுவார். (இன்று தலைகீழாகிவிட்டது).

நிச்சயம் என்பது மணமகள் வீட்டில்தான் நடக்கும். இருவீட்டாரும் பேசிமுடித்தபின், மணமகளுக்குப் பாலும் பழமும் தருவார்கள். மணமகன் வீட்டார் வழங்கிய புடைவையையும் நகையையும் அணிந்து வந்து மணமகள், கூடியிருப்போரை வணங்குவார். அதற்குப்பின் விருந்து நிகழும்.

நிச்சயம் நடந்த ஒரு வாரத்திலோ திருமணத்திற்கு முதல் நாளிலோ பரியம் பிடித்தல் நடக்கும். முன்பு கூறியவாறு மாப்பிள்ளை வீட்டார் பரியத்தன்று பெண்ணுக்கு நகை போடவேண்டும்.

இந்நிகழ்ச்சிக்கு ஊராரை அழைத்துச் செய்வதும் உண்டு. மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து 9 படி அரிசி, 11 படி பருப்பு என உணவுக்குரிய அனைத்தும் பெண்வீட்டிற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அன்றைய உணவு இதன் மூலமே அணியம் (தயார்) ஆகும்.

பரியத்திற்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் நகை கொண்டு செல்லாததால் நின்று போன திருமணங்கள் - அன்றைய குலூரில் நிறைய உண்டு. தேங்காய், பழம், பூ, பரியச் சேலை, நகை என மணமகன் வீட்டாரே எல்லாவற்றையும் கொண்டு செல்ல

வேண்டும். பொருள்களை வைப்பதற்குத் தட்டு தருவதுமட்டுமே பெண் வீட்டார் வேலை!

பரியத்திற்கு முன்பே சேலை எடுத்தல் நிகழ்ச்சி நடக்கும். உறவினர்களோடு சென்று சேலை எடுப்பார்கள். சேலை எடுக்குமுன் காலை உணவு மணமகள் செலவு, மதிய உணவு மணமகன் செலவு.

இப்போது உப்பு வாங்குவது, சேலை எடுப்பது இரண்டும் ஒரே நாளில் வைக்கப்பட்டு - மதிய உணவுச் செலவை மட்டும் இருவீட்டாரும் பகிர்ந்து கொள்வது வழக்கமாக உள்ளது.

சேலை எடுக்கும் நாளிலேயே மாங்கல்யம் (தாலி) செய்யச் சொல்வார்கள். மாப்பிள்ளையின் உடன் பிறந்த பெண்ணே தாலி செய்து தர வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் போடும் நாளில் - மாங்கல்யம் வீட்டிற்குக் கொண்டு வரப்படும்.

பத்திரிக்கை கொடுப்பது என்பது அண்மை நாளில் உருவான பழக்கம். வீடுதோறும் சென்று வெற்றிலையும் இரண்டு பாக்கும் வைத்து திருமணத்திற்கு அழைப்பதே நெடுநாள் வழக்கம். (பிற மாவட்டங்களைப் போல பணமும், பாக்கும் வைத்து அழைக்கும் வழக்கம் குலூரில் இல்லை).

பத்திரிக்கை எழுதப் பார்ப்பனரைத் தேடிச் செல்வதையும், பெண்களுக்குக் குங்குமம் கொடுத்து அழைப்பதையும் 'அய்யமாருக்குப் பொறந்த பசங்க' எனச் குலூர் பெரியோர் கேலி செய்வர். குலூரில் இல்லாத பழக்கங்கள் அவை.

திருமணத்திற்கு முதல்நாள் முகூர்த்தக்கால் போடுதல் நடக்கும். மணமக்கள் ஊர்கள் நெடுந்தூர இடைவெளியில் இருந்தால் - தனித்தனியாகவே முகூர்த்தக்கால் போடுவதும் உண்டு.

பரியம் போடுதல், முகூர்த்தக்கால் போடுதல் இரண்டையும், திருமணத்திற்கு முதல்நாள் இரவு செய்யும் வழக்கம் இப்போது உருவாகியுள்ளது. மணமகன் வீட்டார் வந்தபின்பே, மணமகளின் வீட்டுமுகப்பில் வாழைமரம் தென்னங்குலை முதலியவை அணி செய்யத் தொடங்கும்.

முகூர்த்தக்கால் போடுவது. என்பதில் பல நுட்பமான

செயல்கள் நடக்கும். மூன்று கவட்டையுள்ள பாச்சான் கோல் வைத்து, முகூர்த்தக்கால் போடுவர். தோலுரித்த நிலையில் அக்கோல் ஒன்றரை அடி நீளம் இருக்கும். மஞ்சள், குங்குமம், நவ்தானியம், ஒரு பணம் வைத்து சல முலை யில் (வடகிழக்குத் திசையில்) அந்தக் கோலை நிறுத்தி பால், கோமயம் ஊற்றி நீராட்டுவர்.

குசவளவு (குயவர் தெரு) சென்று சாலும், கரகமும் (சட்டியும், பாளையும்) பெற்று வரும் வழக்கம் இப்போது நின்றுவிட்டது.

சாலும், கரகமும் வண்ணம் பூசப்பட்டு மணவறையை அலங்கரித்து நிற்கும். நாவிதர் சொன்னதும் சுமங்கலிப் பெண்கள் அதில் பெறமண் போடுவர்.

கொட்டு வாத்தியத்துடன் உப்புத்திட்டு சென்று ஒரு கூடையில் மண் எடுத்து வருவது முந்தைய வழக்கம்.

முகூர்த்தக்கால் போட்டவுடன் வெற்றிலை பாக்கு எடுத்து நாவிதரிடம் ஊர்த்தனக்காரரோ முக்கந்தரோ தருவதை முதல்கீர் என்பர்.

அதன் பின்பே, மாப்பிள்ளைக்கு முகம் மழிக்கும் வேலையை நாவிதர் தொடங்குவார். பிறந்தது முதல் கத்தி படாத முகத்தில் - திருமணத்திற்கு முதல் நாள்தான் முதன் முறையாக சவரம் நடக்கும். (இன்று இது பழைய கனவு) திருமணம் நாற்பது வயதில் நடந்தாலும் அதற்கு முன், முகம் மழிக்காமல் இருப்பதே அந்த நாள் வழக்கம். திருமணத்திற்கு முன் சவரம் செய்தால் குத்தம் கட்டவேண்டும். வண்ணார், நாவிதர் அந்த வீட்டை ஒதுக்கி வைக்கும் ஊர்க் கட்டுமானமும் உண்டு.

வேண்டுமானால் - அரை வட்டக் குடுமியாகத் தலைமுடியை வெட்டிக் கொள்ளலாம். திருமணத்திற்கு முன் சவரம் செய்ய அனுமதியில்லை

மணமகனை முக்காலியில் உட்கார வைத்து தலையில் துணியை மாமன் உருமால் கட்டிவிடுவார். பையன் பெரிய மனிதன் ஆகிவிட்டான் என்பதற்காக இது. மாமன்மார், மைத்துனர் உருமாலில் பணம் கட்டி விடுவர். இந்நிகழ்ச்சியின் போது எல்லோரும் தலையில் உருமால் (முண்டாசு) கட்டியபடி அமர்ந்திருப்பர்.

திருமணத்திற்கு முதல் நாள் - மணமகனும் மணமகளும் தத்தம் தாய்மாமன் வீட்டிற்குச் சென்று விருந்துண்டு திரும்பிய பிறகே மணக்கோலம் பூணுவர்.

திருமண நாளில் மணமகன் மாப்பிள்ளைக் தம் கோலத்தில் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுவார். அப்போது தாயும், மகளும் ஒருவருக்கொருவர் உணவூட்டிக் கொள்வது சோறூட்டல் என்னும் முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும்.

'தாயை மறக்காதே ராசா!'

'சோறு போட்ட உனக்குச் சோறு போடுவேன் அம்மா'

தாயும், மகளும் தத்தம் உணர்ச்சிகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் சடங்கு இது.

தலைவாழை இலைபோட்டு, இரு கை பிசைந்து தாய் உணவு ஊட்டுவர். மணக்கோலத்தில் உள்ள மகன் தாயைக் கும்பிட்டபடி சாப்பிடுவார்.

மணக்கோலத்தில் வீட்டைவிட்டுப் புறப்படும் மணமகன் குதிரையில் ஊர் வலம் வருவதே முந்தைய பழக்கம். கோயில் கண்ட இடமெல்லாம் தேங்காய் உடைத்தபடி கூட்டம் மணவறையை வந்தடையும்.

குதிரையில் ஊர்வலம் வரும் போது - நாலுபேர் குதிரையையும், மாப்பிள்ளையையும், கைத்தாங்கலாய்ப் பிடித்தபடி எச்சரிக்கையோடு வருவார்கள். எப்போது இறங்குவோம் என மாப்பிள்ளை நெளிந்தபடி உட்கார்ந்திருப்பார்.

மணவறையில் மாப்பிள்ளை வந்து அமர்ந்தபின் பெண்ணுக்குக் கங்கணம் கட்டுவார்கள்.

பரிய நாளன்று தந்த பதினொன்றேகால் உருபாவோடு, இப்போது இரண்டாம் பரியத் தொகையாக மணமகன் வீட்டார் ஒன்றே கால் உருபா தரவேண்டும்.

(பரியப்பணத்தைத் திருப்பித் தந்தால் - மணவிலக்கு (விவாகரத்து) செய்து கொண்டதாக ஏற்றுக் கொள்ளும் வழக்கம் முன்பு இருந்துள்ளது)

ஒன்பது நாளுக்கு முன் கூடை மண்ணில் முளைக்கவைத்த

நவதானியத்தை 'முளைப்பாரி' போடுவது. மணமகன், மணமகள் இருவீட்டிலும் நடக்கும். மூன்று பெண்கள் சாலில் முளைப்பாரி வைத்து எடுத்துச் செல்வர் நிறைகுடத் தண்ணீரும் கொண்டு செல்லப்படும்.

அவரவர் தாயாதியர் இப்பொருட்களை வாங்கி வைப்பர்.

பெரமண்ணில் பேய்க்கரும்பு நடும் நிகழ்ச்சியும் நடக்கும்.

இத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும், குடும்பப் பெரியோரோ 'முக்கந்தர்' எனும் ஊர்ப்பெரியோரோ செய்வதுதான் வழக்கம்.

பூனூல் புரோகிதர், புரியாத மந்திரம், ஓம குண்டப் புகை - எவற்றுக்குமே இந்தத் திருமணங்களில் இடம் கிடையாது.

கொங்குநாடு முழுமையிலும் இதுதான் நிலைமை. மண்ணையும், மரபையும் மறந்தபோது - திருமண முறையிலும் அந்நியர் ஊடுருவல் நிகழ்ந்தது.

தாலிகட்டி முடித்த பின் - மாப்பிள்ளை பெற்றோரை முதலிலும், மணமகள் பெற்றோரை அடுத்தும் மணமக்கள் விழுந்து வணங்குவது 'பாதபூசை'.

திருமண விருந்தில் கட்டாயம் இனிப்பு இடம் பெற்றிருக்கும் அன்றைய மிக முக்கியமான இனிப்பு - கருப்பட்டி!

மணமக்கள் சாப்பிட்டு முடித்த பின் - வாத்தியத்துடன் ஆற்றுக்குச் சென்று முளைப்பாரியைத் தண்ணீரில் விட்டுவருவர்.

வீடுதிரும்பிய பின் வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகள் காத்திருக்கும். மணமகன் தங்க மோதிரத்தை ஒரு குடத்தினுள் போடுவார். அதே குடத்தில் மணமகள் வெள்ளி மோதிரத்தை போடுவார். இருவரும் ஒரே நேரத்தில் குடத்தினுள் கையை விடுவார்கள்.

வெள்ளி எடு!, தங்கம் எடு! எனச் சுற்றியுள்ளோர் குரல் கொடுப்பார்கள். மோதிரத்தை மறந்த, மணமக்கள் விரலைப் பற்றிய படி மயங்கி நிற்பதும் உண்டு.

திருமணவிருந்து

மிளகுப் பொடி இடிக்கப் போகலியா' என உறவுக்காரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் விசாரித்துக் கொள்வார்கள். தாயாதிகாரர்கள்

முன் கூட்டியே வந்திருந்து திருமண ஏற்பாட்டைக் கவனிப்பார்கள். 'மிளகுபொடி' இடிப்பதில்தான் அவர்கள் வேலை தொடங்கும்.

சமைத்தல், பரிமாறுதல், இலை எடுத்தல் - எல்லாம் தயாயாதிகள் வேலை.

அன்றைய திருமணத்தில் 'அகப்பை'க்கு முக்கியமான இடம். ஆசாரியிடம் தேங்காய் தொட்டி (கொட்டாங்கச்சி)யைத் தந்துவிட்டால் போதும். முன் கூட்டியே அகப்பை தயாராகிவிடும்.

தட்டப் பயிற்று - கூட்டுக்குழம்பு திருமணத்தின் முக்கிய உணவு வகை. தொடக்கத்தில் கருப்பட்டி மட்டுமே இனிப்பு. கடலைப்பருப்பு, கருப்பட்டி இரண்டையும் நுணுக்கிச் செய்யும் இனிப்பு அடுத்து அறிமுகமரனது. அந்த இனிப்புப் பலகாரத்தின் பெயர் - கடலை மாவு. இதன் மீது நெய் ஊற்றிப் பிசைந்து சாப்பிடுவார்கள்.

கல்யாண வீட்டில் தானே கடலைமாவு சாப்பிடமுடியும் என்று அள்ளி, அள்ளி வைத்து நெய்யூற்றுவார்கள். வந்தவர்களும் தயக்கமின்றி நிதானமாகப் பிசைவார்கள்.

பச்சைப்பயறு, ஏலமாவு, கருப்பட்டி இம் மூன்றாலும் ஆன பலகாரத்தின் பெயர் - சலங்கைப் பணியாரம். இரு உருண்டை சாப்பிட்டால் போதும்! 'வயிறு நிறைந்து விட்டது' எனக் கையால்தான் சைகை செய்யமுடியும்.

வீட்டுக்கு வரும் மாப்பிள்ளைக்குப் போடும் முதல் பலகாரம் சலங்கைப் பணியாரம்தான். இதனை நிரப்பிய 'பணியார குடம்' மணமகள் வீட்டிலிருந்து மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு வரும்.

பணியாரகு குடத்தைச் சுமந்துவரும் பொறுப்பு - மணமகளின் உடன் பிறந்தோருக்கு உரியது.

மாப்பிள்ளையின் சகோதரியின் கணவர் - துணைமாப்பிள்ளை (மாப்பிள்ளைத் தோழன்) என இருப்பார்.

பெண்பிடிக்காமல் ஓட்டமெடுக்கும் மாப்பிள்ளைகளும் அன்று இருந்தனர். ஒடிவிடாமல் கண்காணிக்கும் மெய்க்காப்பாளரே 'துணை மாப்பிள்ளை'. மணமகன் நடக்கும் போது, இவர் குடைபிடித்தபடி உடன் வரவேண்டும்.

அண்ணி முறை உள்ள பெண்கள் மணமகளுக்குத் 'துணைப் பொண்ணு' என உடன் வருவர்.

சதுரமான பெட்டி வடிவில் இருப்பதைப் 'பேழ முடி' என்பார்கள். அதில் அரிசி, பாக்கு, மஞ்சள், வெற்றிலை முதலிய சீர்ப்பொருட்களை வைத்து சுமந்து வரவேண்டியது மாப்பிள்ளைச் சகோதரியின் கடமை.

திருமண நாளில் மணமகள் வீட்டில் தங்குவதும் - அடுத்த நாள்களில் இருவீட்டிற்கும் மாறி, மாறிச் சென்று வருவதுமாக மணமக்கள் அழைப்பு நிகழும்.

'பணியாரக்குடம்' சுமந்து வரும் மணமகள் சகோதரனையும் 'பேழமுடி' சுமந்துவரும் மணமகள் சகோதரியையும் - குளிக்கவைத்து புத்தாடை தந்து விருந்தளித்து உபசரிப்பார்கள்.

சம்பந்தி சாப்பாடு - மூன்றாம் நாளோ ஏழாம் நாளோ நடக்கும். அதுவரை மணமக்களோடு இவர்கள் உடன் இருப்பார்கள்.

திருமணம் முடியும் வரை - மணமகள் வீட்டார் மணமகனுக்கு எதுவும் தருவது கிடையாது. இரண்டாம் முறை வரும்போது மட்டும் ஒருவேட்டியும், துண்டும் வழங்குவார்கள்.

மாப்பிள்ளையும், மைத்துனரும் சேர்ந்து அரிசி அள்ளும் சடங்கும் நடக்கும் இருவரும் கை கோத்தபடி மூன்றுமுறை அரிசியை அள்ளுவார்கள்.

மணமகளின் தங்கைகள் - மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவும் வழக்கம் உண்டு. மணவறைக்கு வரும் முன் இது நடக்கும். இதற்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் அவர்களுக்குப் பணம் தர வேண்டும்.

அதன் பின்னும் மணமகள் உடனே மணவறையில் அமர்ந்து விட முடியாது. மாப்பிள்ளை இடத்தில், முறை மாப்பிள்ளை உட்கார்ந்திருப்பார். 'நான் கட்ட வேண்டிய பொண்ணுங்க' எனச் சொல்லாமல் சொல்லும் வழக்கம் இது.

முறை மாப்பிள்ளைக்குப் பணம் தந்து எழுப்பிய பின்பே, மணமகன் மணவறையில் உட்கார முடியும்.

'எங்கே மணப்பெண்ணைக் காணோம்' என்றால், தாய்மாமன் இதிரே வந்து கொண்டிருப்பார். மணப்பெண்ணின் காலையும், முதுகையும் சேர்த்துத் தூக்கியபடி வரும் தாய்மாமன்

மணவறையில் மணமகளை அமர வைப்பார். இப்படித் தூக்கி வருவதை 'பொண்ணாங்குட்டி தூக்குதல்' என்பார்கள்.

மணமக்கள் இல்லறம் கலக்கும் நாளில் இருவீட்டிலும் பொங்கல் வைப்பது முன்பு முக்கியமாய் இருந்தது.

திருமண மாலையை ஆற்றில் விடும் வழக்கம் குலூரில் இல்லை. பூக்கள் முழுமையாக உதிரும் வரை வீட்டிலேயே வைத்திருப்பார்கள்.

அன்றைய குலூர்த் திருமண முறை இப்படித்தான் இருந்தது. சில முறைகள் மட்டும் இன்றும் இருக்கிறது.

புரோகிதத் திருமணமுறை குலூருக்கு இடையில் அறிமுகமானது.

உலையில் போடவேண்டிய அரிசியைத் தலையில் போட்டார்கள். பருப்பில் ஊற்றவேண்டிய நெய்யை நெருப்பில் ஊற்றினார்கள். எவருக்கும் புரியாத மொழியில் முணுமுணுப்பதை 'மந்திரம்' என்றார்கள். 'தட்சணை' என்று கூறி, இருப்பதை வழித்துச் செல்வதிலேயே புரோகிதர் குறியாக இருந்தார்.

'என் மொழிக்கு எங்கே இடம்' என்று கேட்டபோது 'விவாகத்தில் தேவபாஷைக்குத்தான் இடம். நீசபாஷைக்கு இடமில்லே' எனப் புரோகிதர்கள் ஆணவமாய்ப் பதில் சொன்னார்கள்.

கந்தசாமி வாத்தியார், எஸ்.எல்.எஸ். மணியம், ஊ.கி.நஞ்சப்பத்தேவர், கருப்பண்ணத் தேவர், நாகப்பத் தேவர் முதலியோர் - புரோகிதத் திருமணமுறைக்கு குலூரில் இடமில்லை என நெஞ்சுயர்த்தி நின்றார்கள்.

'யார் வேண்டுமானாலும் திருமணம் நடத்தலாம்' என்ற சமத்துவமுறை அறிமுகமானது. 'சுயமரியாதைத் திருமணம்' என அதனைச் குலூர் வரவேற்றுப் போற்றியது.

திருமணத்திற்குப் பின்

மணமக்களைப் பெண் வீட்டார் ஆடிப்பெருக்கு, தீபாவளி, பொங்கல் இவற்றில் எது முன்னர் வருகிறதோ - அந்த விழாவிற்கு (நோன்பிற்கு) அழைப்பர்.

தீபாவளி நாளில் நாவிதர் வந்து மாப்பிள்ளைக்கு எண்ணெய் தேய்த்து விடுவார்; விடியற்காலை நான்கு மணிக்கே வந்து எழுப்பிவிடுவார்.

பொங்கல் நாளில் - பெண் வீட்டார் தந்த பானையில் கணவன் வீட்டிலேயே பொங்கல் வைத்தபின் - மறுநாள் தாய்வீடு வருவது வழக்கம்.

மாடு இருக்கும் வீடுகளில் மனைப் பொங்கல், மாட்டுப் பொங்கல் இரண்டையும் கணவன் வீட்டிலேயே கொண்டாடிய பின்பு - மணமகள் வீட்டிற்கு மணமக்கள் வருவர்.

திருமணம் முடிந்ததும் - மணமக்களை உறவினர் அழைத்து உபசரிப்பது வழக்கம். முதலில் மாப்பிள்ளை உறவினர் வீடுகளில் விருந்து நிகழும். அடுத்து மணப்பெண் உறவினர் வீடுகளில் விருந்து நடக்கும். மணமக்களோடு அவர்களின் பெற்றோரையும் அழைத்து விருந்து வைப்பர். திருமணம் முடிந்து ஒரு மாதம் வரை இது தொடரும். மூவேளை விருந்தளித்து, புறப்படும் போது பணம் வைத்துத் தருவர். இருதரப்பு உறவினர்களையும் நெருக்கமாய்ப் புரிந்து கொள்ள இந்நிகழ்ச்சி உதவும்.

மகப்பேறு

புதுமணப்பெண் தாய்மையடைந்த செய்தி அறிந்ததும் - அய்ந்தாம் மாதம் தாய்வீட்டிலிருந்து பலகாரம் கொண்டு போய் வைப்பார்கள்.

தாய்வீட்டைத் தொடர்ந்து உறவினரும், பிறரும் ஆளுக்கு ஒருநாள் பலகாரம் கொண்டு வைத்து பெண்ணைப் பார்த்து வருவார்கள்.

ஏழாம் மாதம் சாப்பாடு செய்து போட்டு வளையல் அணிவித்து பெண்ணைத் தாய்வீட்டிற்கு அழைத்து வரும் 'வளைகாப்பு' நிகழ்ச்சி நடக்கும்.

மறுபடி மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கே அழைத்துச் சென்று, ஒன்பதாம் மாதம் தாய்வீட்டிற்குத் திரும்ப கொண்டு வந்து விடுவதும் உண்டு.

சாப்பாடு செய்து போடுவதில் -கட்டு சோறுக்கே முதலிடம் புளி, தேங்காய், எலுமிச்சை, தக்காளி, காய்கறி என ஐவகைச்

சோறு முதலில் வைக்கப்படும், வெள்ளைச் சோறு விருந்தும் அடுத்து பரிமாறப்படும்.

பெண்ணின் கை நிறைய கண்ணாடி வளையல் அணிவிப்பதை 'சீர்வளையல்' என்பர். விழாவிற்கு வரும் எல்லாப் பெண்களும் கூந்தலில் பூவோடும் கைகளில் வளையலோடும் வீடு திரும்புவர்.

விருந்து செய்ய முடியாதோர், பணமோ பொருளோ தந்து பெண்ணை அழைத்துச் செல்வதும் உண்டு.

முதல் குழந்தையின் மகப்பேறு நிகழ்ச்சி தாய்வீட்டில்தான் நிகழும். 'தாய்வீட்டில் தலைப் பிரசவம்' என்பது சொல்வடை (பழமொழி).

மகள் வீட்டில் சாவு நடந்தால் - தாய்வீட்டார் அரிசி, பருப்பு வாங்கி சென்று வைப்பது அவசியம். கொள்ளி வைத்த மாப்பிள்ளைக்குப் புத்தாடை தந்து உருமால் பணம் தரவேண்டும்.

திருமணம் முடிந்து ஆறு, ஏழு ஆண்டு வரையோ குழந்தை பிறக்கும் வரையோ - மணப்பெண் வீட்டிலிருந்து விழா அழைப்பு, விருந்து, புத்தாடை என புது மணமக்களுக்கு கவனிப்பு தொடர்ந்தபடி இருக்கும்.

சாவுச்சடங்கு

ஆணோ, பெண்ணோ யார் இறந்தாலும் தாயாதி (பங்காளி)களுக்கு முதலில் செய்தி அனுப்புவார்கள். அவர்களில் மூன்று பேராவது வந்தபின் தேங்காய் உடைத்து வாய்க்கரிசி போட்டபிறகே - அழத் தொடங்குவார்கள்.

அரிசி, கருப்பட்டி, தேங்காய், பழம் (விளக்குக்கு ஊற்ற) எண்ணெய் முதலியவை வழிபாட்டுப் பொருளில் இடம் பெற்றிருக்கும்.

இறந்த நாளில் வாயில் நல்லெண்ணெய் ஊற்றி, துளைகளுக்கு அடைப்புத் தந்து, கால்விரல்களைக் கட்டுவது - முதற்பணியாய் நடக்கும். இவற்றைச் செய்யாதபோது உடல் விரைத்துவிடும். எண்ணெய் ஊற்றாவிட்டால் வயிறு உப்பிவிடும்.

தாயாதிகாரர் கும்பிட்டு அழத் தொடங்கியபிறகே, மற்றவர்களுக்குச் செய்தி அனுப்புவார்கள்.

பிணத்திற்கு உடைமாற்ற வண்ணார், முகச்சவரம் செய்து குளிப்பாட்டிச் சடங்கு செய்ய நாவிதர், சங்கு ஊதி சேகண்டி அடிக்க ஆண்டி, குழிவெட்ட ஓட்டர் (போயர்) - வீட்டிலிருந்து கொள்ளி சுமந்து வர பறையர் - இறப்புச் செய்தியை இந்த ஐவருக்கும் ஆள் மூலம் உடனடியாகத் தெரிவிப்பார்கள்.

இரவு தங்கி, மறுநாள் எடுக்கும் பிணத்திற்குக் கோழிகுஞ்சு காவு தருவார்கள். குஞ்சின் கழுத்தைத் திருகி இரத்தம் தெளித்தபின் அதனை எடுத்துக் கொள்வது பறையர் வகுப்பினர் உரிமை.

சங்கு சேகண்டி ஒலிக்க இறந்தவரின் மகளும் பேத்திமாரும் தண்ணீர் எடுக்க ஒற்றைப் படை எண்ணிக்கையில் (5 அல்லது 7) செல்வார்கள். அவர்கள் எடுத்துவரும் தண்ணீர், அண்டாவில் நிரப்பப்படும்.

வயதானவர்க்குத் தேர் கட்டுவார்கள். மற்றவர்களுக்குப் பாடை கட்டுவார்கள். தேர்கட்டும் செலவு மகளுடையது. தேர் கட்டிய மகளுக்கு இழவு வீட்டுக்காரர் ஆடை, கன்றுக்குட்டி, பாத்திரம் முதலியன வழங்குவர். மகள் வழிப் பேத்தியர் மோட்ச விளக்கு எடுத்து வருவர்.

கோடிபோடும் ஆண்கள் இருவரும், இறந்தவரின் மகனோடு சென்று நீர் எடுத்து வருவார்கள். புகுந்த வீடு, பிறந்த வீடு - இருவீட்டுக் கோடி (புதிய துணி) இறந்த உடலில் போர்த்தப்படும்.

தாயாதியரும், மக்க்மாரும் கூடி இறந்த உடலுக்குக் குளிப்பாட்டல் நிகழ்ச்சியை நடத்துவார்கள். எண்ணெய், அரப்பு வைத்துக் குளிப்பாட்டுவார்கள்.

இறந்தவர் ஆணாக இருப்பின் - மனைவியையும் உடன் அமர வைத்து இருவர் கையையும் பிணைத்து வைத்து, நெல்லை ஏந்தச் செய்வார்கள். மனைவி மூலம் இறந்த உடலுக்கு வெற்றிலை பாக்கு தரச் செய்வார்கள்.

குளிப்பாட்டியபின் புகுந்த வீடு, பிறந்த வீடு இருவீட்டு கோடிகளும் போர்த்தப்படும்.

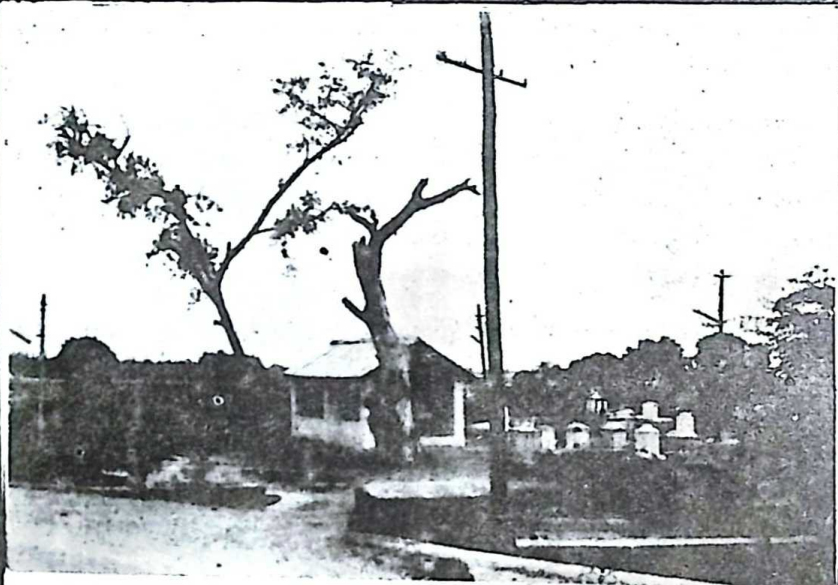
கணவன் இருக்கும் போதே மனைவி இறந்து விட்டால் - சிவப்புத் துணி கோடியாகப் போர்த்தப்படும்.

குளிப்பாட்டிய உடலை, அவர் பயன்படுத்திய பாய், தலையணை முதலியவற்றின் மீது படுக்க வைப்பார்கள்.

பேய்க்கரும்பு, வாழைக் கன்று, புங்கன் தழை முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட பூப்பந்தலின் கீழ் உள்ள உடலுக்கு - கர்ப்பூரம் ஏற்றி வணக்கம் செய்வார்கள்.

பூப்பந்தலுக்குப் பயன்பட்ட எல்லாப் பொருட்களையும் வண்ணார் எடுத்துச் சென்று, இடுகாட்டில் வீசி விடுவார்.

பொருள்களை இடும் காடு - இடுகாடு. உடலைச் சுடவோ புதைக்கவோ செய்யுமிடம் சுடுகாடு. குளக்கரையை ஒட்டி இடுகாடும் நொய்யலாற்றை ஒட்டிச் சுடுகாடும் குலூரில் அமைந்துள்ளன.

சுற்றம் புகழ்பொருள் பெற்றவர் யாவரும்
தூங்கும் சுடுகாடே!
குலூர் சுடலையூர் யாவர்க்கும் ஒன்றெனச்
சொல்லும் சுடுகாடே!
மற்றவர் நெஞ்சினில் நிற்க மறுப்பவர்
வாழ்வும் சுடுகாடே!
மானிட மேன்மைக்கு வாழும் மனிதர்க்கு
ஏது சுடுகாடே?

பிண ஊர்வலம் செல்லும் போது - பிணத்தின் முகம் வீட்டைப் பார்த்த படி இருக்குமாறு எடுத்துச் செல்வார்கள். இடுகாட்டை நெருங்கியதும் பர்டை திரும்பிக் கொள்ளும். இப்போது பிணத்தின் முகம், சுடுகாட்டைப் பார்த்தபடி இருக்கும்.

இறந்தவரின் இறுதிக் காலப் பெருள்கள் அனைத்தையும் வண்ணார் இடுகாட்டில் போடுவார். இடுகாட்டிலிருந்து, ஒரு சுற்று சுற்றியபின் வடக்கு நோக்கிய நிலையில் பிணம் சுடுகாட்டிற்குச் செல்லும்.

தாய்க்கு முதல் மகன் மொட்டையடித்துக் கொள்ளி வைப்பார். தந்தைக்குக் கடைசி மகன் மொட்டையடித்துக் கொள்ளி வைப்பார். கொள்ளி வைத்தவரோடு, கோடி போட்டோரும் முன்கை சவரமும், முகச்சவரமும் செய்து கொண்டு குளித்து வருவர்.

அடக்கம் செய்யும் போது வாய்க்கரிசி போடுவார்கள். வாய்க்கரிசியைத் தட்டில் ஏந்திய படி நாவிதர் நிற்பார். அதிலிருந்து அரிசி எடுத்து போட்ட பின் தாயாதிகாரரும் ஆண் மக்களும் மூன்று முறை சுற்றிவருவர். குழிக்குள் இருக்கும் உடலின் முகம் கிழக்கு நோக்கியபடி இருக்கும். இறந்தவருக்குப் பிடித்தமான பொருள்களைக் குழிக்குள் போடுவர்.

கணவன் இருக்கும் போதே மனைவி இறந்துவிட்டால் சிவப்புத் துணியைக் கோடியாகப் போர்த்துவார்கள்.

பிணத்தைக் குழிக்குள் இறக்கிய பின் ஆளுக்கு மூன்று கை மண் தள்ளுவார்கள். மொட்டையடித்தவர் இறுதியாய் மண்தள்ளிய பின் பறையர் ஒழுங்கு செய்வார்.

புதைத்தவரின் தலைமாட்டில் எருக்க இலை, கள்ளிச் செடி வைத்தும் காலடியில் தேங்காய், கர்ப்பூரம் வைத்தும் வழிபடுவார்கள்.

புதைத்தாலும், எரித்தாலும் - சாமி கும்பிடுவதற்கு முன்பாகத் தண்ணீர்குடம் ஏந்தி மூன்றுமுறை சுற்றி வரும் போது நாவிதர் அதில் அரிவாளால் கொத்தி ஒட்டையிடுவார். மொட்டையடித்தவர் மூன்றாவது முறை சுற்றும் போது, திரும்பிப் பார்க்காமல் குடத்தை நழுவவிடுவார். அப்போது தயாயாதிகாரர் அனைவரும் 'அய்யோ, அப்பா' என ஒலி எழுப்பி அழுவார்கள்.

கொள்ளி ஸ்வப்பவர் தெற்கு முகமாக மண்டியிட்டு அமர்ந்து - இறந்த உடலின் முகத்தைப் பார்க்காமல் - பின்புறமாகக் கொள்ளி வைப்பார். (பார்ப்பன வகுப்பில் முகத்தைப் பார்த்தே கொள்ளி வைக்கும் வழக்கம் உள்ளது)

கொள்ளி போட்டபின் குளித்து வருவார்கள். குளித்தபின், புதைத்த இடத்தில் சாமிக்கும்பிடுவார்கள். இறப்புச் சடங்கிற்கு உதவி செய்த அனைவருக்கும் சுடுகாட்டிற்கு வெளியே கூலி வழங்குவார்கள் ஏழையருக்குத் தருமகாக வழங்குவதும் அங்கேயே நடக்கும்.

சுடுகாட்டில் குழி தோண்டுவதை ஒட்ட (போய்)ரும் விறகு அடுக்குவதைப் பறையரும் செய்வார்கள் (இப்போது இறந்தவரின் உறவினரே இப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் முற்போக்குச் சூழ்நிலை அரும்பி வருகிறது). சுடுகாட்டிலிருந்து வீடு திரும்பியவுடன், தீபம் ஏற்றி அனைவரும் வணங்குவார்கள்.

இறந்தவீட்டில் - இடுகாட்டிலிருந்து திரும்புவோருக்காகக் காப்பியும், உப்புமாவும் காத்திருக்கும். தாயாதிகாரர்கள் ஏற்பாடு இது. (பிணத்தை எடுப்பதற்கு முன்பே - துக்கம் விசாரிக் வருவோருக்கு உணவு வழங்கும் முறை நாயுடு, செட்டியார் சமூகங்களில் உள்ளது)

மறுநாள் - சுடுகாட்டிற்குச் சென்று பால், நெய் ஊற்றும் சடங்கு நிகழும். இறந்தவரின் எலும்பைப் பொறுக்கி பாலும் நெய்யும் ஊற்றும் சடங்கு இது. புதைத்தவர்களுக்கு மட்டும் அன்றே இச் சடங்கைச் சேர்த்துச் செய்துவிடும் பழக்கம் உண்டு. எலும்பு பொறுக்குவதை 'அங்கம் பொறுக்குதல்' என்பார்கள்.

புதைத்தால் - குழிக்குப் பால் நெய் ஊற்றுவார்கள். எரித்தால் (எலும்பு பொறுக்கித் துணிபோட்டுக் கட்டிய) பானைக்குப் பால்நெய் ஊற்றுவார்கள்.

எலும்பு நிரம்பிய பாணையை வீட்டிற்கு கொண்டு வராமல், இடுகாட்டிலேயே மரத்தில் கட்டி வைத்துவருவர். பதினாறாம் நாள், கருமதி அன்று - பானை எலும்பு ஆற்றில் விடப்படும்.

பால் நெய் ஊற்றி வீடு திரும்பும்போது - தாயாதிகாரர் வீட்டை வழித்து, நீர்த்தெளித்து தூய்மை செய்து வைத்திருப்பர்.

மொட்டையடித்தவர், கோடி போட்ட இருவர் ஆக மூவரும் வீட்டிற்குள் நுழையும் போது - அவர்களை கிழக்கு நோக்கி நிற்கச் செய்து ஆரத்தி எடுப்பார்கள்

வீட்டிற்குள் வந்தபின், கிழக்கு முகமாக அமரச் செய்து - (நோய் முறிவு மருந்து போல) சிறிதாய் உருட்டப்பட்ட வேப்பிலை உருண்டையை அவர்கள் சாப்பிடுமாறு செய்வார்கள்.

பால்நெய் ஊற்றிய நாளின் இரவில் படைப்புப் போடல் நிகழ்ச்சி நடக்கும். சுண்டலோ, அவரையோ அவித்து - வந்தவர்களுக்கு வழங்குவார்கள். பெண் மக்கள் இச் செலவைப் பங்கிட்டுக் கொள்வர்.

குத்துவிளக்கேற்றி - இறந்தவர் நினைவாக அவர்க்குப் பிடித்த உணவு வகைகளும், பொருள்களும் படைக்கப்பட்டிருக்கும். மொட்டையடித்தவர், முதல் வழிபாடு செய்வார். படையல் உணவைக் காகத்திற்காக வீட்டுக் கூரைமேல் வைப்பார்கள். (இறந்தவர் காகம் உருவில் வருவார் என நம்பிக்கை) பிறகு அனைவரும் உண்ணத் தொடங்குவார்கள். படையலில் உப்பில்லாத அகத்தி கட்டாயம் இடம் பெற்றிருக்கும்.

கொள்ளி வைத்தவருக்கு உருமால் கட்டும் நிகழ்ச்சி அடுத்து நடக்கும். தாய். மாமன் புத்தாடை வழங்கிப் பணம் வைத்துத் தருவார். மாமன் முறை உள்ள அனைவரும் இதேபோல புத்தாடை வழங்கி பணம் வைத்துத் தருவர். நாவிதர் இந்நிகழ்ச்சியை முறைப்படுத்தி அறிவித்தபடி இருப்பார்.

எச்சில் துடைத்தல் என்னும் நிகழ்ச்சி அடுத்ததாக நிகழும். இரண்டடி நீள, அகலத்துடன் வழிக்கப்பட்ட இடத்தில் - அகத்திக் கிரைக் குச்சியைச் சீமாறு (துடைப்பம்) போல் செய்து - கொள்ளி வைத்தவர் மண்டி போட்டுப் பின் புறமாகக் கூட்டும் சடங்கு இது. இலை போட்டு உண்பது போல் பாவனை செய்யப்பட்டு, அந்த இடத்தைச் சுத்தம் செய்வது போல் இது நடக்கும். இதில் வைக்கப்பட்ட படையல் உணவை நாவிதர் எடுத்துக் கொள்வார். இறப்புத் தொடர்பான சடங்குகள் பலவும் நாவிதராலேயே நடத்தப்படுவது கொங்கு நாட்டு மரபு.

புதைத்த இடத்தில் அரைமுட்டை உப்பு போட்டு, சமாதி கட்டும் முறை முன்பு இருந்தது.

இறந்தவர் கணவராக இருப்பின் - அதே நாளின் விடியற்காலை வேளையில் கைம்பெண்களாகக் கூடி அழுது, பெண்ணின் தாலியை அகற்றுவர். பாடைகட்டிய இடத்தில் ஒரு செம்புத் தண்ணீரும் கரிக்கட்டை நான்கும் வைத்து வருவர்.

கருமாதியை மூன்றாம் நாளோ, அய்ந்தாம் நாளோ முடிப்பது உண்டு. முடித்தாலும் பதினாறாம் நாள் ஒரு படையல் கட்டாயம் உண்டு.

இறப்பு நடந்தபின் முதல் மூன்று நாள்களும் சமைக்கமாட்டார்கள். உறவினர்கள் சமைத்த உணவே வீட்டிற்கு வரும். மூன்றாம் நாள் சமையல் செய்ததன் அறிகுறியாய் ஒரு படையல் வைத்து வணங்குவார்கள். இதற்குப் பிறரை அழைக்கும் வழக்கமில்லை.

பதினாறு நாளும் துக்க நாளாகக் கருதப்பட்டு சமைக்காதிருந்த காலமும் உண்டு. அது ஏழு நாளாகி, இப்போது மூன்று நாளாகிவிட்டது உறவினர்கள் உணவு சமைத்து வந்து பரிமாறும்முறை, இப்போது மூன்று நாளுக்குப் பின்னும் தொடர்வதுண்டு.

பதினாறாம் நாள் சடங்கிற்கு முன் 3,5,7,11-ஆம் நாள்களினொன்றில் படையல் (கருப்பு) செய்வர். சாமி கும்பிட வாங்க என வீடுதோறும் சென்று இதற்காக அழைப்பார்கள்.

இழவுச் செலவைத் தாயாதிகாரர் செய்து, பின்பு பெற்றுக் கொள்வார்கள். கோடி போடும் செலவை மட்டும் தாயாதிகாரர் தமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள்.

குலூர் நொய்யலாற்றிலேயே இறுதிச் சடங்கைச் செய்வதுதான் நெடுநாள் மரபு. பேரூர், பவானி, கூடுதுறை - என வெளியூர் செல்லும் வழக்கம் இடையில் வந்தது. புரோகிதர்கள் செய்யும் அவமதிப்பையும் அடாவடிச் செயலையும் கண்டு அங்கு செல்வோர் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது.

இறந்தவரின் திருவுருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்து, நினைவு கூரும் நடைமுறை இப்போது பெருகி வருகிறது.

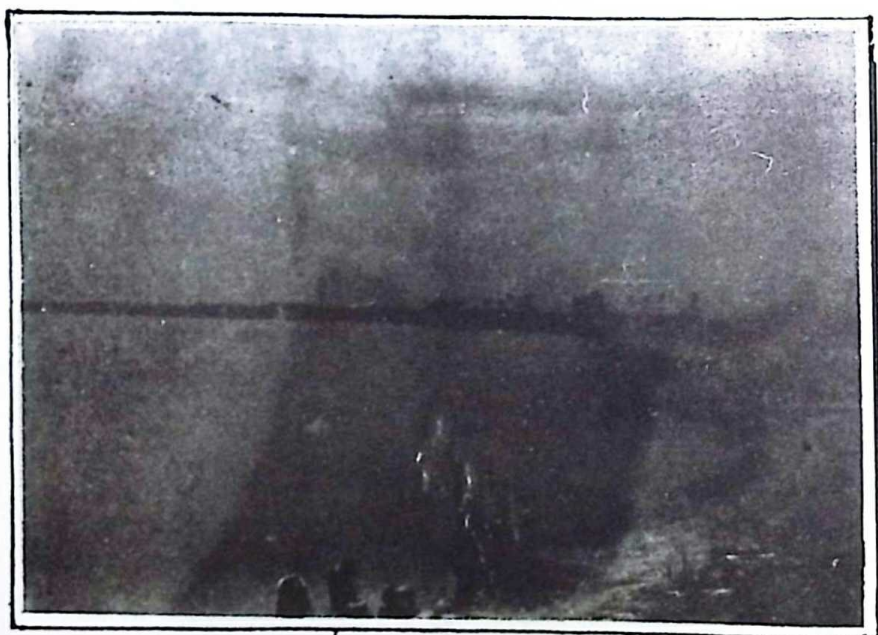
பேருக்குக் கூட்டமாகச் செல்வதையும், புரோகிதர் சொல்லும் புரியாத மொழிக்குத் தலையாட்டி நிற்பதையும் காசு கொடுத்து கைகட்டி நிற்பதையும் - தலைகுனிவான செயல்களாகக் கருதும் புதிய தலைமுறை குலூரில் உருவாகியுள்ளது.

இறப்புச் சடங்கில் நாவிதர் சிறப்பிடம் பெறுவதே, குலூர் வழக்கம். இறப்பு நடந்த முப்பதாம் நாள் அசைவ விருந்து நடக்கும்.

குடும்பத்தில், மறைந்த முன்னோர் அனைவரையும் நினைவு கூர்ந்து வழிபடும் மூத்தோர் வழிபாடு தை, புரட்டாசி, ஆடி மாதங்களில் நடப்பது, குலூர் வழக்கம்.

இறப்பு நடந்த முதலாண்டு மட்டும் வருசாந்திரம் என நினைவு கூர்வார்கள். அதுவரை எந்த விழாக்களுக்கும் வீட்டில் இடமிருக்காது.

மனித இன வரலாற்றில் கூலார்

விழுதுகள் இங்கே ! வேர்கள் எங்கே ?

அம்மா, அப்பா என்னும் உறவு முறைகளோடு இன்று எல்லோரும் உள்ளனர். உடன் பிறந்தவர், உறவுமுறையினர் என்னும் உறவுவட்டமும் உள்ளது.

‘இந்த ஊரில் பிறந்தோம், இன்ன ஊரில் படித்தோம், இவ்வூரில் வாழ்கிறோம்’- என நம்மோடு உறவு கொண்ட ஊர்களும் இடங்களும் உள்ளன.

எல்லாக் காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட உறவு முறைகளோடு மனிதன் வாழவில்லை; வாழ்ந்ததாக வரலாறு இல்லை.

இன்றைய நிலையை எட்டுவதற்கு முன், எத்தனையோ அதிர்ச்சியும் வியப்புமான கட்டங்களை மனித இனம் கடந்து வந்துள்ளது.

இன்றைய ‘நாகரிக’ சமுதாயம். அப்படியொன்றும் எளிதாக உருவாகிவிடவில்லை.

புழுவையும் பூச்சியையும் பிடித்துத்தின்று மனிதன் பசியாறிய காலமும் இருந்தது.

விலங்குகளுக்கு அஞ்சி, தாம் பெற்ற குழந்தைகளை அப்படியே விட்டுவிட்டு, மனிதன் ஓடிய காலமும் இருந்தது.

பெற்றோர், பிள்ளைகள், உடன் பிறந்தோர் என்ற - எந்த வன்ரயறைக்கும் இடந்தராமல் - எல்லோரும் கணவர் மனைவியராய்க் கலந்து வாழ்ந்த காலமும் இருந்தது.

இன்றைய காலம் - விழுதுகளில் ஊஞ்சல்கட்டி விளையாடும் 'பண்பட்ட' காலம்!

ஊஞ்சலை உருவாக்கிய விழுதுகள் எவை?

விழுதைச் சுமந்த மரங்கள் எவை?

மரங்களைக் காக்கும் வேர்கள் எவை?

வேர்களை ஈன்ற விதைகள் எவை?

- இந்த வினாக்களுக்கு விடைகாண முயன்றால், அது மனித இன வரலாறாக விரியும்.

ஊரிலிருந்து உலகம் வரை

'எங்கே இருக்கிறீர்' என்றால் - வீட்டைக் காட்டுகிறோம்.

'வீடு எங்கே' என்றால் - வீதியின் பெயரைக் கூறுகிறோம்.

வீதியுள்ள ஊர் சூலார் என்கிறோம். சூலார் இருப்பது கோவை மாவட்டம் என்கிறோம். கோவை மாவட்டம் இருப்பது தமிழ்நாடு என்கிறோம். தமிழ்நாடு இருப்பது இந்தியத் துணைக்கண்டம் என்கிறோம். இந்தியத் துணைக்கண்டம் இருப்பது ஆசியாக்கண்டம் என்கிறோம். ஆசியாக்கண்டம்போல ஏழு கண்டங்களை உள்ளடக்கியது - இந்த உலகம் என்கிறோம்.

'உலகம் முழுதும் மனிதர்களா' என்றால் - மனிதர் வாழும் நிலம் ஒரு பங்காகவும் நீர் இருபங்காகவும் உள்ளது என்கிறோம். நீரும் நிலமும் தழுவித் கிடக்கும் உலகம் - சூரிய குடும்பத்தின் ஒன்பது கோள்களில் ஒன்று என்கிறோம்.

உற்றுப் பார்த்தால், உலகப்பரப்பில் சூலார் ஒருதுளி. கட்டியாகக் கற்கண்டு இல்லாவிட்டாலும், ஒவ்வொரு துளியிலும் கற்கண்டின் சுவையைக் காணமுடியும்.

சூலார் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ள முயன்றால் - உலக மனித இன வரலாறும் அதில் உள்ளடங்கி இருப்பதை உணரமுடியும்.

மதமும் அறிவியலும்

'உலகத்தை கடவுள் படைத்தார். உலகில் நடமாட மனிதர்களைப்

படைத்தார். மனிதர்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற கடவுள் - தன்னைக் கும்பிடுமாறும் கோவில் கட்டுமாறும் கூறினார். கோவில் கட்டியபின், உள்ளே சிலையாக உட்கார்ந்து 'தரிசனம்' தரத் தொடங்கினார்.'

- மனித இன. வரலாற்றை, இப்படி மிக எளிதாக மத உலகம் கூறிவிடும்.

'நம்பு. நம்பாவிட்டால் நரகம் கிடைக்கும்' என மிரட்டும் வசதி மதத்திற்கு உண்டு. நம்பிக்கைதானே மதத்தின் உயிர்!

அறிவியலால் அப்படிச் கூற இயலாது! காரண காரியம் கண்டறிவதே அறிவியல்.

ஒருவர் கண்ட விடையை, ஒவ்வொருவரும் காணுமாறு - சான்றுகளும் விதிமுறைகளும் தரவேண்டியது அறிவியலின் கடமை.

'நம்பியவர்க்கு நடராசா

நம்பாதவர்க்கு எமராசா' என்று கூறி, நம்பிக்கை அடிப்படையில் மதஉணர்ச்சியை உருவாக்கிவிட முடியும்.

ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் பிறந்த, ஆதாரங்களைத் தேடித் தருவதே - அறிவியல் உணர்ச்சி.

மனித இனத் தோற்றம் பற்றி, அறிவியல் என்ன கூறுகிறது?

உலகம் தோன்றியது.

'நெபுலா' என்னும் நெருப்புக் கோளத்தின் ஒரு சிறு பகுதியே இந்த உலகம். 'நெபுலா' வெடித்துச் சிதறிய போதுதான், சூரியன் முதலிய எல்லாக் கோள்களும் தோன்றின.

ஒவ்வொரு நீர்த்துளியும் கோளவடிவமாகத்தான் மண்ணைத் தொடுகிறது. பிய்த்துக் கொண்டு வந்த பூமித் துண்டும் - கோள (உருண்டை) வடிவம் பெற்றது.

கோளவடிவில் இருப்பவை கோள்கள் (கிரகங்கள்) எனப்பட்டன

கோள்களில் ஒன்றான பூமி - இதே வடிவத்துடன் எவராலும் எந்தக் காலத்திலும் படைக்கப்பட்டது அன்று.

சேம்குசீனிசு என்னும் வானியல் அறிஞர் - உலகின் தோற்றம் பற்றிய உண்மையை முதன்முதலில் ஆராய்ந்து அறிவித்தார்.

‘உலகம் கடவுளால் படைக்கப்பட்டது அன்று’ என்னும் உண்மை மதவாதிகளுக்குக் கசந்தது. உண்மை கசக்கத்தானே செய்யும்!

‘வெற்றிடத்திலிருந்து (சூனியத்திலிருந்து) எதுவும் பிறக்காது - பொருளிலிருந்துதான் பொருள் பிறக்கும். பொருள் அழிவற்றது’ - என அறிவியல் உலகம் மேலும் தெளிவுபடுத்தியது.

எல்லாக் கல்விக் கூடங்களும் இன்று இந்த உண்மைகளையே எடுத்துரைக்கின்றன.

உயிர்கள் தோன்றியது எப்படி?

சோவியத்து நாட்டின் அறிவியல் மேதை ஏ.ஐ. ஒபாரின் கருத்துப்படி - 500 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் உலகம் தோன்றியது. 200 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் உயிர்கள் தோன்றின.

நெருப்புத் துண்டான பூமியில் - வெப்பம் தணிய பல கோடி ஆண்டுகள் ஆயின.

வெப்பம் தணிந்து நீர் தோன்றியது. ‘அமினோ - அமிலம்’ என்னும் நீர்மத்தின் மீது சூரிய ஒளி பட்டதும் ‘உயிர்த்துளிகள்’ உருவாயின: நீர்வாழ் உயிர்கள் தோன்றின; நிலவாழ் உயிர்கள் பிறந்தன; மனிதனும் குரங்கும் ஒரே மூலத்திலிருந்து உருவாயினர்.

குரங்கிலிருந்து பிரிந்த இனம் - மனித இனமாக மலர்ந்தது. மனித இனம் தோன்றிப் பத்து இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது.

டார்வின் வகுத்த பாதை

‘உயிர் வகைகளின் தோற்றம்’ என்னும் நூலில் அறிஞர் சார்லசு டார்வின் - உயிர்கள் தோன்றிய வரலாற்றை முதன் முதலாக விளக்கிக் கூறினார்.

‘கடவுள் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தார். ஆண், பெண், ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி முதலிய கோடானு கோடி ஜீவராசிகளையும் சிருஷ்டித்தார். கரப்பான், முட்டைப்பூச்சி, ஈரு, பேன் - எல்லாவற்றையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கடவுள் சிருஷ்டித்தார்’

-உலகம் இப்படித்தான் அன்று நம்பியிருந்தது. டார்வின் ஆய்வு,

இந்த நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்தெறிந்தது.

அறிவியல் வெளிச்சத்தில் மனிதஇனத் தோற்றத்தை அலசிக்காட்டினார் டார்வின்.

“உலக உயிர்கள் அனைத்தும் - ஒருவரால் படைக்கப் பட்டவை (சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை) அல்ல. ஒரு சில உயிர்களின் படிநிலை வளர்ச்சியே, பல்வகை உயிர்களாய்ப் பெருகலாயின.” - என நிறுவிக்காட்டியது டார்வின் ஆய்வு.

‘மனித இனமும் பால்உறவு தெரிந்தெடுத்தலும்’ என்னும் நூலை 1871 இல் வெளியிட்டார் டார்வின்.

‘மனிதக் குரங்கின் படிநிலை வளர்ச்சியின் உச்ச நிலையே - மனிதனின் தோற்றம்’ - என உலகை ஒப்புக் கொள்ள வைத்தது இந்த நூல்.

ஆணையும் பெண்ணையும் அப்படியே முழுதாகக் கடவுள் படைத்தார் என்ற கதைகள் - கற்பனைகளாய் ஒதுக்கப்பட்டன. டார்வின் ஆய்வு இதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது. டார்வின் வகுத்த பாதையிலேயே - இன்றைய உலகம் நடைபோடுகிறது.

வந்த வழி

மனித இனத்தின் தெளிவான முதாதையர் தோன்றி பத்து இலட்சம் ஆண்டுகளாகிவிட்டன.

வாலில்லாக் குரங்கு இனமே - மனித இன முதாதை.

மற்ற உயிர்களைப் பார்த்து, மனிதக் கூட்டமும் மரம் ஏற முயன்றது. மரம் ஏறும் முயற்சியே - மனித இனத்தின் கூன் தோற்றம் மாறக் காரணமானது; நிமிர்ந்த தோற்றம் உருவாக வழியமைத்தது.

முன்கால்கள் உழைப்பில் ஈடுபடத் தொடங்கியதும், கால்களாய் இருந்தவை கைகளாய் உருமாறின.

உழைப்பால் உருவான மனிதன்

கல், குச்சி போன்ற இயற்கைப் பொருட்களைக் கண்டறிந்த மனிதன் - அவற்றைக் கருவிகளாக்கிப் பயன்படுத்தினான்.

கருவிகளைத் தாமே உருவாக்கத் தலைப்பட்ட மனிதன் -

சமூகத்துக்குப் பயன்தரும் உழைப்பில் ஈடுபட்டான்.

.. உழைப்பு - மனிதனை உருவாக்கியது.. விலங்குகளிலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்தியது - உறுப்புகள் அல்ல; உழைப்பு! உழைப்பு! உழைப்பே!

மிக எளிய கருவியை உருவாக்கும் ஆற்றல் கூட - மிக வலிமையான விலங்குகளிடத்தும், இன்றுவரை இல்லாத நிலையைப் பார்க்கலாம்.

மொழி

உழைப்பில் ஈடுபட்டபோது மனிதன் எழுப்பிய கூச்சல் - கருத்துப் பரிமாற்றக் கருவியாய் அமைந்தது. குறிப்பிட்ட கூச்சலும் ஒலியும் - நாளடைவில் தனிச் செயலைக் குறிக்கும் குறியீடாய் மாறின.

கூட்டு உழைப்பு - கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தியது. அதுவரை வளர்ச்சி அடையாதிருந்த மனிதக் குரல்வளை - தெளிவாகக் குரல் எழுப்பும் உறுப்பாக மாறியது.

கூச்சல் - ஒலியானது; ஒலி - பேச்சானது; தெளிவான பேச்சு மெல்ல மெல்ல உருவானது. அதுவே மொழியாக முதிர்ச்சியடைந்தது.

வியப்பு வந்தபோது - 'ஆ' என்றான்

மகிழ்ச்சி வந்தபோது - 'ஈ' என்றான்

அச்சம் வந்தபோது - 'ஊ' என்றான்

ஆ, ஈ, ஊ - இவை நெடிதாய் ஒலித்ததால் 'நெடில்' எனப்பட்டன

அ, இ, உ - இவை குறுகி ஒலித்ததால் 'குறில்' எனப்பட்டன.

அவ்விடு, இம்மரம், உப்பக்கம் - எனச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்பட்டதால் (அ, இ, உ) சுட்டெழுத்துகள் எனப் பெயர் பெற்றன.

[உகரச்சுட்டு தமிழகத்தில் வழக்கிழந்து விட்டது; ஈழத்தில் இன்றும் பேச்சு வழக்கில் உள்ளது. 'ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்'

- (குறள் எண் 620) என்பது இன்றும் உள்ள இலக்கிய வழக்கு]

அ, இ, உ என்னும் இந்த மூன்று சுட்டெழுத்துக்களின் அடியாக வேர்ச் சொற்கள் கிளைத்தன; இயற்கை மொழியாகத் தமிழ் தழைத்தது. (இதன் விரிவான வரலாற்றை ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் எழுதிய 'முதல் தாய்மொழி' என்னும் நூலில் காணலாம்).

தொன்மைச் சமூகம்

இயற்கையை முழுமையாகச் சார்ந்து நிற்பது விலங்கின் இயல்பு.

உழைப்பும் - உழைப்பால் உருவான - கருவிகளும் மனிதனை விலங்கு வாழ்விலிருந்து வேறுபடுத்தின.

கல்லிலும் மரத்திலும் மனிதன் கருவிகளை உருவாக்கிக் கொள்ள அறிந்தான்.

கருவிகளின் துணையோடு - இயற்கை தரும் பயன்களை முழுமையாகப் பெறவும், பெறும் வகையில் அதனை மாற்றியமைக்கவும் முனைந்தான்.

விலங்குகளைக் கொண்டு உணவாக்கிக் கொண்டான் - பசி நீங்கியது!

விலங்குகளின் தோலை உடையாக்கிக் கொண்டான் - குளிர் நீங்கியது!

மனிதனை உணவாக்கிக் கொண்ட விலங்குகளும் இருந்தன. மனிதனுக்கு உணவான விலங்குகளும் இருந்தன. இரண்டையும் மனிதன் இனம் பிரித்துக் காண முற்பட்டான்.

இரையாக்கும் விலங்குகளை விலக்கத் தொடங்கினான்.

இரையாகும் விலங்குகளை வளர்க்கத் தொடங்கினான்.

உடனடியாக உணவாக்கிக் கொள்வதா? வளர்த்துக் குட்டிபோட வைப்பதா? என்று சிந்தித்தான். குட்டிபோட வைப்பதில் கூடுதல் பயன் இருப்பதை அறிந்தான்.

ஆடுகளை வளர்த்துக் குட்டிபோட வைத்தான். கால்நடைச் செல்வம் மனிதனுக்கு அறிமுகமானது.

ஆடு, மாடு, கோழி, நாய், என வீட்டு விலங்குகள் சேரத் தொடங்கின...

கால்நடைகளுக்கு உணவுதேடி - நீர்நிலைகளை நாடிச் சென்றான் மனிதன். கால்நடைகள் மூலம் - மனிதனுக்கு உணவுப் பயிர்கள் அறிமுகமாயின.

உணவு உற்பத்தி

கிடைத்த விலங்குகளையும் காய் கனிகளையும் மனிதன் உடனுக்குடன் உணவாக்கிக் கொண்டது - ஒரு கட்டம்.

விலங்குகளை வளர்த்து, தேவைப்பட்ட போது சாப்பிட்டது - அடுத்த கட்டம்.

உணவைத் தன்னால் உற்பத்தி செய்யமுடியும் என மனிதன் கண்டறிந்தது - முதிர்ந்த கட்டம்.

உலகில் உள்ள உயிர்களில் - மனிதரால் மட்டுமே தமக்கான உணவைத் தாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடிகிறது. இன்றுவரை தொடரும் வியப்பு இது.

தான் உற்பத்தி செய்தவற்றின் மூலம், தன் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள முடியும் என மனிதன் கண்டறிந்தான். கால்நடை வளர்ப்பை ஆண்கள் கவனித்தனர். வேளாண்மைப் பணிகளை மகளிர் மேற்கொண்டனர். தொடக்ககால வேலைப் பிரிவினை இப்படி இருந்தது.

வணிகம் - பண்டமாற்று

இயற்கையில் விளைவதை மனிதன் உணவாக்கிக் கொண்டான்; விளைச்சலில் எஞ்சியதைப் பிறருக்குத் தந்தான்; தனக்குத் தேவையானதைப் பிறரிடம் பெற முயன்றான்.

பண்டங்கள் கைமாறின; பண்ட மாற்று தோன்றியது.

பண்டமாற்று - வாணிகமாக வளர்ச்சி அடைந்தது.

வாணிகம் - 'அரசு' என்னும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தது.

சொத்துடைமையும் பொருளுடைமையும் தோன்றலாயின. உணவு என்னும் ஒரே தேவையோடு நிறைவடைந்தவன் அன்றைய மனிதன்! நாளடைவில் மனிதனின் தேவைகள் வெவ்வேறாக விரிவடைந்தன.

பெண் தலைமை - மாற்றம்

உடைமை உருவாகும் காலம் வரை ஒவ்வொரு மனிதக்

கூட்டத்திற்கும் தலைமைதாங்கி வழிநடத்தியவள் - பெண்ணே! பெண்ணின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டே ஒவ்வொரு மனிதக் குழுவும் இயங்கியது. இன்றும் தமிழகக் குலதெய்வங்கள் - பெரும்பாலும் - ஏதேனும் ஓர் அம்மனாகவே இருப்பதை இச் செய்தியோடு இணைத்துப் பார்க்கலாம்.

சொத்துடைமையும் பொருளுடைமையும் தோன்றியபின் பெண்தலைமை மாறியது; ஆண்தலைமை தோன்றியது:

'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்னும் புதிய நடைமுறை அரும்பத் தொடங்கியது.

'தனது சொத்து தன் குழந்தைகளுக்கே வந்து சேர வேண்டும்' - என்ற மனப்பான்மை பிறந்தது. தனிச் சொத்துரிமை தலையெடுத்தது.

அதுவரை இல்லாத புதிய முகத்தை மனித சமுதாயம் பெற்றது. தாய், தந்தை, மகன், மகள் என்னும் உறவு முறைகளோடு புதிய சமுதாயம் எழுந்து நின்றது.

அறியப்படும் வரலாறு

விலங்காக அரும்பி, மனிதனாக வளர்ந்தது - முதற்கட்டம்.

அரசு, குடும்பம் என்ற அமைப்புகளையும் - வேளாண்மை, வணிகம் எனத் தொழில்களையும் அடுத்தடுத்த கட்டங்களாய் அமைத்து முன்னேறியது மனித இனம்.

இன்றுள்ள உடலமைப்போடும் உடல் கட்டுக் கோப்போடும் - மனிதன் தோன்றி ஐந்து இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாகிவிட்டன.

உணவு, உடை, இருப்பிடம் முதலானவற்றைத் தானே தேடிக் கொள்ளும் அளவுக்கு மனிதர்கள் - நாகரிகமடைந்து அய்யாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாயிற்று.

இந்த அய்யாயிரம் ஆண்டு காலச் செய்திகள் மட்டுமே - இன்று அறியப்பட்ட வரலாறாகக் கிடைக்கிறது. இதற்கான சான்றுகள் மட்டுமே + இன்றைய உலகின் கைக்குக் கிட்டியுள்ளன.

முத்த இனம்

வேட்டையாடித் திரிந்த மனிதனுக்கு வேளாண்மை

அறிமுகமானதும். ஓரிடத்தில் நிலைத்து வாழும் புதிய பண்பு பிறந்தது.

தங்கிய இடத்தை 'ஊர், நகர், புரம்' எனப் பெயரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினான்.

ஊர், நகர், புரம் - என முடியும் ஊர்களனைத்தும் தமிழினத் தொடர்புடையவை. இன்றைய ஆய்வுலகம் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை இது.

இவ்வுண்மையை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளைத் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியிலும் ஏராளமாகக் காணலாம்.

'ஊர்' என முடியும் ஊர்களில் சூலூர் ஒன்று. கோலாலம்பூர், மைசூர், திருச்சூர் என - இந்தப்பட்டியல் எல்லாத் திசைகளிலும் நீளும்.

உயிர்ப்படிவப் பாறைகளையும் மண்ணியலையும் தொன்மை வரலாற்றையும் ஆராய்ந்தோர் யாவரும் - தமிழ் நாட்டின் தொன்மையையும் முதன்மையையும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். மிகப் பழங்காலத்தில் நீரிலிருந்து வெளிப்பட்ட இடங்களுள் தமிழகமும் ஒன்று என உறுதி செய்துள்ளனர். அதனால், மனித நாகரிகத்தின் தொட்டில்களுள் ஒன்றாகத் தமிழ்நாடு போற்றப்படுகின்றது.

உலகின் முதன் மொழியும் மனித இனமும் தோன்றிய இடம் குமரிக்கண்டம் என்னும் உண்மையை, அன்றாடம் பெருகிவரும் ஆய்வுகள் வலிமையாக்கி வருகின்றன.

தமிழை - வலம் வரும் உலகம்

அரசு என்னும் அமைப்பு தோன்றுவதற்கு முன் - சிறுசிறு குழுக்களாக மக்கள் வாழ்ந்தனர் அவை குலக் குழுக்கள் எனப்பட்டன. குலக்குழுக்கள் இணைந்து இனக் குழுக்கள் உருவாயின.

எல்லையை விரிவுபடுத்தி அரசு அமைப்பதற்காக - இக் குழுக்கள் தத்தம் வலிமையைக் காட்டி இடைவிடாத போரிஸ் ஈடுபட்டன. அரசு என்னும் அமைப்பு உருவானதற்கு முந்தைய கட்டம் இது.

இதனை வீரநிலைக் காலம் (HEROIC AGE) என வரலாறு

சட்டுகிறது.

வீரநிலைக் காலத்தைக் காட்டும் இலக்கியங்களைப் பெற்றுள்ள பெருமை - உலகில் தமிழ், கிரேக்கம் என்னும் இரு மொழிகளுக்கு மட்டுமே இன்றுள்ளது.

தமிழின் சங்க இலக்கியம் - உலகின் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துப் பயிலப்படுவதன் காரணம் இதுதான்.

வீரநிலைக் காலத்தை விளங்கிக் கொள்ள விரும்பும் எவரும் - தமிழின் சங்க இலக்கியத்தை நாடி வருவது தவிர்க்க முடியாதது.

வரலாற்றுப் பெருமை, இலக்கிய ஏற்றம், மொழியின் முதிர்ச்சி, தொன்மைச் சிறப்பு - எனத் தமிழ்நாட்டின் சிறப்புக்கள் பலவும், உலகின் பார்வையில் வியப்போடு பேசப்படுகின்றன.

தன் பெருமையைத் தானே உணராத இனமாய்த் - தமிழினம் துவண்டு கிடந்த காலமும் இருந்தது.

அடுத்தவர் கண்களால் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்ட தமிழ்நாடு - தனக்கும் கண்கள் உள்ளதை இன்று அறியத் தொடங்கியுள்ளது.

தன்னை உணரும் தமிழ்நாடு

வேர்களின் வலிமையை விளங்கிக் கொள்ள விரும்பும் தமிழ்நாட்டை - இன்று பார்க்க முடிகிறது. ஆழமான அறிவு முயற்சிகளும் அறிவாளர்களும் தமிழக வரலாற்றைப் புதிய வெளிச்சத்தில் நிறுத்தியுள்ளனர்.

அத்திரம்பாக்கம், சாயர்புரம், பையம்பள்ளி, ஆதிச்ச நல்லூர், கொற்கை, திருக்காம்புலியூர், உறையூர், காஞ்சிபுரம், அரிக்கமேடு, கொடுமணல் எனத் தொடரும் அகழ்வாய்வுகள் தமிழக வரலாற்றுக்கும் மனித இன வரலாற்றுக்கும் ஒளியேற்றும் மூலச்சான்றுகளைத் தரத் தொடங்கியுள்ளன. சூலூர் அகழ்வாய்வு - தமிழக உரோமானியத் தொடர்பைக் காட்டும் தொன்மைச்சான்றுகளை வழங்கியுள்ளது.

சூலூரிலும் சுற்று வட்டாரத்திலும் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள், பழம் வரலாற்றைத் தெளிவுப்படுத்துகின்றன.

தமிழக வரலாற்றைத் துலக்கிக் காட்டும் சான்றுகளை வழங்கியுள்ள ஊர்களில் - குலூரும் ஒன்று.

மனித இன வரலாற்றையும் சமுதாய வளர்ச்சி வரலாற்றையும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள படிக்க வேண்டிய நூல்கள்:

1. வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை ஆசிரியர்: இராகுல சாங்கிருத்தியாயன்.

மனித இன வரலாற்றை எளிமையாக விளக்கும் இருபது கதைகள் அடங்கிய நூல்.

2. பஹுனி முதல் வையை வரை: ஆசிரியர்: குமரிமைந்தன் - தமிழின வளர்ச்சி வரலாற்றை மையமாகக் கொண்ட இருபத்தேழு கதைகளைக் கொண்ட நூல்

3. கடவுள் கற்பனையே - புரட்சிகர மனித வரலாறு

ஆசிரியர்: ஏ.எஸ்.கே. - மனித இன வரலாறு என்னும் ஒரே செய்தியை ஆய்வு அடிப்படையில் விளக்கும் ஆழமான நூல்.

4 அறிவியல் வரலாறு: ஆசிரியர்: ஆர்தர் எஸ். கிரிகர்

அறிவும் சிந்தனையும் - அரும்பி முதிர்ந்து வளர்ந்த வரலாற்றை விளக்கும் அரிய நூல்.

5. சமுதாய வரலாற்றுச் சுருக்கம் (இருபாசங்கள்)

An outline of Social Development என்னும் சோவியத்து நூலின் மொழி பெயர்ப்பு. வரலாறு, பொருளியல் ஆய்வுகளுக்குத் தொடக்க நூலாக - உலகின் பல மொழிகளிலும் பயிற்றுவிக்கப்படும் நூல்.

6. மனித சமூக சாரம்: ஆசிரியர்: ஜார்ஜ் தாம்சன்

களையும் அறிவியலும் சமூக உழைப்பின்மீன்று தோன்றிய வரலாற்றையும், அவை மனித உழைப்பில் வேர் கொண்டுள்ள அடிப்படையையும் - விளக்கிக் காட்டும் நூல்.

7. தமிழ் நாட்டில் பண்பாட்டுப் புரட்சி: ஆசிரியர்: வே. ஆனையுத்து

தமிழர் வாழ்வியல் வரலாற்றை முறையாக வெளிப்படுத்திய முதல் நூல். பல நூல்களை உருவாக்கவல்ல விதைநூல்

8. குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்:
ஆசிரியர்: பிரடெரிக்கு ஏங்கெல்க

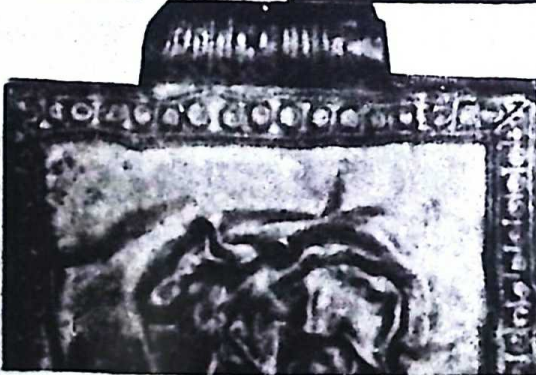
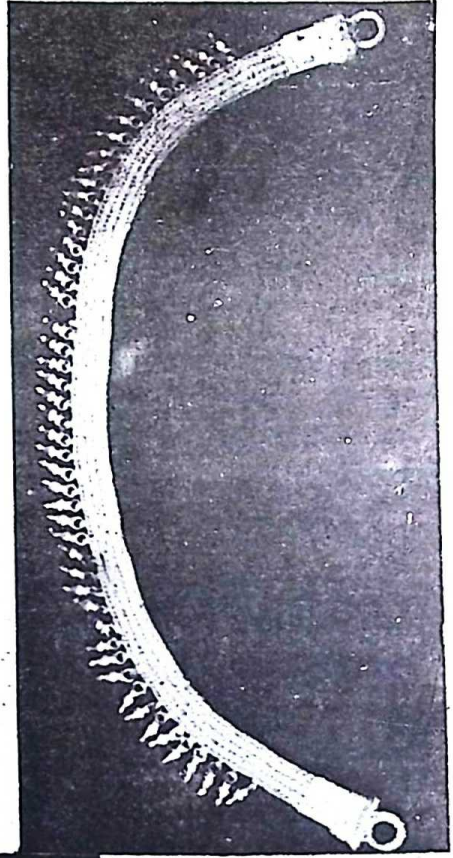
கடந்த கால, நிகழ்கால வரலாறு பற்றிய அறிவியல் பார்வைக்கு
அடித்தளம் அமைத்த இந்நூல் 1884 இல் வெளியானது.

- வரலாறு பற்றிய தப்பெண்ணங்களைத் தகர்க்கும் சமுதாய
அறிவியல் நூல் இது.

9. முதல் தாய் மொழி: ஆசிரியர்: ஞா. தேவநேயப்பாவாணர்:
வேர்ச் சொற்களின் களஞ்சியமாகத் திகழ்வது இந்த நூல்.
இயற்கை மொழியாகத் தமிழ் கிளைத்தெழுந்த வரலாற்றை அறிய
உதவும் நூல்.

நொய்யல் ஆறு - சுமைதாங்கி

குலாராடை உரோமாபுரி கிரேக்கத்தவர் வந்தார்;
காலுன்றிட அணிசேர்கலன் புகழ்நாணயம் தந்தார்!
குலார்தரும் கிரேக்கத்தவர் அகழ்சான்றுகள் இங்கே!
ஆலுன்றிடும் விழுதாய்ப்பலர் எழும்புநிலை எங்கே!

குலூரும் உரோமானியத் தொடர்பும்

குலூர் மண்-

தன் மடியில் பத்திரப்படுத்தியிருந்த

உரோமானியக்

காசுகளையும்

கலைச் சின்னங்களையும்

வழங்கி,

தமிழக வரலாற்றிற்கு

ஒளியேற்றிய

பெருமையுடையது.

குலூர்: வரலாற்றுக்கு முந்தைய சான்றுகள்

வரலாற்றுக்கு முந்தைய பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் பலவும்-
குலூரைச் சுற்றிக் கிடைத்துள்ளன.

ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே குலூரைச் சுற்றி
உயர்ந்த நாகரிகத்துடன் மக்கள் வாழ்ந்திருந்ததற்கான வரலாற்றுச்
சான்றுகளாக இவை அமைந்துள்ளன.

தொன்மை காட்டும் ஊர்கள்

குலூர், இருசூர், சிங்காநல்லூர், வெள்ளலூர், பேருர் எனத் தொடரும் கோவை மாவட்டத்தின் தொன்மையான ஊர்கள் பலவும் நொய்யலாற்றை ஒட்டியே அமைந்துள்ளன. ஆற்றங்கரையை ஒட்டிய ஊர்களில்தான், உரோமானிய நாட்டின் காசுகளும் கலைப்பொருட்களும் கிடைத்துள்ளன.

கொங்குநாட்டின் பழமையையும் பெருமையையும் - ஆற்றங்கரையை ஒட்டிய ஊர்களின் மூலமே அறிய முடிகிறது.

குலூர் - உரோமானியத் தொடர்பு

தமிழக அரசு வெளியிட்டுள்ள தமிழ்நாட்டு வரலாறு (தொல்பழங்காலம்) குலூரைப்பற்றி இப்படிச் குறிப்பிடுகிறது:

“கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்துச் சூலூரில் ஒரு கல்பதுக்கையுள் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஒரு நாணயம் கிடைத்தது... இன்னோர் ஈமச்சின்னத்தில் ரோமானியப் பேரரசின் நாணயம் கிடைத்தது” (1) (பக்கம் 231)

அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்த அகழ்வாய்வுகளில் சூலூரிலிருந்து இதுபோல் பல பொருட்கள் கிடைத்துள்ளன. - குலூரை அடுத்த பருவாய் என்னும் ஊரில் உரோமானிய அணிகலன் முதலியனவும் குலூர் இருப்புப் பாதை அருகே உரோமானிய நாணயங்களும் கிடைத்தன.

சூலூரில் எடுக்கப் பெற்ற உரோமானியத் தொல்பொருட்கள்-சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

- ★ உரோமானிய நாணயங்கள்
- ★ உரோமானிய அணிகலன்
- ★ அணிகலன் இருந்த சிறுபெட்டி

சூலூரின் தொன்மையையும் உரோமானியத் தொடர்பையும் காட்டும் சான்றுகளாகக் கிடைத்துள்ள பொருட்கள் இவை. எதிர்கால அகழ்வாய்வில் இது போன்ற தொல்பொருள்கள் இன்னும் ஏராளமாகச் சூலூரில் கிடைக்கும் வாய்ப்பு உண்டு.

சூலூரில் எடுக்கப்பட்ட உரோமானிய அணிகலன்- புல்வெட்டும் சிறிய அரிவாள் வடிவத்தில் உள்ளது. சங்கிலியில் கோத்து மாட்டும்

அமைப்புடன் இந்த அணிகலன் அமைந்துள்ளது. (2)

கோவை - தொல்பொருள் அருங்காட்சியகம் 1993 அக்டோபர் 22ஆம் நாள் முதல் ஒரு கிழமைக் காலம், அரங்கம்மாள் மேல் நிலைப் பள்ளியில் நடத்திய அகழ்வாய்வுக் கண்காட்சியில் - குலூரில் எடுக்கப் பெற்ற உரோமானியத் தொல் பொருள்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. உரோமானியத் தொடர்புடைய ஊர்களைக் காட்டும் இந்திய வரைபடத்தில் - குலூரும் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. (2)

ஊர்களும் காசுகளும்

குலூர், வெள்ளலூர், கலையமுத்தூர், அகிலாண்டபுரம், முட்டம், பூதிநத்தம், பொள்ளாச்சி, கரூர் முதலிய இடங்களில் உரோமானியக் காசுகள் கிடைத்துள்ளன. இவை கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை; தமிழக உரோமானியத் தொடர்புக்குச் சான்று காட்டி நிற்பவை.

கொங்கு நாட்டில் கிடைத்துள்ள உரோமானியக் காசுகள் - தாய் தங்கத்தால் ஆனவை.

அரசரின் உருவமும் பெயரும் இக்காசுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேர், வாலைத் தூக்கிப் பாயும் காளை, ஈட்டியையும் செங்கோலையும் கைக்கு ஒன்றாக ஏந்தியுள்ள மனிதன் - முதலிய உருவங்களை இக்காசுகளில் காணமுடிகிறது. (3)

காசுகளின் காலவரிசை

இந்தியா முழுமையிலும் - தமிழகத்தில்தான் உரோமானியக் காசுகள் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. தமிழகத்தில் கிடைத்துள்ள உரோமானியக் காசுகளில் மிகப் பழைய காசு கி.பி. 14 இல் பேரரசர் அகசுடசு வெளியிட்ட காசு என்பார் தொல்பொருள் ஆய்வாளர் இரா. நாகசாமி. (4)

கி.பி. 44 முதல் கி.பி. 54 வரை ஆண்ட உரோமானிய அரசர்கள் அகசுடசு முதல் நீரோ மன்னன் வரை 68 நாணயங்களும் - நீரோ (Nero) முதல் கேரகல்லா (Caroculla) வரையான மன்னர்களின் 217 நாணயங்களும் கொங்கு நாட்டுப் பகுதியில் கிடைத்துள்ளன என்று கோவைகிழார் குறிப்பிடுகின்றார். (5)

எப்படி வந்தது இந்த தொடர்பு?

கி.மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டு முதலே உரோம் நாட்டினர் தமிழகத்தோடு வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

கிரேக்கர், யூதர், அராபியர் முதலியோர் தமிழ்நாட்டிற்கும் உரோமானிய நாட்டிற்கும் இடையே தரக்ராய் இருந்துள்ளனர்.

உரோமானியப் பேரரசர் அகசுடசு எனிப்து நாட்டை வென்றார். அவ்வெற்றியே. தமிழகத்துடன் உரோமானியர் நேர்முக வணிகத் தொடர்பு கொள்ளக் காரணமானது என்கிறார் கே. கே. பிள்ளை.(6)

கொங்கு நாட்டுத் தனிச் சிறப்பு

கோவையைப் பற்றிப் பெரிப்புளுசு என்னும் வரலாற்று நூல் தரும் செய்தி இது:

"கோயம்புத்தூரிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இளம்பச்சை கற்களை உரோமானியர் பெரிதும் விரும்பினர்" (7)

உலகில் எங்கும் கிடைக்காத நீலக்கற்கள் - தமிழகத்துக் கொங்கு நாட்டில்தான் கிடைத்துள்ளன. பச்சை, சிவப்பு முதலிய பலப் பல வண்ணங்களில் இந்த மணிக்கற்கள் இருந்துள்ளன. உயர்ந்த பார்வையும் நல்ல நீரோட்டமும் இருந்தமையால், உரோமானியப் பெண்கள் இக்கற்களை மிகவும் விரும்பி அணிந்துள்ளனர்.

உரோமானியப் பேரரசில் கொங்கு நாட்டு மணிக்கற்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர் 'ஆக்வா மரினா'

சங்க இலக்கியத்தில்.....

கொங்கு நாட்டு மணிக் கற்களின் சிறப்பைச் சங்க இலக்கியங்களும் கூறத் தவறவில்லை.

பாலைக்கவுதமனார் இதனைப் பதிற்றுப்பத்தில் விரிவாகக் கூறுகிறார்:

"கால்பட்ட இடமெல்லாம் கொங்கு நாட்டில் பற்பல வண்ணங்களுடைய மணிக்கற்கள் கிடைத்தன.

கால்நடைகளை ஒட்டிக் கொண்டு காட்டுக்குச் சென்ற இடையர்கள் கைகளிலும் இக்கற்கள் இருந்தன.

புன்செய் நிலத்தை உழுத உழவர்களும் இந்த வண்ண மணிக் கற்களை வாரி எடுத்தார்கள்.

மழை பெய்தவுடன் வேளாண்மைப் பணிகளுக்குச் சென்ற மக்களின் கைகளிலும் இந்தக் கற்களே இருந்தன.

கால்பட்ட இடமெல்லாம் - மணிக்கற்களே தட்டுப்பட்டன"

பாலைக்கவுதமனார் இத்தனைச் செய்திகளையும் - பதிற்றுப்பத்தில் பாடலாகத் தந்துள்ளார்:

"முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்

கல்லுயர் இடத்திடை கதிர்மணி பெறுஉம்"

(பதிற்றுப்பத்து: 20-22)

என்பது அப்பாடல்.

கொங்கு நாட்டில் மணிக்கற்கள் கிடைத்த செய்தியைக் கபிலரும் பாட்டாக்கிக் கர்ட்டியுள்ளார்:

"வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பின்

இலங்குகதிர் திருமணி பெறுஉம்

அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே"

(பதிற்றுப்பத்து ஏழாம்பத்து 6: 18-20)

ஓர் ஆண்டு மதிப்பே...!

கொங்கு நாட்டுப் படியூர் மக்கள் - ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் - மணிக் கற்களை மறைவாக எடுத்து வந்துள்ளனர். இதனை எப்படியோ தெரிந்து கொண்ட அய்ரோப்பியர் ஒருவர் கி.பி. 1819 இல் படியூர் சுரங்கத்தை வாடகைக்கு எடுத்துத் தோண்டியுள்ளார்.

அந்த ஓர் ஆண்டில் (1819-20) மட்டும் 2196 மணிகள் கிடைத்தன.

அவற்றின் அன்றைய மதிப்பு 1201 பவுன். (8)

ஓர் ஊரில் ஓர் ஆண்டில் மட்டுமே இப்படி என்றால், கொங்குநாடு முழுதும் மலிந்து கிடந்த மணிகளால் - சேர்ந்த செல்வம் எவ்வளவிருக்கும்!

குலூர்த் தொடர்பு - எப்படி வந்தது?

உரோமானிய வணிகத் தொடர்புடைய தொன்மையான ஊர்களில் ஒன்று குலூர்.

வரலாற்றுப் பெரும்புகழுக்கு உரியதாக - குலூர்

உருவெடுத்தது எவ்வாறு?

நொய்யலாற்றங் கரையில் குலூர் வீற்றிருந்தது ஒரு காரணம்.

கொங்குநாட்டுப் பழம்பெரும் பாதையான 'இராசகேசரிப் பெருவழி'யில் குலூர் அமைந்திருந்தது இன்னொரு காரணம். பெருவழியில் அமைந்துள்ள ஊர்கள் - செல்வத்திலும் வணிகத்திலும் செழிப்படைவது இயற்கை.

இயல்பாய் அமைந்த இவ்விரு வாய்ப்புகளும் தொல்புகழ் மிக்க ஊர்களின் வரிசையில் குலூரையும் இடம்பெற வைத்தன.

அன்றைய வழிகள் அனைத்தும் ஆறுகளை ஒட்டியே அமைந்திருந்தன. 'ஆறு' என்பதற்கே 'வழி' என்ற பொருளும் உண்டு. ('அவ்வாறு, இவ்வாறு' - என்பன 'அவ்வழி, இவ்வழி' என்றே இன்றும் பொருள்படுகின்றன).

நொய்யலாற்றங்கடையில் குலூர் இருந்தது. இராசகேசரிப் பெருவழியும் ஆற்றை ஒட்டியே நீண்டு சென்றது.

தொன்மைச் சிறப்பும் உரோமானியத் தொடர்பும் குலூருக்கு வந்து சேர இவையே காரணமாயின.

பழந்தமிழகப் பெருவழிகள்

எல்லா ஊர்களையும் இணையவைத்து - சாரைப் பாம்புகளாய்ச் சாலைகள் பின்னிச் சிடப்பது அண்மைக் கால வளர்ச்சி.

சாலைப் பெருவழிகள், முன்பு அரிதாகவே அமைந்திருந்தன.

அரிதாய் அமைந்த அவையே - மக்கள் இடப் பெயர்ச்சிக்கும் வணிகத் தொடர்பிற்கும் நாகரிக மலர்ச்சிக்கும் காரணமாயின.

இராசகேசரிப் பெருவழி	அதியமான் பெருவழி
அரங்கம் நோக்கிப் போந்த பெருவழி	அகரர் மலைப் பெருவழி
தஞ்சாவூர்ப் பெருவழி	கொங்குப் பெருவழி
வஞ்சிப் பெருவழி	சேரனை மேற்கொண்ட சோழன் பெருவழி

பட்டினப் பெருவழி	மேலைப் பெருவழி
ஆதன் பெருவழி	சோழ மாதேவன் பெருவழி

கல்வெட்டுகள் காட்டும் பெருவழிகளில் ஒரு சில இவை.

இவற்றில், இராசகேசரிப் பெருவழியில் இடம் பெற்ற ஊரே குலூர்.

கொங்கு நாட்டின் ஊடே செல்லும் பெருவழிகள்-இந்திய

தீபகற்பத்தின் கிழக்குக் கடற்கரையையும் மேற்குக் கடற்கரையையும் இணைக்கும் சிறப்புடையவை. இவ்வழிகளில் நிலைபெற்ற ஊர்களே தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களாகவும் வைப்புத்தலங்களாகவும் காட்டப்படுகின்றன. (9)

சூலூர் - இராசகேசரிப் பெருவழி

பேரூர், வெள்ளலூர், சூலூர், பல்லடம், காங்கேயம் வழியாகத் திருச்சி வரை செல்வது - இராசகேசரிப் பெருவழி.

இப்பெருவழியில் அமைந்த ஊர்களிலேயே உரோமானியக் காசுகள் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. (10) இவ்வூர்கள் கி.பி. அய்ந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து வணிக நகரங்களாக மலர்ச்சி யுற்றுள்ளன (11)

இராசகேசரிப் பெருவழி பற்றிய கல்வெட்டு ஒன்று, பேரூர் சுண்டைக்காமுத்தூரை ஒட்டிய பச்சைப்பாழி என்னுமிடத்தில் கிடைத்துள்ளது.

திருநிழலு மன்னு யிருஞ்சிறந்தி மைப்ப

ஒருநிழல்வெண் திங்கள்போல் ஒங்கி - ஒருநிழல் போல்
வாழியர்கோச் சோழன் வளங்கா விரிநாடன்
கோழியர் கோக்கண்டன் கோ.

இவ் வெண்பாவோடு தொடங்கும் அந்தக் கல்வெட்டு, வட்டெழுத்தால் அமைந்துள்ளது.

வட்டெழுத்து, தமிழ் எழுத்து என இருவகை எழுத்திலும் 'இராசகேசரிப் பெருவழி' என எழுதப்பட்டுள்ளது. முப்பது அடி அகலமுள்ள இப்பெருவழி இந்தியாவிலேயே மிகப் பழைய பெருவழி என்னும் பெருமை உடையது; பாலக்காட்டு கணவாயையும் தஞ்சையையும் இணைப்பது.

இராசகேசரி - எவரைக் குறிப்பது?

முதலாம் ஆதித்த சோழன் காலத்தில் இப்பெருவழி திருத்தியமைக்கப்பட்டு உள்ளது. அப்போது வைக்கப்பட்ட பெயரே 'இராசகேசரிப் பெருவழி'

'கோழியர் கோக்கண்டன் கோ' என்று மட்டுமே சுண்டைக்காமுத்தூர் கல்வெட்டு சுட்டுகிறது.

தஞ்சைமாவட்டம் தில்லைத்தானம் கல்வெட்டிலும் இதே

தொடர் இடம் பெற்றுள்ளது.

‘பல்யானைக் கோக் கண்டனான

தொண்டைநாடு பரவிய இராசகேசரி’ - எனத் தில்லைத்தானம் கல்வெட்டில் முதலாம் ஆதித்த சோழன் குறிப்பிடப்படுகிறான்.

சேரநாட்டின் மேற்குப் பகுதியையும் சோழ நாட்டையும் இணைத்த பெருவழியே - இராசகேசரிப் பெருவழி.

சேரநாட்டின் மேற்குக் கடற்கரையில் இறங்கிய உரோமானியர் -பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாக கொங்கு நாட்டிற்கு வந்தனர்.(12)

நொய்யாலற்றங்கரையிலிருந்த இராசகேசரிப் பெருவழி மூலமாகவே உரோமானியர் - கொங்கு நாட்டின் பிற பகுதிகளுக்குப் பரவினர்.

வெள்ளலூர், குலூர், காங்கேயம் வழியாகக் கரூர், உறையூர் முதலிய ஊர்களுக்குச் சென்றனர். வழியில் கிட்டிய வண்ண வண்ண மணிக்கற்கள் - உரோமானியர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்ததால் மணிக்கற்களை மிகுதியாக வாங்கத் தொடங்கினர்.

உரோமானிய நாட்டுத் தங்க, வெள்ளிக் காசுகள்-கொங்குநாட்டு மணிக்கற்களாக மாறின.

தமிழ்நாட்டுப் ‘பரல்’ (கல்) கிரேக்கத்தில் ‘பெரில்’ ஆனது, ஆங்கிலத்தில் ‘பெர்ல்’ (PEARL) ஆனது.

தமிழ் நாட்டுப் பொருள்களோடு தமிழ்ச் சொற்களும் உரோமானிய, கிரேக்க நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாயின.

ஒளியேற்றும் குலூர்

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே நொய்யலாற்றங்கரை ஊர்களில்தான், உரோமானியக் காசுகள் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன.

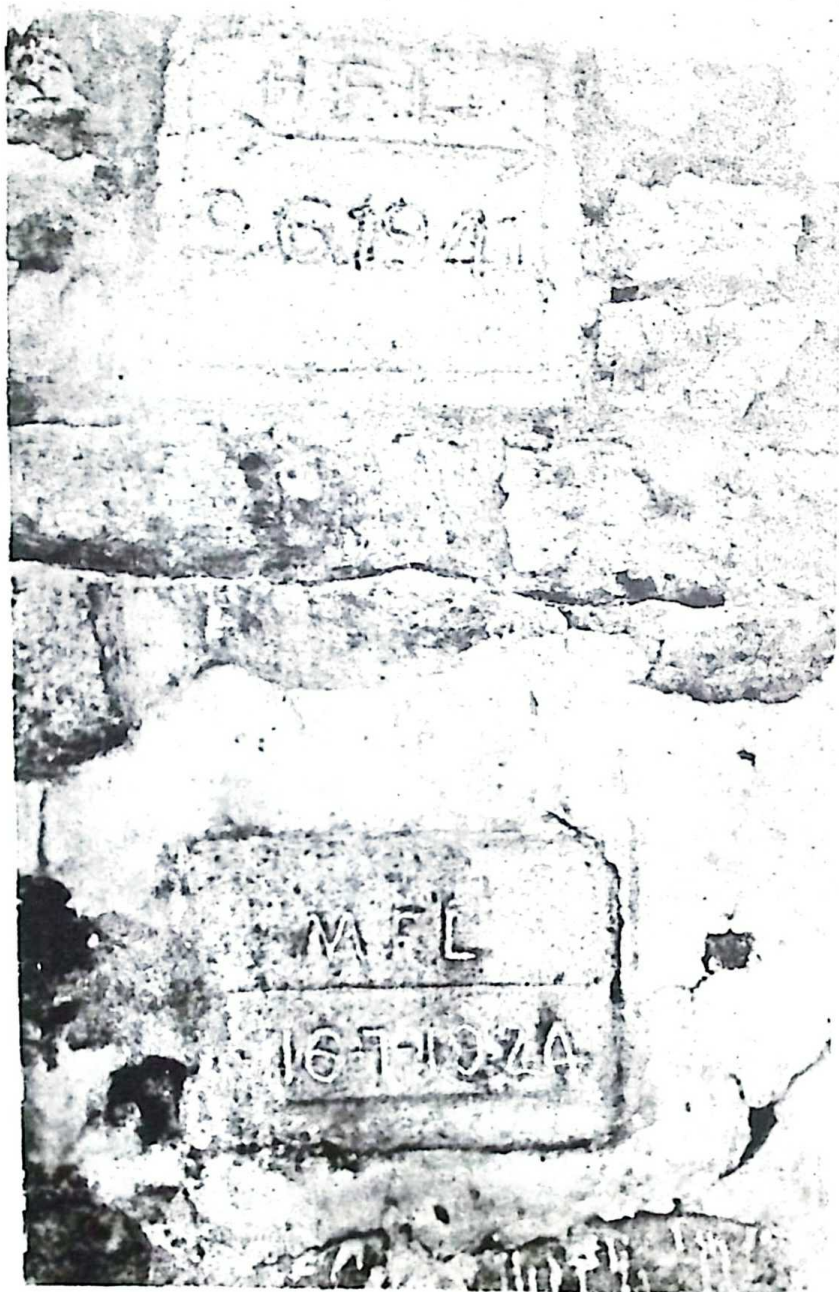
குலூர் மண்ணும் - தன் மடியில் பத்திரப்படுத்தியிருந்த உரோமானியக் காசுகளையும் கலைச் சின்னங்களையும் வழங்கி - தமிழக வரலாற்றிற்கு ஒளியேற்றியுள்ளது.

கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை முந்நாறு ஆண்டு காலம் - தமிழக

உரோமானிய வணிகம் தழைத்து நின்றது. உரோமானிய வாணிக மையங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்ந்த பெருமை குலுருக்கு உரியது.

அடிக் குறிப்புகள் :

1. தமிழ் நாட்டு வரலாறு (தொல் பழங்காலம்), தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு, 1975, ப: 231
2. 22-10-1993 முதல் 28-10-93 வரை கோவை அரங்கம்மாள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் - கோவை தொல்பொருள் அருங்காட்சியகச் சார்பில் அகழ்வாய்வுக் கண்காட்சி நிகழ்ந்தது. குலூரில் எடுக்கப் பெற்ற உரோமானியத் தொல்பொருள்கள், கண்காட்சித் தொடக்க நாளில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. குலூர் தொல்பொருள்களின் அருமையும் பாதுகாப்பும் கருதி - பிற நாள்களில் அவற்றின் ஒளிப்படங்கள் மட்டும் இடம் பெற்றிருந்தன.
3. கோவை வானொலி பொன்விழா மலர் ப.22..
4. இரா. நாகசாமி, 'ரோமானியத் தொடர்பும் சங்க இலக்கியங்களின் காலமும்' தமிழ்மணி (தினமணி) 1-8-92
5. திருப்பேரூர்ப்புராணம், கோவைகிழார் ஆய்வுரை
ப. 50
6. கே.கே. பிள்ளை, தமிழக வரலாறும் பண்பாடும். ப.53-56
7. ஏ. சம்புலிங்கம், வெளிநாட்டார் குறிப்புகள் காட்டும் தமிழ்ச் சமுதாயம், சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1991 ப.17
8. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, கொங்குநாட்டு வரலாறு ப.29-32
9. கொங்கு நாட்டியல் ப. 158
10. க. குழந்தைவேலன் 'பெருவழிகள்', 5 ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர், மதுரை 4-1-81 ப. 399
11. கொங்குநாட்டியல் ப. 158
12. நடன காசிநாதன், 'வெள்ளலூர்க் கல்வெட்டுக்கள்' கல்வெட்டு இதழ் 21

கொங்கு நாட்டுச் - சூலார்

பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாறு உடையது கொங்குநாடு.

சங்க காலத்திலிருந்து தெளிவான வரலாறு கொங்கு நாட்டிற்குள்ளது.

சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளைப் போன்றே தனியொரு பிரிவாகக் கொங்குநாடும் பழைய இலக்கியங்களில் பேசப்பட்டுள்ளது.

கொங்கு நாட்டு எல்லை:

மேற்கே - மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை.

கிழக்கே - கொல்லிமலை.

தெற்கே - பழனிமலை.

வடக்கே - தலைமலை. இவற்றுக்கு இடையே அமைந்த பகுதியே அன்றைய கொங்கு நாடு.

“வடக்குத் தலைமலையார்ம் வைகாவூர் தெற்கு

குடக்குவெள் ளிப்பொருப்புக் குன்று - கிழக்கு

குழித்தண் டலைகுழும் காவிரிநன் னாடா

குழித்தண் டலையளவும் கொங்கு" - எனக்

கொங்கு நாட்டு எல்லைகளைக் குறிப்பிடும் பழம் பாடலும் உள்ளது.

கொங்கு நாட்டில் தங்கம், வைரம், மணிகள் என இயற்கைச் செல்வங்கள் மிகுதியாகக் கிடைத்தன. இச்செல்வவளம் கொங்குநாட்டில் வணிகத்தைப் பெருக்கியது.

வணிகமும் வளமும் பெருகவே - கொங்குநாட்டைத் தம்மோடு இணைத்துக் கொள்ளச் சுற்றிலுமுள்ள நாடுகள் முயன்றன.

மேற்கிலிருந்து சேரும்

கிழக்கிலிருந்து சோழரும்

தெற்கிலிருந்து பாண்டியரும் - கொங்குநாட்டைத் தமக்கு உரிமையாக்கிக் கொள்ள வெவ்வேறு காலங்களில் தீவிரம் காட்டினர்.

கோவை மாவட்டம் (முழுமையும்)

பெரியார் மாவட்டம் (முழுமையும்)

சேலம் மாவட்டம் - சேலம், ஓமலூர், திருச்செங்கோடு பகுதிகள்

திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டம் - திண்டுக்கல், பழனி பகுதிகள்

திருச்சி மாவட்டம் - கரூர், குளித்தலை பகுதிகள்

இவையே அன்றைய கொங்குநாட்டுப் பகுதிகள்.

வாயரைக்கால் நாட்டுச் குலூர்

கோவை மாவட்டத்தின் பல்லடம் வட்டத்தைச் சேர்ந்ததாக இன்று குறிப்பிடப்படும் குலூர், கொங்குநாட்டு வாயரைக்கால் நாட்டைச் சேர்ந்ததாக அன்று குறிப்பிடப்பட்டது.

வாயரை என்றால் 'ஊர்'. கால் என்றால் 'காடு'. ஊரும் காடும் அமைந்தநாடு - வாயரைக்கால் நாடு எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது.

கொங்குநாட்டில் அமைந்த இருபத்து நான்கு நாடுகளில் ஒன்று வாயரைக்கால் நாடு (வாரக்கனாடு).

இருபத்து நான்கு நாடுகள்

பூந்துறை நாடு	ஒருவங்க நாடு
தென்கரை நாடு	வடகரை நாடு
காங்கேய நாடு	கிழங்கு நாடு
பொங்கலூர் நாடு	நல்லுருக்கன் நாடு
ஆறை நாடு	வாழ்வந்தி நாடு
வாயரைக்கால் நாடு	அண்ட நாடு
திரு ஆவினன்குடி நாடு	வெங்கால நாடு
மணல் நாடு	காவடிக்கால் நாடு
தலையன் நாடு	ஆனைமலை நாடு
தட்டயன் நாடு	இராசிபுர நாடு
பூவாணிய நாடு	காஞ்சிக்கோயில் நாடு
அரையன் நாடு	குறுப்பு நாடு

- கொங்குநாட்டின் இருபத்து நான்கு நாடுகள் இவை.

பவானி ஆற்றை மையப்படுத்தி வடகொங்கு, தென்கொங்கு எனக் கொங்குநாடு இருபிரிவாய் இருந்துள்ளது.

குலூர் அமைந்த வாயரைக்கால் நாடு - தென்கொங்கைச் சேர்ந்த பகுதி

பல்லடம் வட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியும் பொள்ளாச்சி வட்டத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியும் இணைந்ததே வாயரைக்கால் நாடு. கோவை நகரம் ஆறை நாட்டைச் சேர்ந்தது.

தமிழ்நாடு - கொங்குநாடு - குலூர்

சேரநாடு,	கொங்குநாடு,
சோழநாடு,	துளுநாடு,
பாண்டியநாடு	அருவாநாடு (1)

கடைச்சங்க காலத் தமிழகம் இவ்வாறு ஆறு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

சேரநாடு இப்போது கேரளமாநிலம் ஆகிவிட்டது (சேரம் - சேரலம் - கேரளம்).

துளுநாடு கருநாடக மாநிலமாகிவிட்டது. சேரநாடும் துளுநாடும் மேற்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் அமைந்த பகுதிகள்.

பாண்டியநாடு தமிழகத்தின் தென்கோடியில் முக்கடல் குழ அமைந்துள்ளது.

சோழ நாடும் அருவா(தொண்டை) நாடும் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரமாக அமைந்துள்ளன.

தமிழகத்தின் இடைநடுவே - கடற்கரை இல்லாத உள்நாடாக அமைந்துள்ளது கொங்கு நாடு.

தமிழ் நாட்டின் ஆறு நாடுகளில் ஒன்று கொங்குநாடு.

கொங்குநாட்டின் இருபத்துநான்கு நாடுகளில் ஒன்று வாயரைக்கால் நாடு.

வாயரைக்கால் நாட்டு ஊர்களில் ஒன்று குலூர்.

சோழநாட்டுத் தொடர்பு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கொங்குநாட்டில் வேளாண்மையும் வணிகமும் செழித்திருந்தன. இதற்கான சான்றுகளைக் கொடுமணல், முட்டம், குலூர் முதலிய ஊர்கள் காட்டுகின்றன.

கொங்குநாட்டு வேளாண்மையை நுணுக்கமும் விரிவும் உடையதாக மாற்றிய பெருமை சோழர்களுக்கு உரியது.

சங்ககாலத்திலேயே கொங்குநாட்டைச் சோழர்கள் வென்று ஆட்சி புரிந்துள்ளனர்.

சோழர் முடிசூடக் கூடிய ஐந்து ஊர்களில் ஒன்று - கொங்குநாட்டுக் கருவூர். (1)

சங்ககாலத்திற்குப்பின் கொங்குநாட்டிற்கும் சோழர்களுக்கும் தொடர்பு குறைந்தது. இந்த இடைவெளி சில நூற்றாண்டுகள் நீடித்தது.

இந்த இடைவெளியில் களப்பிரரும், கங்கரும் பல்லவரும் முத்தரையரும் கொங்குநாட்டின் மீது அதிகாரம் செலுத்தினர்.

(2)

கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் மீண்டும் சோழர் ஆட்சி

கொங்குநாட்டில் எழுந்தது. ஆதித்தசோழன் (881-907) கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றினான்.

கொங்குநாட்டுத் தங்கம், சிதம்பரம் கோவிலுக்குக் கூரையானது.

'கொங்கின் கனகமணிந்த கோமான்' எனச் சோழமன்னன் பாராட்டப்பட்டான்.

ஆதித்த சோழனுக்கு முன்னர் கொங்குநாட்டை ஆண்ட களப்பிரமன்னன் வீரநாராயணன் காலத்தில் அமைந்த வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு சூலூரில் இன்றும் உள்ளது.

ஆதித்த சோழன் காலத்தில் சூலூர் 'சூரலூராகிய அரிய பிராட்டி நல்லூர்' என அழைக்கப்பட்டது.

ஆதித்த சோழனுக்குப்பின் பராந்தக சோழன், பராமரிப்பின் கீழ் கொங்குநாடு வந்தது. அவன் தன் அரசியல் அலுவலரை அனுப்பி கோவில் நிருவாகம் (சிநீ காரியம்) செய்துள்ளான். இதற்கான குறிப்பு தஞ்சை மாவட்டம் திருவிடைமருதூர்க் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. (3)

இக்காலப் பகுதியில் சோழ நாட்டு மக்கள் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் கொங்குநாட்டில் குடியேறினர்.

தஞ்சை மாவட்டம் செந்தலையிலிருந்து கொங்குநாட்டில் குடியேறியோர் செந்தலை வேளாளர் என்னும் தனி இனமாக இன்றும் உள்ளனர். (4)

சிவன் கோவில் அருச்சுக்கர்களான ஆதிசைவக் குருக்கள் வகுப்பினர் சோழநாட்டுத் திருக்கடலூர் என்னும் ஒரே ஊரிலிருந்து வந்து இன்று கொங்குநாடு முழுதும் பரவியுள்ளனர்.

சோழநாட்டின் பல ஊர்களையும் தழுவிய சிறுசிறு பிரிவினர் - சோழிய வேளாளர், சோழிய பிராமணர் என்னும் பொதுப் பெயர்களுக்குள் தங்களை அடையாளம் கண்டனர்.

சோழர்களுக்கு வேறு எந்த நாட்டுடனும் இல்லாத நெருங்கிய தொடர்பு கொங்குநாட்டுடன் ஏற்பட்டது; கொங்குநாட்டுத் தலைவர்களுடன் திருமண உறவு கொண்டனர்; கொங்குநாட்டுத் தலைவர்களைத் தம் படைத்தலைவர்கள் ஆக்கினர்.

ஆதித்த சோழன் முதல் இராசராசசோழன் (841-1014) வரை

ஆறு அரசர்கள் கொங்குநாட்டை ஆண்டதாக 'கொங்குநாட்டு இராசாக்கள்' நூல் கூறுகிறது.

கொங்குநாட்டை ஆண்ட கடைசிச் சோழ மன்னன் இராசராசன். அவன் ஆட்சி 1014 இல் நிறைவுற்றது.

அதற்குப்பின் 265 ஆண்டுக்காலம் (கி.பி. 1279 வரை) சோழர் ஆட்சியே கொங்குநாட்டில் தொடர்ந்தது. இருந்தும், சோழர்களின் நேரடி ஆட்சி நிகழவில்லை.

சோழ மன்னர்களின் இளவரசர்கள் 'கொங்குச் சோழர்' என்ற பெயருடன் அப்போது கொங்குநாட்டை ஆண்டு வந்தனர்.

கொங்குச் சோழர்களின் தலைநகராக இராசராசபுரம் (இன்றைய தாராபுரம்) திகழ்ந்தது. கி. பி. 1004 முதல் 1312 வரை - முந்நூற்று எட்டு ஆண்டுகள் - தென் கொங்குநாட்டின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது தாராபுரம். (5)

அன்றைய இராசராசபுரம் - இன்று கொங்குநாட்டில் தாராபுரமாகவும், சோழநாட்டில் தாராசுரமாகவு, பாண்டியநாட்டில் ராதாபுரமாகவும் மாறிவிட்டது.

கொங்குச் சோழர்களில் இறுதியாக விக்கிரமசோழன் கி.பி. 1255 முதல் 1266 வரை கொங்குநாட்டை ஆண்டான்.

விக்கிரமசோழன், பாண்டியமன்னனின் அளியன் (மைத்துனன்) என்பதை அம்பாசமுத்திரம் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

வாரிசு இல்லாமைகாரணமாக, சோழரை அடுத்து, பாண்டியர்கள் கொங்குநாட்டை ஆளத் தலைப்பட்டனர்.

சோழரோடு பாண்டியருக்கு மணவினைத் தொடர்பு இருந்ததும் ஒரு காரணம். சோழர் ஆண்ட கொங்குநாடு, படையெடுப்பு இல்லாமலேயே பாண்டியர் கைக்கு மறியது.

கி. பி. 1285 இல் முடிசூடிய சுந்தரபாண்டியன் 1300 வரை ஆட்சிபுரிந்தான்.

குலூர் இவன் காலத்தில் 'குரலூராகிய சுந்தர பாண்டிய நல்லூர்' எனப்பட்டது.

குலூரின் பாசனமும் வேளாண்மையும் மேம்படச் செய்தவன்

சுந்தரபாண்டியன். குலுரைச் சர்க்கார் பெரியபாளையம்
குரக்குத்தளி கோவிலுக்குத் தானமாக வழங்கியவனும்
சுந்தரபாண்டியனே.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, கொங்குநாட்டு வரலாறு ப.9
2. புலவர் செ. இராசு 'கொங்கம் வெளிப்படுத்தியருளி'
கோவை: அருளாட்சி வெள்ளிவிழா மலர்
3. மேற்படி.
4. புலவர் செ. இராசு நேருரை. தஞ்சை 22.2.1991
5. வானொலியில் தமிழ்மணம், கோவை வானொலிப்
பொன்விழா மலர், 1978, ப.34

சோழ நாடு - கொங்கு நாடு - குலூர்

தஞ்சை மாநகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த
விசயாலய சோழன் (கி.பி. 846-881) முதலாக, மூன்றாம்
இராசேந்திர சோழன் (கி.பி. 1246-1279) ஈறாக விளங்கிய
மன்னர்களை - பிற்காலச் சோழமன்னர்கள் எனக் குறிப்பிடுவர்(1)

பிற்காலச் சோழமன்னர்கள் ஆட்சி தொடங்கியது 9ஆம்
நூற்றாண்டில்! தஞ்சைநகரம் தலைநகரமாக உருவாகிச்
சிறப்புற்றது 7 ஆம் நூற்றாண்டில்!

அதற்கு முந்தைய மன்னர் நிலையையும் மாநகர நிலையையும்
அறிய விரும்புவோர் தேடிச் செல்லும் செய்திகள், செந்தலைக்
கல்வெட்டுக்கு உரியவை.

செந்தலை என்பது இன்று சிற்றூர்; அன்று தலைநகரம்!
முத்தரைய மன்னர்களின் தலைநகர்களில் ஒன்றாக விளங்கிய
ஊர் செந்தலை.

செந்தலைக் கல்வெட்டுகள் பிற்காலச் சோழராட்சி
தொடங்குவதற்கு முந்தைய செய்திகளை அறிய உதவுவன.

தஞ்சை நகரம் உள்ளிட்ட பகுதிகளை அன்று ஆண்டு வந்தோர்

முத்தரைய மன்னர்கள்.

முத்தரைய மன்னர்களின் வரலாறு, ஆட்சிச் செய்திகளைச் - செந்தலைக் கல்வெட்டுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

செந்தலை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோவில் மண்டபத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் இடம் பெற்றுள்ள மன்னன் - பெரும்பிடுகு முத்தரையனான சுவரன் மாறன்.

சுவரன் மாறன் - தஞ்சைப் பகுதிகளை ஆண்ட குறுநில மன்னன்; பல்லவ மன்னனுக்கு உறுதுணையாக விளங்கியவன்.

அப்போது- கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் - பல்லவநாட்டை ஆண்டு வந்த மன்னன் இரண்டாம் நந்திவர்மன்.

'எல்லவன் வெல்லத் தென்னன் முனையைக்
கெடச்சென்ற மாறன்' (2)

எனக் கல்வெட்டுப் பாடல் குறிப்பிடுவதால் - பல்லவ மன்னனது ஆட்சியின் கீழ் குறுநில மன்னனாக விளங்கியவன் சுவரன் மாறன் என்பது விளங்கும்.

செந்தலை, வல்லம் இவையே தொடக்கத்தில் முத்தரையர் தலைநகரமாக விளங்கிய ஊர்கள். பின்னர் தஞ்சை நகரம் தலைநகராகியது.

பிற்காலச் சோழருள் முதல் மன்னனாகிய பரகேசரி விசயலாய சோழன் முத்தரையரை வென்றான்; தஞ்சையைக் கைப்பற்றினான்; சோழர் ஆட்சியை நிறுவினான். கி.பி.846 இல் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் செய்திகள் இவை.

முத்தரையரிடமிருந்து விசயாலயன் தஞ்சையைக் கைப்பற்றும் வரை சோழர்கள் - குடமுருட்டி ஆற்றுக்கும் வெட்டாற்றுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் - மறைந்து வாழ்ந்த செய்தியை, அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கண்டியூர் கல்வெட்டு (கி.பி.8) தெரிவிக்கிறது. (3)

விசயாலயனுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்தவன் ஆதித்த சோழன். சோழ நாட்டிற்கும் கொங்கு நாட்டிற்கும் தொடர்பு உண்டாக்கியவன் இவனே.

ஆதித்த சோழனுக்கும் சேரமன்னனுக்கும் இருந்த தொடர்பு

- இவனது கொங்கு நாட்டு வருகைக்குக் காரணமாயிருக்கலாம்.

ஆதித்த சோழன் வருகையால் வேளாண்மை அறிமுகமான ஊர்களில் சூலூரும் ஒன்று!

ஆதித்த சோழன்காலத்தில் சோழநாட்டவர் குடியேறிய கொங்கு நாட்டு ஊர்களில் சூலூரும் ஒன்று!

சோழ மன்னனிடம் தோற்ற முத்தரையர்கள் - கொங்குநாட்டில் அடைக்கலம் தேடி வந்திருக்கலாம். அவர்கள் எழுச்சி பெற்று விடக் கூடாதே என்ற எச்சரிக்கை உணர்வாலும் - சோழனின் கொங்கு வருகை அமைந்திருக்கலாம்.

சோழ நாட்டு மக்கள் - கொங்கு நாட்டு அகமுடையர், கொங்கு வேளாளர், முத்தரையர் எனப் பலசாதிக்குள்ளும் ஒரே வகை அடையாளங்களுடன் ஊடாடிக் கிடக்கின்றனர். ஒரே இன மக்கள் இன்று பல சாதியாக கூறுபட்டு நிற்பதைப் புரிந்து கொள்ள, முந்தைய வரலாற்றை அறிவிக்கும் இச் செய்திகள் உதவும்.

அடிக்குறிப்பு

(1) சோ.ந. கந்தசாமி, 'பிற்காலச் சோழர்களின் தமிழ்ப்புணி',

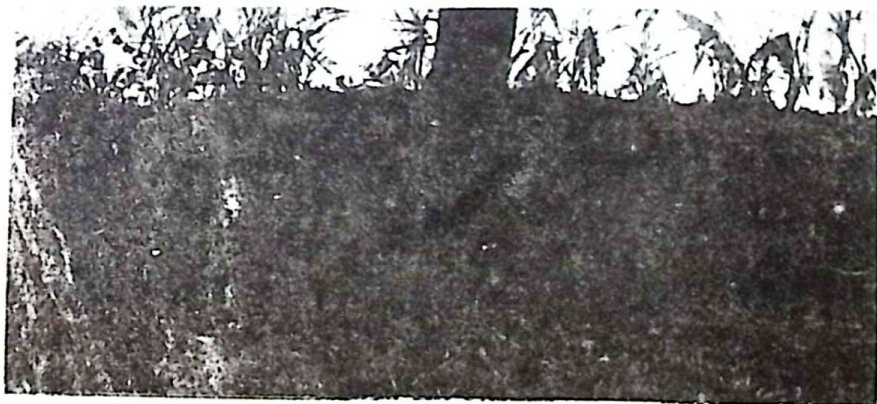
உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர் தஞ்சை; 1995 ப.55

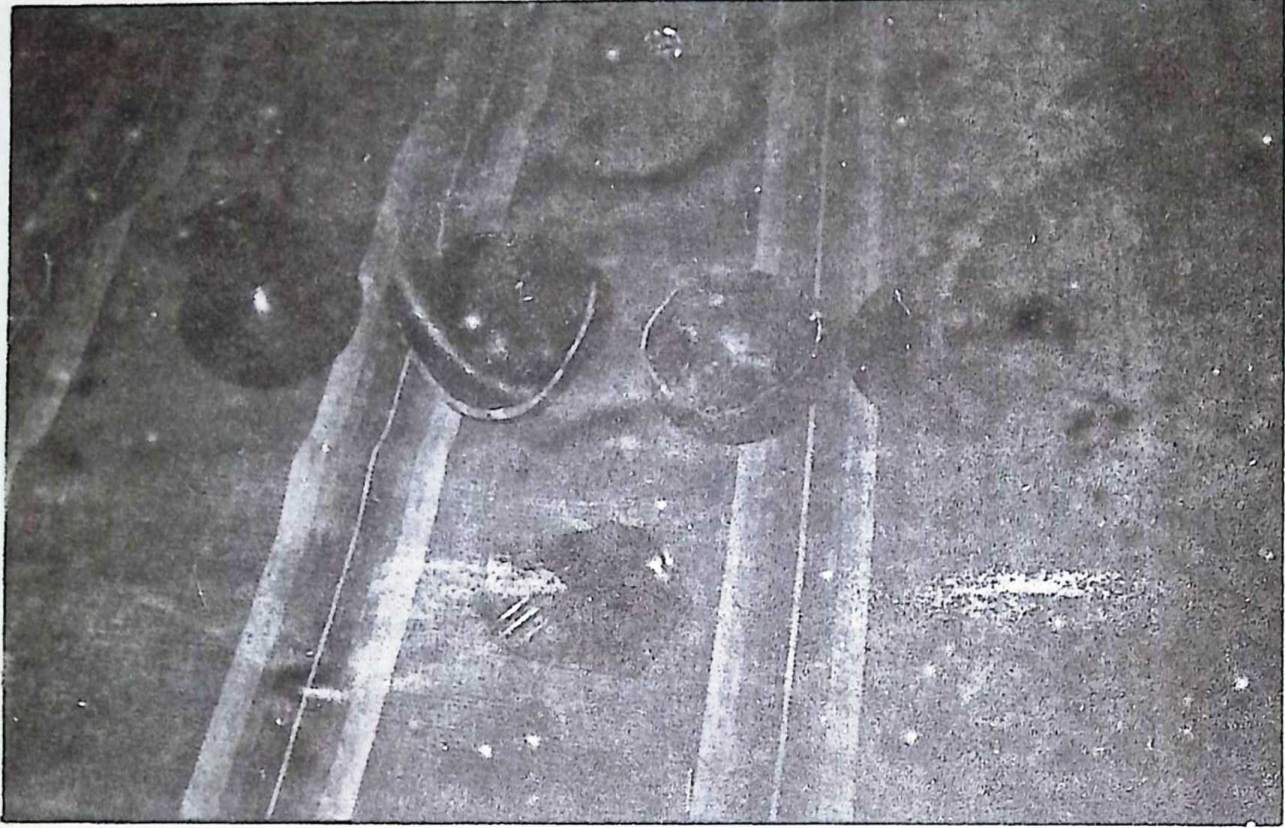
(2) சி. கோவிந்தராசனார், தஞ்சையின் எஞ்சிய வரலாறு

உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலர் தஞ்சை 1995 ப.283

(3) தஞ்சையில் பழந்தமிழ்க் கல்வெட்டுகள்,

தினமணி, 26.11.1994, ப.8

குலார் கல்வெட்டுக்கள்

குலார், இருசூர், வெள்ளலூர் முதலியவை 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஊர்கள். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மனித நாகரிகத்தின் அடையாளங்களைக் காட்டும் சான்றுகள் - நொய்யலாற்றங்கரையில் மிகுந்துள்ளன.

கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய 'எரான்' வகை நாணயம் குலாரின் குகைவடிவச் சவக்குழியொன்றில் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளது. (1)

மக்கள் வாழ்விடமாகவும், வெளிநாட்டவர் வந்து செல்லும் இடமாகவும், வாணிகம் நிகழும் ஊராகவும் குலார் திகழ்ந்துள்ளது. 2300 ஆண்டுகளாகச் குலார் இருந்து வந்துள்ளமைக்குச் சான்றாக எரான் வகை நாணயம் இங்கே கிடைத்துள்ளது.

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலான உரோமானிய நாணயங்களும் அணிகலன்களும் - குலாருக்கும் உரோமானியருக்கும் உள்ள தொன்மைத் தொடர்பைக் காட்டுகின்றன.

குலாரின் தொன்மை வரலாற்றை - வெளிநாட்டு நாணயங்களும் அணிகலன்களும் விளங்கவைக்கின்றன.

கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டுவரை:

வரலாற்றில் இருண்டகாலம். வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்தும் சான்றுகள் இல்லாத நிலை.

குலூரின் இடைக்கால வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள உதவுபவை - கல்வெட்டுகளே!

இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் கல்வெட்டுகள் கிடைத்திருப்பது தமிழ்நாட்டில்தான். (2)

தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் காலவிளக்கமும் செய்தித் தெளிவும் - பிறமாநில கல்வெட்டுகள் எதிலும் காணப்படாமை ஒரு வியப்பு. (3)

குலூர் தொடர்பாக இதுவரை எட்டுக்கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன

கிடைத்த ஊர்	-	கல்வெட்டு எண்ணிக்கை
குலூர்	-	ஒன்று
சர்க்கார்பெரியபாளையம்-		நான்கு
கோவில்பாளையம்	-	ஒன்று
செலக்கரச்சல்	-	ஒன்று
இடிகரை	-	ஒன்று

குலூர் தொடர்பான செய்திகளைக் கூறும் கல்வெட்டுகள் இவை.

(அ) குலூர் கல்வெட்டு (கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு)

குலூர் பெருமாள்கோவில் பழுது பார்ப்புப் பணியின்போது நுழைவாயிலருகே கிடைத்த கல்வெட்டு இது. கொங்குநாட்டின் மிகப்பழைய வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளில் இதுவும் ஒன்று. (4)

இக்கல்வெட்டில் ஊர்ப் பெயர் தறிப்பிடப்படவில்லை முழுமையில்லாமல் சிதைந்த நிலையிலேயே இக்கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது.

இதன்காலம் - 8 ஆம் நூற்றாண்டு. இதில் தறிப்பிடப்படும் அரசன் - வீரநாராயணன். சேரர் எனவும் களப்பிரர் எனவும் இவ்வரசனைப் பற்றி இருகருத்து உள்ளது

"அரசன் கோக்கண்டன் வீரநாராயணன், தன் இரண்டாம்

ஆட்சியாண்டில் குலூர் கோவிலுக்குத் தானம் செய்துள்ளான்.

பெண்மணி ஒருவர், சாத்தனார் (அய்யனார்) சிலையைச் செய்தளித்துள்ளார்."

குலூரின் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு மூலம் அறியப்படும் செய்திகள் இவை.

(ஆ) சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டுகள் (கி.பி. 13)

சர்க்கார் பெரியபாளையத்தில் நான்கு கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. குலூரைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளை மூன்று கல்வெட்டுகள் தருகின்றன.

திருப்பூர்க்கு அருகில் (ஊத்துக்குளிசாலையில்) உள்ள ஊர் சர்க்கார்பெரியபாளையம். முகுந்தனூர் என்பது இவ்வூரின் பழைய பெயர். இவ்வூர்க்கோவில் 'குரக்குத் தளர் கோவில்' எனக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவ்வூர்க் கோவிலுக்குச் குலூரைத் தானமாகத் தந்துள்ளான் சுந்தரபாண்டியன்.

பாண்டியமன்னன் வீரபாண்டியனின் மகன் சுந்தரபாண்டியன்

இவன் பெயரில் 'சுந்தரபாண்டிய விண்ணகரம்' சேலூரில் உள்ளது.

சோழ மன்னர்களுக்கு வாரிசு இல்லாமல் போன நிலையில் - கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியர் ஆட்சி கொங்குநாட்டில் தொடங்கியது.

முதல் கல்வெட்டின் செய்தி :

சுந்தரபாண்டியன் கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டில் குலூர் வந்தான். அப்போது, குலூர் இருந்தது; வயல் இருந்தது. ஆனால் அனைத்தும் சிதைந்த நிலையில் ஒழுங்கின்றி இருந்தன.

குலூரைச் சீர்படுத்த விரும்பிய பாண்டிய மன்னன் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டான். பாண்டிய நாட்டு மக்களைச் குலூரில் குடியமர்த்தினான்.

ஊரையும் குளத்தையும் வயலையும் ஒழுங்குபடுத்த - சுந்தரபாண்டியன் எடுத்த முயற்சியைக் கல்வெட்டுச் செய்தி காட்டுகிறது.

கல்வெட்டுச் செய்தி வருமாறு:

'வெள்ளலுரைச் சேர்ந்த பிள்ளையான் என்னும் பெயருடைய செம்படவர் குலூருக்கு அழைத்து வரப்பட்டார்.

குலூர் அணையையும் ஊரையும் குளத்தையும் அன்றாடம் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு - அரசனால் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

குலூர் மேலைப்பற்றில் - செம்படவர் பணிக்காக நிலம் தானமாகத் தரப்பட்டது. குலூர்க் குளத்தில் மீன்பிடித்துக் கொள்ளும் உரிமையும் அவருக்கே வழங்கப்பட்டது.

அரசப்பிரதிநிதி எவராவது குலூர் வந்தால், அவர்களுக்குக் கூலி (இன்றைய முறையில் பயணப்படி) தரும் உரிமையும் - வெள்ளலூர் செம்படவருக்குத் தரப்பட்டது.

இரண்டாம் கல்வெட்டின் செய்தி :

குலூரில் நத்தம், தோட்டம், நன்செய், புன்செய் என்று நால்வகை நிலங்கள் இருந்தன.

இவை நான்கும் சர்க்கார் பெரியபாளையம் கோவிலுக்குத் தானமாக்கப்பட்டுள்ளன.

நிலத்தில் விளையும் விளைபொருள், நிலத்தில் திரியும் விலங்குகள் (கால்பாடு) அனைத்தும் - அக்கோவிலுக்கு உரிமையாக்கப் பட்டுள்ளன.

மூன்றாம் கல்வெட்டின் செய்தி :

குலூரின் செக்கு இறை, தறி இறை, தட்டொலி பாட்டம், வாய்க்கால் பாட்டம், பாசிப்பாட்டம், அந்தராயம், சித்தாயம் முதலிய பல்வேறு வரிகள் மக்களிடம் தண்டப்பட்டன.

இந்த வரிகளைத் தண்டும் உரிமையுடைய சர்க்கார் பெரியபாளையம் கோவிலார், சிதக்குறிச்சி ஊராருக்கு அவ்வுரிமையை மாற்றி வழங்கிய ஆணையே இக்கல்வெட்டு.

வரிவசூலிப்பு உரிமையோடு - குலூரில் கண்மாய் வைத்து நிருவகித்தல் முதலியவற்றுக்கான உரிமையும் சிதக்குறிச்சி ஊராருக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சுந்தர பாண்டியன் ஆட்சிக் காலத்தில் சிதக்குறிச்சிக் காரர்கள் குலூரில் குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர்.

‘சிதக்குறிச்சி’ என்பது இன்று எந்தணர் எனத் தெரியாதநிலை.

(இ) கோவில்பாளையம் கல்வெட்டு :

கோவைக்கு அருகிலுள்ள ஊர் சர்க்கார் சாமக்குளம். கோவில்பாளையம் எனப்படுவதும் இதே ஊர்தான். இவ்வூரின் பழைய பெயர் கலையன்புத்தூர். இவ்வூர்க் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ள குலூர் செய்தி இது:

‘அப்பன் வீரராசேந்திர சக்கரவர்த்தி என்பது அருச்சகர் ஒருவரின் பெயர். சிவபிராமணராகிய இவர் குலூர் வருமானத்தைச் சட்டப்படி பெற்றுக்கொள்ள அரசனிடம் உரிமை கேட்டுள்ளார்.

இவ்வூரிமைக்குப் பெயர் காணியாட்சி உரிமை. இந்த உரிமையைப் பெறுவதற்காக கருவூலத்தில் அருச்சகர் செலுத்திய தொகை முப்பது அச்சுக்காக.

ஓர் அச்சுக்காக, ஒன்றே கால்பவுன் தங்கத்திற்குச் சமமானது. 30 அச்சுக்காக முப்பத்தேழரை பவுன் தங்கத்திற்குச்சம்.

அப்பன்வீரராசேந்திர சக்கரவர்த்தி என்னும் இந்தச் சிவபிராமணன் தொகைதந்து கோரியவாறே, குலூரின் முழுவருமானமும் அரசனால் இவருக்கு உரிமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

குலூர், இடிகரை, துடியலூர், கூடலூர், கலையன்புத்தூர் முதலிய ஊர்களின் முழுவருமானத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும் காணியாட்சி உரிமை - சிவபிராமணர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமக்கு வேண்டியோரை ஊரில் குடியமர்த்தும் உரிமையும் இவர்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

இப்பிராமணர்கள் - கோவில் பணிகளைத் தடைபடாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும் என அரசன் ஆணையிடுவதாக இக்கல்வெட்டு அமைந்துள்ளது. (20/1923. ப.150)

(ஈ) செலக்கரிச்சல் கல்வெட்டு

செலக்கரிச்சலிலிருந்து அப்பநாயக்கன்பட்டி செல்லும் வண்டிப் பாதையில் உள்ள கல்வெட்டு இது.

குரலூர், இடிகரை, துடியலூர், கலையன்புத்தூர் முதலிய ஊர்ப் பெயர்கள் இக்கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளன.

விலாட்சிங்கதேவர், விக்கிரமசோழன் ஒப்பமிட்ட செய்தியும் இதில் உள்ளது.

கல்வெட்டுகள் காட்டும், குலூர் பற்றிய சிந்தனையோட்டம்

பாண்டிய மன்னன் வீரபாண்டியன் காலத்தில் (கி.பி 1265-1285) குலூர் பாழ்பட்டுக் கிடந்தது.

வேளாண்மையும் வணிகமும் செழித்திருந்த குலூர் - இடைக்காலத்தில் பாழ்பட்டுக் கிடந்தது ஏன்?

பகைவரின் படையெடுப்பா? வறட்சி முதலிய இயற்கைச் சீற்றமா?

வளமும் செழிப்பும் மிகுந்து வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட பெருமையுடைய குலூர் - இடைக்காலத்தில் அவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லை.

வீரபாண்டியனுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த சுந்தரபாண்டியனுக்கு (கி.பி. 1285 -1300) குலூர் நிலைமை வருத்தம் தருகிறது. ஊரைப் புதுப்பிக்கும் ஊக்கம் எழுகிறது. புதுப்பித்த ஊரில் புதுக்குடியேற்றம் நிகழ்கிறது.

பாண்டிய நாட்டிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டோர் குலூரில் குடியமர்த்தப்படுகின்றனர். பாண்டிய மன்னர் வருகைக்கு முன்பே குலூர்க்குளம் இருக்கிறது. வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க குளம் - குலூர்க்குளம்.

ஊரும் குளமும் அணையும் - சுந்தர பாண்டியனால் புதுப்பிக்கப் படுகின்றன. இவற்றைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு, பிள்ளையான் என்னும் வெள்ளலூர் செம்படவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது.

சுந்தரபாண்டியன் பிறப்பித்த ஆணை, ஓலை வடிவில் செம்படவருக்கு வழங்கப்படுகிறது.

குலூர்க்குளத்தைப் பராமரிக்க வேண்டும். வாய்க்காலில் நீர் விழுந்து வீணாகாமல் குளத்தில் தேக்கிவைக்க வேண்டும். குளக்கரையில் அன்றாடம் 'உலாவிப்பார்த்து' குறைகளை அறிய வேண்டும்.

வெள்ளலூர் செம்படவர் - நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகள் இவை. கடமை செய்பவருக்குச் சம்பளம் வேண்டாமா? குலூர் மேலைப்பற்றில் செம்படவருக்கு நிலம் ஒதுக்கித்தரப்படுகிறது.

கல்வெட்டில் உள்ள மேலைப்பற்று - இன்றும் அதே பெயருடன் குலூரில் உள்ளது.

குலூர்க் குளத்திலிருந்து நீர்பாயும் நிலங்களுக்குரியோர் 'இவனுக்கு இருதாணி நானாழி நெல் அளக்கக்கடவாராகவும்' எனக் கல்வெட்டில் ஆணையிட்டுள்ளான் சுந்தரபாண்டியன்.

குளத்தில் மீன் பிடித்துக்கொள்ளும் உரிமையும் வெள்ளலூர்ச் செம்படவருக்கே தரப்படுகிறது. அதற்காக மீன்பாட்டம், பாசிப்பாட்டம் (வண்டல் எடுக்கச் செலுத்தப்படும் வரி) முதலியவரிகளையும் அவரிடமே செலுத்துமாறு கல்வெட்டு ஆணையிடுகிறது.

'இம்மரியாதி பெற்று இம்மரியாதிச்

குடிமைப்பாடு செய்து அனுபவிப்பானாகவும்' என்கிறது கல்வெட்டு வாசகம்.

முகுந்தனூர் (சர்க்கார் பெரிய பாளையம்) கோவிலில் குலூர் பற்றி இருப்பவை நான்கு கல்வெட்டுகள்.

மூன்று கல்வெட்டுகள் சுந்தரபாண்டியன் காலத்தைச் சேர்ந்தவை. ஒரு கல்வெட்டு வீரபாண்டியனுக்குரியது.

குலூர் வருமானத்தைப் பயன்படுத்திச் செய்யவேண்டிய கோவிற்பணிகளைப் பற்றிக் கூறுவது - வீரபாண்டியன் கல்வெட்டு.

அடிக்குறிப்புகள்

1. (மேற்கோள்) சோழன் பூர்வபட்டயம் கூறும் கொங்குநாட்டு ஊர்கள் ப. 110, 115
2. கே. கே. பிள்ளை, தமிழக வரலாறும் பண்பாடும் ப. 13
3. அரங்க. பூங்குன்றன், குலூர் வரலாறு - கருத்தரங்க உரை, குலூர் - பாவேந்தர் பேரவை 28.7.1991
4. பேரா.மா. கணேசன் அவர்களால், உலகின் பார்வைக்குக் கிடைத்த கல்வெட்டு இது. இக்கல்வெட்டு வெளிப்படக் காரணமாயிருந்தோர் - கே. ஆறுமுகம், கு.அர. இரவி என்னும் குலூர்த் தோழர்கள் இருவர்.

குலூர் - முதல்கல்வெட்டு

அரசன்: வீரநாராயணன்

- (1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோக்கண்டன் வீரநாராயணனு
- (2) க்கு இரண்டாமாட்டைக் கெதிராமாண்டு
- (3) ட்டாதித் திங்களுத்தி
- (4) காவச்சி ஏற
- (5) மணவாட்டி செய்வித்த
- (6) ப்பிதன் மணவாள
- (7) எனச் சார்த்திச் செய்
- (8) விதந் சாத்தனார்

காலம் : கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு

அரசன் : கோக்கண்டன் வீரநாராயணன்

தன்மை : வட்டெழுத்தால் ஆன இக்கல்வெட்டு - கொங்கு நாட்டின் தொன்மையான கல்வெட்டுகளுள் ஒன்று.

இடம் : திருவேங்கடநாதர் (பெருமாள்) கோவில், குலூர்

வட்டெழுத்து விளக்கம்

குலூர் பெருமாள் கோவில் பழுதுபார்ப்புப் பணியின்போது கிடைத்த இக் கல்வெட்டு வட்டெழுத்தில் அமைந்துள்ளது.

வளைந்த கோடுகளால் அமைந்த மிகப்பழைய எழுத்து வட்டெழுத்து.

கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 11 ஆம் நூற்றாண்டு வரை - வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. சேர, பாண்டிய, கொங்கு நாட்டுப் பகுதிகளில் மட்டுமே வட்டெழுத்தால் ஆன கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

சோழ நாட்டில் வட்டெழுத்து வழங்கப்படவில்லை. கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய நாட்டை இராசராசசோழன் கைப்பற்றியபின், வட்டெழுத்தின் ஆட்சி பாண்டிய நாட்டில் விழுந்தது. இன்றைய தமிழ் எழுத்துகள் அங்கு நடைமுறையாகத் தொடங்கின. (தி. வை. சதாசிவப்பண்டாரத்தார், கல்வெட்டுகளால் அறியப் பெறும் உண்மைகள் பக் 31, 32)

வட்டெழுத்துக்கள் பார்ப்பதற்குக் கண்களைப்போல் இருக்கும். அதனால் 'கண்ணெழுத்து' எனவும் இவை குறிப்பிடப்படும்.

"கண்ணெழுத்துப் படுத்த

எண்ணுப் பல்பொதி" (கா. 5, அடி. 12) எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுவது வட்டெழுத்துக்களையே.

சர்க்கார் பெரியபாளையம்-குலூர் கல்வெட்டு (1)

1. சண்டெஸரன் வைத்து அருளாலாதி சண்

டெஸரன்னு தெசம் நம்பிள்ளை சுந்தரபாண்டிய

"தண்டிஸ் வரன்ஓலை சாகஞ்சும் வையகத்துக்

கண்டிஸ் வரன்கரும மாராய்க-பண்டே

அறம்செய்தான் செய்தான் அறங்காத்தார் பாதம்

திறம்பாமல் சென்னிமேல் வைத்து"

2. தெவற்கு யாண்டு உயஉ வது பெருர் நாட்டில் வெள்ளலூரில்

செம்படவன் பிள்ளையானுக்கு நம்மொலை குடுத்த

பரிசாவது வாயறைக்கா நாட்டில் குரலூரான

கந்தரபாண்டிய நல்லூர் குரக்குத்தளி ஆளுடைய

நயனார் திருநலமத்துக் காணிக்கு இவ்வூர் அ

3. னையும் காலும் பாத்து அணையிலுள்ள நீர் கிழை

ப...ல் விழாமல் பாத்துக் குளத்தில் லொதுக்கி

அணையிலும் குளத்திலுள்ள குறையுள்ளது உலா

விப்பாத்துக் குறையுள்ளது தானத்தாற்கும்

ஊரவருக்கும் சொல்லி ஊரில் உள்ள பெட்

4. டியாளும் மெற்றி அணைக்கும் கொட்டையும்

வைத்து சிக்கெனப் பார்த்துச் பொதுவான கவும்

இப்படி செய்து பொதுமிடத்து மெலைப்பற்றில்

தென்ச டஞ் சொ ஒரு மாச் செய்யிறையிலி

பெற்று உண்டு (பொது வ)ான கவும் இவ்வூரில் பயி

5. ரெறின நிலத்துக்கு துணி நானுழி நெல்லுப்

பெற்றுப் பொதுவான கவும் நிலம் உழும் ணி

நெல்லுக்கு அரியுங் காட்டிக் கொள்ளுவான கவும் இப்படி

அனுபவித்துப் பொதுவான கவும்

6. அனுபவிக்குமிடத்து

தானத்தாற்கு நான்தொறும் படிக்கறியுமிட்டுப் பொது

வானாகவும் வாய்க்கால் பாட்டம் ஆண் டொன்றுக்கு

ஆறுபணம் இறுத்துப் பொதுவானாகவும் குளத்தில்

பாசிபாட்டம் தானத்தார் விலை மதித்தபடி ஏறிட்

7. டுக் கொண்டு தானத்தாற்கு ஏற நயனார் சிபறட்டா

ந்துக்கு சிலவறுப்பானாகவும் மீன்படுக்கும் பொது

குளத்தில் மீன் சிலவறபடுக்குமளவும் தானத்தாற்கு

நிச்சயித்தபடி தறிதவிர் கூறியிட்டு பொதுவானாகவும்

இவ்வூர் நான் கெல்லையும் உள்பட அணையு

8. (கு)ளமும் இம்மரியாதி பெற்று இம்மரியாதிக்குடி
மைப்பாடு செய்து அனுபவிப்பானாகவும். இப்படிக்கு
இவன் மக்கள் மக்கள் சந்திராதித்யவரை
செல்வதாக கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக்
கொள்ளாக நம்மொலை குடுத்தோம் அருளால்
ஆதிசண்டெ

9. பவரமூர் கரணத்தன் எழுத்து. இவை விரராஜெந்திரசொழச்
சக்கரவர்த்தி எழுத்து-

காலம் : கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு

அரசன் : பாண்டிய மன்னன் சுந்தரபாண்டியன்

தன்மை : சூலூர்க் குளத்தை பராமரிக்கும் பணி, வெள்ளலூர்
செம்படவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட செய்தி.

இடம் : சர்க்கார்பெரிய பாளையம்

சர்க்கார்பெரிய பாளையம் - சூலூர்க் கல்வெட்டு (2)

1. ஸனி ஸ்ரீ.....ண்டிய தெவற்கு யாண்டு உயச வது விரசொழ
வளநாட்டு முகந்தனார் உடையார் திரு குரக்குத்தளி
ஆளுடைய னு யினர் கொயில் தானத்தார்க்கு இன்ன யினற்கு
அமுதுபடி சாத்துபடி
 2. வெண்டு வளவக்கும் திருக்.....னக்கும் உடலாக வாயறைக்
காண்டு தென்கரை சூரலூர் அனதி பாழ்ப்பட்டுக்
கிடக்கையில் ன கெல்லைக்குட்பட்ட நன்செய்
புந்செய்
 3. யும் நத்தமும் தொட்டமும் பும் உட்பட்ட நிலம் திரு
நாமத்துக் காணியாகவும். இதுக்கு இறுக்கு கடமை
அந்தராயம்
- இட்ட உகவை காணி தி..... வினியோகம் ஓலைசம்ப
4. டம் சந்துவிபரபெறும் ல் தறியிறை..... தட்டொலி

பாட்டம் நெய் எண்ணைக் காணம் அணியிடுவரி..... மற்றும்
எப்பெற்பட்டவர்களும் இருபது தொனுவது மார்கழி மா

5. தம் இப்படிக்கு செம்பிலும் வெட்டி..... இவை
காலிங்கரஸன் எழுத்து. இவ்வூர் எமிரசா செந்திர சோழ
சக்கரவர்த்தி எழுத்தின் படி சில வழிவதாக இது பன்மாத
ஷஸ்றரக்சு -

காலம் : கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு

அரசன் : பாண்டிய மன்னன் சுந்தரபாண்டியன்

தன்மை : குரக்குத்தளி கோவிலுக்குச் சூலூர் தானமாகத்
தரப்பட்ட செய்தி

இடம் : சர்க்கார்பெரிய பாளையம்

சர்க்கார்பெரியபாளையம் - சூலூர்க் கல்வெட்டு (3)

1. வெண்பா தண்டங்..... வைத்து அருளால் ஆதி
சண்டெவரன் ஸ்ரீ ஆதேசம் நம்பிள்ளை சுந்தரபாண்டிய
தெவற்கு யாண்டு 22வது தை மாதத்து

2. வாயறைக்கா நாட்டு சிதக்குரிச்சியில் ஊரும்

ஊராளிகளுக்கும் நம ஒலை குடுத்த பரிசாவது நம்பிள்ளை

சுந்தரபாண்டிய தெவர் நம் குரக்குத்தளி நாயினற்குத்

தந்த உதக பிராமணப் படிக்கு சூரலூர் ஆள

சுந்தர பாண்டிய நல்லூர் இவர்கள் கால் பாடாகை

யில் இ

3. வர்கள் நமக்கு குடிநீங்கா தெவதானமாய்

இவர்களெ நமக்கு குடிமக்கள் ஆகவும். இவ்வூர் நான்

கெல்லைக்குட்பட்ட நன்செய் புன்செய் நத்தமும்

தொட்டமும் குளமும் குளப்பரிப்பும் உட்பட நிலம் குடி

நீங்காதெவதானமாகவும் நன்செய் உழுது வாரம் இ

4. ருகையில் ஒருகை நமக்குத் தருவார்களாகவும் புன்செய்

உழுது வைபற்றுக்குக் கடமை உள்ளதுவும் பாதி

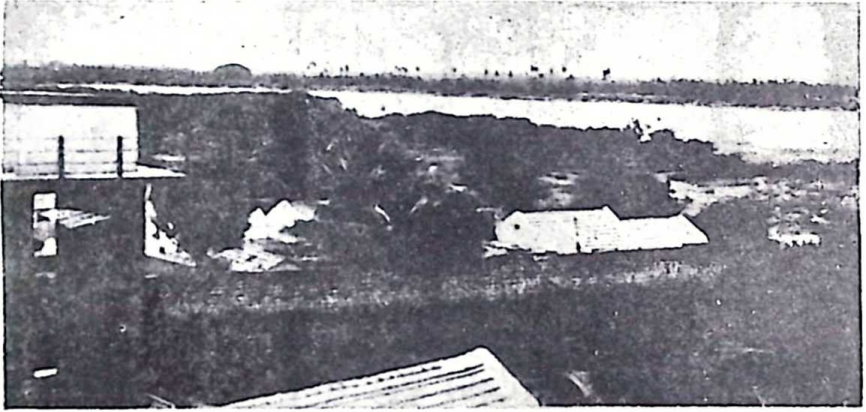
தருவார்களாகவும் அந்தராயம் ஒட்டச்ச எலவை உகவை
உகவை காணிக்கை வாசல் ஓலைச்

சம்படம் சந்துவி ஸ்ரீஹாப பெரும் உபாயம்.

5. தறியிறை செக்கிறை தட்டொலி பாட்டொலி
எண்ணை காணம் அணியிடுவோன் வரி, மற்றும் ஏற்பெற
ப்பட்ட வரிகளும் தாந்தர் நம் ஊரும்
ஊராளிகளும் தண்டி முதலாக்க இருகையில் ஒரு கையிலே
கொள்வார்களாகவும் மன்றாடிகளும் ஊராளிகளுக்கும்
நம்புள்ள முதன்மக்களுக்கும் நடத்தினவர்களுக்கு
பொகல நெல்
6. விதை இறையிலி உண்டு பொதுவார்களாகவும்
இவர்களுக்கு மன்றாட்டு பட்டி மன்றாட்டுத் தொட்டம்
மன்றாட்டுப்பெறு என்வையிறையிலியுண்டு பொது
வார்களாகவும் உன்னுராயினுற் கறையிலி மூன்று
மாநிலம் கழிப்பதா
7. கவும் இக் கொயில் உடைய முதலியார் திருவெண்கா
வுடையார் நா.....க்கு குரக்குத்தளி முதலியாற்கு
மடப்புறம் ஆறு மா நிலம் கழிப்பதாகவும் அனையுடச்ச
காலும் வெட்டி..... ரொபமும் கண்டு மெலைக்
குளமும் அடச்ச குடுப்பதாகவும் இ
8. ட்ட நெற்றி இவர் த..... தெடக்கடவதல்ல
வாகவும் பின்பு இவ்விரண்டுவது அழிவு செர்ந்து
கொள்ள கடவார்களாகவும் இவ..... யொற்றி
தனதான ஸ்ரீ தனத்துக்கும் உரித்தாவதாகவும்
லைகுருத்தொம் ஊரும் ஊராளிகளுக்கும் இப்படிக்கு
ஆதி சண்டை ஸவான் ஸ்ரீ காணத்தான் எழுத்து
காலம் : கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு
அரசன் : சுந்தரபாண்டியன்
தன்மை : குலூரில் வரி தண்டும் உரிமை சிதக்குறிச்சி
ஊராடிடம் மாற்றித்தரப்பட்ட செய்தி
இடம் : சர்க்கார் பெரியபாளையம்

குலூர் அமைப்புகள்

திராவிடர் படிப்பகம்	நக்கிரர் தமிழ் மன்றம்
அறிவு நூலகம்	திரு.வி.க மன்றம்
வள்ளுவர் படிப்பகம்	கலைஞர் சொற்பயிற்சி மன்றம்
கே.வி.கே. சரமி படிப்பகம்	நாவலர் மன்றம்
உதயசூரியன் படிப்பகம்	ஆசைத்தம்பி மன்றம்
கலைவாணர் படிப்பகம்	முத்தமிழ் மன்றம்
தாளமுத்து நடராசன் படிப்பகம்	கலைமகள் மன்றம்
எம்.ஜி.ஆர். மன்றம்	காமராசர் நற்பணி மன்றம்
புதுமைக் கலைமன்றம்	கலைமன்றம்

இன்றைய குலூரின் இளைஞர் அமைப்புகள்

குடும்ப (வார்டு) அமைப்பு எண்	தொடக்கம்
3 இளைஞர் நற்பணி இயக்கம்	10.10.1993
5 நண்பர்கள் நற்பணி இயக்கம்	10.4.1994
6 இளைஞர் நற்பணி இயக்கம்	1990
7 இளைஞர் சமுதாயப் பேரவை	23.10.1993
8 நண்பர்கள் நற்பணி இயக்கம்	15.8.1993
9 நண்பர்கள் நற்பணி இயக்கம்	22.5.1993
10 'இளையபாரதம்' இளைஞர் நற்பணி இயக்கம்	1991
'நமது இந்தியா' இளைஞர் நற்பணி இயக்கம்	1992

காலந்தோறும் குலார்

எங்கே? இங்கே?

இருநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் குலார் இருந்த சூழ்நிலையைச் சுருக்கமாக இப்படிச் கூறலாம்.

உலகின் ஒருபகுதியாய் - தமிழ்நாடு இருந்தது.
தமிழ்நாட்டின் ஒருபகுதியாய் - கொங்குநாடு இருந்தது.
கொங்குநாட்டின் ஒருபகுதியாய்-வாயரைக்கால்நாடு இருந்தது.
வாயரைக்கால் நாட்டின் ஒருபகுதியாய் - குலார் இருந்தது.

இன்றைய குலார் - அன்று இரண்டாக இருந்தது.

இரண்டு குலார்

தென்கரைச் குலார் வடகரைச் குலார் - எனச் குலூரை இரண்டாக்கி, நடுவே நொய்யலாறு ஒடிச் கொண்டிருந்தது. சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டு 'தென்கரைச் குலார்' என்றே குலூரைக் குறிப்பிடுகிறது.

குலார் மாறிவந்த பெயர்கள்:

குலார் என்பது இறுதியாக நிலைத்த பெயர். இதற்குமுன் பலபெயர்களைக் கடந்து வந்துள்ள ஊர் குலார்.

குரலார்

அரியபிராட்டி நல்லூர்

சுந்தர பாண்டிய நல்லூர்

குரலூர்

காலந்தோறும் மாறி வழங்கிய இப்பெயர்களைக் கடந்தே, 'குலார்' என்பது இறுதியாக நிலைத்துள்ளது.

'நல்லூர்' - காரணம்

'குரலூரான அரியபிராட்டி நல்லூர்'

'குரலூரான சுந்தரபாண்டிய நல்லூர்'

இப்படித்தான் குலூரைப்பற்றிக் கல்வெட்டுகள் பேசுகின்றன. 'குரலூர்' என்பது மட்டும் மாறாமல் தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

'நல்லூர்' என்னும் பெயர், குலூரோடு ஒட்டிக் கொண்டதற்குக் காரணம் உண்டு.

கோவிலுக்குத் தானமாக வழங்கப்பட்ட ஊர் 'நல்லூர்'

'பார்ப்பனர்க்குத் தானமாக வழங்கப்பட்ட ஊர் 'மங்கலம்'

அரியபிராட்டி நல்லூர்

சுந்தர பாண்டிய நல்லூர் - என்னும் பெயர்களால் குலூர் அழைக்கப்பட்டதற்கான காரணம், கோவிலுக்கு இவ்வூர் தானமாக வழங்கப்பட்டிருந்ததுதான்!

நல்லூர் எத்தனை நல்லூர்!

சிங்காநல்லூர், அதிராசராசநல்லூர் (பல்லடம்), முடித்தலை கொண்ட நல்லூர் (பொள்ளாச்சி), அறங்கண்ட நல்லூர், அலங்காநல்லூர், சமயநல்லூர், சேரமாநல்லூர், பெருமாநல்லூர், மண்ணச்சநல்லூர், முத்தரசநல்லூர், வாசுதேவ நல்லூர், வைகை நல்லூர் என ஏராளமான 'நல்லூர்' களைத் தாங்கிக் கொண்டுள்ளது தமிழ்நாடு! அரிய பிராட்டி நல்லூர், சுந்தர பாண்டிய நல்லூர் என்னும் குலூருக்குரிய பெயர்களும் இந்த வரிசையில் வருவனவே.

காலவரிசையில் குலூர்

குலூருக்கு வழங்கிய பெயர்களை இவ்வாறு காலவரிசைப்படுத்தலாம்.

சங்காலம் முதல் - கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை - குரலூர்
கி.பி. 9 முதல் - கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரை

(ஆதித்த சோழன் காலத்தில்)-அரியபிராட்டி நல்லூர்

- கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு முதல்:

(சுந்தரபாண்டியன் காலத்தில்)-சுந்தரபாண்டிய நல்லூர்

- கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் :

(சோழன் பூர்வபட்டயம், கொங்குமண்டல ஊர்த்தொகை நூல்களின் காலத்தில்)-சூரனூர்

இறுதியாய் நிலைத்த பெயர் - சூலூர்

சூலூர் என்பது - இப்போதுள்ள ஊர்பகுதி மட்டும்தானா? இருந்து மறைந்த ஊர்பகுதி ஏதும் உண்டா?

தெளிவு பெறவேண்டிய செய்தி இது.

தென்கரைச் சூலூர், வடகரைச் சூலூர்

நொய்யலாற்றின் தென்கரையில் இருந்த ஊர் 'தென்கரைச் சூலூர்' எனக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. வடகரையில் இருந்த சூலூர் இன்று மறைந்துவிட்டது.

நொய்யலாற்றின் வடகரையில் இருந்து மறைந்த பகுதி 'வடகரைச் சூலூர்' என்றே வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கான காரணங்கள் உள்ளன

'சோழன் பூர்வபட்டயம்' என்னும் நூல் சூலூரில் 'கோட்டையும் பேட்டையும்' அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறது.(1)

நொய்யலாற்றின் வடகரையிலேயே கோட்டை இருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. அழிந்துபோன கோட்டைப்பகுதி 'கோட்டைமேடு' என்னும் பெயருடன் முத்துக்கவுண்டன் புதாருக்கும் சூலாருக்கும் இடையே இன்றும் காணப்படுகிறது.

அகழ்வாய்வுப் பொருட்கள் பலவும் - இன்று மிகுதியாகக் கிடைப்பது இப்பகுதியில்தான்!

* சோழராட்சிக் காலத்தில் 'சூரனூரான அரியபிராட்டி நல்லூர்' என்ற பெயரில் சூலூர் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

'அரியதிரட்டி அம்மன்' என இன்று வழங்கப்படும் கோவிலுடன் தொடர்புடையதாகவே இப்பெயர் இருக்க வேண்டும்.

ஊர்ப் பெயரோடு தொடர்புடைய அரியதிரட்டி

அம்மன்கோவில்' - நொய்யலாற்றின் வடகரையிலேயே அமைந்துள்ளது. வடபுறம் இருந்தது 'வடகரைச் குலூர்' என வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

குலூரும் கொடுமணலும்

குலூரைப் போலவே - கொங்குநாட்டின் தொன்மையான ஊர்களில் ஒன்று கொடுமணல். கொடுமணலும் தென்கரை, வடகரை என நொய்யல் ஆற்றால் இரு பிரிவாக்கப்பட்டிருந்த செய்தியை இன்று அறியமுடிகிறது. (2)

நொய்யலாறு நடுவே ஓடியதால் 'வடகரைச் குலூர், தென்கரைச் குலூர்' - எனச் குலூரும் இருபிரிவாக இருந்துள்ளது.

பகைவரின் படையெடுப்போ, இயற்கையின் சீற்றமோ வடகரைச் குலூரை அழித்திருக்க வேண்டும். அழிந்துபோன கோட்டையின் புதர் மண்டிய மேடுகள் மட்டுமே இன்றுள்ள அடையாளம்.

அன்றைய அரிய பிராட்டி அம்மனே - இன்றைய அரியதிரட்டி அங்காள அம்மனாக இருக்கவேண்டும்.

இக்கோவிலில் இருந்த கல்வெட்டுக்களை - திருச்சுற்று (பிரகார)ப் பகுதியில் போட்டு மூடிவிட்டார்களாம். கோவில் திருப்பணியின் போது நடந்துள்ள 'திருப்பணி'யாம் இது.

அரியபிராட்டி (அரியதிரட்டி) அம்மன்கோவில் கல்வெட்டுகள் கிடைக்கப் பெற்றால், இச்செய்திகள் இன்னும் தெளிவாகும்.

குலூர் - பெயர்க்காரணம்

குரலூர் - எனப்பெயரிடப் பட்டதற்கு ஏதேனும் காரணம் உண்டா?

வினா ஒன்றாக இருந்தாலும் விடைகள் பலவாக உள்ளன.

- (1) 'குரன் என்னும் இருளன் பெயரால் குரலூர் எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டது'

சோழன் பூர்வ பட்டயம் என்னும் நூல் குலூருக்குரிய பெயர்க் காரணமாக இதனைக் கூறுகிறது.

- (2) 'இருகூர், பல்லடம், குலூர் போன்றவை

இருளர் தோற்றுவித்தனவே'

(3)

கோவை வானொலி - பொன்விழா மலரில் சூலூர் பற்றிய செய்தி இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளது

(3) "நொய்யலின் தென்கரையில் பிரம்புகள்
வளர்ந்த ஊராதலால், இது சூரல் ஊர்
எனப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்"

இப்படியொரு விளக்கம் 'சோழன் பூர்வபட்டயம் கூறும்
கொங்குநாட்டு ஊர்கள்' என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது
(4)

(4) 'சூரல்-ஒருவகைப்பிரம்பு, இவ்வகைப்பிரப்பங்கொடி
மிகுந்து வளர்ந்த பகுதி என்பதால் சூரலூர் எனப் பெயர்
பெற்றது' (5)

சூலூர் பாவேந்தர் பேரவை நடத்திய - சூலூர் வரலாற்றுக்
கருத்தரங்கில் பங்கேற்ற ஆய்வாளர் இரா. ப. கருணானந்தம்
இப்படியொரு காரணம் கூறுகிறார்.

சூரனா? சூரலா?

'சூரன்' என்னும் இருளன்

'சூரல்' என்னும் பிரம்பு - இந்த இரண்டில் ஒன்றின்
காரணமாகவே சூலூருக்குப் பெயர் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

இந்த இரண்டில் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே,
சூலூர்க்குரிய பெயர்க் காரணத்தைப் பலரும் ஆராய்ந்துள்ளனர்.

எது சரி?

'சோழன் பூர்வபட்டயம்' - பல ஊர்களையும் இருளரோடு
தொடர்பு படுத்தியே கூறுகிறது. ஊக அடிப்படையில் உருவான
செய்திகளே அந்த நூலில் மிகுதி.

மரம், செடி, கொடிகளைக் காரணமாக்கி ஊர்களுக்குப்
பெயரிடும் வழக்கம் - தொன்றுதொட்டு இருந்துள்ளது.

பூளைப்பூ நிரம்பிய மேடு - பூளைமேடு (பீளமேடு)

சங்கஞ்செடி நிரம்பிய ஊர் - சங்கனூர்

ஆர்(ஆத்தி) மரம் நிரம்பிய ஊர் - ஆரூர் (திருவாரூர்)

ஆர் (ஆத்தி) மரம் நிரம்பிய காடு - ஆர்க்காடு
 அத்திமரம் நிரம்பிய ஊர் - அத்தியூர் (அந்தியூர்)
 நாவல்மரம் நிரம்பிய ஊர் - நாவலூர்
 அரசமரம் நிரம்பிய ஊர் - அரசூர்

சூரல் (பிரம்பு) கொடி மிகுந்த ஊர் - சூரலூர் என்பதே இவ்வரிசையில் பொருத்தமாகத் தெரிகிறது.

நொய்யலாற்றங்கரையில் இன்றும் இவ்வகைக் கொடியைக் காணமுடிகிறது.

'சூரல்பம்பிய சிறுகாண்யாறே' என்னும் பழம்பாடலிலும்

'சூரலும் சுள்ளியும்', என்னும் பெருங்கதைப் பாடலிலும் - 'பிரம்பு' என்னும் பொருளிலேயே 'சூரல்' என்ற சொல் இடம்பெற்றுள்ளது.

சூரலூர்

'சூரலூர்' என்பதே தொடக்கத்திலிருந்து வழங்கிவந்துள்ள பெயர். ஆங்கிலேயர் வருகையை ஒட்டிய காலத்தில்தான் 'சூரனூர்' என்னும் பெயர் அறிமுகமாகியுள்ளது.

அன்றைய சூரலூர், இன்றைய குலூர் - இரண்டிற்கும் சூரல் என்பதே அடிச்சொல்லாக அமைந்துள்ளது.

சூரல்+ஊர்>சூரலூர்>சூ(ர)லூர்>குலூர்

சூரல் என்னும் கொடி வளர்ந்த (நொய்யலாற்றங்கரை) பகுதியில் அமைந்த ஊராதலால் - சூரலூர் எனப் பெயர் பெற்றது. சூரலூர் என்பதில் 'ர' என்னும் ஒர் எழுத்து மறைந்து குலூர் ஆனது இவ்வாறு விளக்கம் காண்பதே குலூருக்குப் பொருந்தி வருகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சோழன் பூர்வ பட்டயம் ப. 105
2. புலவர் செ. இராசு, 'நெடும்புகழ்க் கொடுமணம்'
5 ஆம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலர் 4.1.81
3. புலவர் ஐ. இராமசாமி, 'கொங்குநாட்டு ஊர்ப்பெயர்கள்'
கோவை வானொலி பொன்விழா மலர் ப.11
4. கி. நாச்சிமுத்து, சோழன் பூர்வ பட்டயம் கூறும்
ஊர்ப்பெயர்கள் ப.110
5. இராபகருணானந்தம், குலூர் - வரலாற்றுக் கருத்தரங்கம்,
சொற்பொழிவு, குலூர்-பாவேந்தர் பேரவை. 1991

சூலார் கோவில்கள்

தொன்மைமான கோவில்கள்

சூலாரின் மிகப் பழைய கோவில்களாகக் கருதத்தக்கவை மூன்று:

1. அத்தனூர் அம்மன் கோவில்
2. அய்யனார் கோவில்
3. அரியபிராட்டி அங்ளம்மான் கோவில்

1. அத்தனூர் அம்மன்

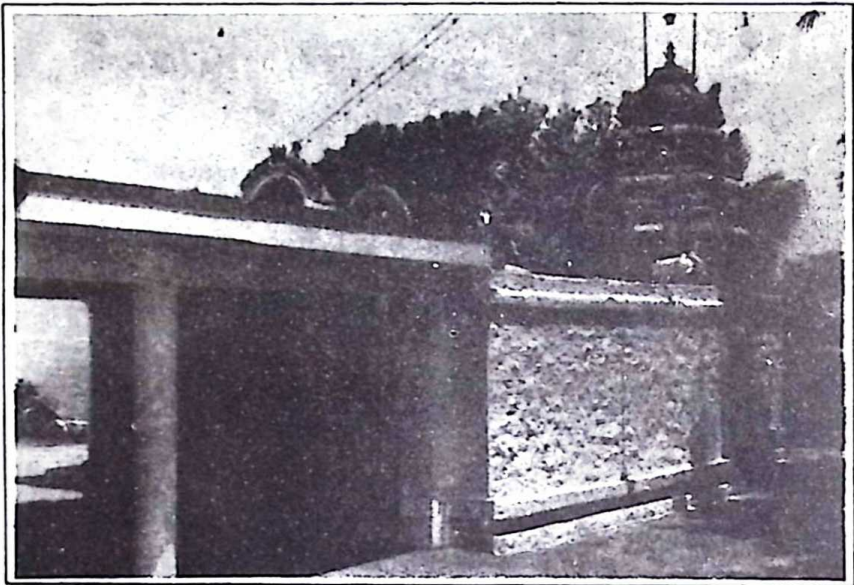
சோழன் பூர்வ பட்டயம் நூல் - அத்தனூர் அம்மன் கோவிலைப் பற்றியும் அதற்குச் சோழ மன்னன் மானியம் வழங்கிக் கட்டடம் எழுப்பியது பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது. இக் கோவிலின் தொன்மை அத்தகையது.

2. அய்யனார் கோவில்

குடியிருப்புப் பகுதி உருவாக்கும் போது, முதலில் அய்யனார் கோவில் அமைப்பது அன்றைய வழக்கம். அய்யனாரைக் காவல் தெய்வமாக கருதுவது அக்கால மரபு.

3. அரியபிராட்டி அங்காளம்மன்

அரிய பிராட்டி என்பதே பின்னாளில் அரியதிரட்டி

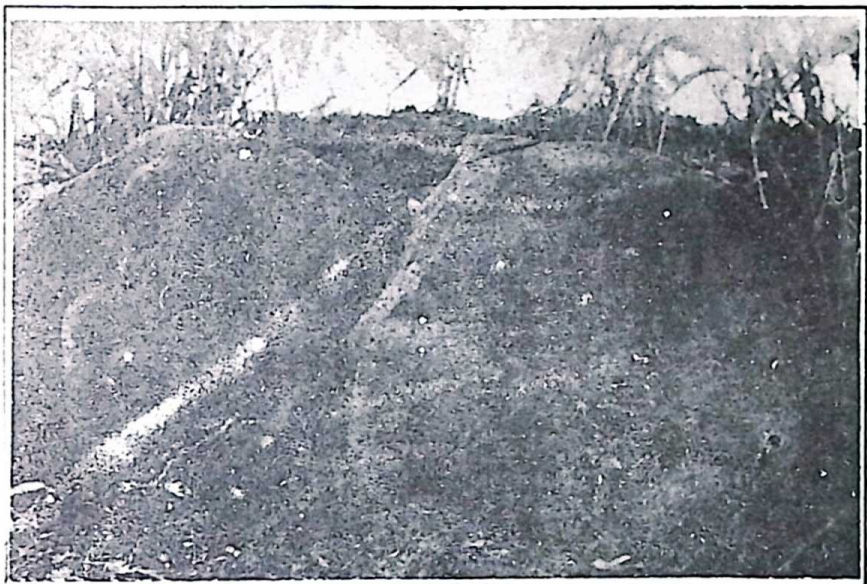
என மருவியுள்ளது. இக்கோவிலைக் காரணமாகக் கொண்டே குரலூராகிய அரியபிராட்டி நல்லூர் எனச் சோழர் காலத்தில் குலூருக்குப் பெயர் அமைந்துள்ளது.

சோழ மன்னர் காலத்தில் நொய்யலாற்றை இயற்கை அகழியாகக் கொண்டு, ஆற்றிற்கு வடக்கே கோட்டையும் அதனருகே அரியபிராட்டி அங்காளம்மன் கோவிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நொய்யலுக்குத் தென்புறத்தே குடிமக்கள் வாழும் பேட்டை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோட்டையும் பேட்டையும் அமைக்கப்பட்டதாகவே பழைய நூல்கள் பேசுகின்றன. கோட்டை அழிந்தபின், புதிய அங்காளம்மன் கோவில்கள் பேட்டைப் இன்றைய குலூர் பகுதியிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

குலூரில் எடுக்கப் பெற்றுள்ள மிகத் தொன்மையான வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு, அய்யனாரோடு தொடர்புடையதாக உள்ளது.

நொய்யலாற்றை ஒட்டிய தென்பகுதியில், சுடுகாட்டிற்கு மேற்கே - மிகப்பழைய அய்யனார் சிற்பமும் கில சிலைகளும் தோட்டம் ஒன்றில் அமைந்துள்ளன. கோவில் எதுவும் இல்லாமல் வெறும் தரையில் வீற்றிருக்கும் இந் அய்யனார் சிலை மிகப் பழமையானது.

பழைய கோவில் இடிபாடடைந்த பின், தப்பிய சிலைகளாக இவை இருக்கக் கூடும்.

அய்யனார் வழிபாடும் கோவிலும் தொடக்க நாளிலிருந்தே குலூரில் இருந்து வருவதற்கான சான்றுகள் இவை.

சிவன் கோவில்

சோழ மன்னன் காலத்தில் கொங்கு நாட்டிற்குச் சைவம் அறிமுகமாகியது. அதற்கு முன் சமண மதம் மட்டுமே கொங்கு நாட்டில் இருந்துள்ளது.

நெய்யலாற்றை ஒட்டி 108 சிவாலயங்கள் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டன.

குலூர் ஈசுவரன் கோவில் அவற்றுள் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். அவ்வகையில் ஆயிரம் ஆண்டுக்குமேற்பட்ட பழமையான கோவில் இது.

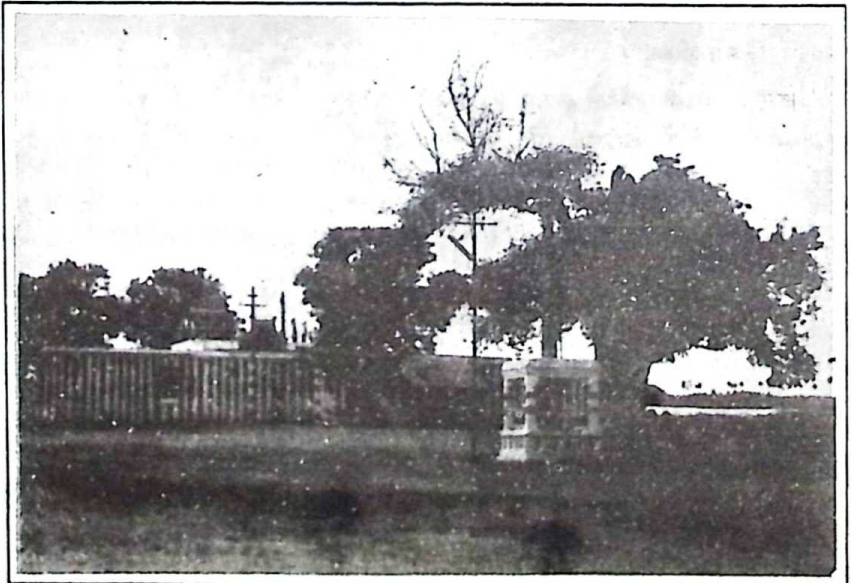
தொடக்கத்தில் செங்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட இக்கோவில் நாளடைவில் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது.

குலூர் சிவன் கோவில் 'தையல் நாயகி உடன் அமர் வைத்திய நாதசுவாமி கோவில்' என வழங்கப் பெறுகிறது.

1971இல் இக்கோவிலுக்கான குடமுழுக்கு நடந்தது. அதனையொட்டி அழகிய சிறப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

பெருமாள் கோவில்

திருவேங்கடநாதர் கோவில் என அழைக்கப்படும் பெருமாள் கோவில் - சிவன் கோவிலுக்குப் பிறகு எழுந்ததாகும்.

கிபி 15 ஆம் நூற்றாண்டில் விசயநகர மன்னர் ஆட்சி கொங்கு நாட்டில் எழுந்தது. அவர்கள் பெருமாள் கோவிலை உருவாக்கினர்.

ஊருக்குக் கிழக்கே சிவன் கோவில் அமைந்திருப்பது அன்றைய வழக்கம். அதன்படி, ஊருக்கு மேற்கே பெருமாள் கோவிலை ஒவ்வோர் ஊரிலும் உருவாக்கினர். கிழக்கே சிவன் கோவிலும் மேற்கே பெருமாள் கோவிலும் அமைந்திருப்பதை - சூலூர் போன்று எல்லா ஊரிலும் இன்று பார்க்கலாம்.

சூலூர் பெருமாள் கோவில் 500 ஆண்டு காலப் பழமை உடையது. இக்கோவில் குடமுழுக்கு விழா 1993 இல் நிகழ்ந்தது.

சூலூரின் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு, இக்கோவிலின் சுற்றுச் சுவரில் இப்போது அழகுற பதித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சூலூர் கோவில்கள்

சூலூரில் நூறுக்கு மேற்பட்ட கோவில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் கிறித்தவத் தேவாலயங்கள் ஆறு. இசுலாமியப் பள்ளிவாசல் ஒன்று. சீக்கியக் குருத்துவாரா ஒன்று.

எஞ்சியவை சைவ வைணவக்கோவில்களும், குலதெய்வக் கோவில்களும் ஆகும். இவற்றுள் மிகுதியாக இருப்பவை பிள்ளையார் கோவில்கள் (திருச்சி சாலையில் இருந்த ஒரு பிள்ளையார் கோவில் இப்போது கடையாக மாறிவிட்டது)

சித்தி விநாயகர்	சம்பு விநாயகர்
பன்றி விநாயகர்	கற்பக விநாயகர்
இரத்தின விநாயகர்	அரசமரத்து விநாயகர்
சக்தி விநாயகர்	அடிமடையான் விநாயகர்

இப்படி வெவ்வேறு அடைமொழிகளுடன் உள்ளவற்றையும் சேர்த்து - முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட பிள்ளையார் கோவில்கள் சூலூரில் உள்ளன. முனியப்பன் கோவில்கள் ஆறு உள்ளன.

குடலுருவி மாரியம்மன்,

பிளேக் மாரியம்மன் - உள்ளிட்ட மாரியம்மன் கோவில்கள் நான்கு உள்ளன.

அங்காத்தாள் கோவிலும், கன்னியாத்தாள் கோவிலும் மும்மூன்று உள்ளன.

மாகாளியம்மன் கோவில்

வீரமாத்தியம்மன் கோவில்

அய்யனார் கோவில்

ஆதிபராசக்தி கோவில்

இவை இரண்டிரண்டு உள்ளன.

வழி பாட்டிற்குள் வரலாறு:

கன்னியாத்தாள்:

மணமாகாமல் இறக்கும் பெண்ணை வழிபடுவது பண்டைய வழக்கம். கன்னியாத்தாள் வழிபாட்டின் மூலமாகச் சூலூரில் அவ்வரலாறு இன்றும் மறையாமல் காக்கப்படுகிறது.

வீரமா(ப)த்தி(னி):

கணவனுக்காக உயிர்துறக்கும் பத்தினிப் பெண்களை வீரமாபத்தினி என வழிபடுவர். வீரமாபத்தினி என்பது வீரமாத்தி வீரமாச்சி என மாற்றமடைந்தது. வரலாற்றுத் தொடர்புடைய இவ்வழிபாட்டுத் தன்மை சூலூரில் இன்றளவும் தொடர்கிறது.

குலதெய்வம் - குடும்பம் முன்னோர்:

குடும்ப முன்னோர்களை வழிபடும் வழக்கமே, குலதெய்வ வழிபாடாக இன்றும் எல்லா இடங்களிலும் தொடர்கிறது.

செல்லாண்டியம்மன் தொட்டிச்சியம்மன்

வற்றியாத்தாள் அம்மணீசுவரி

கொங்காளம்மன் எழுவக்கரியம்மன்

பேச்சியம்மன் காத்தாயி கவளக்கண்ணி

குட்டியாத்தாள் பட்டத்தலைச்சி

மீனாட்சியம்மன் சூராத்தாள்

காமாட்சியம்மன் சிலம்பாத்தாள்

எனப் பெண் தெய்வ வழிபாடே சூலூரில் மேலோங்கித் திகழ்கிறது.

அய்யனார்	முனியப்பன்
தன்னாசியப்பன்	மதுரைவீரன்
கருப்பராயன்	

என இன்று வழிபாட்டிற்குரியோராக இருப்போர் - பண்டைய சூலூரின் பெருவீரராகவும், குலமுன்னோராகவும் இருந்திருப்பர் என உணரலாம்.

குலதெய்வக் கோவில்கள்:

செல்லாண்டியம்மன் கோயில்
 வீரமாத்தியம்மன் கோயில்
 வற்றியாத்தாள் கோயில்
 மீனாட்சியம்மன் கோயில்
 அய்யனார் கோயில்
 தொட்டிச்சியம்மன் கோயில்
 தன்னாசியப்பன் கோயில்
 அம்மணீசுவரி கோயில்
 கருப்பராயன் கோயில்
 பண்ணாரி மாரியம்மன் கோயில்
 கருப்பராயன் - கன்னியாத்தாள் கோயில்
 எழுவக்கரியம்மன் கோயில்
 முனியப்பன் கோயில் (2)
 காத்தாயி - கவளக்கண்ணி கோயில்
 பெருமாள் கோயில்
 நரசிங்கப் பெருமாள் கோயில்
 கொங்காளம்மன் கோயில்
 கருப்பராயன் - கன்னியம்மாள் கோயில்
 பேச்சியம்மன் கோயில்
 பட்டதலச்சிக் கோயில்
 குட்டியாத்தாள் கோயில்
 குராத்தாள் கோயில்
 அய்யனார் கோயில் (2)
 காமாட்சியம்மன் கோயில்

காட்டேரி கருப்பராயன் கோயில்
 சிலம்பாத்தாள் சாமி கோயில்
 மதுரைவீரன் கோயில்
 வெள்ளை முனியப்பன் கோயில்

இசுலாமிய வழிபாட்டிடம்

(1) பள்ளிவாசல் (சந்தைப்பேட்டை)

கிறித்துவ வழிபாட்டிடங்கள்:

1. சர்ச் ஆப் சவுத் இந்தியா (சி.எஸ்.ஐ) தேவாலயம்
2. சிலோன் பெர்டிகாசுடிரல் மிசன் தேவாலயம்
3. ஹோம் சர்ச் ஆப் இந்தியா தேவாலயம்
4. ரோமன் காத்லிக் (ஆர்.சி) தேவாலயம்
5. எபிரோன் அப்போஸ்தலசபை

சீக்கிய வழிபாட்டிடம் :

1. குருத்வாரா (கலங்கல் பாதை)

கோயில்கள்

மனித இனம் கடந்து வந்த காலடிச் சுவடுகளை அறிய விரும்பும் எவரும் கோவில்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு, உண்மை காண இயலாது. வழிபடுவது வேறு; வரலாற்றைக் காண்பது வேறு.

நம் முன்னோரின் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் கனவும் முதிர்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் சாதனையும் - இன்றளவும் கோவில்களில் தான் வீற்றிருக்கின்றன.

கோவில்கள் வெறும் வழிபாட்டு இடங்கள் மட்டுமல்ல. கலை, பண்பாடு, வரலாறு, சமுதாயம், அரசியல் - அனைத்தின் வேர்களும் கோவிலோடு பின்னிக் கிடக்கின்றன.

முதற்கோவில்

தமிழ் நாட்டில் முன்பு கற்கோவில்களே இல்லை, செங்கற்களினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் கட்டப்பட்ட கோவில்களே இருந்தன.

பல்லவ மன்னர்களே முதன் முதலாகக் கி.பி 7ஆம்

நூற்றாண்டில் கற்கோவில் அமைத்தனர். பல்லவர்களைப் பின்பற்றி, ஊர்ஜீர்த்தும் கற்கோவில்களை உருவாக்கிய பெருமை சோழ மன்னர்களுக்கு உரியது. இராசராச சோழன் காலத்தில், பார்ப்பனர்கள் தமிழ்நாட்டில் குடியேற்றப்பட்ட நிகழ்ச்சியும் நிகழ்ந்தது. பல்லவர், சோழர்களைத் தொடர்ந்து, பாண்டியர்களும் கற்கோவில்களை எழுப்பத் தொடங்கினர்.

விநாயகர் வளர்ச்சி:

இன்றைய ஓரிசா மாநிலத்தின் பழைய பெயர் கலிங்கநாடு. கலிங்க நாட்டின் மீது போர் தொடுத்துச் சென்றது குலோத்துங்க சோழனின் படை. படைத்தளபதியாகச் சென்றவர் பரஞ்சோதி.

கலிங்க நாட்டை வென்று திருப்பும் போது வெற்றியின் நினைவாக - வாதாபி நகரிலிருந்து பரஞ்சோதியால் கொண்டுவரப்பட்ட யானைமுகச் சிலையே பிள்ளையார். தான் கொண்டு வந்த யானை முகச் சிலையைத் தஞ்சை மாவட்டம் திருச்செங்காட்டங்குடியில் பரஞ்சோதி நிறுவினார். இப்படித்தான் விநாயகர் வருகை நிகழ்ந்தது.

பிடிமண் வைத்து வணங்கும் பிள்ளையார் வழிபாடு இதற்கு முன்பே இருந்தது. தமிழ்நாட்டுப் பிடிமண் - யானைமுக வடிவமாக 7ஆம் நூற்றாண்டில் மாறியது.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம் செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே! நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

பிற்கால அவ்வையார் (கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில்) பாடிய இப்பாடல்தான், விநாயகரைப் பற்றிய முதல் தமிழ்பாடல். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் விநாயகரைப் பற்றிய பேச்சே கிடையாது.

விநாயகர் உருவத்தின் குலக்குறிச் சின்னங்கள் காட்டும் சமுதாய வரலாறு அடுத்த பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டுக் கடவுள்கள்:

சிவன், திருமால், முருகன் முதலியோர் வழிபாடு - தமிழ்நாட்டுத் தேவைகருதி எழுந்தவை.

நெருப்பைக் கண்டு அஞ்சிய நம் முன்னோர் நெருப்பின் நிறத்தை வணங்கத் தொடங்கினர். சிவப்பு நிறம் கருதி சிவன் என அழைத்தனர். தாங்கள் அன்றிருந்த உருவம் எதுவோ, அதே உருவத்தில் சிவன் உருவத்தையும் அமைத்தனர். சடைமுடியும் சாம்பல் படிந்த உடம்பும் தோலாடையும் இன்றும் சிவபெருமானுக்கு இருப்பது - வரலாற்று வெளிப்பாடு. இவ்வுருவத்தோடு குலக்குறிச் சின்னங்கள் இணைந்த வரலாற்றை அடுத்து காணலாம்.

மழையையும் மழைதரும் வெள்ளப்பெருக்கையும் கண்டு நம் முன்னோர் அஞ்சினர். மழையைத்தருவது மேகம். மேகத்தின் நிறம் நீலம்.

எவற்றைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்களோ, அவற்றை வணங்கத் தலைப்படுவது அன்றைய வழக்கம்.

மேகத்தின் மீது எழுந்த அச்சம், மேகத்தை - அதன் நீல நிறத்தை வணங்கச் செய்தது. அதுவே திருமால் வணக்கமாக உருவெடுத்தது.

'நீல வண்ணக் கண்ணா வாடா' என ஒலிக்கும் பாடலை ஊன்றிக் கவனித்தால் அதில் ஒளிந்து நிற்கும் வரலாறு புரியும்.

முருகு என்றால் அழகு என்பது பொருள். உயரமான இடத்தில் ஏறிநின்றால் இயற்கையின் முருகு கண்ணுக்குக் கிடைக்கும்.

கண்ணிலும் உடலிலும் முருகு காட்டும் முயற்சி - முருகன் வழிபாடாய்ப் பிறந்தது.

இன்றளவும் முருகன் - உயரமான மலைகளில் தானே வீற்றிருக்கின்றார்.

அச்சம், மகிழ்ச்சி முதலிய உணர்ச்சிகளின் உருவமே கடவுள்களாய்க் காட்சி தந்தன. குலக்குறிச் சின்னங்கள் இவ்வுருவங்களோடு இணைந்து உணர்த்தும் சமுதாய வரலாறு அடுத்து வருகிறது.

நம் முன்னோரின் நினைவிடத்தில் கல்நட்டு வழிபடும் வழக்கமே நடுகல் வணக்கம்.

நடுகல் வழிபாடு - சிலை வழிபாட்டின் தொடக்கமாக அரும்பியது.

இயற்கையல்லாத முறையில் இறந்தோர் அனைவரும் - தெய்வத்

தன்மை பொருந்தியோர் என வணங்கி வழிபடும் முறை பிற்காலத்தில் பிறந்தது.

முன்னோர் நினைவு போற்றும் முறை - குலதெய்வ வழிபாடாக இன்றும் தொடர்கிறது.

வணிகமும் வேளாண்மையும் கருதிச் சூலூரில் குடியேறியோர் தம்மோடு தத்தம் குலதெய்வங்களையும் சூலூரில் குடியேற்றினர்.

கோவில் தொடக்கம்:

கடைச் சங்க காலத்திற்குப் பின்பே கோவில் வழிபாடு தோன்றியது. செங்கற்களாலும் சுண்ணாம்பினாலுமே அன்றைய கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில்தான் பல்லவமன்னன் மகேந்திரவர்மன் (கி.பி 600 - 630) முதன் முதலாக கற்கோவில் எழுப்பினான். குன்றுகளைக் குடைந்து கோவில் அமைக்கும் முறையைத் தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவன் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (கி.பி 630 - 668). மகேந்திரவர்மனின் மகனாகிய இவன் எழுப்பிய கோயிலில் சிங்கத் தூண்கள் முதன் முதலாக இடம் பெற்றன.

கருங்கற்களை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய் அடுக்கிக் கோவில் கட்டத் தொடங்கியவன் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன். முதலாம் நரசிம்மவர்மனின் பெயரன் இவன்.

பல்லவர் தொடங்கி வைத்த கற்கோவில் முயற்சியை, சோழரும், பாண்டியரும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றிப் பரவலாக்கினர்.

திருநாவுக்கரசர், திருஞான சம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் சமயக்குரவர் மூவரும் வழிபட்ட சிவத்தலங்கள் யாவும் - செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கோவில்களே என்பதை நினைவிற்கொள்ளவேண்டும்.

வழிகாட்டும் வரலாறு:

நாட்டையும் நாட்டின் சமுதாயத்தையும் பற்றி அறியவேண்டும் என்றால் - ஊரையும் ஊரில் உள்ள கோவிலையும் பற்றிய ஆய்வதே முதற்படி.

காரணம் இல்லாமல் எந்த ஒன்றும் எழுவதில்லை. காரணத்தை உணர்ந்து கொண்டால், கடந்த காலம் தெளிவாகப் புலப்படும்.

காரணத்தை அறிவதற்கு முயற்சியும் உழைப்பும் தேவை.

கைதூக்கித் தொழுவதற்குப் பழக்கம் மட்டும் போதும்.

கோவில்களைக் கூர்ந்து நோக்கினால், அவை எத்தனையோ தேவைகளை நிறைவேற்ற எழுந்தவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கோவில்களில் தான் - ஆடலும் பாடலும் அன்றாடம் நிகழ்ந்தன; இசையும் நடனமும் போற்றப்பட்டன; மாலை கட்டுவோரும் மடைப்பள்ளி பணியாற்றுவோரும் அலுவல் பெற்றனர்; உடலுழைப்பாளரும் கலைத்திறனாளரும் ஊழியர் தகுதி பெற்றனர்.

கோவில் விழாக்களில் சந்தைகள் கூடின. புலமைப் போட்டியும் கலை அரங்கேற்றமும் நிகழ்ந்தன. பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகள் அணிவகுத்து நின்றன.

கோவில் மண்டபங்கள் - அறிவு புகட்டும் பள்ளிகளாய் திகழ்ந்தன. பிணியகற்றும் மருத்துவ மனைகளாய் விளங்கின. ஊர்ச்சிக்கலைப் பேசித்தீர்க்கும் அறமன்றமாகவும் இருந்தன.

மக்களின் சமுதாயத் தேவைகள் பலவும் கோவில்கள் மூலமே அந்நாளில் நிறைவேறின. இதனால், கோவில்கள் மீது மக்கள் நம்பிக்கை வளர்ந்தது. மன்னர்களும் மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கியோரும் - இந்த நம்பிக்கை குறைந்து விடாது இருப்பதில் விழிப்பாக இருந்தனர்.

கோவில்களின் கடந்தகாலச் செய்திகள் பலவும் கேட்பதற்கு வியப்பாய் இருக்கும்.

அண்மைகாலம் வரை - சிற்றூர்க் கோவில்களில் பெண்தெய்வங்கள் உருவ ஒழுங்கு இல்லாமல்தான் காட்சியளித்தன.

அடிபருத்தும் நுனிசிறுத்தும் இருந்த நீண்ட கல்சிலையைத் திருமால் என்றனர். சிறிதாய் இருப்பதைச் சிவலிங்கம் என்றனர். சிறுத்துத் தட்டையாய் இருப்பதைப் பிள்ளையார் என்றனர். யானை முகமோ வேறு முகமோ எதுவும் இல்லாத பிள்ளையாரே அன்று இருந்தார்.

பூளைமேடு பெருமாள் கோவிலின் நூறு ஆண்டிற்கு முந்திய கடவுள் உருவங்களைப் பற்றி அ.கி.நாயுடு குறிப்பிடும் செய்திகள் இவற்றை உறுதிப் படுத்துகின்றன

நடுகல் வழிபாடே - உருவ வழிபாட்டிற்கு அடித்தளம் ஆனது, போரில் இறக்கும் வீரன் நினைவாக, அவன் பெயரும் பெருமையும் எழுதப்பட்ட கல் ஒன்றை நடுவதே நடுகல். (ஆங்கிலத்தில் ஹீரோஸ்டோன்)

நடுகற்கள் - உருவம் இல்லாமல் நீண்டு உயர்ந்து நிற்கும்.

பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சேர்த்தி

மரல் வகுத்துத் தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு

அணிமயில் பீலி சூட்டிப் பெயர் பொறித்து

இனிதுநட் டனரே கல்லும்

நடுகல் பற்றி இளம் பொன் வணிகனார் புறநானூற்றில் இவ்வாறு பாடுகிறார்.

நடுகல் வழிபாடே - உருவ வழிபாடாகவும் குலதெய்வ வழிபாடாகவும் வளர்ந்தது.

பட்டவன், கருப்பண்ணன், சடையப்பன், அண்ணன்மார், வேடியப்பன் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் - சிற்றூர் மக்கள் இன்றும் நடுகற்களை வணங்கிவருகின்றனர்.

பழங்காலச் சிறுதெய்வங்களான இவை - தொடக்கத்தில் புத்த, சமண சமயங்களுடன் இணைந்திருந்தன கொங்கு நாட்டு பெருவழி வணிகம் வீழ்ச்சியடைந்தபின், புத்த, சமண சமயங்களும் செல்வாக்கு இழந்தன. புத்த, சமண மறைவின் பின்னும் - சிறு தெய்வவழிபாடு மட்டும் பழங்காலம் தொட்டு இன்றுவரை தொடர்ந்து நிலைபெற்றுள்ளது. (5)

வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களை மட்டுமல்லாமல் - விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் கூட நடுகல் நட்டு வழிபட்டு வந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. (6)

இறந்தோரை வணங்கி வழிபடுவதில் - பத்தினிப் பெண்டிர் இறப்பிற்குச் சிறப்பிடம் இருந்தது.

கணவனுடன் இறந்த பத்தினிப் பெண்களுக்குக் கோவில் எழுப்பி வழிபடும் வழக்கம் தமிழகத்தில் நீண்ட காலமாய் இருந்து வந்துள்ளது. (7)

ஒருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க் காயினும்

இறந்தோர் மருங்கில் சிறந்தோர் செய்த

சுடுமண் ஒங்கிய நெடுநிலை மாடம்

(மணிமேகலை: 6:55-57)

மணிமேகலை காப்பியத்தில் இடம் பெற்ற இவ்வரிகள் மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சியை உறுதிசெய்பவை.

வீரமா (பு)த்தி(னி) வழிபாடே இப்போது வீரமாத்தி என வழிபடப்படுகிறது. வீரமாச்சி, வீரமாஸ்தி, வீரமாசதி எனப்பல பெயராலும் வழங்கப்படுகிறது.

அழிந்த கடவுள்கள் :

1) பூத தெய்வம்:

கொங்குநாட்டில் சங்காலத்தில் பூத வணக்கம், தெய்வ வழிபாடாக நிகழ்ந்துள்ளது. பூத தெய்வவழிபாடு பிற்காலத்தில் மறைந்து விட்டது. (8)

2) கண்ணகி:

திருச்செங்கோடு மலையில் பத்தினிதெய்வம் கண்ணகிக்குக் கொங்கு இளங்கோசர் கோவில் அமைத்தனர்.

அக்கோவில், தேவார காலத்திலேயே அர்த்த நாரீசுவரர் கோயில் என மாற்றப்பட்ட அவலம் நிகழ்ந்தது. (9)

வழிபாட்டு வகை:

பெருந்தெய்வ வழிபாடு, இடைத் தெய்வ வழிபாடு, சிறு தெய்வ வழிபாடு - என கடவுள் வழிபாட்டில் மூவகையுள்ளன.

சிவன், திருமால், பிரம்மன் வழிபாடு பெருந்தெய்வ வழிபாடு. காளியம்மன், மாரியம்மன், அய்யனார் முதலிய வழிபாடு - இடைத்தெய்வ வழிபாடு.

வீரமாச்சியம்மன், மீனாட்சியம்மன், பட்டத்தரசியம்மன், அத்தனூரம்மன் என நீளும் வழிபாடு - சிறுதெய்வ வழிபாடு.

மூவகை வழிபாடும் சூலூரில் வழக்கத்தில் உள்ளன.

கொங்கு நாட்டு வழிபாடு - ஒரு தெய்வ வழிபாடோ, கூட்ட வழிபாடோ அல்ல, குடும்ப வழிபாடு! குழுவழிபாடு!

ஊரார் அனைவரும் ஒரு நாளில் கூடி வழிபடும் முறை கொங்கு நாட்டில் இல்லை.

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இறந்த பெண்கள் 'ஊட்டாயி' என அழைக்கப்படுகிறார். இறந்த ஆண் பட்டப்பன் எனக் கூறப்படுகிறார். இவர்களுக்குப் பொங்கலிட்டு வழிபாடு செய்யப்படுகிறது.

திருமணத்தின் போது புதுவேட்டி, புடவைகளை நடுவீட்டில் வைத்துப் படையல் போட்டு வழிபடுவதை புடவைக்காரி கும்பிடல் என்பர். (11)

காக்கையை முன்னோராகக் கருதுவதும் இங்குள்ள நம்பிக்கை. படைப்புச் சோற்றை வீட்டுக் கூரைமீது போட்டு, காக்கை உண்டபின்பே உண்ணத் தொடங்குவது இன்றும் தொடரும் வழக்கம்.

மாற்றம்:

பலி கொடுத்தல் முறை - இப்போது மாறிவிட்டது. உயிர்பலி கொடுப்பதற்கு மாறாக - குங்குமம் பூசிய பூசணிக்காயையோ எலுமிச்சம் பழத்தையோ வெட்டிக் குருதி சிந்துவதுபோல் காட்டப்படுகிறது.

அம்மை நோய் வந்தால் - மாரியம்மன் கோவில் பூசாரிக்கு இளநீர், பனங்கற்கண்டு, கோழி, ஆடு எனப் பூசைப் பொருட்களும் காணிக்கைகளும் முன்பு குவியும். இன்று மறைந்து விட்டது.

தூய சைவர்கள் கூட அச்சம் காரணமாக ஆடு, கோழி பலி கொடுத்து இறைச்சியைப் பிறருக்கு வழங்கிவிடுவது அன்றைய வழக்கம்.

கடலை மாரி, குலக்கல் மாரி - என ஒரு காலத்தில் கொடிகுட்டிப்பறந்த தெய்வங்கள், இன்று மக்களின் நினைவிலிருந்து மறைந்துவிட்டன.

அய்யப்பன், ஆதிபராசக்தி, மூகாம்பிகை முதலிய புதிய தெய்வ வழிபாடுகள் இப்போது அறிமுகமாகியுள்ளன.

எல்லாம் மாறியே தீரும்' என்னும் விதிக்குக் கடவுள்களும் வழிபாடும் கூட தப்ப முடியவில்லை - என்பதையே கடந்த கால வரலாறு காட்டுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தி.வை. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், கல்வெட்டுகளால் அறியப்பெறும் உண்மைகள், சென்னை 1961 பக்கம் 11, 98, 104

2. மேற்படி பக்கம் 98-100
3. அ.கி.நாயுடு, பூளைமேடு வரலாறு (1500 முதல் 1910 வரை) பக்கம் 18,19
4. கோவை வானொலி - பொன்விழா மலர், நடுகல் வழிபாடு
5. கொங்கு நாட்டியல் பக்கம் 156
6. கோவை வானொலி பொன்விழா மலர், பக்கம் 76 - 86
7. பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார், தமிழர் வரலாறு (2 ஆம் பகுதி)
8. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, கொங்குநாட்டு வரலாறு பக்கம் 152
9. மேற்படி பக்கம் 153
10. கொங்கு நாட்டியல் பக்கம் 81.
11. மேற்படி பக்கம் 82

கடவுளர் காட்டும் சமுதாய வரலாறு

நம் முன்னோர்கள், தம் செயல் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வரலாற்றை நுணுக்கமாக மறைத்துவைத்துச் சென்றுள்ளனர். அவ்வுண்மைகளை அறிந்துகொண்டால் மட்டுமே நாம் அறிவுலகில் வாழும் தகுதியுடையோர் ஆவோம்.

நாம் வழிபடும் கடவுள்களும் இயற்கைப் பொருட்களும் - எத்தனையோ வரலாற்று உண்மைகளைத் தமக்குள் அடக்கி வைத்துள்ளன. ஊன்றிப் பார்த்தால் தான், அந்த உண்மைகள் புலப்படும்.

சிவன், திருமால், முருகன், விநாயகர் முதலிய பெருந்தெய்வங்களும் மற்ற குல தெய்வங்களும், கோவில்களும் நம் வரலாற்றை நமக்கு நினைவூட்டும் வரலாற்றுச் சான்றுகள்.

உண்டியல், வேண்டுதல், திருப்பணி, நன்கொடை, விழா, வேடிக்கை என்ற வட்டத்திற்குள்ளேயே நின்றுவிட்டால் - வரலாறு நமக்கு விளங்காது.

மனித அடையாளம்:

இன்றைக்கு நாம் உள்ளது போல, நம் முன்னோர் இருந்ததில்லை. இன்றைய மனித இனம் - பல்வேறு வளர்ச்சிக்

கட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ளது.

அன்றைய மனிதர் கூட்டமாக வாழ்ந்தனர். ஓர் இடத்தில் நிலைத்து வாழாமல் உணவு கிடைக்கும் பக்கம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தனர்; நாடோடியாக வாழ்ந்தனர்.

குலக்குறி:

ஒவ்வொரு மனிதக் குழுவிற்கும் ஓர் அடையாளம் வேண்டுமே! ஏதோ ஒரு விலங்கின் பெயரையே ஒவ்வொரு கூட்டமும் அடையாளமாகக் கொண்டிருந்தது. பின்னாளில் மரம், செடி, கொடி முதலிய இயற்கைப் பொருட்கள் ஏதோ ஒன்றின் பெயர் குலங்களின் பெயராய் அமைந்தது.

மனிதக் குழுக்களுக்கு விலங்கின் பெயர் அமைந்தது எப்படி என்று குழம்ப வேண்டியதில்லை. இன்றும் நாம் பேசுகிறோமே.

‘அந்த நேரத்தில் ஒரு பன்றி மட்டும் குறுக்கே
வராமல் போயிருந்தால் - பேருந்து வந்த வேகத்திலே
நான் தப்பியிருக்க முடியாது.’

பேசுபவரின் குறிப்பிலிருந்து உயிரைக் காப்பாற்றிய விலங்கின் மீது அவருக்குள்ள நன்றியுணர்வை உணர்கிறோம்.

பழங்கால மனிதக் கூட்டமும் இப்படித்தான், தத்தம் சிக்கலோடு ஏதேனும் ஒரு வகையில் தொடர்புடைய விலங்கை நன்றியுடன் நினைத்தன; வழிபட்டு வணங்கின. அந்த விலங்கின் பெயரையே தம் கூட்டத்திற்கு அடையாளமாக்கிக் கொண்டன.

பழங்கால மனிதர்கள் இயற்கையைச் சார்ந்து வாழ்ந்தவர்கள். வேட்டையில் கிடைக்கும் உணவை நம்பியே, அவர்கள் வாழ்க்கை இருந்தது.

சில சிக்கலான சூழல்களில் பங்கு பெற்ற விலங்குகளும் இயற்கை பொருட்களும் - இப்படித்தான் ஒவ்வொரு குலங்களின் அடையாளம் ஆயின. அந்த அடையாளமே குலக்குறிகள் எனக் கூறப்படுகின்றன.

சிறுசிறு குலங்கள் நாளடைவில் இணைந்து பெரிதாயின. இவை இனக் குழுக் கூட்டங்கள் (TRIBAL CONFEDERATION) எனப்பட்டன. குலங்கள் கலந்ததால் - அவற்றின் வழிபாட்டில் பல்வேறு குலக்குறிச் சின்னங்களும் கலந்து இணைந்தன.

இவ்வுண்மைகளைத் தெளிவுபடுத்துவனவே இன்றைய கடவுள் உருவங்கள். முருகன், சிவன், விநாயகன் முதலிய ஒவ்வொரு கடவுளிடத்தும் - இந்த வரலாற்று உண்மைகள் பின்னிக் கிடப்பதைப் பார்க்கலாம்.

முருகன்:

முருகனுக்குச் சேவல் மட்டுமே பழைய அடையாளம். மயில், பாம்பு முதலியவை பிற்காலத்தில் சேர்ந்தவை. சங்க இலக்கியங்களில் கூட வள்ளி, தெய்வானை இரு மனைவியர் செய்தி முருகனுக்குக் கூறப்படவில்லை.

சேவல் ஓர் இனக் குழுவின் அடையாளம். சேவல் குழு மயில் குழுவை வென்றது. இரண்டும் சேர்ந்து பாம்புக் குழுவை வென்றன. அதன் அடையாளமே இன்றைய முருகன்.

பழங்குடி நிலையிலிருந்த சிறுகுழுக்கள் நாளடைவில் நிலைத்து நாகரிகமடைந்தன. உலோகங்களின் பயனை உணர்ந்து கொண்டன. அப்போது, குலக்குழுக்கள் இனக் குழுக்களாக விரிவடைந்த வரலாறே - இன்றைய முருக வணக்கத்தில் அமைந்துள்ளது.

மயிலின் கால்களில் பாம்பு அகப்பட்டிருப்பதையும், சுமைதாங்கும் வாகனமாய் மயில் அமைந்திருப்பதையும், சேவல் மட்டும் கொடியாக உயர்ந்திருப்பதையும் இன்றைய முருகவடிவத்தில் காணலாம்.

15,16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் முருக வழிபாடு தமிழ் நாட்டில் மேலோங்கியது. விசயநகர மன்னர்கள் போன்ற வேற்றவர் கைகளில் தமிழகம் ஆட்பட்ட நேரம் அது. தமிழர்களின் தனித்தன்மையை வலியுறுத்துவதாகவே - முருக வழிபாடு அப்போது முன்நிறுத்தப்பட்டது. தேவை கருதி நிகழ்ந்த செயல் இது.

சிவன் :

காக்கை, பாம்பு, பிறைநிலா, புலி, மான், தீ, அருகம்புல் போன்றவை இனக்குழுக்களின் இனக்குறியீடுகள் (Totemic symbols) (4)

குலங்கள் ஒன்றிணைந்த போது, குலக்குறிகளும் ஒன்றிணைந்த உண்மையை சிவன் உருவத்தைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எருது, வேளாண் மக்களோடு இணைந்த வரலாற்று உண்மையையும் சிவன் கதைகள் தெரிவிக்கும்.

விநாயகர்

யானை என்பது ஒரு குழுவின் குலக்குறி. யானைக்குழு பல குழுக்களை வென்றது. பெரிதாய் விரிவடைந்து, அரசாக மாறியது. இந்த வரலாற்று உண்மைகளையே விநாயகர் உருவம் வெளிப்படுத்துகிறது.

எலிக்குழுவை யானைக்குழு வென்றது. யானைக்குக் கீழ்ப்பட்ட காரணத்தால், வாகனமாக்கப்பட்டது எலி.

குலக்குறியான விலங்கு, குலங்கள் பெருகும் பொழுது ஓர் பெரிய இனக்குழுக் கூட்டத்தின் தெய்வமாகிவிடுகிறது. விநாயகர் வழிபாடு இவ்வகையில் தோன்றியதே! (5)

இந்த வரலாற்று உண்மைகள் தெரியவராத இடைக்காலத்தில் சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் மூத்த மகன் விநாயகர் என்பது போன்ற புராணக்கதைகள் கிளம்பின. அவை இன்றும் பாமரரின் 'முனையை நிரப்பி நிற்கின்றன.

குலதெய்வங்கள்:

இறந்தோர் நினைவாகக் கல்நடுவதும், நடுகல் எனப்படும் அவற்றை வழிபடுவதும் - பண்டை வழக்கம்.

நடுகல்லாய் நிற்கும் முன்னோரை - குலதெய்வமாகவும் காவல் தெய்வமாகவும் அன்றைய மக்கள் கருதினர்.

ஒரு குலத்துப் பிறந்தோரைப் பங்காளிகள் என அடையாளம் காணவும், தமக்குள் மணவுறவு நேராமல் தடுத்துக் கொள்ளவும் குலதெய்வ வழிபாடு உதவியது.

குலத்தலைவர்கள்

ஊர் காத்த வீரர்கள்

தீயில் புகுந்து உயிர்விட்ட பத்தினிப் பெண்டிர் - முன்னோர் வழிபாடாகிய இவ்வழக்கமே - குலதெய்வ வணக்கமாக இன்றும் தொடர்கிறது.

பக்தியின் தொடக்கம்

பழங்கால மக்கள் - தத்தம் குலக்குறியை மனிதனுக்கு மீறிய

ஆற்றலாகக் கருதி, அதனிடம் பக்தி கொண்டனர்.

பழங்கால மக்கள் இயற்கையுடன் கொண்ட தொடர்பினால் விலங்கு, செடி, கொடி என இயற்கைப் பொருள்களைத் தம் பாதுகாவலராகக் கருதி வழிபட்டனர்.

கடவுள் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்ட குலக்குறிகள் - இயற்கைக்கும் மனித சமூகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை விளக்கும் வரலாற்றுச் சின்னங்கள்.

வேட்டையாடி உண்ணும் வாழ்விலிருந்து வேளாண்மை செய்து உண்ணும் வாழ்வு தோன்றியது. அக்காலத்தில் தோன்றியதே தாய்த்தெய்வ வழிபாடு.

இவ்வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே, ஏராளமான அம்மன்கள் இன்றும் வழிபடப்படுவதைக் காணலாம். குழந்தைப்பேறு, மனித இனப் பெருக்கம் இவை சார்ந்த நம்பிக்கைகளின் வளர்ச்சியைத் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம் உணர முடியும். இன்றைய அறிவுலகம் இவற்றைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

போந்தை (பனை), வேம்பு, ஆத்தி என்னும் மூவகை மரங்களோடு இணைத்தே - சேர, சோழ, பாண்டியர் மூவரும் இன்றும் பேசப்படுகின்றனர். மூவேந்தரின் குலக்குறியீடுகளே அந்த மரங்கள். (6)

பேகன் மயிலுக்குப் போர்வையளித்தான் எனப் படிக்கிறோம். தம் குலக்குறியாகிய மயில் துன்புறுவதைப் பேகன் பொறுக்க மாட்டாமையால் இவ்வாறு செய்தான் என்பதே இன்றைய தெளிவு.

தொன்மைக்காலக் குலக்குழுச் சின்னங்கள் பலவும் கடவுள் உருவம் பெற்றது போல, குலக்குழுக்களின் பெயர்கள் பலவும் சாதிக் கூட்டங்களின் பெயர்களாக இன்று தொடர்கின்றன.

அடிக்குறிப்பு

1. நா. வானமாமலை, தமிழர் பண்பாடும் தத்துவமும் 1973 ப.16
2. மேற்படி நூல் . ப. 34
3. க்ா.சிவத்தம்பி, தமிழ் இலக்கியங்களில் மதமும் மானுடமும் 1983 சென்னை ப.21
4. தே. ஞானசேகரன், நாட்டார் சமயம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். 1992 மதுரை. ப.77

5. மேற்படி நூல் ப. 78

6. க.ப.அறவாணன், மரவழிபாடு கிராவிட ஆப்பிரிக்க ஒப்பீடு, 1984 சென்னை.

தமிழர் மத வரலாறு

தமிழனுக்குக் கடவுள் உண்டு; மதம் இல்லை. என்ன சாதி என்றால் சொல்வார்கள். என்ன மதம் என்றால் விழிப்பார்கள் படித்தவர்கள் மட்டுமே 'இந்து' எனத் தங்களுக்குள்ள அடையாளத்தை அறிவார்கள்.

குலூர் மட்டுமல்ல. தமிழ்நாடு முழுதும் தொடரும் நிலை இது. அவர்களுக்குத் தெரிந்தது சாமி மட்டும் தான். இந்து மதம் என்ற அடையாளச் சொல்லை அறியாதவர்களே தமிழ்நாட்டில் அதிகம்.

கிறித்தவ, இசுலாமிய, சீக்கிய மதங்களைக் கூட சாதிகளாகப் பார்ப்பதுதான் சிற்றூர் மக்கள் வழக்கம்.

கிறித்தவசாதி, துலுக்க சாதி, சீக்கிய சாதி என்று கூறுவதை இன்றும் எல்லா ஊர்களிலும் பார்க்கலாம். குலூரிலும் பார்க்கலாம்.

என் மதம், உன் மதம் என்ற வெறியுணர்விற்கு விதையூன்றப்படும் கொடுமை - இப்போதுதான் அரும்பப் பார்க்கிறது.

மதவெறி - அரும்பிலேயே கருகிவிடும் என நம்பலாம். தமிழ் நாட்டின் அறிவு நெறிப் பண்பாடு அப்படிப்பட்டது.

வேளாங்கண்ணி சென்று மாதாவையும் வணங்குவார்கள். நாகூர் தர்கா சென்று ஆண்டவரையும் வழிபடுவார்கள். மதவேறுபாடு கருதாத மனித நேயம் தமிழ்நாட்டின் தனித்தன்மை. இங்கு மதவெறி தலை தூக்கினால் - மண்மணம் மறைந்துவிட்டதென்று பொருள்.

தமிழர்களுக்கு மதம் இல்லை. இயற்கை வழிபாடே தமிழர் நெறி.

தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே செல்வாக்கைப் பெற - நான்கு வட நாட்டு மதங்கள் போட்டியிட்டன.

புத்த மதம், சமண மதம், வைதிக மதம், ஆசீவக மதம் - என்னும் நான்கு மதங்களே அவை.

தமிழர்களிடையே மிகப் பெரும் செல்வாக்கை முதலில் பெற்றது புத்தமதம். ஏனைய வடநாட்டு மதங்கள்- புத்தமதம் பெற்ற செல்வாக்கைத் தமிழ் நாட்டில் பெற முடியவில்லை.

புத்த மதத்திற்கு அடுத்து - தமிழர்களைக் கவர்ந்த மதம் சமணம். கொங்கு நாட்டில் சமணமதச் செல்வாக்கே மிகுந்திருந்தது.

ஆசீவகம் முற்றும் பின்னடைந்திருந்தது. வருணாச்சிரமக் கொள்கையையும் வடமொழியையும் சுமந்து வந்த வைதிக மதம் அரசர்களை முதலில் வசப்படுத்தியது. அவர்கள் மூலம் மக்களை ஈர்க்கத் தொடங்கியது. அதுவே பின்னர் இந்து மதம் எனப் பெயர் பெற்றது. இசுலாமியர் சூட்டிய பெயர் இது.

புத்தம், சமணம், ஆசீவகம் மூன்றும் கடவுள் இல்லை என்னும் கொள்கையுடைய மதங்கள்.

இவை பெற்றிருந்த இடத்தை, இறுதியில் வைதிக (இந்து) மதம் பெற்றுவிட்டது வரலாற்றுப் புதிர்.

பல் கடவுள் வணக்கம், பொருளற்ற மூடச்சடங்கு போன்ற அறியாமை இருள் எழுகின்ற போதெல்லாம் - புதிய ஒளி ஏற்றி சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த முனைந்த அருளாளர் பலரை வரலாறு நெடுகிலும் பார்க்கமுடியும்.

ஆமிரகாம் (ஒரு கடவுட் கோட்பாடு)	கி.மு. 1850
மோசக (யூதமதம்)	கி.மு 1250
கவுதம புத்தர் (புத்த மதம்)	கி.மு 563 - 483
கன்பூசியசு (கன்பூசியம் -சீனம்)	கி.மு. 551 - 479
மகாவீரர் (சமணம்)	கி.மு. 540 - 468
ஏககிறித்து (கிறித்தவ மதம்)	கி.மு. 4-கி.பி. 30
முகமது நபி (இசுலாம் மதம்)	கி.பி 570 - 632
குருநானக்கு (சீக்கிய மதம்)	கி.பி 1469 - 1539
இராமலிங்க அடிகளார்(சமரச சன் மார்க்கம்)	கி.பி 1823 - 1874
தந்தை பெரியார் (சுயமரியாதை இயக்கம்)	கி.பி. 1879 - 1973

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை கொங்கு நாட்டில் சமண மதமே செல்வாக்கோடு திகழ்ந்தது.

எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பே சைவமதம் அறிமுகமாகி, சமணம் வீழ்த்தப்பட்டது.

உடுமலை திருமூர்த்தி மலையிலுள்ள சமணர் கோவிணை. இன்று அமணலிங்கேசுவரர் என இந்து மதக் கோவிலாக மாறியுள்ளதைக் காணலாம்.

இப்படி பலவகையிலும், சமணமதச் செல்வாக்கையும், கோவில்களையும் சைவம் கவர்ந்து கொண்டது.

குலூரில் சைவம், வைணவம், கிறித்துவம், இசுலாம், சீக்கியம் முதலிய மதங்களின் வழிபாட்டிடங்கள் உள்ளன.

மதம் சாராக் குலதெய்வ வழிபாடுகளே இன்றும் குலூரில் மிகுதி. இவற்றை இந்து மதப்பட்டியலில் இணைத்துப் பார்ப்பது இயலாது.

பிராமணப் பூசாரிகள் இக்கோவில்களில் இல்லை. பிராமணர்களோ, பிறமாநில இந்துக்களோ - இந்தக் கோவில்களை ஏற்றெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. இன்றுவரையிலும் இதே நிலைதான் தொடர்கிறது.

குலதெய்வக் கோயில்களின் வழிபாட்டு முறையும் படையல் வகையும், விழா நடப்பும் மண்மணத்தோடு பொருந்தியவை; மக்கள் வாழ்வோடு இணைந்தவை.

ஈசுவரன் கோவில், பெருமாள் கோவில், இராமர் கோவில், விநாயகர் கோவில் முதலிய இடங்களில் பூணூல் அணிந்த சாமிகளையே பார்க்க முடியும். சாமிக்கே அப்படி ஒரு நூலை அணிவித்திருப்பார்கள்.

குலதெய்வக் கோவில்கள், மக்கள் வாழ்வோடு மலர்ந்தவை. மக்களியல்புக்கு மாறான உடல்வேடங்களோ அந்நிய மொழிக் கூச்சலோ அங்கே நுழைய முடியாது, அப்படி நுழைந்திருந்தால் - மக்கள் வாழ்வுக்கு மாறான யாரோ அங்கே நுழைந்திருக்கிறார்கள் என்று பொருள்.

கிறித்தவம்

தமிழ் நாட்டிற்குக் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப முதன் முதல் வந்தவர் தோமையர் எனப்படும் புனிததாமசு. பரங்கிமலை தேவாலயம் இவரால் எழுப்பப்பட்டது.

போர்த்துகீசியராகிய வாககோடகாமா கி.பி 1498 இல்

இந்தியாவிற்கான கடல் வழியைக் கண்டுபிடித்து - கள்ளிக் கோட்டைக்கு அருகில் வந்து இறங்கினார்.

மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் விளையும், சந்தனம், அகில், கிராம்பு, மிளகு, வால்மிளகு, இஞ்சி, மஞ்சள், ஏலம் முதலியவற்றை வாங்கிச் செல்லும் வணிக நோக்கத்துடன் போர்த்துகீசியர் வந்தனர். கிறித்துவமதமும் அவர்களோடு வந்தது.

மீனவர்களே முதன் முதல் கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறினர். இந்து மத வருணாச்சிரமக் கொடுமையிலிருந்து மீளநினைத்த மீனவர்கள் பிரான்சிசு சேவியர் என்னும் பாதிரியார் மூலம் 1542 - 1554 ஆண்டுகளில் கிறித்தவ மதத்தை தழுவினர்.

பரதவரைத் தொடர்ந்து பள்ளர், பறையர், நாடார் முதலிய ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பினர் கிறித்தவ மதத்தில் இணையத் தொடங்கினர். 16 ஆம் நூற்றாண்டில் பல மாவட்டங்களிலும் இந்நிலை பரவியது.

இராபர்ட் டி. நொபிலி என்னும் பாதிரியார் கி.பி. 1606இல் மதுரை வந்தார். கிறித்துவ சமயம் இவர்காலத்தில்தான் விரைந்து பரவியது.

முதலில் பார்ப்பனர்களைக் கிறித்தவர்களாக்கினார். அவர்கள் மூலம் சமய மாற்றத்தை எளிதாக்கினார். எருமைச் செட்டி பாளையக்காரரும் சத்தியமங்கலம் நாயக்கரும் - நொபிலியை ஆதரித்தவர்களில் முகாமையானவர்கள். 1643 இல் சத்தியமங்கலத்திற்குக் கிறித்தவம் அறிமுகமானது.

கிறித்தவ சமயத்தை ஆதரித்த சத்தியமங்கல நாயக்கர் 1649இல் இயற்கை எய்தினார். இவர் இறந்தபின், உயர்சாதியினர் எதிர்ப்பும், கலகமும் கிறித்துவ மதத்தை எதிர்கொண்டன.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்புவதற்காக - இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் பல அமைப்புகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. அவை 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தென்னிந்தியா வந்து செயல்படத் தொடங்கின.

இலண்டன் சமயப்பரப்புநர் கழகம் (லண்டன் மிசனரி ஆப் சொசைட்டி) அவ்வாறு வந்த அமைப்புகளில் ஒன்று. இலண்டன் மிசன் - மதத்தோடு கல்வியையும் அறிமுகப்படுத்தியது.

ஒரு சாதிக்கு மட்டும் உரியதாக இருந்த கல்வியை எல்லோருக்கும் பொதுவாக்கிய பெருமையை - இவ்வமைப்பு கோவை மாவட்டத்தில் உருவாக்கியது.

சத்தியமங்கலம், கருமத்தம்பட்டி, கோவை, தாராபுரம் பகுதிகளில் கிறித்தவம் தொடக்கத்தில் பரவத் தொடங்கியது.

சத்திய மங்கலம் அருளானந்தர் ஆலயம்.

கருமத்தம்பட்டி செபமாலைஅன்னை ஆலயம்

புலியகுளம் அந்தோனியார் ஆலயம்

துடியலூர் யூதாகேயு ஆலயம்

அவிநாசி தோமையர் ஆலயம்

முதலியவை கோவைப் பகுதியில் புகழ்பெற்ற கிறித்தவ வழிபாட்டிடங்கள்.

கிறித்துவ மதத்திற்கு மாறியபோதும் பழைய (இந்து) வழிபாட்டு முறைகளும் சடங்குகளுமே, அன்றைய மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. கி.பி. 1793 வரை இந்த நிலையே நீடித்தது. 1793இல் போப்பிடமிருந்து வந்த ஆணை - பழைய நடைமுறைகள் கைவிடப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியது. தமிழ்க் கிறித்தவர்கள் தொடக்கத்தில் இதனை எதிர்த்தனர்.

ஆங்கிலேயர்கள் 1799இல் கோவைக்கு வந்தனர். அப்போது கிறித்தவ தேவாலயம் எதுவும் கோவையில் இல்லை. தேவாலயம் எழுப்பும் முயற்சி 1867 இல் தொடங்கியது. 27.1. 1872இல் 'ஆல் சோல் சர்ச்' முதன் முதலாகத் கோவையில் திறக்கப்பட்டது.

கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறியபோதும், கீழ்ச்சாதிப் பெண்கள் எனக் காரணம் காட்டி (தாழ்த்தப்பட்டோர், நாடார் முதலியோர்) இரவிக்கை அணிந்து கொள்வது 1813 வரை தடை செய்யப்பட்டிருந்தது.

பிறநாட்டுக் கிறித்துவப் பெண்களைப் போல, இங்குள்ள கிறித்துவப் பெண்களும் சட்டை அணிந்து, தங்கள் உடல் பகுதியை மறைத்துக் கொள்ளலாம் எனக் கர்னல் மன்றோ 1813இல் சட்டம் விதித்தார். இந்தச் சட்டத்தை இந்து மேல் சாதியினர் எதிர்த்தனர்.

கீழ்ச் சாதி பெண்கள் அணிந்த இரவிக்கையைக் கிழித் தெறிந்து கலகம் செய்தனர். 1850 வரை இது போன்ற கலகங்கள்

தொடர்ந்தன. சட்டம் பாதுகாப்பளித்தும் - இரவிக்கை அணிய பெண்கள் முன்வராத நிலை தொடர்ந்தது.

மேல் சாதிப் பெண்களுக்குச் சற்று மாறுபட்ட நிலையில் சாணார் (நாடார்) குலப்பெண்கள் இரவிக்கையணியலாம் என விதித்திருத்தம் செய்து புதுச்சட்டம் வந்தது.

இந்து மதச் சாதிக் கொடுமை காரணமாக 1850 ஆண்டில் நெல்லை மாவட்டத்தில் ஏராளமானோர் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவினர். அவ்வாறு மதம் மாறிய நெல்லை மாவட்டத்தினரில் பள்ளர், பறையர், நாடார் என்னும் மூன்று வகுப்பைச் சேர்ந்தோரின் எண்ணிக்கை மட்டும் 40,100.

இசுலாம்

இந்தியா ஒரு நாடாக உருவெடுக்காத காலத்தில் கி.பி. 712 இல் அரேபியர்கள் சிந்துவின் மீது முதன் முதலாகப் படையெடுத்தனர். படைக்குத் தலைமையேற்று வந்தவர் முகம்மது பின் காசிம்.

தில்லி சுல்தான்கள் - இந்தியாவின் வடகுதியை கி.பி. 1206 முதல் ஆட்சி புரியத் தொடங்கினர்.

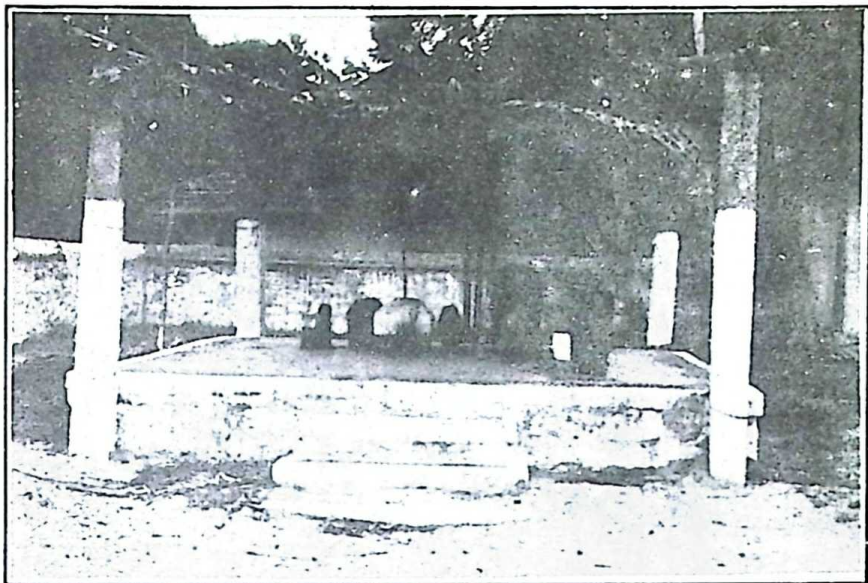
அந்நியச் சுவடே அறியாத நிலையில் அன்றைய தமிழகம் இருந்தது. வட இந்தியாவிற்கு வந்த எந்த அந்நியப் படையெடுப்பும் - கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்நாட்டை எட்டிப் பார்த்ததே இல்லை.

அதனால், இசுலாம் கி.பி. 1311 வரை தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகமாகவில்லை.

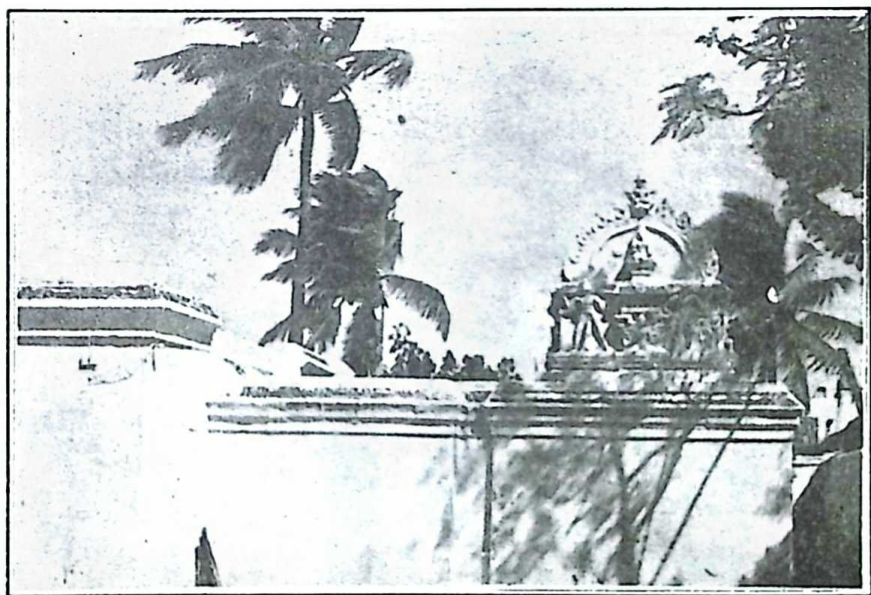
கி.பி. பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பே இசுலாமியர் குடியேற்றம் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டது.

சிந்துவின் மீது முதன்முதல் படையெடுத்த அராபியர் - சிந்து நதிக்கு அப்பாலுள்ள வழிபாட்டு முறைகளுக்கு இந்து எனப் பெயரிட்டனர். நிலப்பகுதிக்கு இந்தியா எனப் பெயரிட்டனர்.

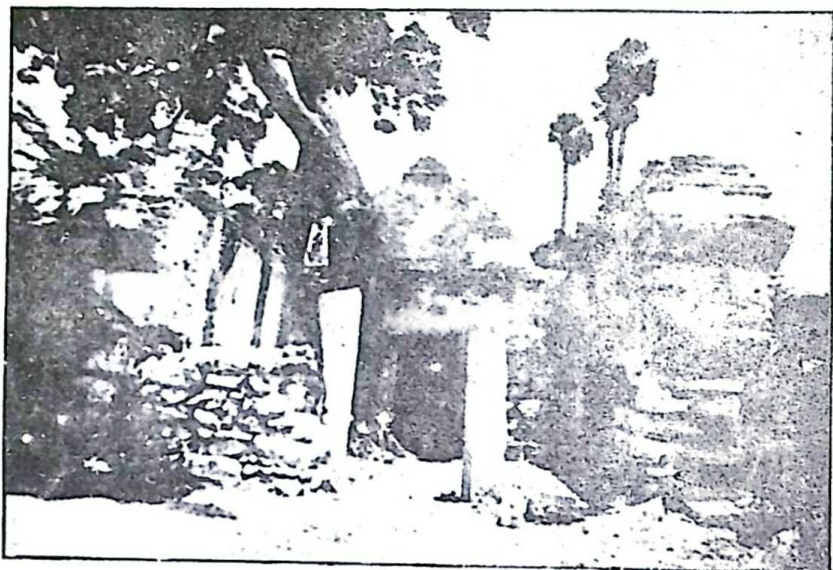
சிந்து நதியை மையமாக்கி - இசுலாமியரால் ஆட்சிபெற்ற பெயர்களே இந்தும், இந்தியாவும்!

(பேரூராட்சி) முனியப்பன் கோவில்

தெற்கு மாகாளியம்மன் கோவில்

கன்னிமார் கோவில்

ஆர்.சி சர்ச்சு (பழையது)

சூலூர் - கோவிலும் திசையும்

ஊரையும் குடியிருப்பையும் பார்த்து, கோவில்கள் அமைவதே வழக்கம்.

சூலூரில் கோவில்கள் அமைந்துள்ள திசைகள் - ஊர் வரலாற்றை அறிய உதவுபவை.

சூலூரின் பெரும் பகுதிக் கோவில்கள், கிழக்கு நோக்கியே அமைந்துள்ளன.

'இராயர் கோவில்' மேற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. காங்கேயம் பாளையத்தில் அமைந்துள்ள இக்கோவில், சூலூரைப் பார்த்தபடி அமைந்துள்ளமை நுணுக்கமானது. சைவ, வைணவ இரு வழிபாட்டு முறைகளும் இக்கோவிலில் பின்பற்றப்படுவது இன்னும் நுட்பமானது.

சூலூரில் வடக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள கோவில்களும் உள்ளன.

அய்யனார்

கொங்காளம்மன்

அத்தனூரம்மன்

மாரியம்மன்

அங்காளம்மன் (கிழக்கு)

மாரியம்மன் (வடக்கு)

பிளேக் மாரியம்மன்

மாசாணியம்மன்

முதலிய கோவில்கள் இத்தகையவை.

சூலூர் பள்ளிவாசல்

திப்புசுல்தான் மானியமாக வழங்கிய இடத்தில் எழுந்துள்ளது சூலூர் பள்ளிவாசல்.

நாற்பது சென்ட் பரப்பளவுள்ள இடத்தில், பள்ளிவாசல் மட்டும் இருபத்தேழு சென்ட் பரப்பில் அமைந்துள்ளது.

பள்ளிவாசலுக்குரிய இடத்தோடு, 4. 56 ஏக்கர் நிலமும் திப்புசுல்தானால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'துலுக்கன்காடு' என்பது அந்நிலத்தின் பெயர்.

பள்ளிவாசலின் முத்தவல்லி (தலைவர்) ஆக 1972இல் பொறுப்பேற்றவர் திரு சையது அகமது.

சூலூர் பள்ளிவாசல்

இப்போது டி.எம்.ஏ. காதர் தலைவராகவும் மொ. காதர் செயலாளராகவும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

ஆர். சி. புனித சகாய மாதா ஆலயம்

கத்தோலிக்கப் பிரிவைச் சேர்ந்த பத்துக் குடும்பங்கள் மட்டுமே 1961இல் சூலூரில் இருந்தன. இவர்களுக்கான சிறிய தேவாலயத்தை அருள் தந்தை எஸ்.எம். இராயப்பா அவர்கள் கட்டி முடித்தார்.

திருச்சி சாலையில் மூன்று ஏக்கர் 25 சென்ட் நிலத்தை - மறைத்திரு சுவரிமுத்து அவர்களின் பேரில் 21. 3. 1960இல் வாங்கிய பெருமையும் இவருக்கு உரியது.

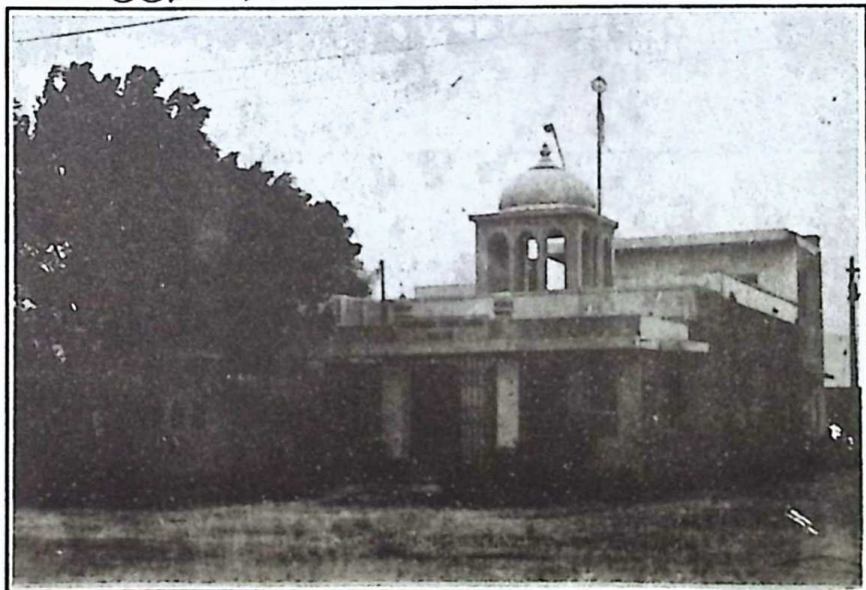
அருள் திரு. இராயப்பா, அருள் திரு. ரெஜிஸ், அருள்திரு. ஜோசப் பிரகாசம், அருள் திரு. சதானந்தம் ஆகியோருக்குப் பிறகு - ஆலய நிர்வாகியாகவும் பங்கு குருவானவராகவும் திகழ்பவர் அருள் தந்தை விக்டர் சந்தியாகு அவர்கள்.

இப்போதைய கோவை மறை மாவட்ட ஆயர் மறைத்திரு. எம். அம்புரோஸ் அவர்களால் 5. 2.1995இல் புதிய சகாயமாதா ஆலயம் திறக்கப்பட்டது.

நாகப்பத் தேவர், நடராசத் தேவர் குடும்பத்தினரிடமிருந்து பெறப்பட்ட 24 ஏக்கர் நிலம் - இப்போது சகாய அன்னை நகர் என உருவெடுத்துள்ளது. அருள் தந்தை விக்டர் சந்தியாகு, ஜோசப் இருவரின் முயற்சியால் உருவான நகர் இது.

சீக்கியர் கோவில்

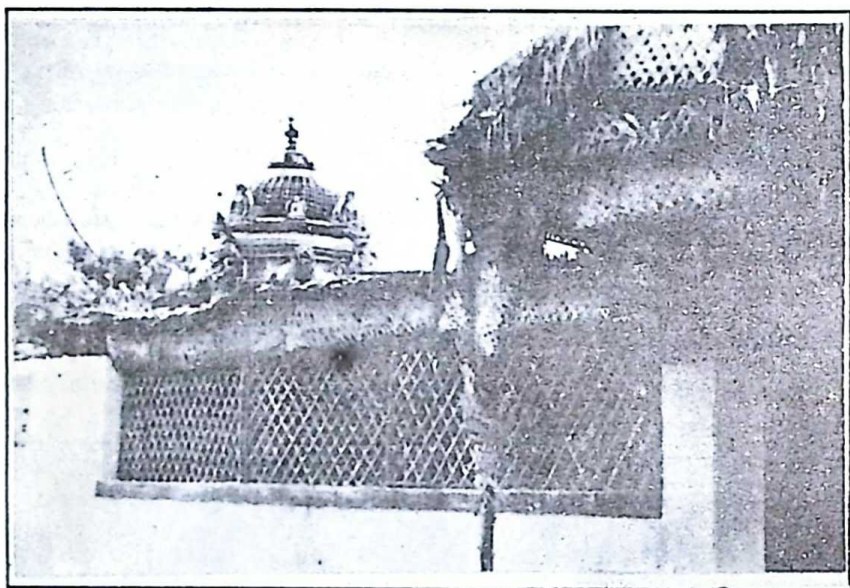
சூலூர் கலங்கல் பாதையில் அமைந்துள்ள இக்கோவிலின் பெயர் குருத்வாரா சிங் சபா.

அன்றைய குலூர் பேரூராட்சித் தலைவர் எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம் அன்பளிப்பாக வழங்கிய இடத்தில் 912.1975ஆம் நாள் இக்கோவில் எழுந்தது.

அவ்தார் சிங், சர்தார் கேம் சிங் - இருவரின் முயற்சியால் எழுந்த கோவில் இது.

'கிரந்த் சாகிப்' என்னும் புத்தகத்தையே இவர்கள் வழிபடுகிறார்கள். அதனைப் படிக்க அனைவருக்கும் அனுமதி உண்டு.

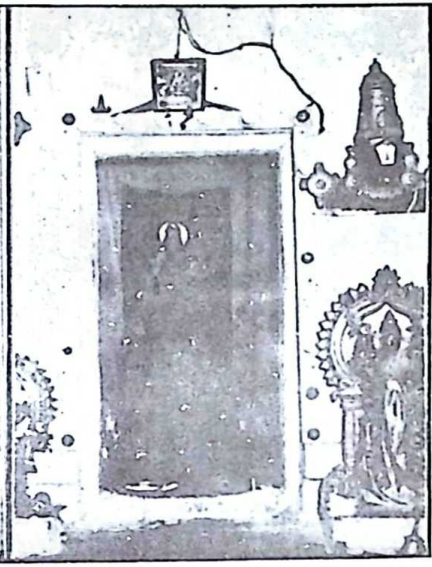

ஐப்பிலியர் திருமண மண்டபம்

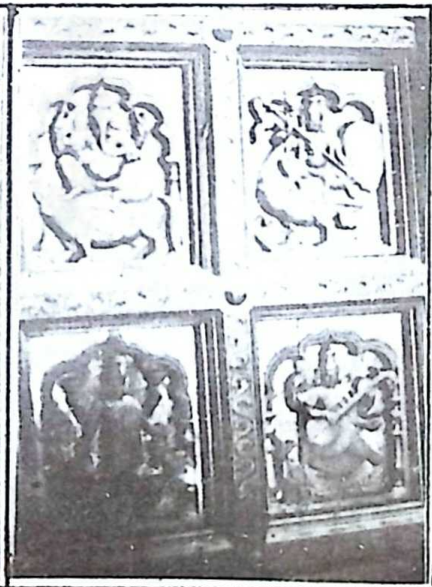
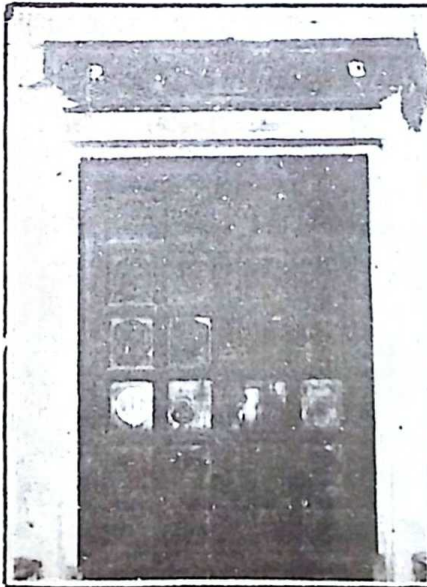

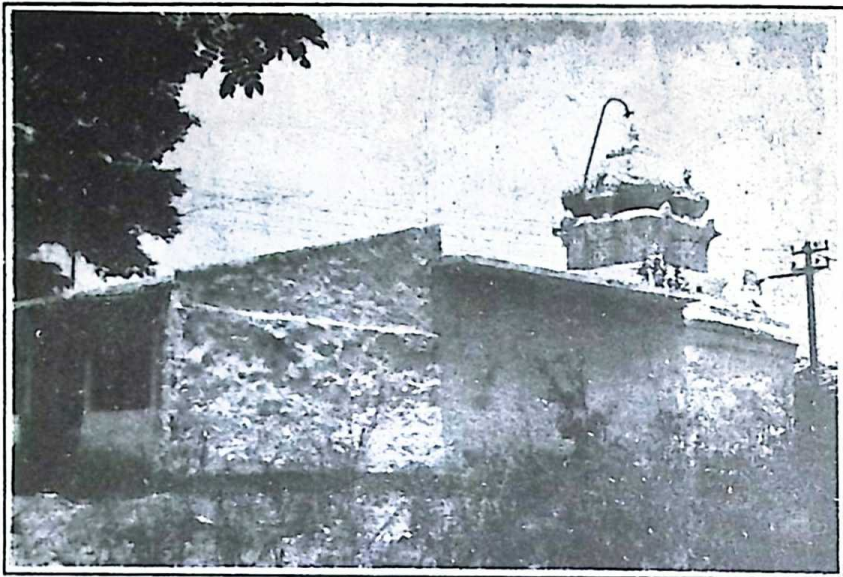
தெற்கு மாகாளியம்மன்

வடக்கு மாரியம்மன்

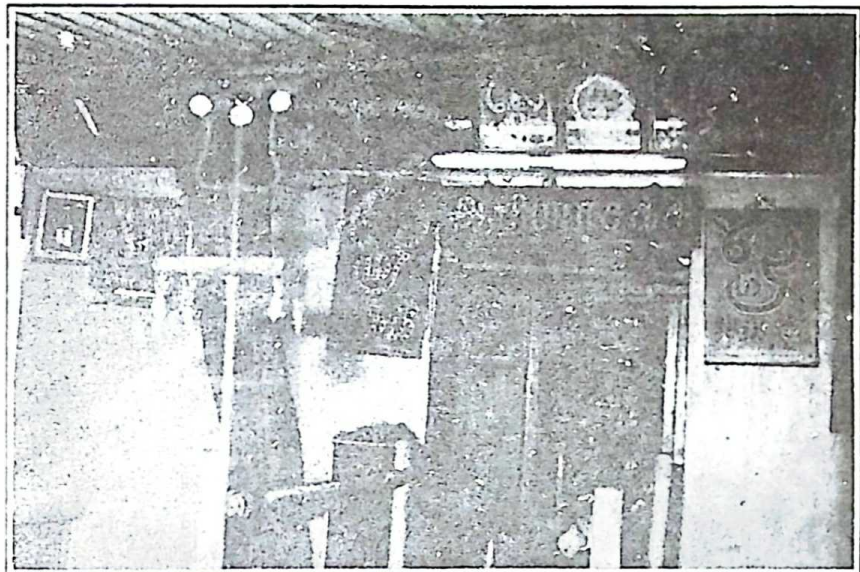
வடக்கு மாரியம்மன் வாயிற்கதவுச் சிற்பங்கள்

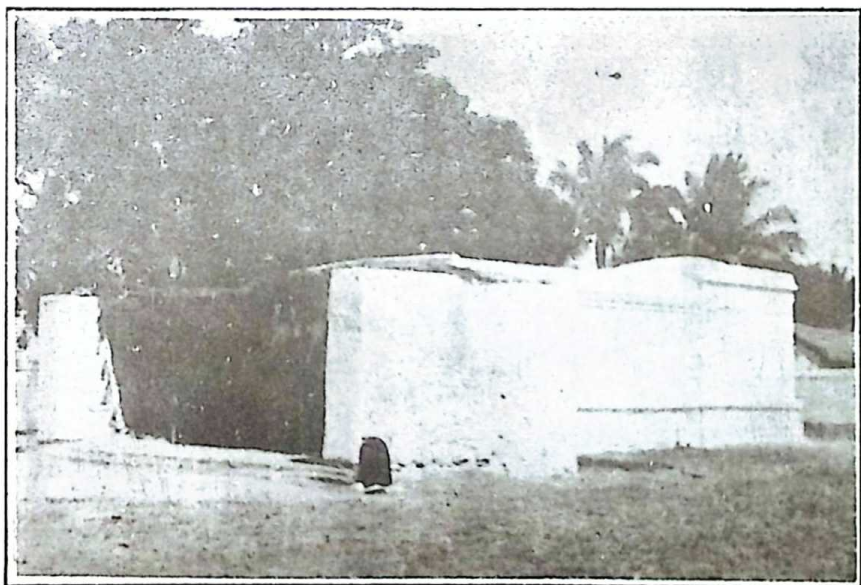
அய்யனார் கோவில்

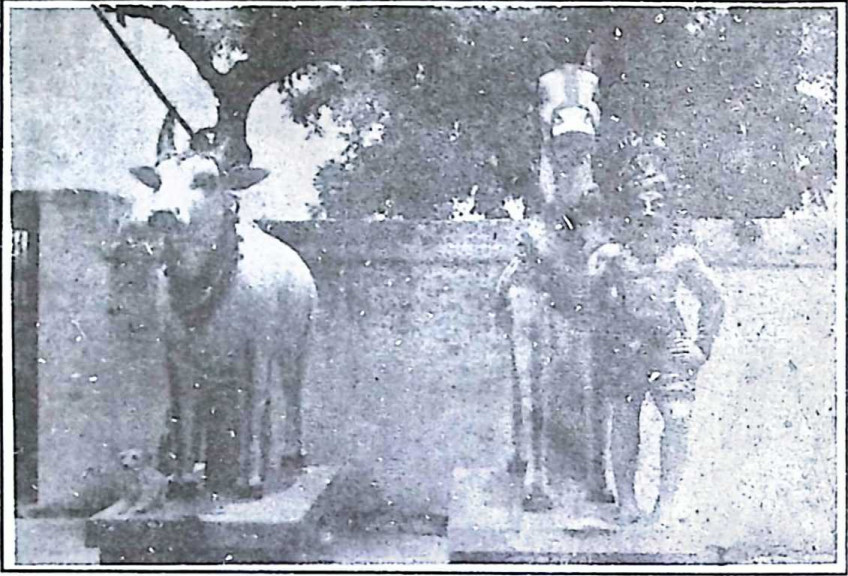
கிழக்கு அங்காளம்மன் கோவில்

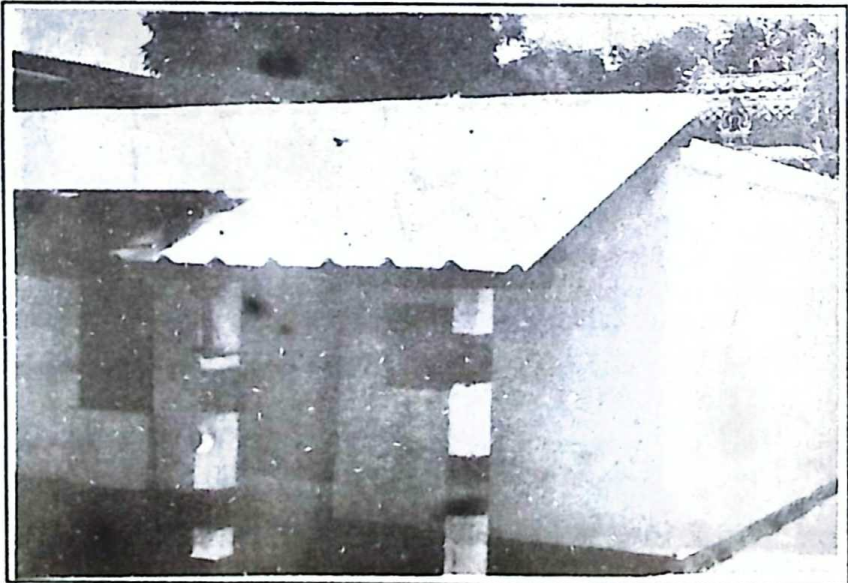
குடலுருவி மாரியம்மன் கோவில்

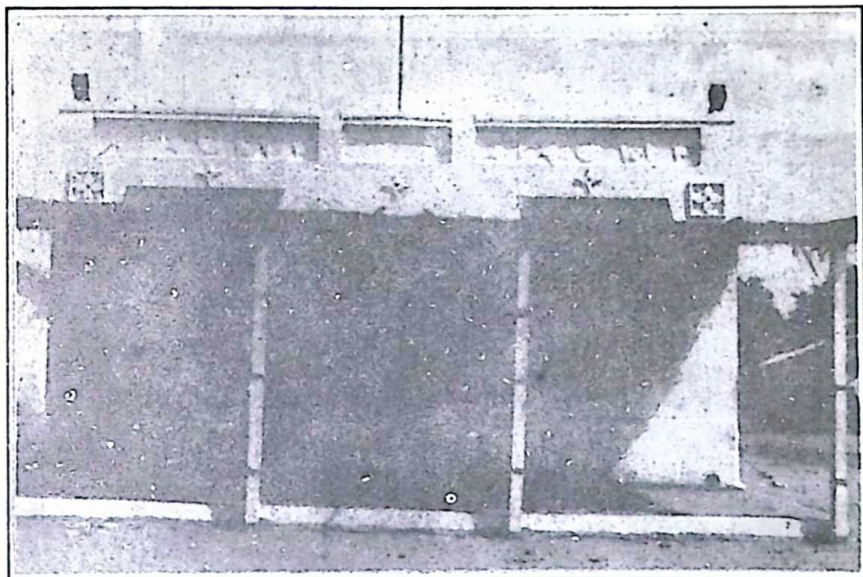
அத்தனூர் அம்மன் கோவில்

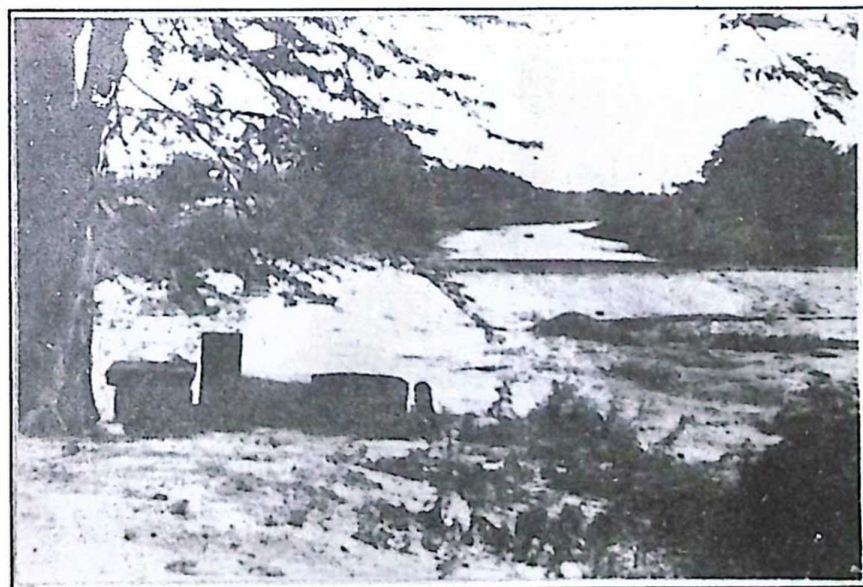
மேற்கு மாகாளியம்மன் கோவில்

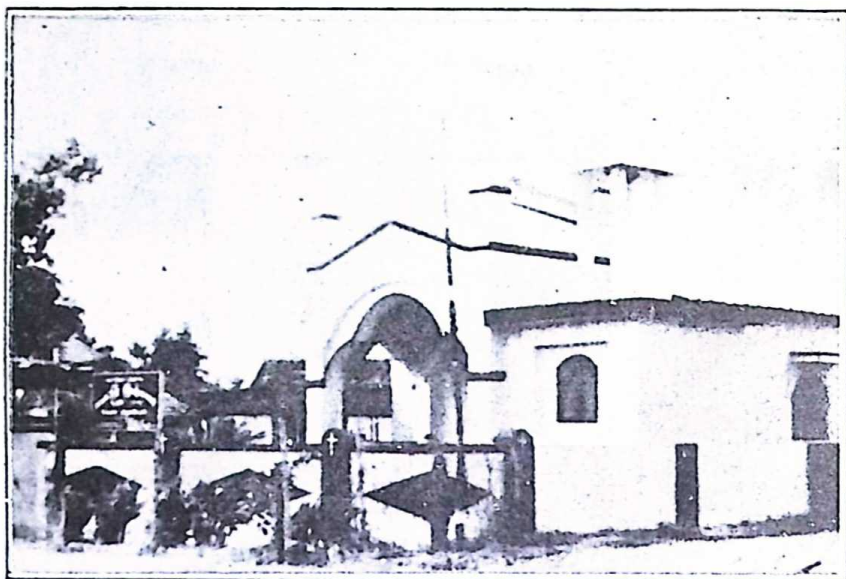
மேற்கு அங்காளம்மன் கோவில் -

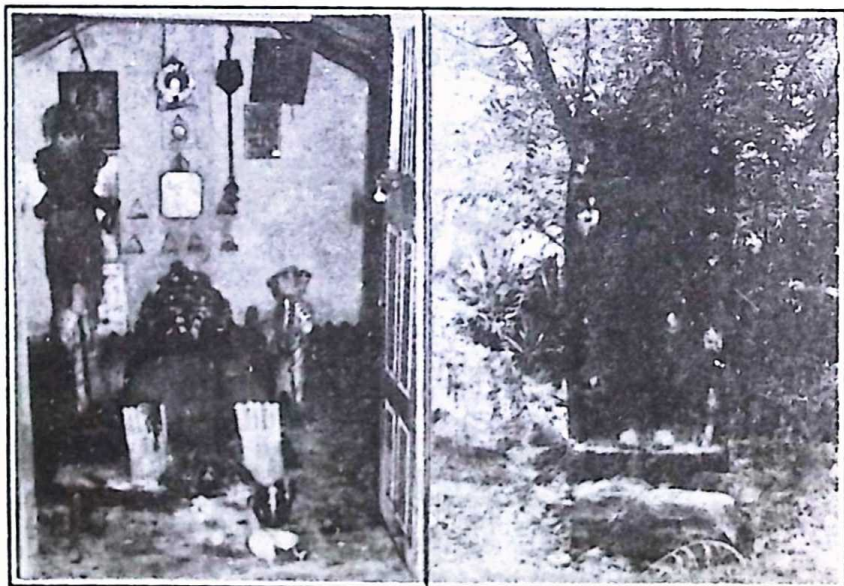
கொங்காளம்மன் கோவில்

சூலூர் அணைக் கோவில்

சி.எஸ்க ஆலயம்

மாசாணியம்மன்

முனியப்பன்

சூலார் வேளாண்மை

கொங்கு நாடு

‘கொங்கு நாடு’ என்ற பெயர், காரணத்தோடுதான் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கொங்கு என்பதற்குரிய பலபொருள்களில் ‘மேடு’ என்பதும் ஒன்று.

மேடும் பள்ளமுமாய் இருந்த நில இயல்பே - கொங்கு நாடு எனப் பெயர்வரக் காரணமாயிருந்துள்ளது.

ஓரி, அதிகன், நன்னன், குமணன் முதலிய குறுநில மன்னர்கள் - கொங்கு நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியை ஆட்சி செய்தமையே நமக்குக் கிடைக்கும் பழைய செய்தி. புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு முதலிய சங்க இலக்கியங்களில் இதற்குரிய சான்றுகளைப் பார்க்கலாம்.

குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சி கொங்குநாட்டில் தோன்றியதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. சேரர்கள் வலிவிழந்து விட்டது ஒரு காரணம்! தமிழகத்தின் பிறபகுதிகளோடு தொடர்பில்லாமல் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் கொங்கு நாடு இருந்தது இன்னொரு காரணம்!

அந்நியர் வருகை

சேர நாட்டுத் தமிழர்கள் வழிவழியாக வாழ்ந்து வந்த பகுதி கொங்கு நாடு! கொங்கு நாட்டை ஆள்பவரோ குறுநில மன்னர்கள்! குறுநில மன்னர்களோ எண்ணிக்கையில் ஏராளம்!

பலரைப் பிரித்தாளுவது எளிதாயிற்றே! எதிரிகளுக்கு அதுவே வாய்ப்பாய் அமைந்தது. அந்நியர் ஆட்சிக்குக் கொங்கு நாடு எளிதாக ஆட்பட்டுப் போனது.

இராட்டிரக் கூடர்கள் வருகை இப்படித்தான் நிகழ்ந்தது.

சுற்றமாய் இருந்தவன் பிளவு பட்டால் போதும்! மற்றவன் நுழைவது வசதியாகி விடுகிறது!

தமிழ்நாட்டு வரலாறு - அன்றுமுதல் இன்றுவரை இப்படித்தான் சுழன்று கொண்டுள்ளது.

இரட்டர் போனார்! கங்கர் வந்தார்!

இது கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டுச் செய்தி! அப்போது வந்த இராட்டிரக் கூடர்கள் 5ஆம் நூற்றாண்டுவரை - அதாவது இருநூறு ஆண்டுக் காலம் கொங்கு நாட்டு ஆட்சியைக் கையில் வைத்திருந்தனர்.

அடுத்து வந்தது கங்கர் ஆட்சி! 5ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை - 500 ஆண்டுகள் - இவர்களிடம் கொங்குநாடு இருந்தது. வடகொங்கில் மட்டுமே இவர்களால் காலான்ற முடிந்தது.

ஒரே காரணம்

கொங்கு நாட்டின் வணிகச் சிறப்புக்கும் வரலாற்றுப் பெருமைக்கும் எது காரணமோ, அதே காரணம்தான் - அந்நியர் ஆட்சி இங்கே அமைவதற்கும்! .

கொங்குநாடு - இயற்கை வளம் மிகுந்தது; செல்வச் செழிப்பு மிகுந்தது. பெருமைக்குக் காரணமான இந்த வளமே - பிறர் கைக்கு உரிமை பறிபோவதற்கும் காரணமானது.

கொங்கு நாட்டின் இயற்கை வளமும் செழிப்பும் உரோமானியரை ஈர்த்தது; தமிழக - உரோமானிய வணிகத் தொடர்பிற்கு வழிகோலியது. இது பெருமைக்குரியது!

இதே வளமும் செழிப்பும் - வேற்று நாட்டு மன்னர்கள், கண் வைக்கவும் கைப்பற்றி அரசாளவும் காரணமாகி விட்டதே! 'இணைவினை' என்னும் அறிவியல் விதி இதுவோ!

சோழர்கள் வந்தனர்

கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் - ஆதித்த சோழன் மூலம் பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சி கொங்கு நாட்டில் ஏற்பட்டது.

தமிழர்களைத் தமிழர்களே ஆண்டனர் என்ற அளவில், அமைதி தரும் ஆட்சி இது.

இராட்டிரக் கூடர், கங்கர் முதலிய வேற்றவர் ஆட்சியில் ஏற்படாத மாற்றங்களைக் கொங்குநாடு, இப்போதுதான் முதன் முதலாகப் பார்த்தது. அதில் முக்கியமானது - வேளாண்மை!

வேளாண்மை வந்தது

வேளாண்மைத் தொழில் சோழர்கள் மூலமே கொங்குநாட்டிற்கு அறிமுகமானது.

கொங்கு நாட்டுப் பழங்குடி மக்கள் - வேட்டை வாழ்வோடும், கால்நடை வளர்ப்போடும் நின்றுவிட்டனர். வேளாண்மையும், தொழிலும் அவர்களுக்கு அறிமுகமாகாத நிலை. தானாய் வளரும் காட்டு வேளாண்மை, ஏதோ சில இடங்களில் அரிதாய் நிகழ்ந்ததோடு சரி. கால்நடை வளர்ப்பில் மட்டும் அவர்களுக்குக் கூடுதல் கவனம் இருந்தது.

நிலையான ஊர்,

ஊருக்கான தொழில்,

தொழில் புரியும் தேர்ச்சியுடைய மக்கள் - இந்த வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொங்கு நாட்டில் உருவாக்கியோர் சோழர்களே!

சோழர்கள் ஆட்சியில் கொங்கு நாடு விரைவான வளர்ச்சி கண்டது.

மன்னர்களின் பணி - செல்வத்தைச் சுரண்டுவதும் சுமந்து செல்வதுமே! சோழ மன்னனும் இதில் விதிவிலக்கானவன் அல்லன்.

இப்படியும் 'திருப்பணி'

கொங்கு நாட்டுத் தங்கம் - சிதம்பரம் நடராசர் கோவிலுக்குக் கூரையாக்கப்பட்டது. சோழன் செய்த 'திருப்பணி' களில் இதுவும் ஒன்று.

குலூர் நிலவுடைமை முறை

குலூருக்கும் - கொங்கு நாட்டிற்கும் வேளாண்மை அறிமுகமானது சோழ நாட்டினர் குடியேறிய ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகுதான்!

அப்போது நிலம் முழுதும் பொதுச் சொத்தாகத் தான் இருந்தது. இருக்கும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப விளை நிலம் 'கரையீடு' செய்யப்படும். கரையீடு செய்பவர் கரையாளர். கரையா(ளர்)ராயத் தேவர் வீதி இன்றும் குலூரில் உள்ளது.

நிலமும் குடும்பமும் எண் வரிசையிடப்பட்டு, குலுக்கல் முறையில் வழங்கப்பட்ட முறை 'கரையீடு'.

குறைந்தது எட்டாண்டு என்ற ஆண்டு வரையறையுடன் நிலம் ஒப்படைக்கப்படும். நிலம் பேணப்படாவிட்டால் விளைச்சல் குறையுமே! அதனால், குலுக்கல் முறையில் நிலம் கைமாறிக் கொண்டே இருக்கும்.

நிலம் உரிமையாக்கப்பட்ட நிலை 13 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் குலூரில் உருவானது. அப்போதும் கூட 'உரிமை' என்பது நிலம் ஒருவரிடமே இருக்கும், அவ்வளவுதான்! விற்கும் உரிமைக்கு இடமில்லை. நிலம் முழுவதும் அரசுரிமை என்பதில் மாற்றமில்லை.

புதிய நிலத்தை விளை நிலமாக்குவோர்க்குத் தொடக்கத்தில் வரி கிடையாது. விளைச்சலில் ஆறில் ஒரு பங்கு அப்போது அரசு வரி. அவ்வரியில் முதலில் அரைக்கால் பங்கும் பின்பு அரைப்பங்கும் சில ஆண்டுகளில் முழுவரியும் செலுத்தும் ஏற்பாடு இருந்தது.

வரிச் சலுகை காரணமாகச் குலூரில் விளை நிலங்கள் பெருகின.

16ஆம் நூற்றாண்டில் தான் நிலம் முழு உரிமையான நிலை பிறந்தது. வாங்க, விற்க நிலத்தின் மீது முழு உரிமை அப்போது தான் கிடைத்தது. கொங்குநாடு முழுதும் இதுதான் நிலை.

நிலவுடைமை முறை நானூறு ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட ஒன்று. அதற்கு முன் நிலம் முழுதும் அரசுடைமை என்பதே வழக்கத்தில் இருந்தது.

வேளாண்மை செழிப்படைந்த 9ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பே நிலையான குடியிருப்புகள் எழுந்தன.

கொங்கு நாட்டுப் பூர்வீகக் குடி மக்கள் நாடோடிகளாகவே வாழ்ந்தனர். சோழர் குடியேறிய பின்பே நிலையாக ஓர் இடத்தில் வாழும் முறை உருவானது.

மன்னன் வழங்கிய நிலக் கொடையைப் பெற்றவர்களுக்கு மேலும் ஒரு சலுகையாகவே, அரசன் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினான்.

உழைக்கும் மக்களுக்கான பணிகள் அரசனால் நடத்தப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் இல்லை.

கோவிலைச் சார்ந்து வாழ்வோராகவே குடி மக்கள் வைக்கப் பட்டிருந்தனர்.

கோவில் பணிகளில் ஈடுபடுவோர்க்கு மட்டும் நில உரிமை, கொடையாக வழங்கப்பட்டிருந்தது.

வலங்கை, இடங்கை எனும் இரு சாதிப் பிரிவுகளில் இடங்கைப் பிரிவுச் சாதிகளே கொங்கு நாட்டில் இருந்தன. வலங்கைப் பிரிவுச் சாதிகளுக்கான கல்வெட்டு - கொங்கு நாட்டில் இதுவரை ஒன்று கூட கிடைக்கவில்லை.

சூலூர் நிலங்களுக்குரிய பெயர்களாக இன்றும் வழங்கப் படுவனவற்றில் சில :

சோழன் காணி	சூரியன் தார்
தேவடியாள் தோட்டம்	கொள்ளுவாய்க் காடு
பண்டாரம் நிலம்	தென்னையடி
அய்யனார் நிலம்	மேலப்பத்து (பெரியகுளம் பாசனம்)
புலவன் நிலம்	கீழப்பத்து (சின்னகுளம் பாசனம்)
சத்தரத்து மானுவம்	நடுப்பத்து
அரிசிகட்டி நிலம்	புளியடி
கஞ்சா நிலம்	கம்பரிசிமேடு
பஞ்ச நிலம்	பாகலடி
கருஞ்சாமி நிலம்	அணையடி

பட்டக்காரர் நிலம்

அத்தியடி

பெரிய மானுவம்

மாலைகட்டித் தோட்டம்

கொட மானுவம்

தலையாரி நிலம்

அன்றைய குலூரில் நிலவுடைமையாளராக (பூமிகாரர்) பார்ப்பன வகுப்பினரே இருந்தனர். அவர்களிடம் குத்தகைக்குப் பெறுவோராக (கொத்துக்காரர்) தேவர் வகுப்பினர் இருந்தனர். உள்குத்தகை (புள்ளிக்காரர்) பெறுவோராகப் பிற சாதியினர் விளங்கினர்.

தேவர் வகுப்பினருக்கு அடுத்த நிலையில் பண்ணாடிமாரும் (பள்ளர்) பறையரும் இருந்தனர்.

வேளாண்மைப் பணிகளுக்கு உதவுவோராக - தொழில்வாரி சாதியினர் இருந்தனர்.

வெற்றிலை விற்கும் வணிகராக இசலாமிய வகுப்பினரும், மளிகை முதலிய பிற பொருள் வணிகராக செட்டியார் வகுப்பினரும் இருந்தனர்.

சாதிவாரி நிலப் பெயர்கள் குலூர் நிலங்களுக்கு இன்றும் வழங்கப்படுகின்றன :

பார்ப்பான் திட்டு	கரையான்பட்டி	பண்டாரம் தோட்டம்
கருமான் நிலம்	குறவன் நிலம்	குசவன் நிலம்
கொல்ல நிலம்	பண்டாரம் நிலம்	வண்ணான் மேடு
தட்டார் நிலம்	பறையன் காணி	நாகவன் பத்து
போயர் நிலம்	சக்கிலியன் தோட்டம்	அய்யன் குழி

குலூர் விளைச்சல்

குலூர் பெரியவர்கள் பேச்சுவாக்கில் 'வெள்ளந் தண்ணி வந்த போது' எனக் குறிப்பிட்டால், அது காலத்தை கணக்கிடும் முறை எனப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குலூர் நொய்யலாற்றில் 1942ஆம் ஆண்டு பெரும் வெள்ளம் வந்தது. அதனையே 'வெள்ளந் தண்ணி வந்த போது' எனக் குறிப்பிட்டுக் கால அளவு ஆக்கிக் கொண்டது குலூர்.

குலூர் வேளாண்மை என்பது 1956க்கு முன்பு இருந்த செழிப்பைக் குறிப்பது.

அப்போது இருந்த வேளாண்மை நிலத்தில் பாதி வெற்றிலை விவசாயம்.

எஞ்சிய நிலத்தில் முதல் போகம் நெல்லும் பருத்தியும் போடுவார்கள். இரண்டாம் போகம் கம்பு, இராகி, சோளம், மல்லி என கோடை வேளாண்மை செய்வார்கள்.

மானாவாரி விவசாயமாகவே முதலில் பருத்தி வந்தது. நடவு முறை அதற்குப் பின் அறிமுகமானது.

பருத்தி, நெல் இரண்டுமே அப்போது ஆறுமாதச் சாகுபடி.

சின்ன கிச்சடி, பெரிய கிச்சடி, சர்க்கார் சம்பா, நெல்லூர் சம்பா, வாழைப்பூ சம்பா, கார்த்தி சம்பா, செங்கல்பட்டு சிறுமணி, ஆனைக் கொம்பன் - முதலியவை குலூரில் விளைந்த அன்றைய நெல் வகைகள்.

குலூரில் சமீன் முறை கிடையாது. இரயத்துவாரி முறை மட்டுமே, ஆங்கிலேயர் கால நடை முறையாக இருந்தது.

இப்படியும்...!

குலூர் வேளாண்மையில் அண்மை நாள்வரை, அடமானத்து ஆட்கள் என ஒரு பிரிவு கூலித் தொழிலாளர்கள் இருந்தனர்.

வாங்கிய பணத்தை உழைப்பால் அடைக்க வேண்டியது இவர்கள் கடமை.

வேலை செய்யும் போது, முதல் நாள் மட்டும் இவர்களுக்குக் கூலிதரமாட்டார்கள். பிறகு நான்கணா கூலி உண்டு.

சொத்து பெருகிய முறை

'வரிகட்டினால் நிலவுரிமை பெறலாம்' என்ற விதி (தர்காஸ்) முன்பு இருந்தது. ஆட்சியாளர்களுக்கு நெருக்கமாய் இருந்த பார்ப்பன வகுப்பினர், இதனைப் பயன்படுத்தி எல்லா நிலங்களையும் வளைத்துக் கொண்டனர்.

குலூருக்கு மேற்கே தென்னம் பாளையம் என்ற ஊர் இருந்தது. 1900ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த நிலநடுக்கத்தினாலோ நோய் காரணமாகவே - அந்த ஊர் அழிந்து போனது.

குலூர் மக்கள் நிலவரி கட்டும் கச்சேரி, தென்னம் பாளையத்தில் தான் முன்பு இருந்தது.

நிலவரி கட்ட முடியாதோர், கச்சேரியை வலம் வந்து மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். இதனை மானக்கேடாகக் கருதிய பலர், நிலத்தை அரசிடம் ஒப்படைத்து வெளியேறினர்.

நிலவரி கட்டாமல், கச்சேரியை வலம் வந்து மன்னிப்பு கேட்டு விட்டு - அந்த வரிப் பணத்தைச் செலுத்தி மற்ற நிலங்களை வளைத்துப் போட்டுக் கொண்ட 'புத்திசாலி'களும் உண்டு.

குலூர் வெற்றிலை

குலூரில் வெற்றிலை விளைச்சலே மிகுதி. இது நான்காண்டு 'வெள்ளாமை'.

ஒன்றரையாண்டுகள் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். அதன்பின் முப்பது நாட்களுக்கு ஒருமுறை வெற்றிலை மூலம் வருவாய் வந்து கொண்டே இருக்கும்.

குலூர் நெல்

நெல் விளைச்சலும் குலூரில் உண்டு. நெல் அறுவடையின் போது - களத்துமேட்டிலேயே வண்ணார், நாவிதர், குயவர், பண்டாரம், ஆசாரி, தண்ணீர்கட்டி முதலியோருக்கு நெல் வழங்குவார்கள். 'கட்டுமானக் கூலி' என்று இதற்குப் பெயர்.

'தண்ணிகட்டி'க்கு மட்டும் கட்டுகதிர் வழங்குவது குலூர் வழக்கம். சுமக்க முடிந்த அளவு நெற்கதிரை எடுத்துச் செல்லும் உரிமை தண்ணிகட்டிக்கு உண்டு. மற்றவர்களுக்குச் 'குட்டடி நெல்'லே கூலியாகக் கிடைக்கும்.

உரம்

நெல் வயலுக்கு அதிகம் உரம் போட மாட்டார்கள். கொடிக்காலுக்குத் தான் அதிக உரம் போடுவார்கள்.

மாட்டு எரு, கழுதை லத்தி, கடலைப் புண்ணாக்கு, வேப்பம் புண்ணாக்கு - இவை மட்டுமே அன்றைய குலூர் கண்ட உரங்கள்.

கொளிஞ்சி, எருக்கிலை, ஆவரை முதலியவற்றை முன் கூட்டியே விதைப்பதை சணப்பு என்பார்கள். அவற்றை மடித்து உழுது, அதன் மீது விதைப்பார்கள்.

‘சணப்பு’தான் முக்கிய உரம் அதைவிட்டால் புண்ணாக்குதான்! ‘உப்பு உரம்’ அண்மை நாளில்தான் அறிமுகமானது.

வெற்றிலை வீழ்ச்சி

குலூர் கொடிக் காலில் ‘வேரமுகல் நோய்’ 1950இல் வெற்றிலையைத் தாக்கியது. பாசனத்திற்கான நீர் வளமும் குறைந்தது. வறட்சியும் நோயும் சேர்ந்து கொள்ள, குலூர் வெற்றிலை வேளாண்மை 1960க்குள் நசிந்து மறைந்தது.

இலக்கிய வெற்றிலை

குகு 4 நக்குப் புகழ் சேர்த்த விளை பொருள் வெற்றிலை.

பூ, காய், கனி எதற்கும் இடந்தராமல் வெறும் இலையாக மட்டும் கொடியில் காணப்படுவதால் வெற்றிலை எனப் பெயர் வந்தது. வெள்ளிலை, திரையல், அடகு எனத் தமிழில் இதற்குப் பல பெயர்கள்.

வெண்மையான இளம் இலை என்பதால் வெள்ளிலை. சுருளாக மடிக்க (திரைக்க)த் தக்கது என்பதால் திரையல். அடகு (கிரை) போல் உண்ணப் படுவதால் அடகு.

வெற்றிலை பயிரிடும் முறை

‘குலூரின் மறு பெயர் வெற்றிலை’ என ஊருக்குப் புகழ் சேர்த்த பொருள் வெற்றிலை! வெற்றிலைப் பயிரையே பார்க்காத தலைமுறையை இன்றைய குலூர் பார்க்கிறது. வெற்றிலைப் பயிரைப் பார்க்கா விட்டாலும், வெற்றிலை பயிரிடும் முறையை யாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வெற்றிலைக் கொடிக்கால் எனப் பெயர் இருந்தாலும், முதலில் நடப்படுவது அகத்திதான். அகத்தி நடுவோருக்குப் பொங்கலிட்டு வழங்குவது குலூர் வழக்கம்.

வெற்றிலைக்கு விதை கிடையாது. கொடியாக வாங்கி வந்து தான் நடவேண்டும். கொடிக்காலுக்குள் செருப்பு அணிந்து செல்லக் கூடாது.

ஓர் ஏக்கர் நிலத்தை 25 மாகாணியாக அதாவது 300 சள்ளையாகப் பிரித்துக் கொள்வார்கள். அவரவர் தேவைக் கேற்ப சள்ளை ஒதுக்கிக் கொள்வார்கள். 50 சள்ளை ஒரு புள்ளி. (‘பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக்கு உதவாது’ என்பது இதைத் தானோ!)

முதலில் பட்டத்தைக் கொத்திவிட்டு, மூன்றடிக்கு ஒரு பட்டம் வகுப்பார்கள். நல்ல நேரம் பார்த்து ஆடி மாதம் வளர் பிறையில் சாணுக்கு ஒன்றாக அகத்தி விதை ஊன்றுவார்கள். பட்டங்களுக்கு இடையே உள்ள பகுதி கிடங்கு. பத்துக் கிடங்குக்குச் சமமாய்ப் பரவுமாறு தண்ணீர் விடுவார்கள்.

இருபத்திரண்டு நாளில் அகத்தி வளர்ந்து விடும். நெற்றி மட்டம் வந்தால் போதும். உயரே கட்டி விடலாம். இப்போதுதான் வெற்றிலைக் கொடி நடுவதற்குச் சரியான நேரம்.

“வெற்றிலைக் கொடி நடவா? இன்று

திருப்தியாகச் சாப்பிடலாம்’ என்று நடவு வேலைக்கு மகிழ்ச்சியோடு வருவார்கள். நடவு வேலை செய்வோருக்குக் கட்டாயம் சாப்பாடு உண்டு. நடத் தொடங்கும் போது, தலைமடை தென் கடைசியில் வழிபாடு நடக்கும். ஒவ்வொருவரும் விதை மாற்றி பிடிமண் ‘புள்ளாரை’க் கும்பிடுவார்கள்.

கொழுந்து, இளங்கால், முதுகால் என வெற்றிலையில் மூவகை. முதுகால் நிலையில் உள்ளதையே பறித்து வந்து நடவேண்டும்.

ஒரே மாதத்தில் வெற்றிலை தழையத் தொடங்கி விடும். மரஏணம் கொண்டு தண்ணீர் இறைப்பு நடக்கும். சிறிய தோணி வடிவில் இரண்டடி நீளம் இருப்பது மரஏணம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ‘பட்டை’ என்பார்கள். தொடக்கத்தில், சில நாள் இடைவெளி விட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சி, பத்து நாள் காய்ச்சல் போடுவார்கள். அப்போதுதான் வேர் பிடிக்கும்.

ஒரு மாதமாகிவிட்டதா? இப்போது கட்டை கொடி அறுக்கலாம். 50 நாள் ஆன பின், வெற்றிலைக் கொடியை அகத்தியுடன் ஆக்கை கட்டும் எடுத்துக் கட்டுதல் நடக்கும். வாழை நாருக்குப் பெயர்தான் ஆக்கை. இரண்டு அகத்திகளை இணைத்துக் கட்டுவது கூடாரம் கட்டுதல்.

வெற்றிலை விளைச்சல் வெளியே தெரியாமல் இருப்பதற்காக, கொடிக்காலைச் சுற்றிப் பேய்க்கரும்பை வேலி போல் நடுவார்கள்.

மாட்டுச் சாணம், கழுதை லத்தி இவைதான் முக்கிய எரு. கோழி எரு, பன்றி எரு கூடாது. ‘குடு..... கொடி தாங்காது’ எனப் பதறுவார்கள்.

பட்டத்தில் தண்ணீர் நிற்பது போல், விளிம்பை மண்ணால் உயர்த்தும் கங்கு வைத்தல் வேலை நடக்கும்.

கொடியின் அள்ளையில் (பக்க வாட்டில்) வெடிக்கும் வெற்றிலை - மாற்று வெற்றிலை. இதன் காம்பு தடிமனாக இருக்கும். இதற்கு முந்தைய நிலை கொழுந்து வெற்றிலை.

மாற்று வெற்றிலை வெடிப்பதே இளங்கால். முதலில் கிள்ளுவது கன்னிப் பறி வெற்றிலை வெட்டும் விரற் கருவியின் பெயர் இருப்புளி. கொடிக்கால் வேலைக்கு உதவுவது ஆக்கை அரிவாள்.

தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வெற்றிலை பறிக்கலாம். மூன்று ஆண்டிற்குப் பின் கொடிகள் அகற்றிய பின் நிற்பது கிளை வெற்றிலை.

வெற்றிலைக்கு மருந்தடிப்பது கிடையாது. வெற்றிலைக் கொடி நடும்வரை சடைக்கால்; நட்டபின் கொடிக்கால்

வட்டக் கொடி, கல்லாசி, கர்ப்பூரம், சித்துக்கொடி வெற்றிலைகளில் - 'வட்டக் கொடி' மட்டுமே குலூரில் பயிரிடப்படுவது வழக்கம். வீட்டுப் பயன்பாட்டுக்காகக் கொஞ்சமாய் 'கர்ப்பூர வெற்றிலை' நடுவார்கள்.

குலூர் வெற்றிலையைப் பிற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றிச் செல்ல - தொடர் வண்டியில் தனிப் பெட்டியே முன்பு ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது.

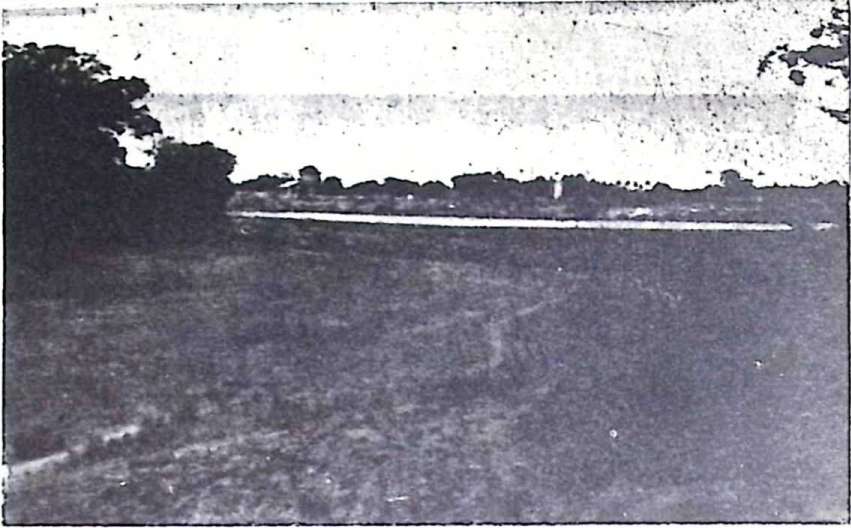
குலூரில் 1891ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மையை மட்டும் நம்பியிருந்தோர் 2090 பேர். கூலித் தொழிலாளர்கள் 610 பேர். வேளாண்மை சார்ந்த கருவித் தொழிலாளர் 18 பேர். வணிகர்கள் 331 பேர். நெசவாளர்கள் 331 பேர். பிற வகைப் பணியாளர் 1545 பேர்

அரசுப் பணியாளராகப் பார்ப்பன வகுப்பினரை மட்டும் பார்க்க முடியும். ஆசிரியர்களாகவும் அவர்களே இருந்தனர்.

ஆலைத் தொழிலாளர் என்று 1891இல் குலூரில் எவரும் கிடையாது.

தொழில்கள் என்ற முறையில் 1910இல் குலூரில் இருந்தவை நான்கு எண்ணெய் ஆலைகளும் பதினாறு மரசர்க்கரை ஆலைகளும் தான்!

அதே ஆண்டில் குலூரில் இருந்த நீர் ஏற்றங்க(வலை)களின் எண்ணிக்கை நூற்று எழுபத்தொன்று. அந்த ஏற்றங்கள் இன்று போன இடம் தெரியவில்லை. மின்சார நீர் இறைப்பி வந்த பிறகு, ஏற்றங்களுக்கு ஏது இடம்?

குலூர் நில வளமும் நீர்வளமும் ★

தமிழக அரசின் வருவாய்த்துறையின் பதிவுப்படி குலூர் கிராம எண் : 80

கொங்கு மண்டலத்தின் நிலவளத்தையும் நீர்வளத்தையும் காத்திடும் நொய்யல் ஆற்றின் வலக் கரையில் பல்லடம் வட்டத்தில் கோவைக்கும் பல்லடத்திற்கும் இடையே - சரியாக 18 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் - கோவை திருச்சி நெடுஞ்சாலையில் அமைந்துள்ளது குலூர்.

கோவை-சென்னை தேசிய நெடுஞ்சாலையிலிருந்து 6 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், சென்னை - கோவை இருப்புப் பாதையிலிருந்து 3 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது குலூர்.

குலூரின் வடக்கு எல்லை முழுவதையும் நொய்யல் ஆறு தொட்டுத் தழுவிச் செல்கிறது.

1950 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு வரை ஆடி மாதம் தொடங்கி குறைந்தது எட்டு மாத காலம் வெள்ளம் நொய்யலாற்றில் பெருக்கெடுத்து ஓடும். இந்த நொய்யல் ஆற்றின் மூலம் நீர் பெற்று ஆண்டு முழுதும் நிரம்பி நின்றன- குலூரிலுள்ள இரண்டு குளங்களும்! ஒன்று பெரிய குளம்! மற்றொன்று சிறியகுளம் அல்லது செங்குளம்!

★ இக்கட்டுரையை உருவாக்கி வழங்கியவர்
குலூர், திரு. கு.ர. தங்கவேலு அவர்கள்

குலூரின் வடக்கு எல்லையாக ஆற்றின் தென்புறக் கரையில் இக்குளங்கள் அமைந்துள்ளன. இரு குளங்களையும் நிரப்பியபின் நீர், மீண்டும் ஆற்றை அடைகின்ற வகையில் - இரு குளங்களும் அமைந்திருப்பது ஒரு சிறப்பு

இந்த நொய்யல் ஆறும் அதனைச் சார்ந்த இரு குளங்களுமே - குலூரின் வாழ்வைத் தீர்மானிப்பதில் முதன்மையான பங்குடையவை.

கோவை மாவட்டத்தின் மூன்று புறங்களிலும் உயர்ந்து நிற்பது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை. இந்த மலைத் தொடரில் 25 கிலோ மீட்டர் அகலம் கொண்டது பாலக்காட்டுக் கணவாய்.

ஆண்டு தோறும் - தென்மேற்குப் பருவக் காற்று மூலம் - பல்லடம் வட்டத்திலே அதிக அளவு மழை பெற்ற பகுதி குலூர். இப்போதோ சராசரி மழையளவு ஆண்டுக்கு 500 மிமீட்டருக்குக் குறைவு.

தை தொடங்கி மாசி, பங்குனி, சித்திரை வரை வெப்பத்தில் குலூர் வாடும். வைகாசி தொடங்கி ஆனி ஆடி, ஆவணி வரை தென்மேற்குப் பருவக்காற்று வீசும். ஆடி மாதத்தில் 60 கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் சாரலுடன் காற்று வீசும்.

புரட்டாசியில் தொடங்கும் வட கிழக்குப் பருவமழை, ஐப்பசியில் அடை மழையாகும். கார்த்திகையில் மேக மூட்டமும் மழையுமாக இருக்கும். மார்சுமியில் பனி மூட்டம் மிகுந்திருக்கும்.

தையில் வேனில் (வசந்தம்) தொடங்கும். மாசி, பங்குனியில் கோடை வரும். சித்திரையில் வெயிலும் சுழற்காற்றும் மாறிமாறித் தோன்றும். இவ்வேளைகளில் திடீரென பெருமழை கொட்டி வெப்பம் தணிவதும் உண்டு.

குலூரின் வடக்கு எல்லையில் நொய்யல் ஆறு, பெரிய குளம், சிறிய குளம் அமைந்துள்ளன. அது போலவே, குலூரின் தென் பகுதியில் குட்டைகள் இரண்டு உள்ளன. 1) ஊர் வேலன் குட்டை 2) புங்கன் குட்டை. இவை இரண்டும் குலூருக்குத் தெற்கே சுமார் ஆறரை ஏக்கர் நிலப்பரப்பில், தென்மேற்குப் பருவ மழையின் போதும் வடகிழக்குப் பருவ மழையின் போதும் நிரம்பி வழியும்.

நொய்யல், பெரிய குளம், சிறிய குளம், ஊர் வேலன்

குட்டை, புங்கள் குட்டை - இவை ஐந்தும் தாம் குலூரின் நில அமைப்பை, வாழ்வை, வரலாற்றைத் தீர்மானிப்பவை நீர்வளம் மிகுந்த பின்னணி! அருமையான தட்பவெட்பச் சூழல்! எல்லா வகை போக்குவரத்து வசதியும் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள வாய்ப்பு! குலூரின் பன்முக வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தவை இவை.

தொன்று தொட்டே உருவான குலூர் வாரச் சந்தை வெள்ளி தோறும் நடைபெறும். சுற்று வட்டத்திலுள்ள சுமார் இருநூறு கிராமங்களில் விளையும் வேளாண்மைப் பொருள்கள் விற்பனைக்காக குலூர்ச் சந்தையில் வந்து குவியும். ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் அன்றாடத் தேவையை நிறைவேற்றும் சந்தையாக - குலூர்ச்சந்தை இன்றுவரை தொடர்ந்து திகழ்வது பெருமைக்குரிய செய்தி.

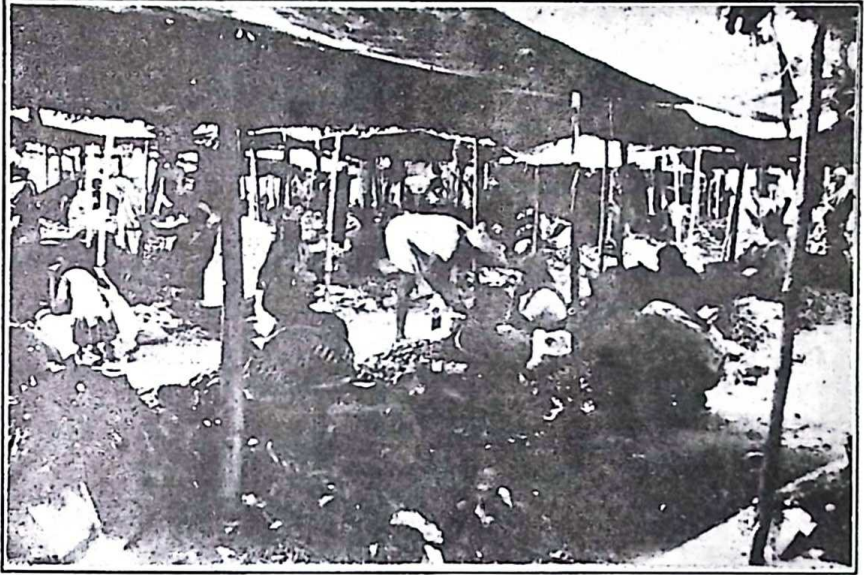

ஆறு, குளங்கள், குட்டைகளுக்கு அடுத்தபடியாக இந்த வாரச்சந்தையும் குலூர் மக்கள் வாழ்வின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.

இவை ஆறும் தான் குலூர் மக்கள் வாழ்வின் அடித்தளமாக அமைந்தவை.

நீர் வளம் செழித்த காலத்தில், ஊர் முழுதும் பச்சை

பச்சேலெனத் திகழும். எங்கும் தாழையும் சோலையுமாக, வயலும் தோப்புமாக, தென்னையும் வாழையுமாக, வெற்றிலையும் நெல்லுமாக கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

வாரச் சந்தையில் மக்கள் மொய்த்துக் குவிந்திருப்பார்கள். வேளாண்மையும் வணிகமும் சிறப்பாக நிகழ்ந்தன. மிகச் சிறந்த பண்பாட்டின் நிலைக்களனாகவும் அரசியல் நாகரிகத்தின் தொட்டிலாகவும் வளர்ந்திருந்தது - குலூர். நில வளம் குன்றக்குன்ற வறட்சி வளர வளர, இந்தப் பெருமைகள் திசைமாறின.

ஆறு, குளங்கள், குட்டைகளால் உறம்பெடுத்த வயல்கள் - வெயிலால் வாய்பிளந்து வெடித்த நிலங்களாயின. நீர் வளம் கொழித்த ஊரில் - குடிநீருக்கே நாய்படும் பாடாக மக்கள் அலையலாயினர். இருந்தும், குறைவான நீரைக் குளம், குட்டைகளில் தேக்கி நிலத்தடி நீர்வளம் பெருக்கினர். குடிநீர் வளம் பெருக்கும் தொடர்ந்த முயற்சியில் சிறுவாணி குடிநீரைச் குலூருக்குக் கொண்டுவந்தனர் குலூர் மக்கள். மீண்டும் வாழ்வில் எழுந்து நின்றனர்.

தொடர்ந்து வறட்சி கூடியதால் - குலூரில் தாழையுமில்லை, சோலையுமில்லை, வாழையுமில்லை தென்னையுமில்லை, வெற்றிலையுமில்லை நெல்லுமில்லை. வேளாண்மையும் வேளாண்

வாணிபமும் சுருங்கின.

வெறுமையையும் வறுமையையும் மென்று விழுங்கி மீண்டும் நவீன வாழ்வில் எழுந்து நிமிர்ந்துவிட்டனர் சூலூர் மக்கள்.

எந்த நிலையில் இருந்தாலும் பரம்பரைப் பண்பாட்டையும் சமுதாய நாகரிகத்தையும் கட்டிக் காத்து வருவதுதான் சூலூரின் தனித்தன்மை.

சூலூரில் பசலி ஆண்டு 1290 இல் (கி.பி 1881இல்) நில அளவை மதிப்பிடல் நடைபெற்றது.

மீண்டும் பசலி ஆண்டு 1320 இல் (கி.பி. 1911இல்) மறு அளவு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

மீண்டும் பசலி ஆண்டு 1388 இல் (1979இல்) புதிய நிலவுடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டம் நடைமுறைபடுத்தப்பட்டது.

தொன்று தொட்டு இன்றுவரை சூலூர் கிராம எல்லையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. சூலூரின் 2720 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு முழுவதும் 544 புலங்களாக பகுக்கப்பட்டு நில அளவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதிலும் இன்றுவரை மாற்றம் எதுவும் இல்லை.

இப்போது இனாம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் இனாம் நிலப்பகுப்பு இல்லை. அனைத்தும் இரயத்துவாரி அமைப்பில் நன்செய் புன்செய்களாகிவிட்டன. மற்றவை புறம்போக்கு நிலமாக்கப் பட்டுவிட்டன. நொய்யல் ஆற்றின் வலக்கரையை ஒட்டித் தென்புறமாகவும், இரு குளங்களை ஒட்டி மேற்புறமாகவும் வலப்புறமாகவும் மேற்கிலிருந்து கிழக்காகவும் நிலப்பகுதிகள் நீண்டுள்ளன. இவை, கருப்புக் களிமண்ணும் மணலும் கலந்த நிலம். சில இடங்களில் கருப்புக் களர் நிலம். ஊர் அமைந்த பகுதியும் ஊரின் கிழக்குப்பகுதியும் தென்புறப் பகுதியும் செம்மண். சில இடங்களில் சரளைக்கல்லும் மணலும் கலந்த செம்மண். சில இடங்களில் சிவப்பு வண்டலும் மணலும் கலந்த செம்மண். மணல் கலந்த கருமண் பகுதி நன்செய் ஆனது. செம்மண் கலந்த பகுதி புன்செய் ஆனது.

சூலூருக்கு மேற்கே நொய்யல் ஆற்றில் அமைந்திருப்பது சூலூர் அணை. இதிலிருந்து பெரிய குளத்திற்கு நீர் எடுத்துச் செல்வது அணை வாய்க்கால் எனப்படும் இராச வாய்க்கால். இக்கால்வாயின் மூலமும் பெரிய, சிறிய குளங்கள் மூலமும் நன்செய் நிலப்பகுதிகள் நீர்ப்பாசனம் பெற்றன.

நில அளவைத் திட்டம்	மக்கள் கையகப் படுத்திய நிலம்			மக்கள் கையகப் படுத்தாத நிலம்			இனாம் நிலம்	புறம் போக்கு நிலம்	கிராமத்தின் மொத்த நிலப் பரப்பு
	நஞ்சை	புஞ்சை	மொத்தம்	நஞ்சை	புஞ்சை	மொத்தம்			
1881	586.97	1325.70	1912.67	2.33	3.64	5.97	244.66	556.77	2720.07
1891	588.49	1303.81	1892.30		7.50	7.50	244.05	569.58	2713.43
1981	713.52	1433.23	2146.75		6.09	6.09	இல்லை	560.35	2713.19

நிரந்தரப் பாசனம் பெற்று ஒரு போக, இரு போக நன்செய்களாகத் திகழ்ந்தன. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை ஆண்டு முழுதும் முறைப்படுத்தப்பட்ட பாசன வளம் பெற்ற இரு போக நிலங்கள் இவை. குளத்துப்பாசனம் இல்லாத காலங்களில் கிணறு மூலமும் நீர் ஏற்றங்கள் மூலமும் பாசனம் பெற்றன.

புன்செய் நிலப் பகுதிகள் முழுதும் மழையை நம்பியே இருந்தன. சில பகுதிகள் மட்டும் கிணற்றுப் பாசனமும் பெற்றன.

அண்மை ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியான வறட்சியால் மழை அளவு குறைந்துவிட்டது. எப்போதாவது ஆற்றில் வெள்ளம் வருவதும் குளங்கள் நிறைவதும் நேர்கிறது. அப்போது மட்டும் நன்செய் நிலங்கள் பாசனம் பெறுகின்றன.

வறட்சி மிகுதி காரணமாக நிலத்தடி நீர்வளமும் குன்றிவிட்டது. அவ்வப்போது வரும் மழை வெள்ளத்தால் குளங்கள் நிறைந்தால் பாசனத்திற்குத் துளியும் எடுத்துவிடாமல் - நிலத்தடி நீர்வளம் பெருக்கவும் மக்களின் குடிநீர் வளம் பெருக்கவும் - தேக்கி வைக்கப்படுகிறது.

குலூர் தோன்றிய நாள் தொட்டு - வேளாண் மக்கள் பங்கு கொள்ளும் - நீர்ப் பாசனக் குழுக்கள் மூலம் நீர் நிருவாகம் நடைபெற்றது. சில சமயங்களில் நீர்ப் பாசனக்குழு உதவியுடன் நீர் மணியம் என்பவர் மூலம் நீர் நிருவாகம் நடைபெற்றது.

நீர் நிருவாகம் மட்டுமல்ல, அணை, குளங்கள், வாய்க்கால்கள், குட்டைகள் அனைத்தும் செம்மையாகப் பராமரிக்கப்பட்டன.

அதற்குத் தேவைப்பட்ட போதெல்லாம் நிதியும், உழைப்பும் ஊர் மக்கள் நல்கினர்.

எங்காவது உடைப்பு ஏற்பட்டால் ஊரே திரண்டு சென்று உடைப்பை அடைப்பது வழக்கம். 'குடும்பத்துக்கு ஓர் ஆள்' என முறை வைத்தும் ஆட்களைத் திரட்டிப் பணியாற்றினர்; காத்தனர்; பாரமரித்தனர். தேவைப்படும்போது கூடி கலந்துரையாடி முடிவுகள் கண்டு பொறுப்புகளையும் கடமைகளையும் பகிர்ந்தும், கூட்டாகவும் நிறைவேற்றினர்.

பாசன ஆதாரம்	நீர் பெறும் வழி	உபரி நீர் வரும் வகை	1911ஆம் ஆண்டு நில மதிப்பீட்டின் படி					நிலவுடமை மேம்பாட்டுத் திட்டப்படி 1979ஆம் ஆண்டு				
			கிணறுகள்	ஒரு போகம்	இரு போகம்	மொத்தம்	தீர்வை	கிணறுகள்	ஒரு போகம்	இரு போகம்	மொத்தம்	தீர்வை
குலூர் பெரியஏரி சிறிய ஏரி	நொய்யல் அணைக் கால்வாய் (ராச வாய்க் கால்)	நொய் யல் ஆறு	75	0.77	535.76	536.53	5141.00	77	0.77	547.23	548	5254.61
குலூர் அணைக் கட்டு	நொய்யல் அணைக் கட்டு	நொய் யல் ஆறு	26	3.88	167.25	171.13	1868.00	27	3.88	160.64	164.52	1829.96
			101	4.65	703.01	707.66	7009.00					

பாசனம் 2ஆம் வகைப்பட்டது. தனியார் பாசனம் இல்லை.

கிணற்றுப் பாசனம்

வகை	1911ஆம் ஆண்டு நிலம் மறு பகுப்பு கிணறுகள் பரப்பு (ஏக்)	1979 ம் ஆண்டு நில மேம்பாடு திட்டம் கிணறுகள் பரப்பு(ஏக்)	1992 நீர் பாய்ச்சி சாகுபடி
நன்செய்	101 703.01	104 255.95	277.01
புன்செய்	171	115 398.83	198.76
	(நீர் ஏற்றங்கள்)		
புறம்போக்கு		6 17.83	.01
	272 703.01	225 672.61	475.78

நிலவரி விலக்குப் பெற்ற நிலங்கள்

இனாம் நில விவரம்	பரப்பு
	ஏக். செ.
மதம்	157.31
அறக்கட்டளை	15.82
தனியார்	31.77
கிராம உபயோகம்	39.15
	<u>244.05</u>

குலூர் நீர்ப்பாசன விவரங்கள்

நொய்யல் அணையும், வாய்க்காலும் தமிழகத்தை ஆண்ட சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்டவை.

பின்னர் வந்த சுந்தரபாண்டியனால் மேலும் சீரமைக்கப்பட்டவை. ஆங்கிலேயர் ஆளுகையிலும் விடுதலை பெற்ற பின்பும் வருவாய்த் துறையினரால் பராமரிக்கப்பட்டவை.

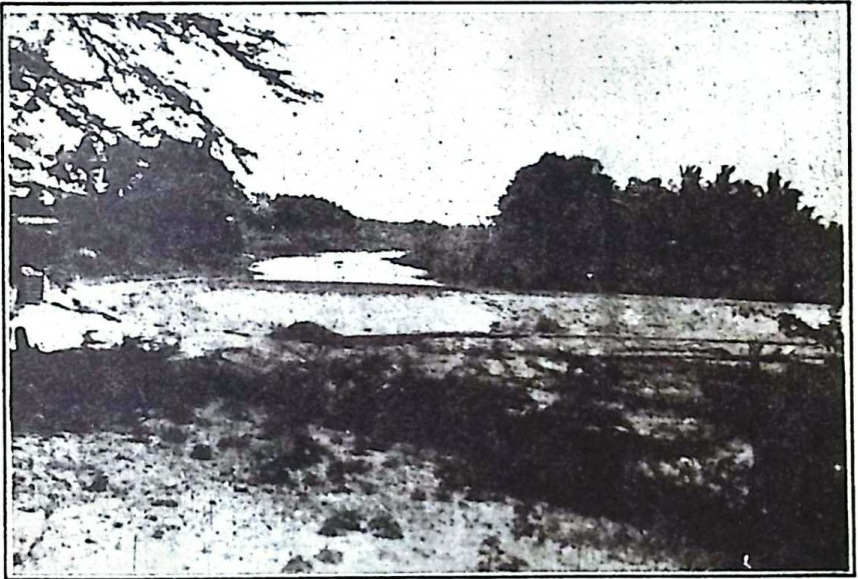
இப்போது வரை அணை, வாய்க்கால், குளங்கள் பொதுப்

பணித்துறையால் பராமரிக்கப்படுகின்றன. குட்டைகள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் பராமரிக்கப்படுகின்றன. உள்ளூர் நீர் நிருவாகம் உழவர்களின் நீர்ப்பாசனக் குழு மூலம் ஒழுங்கு படுத்தப்படுகிறது.

1. நொய்யல் அணை

நொய்யல் ஆற்றின் தோற்றுவாயிலிருந்து 52 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது நொய்யல் அணை. நில அமைப்பில் அட்சரேகை 11°-1' 6" தீர்க்கரேகை 77°-5'-38" அளவில் உள்ளது.

இதன் நீர்வரத்துப்பரப்பு 299 சதுரக் கற்கள். இதன் இருப்பிடம் குலுரின் மேற்கோட்டில் இருகூர் கிராமம் புலம் எண்:665 இல் அமைந்துள்ளது.

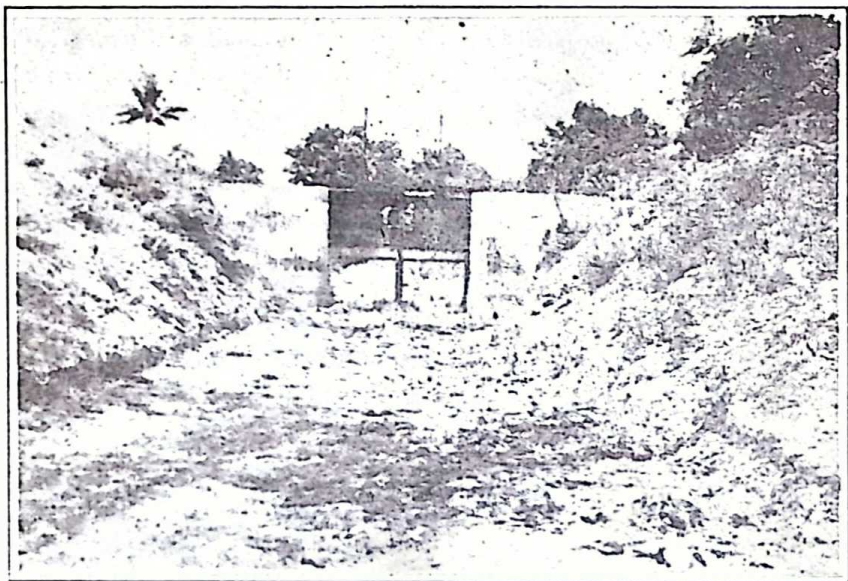

இது கருங்கற்களாலும் செங்கற்களாலும் அமைந்த அணை. இதன் நீளம் : 466 அடி. அணை அமைந்த இடத்தில் தண்ணீர் வெளிப்படும் அளவு ஒரு வினாடிக்கு 13416 கனஅடி.

2. அணை வாய்க்கால் அல்லது இராசவாய்க்கால்

இது அணையிலிருந்து பெரியகுளம் வரை அமைந்துள்ளது. இதன் நீளம் 7392 அடி.

இதன் முகப்பில் தலைமதகு - வாக்கல் வாடு - அமைந்துள்ளது.

இது சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உருவானது. திருகு கதவு பொருத்தப்பட்டது. நீர் வரத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். இந்தத் தலைமதகு உருவாவதற்கு முன், தேவைக்கு மேல் வெள்ளம் வருமானால் வாய்க்காலில் 'கொள்வாய்' எனும் இடத்தில் ஊரே திரண்டு நீரை ஆற்றுக்குத் திருப்பிவிடுவது. வழக்கமாய் இருந்தது.

இது மிகவும் கடினமான பணி என்பதாலேயே தலைமதகில் திருகு கதவு பொருத்தப்பட்டது.

வாய்க்காலில் மூன்று மடைப்பாசனம் உள்ளது.

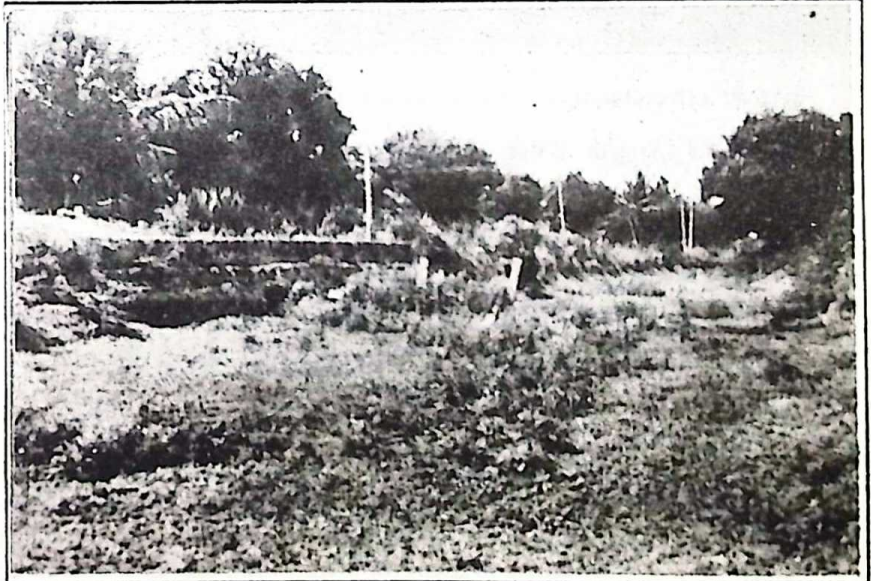
1. பெரிய ஏரணை 2. சிறிய ஏரணை 3. ஏழிருப்பு மடை. இம் மூன்றும் வாய்க்காலின் இடக்கரையில் அமைந்தவை. மதகுகள் கிடையாது. நிரந்தரத் தடுப்புகளும் இல்லை. பொந்து வழிப்பாசனம் தான். பொந்துகளின் அமைப்பு வாய்க்காலின் முழு நீரையும் பாசனத்திற்கு எடுக்க முடியாத நிலை. பகலில் தடுப்பு அமைத்து பாசனம் செய்யலாம். இரவில் தடுப்பை எடுத்துவிட்டு குளத்திற்கு நீர் வர வகை செய்ய வேண்டும்.

1) பெரிய ஏரணை: முதல் மடைப் பாசனம் பெறும் பரப்பு சுமார் 52 ஏக்கர்.

2) சிறிய ஏரணை: முனியப்பன் கோவில் மடை என்றும் கூறுவர். பாசனம் பெறும் பரப்பு சுமார் 51 ஏக்கர்.

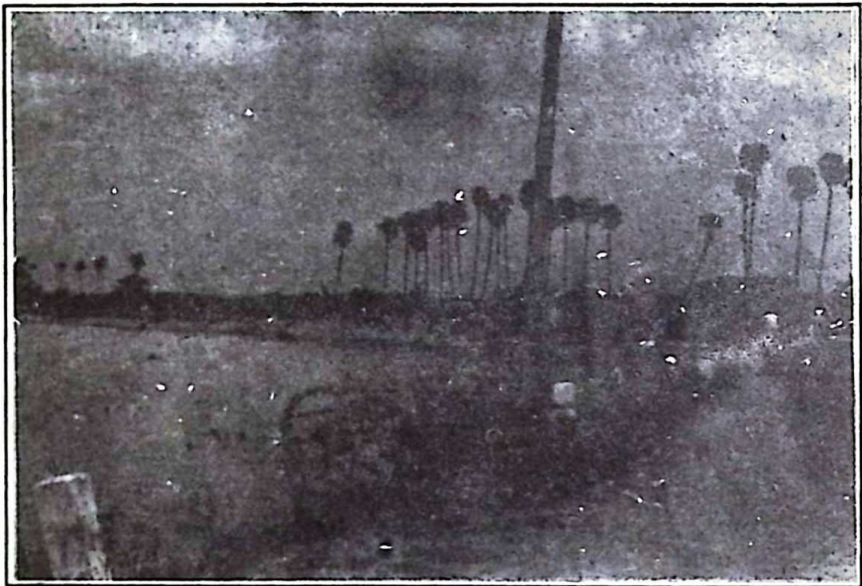
3) ஏழிருப்பு மடை: பாசனம் பெறும் பரப்பு 6152 ஏக்கர். இதில் ஒரு சிறப்பும் உண்டு. பெரிய குளம் நிறைகின்ற போது ஓர் அளவுக்கு மேல் உயர்ந்தால் பின் தண்ணீர் (Back water) ஓரளவு இந்த மடை வழியாக ஆற்றுக்குள் வழியும். பாசனத்திற்கும் எடுக்க முடியும்.

முன்று மடையும் சேர்ந்து மொத்தப் பாசனப் பரப்பு 164.52 ஏக்கர். இது மேல் மடை, மேலப்பத்து என்று அழைக்கப்படுகிறது.

3. சூலூர் பெரியகுளம்

இது அமைந்துள்ள இடம் சூலூர் புலம் எண்கள் 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 367(1), 368(1)

இதன் பரப்பளவு 171.62 ஏக்கர்

இதில் தேங்கும் நீரின் பரப்பு : 7.18 சதுரக்கற்கள்

முழு நீர்மட்ட அளவில் இரு கரைகளுக்கு இடையில் அதிகபட்ச நீரின் பரப்பு 1980 அடி

நீர் ஆழம் : 6.5 அடி முதல் 20 அடி வரை

கரையின் வகை : 3 ஆம் வகை

குளத்தின் கொள்ளளவு : 17.95 கன கற்கள்

குளத்தின் ஆண்டுக் கொள்ளளவு : 35.90 கன கற்கள்

இதற்கு நீர் ஆதாரம் நொய்யல் அணையும் அதிலிருந்து வரும் (இராச) வாய்க்காலும் தான். இராச வாய்க்காலில் அணை வழி ஆற்றுநீர் போக கண்ணம்பாளையம் நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியில்

பெய்யும் மழை நீர் ஓடைகளும் கண்ணம்பாளையம் ஏரியின் உபரி நீரும் வந்து சேருகின்றன.

இவை போக பெரிய குளத்திற்குக் கண்ணம்பாளையம், சூலூர் கிராமப்பரப்பில் பெய்யும் மழை நீர்வரும். கலங்கலிலிருந்து புதிதாக உருவான புதிய வாய்க்கால் மூலம் நீர்வரத்து பெறவும் வாய்ப்பு உண்டு.

பெரிய குளத்தில் ஆறுகண் மதகும் ஒற்றைக் கண் மதகும் உள்ளன. இவை திருகு கதவுகள் பொருந்தியவை. பெரிய குளத்தில் தேங்கும் நீரைச் சிறிய குளத்திற்கு வெளியேற்றும் மதகுகள் இவை. பெரும் பாலும் பெரிய குளம் நிறைந்தால் ஆறுகண் மதகு வழிதான் சிறிய குளத்திற்கு நீர் செல்லும்.

சில சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே ஒற்றைக் கண் மதகு வழி சிறிய குளத்திற்கு நீர் செல்லும். ஆறு கண் மதகு வழி நீர் வடித்த பின்பே ஒற்றைக் கண் மதகு வழி நீர் வடிக்கப்படும்.

எஞ்சிய நீர் பெரிய குளத்திலேயே தேக்கி வைக்கப்படும். ஆற்றில் வரும் நீர் தொடர்ந்து வந்தால் - அதையும் பாசனத்திற்கு எடுக்க வேண்டியது வந்தால் - இராச வாய்க்காலிலிருந்து ஒற்றைக்கண் மதகு வரை குளத்திற்கு நடுவே வாய்க்கால் வெட்டி நீரை எடுத்துச் செல்லமுடியும்.

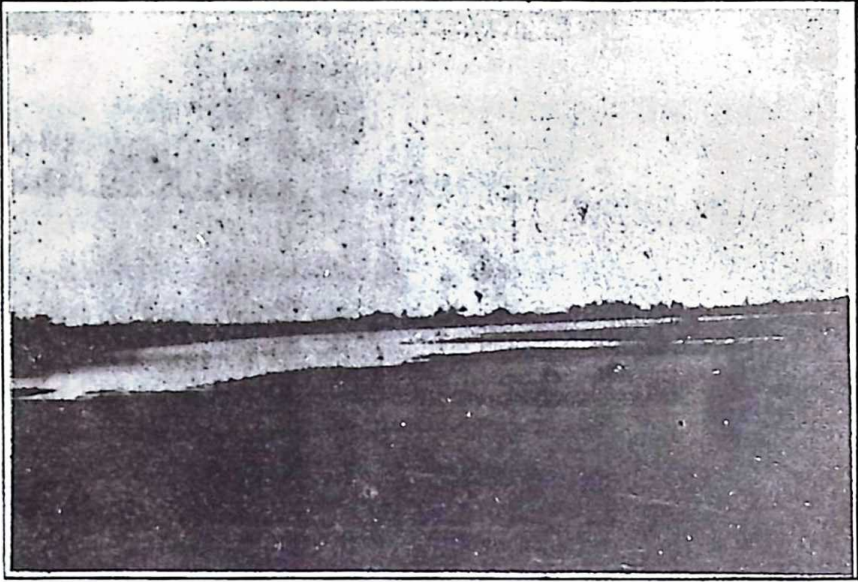
இவை அல்லாமல் குண்டு மதகு என்னும் ஒரு மதகு உண்டு. இதற்குத் திருகு கதவு இல்லை. கல்குண்டு ஒன்றின் மூலம் மூடவும் திறக்கவும் முடியும். இதைத் திறக்கவும் மூடவும் மிகுந்த திறமை தேவை. நீரில் மூழ்கி அதிக நேரம் மூச்சடக்கிப் பணியாற்றும் திறனும் தேவை.

இதைத் திறந்தால் பெரிய குளத்தின் முழுத் தண்ணீரையும் ஆற்றினுள் வடிக்கவும் - தேவைப்பட்டால் - முழு ஆயக்கட்டுக்குப் பாசனமும் தரமுடியும். எனினும் அண்மைக் காலமாக இதைத் திறப்பதே இல்லை. முற்றிலும் முடிவிட்ட நிலைதான்!

4. சூலூரின் சிறியகுளம்

இது செங்குளம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சூலூர் புலம் எண்: 386/5, 387 இல் அமைந்துள்ளது.

நிலப் பரப்பளவு 77.35 ஏக்கர்

முழுமையாக நீர் நிரம்பினால் இரு கரைகளுக்கு இடையில் அதிக அளவு நீரின் பரப்பு 1280 அடி

நீரின் ஆழம் 13 அடி

நீரின் பரப்பு: 3.59 சதுரக் கற்கள்

நீரின் கொள்ளளவு : 14.36 கன கற்கள்

ஆண்டுக் கொள்ளளவு : 28.72 கன கற்கள்

இதில் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மதகுகள் இரண்டு உள்ளன.

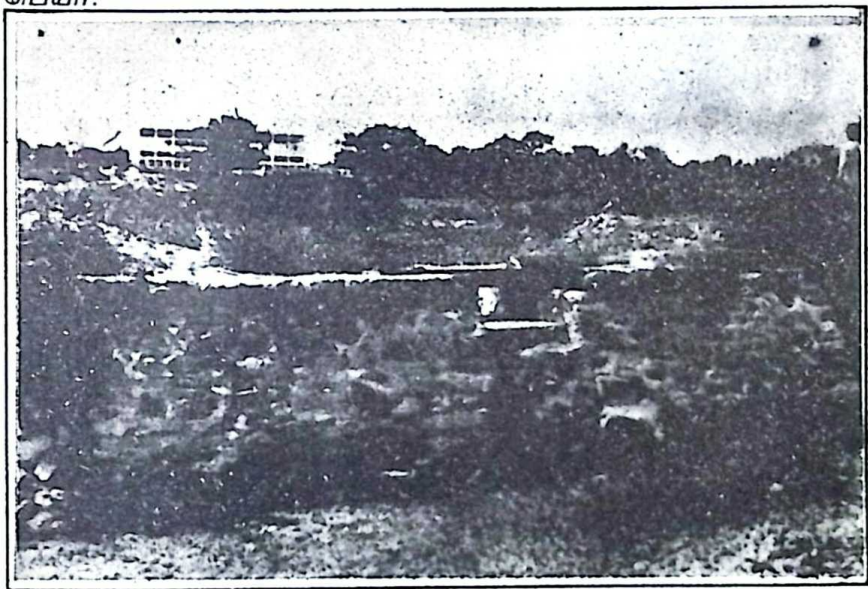
- 1) மருதப் பாய்ச்சான் (மருதம் பாய்ச்சான்) மதகு: இது குளத்தின் வடகரையில் மேற்குப் பகுதியில் முகப்பில் உள்ளது.
- 2) கடை மதகு: சக்கிலியன் கடை மதகு என்றும் இதனை அழைப்பர். 'சக்கிலியர்' எனும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடியிருப்புக்கருகில் இருப்பதால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம்.

குளம் கடைவிழும் பகுதிக்கு அருகில் உள்ளதால் கடைமதகு எனப்படுகின்றது. இது குளத்தின் கீழ்க்கடைசியில் உள்ளது. இவை இரண்டும் திருகு கதவுகள் மூலம் இயங்குபவை.

- 3) முக்குளித்தான் மதகு: இதனைக் கல்குண்டு மூலம் தான் மூடவும் திறக்கவும் முடியும். நீரில் முழ்கி மூச்சடக்கித்தான் திறப்பதும் மூடுவதும் இயலும்.

ஏரிக்கு ஆபத்து வரும்போது மட்டும் இதனை எடுத்துவிடுவர்; முற்றிலும் நீர் வடிந்து ஆற்றுக்குச் சென்றுவிடும். பாசனத்திற்கும் பயன்படுத்த முடியும்.

எனினும் இந்த மதகைத் திறப்பதே இல்லை, முற்றிலும் அடைத்துவிட்ட நிலை. தொடர்ச்சியாக நொய்யல் ஆற்றில் ஓரளவு நீர்வந்து கொண்டே இருந்தால் - அது பாசனத்திற்கு அவசியம் தேவைப்பட்டால் - பெரிய குளத்தில் இராச வாய்க்காலிலிருந்து ஒற்றைக் கண் மதகு வரையிலும், சிறிய குளத்தில் ஒற்றைக்கண் மதகிலிருந்து மருதப் பாய்ச்சான் மதகு கடை மதகு வரையிலும் - வாய்க்கால் வெட்டி முறைவைத்துப் பாசனத்திற்கு நீர் எடுக்கமுடியும். இதற்குக் கரை பாசனம் என்று பெயர்.

மருதப் பாய்ச்சான் மதகில் பாசனம் பெறும் வாய்க்கால்களும் நிலப்பரப்பும்:

1.	சாத்திரி மடை	-	58.75 ஏக்கர்
2.	அணையடி மடை	-	54.25 ஏக்கர்
3.	பெரிய மானுவ மடை	-	52.00 ஏக்கர்
4.	கரையாம்பட்டி மடை	-	81.25 ஏக்கர்
5.	கொக்களச்சி மடை	-	93.25 ஏக்கர்
	மொத்தம்	-	<u>339.50 ஏக்கர்</u>

கடை மதகு மூலம் பாசனம் பெறும் வாய்க்கால்களும் நிலப்பரப்பும்:

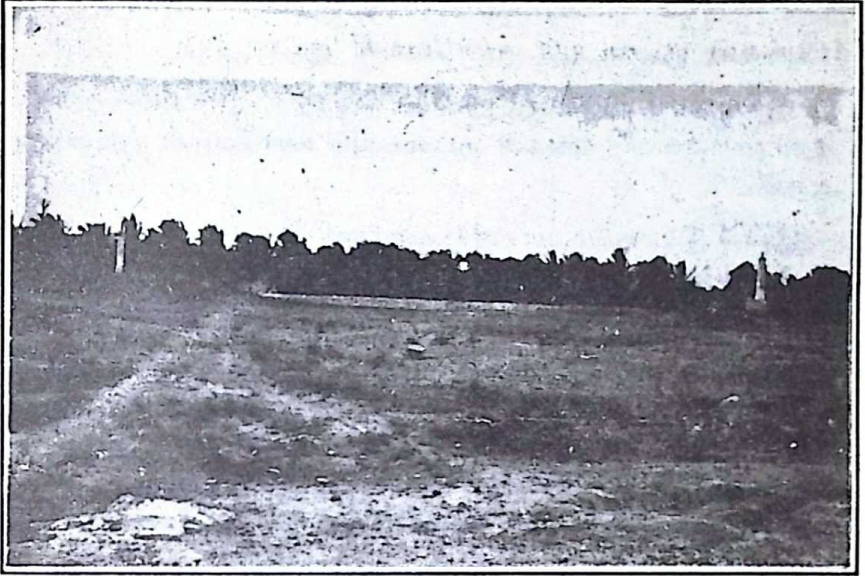
1. சுப்பையர் காட்டு மடை	32	ஏக்கர்
2. செம்மேட்டு மடை	42.4	ஏக்கர்
3. பறைய நிலத்து மடை	20.00	ஏக்கர்
4. ஓசகல் மடை	14.50	ஏக்கர்
	66.5	ஏக்கர்
5. துத்திக்காட்டு மடை	42.25	ஏக்கர்
	24.00	ஏக்கர்
6. அத்தியடி மடை	19.00	ஏக்கர்
7. மணிகட்டி மடை	28.50	ஏக்கர்.
	223.00	ஏக்கர்.
மொத்தம்	562.50	ஏக்கர்.

இது கீழ் மடை, கீழ்ப்பத்து என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

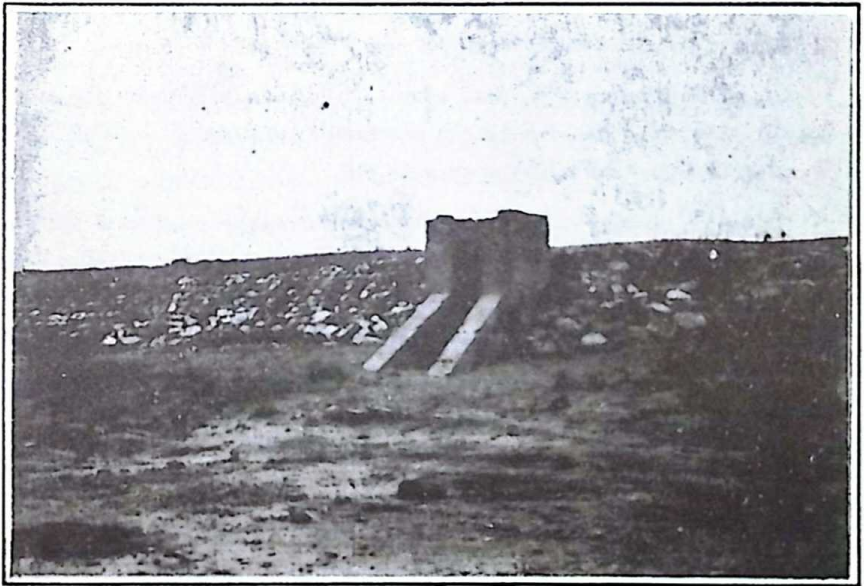
மடைப் பாசனத்தை முறைப்படுத்த. மடைப் பொறுப்பாளர்களும் அவர்களை உள்ளடக்கிய பாசன நிருவாகக் குழுவும் உழவர்களால் அவ்வப்போது தேர்வு செய்யப்பட்டு நிருவகிக்கப்படுகின்றது.

மருதப் பாய்ச்சான் மதகு

கடை மதகு

முக்குளித்தான் மதகு

5. புங்கன் குட்டையும், ஊர்வேலன் குட்டையும்:

குளங்கள் தவிர - குலூரின் நீர்வளத்திற்கும் நிலவளத்திற்கும் ஆதாரமானவை - புங்கன் குட்டையும் ஊர்வேலன் குட்டையும் ஆகும்.

இவை இரண்டும் பாசனக் குளங்கள் அல்ல. மழைநீர் தேங்கி நிலத்தடி நீர் வளம் பெருக்கும் குட்டைகள்

வெள்ளம் ஊருக்குள் புகாமல் தடுக்கும் காவல் தெய்வங்கள் இவை. குறிப்பாக குலூரின் திருச்சிப்பாபைக்குத் தென்புறமுள்ள திருக்கண்ணபுரம், திருவிடைமருதூர் பகுதிகளிலுள்ள அனைத்துக் குடி நீர் கிணறுகள், பாசனக் கிணறுகள், ஆழ்துளைக் கிணறுகள் இவற்றின் ஊற்றுக் கண்கள் இவை இரண்டும்.

புங்கன் குட்டை

இது குலூரின் தென் பகுதியில் தென் கிழக்கு மூலையில் திருக்கண்ணபுரத்தின் தென் கோடியில் புலம் எண்: 496/1 இல் அமைந்துள்ளது. இதன் பரப்பு 3. 71 ஏக்கர். குலூரின் தென் பகுதியில் சுமார் 1000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பெய்யும் மழைநீர் முழுதும் இக்குட்டையில் தான் தேங்கும்.

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை, இந்தப் பகுதியில் ஒரு மணி நேரம் கனமழை பொழிந்தால் கலங்கல் பாதையில் காட்டாற்று வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடிவரும்.

இந்தப் புங்கன் குட்டை கொள்ளாமல் - கலங்கல் பாதை வழி ஊராட்சி மன்றப் பாதையில் வடக்கேயும் திருச்சிப் பாதையின் தென்புறப் பகுதியில் கிழக்கேயும் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடும். திருச்சிப்பாபை தாண்டி இரயில்வே பீடர்ரோடு வாரச்சந்தை வழியாக - செங்குளத்தை அடையும். ஊரின் தாழ்வான பகுதிகள் வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிடும்.

1950 க்குப் பின் இக்குட்டையை ஆழமும் அகலமும் ஆக்கிக் கரைகளை வலுப்படுத்தினர். அதன் பின், வெள்ளம் ஊருக்குள் புகுவதில்லை.

குட்டையில் நீர்வடிய வடகிழக்கு மூலையில் கலிங்கம் (நீர்த்தடுப்பு) உள்ளது. உபரிநீர் கலிங்கம் மூலம் வழிந்து திருச்சிப்பாபை (அண்ணாநகர் அருகே) கடந்து குலூர்

செங்கத்துரை பாதையை ஒட்டி மேற்புறம் வடக்கும் கிழக்கும் நோக்கி ஓடி நொய்யல் ஆற்றை அடையும். புங்கன் குட்டை நிலத்தடி நீர்வளத்தை மட்டுமல்ல, மண்ணரிப்பையும் வெள்ள ஆபத்தையும் தடுக்கவல்லது.

ஊர்வேலன் குட்டை

இது சூலாரின் தென்பகுதியில் தென்மேற்கு மூலையில் திருவிடை மருதாரின் தென் பகுதியில் புலம் எண்: 465 / 1இல் அமைந்த குட்டை. இதன் பரப்பளவு 15.58 ஏக்கர்.

இதில் ஒரு பகுதி 6. 74 ஏக்கர் நிபந்தனைப்பட்டா அடிப்படையில் விவசாயத்திற்காக சிலரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. மீதம் 8. 84 ஏக்கர் பரப்பில் குட்டை உள்ளது. இதில் சூலாருக்குத் தெற்கேயும் தென்மேற்கேயும் சுமார் 5000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பெய்யும் மழைநீர் தேங்கிட வாய்ப்பு உண்டு.

குட்டையில் தேங்கி வழியும் நீர் நேராக சூலார் காவல் நிலையத்திற்கு மேற்புறம் உள்ள பள்ளத்தில் கலந்து பெரியகுளத்தை அடையும்.

கலங்கல் ஏரியும் புதிய வாய்க்காலும்:

1971 ஆம் ஆண்டில் திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கடும் முயற்சியால் திரு எஸ்.ஆர். கருப்பண்ணன் அவர்கள் ஒத்துழைப்பால் ரூ. 1,60,000 செலவில் வறட்சி நிவாரணப் பணி நடந்தது கலங்கலில் சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பெய்யும் மழை வெள்ளத்தின் போக்கைத் திசை திருப்பும் கலங்கல் ஏரி உருவானது. இந்தப் புதிய ஏரி கலங்கல் புலம் எண்: 15 16 இல் அமைந்துள்ளது பரப்பு: 9.69 ஏக்கர். அந்த நீரை எடுத்துவர 2 கிலோ மீட்டர் நீள வாய்க்கால் புதிதாக வெட்டி ஊர்வேலன் குட்டையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் மூலம் பெருகிவரும் வெள்ளம் சூலார்ப் பெரியகுளம் வந்துசேர வகை ஏற்பட்டது. அருமையான திட்டம் இது.

1980 இல் ஓரிரு நாள் பெய்த கனமழையால் இந்த வாய்க்கால் வழியாக பெருவெள்ளம் வந்து பெரியகுளம் ஒரே இரவில் நிறைந்திருக்கின்றது. கலங்கல் புதிய வாய்க்கால் சூலாரின் நீர்வளம் பெருக்கும் அரிய திட்டம்.

இப்போது 8.84 ஏக்கர் பரப்பில் உள்ள ஊர்வேலன் குட்டையை மீண்டும் பழையபடி 15.58 ஏக்கர் பரப்பில் ஆழமும் அகலமும் ஆக்குவது காலத்தேவை. இன்றைய தலைமுறையின் வரலாற்றுக் கடமை இது.

இராமச்சந்திரன் குளம்:

இப்படி ஒரு குளம் இருந்து அழிந்துவிட்டது. அதன் மிச்ச எச்சம் மட்டுமே சான்றுகளாக நிற்கின்றன. இது பொதுக்குளம் அல்ல. தனியார் அமைத்த குளம். எனவே வருவாய்த்துறை ஏடுகளில் இது குறித்த சான்றுகள் இல்லை.

குலூரின் மிகப் பெரிய நில உடமையாளர் அமரர் இலட்சுமி நரசிம்மய்யர் அவர்களின் மகன் இராமச்சந்திர ஐயர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, அவரால் மட்டும் இக்குளம் பயன்படுத்தப் பட்டது.

இது குலூரின் கிழக்கு எல்லையில் குலூர் காங்கேயம்பாளையம் கிராம எல்லையில் குலூர் புலம் எண்.4, காங்கேயம்பாளையம் புலம் எண்.3 - இவற்றை இணைத்து உருவானது.

இது அருமையான திட்டம். குலூர் சிறிய குளத்தில் கடைவிழுந்து போகும் உபரிநீர், புங்கன் குட்டை வழிந்து கடைபோகும் உபரி நீர், குலூர் திருச்சிப்பாளைக்குத் தென்புறம் சுமார் 500 ஏக்கரில் பெய்யும் மழைநீர் (R.V.S கல்லூரிக்கு அருகில் உள்ள பள்ளத்தின் வழி போவது) இவை மூன்றும் ஒன்றாகி இராமச்சந்திரன் குளம் வரும்.

குலூரின் கிழக்கு எல்லையான - மரப்பால ஓடை என அழைக்கப்படும் - ஓடையில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மூன்று, நான்கு முறை கலங்கல், அப்பநாயக்கன்பட்டி கிராமங்களில் சுமார் 20,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பெய்யும் மழையால் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து வரும். இதுவும் இராமச்சந்திரன் குளம் சேரும்

காங்கேயம்பாளையத்திற்கு மேற்புறமுள்ள ஓடையும் - சுமார் 1000 ஏக்கரில் பெய்யும் மழை வெள்ளத்தைச் சுமந்து இராமச்சந்திரன் குளம் வந்தடையும்

காவிரி கொள்ளிடம் போல் மூன்று ஓடைமூலமும் பெருவெள்ளம் இந்தப் பகுதியை அடைந்து வழிந்து நொய்யல் ஆற்றில் கலக்கும்.

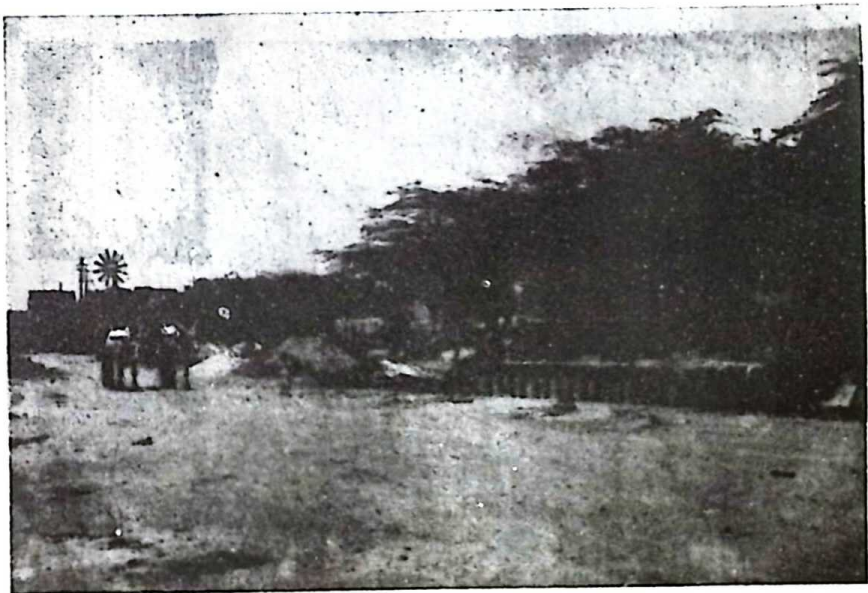
இந்தக் குளத்தின் மூலமும் தேங்கும் நீர் மூலமும் சுப்பையர் நிலம் வரை முன்பு பாசனம் பெற்றதாகப் பெரியோர் கூறுவர்.

சிறிய குளத்தின் மூலமும் இராமச்சந்திரன் குளத்தின் மூலமும் பாசனம் பெற்றவை சுப்பையர் நிலங்கள்.

பெருவெள்ளம் அடிக்கடி மும்முனைத் தாக்குதல் தந்ததாலும் தனியார் குட்டை ஆனதாலும் பராமரிப்பு இன்றி உடைந்து சேதமாகிவிட்டது. சில நினைவுச்சின்னங்கள் மட்டுமே எச்சமாக உள்ளன.

இன்று இந்தக் குளத்தைச் சுமார் 40 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மீண்டும் உருவாக்க முடியும். இன்னும்முடியவில்லை.

இது உருவானால் குலூரின் கிழக்குப் பகுதி, காங்கேயம் பாளையம், காடாம்பாடி செங்கத்துரை கிராமங்களில் சுமார் 1000 ஏக்கர் நிலத்தடி நீர்வளம் பெருக்க முடியும். அந்த வட்டாரத்தின் மண்ணரிப்பைத் தடுக்கவும் முடியும். இதைச் சாத்தியமாக்குவது இன்றைய தலைமுறையை எதிர்நோக்கியுள்ள கடமை.

- சிமெண்ட் குழாய் செய்யுமிடம் (பெரியகுளம்)

நிலவுடமை நிலவரியும்									
செலுத்தும் நிலவரி	நிலவுடமை (1911 மறு மதிப்பின் படி)				நிலவுடமை 1979 நில மேம்பாடு திட்டப்படி				
	தனி	கூட்டு	மொத்தம்	பரப்பு ஏக்கரில்	தனி	கூட்டு	மொத்தம்	பரப்பு	தீர்வை ரூ. காசு
ரூ 1க்கு கீழே	1	3	4	2. 04	526	159	685	122. 77	133. 78
ரூ 1 முதல் 10 வரை	33	24	57	240. 38	284	137	421	908. 85	1666. 06
ரூ 10 முதல் 30 வரை	33	24	57	417. 90	91	54	145	528. 98	2443. 60
ரூ 30 முதல் 50 வரை	16	11	27	201. 95	31	24	55	254. 32	2025. 72
ரூ 50 முதல் 100 வரை	10	10	20	267. 37	13	18	31	278. 39	2141. 99
ரூ 100 முதல் 250 வரை	12	2	14	330. 22	2	1	3	37. 77	381. 51
ரூ 250 முதல் 1000 வரை	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ரூ 1000க்கு மேல்	1	-	1	354. 44	-	-	-	-	-
	107	74	181	1892. 30	947	397	1341	2145.92	8964. 35

சாகுபடி விவரங்களும் பரப்பும்

சராசரி சாகுபடி செய்த பரப்பு

சாகுபடி விவரம் பசலி பசலி பசலி பசலி

1306-1310 1311-1315 1316-1319 1320 1992

(1) (2) (3) (4) (5)

(-----ஏக்கரில்-----)

தானியங்கள்	1	2	3	4	5
நெல்	239	360	226	189.91	
சோளம்	602	630	496	403.21	ம.சோளம் 243.57
கம்பு	4	9	7	9.64	சோளம்: 345.18
ராகி	109	118	113	110.20	சோயாபீன்ஸ்: 7.16
சாமை	194	160	185	217.47	
மற்றவை	168	107	73	121.85	

பருப்பு வகை

கொள்ளு	338	408	371	289.57
மற்றவை	31	23	57	30.58

பணப்பயிர்

கரும்பு	58	154	221	195.93	7.78
பருத்தி	235	269	338	239.11	பருத்தி: 57.03
புகையிலை	-	-	-	34.65	
கொட்டழுத்து	21	28	18	3.83	
இதர எண்ணெய்					
வித்து	-	-	-	1.20	தென்னை: 75.48

காய்கறி

மிளகாய்	14	12	11	6.88	நிலக்கடலை: 4.69
மற்றவை	24	26	7	3.39	மசால்: 9.50

பழவகை

பழமரங்கள்	-	-	-	1.48	காய்கறி: 18.54
மற்றமரங்கள்	42	33	32	33.12	இதரவகை: 0.50
வெற்றிலை	292	362	358	329.97	
இதரபயிர்	6	10	10	6.97	

மொத்தப் பரப்பு 2382 2658 2531 2234.95 69.43

2ஆம் பட்டச்

சாகுபடி	357	540	480	293.55
	2025	2118	2051	1941.40

ஊரின் பரப்பளவு

குடியிருப்பு

64 ஏக்கர் 99 செண்ட்

(1911 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி)

சூலூர் நகரில் அடங்கிய நிலத்தின் வகையும் பரப்பும்.

இரயத்துவாரிப் பட்டாவும் இனாமும் :	367.53
நத்தம் புறம் போக்கு :	64.99
(மக்கள் குடியிருப்புப் பகுதி)	
மற்ற புறம் போக்கு :	208.69
தரிசாக வகைப்படுத்தப்பட்டது :	0.45
	<u>641.66</u>

கால்நடை, தீவனம், மற்றும் காடு வளர்ப்பு விபரம்:

(பசுவி ஆண்டு 1319இல்)

காளையானும் எருதுகளும்	402
எருமை	255
4 வயதுக்குக்கீழ் கால்நடை	519
ஆடுகள்	344
மேய்ச்சல் நிலம் ஏதும் இல்லை.	
வண்டிகள்	125
கலப்பை	166
எண்ணெய் ஆலை	4
சர்க்கரை மர ஆலை	16

கிராம நிருவாகம்

கிராம நிருவாகம்

கி.பி. 1911இல்

1994 பேரூராட்சி அமைப்பு.

கிராம முன்சிப்	1
மணியம்	1
கர்ணம்	1
தலையாரி	1
தோட்டியாள்	2
விளக்கு ஏற்றுபவர்	2

கிராம நிர்வாக அலுவலர்	1
கிராம உதவியாளர்	7

கல்வெட்டுகளிலும் இலக்கியங்களிலும் இடம்பெற்ற ஊர்கள் பலவும் குலூரைச் சுற்றியுள்ளன.

வணிகம், வேளாண்மை முதலிய பிற்கால வளர்ச்சியில் பிறந்த ஊர்களும் குலூரைச் சுற்றி நிறைய இருக்கின்றன.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பழமையும் பெருமையும் உடைய ஊர்களின் வரிசையில் இடம் பெறுபவை இருகூர், வெள்ளலூர், பேரூர் முதலிய ஊர்கள்.

இதே வரிசையில் வரலாற்றுப் பெருமை மிக்கவையாக சாமளாபுரம், சிங்காநல்லூர், பல்லடம், செஞ்சேரிமலை முதலிய ஊர்கள் கூறப்படுகின்றன.

குலூர் பற்றிய கல்வெட்டுகளைத் திருப்பூர் (சர்க்கார் பெரியபாளையம்), செலக்கரிச்சல், கோவில் பாளையம், இடிகரை முதலிய ஊர்கள் வழங்கியுள்ளன.

வேளாண்மை ஊர்கள்

ஊர், மடை, கரை என முடியும் ஊர்கள் அனைத்தும் வேளாண்மை செய்வோர் குடியிருந்த ஊர்களாகும். குலூரைச்

சுற்றி இப்படிப் பல ஊர்கள் உள்ளன.

வெள்ளலூர், இருகூர், துடியலூர், சோமனூர்,
கணியூர், மாதப்பூர், நீலம்பூர், குளத்தூர்,
அரகூர், இராவத்தூர், - இவை 'ஊர்' என முடிபவை.
கள்ளிமடை, காரமடை, எட்டிமடை, பன்னிமடை,
வெள்ளமடை, சேத்துமடை இவை 'மடை' என
முடிபவை.

மதுக்கரை, இடிகரை, பழங்கரை, தென்கரை இவை
'கரை' என முடிபவை.

கால்நடை ஊர்கள்:

பள்ளி, பாடி, தொழு என முடியும் ஊர்கள் கால்நடை
மேய்ப்போர் தங்கியிருந்த ஊர்களாகும்.

பீடம்பள்ளி, பதுவம்பள்ளி, நரியம்பள்ளி, நல்லம்பள்ளி
காடாம்பாடி, காரத்தொழுவு எனச் குலூரைச் சுற்றியுள்ள
ஊர்களின் பெயர்கள், அவற்றின் அன்றைய இயல்பைக் காட்டுவன.

நில அமைப்பு ஊர்கள்

மேட்டுப் பாளையம், பள்ளபாளையம், பீளமேடு முதலிய
ஊர்கள் நில அமைப்பால் பெயர் பெற்றவை.

சாதி காட்டும் ஊர்கள்:

அனுப்பப்பட்டி, ஆண்டிபாளையம், இடையபாளையம்,
ஒட்டர் பாளையம், கள்ளப் பாளையம், கன்னார்பாளையம்,
கணியம் பாளையம், கணியம் பூண்டி, கணியூர், கொசுவம்
பாளையம், கோடங்கிபாளையம், செட்டி பாளையம்,
தோட்டி பாளையம், பள்ள(ர்) பாளையம், முதலிபாளையம்,
வடுகபாளையம் - முதலிய ஊர்கள் தொழிலாலும் சாதி
யாலும் பெயர் அமையப்பெற்றவை.

சோழர் குடியேற்றத்தை நினைவூட்டும் ஊர்கள்:

கொங்குநாட்டில் குடியேறிய பின்பும்-சோழர்கள் தம் பழைய
ஊரை மறக்கவில்லை. இதற்காக பல சான்றுகளைச் குலூரைச்
சுற்றிலும் பார்க்கமுடியும்.

1) பேரூர் - இதனை 'மேலைச் சிதம்பரம்' என அழைப்பதன் மூலம் சோழநாட்டுச் சிதம்பரம் நினைவு கூரப்பட்டுள்ளது.

2) அன்னூர்-இதனை 'மேல்தலைத் தஞ்சாவூர்' என அழைத்து, தஞ்சாவூர் நினைவைத் தக்கவைத்துள்ளனர். மயிலாடுதுறை அருகே இதே பெயரில் ஓர் ஊர் இன்றும் உள்ளது.

வணிகத்தின் பொருட்டு கொங்கு நாட்டிற்குக் குடிபெயர்ந்த சோழர்கள், பின்பு வேளாண் தொழிலில் ஈடுபட்டு நிலைத்து வாழத் தொடங்கினர்.

3) திருக்கண்ணபுரம் திருவிடைமருதூர், வைத்தீசுவரன் கோவில் - என்னும் பெயர்களுடன் இன்றும் குலூரில் தனித்தனிப் பகுதிகள் உள்ளன. சோழநாட்டுக் குடியேற்றத்தை நினைவூட்டும் பெயர்கள் இவை.

முன்பு தனித்தனி ஊர்களாக இருந்து, குலூரின் பகுதிகளாகப் பின்பு இவை இணைந்திருக்கக் கூடும்.

பல்லடம்

குலூரிலிருந்து கிழக்கே 18 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஊர் பல்லடம். பல்லோடம், பல்லவிடம் என இருவகையாகவும் இவ்வூர்ப்பெயர் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. (சான்று திருமுருகன் பூண்டிக் கல்வெட்டு)

'அதிராசராசநல்லூர்' என்னும் இணைப்பெயரும் இவ்வூருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கொங்குமண்டலச் சதகம் 'பல்லடம்' என்றே குறிப்பிடுகிறது. பள்ளமான ஓடை இருந்ததால் 'பள்ள ஓடை' எனப் பெயராகி பள்ளோடை, பல்லடம் எனத் திரிந்தது என்பர்.

'பல்லன்' என்னும் இருளன் பெயரால் பல்ல இடம், பல்லடம் என ஆனதாகச் 'சோழன் பூர்வபட்டயம்' கூறுகிறது.

பள்ளமான இடம் பள்ளடம், பல்லடம் என ஆனதாகவும் சிலர் கருதுவர்.

திருமுருகன் பூண்டி கோவிலுக்கு நந்தவனமாக பல்லடத்திலுள்ள நிலம் அரசனால் வழங்கப்பட்ட செய்தி கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது.

‘வாயரைக்கால் நாட்டு பல்லோடமான
அதிராசராச நல்லூர்’ - எனத் திருமுருகன் பூண்டிக்
கல்வெட்டு பல்லடத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

இருகூர்: (இருங்கூர்)

‘இருங்கு’ என்னும் ஒருவகைச் சோளப்பயிர் மிகுதியாக
விளைந்த ஊர் இது. இருங்கூர் நாளடைவில் இருகூர் ஆனது.

(சூரல் என்னும் பிரம்புவகை மிகுந்திருந்தால் குலூர், சூரலூர்
என அழைக்கப்பட்டுள்ளது)

‘இருவன்’ என்னும் இருளன் பெயரால் இருவனூர் ஆகி
இருகூர் ஆனதாகச் சோழன் பூர்வபட்டயம் கூறுகிறது.

இருகூரின் சங்ககாலப் பெயர் ‘பொன்னூர்’ என வழங்கப்
பட்டிருக்கலாம். பொன்னூர்மன் கோவில் - இருகூரின்
மிகப்பழமையான கோவிலாக இன்றும் உள்ளது. முழுமையும்
செங்கல்லால் ஆன கோவில் இது. எட்டுக்கை உள்ள அம்மன்
சிலை இங்குள்ளது.

நீலகண்டேசுவரர் கோவில்,

சுந்தரேசுவரர்கோவில்,

பெருமாள் கோவில் - இம் மூன்றும் ஒரே வளாகத்திற்குள்
இருகூரில் அமைந்துள்ளன. செங்கல்லால் ஆனவை இவை.
இங்குள்ள சண்டீசர் சிற்பம் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டைச்
சேர்ந்தது.

இருகூரின் மேற்குப் பகுதியில் பொன்னூர்மன் கோவிலுக்குச்
சுற்றியுள்ள நிலப்பரப்பில் - ஏராளமான பெருங்கற்காலச்
சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளன.

பொன்னூர்மன் கோவிலுக்குச் செல்லும் வழியில் புலிகுத்திக்
கோவில் உள்ளது. கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த
இக்கோவிலில் - புலியை ஈட்டியால் குத்தும் வீரன் உருவமும்
கெண்டியுடன் கூடிய அம்மன் சிலையும் இடம் பெற்றுள்ளன.

குயிலி(குயிலையூர்)

சின்னக்குயிலி, பெரியகுயிலி என இன்று இரண்டாக உள்ள
ஊர் ‘குயிலையூர்’ என்றே கல்வெட்டுகளில் கூறப்படுகிறது. இவ்வூர்

பேருர்க் கோவிலுக்குத் தானமாகத் தரப்பட்ட செய்தியைப் பேருர்க் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

சிங்காநல்லூர் (சிங்கனூர்)

சிங்கன் என்னும் இருளன் வாழ்ந்த ஊர் சிங்கனூர்.

கோவிலுக்குத் தானமாக வழங்கப்பட்ட ஊர் 'நல்லூர்' எனப்படும்.

இதனால் சிங்கன் நல்லூர் சிங்காநல்லூர் ஆனது.

கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவர்கால அரியசிற்பம் இவ்வூர் கோவிலில் உள்ளது.

சோழன் கரிகாலன் (மூன்றாம் குலோத்துங்கன்) சோழநாட்டுத் தலைநகராகிய உறையூர் அழிந்து போனபின் தன் தாயையும் சிறிய தாயையும் காப்பாற்றியோருக்கு நன்றி காட்ட நினைத்தானாம்.

தன் தாயாகிய சிங்களம்மாள் பெயரில் சிங்காநல்லூர் என்னும் ஊரை கி.பி.1547 இல் நொய்யலாற்றுக்கு அருகில் உருவாக்கித் தானமாகத் தந்தானாம். இப்படியும் ஒரு கதை உள்ளது.

கரிகாலன் செப்புப் பட்டயம் இப்படியொரு செய்தியைச் சிங்காநல்லூர் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. அரசன் பெயரும் காலமும் மேலும் ஆராயவேண்டியவை.

சாமளாபுரம் (சோமனூர்)

சோழன் கரிகாலன் தன் தாயின் பெயரில் சிங்காநல்லூரை அமைத்ததைப் போன்று, தன் சிறிய தாயார் சாமளம்மாள் பெயரில் சாமளாபுரம் என அமைத்தானாம்.

தன் தாயார் இருவரையும் காப்பாற்றியோருக்கு நன்றியாகச் சிங்காநல்லூர் சாமளாபுரம் இரண்டையும் உருவாக்கித் தானமாகத் தந்தானாம்.

இதற்கான செப்புப் பட்டயம் - இரண்டு ஊரிலும் கிடைத்துள்ளன.

வெள்ளலூர்

வரலாற்றுத் தொன்மைமிக்க இவ்வூரின் பழைய பெயர் வெளியனூர். வெளியனூர் - வெளியலூர், வெள்ளலூர் என மாறியுள்ளது.

இவ்வூரை வள்ளலூர் என்றும் அன்னதானபுரி என்றும் வழங்கிய செய்திகளும் உள்ளன.

உரோம் நாட்டு வணிகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்ற ஊர் இது.

'வெள்ளை' என்ற இருளன் ஆண்ட காரணத்தால் 'வெள்ளலூர்' எனப் பெயர் வந்தாகச் சோழன் பூர்வபட்டயம் கூறுகிறது.

'தொன்னூர்ப்பாடி' எனக் கல்வெட்டிலும் 'அன்னதானசிவபுரி' எனச் சாசனத்திலும் இவ்வூர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

காஞ்சிமாநதி எனப்பட்ட நொய்யலாற்றின் தென்கரையில் இவ்வூர் அமைந்துள்ள காரணத்தால் 'தென்னூர்' எனவும் வழங்கப் பட்டுள்ளது. தென்னூர் தேனூர் எனவும் நாளடைவில் திரிந்துள்ளது. இவ்வூர் இறைவன் பெயர் தேனீசுவரர்.

அகநானூறு 359 ஆம் பாடலில் மாமூலனார் குறிப்பிடும். 'வானவரம்பன் வெளியம்' என்பது வெள்ளலூராக இருக்கலாம் எனவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

செஞ்சேரிமலை(தென்சேரிமலை)

பல்லடம் வட்டத்தில் உள்ள இவ்வூரில் 150 அடி உயரமுள்ள மலை உள்ளது. மந்திராசல வேலாயுத மூர்த்தி கோவில் இம்மலையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

தென்சேரியிலுள்ள மலை என்பதைத் 'தென்சேரி மலை' எனக் கூறியுள்ளனர். அது செஞ்சேரி மலை ஆகிவிட்டது.

மந்திரகிரி, மந்திரகிரிவனம் எனவும் இவ்வூர் அழைக்கப் பட்டுள்ளது.

அருணகிரிநாதர் பாடிய இருண்டு திருப்புகழ்ப் பர்டல்கள் இவ்வூரைப் பற்றியன.

இவ்வூரைப்பற்றி - பழனி உபாத்தியாயர் எழுதிய 'செஞ்சேரி மாலை'. கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயர் எழுதிய 'தென்சேரிகிரி நான் மணிமாலை' முதலிய நூல்கள் உள்ளன.

சித்த நாயக்கன் பாளையம்

சித்தநாயக்கன் பாளையத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடுகல் ஒன்று - கோவை அகழ் வைப்பகத்தில் உள்ளது.

“...ராஜவற்றிற்குத் திருவெழுத்திட்டுச்

சொலாநின்ற யாண்டு ஆறாவது

சிரக்கரச்சியில் இருக்கும் பூலுவரில்

கட்டி” என்பது நடுகல் வாசகம். பட்டி என்பவன் இறந்தது பற்றிய நடுகல் இது. வீரன் ஒருவன் மற்றொரு வீரனின் குடுமியைக் கையால் பற்றி வாளால் குத்துவது போன்று இந்நடுகல் அமைந்துள்ளது.

செலக்கரிச்சல் (சிறகு எரிச்சல்)

காட்டை எரித்து மக்களைக் குடியமர்த்திய ஊர் இது. எரித்து உண்டாக்கிய ஊர்கள் எரிச்சில் எனப்படும். பொள்ளாச்சியும் இப்படி உண்டான ஊரே!

காட்டின் விளிம்பை (சிறகை) எரித்து ஊராக்கியதால் - சிறகு எரிச்சல் எனப்பட்டது.

சிறகெரிச்சில் நாளடைவில் சிறகெரிச்சல் ஆகி செலக்கரிச்சல் என மாறியதாகத் தெரிகிறது. குலூர் கல்வெட்டு குறிப்பிடும் ‘சிதக்குறிச்சி’யாகவும் இது இருக்கலாம்.

இவ்வூர் ஈசுவரன் கோவிலில் நான்கு துண்டுக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அழிந்துபோன சலகண்டேசுவரர் கோவிலின் கல்வெட்டுகள் இவை.

ஒரே கோவிலைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகள் இவ்வூர் முழுதும் சிதறிக் கிடக்கின்றன. மாரியம்மன் கோவில் திண்ணை, வடக்குத்திசை ஊர்நுழைவிடம் எனச் சிதறிக்கிடக்கும் கல்வெட்டுத் துண்டுகள் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை.

பிள்ளையார் கோவில் முன்பு பெருங்கற்காலச் சின்னமாகிய கற்பலகை கிடைத்துள்ளது. பெட்டிபோன்ற சிறுகோவில் வடிவில் இது அமைந்துள்ளது.

சுல்தான் பேட்டைச் சாலையைச் சீர்செய்யும் பணி இவ்வூரில் 1950 வாக்கில் நிகழ்ந்தது. அப்போது செலக்கரிச்சல் கருவேலன் குட்டையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இரண்டு செப்புத்திருமேனிகள் - இப்போது சிவன் கோவிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிலைகள் இவை.

பாலக்காட்டுக் கணவாயிலிருந்து பூம்புகார் செல்லும் பாதை ஒன்று செலக்கரிச்சல் வழியாகச் சென்றதாகச் செவிவழிச்செய்தி உலவுகிறது.

செலக்கரிச்சல் சிவன் கோவில் விக்கிரம சோழன் (கி.பி. 1118- 1135) காலத்தில் கட்டப்பெற்றது.

அப்பநாயக்கன்பட்டி வண்டிப்பாதையில் உள்ள கல்வெட்டில் இடிகரை துடியலூர், கவையன்புத்தூர், குலூர் முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. விலாட்சிங்கதேவர், விக்கிரமசோழன் ஒப்பமிட்ட செய்தி இக்கல்வெட்டில் உள்ளது.

பழங்கால வணிக நகரங்களில் செலக்கரிச்சலும் ஒன்று. பொள்ளாச்சி (எரிச்சில் பொழில் வாய்ச்சி)

காட்டை எரித்து மக்களைக் குடியமர்த்திய காரணத்தால் 'எரிச்சில்' எனப்பட்ட இவ்வூரின் முழுப்பெயர் 'எரிச்சில் பொழில் வாய்ச்சி'.

பொழில் வாய்ச்சி நாளடைவில் பொள்ளாச்சி ஆனது.

'முடித்தலை கொண்ட நல்லூர்' என்னும் பெயரும் இவ்வூர்க்கு வழங்கியுள்ளது.

'காவடிக்கா நாட்டு எரிச்சில் பொழில் வாய்ச்சியான முடித்தலை கொண்ட நல்லூர்' எனக் கல்வெட்டில் பேசப்படும் ஊர் இது.

திருப்பூர்

பின்னலாடை உற்பத்தி - இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே நிகழ்கிறது. மேற்கு வங்க மாநிலத்தின் கல்கத்தாவும், தமிழ்நாட்டின் திருப்பூருமே அவை.

குலூருக்கு வடகிழக்கே 30 கி.மீ தொலைவில் உள்ள ஊர் திருப்பூர். பேருந்து, தொடர்வண்டி என இரு வழிகளும் - குலூரையும் திருப்பூரையும் இணைக்கின்றன. குலூருக்கான பணி வாய்ப்பில் திருப்பூருக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு.

(பல்லடம் வழியாகச் செல்லும்) கோவை - திருப்பூர் சாலையில் நடுநாயகமாக அமைந்திருப்பது குலூர்.

திருப்பூரை அடுத்த சர்க்கார் பெரியபாளையம் கோவிலுக்குப் பாண்டிய மன்னர் காலத்தில் கொடையாக வழங்கப்பட்ட ஊர் குலூர்.

திருப்பூர் என்றாலே கொடிகாத்த குமரன் பெயர் நினைவுக்கு வரும். இந்தி எதிர்ப்பு வீரவரலாறும் நினைவில் வரும்.

‘திருப்பூர்’ - எப்படி வந்தது இந்தப் பெயர்? தடை கடந்து சென்ற படைகள், திருப்பூரோடு திரும்பிவிட்டன.

படைசென்று திரும்பிய ஊர் - திருப்பூர் (திரும்பூர்). இரும்புப்பாதை இருப்புப்பாதை ஆனது போல் திரும்பூர் திருப்பூர் ஆனது.

பருத்திச் சந்தைக்கும் பருத்தி ஆலைகளுக்கும் தொடக்க நாளிலேயே புகழ்பெற்ற ஊர் இது. திருப்பூர் அனுப்பப்பாணையம் - செம்புப்பாத்திரங்களுக்குப் பெயர் பெற்றது.

1930க்குப் பின் இங்குப் பின்னலாடைத் தொழில் அறிமுகமானது. கையினால் இயக்கக் கூடிய இயந்திரங்கள் மூலம்- பின்னலாடைத் தொழில் திருப்பூரில் தொடங்கியது. பின்பு செருமனியிலிருந்து இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

‘பனியன் நகரம்’ எனப் புகழப்படும் திருப்பூரில் 1960 வரை - வெறும் பனியன்கள் மட்டுமே உருவாயின.

1960க்குப் பின்னரே, பலவகை உள்ளாடைகளும் திருப்பூரில் உற்பத்தியாகத் தொடங்கின.

1970இல் திருப்பூர் உள்ளாடைகள், வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கின.

மிகச் சிறிய அளவில் தொடங்கிய ஏற்றுமதி 1985க்குப் பின், ஏறுமுகம் கண்டது. 1985க்குப் பின், செழிப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் திணறத் தொடங்கியது திருப்பூர்.

அமெரிக்கா, ஓமன், சிங்கப்பூர், சப்பான், துபாய், இந்தோனேசியா, நெதர்லாந்து, நியூசிலாந்து, தாய்லாந்து, ஆத்திரேலியா, கொரியா, பெல்சியம் என உலகநாடுகள் பலவற்றோடும் திருப்பூர் உள்ளாடைகள் உறவாடுகின்றன.

இந்தியத் துணைக்கண்ட வணிக வரைபடத்தில் திருப்பூர் இன்று சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது.

1985 இல் திருப்பூர் ஏற்றுமதி மதிப்பு வெறும் 18 கோடி உருபா. அதே ஏற்றுமதி 1993 இல் 2000 கோடியை எட்டிவிட்டது.

விளையாட்டு உடைகள், இரவு உடைகள், ஓய்வு உடைகள்,

உலாவும் உடைகள், அலங்கார உடைகள் என்று திருப்பூரின் ஏற்றுமதிப் பட்டியலில் எண்ணற்ற வகைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

2500க்கு மேற்பட்ட பின்னலாடைப் பிரிவுகளும் தையற்பிரிவுகளும் இன்றைய திருப்பூரை ஏற்றுமதி நகராக்கி உள்ளன.

சாயந்தோய்க்கும் பிரிவுகள், அச்சடிப்புப் பிரிவுகள், பின்னல் அலங்கரிப்புப் பிரிவுகள் என நூற்றுக்கணக்கான கிளைத் தொழில்கள் பல்கியுள்ளன.

ஓர் இலட்சம் பேருக்கு மேல் திருப்பூர் தொழிற்பிரிவுகளின் பணியாற்றுகின்றனர். திருப்பூரில் 35 கி.மீ சுற்றளவில் நிலத்தடி நீர் குறைந்து வருவதையும் நினைக்க வேண்டியுள்ளது.

சூலாரைச் சுற்றி..

பாளையம் (படைப்பிரிவு தங்கிய இடம்)

அய்யம்பாளையம்	செரயாம் பாளையம்
அனுப்பர் பாளையம்	செம்பி பாளையம்
அருகம் பாளையம்	செம்மாண்டம் பாளையம்
ஆறுமுகம்பாளையம்	சேலப்பம் பாளையம்
இராயர் பாளையம்	சித்த நாயக்கன் பாளையம்
இடைச்சி பாளையம்	சின்னியம் பாளையம்
இராமநாயக்கன் பாளையம்	தட்டாம் பாளையம்
இலட்சுமி நாயக்கன் பாளையம்	தென்னம் பாளையம்
ஊத்து பாளையம்	தேவராயம் பாளையம்
ஊஞ்சப் பாளையம்	தொட்டிப் பாளையம்
ஒட்டர் பாளையம்	நடுப்பாளையம்
களளப் பாளையம்	முத்துநாயக்கன் பாளையம்
கண்ணம் பாளையம்	பரமசிவன் பாளையம்
கணபதி பாளையம்	நிலிக்கோணம் பாளையம்
காங்கேயம் பாளையம்	பள்ள பாளையம்
காளி பாளையம்	பச்சார் பாளையம்
காடுவெட்டி பாளையம்	புள்ள பாளையம்
காடநாயக்கன் பாளையம்	புனியமரத்துப் பாளையம்

கிட்டாம் பாளையம்
 உப்பிலி பாளையம்
 குமார பாளையம்
 குரும்ப பாளையம்
 கோடாங்கி பாளையம்
 கொல்லு பாளையம்
 கொசவம் பாளையம்
 சங்கோதி பாளையம்
 சின்னவடுக பாளையம்
 செந்தேவி பாளையம்
 செங்காளி பாளையம்
 அம்மா பாளையம்

பொன்னாண்டாம்பாளையம்
 முதலி பாளையம்
 மோப்பிரி பாளையம்
 வடுகபாளையம்
 வஞ்சிப் பாளையம்
 வாகராயம் பாளையம்
 வேலம் பாளையம்
 வேலாயுதம் பாளையம்
 வேலயம் பாளையம்
 வேப்பங்குட்டைப் பாளையம்
 சுக்கம் பாளையம்
 மல்லேகவுண்டன் பாளையம்

பட்டி (கால்நடை வளர்ப்பிடம்)

அப்பநாயக்கன் பட்டி
 அனுப்ப பட்டி
 இச்சிப் பட்டி
 கரும்த்தம் பட்டி

பாப்பம் பட்டி
 புளியம் பட்டி
 மயிலம் பட்டி

ஊர் (வேளாண்மை நிகழ்ந்த இடம்)

அரகூர்	கரைவழி மாதப்பூர்	கணியூர்
இராவத்தூர்	குளத்தூர்	நீலம்பூர்
இருகூர்	சோமனூர்	பெருமலூர்

வலசு (பாலை நில ஊர்)

பொம்மைக் கவுண்டன் வலசு
 சின்னயக் கவுண்டன் வலசு

புதூர் (புதிதாய் அமைந்த ஊர்)

அத்துப்பக் கவுண்டன் புதூர்	செங்கோடக் கவுண்டன் புதூர்
அப்பநாயக்கன் பட்டிப் புதூர்	சிற்பலப் புதூர்
காடாம் பாடிப் புதூர்	முத்துக் கவுண்டன் புதூர்
காரைப் புதூர்	சிந்தாமணிப் புதூர்
கிருட்டிண புதூர்	ஒண்டிப் புதூர்

தஞ்சை தீர்த்தம்

சுத்திவகாவி தீர்த்தம்

M. K. தியாகராஜ பராவதி ஓ பாரதியாரால்

4-2-50 சனிக்கிழமை மாலை 6-30 மணிக்கு

சூலூர் ஷண்முகா தேவி டாக்டரிடில்
சம்பந்த கச்சேரி தடைபெறும்

தகவல்: ரைட் 5-0-0 கலி 4-0-0

பெக் பெக் 3-0-0 பெக் 2-0-0 தலை 1-0-0

முதல்குத்து வகுப்புகளுக்கு 1-2-50 முதல் தலை 1-0-0
தகவல்: ரைட் 5-0-0 கலி 4-0-0
பெக் பெக் 3-0-0 பெக் 2-0-0 தலை 1-0-0

மிகவும் அருமையான சம்பந்தம், தஞ்சை

வணக்கம் தஞ்சை தீர்த்தம்! வரலாறு தஞ்சை தீர்த்தம்! பெருக தீர்த்தம்! பூ

உண்மைக்கு உயர்வு தாரீர்!

உறவுப்புகு உதவ வாரீர்!!

சூலூர் பிர்க்கா, சர்க்கார் சரமக்குவாய் தொகுதியில் வாரூர்
வாக்காளர்களே! தாய்மாரளே! அந்நாடு பெருங்கோளே!

உங்கள் அனைவருக்கும் எங்களுடைய பண்புப்பண வேண்டுகோள்

தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம் தீர்த்தம்
சுருதாய, பொருளாதாரத் துறைகளில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை
துடைக்கத் தயிர் காடு பூராவும் பொலிவையும் வலிவையும் உண்டாக்க
வருகிற பெருந்தேர்தலில் சட்டசபை, மக்கள் சபை ஆக இரண்டிற்கும்
தி. மு. கழகம் சில பண அபிவிருத்தித் திட்டங்களை விடுத்திருக்கின்றது.
அதன்போலவே மெது தொகுதியிலும்;

6-3-57-ல் தேதி முதன்கிராமம் தடைபெறும் தேர்தலில்

தொழர் மு. மா. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை

(சட்டசபைத் தொகுதிக்குத் திறத்தி இருக்கிறது.)

வாக்காளர்களாய் நீங்கள் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்

உதய சூரியன் சின்னம் கொண்டு ஒட்டுப் விடையில்

எங்களுடைய வாக்குச் சீட்டுகளைப் போட்டு பெட்டியை மிற்பி, அவருடைய
தேர்தலுக்குச் சட்டசபைக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி
கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

Dr. M. CHIDAMBARAM, M.D.,
C.J.C. (Lond), aged 44, Hony.
Physician, Govt. General Hospi-
tal, Madras (80, Apparamy
Kall Street, Mysapore) passed
away suddenly on 11th Octo-
ber 1955 due to heart attack.
He was renowned for his kind-
ness, professional abilities and
charitable disposition. He leaves
behind his wife, two sons and
three daughters.

The cremation took place on
the next day at Barber's Bridge
Crematorium, Mysapore.

ஏம் போற்றும்

சூலார்

‘சூலார் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்குமே’ என்ற ஆர்வத்துடன் துருவித்துருவிப் படித்துப் பார்த்தும் - எதுவும் தராமல் ஏமாற்றம் தந்த இதழ்களும் நூல்களும் உண்டு.

‘இதில் என்ன இருக்கப்போகிறது’ எனத் தற்செயலாகப் பார்வை தவழ்ந்த இடத்தில், ஊர்பற்றிய செய்தி கண்டு ‘சூலார் சூலார்’ என உள்ளம் குதிபோட்டதும் உண்டு.

சூலார் பற்றிய செய்திகள் கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டு முதற் கொண்டு பல நூல்களிலும் இதழ்களிலும் பரவிக் கிடக்கின்றன. ‘சோழன் பூர்வ பட்டயம்’ என்னும் நூல் தொடங்கி ‘சூலார் வரலாறு’ என்னும் இந்த நூல் வரை - பல நூல்களும் சூலாரைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

சூலார் பற்றி அறிய விரும்புவாரும் ஆராய விரும்புவாரும் பயன் கொள்ளும் வகையில் - சூலார் தொடர்பான நூல்களின் அறிமுகம் இங்கே இடம் பெற்றுள்ளது.

நூலைப் பற்றிய செய்திக் கண்ணோட்டமும் நூல் நுவலும் சூலார் பற்றிய செய்தியும் - சுருக்கமாக இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

சூலார் பற்றிய செய்திகளை இணைத்துப் பார்க்கும் போது எத்தனையோ உண்மைகள் விளங்குகின்றன! வியப்பும் மலைப்பும் மேலோங்குகின்றன!

காலமும் உழைப்பும் பொருளும் செலவிட்டுத் தேடிக் குவித்த நூல்களில் - குலூரைத் தேடிச் சலித்த நேரம் மிகுதி.

அவ்வப்போது தென்பட்ட குலூர் பற்றிய செய்திகள் ஊக்கங் குன்றாமல் உழைக்க வைத்தன.

குலூரிலிருந்து வெளியான 'கோவை முரசு' 'அருள் முரசு' இதழ்களின் முழுமையான தொகுப்புகள் கிடைக்கவில்லை. ஒரு சில இதழ்கள் மட்டுமே கிட்டின.

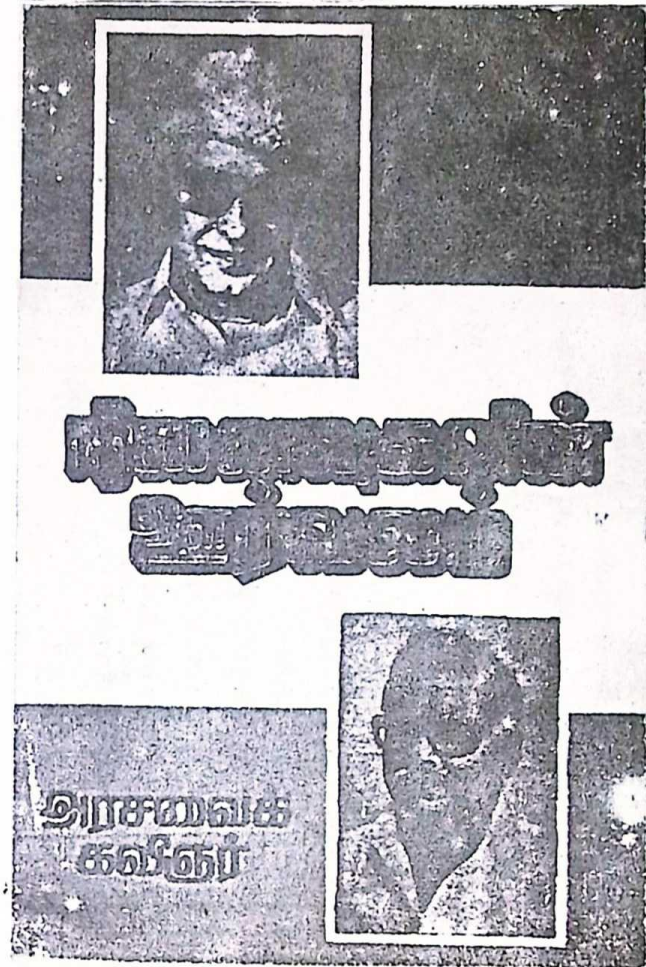
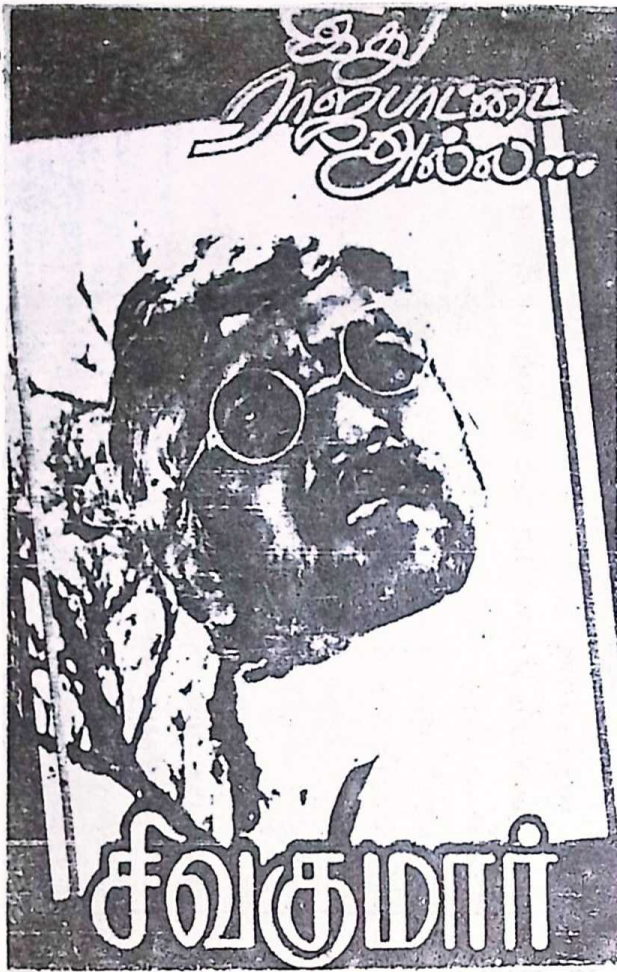
குலூர் பற்றிய செய்திகள் அவ்விதங்களில் இருந்தபோதும், இப்பட்டியலில் அவை இடம் பெற வில்லை.

குலூரில் வெளியிடப்பட்ட இதழ்கள், நூல்கள் பற்றிய செய்திகள் 'குலூரும் தமிழும்' என்னும் தனித்தலைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

குலூர் பற்றிய செய்திகளைச் சுமந்து நிற்கும் நூல்கள் இவை:

1. தமிழ்நாடு வரலாறு - தொல் பழக்காலம் (1975)
2. சோழன் பூர்வ பட்டயம் (1950)
3. கொங்கு மண்டலசாதகங்கள் - கொங்கு மண்டல ஊர்தொகை (1986)
4. தமிழின் சோற்றமும் பரவலும் (1991)
5. கொங்கு நாட்டு வரலாறு (1987)
6. கொங்குநாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்கள் (1991)
7. கொங்கு நாட்டியல் (1988)
8. கொங்கு நாட்டில் கீர்திய சுதந்திரப் போராட்டம் (1993)
9. காஞ்சி னாதேவி (1957)
10. ECONOMIC CONDITIONS IN SOUTHERN INDIA (1990)
11. தட்சிண கீர்தியா சரித்திரம் (1919)
12. பூகோள சாஸ்திரம் - கோயம்புத்தூர் ஜில்லா (1913)
13. தங்கம்மன் திருக்கோயில் வரலாறு (1991)
14. கொங்கு நாட்டுத் தீரன் (1969)
15. எஸ்.கே. கருப்பண்ணத் தேவர் ஜீவிய சரித்திரம் (1939)
16. சிங்காரவேலு - தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட் (1991)
17. திரு. வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் (1982)

18. எனது நினைவுகள் (1973)
19. தியாகி என்.ஜி. கிராமசாமி (1978)
20. தமிழிக்கு (2 ஆம் பாகம்) (1963)
21. பேரறிஞர் அண்ணாவின் பயண கிலக்கியம் (1994)
22. புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் (1994)
23. நினைவு அலைகள் (2 ஆம் பாகம்) -1985
24. தமிழிக்கைஜனி (1992)
25. தமிழ் கீதையில் வரலாறு (1987)
26. தமிழ் கீதங்கள் (1975)
27. ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி - கோயம்புத்தூர் ஜில்லா (1951)
28. ஓடு வர்க்கப் போராட்டியின் காலடிச் சுவடுகள் (1994)
29. நினைவுகளின் ஊர்வலம் (1986)
30. தமிழின் தொடுத்தபார் (1986)
31. போர்க்களத்தில் (1993)
32. எனது பயிற்சிக்களம் (1992)
33. கீது ராஜ்பாட்டை எல்ல (1987)
34. வைரமுத்து வரை (1989)
35. A Short History of GOVT. HR. SEC. SCHOOL OF SULUR (1985)
36. சூலூர் வட்டார விடுதலைப் போர் வீரர்கள் (1984)
37. வாழ்வை உயர்த்தும் வள்ளல் பெருமான் (1979)
38. திராவிடர் நாட்டுறியு (1950, 1952)
39. ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சட்டமும் நடைமுறையும் 1987
40. கீதுயக் காணிக்கை.
41. கொங்கு மண்டலத்தின் வறட்சியை நிரந்தரமாக நீக்கி ... (1992)
42. புகழ் பூத்த வாழ்வு (1993)
43. கோவை ஜில்லா காங்கிரஸ் சிறப்புமலர் (1965)
44. கீந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பொன்னிமா மலர் (1975)
45. ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு - விழா மலர் (1981)
46. சூலூர் - திருக்குட நீராட்டுவிழாச் சிறப்பு மலர் (1973)
47. பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர் (1990)

தமிழ்நாட்டு வரலாறு
பெரிய செய்தி

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு

தமிழ்நாடு அரசு வெளியீ

வாய்ப்பு ஏற்படுவதால் கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் பெருங்குடல் எனும் நிலையிருந்தது என்பது பழைய மரபு. பத்தாடி மரபுப்பத்திரம் குறுங்கி ஒரு கிணற்றுக்குள் புகுந்தது. இத்த மரபுப்பத்திரமே கிணற்று வளங்கிவந்த திமி ரோமனியப் பேரரசின் தாயகம் எனப்படுகிறது.)தன் மனைவியின் ஒரு புதையெழுந்த கி. பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் கோந்த ஒரு ரோமனியன் தாயகம் குறுங்கி வளங்கிய வகையாக கவந்திருப்பது இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கிணங்கிக்கு மத்திய பெருங்குடல் கிணங்கிக்குள் செல் பட்டனவாகத்தேர்த்துக்கொண்டது. அத்துடன் தனக்கிட்டுப் போய்ந்தது விட்டுவிட்டு, கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த கி. பி. 6-ஆம் ஆண்டில் கிணங்கிக்குள் வந்தவரின் பெருங்குடல் எனும் நிலையிருந்தது என்பது உண்மை. -கி. பி. 14

சிவ் மிதன் குயர்க்கி மிகுந்தி யார் தாழ்க்கி
எருக்கு முத்தியி மிகுந்தது என்ரு எருதாய் - மிகுந்தி

83 *Ancient India*, No. 4 (1942), pp. 201 & 202.
84 *Ibid.*, p. 300.

80 Indian Archaeology, 1961-62, A Review, p. 27-28.

⁴⁴ Ramachandran, K. S., 'Chronology of the Indian Megaliths some considerations' in *Pramana*, No. 2 (1960-70), pp. 107-109.

²⁷ Gururaja Rao, B. K., *Op. cit.*, p. 285.
& Gupta, S. P., *Disposal of the Deaf and Dumb Types*
in Ancient India, 1972, pp. 282 & 283.

48. புகர்வோர் பாதுகாப்பு கருத்தரங்கு - கண்காட்சி. குலூர் சிறப்பு மலர் (1990)
49. பத்தாம் சூண்டு நிறைவு விழா மலர் (1994)
50. கொங்கு மலர் (1934 - 1937)
51. சிந்துபெருஞ் சோதி சிகவல் சிறப்புத் சித்தி மலர் (1979)
52. திராவிட நாடு 18.3.1954
53. தினமணி(க்) கதிர் 16.8.1992
54. ஒரு கம்யூனிஸ்டின் அரசியல் பணிகள் (1995)
55. குடி சிந்த - வார கீழ்த் (1932)
56. கோவை வானொலியில் தமிழ் மணம் (1978)
57. சோழன் பூர்வப்பட்டய ஊர்கள் (1969)
58. பெரிய பாளையம் கோவில் ஓர் ஆய்வு (1985)
59. தொழில் விஞ்ஞானி (1949)
60. கீழ்வோ எங்கள் கோவை (1949)
61. உலகப்பன் காலமும் கவிதையும் (1995)
62. ஸ்ரீசொலி (2.7. 1995)
63. புகழ் பெற்ற ஷகடுகள் (1966)

குலூர் பற்றிப் பேசும் ஏடுகள் இவை. இவற்றைப் பற்றிய அறிமுகப்பகுதி இங்கே இடம் பெறுகிறது:

(1) நூல்: **தமிழ் நாட்டு வரலாறு - தொல் பழங்காலம்**

பதிப்பு : தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுக் குழு.

வெளியீடு: தமிழ் நாடு அரசு வெளியீடு, 1975.

குலூரின் தொன்மையைப் பேசும் நூல்களில் 'தமிழ்நாட்டு வரலாறு - தொல் பழங்காலம்' என்னும் இந்த நூலும் ஒன்று.

தமிழ்நாட்டு அரசின் வெளியீடாக 1975 இல் வெளிவந்த இந்நூலின் 231 ஆம் பக்கத்தில் குலூர் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

"கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்துச் குலூரில் ஒரு கல் பதுக்கையுள் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒரு நாணயம் கிடைத்தது.... இன்னோர் ஈமச் சின்னத்தில் ரோமானியப் பேரரசின் நாணயம் கிடைத்தது".

2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, மக்கள் வாழ்விடமாகச் சூலார் திகழ்ந்துள்ளது. இவ்வுண்மைக்குச் சான்று தரும் நூல் இது.

நூல்: சோழன் பூர்வபட்டயம்

பதிப்பு: கோவைகிழார்

வெளியீடு: தமிழ் நாட்டரசு கீழ்த் திசைச் சுவடிச்சாலை, சென்னை, 1950

சோழ மன்னனின் பழைய செப்பேட்டு நகல் 'சோழன் பூர்வபட்டயம்' எனும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

காஞ்சிபுரத்தில் நிலவறை ஒன்றில் நெடுநாள் பர்துகாக்கப்பட்ட செப்பேடு இது. பிற்பகுதி வரலாறுகள் யாவும் பின்னர் இப்பட்டயத்தில் சேர்க்கப்பட்டதாக நூலின் முன்னுரை கூறுகிறது.

இந்நூலை உருவாக்கிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

இந்நூலில் கூறப்படும் செய்திகளில் சூலார் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. சோழன் பூர்வபட்டயம் சூலார் பற்றிக் கூறும் செய்திகள் இவை:

“உறையூரை ஆண்ட சோழமன்னன் கொடுங்கோலாட்சி செய்ததால், மண்மாரி பெய்து உறையூர் அழிந்து போனது.

அங்கிருந்து தப்பிப் பிழைத்த அரசி கொங்குநாடு வந்தடைந்தாள். கூடவே அவள் தங்கையும் வந்திருந்தாள். இருவரையும் கொங்குநாடு காப்பாற்றியது. கருவுற்ற நிலையில் - தப்பியோடி வந்த அரசிக்கு ஆண்மகவு பிறந்தது. பிறந்த குழந்தைக்குக் கரிகாலன் எனப்பெயரிட்டனர். (கல்லணையைக் கட்டிய கரிகாலன் வேறு, இவன் வேறு!)

சோழநாட்டு யானை கொங்கு நாட்டிற்கு வந்தது. பட்டத்து யானையான அது, கரிகாலனைக் கண்டு மாலை சூட்டியது கரிகாலன் முடிசூட்டப்பட்டான்.

அகதி' கரிகாலன் - 'அரசன்' கரிகாலன் ஆனான். தம்மைக் காப்பாற்றியோருக்கு நன்றிகாட்ட விரும்பிய கரிகாலன் - தம் தாயார் சிங்கம்மாள், சிறிய தாயார் சாமனாம்மாள் இருவர்

பெயரிலும் ஊர்களை அமைத்துத் தானமாகத் தந்தான். அந்த ஊர்களே சிங்காநல்லூர், சாமளாபுரம் என இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

மன்னன் கரிகாலன் தன்னுடைய மகன் பசுவின் கன்றைக் கொன்ற குற்றத்தை அறிந்தான். தன் மகன் மீது தானே தேரை உருட்டிக் கொன்றான். (மனுநீதிச் சோழனை நினைவூட்டும் நிகழ்ச்சி இது. ஆனால் இருவரும் இருவரே; ஒருவர் அல்லர்!)

மகனைக் கொன்ற பித்தம் மன்னனை வாட்டியது. தமக்கு ஏற்பட்ட பித்தத்தைப் போக்க கொங்குநாடுவந்த கரிகாலன் -கருவூர்(கருர்) தொடங்கி முட்டம் (போளுவாம்பட்டி) வரை 36 பெரிய கோவில்களைக் கட்டினான்; 360 சிறு கோவில்களைக் கட்டினான்; 32 அணைகளைக் கட்டினான்.

காடுகளாக இருந்த கொங்குநாட்டுப் பகுதிகளை ஊர்களாக உருவாக்கிக் கோவில் எழுப்பினான். பழங்குடி மக்களின் எதிர்ப்பை மாற்ற, அவர்களின் தலைவர் பெயரை ஊர்களுக்குச் சூட்டினான்; பழங்குடி தெய்வங்களுக்கும் கோவில் கட்டி மானியம் வழங்கினான்.

சூலூர் ஈசுவரன் கோவிலும் அத்தனூர்மன் கோவில் கட்டடமும் - சோழ மன்னனால் அப்போது உருவாக்கப்பட்டவை.

சூலூரில் அத்தம் பெரியம்மனுக்கு முப்பலி (ஆடு, மாடு, பன்றி) கொடுக்க ஒப்புக்கொண்ட கரிகாலன் - வேடர் கம்பளத்தாரைக் கொண்டு காட்டை வெட்டினான்; சூலூரைச் சீராக்கினான்; வைத்தியலிங்கமுடையருக்குக் (ஈசுவரன்) கோவில் எழுப்பினான்; கோட்டையும் பேட்டையும் எழுப்பி ஒரு குளமும் வெட்டினான்.

பதினெட்டுச் சாதியினரை அழைத்து வந்து சூலூரில் குடியமர்த்தினான்.

உழவுத் தொழிலுக்குக் குடியமர்த்தப்பட்டவன் குமார வேலப்பன் என்ற வேளாளன். சோழநாட்டுத் தென்திசைநகரைச் சேர்ந்தவன் இவன்.

செட்டிமையான பல குடிக்கும் முதன்மையாகக் கவறை வளைஞ்சியரில் ஒன்னப்பன் என்பவன் குடியமர்த்தப்பட்டான்.

ஊர் அதிகாரத்திற்குப் பூலுவரில் சூரமண்ணாடி அமர்த்தப்பட்டான்.

கர்ணிகத்திற்குத் திருக்கணக்கரில் சிராமலை பிள்ளையைக் குடியேற்றினான்.

திருவாடு தண்டிசை சீர்பாத ஊழியத்துக்கு இருபது கைக்கோளர் குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டன.

நாட்டாண்மைக்குத் தென்காசி முதலியும் நம்பி முதன்மைக்கு நண்ணாவுடை நம்பியும் அரசனால் அமர்த்தப்பட்டனர்.

தாசி முதன்மைக்குக் குழந்தை மாணிக்கியும் நாகபாச முதன்மைக்குப் பல்ல நட்டுவனும் கணக்குக்குக் கைக்கோளர் நஞ்சப்பமுதலியும் - குலூரில் சோழ மன்னனால் குடியேற்றப்பட்டனர். இவர்களுக்கெல்லாம் ஒலைப்பட்டயம் வழங்கப்பட்டது.

அத்தம் பெரியம்மனுக்குக் கோவில் கட்ட இசைந்த சோழமன்னன், கோவில் ஊழியத்துக்குச் சொக்கலிங்க பண்டாரத்தை அமர்த்தினான்.

அத்தம் பெரியம்மன் கோவிலுக்கும் சிவன் கோவிலுக்கும் மானியம் வழங்கினான்.

குலூரிலிருந்து புறப்பட்ட சோழமன்னன் இருகூரைச் சீர் செய்யத் தம் பரிவாரங்களோடு புறப்பட்டுச் சென்றான். - சோழன் பூர்வபட்டயம் குலூர் பற்றிக் கூறும் செய்திகள் இவை.

பட்டயம் காட்டும் உண்மைநிலை:

சோழநாட்டுக் குடியேற்றம் கொங்கு நாட்டில் நிகழ்ந்ததையே - 'கரிகாலன் திருப்பணி' என ஏற்றி உரைக்கிறது இப்பட்டயம்.

இனங்களின் இடப்பெயர்ச்சியை அவ்வினத் தலைவர்களின் பெயரை வைத்து விளக்குவது - அக்கால மரபு.

இருளர் (வேட்டுவர்) என்னும் பழங்குடி மக்கள் வாழ்ந்த தொன்மையான ஊர் குலூர். குலூருக்குச் சோழ நாட்டினர் குடியேற்றப்பட்டுள்ள செய்திகளையே - சோழன் பூர்வபட்டயம் இவ்வாறு விளக்குகிறது.

'குரனூர்' என்றே சோழன் பூர்வபட்டயத்தில் குலூர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கரிகாலச் சோழன், சேரன் சமைய முதலி சடையப்பன், கத்தூரி

ரங்கப்பச்செட்டி ஆகிய மூவரும் குலூரைச் சீரமைப்பதில் முன்நின்றதாக இந்நூல் கூறுகிறது.

சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் கொங்குநாட்டிற்கு வருகை தந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரே இப்பட்டயத்தில் 'சமய முதலி' எனக் கூறுப்படுவதாகக் கோவைகிழார் கருதுகிறார். (1)

ஊரமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிகழ்ந்ததாகக் கொள்ளலாம் என கி. நாச்சிமுத்து கூறுகிறார். (2)

கரிகாலன் எனக் கூறப்படுபவன் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (1178 - 1218) என்பது மு. ஆரோக்கியசாமி கருத்து. (3)

புனைவுகள் சிலவும் நம்பகமான செய்திகள் பலவும் கலந்து திகழும் சோழன் பூர்வபட்டயம் - குலூரைப் பற்றிக் கூறும் செய்திகள் சிந்திக்கத் தக்கவை:

குலூர் பற்றிச் 'சோழன் பூர்வபட்டயம்' தரும் செய்திகள் மட்டும், நூலில் உள்ளவாறு அப்படியே இங்கே தரப்படுகிறது:

"..... கரிகாலச் சோழன், சேரன் சமைய முதலி சடையப்பன் கத்தூரி ரங்கப்பச் செட்டியும் மற்றுமுள்ள பேருமாக தேனீசரமுடையாருக்கு அபிஷேக தூபதீபாறாதனை முடிப்பித்து எல்லோரும் அவரைத்தரிசித்துக் கொண்ட வெள்ளத்தூர் நகர் கடந்து சமைய முதலி கைப்படி ஒழுகிபடிக்குச் சூரநென்கிற இருளன் பதி வனத்திற்குப் போனார்.

போனபின்பு கரிகாலச் சோழன் சூரன்பதிவனத்தில் வேடர் கம்பளத்தை விட்டு செடி வெட்டி வைக்கும்போது அந்த வனத்தில் காத்திருந்த அத்தம் பெரியம்ம (ளென்கிற) சூரகாளி துர்க்கை சோழனிடத்திற்கு வந்து பலிகேட்டது. அது கேட்டபடிக்குச் சோழன் சமைய முதலியை அழைத்து அந்த துர்க்கைக்கு ஒப்புச் சொல்லச் சொன்னார்.

அவர் சொன்னபடிக்குச் சமைய முதலியும் அப்படியே துர்க்கைக்குக் கரிகாலச் சோழன் இந்த நகரமும் இதில் உண்டாகிய ஆலயமும் கட்டி முடித்த பின்பு உனக்கு நானே சோழனைக் கொண்டு கோவிலுங்கட்டிவித்து உன்னையும் நிலைநிறுத்தி முப்பலியும் கொடுப்புவிக்கிறேனென்று சமைய முதலி சொல்ல, துர்க்கையும் கேட்டு மனம் பொறுத்து நின்ற பின்பு கரிகாலச் சோழன் அந்த வனத்தை

வேடர் கம்ப(மு)ளத்தை விட்டுச் செடி வெட்டி வழி (வெளி) பண்ணிவைத்து அதிலிருந்து வைத்தியலிங்கமுடையாரையும் கண்டு கண்டபின்பு கரிகாலச் சோழன் வைத்தியலிங்கத்திற்குக் கோவிலுங் கட்டிவைத்து அந்த வனத்தில் முன் குடியிருந்த சூரனென்கிற இருளன் அந்த சூரன் பேருக்கு சூரனார் என்று ஊரும் கட்டிவைத்து அதில் வைத்தார்.

அவர் கட்டி வைத்த பின்பு சமைய முதலி சடையப்பன் கத்தாரி ரங்கப்பச் செட்டியும் அம்முவருமாகப் பதினெண்சாதிப் பல குடியும் அழைத்துச் சூரனாரில் குடிவைத்து அதில் உழவுக் குடியாக பல குடிக்கும் முதன்மையாக சோழதேச தென் திசை நகர் வேளாளரில் குமாரவேலப்பனென்கிறவனைச் சடையப்பன் வைத்தான்.

அதில் செட்டிமையாக பலகுடிக்கும் முதன்மையாகக் கவறை வளைஞ்சியரில் ஒன்னப்பனென்கிறவனைக் கத்தாரி ரங்கப்பச் செட்டி வைத்தார்.

அவர்கள் வைத்து நிகதி செய்த பின்பு கரிகாலச் சோழன் சூரனாரதிகாரத்திற்குப் பூவுலுவரில் சூரமண்ணு டியை வைத்தார். அதில் கர்ணிகத்திற்குத் திருக்கணக்கரில் சிராமலைப் பிள்ளையை வைத்தார். அவர்வைத்து நிகுதி செய்த பின்பு சமைய முதலியும் உத்தமபண்டிதரை அழைத்து வைத்தியலிங்கத்திற்குப் புண்ணியாங்க அஷ்டமந்திரப் பிரதிஷ்டையும் செய்வித்தார்.

அவர் செய்வித்த பின்பு கரிகாலச்சோழன் சேரனிடத்தில் கைக்கிரய பூமி கொண்ட வைத்தியலிங்கராலயத்திற்கு விட்ட மான்யம் முன்னூறு பொன்கிராமமும் முப்பது பொன்கங்கத் தீர்வையும் முப்பது மிடாவிரைப்புப் புஞ்செய்யும் விடுவித்து விட்ட பூமி கண்டு நாலு சூலக்கல் நாட்டும் பொடிவித்து அந்த ஆலயத்திற்கு விட்டமானியத்தில் சமைய முதலிக்குப் பத்திலொன்றென்று வைத்தியலிங்க ஆலயத்தில் கலச்சாகரம் பொடிவித்து கரிகாலச் சோழன் நிகுதி செய்த பின்பு சமைய முதலியும் அந்த ஆலய ஊழியத்திற்கு நம்பி முதல் திருவலகு கடைவரைக்கும் ஆள் பொடிவித்து திருவாடு கண்டிகைச் சீர்பாத ஊழியத்திற்குக் கைக்கொள்வர் இருபது குடியும் வைத்து அந்த இருபது குடிக்கும் நம்பி முதல் திருவலகுகடைவரைக்கும் முதன்மை நாட்டாண்மைக்குக் கைக் கொள்வரில் தென்காசி முதலியை வைத்து நம்பி முதன்மைக்கு நண்ணு வுடை நம்பியை வைத்து நாகபாச முதன்மைக்குப் பல்ல நட்டுவனை வைத்துத் தாசி முதன்மைக்குக் குழந்தை மாணிக்கியை வைத்து அந்த கோவிலுக்கும் கோவில் மான்யத்திற்கும்

மணியம் கணக்குக் கைக்கொள்வரில் நஞ்சப்பமுதலியை வைத்து அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒலைப் பட்டயமும் பாக்கு வெற்றிலையுப கொடுத்து சமைய முதலி நிகுதி செய்தபின்பு சமைய முதலியும் அந்தவனங்காத்திருந்த அத்தம்பெரிய துர்க்கைக்குச் சோழனைக் கொண்ட கோவிலுங் கட்டிவைத்து உத்தம பண்டிதரைக் கொண்டு துர்க்கையை நிலைநிறுத்தி புண்ணியாங்க அஷ்டமந்திரப் பிரதிஷ்டையும் செய்வித்தார்.

அவர் செய்வித்த பின்பு கரிகாலச்சோழன் சேரனிடத்தில் கைக்கிரய பூமி கொண்டு துர்க்கையாலயத்திற்கு விட்ட மானியம் ஐந்து மிடாவிரைப்பு நஞ்செய்யும் ஐந்து மிடாவிரைப்பு புஞ்செய்யும் விடுவித்து விட்ட மானியம் பூமி கண்டு கல்நாட்டும் பொடிவித்து துர்க்கையாலயத்திற்கு விட்டமானியத்தில் சமைய முதலிக்குப் பத்திலொன்று என்று அந்த துர்க்கையாலயத்தில் கலச்சாகரம் பொடிவித்து கரிகாலச்சோழன் நிகுதி செய்த பின்பு சமைய முதலியும் அந்த துர்க்கைக் கோவிலுழியத்திற்கு ஆதிசோகி கோரக்கநாதர் வர்க்கத்தில் சொக்கலிங்க பண்டாரத்தை வைத்து அவர்களைக் கொண்டு துர்க்கைக்கு அபிஷேக தூபதீபாறாதனை முடிப்பித்து அந்த முகத்தில் ஆடு பன்னி கோழியறுத்துப் பலியூட்டி வைத்து நாம் முன் சொன்ன முப்பலியும் வந்ததென்று துர்க்கைக்கு ஒப்புவித்து அந்த நாளில் அவ்வுரிலுள்ள குடிவரிசை சனங்களுக்கும் நீங்களித்த துர்க்கைக்கு வருஷமொரு திருநாள் நடத்திவைத்துக் கட்டின வீடுதோறும் விளக்கும் பொங்கலும் ஆடு பன்னி கோழி இந்த முப்பலியும் வருஷமொரு எருமைக்கிடாப் பலியும் ஒப்புவித்து வாருங்களென்று அவர்களுக்குக் கட்டுச் செய்து அந்த துர்க்கைக்கும் நீயுமிந்தபடிக்கு அவர்களிடத்தில் பலிவாங்கிக் கொண்டு அவர்களுக்குமிந்த கிராமதேவதையாயிருந்து அவர்களை ரக்ஷித்து வாவென்று அந்த துர்க்கைக்குச் சமையமுதலி கட்டுச் செய்த பின்பு கரிகாலச் சோழன் சேரன் சமைய முதலி சடையப்பன் கத்தாரிரங்கப்பச் செட்டியும் மற்றுமுள்ள பேருமாக வைத்தியலிங்கருக்கு அபிஷேக தூபதீபாறாதனை முடிப்பித்து எல்லோருமவரைத் தரிசித்துக் கொண்டு குரனூர் நகர் கடந்து இருவனனென்கிற (இருகூர்) இருளன்பதி வனத்திற்குப் போனார்...."

அடிக்குறிப்புகள்

1. கோவைகிழார் முன்னுரை, சோழன் பூர்வபட்டயம், சென்னை, 1950:
2. கி. நாச்சிமுத்து, சோழன் பூர்வபட்டயம் கூறும்

கொங்கு நாட்டு ஊர்கள் (பெயராய்வும் வரலாறும்)

3. மேற்படி நூல் மேற்கோள்: ப. 32

4. சோழன் பூர்வபட்டயம்,
சென்னை 1950 பக் 105 - 107

நூல்: **கொங்கு மண்டல சதகங்கள்
(கொங்குமண்டல ஊர்த்தொகை)**

ஆசிரியர் : தி.அ. முத்துச்சாமி கோனார்

வெளியீடு : பேரூர் தமிழ்க் கல்லூரி, கோவை 1986

18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'கொங்குமண்டல ஊர்த்தொகை' என்னும் நூல் சூலூர் பற்றிப் பேசுகிறது. இந்நூலைச் செப்பம் செய்து 1932 இல் பதிப்பித்தவர் திருச்செங்கோட்டைச் சேர்ந்த தி. அ. முத்துச்சாமி கோனார்.

'கொங்குமண்டல சதகம்' என்னும் நூலின் பிற்சேர்க்கையாக 'கொங்குமண்டல ஊர்த்தொகை' என்னும் இந்நூல் உருவாகியுள்ளது.

கொங்குநாட்டின் இருபத்து நான்கு நாடுகளும் - அவ்வந் நாடுகளுக்குரிய ஊர்களின் பெயர்களும் இந்நூலில் செய்யுளாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

வாயரைக்கால் (வாரக்க) நாட்டிற்குரிய சூரனூர் என இந்நூலில் குறிப்பிடப்படுகிறது சூலூர்.

வாயரைக்கால் நாட்டிற்குரிய பதினாறு ஊர்கள் இந்நூற் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவ்வூர்களுள் ஒன்று சூலூர்.

தென்சேரி (செஞ்சேரி)	புதுவை
களந்தை	வெள்ளலூர்
பல்லடம்	கோடிநகர்
பூமலூர்	மங்கலம்
பேறை	நிகமம்
குயிலை	ஆலம்பூம்பட்டி
சூரனூர் (சூலூர்)	புத்தூர்
சாமளாபுரம்	சிங்கநல்லூர்

‘கொங்கு மண்டல ஊர்த்தொகை’ யில் சூலார் (சூரனார்) இடம் பெற்ற பாடல் இது:

(பதினான்கு சீர் ஆசிரிய மண்டிலம்)
 பூமேவு தென்சேரி திருவளர் களந்தையும்
 புகழ்கொண்ட பல்ல டமுடன்
 பூமலூர் அடிகாய பேறைமா நகரமும்
 புகழ் குயிலை சூர னாரும்
 தேமேவு சோலைசெறி சாமளா புரம்எழில்
 செய்புதுவை வெள்ள லாரும்
 திரமான கோடிநகர் மங்கலம் வாகையொளிர்
 சேர்நிகம மாவ லாரும்
 பாமேவு வாணிகுடி கொண்டிலகும் இரவலர்கள்
 பகர அரி தாய புத்தூர்
 பன்னுமறை அந்தணர்கள் வாழ்விற் செழித்திடும்
 பழமைமிகு சிங்க நல்லூர்
 மாமேவு செந்தாம ரைப்பொய்கை யும்காஞ்சி
 மாநதி வயங்கு மேலாம்
 மாநிலம் புகழ்மந்திர கிரிமுருகர் வாசம்செய்
 வாரக்க நாடு தானே.

(பாடல் எண் 11) (பக்கம் 215,216)

நூல் : தமிழரின் தோற்றமும் பரவலும் (ஆங்கில நூல்)

THE ORIGIN AND SPREAD OF TAMIL

ஆசிரியர் : வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர்

தமிழாக்கம்: புலவர் கா. கோவிந்தன்

வெளியீடு : சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை
 ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சூலார் இருந்ததைக் காட்டுவது இந்நூல்.

இந்நூலின் 35 ஆம் பக்கத்தில் சூலார் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

“கோவை மாவட்டத்துச் சூலூரில் உள்ள பாரக்கல்

காலத்துக் கல்லறைகளில் கி.மு. இரண்டு அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, எரான்வகை (ERAN) நாணயம் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது”

சூலூரின் தொன்மையை நிலைநாட்டும் சான்றாக - இராமச்சந்திர தீட்சிதர் காட்டும் இச் செய்தி அமைந்துள்ளது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, மக்கள் வாழ்விடமாகச் சூலூர் திகழ்ந்துள்ளது என்ற உண்மையை இந்நூல் உறுதி செய்கிறது.

நூல் :

கொங்கு நாட்டு வரலாறு

ஆசிரியர் : “கோவை கிழார்” கோ.ம.இராமச்சந்திரன்
செட்டியார்

வெளியீடு : பேரூர் தமிழ்க் கல்லூரி, கோவை, 1987

கோவை கிழாரின் நூற்றாண்டு விழா வெளியீடாக 1987இல் மறுபதிப்பைக் கண்ட நூல் இது.

கோவை கிழார் நூல்களை மறுபதிப்பு காணச் செய்து கொங்கு நாட்டு வரலாற்றிற்கு ஒளியூட்ட வேண்டும் எனப் பலரும் விரும்பினர். புலவர். சி.இராசியண்ணன், புலவர் கி.ஆ.குப்புராக, நரசிபுரம் புலவர் ந.இரா. தமிழவேள் (இராமசாமி) முதலியோரின் அயராத உழைப்பு - கோவை கிழார் நூல்களை மறுபதிப்புக் காணச் செய்யும் விருப்பத்தை வெற்றி பெற வைத்தது.

கொங்கு நாட்டு வரலாற்றில் என்றும் மறக்க இயலாத இடத்தைக் கோவை கிழாருக்குப் பெற்றுத் தந்த நூல் இது.

சூலூர் பற்றிய செய்திகளையும் - கொங்கு நாட்டு வரலாறு ஏந்தி நிற்கிறது.

இந்நூலின் 243, 244 ஆம் பக்கங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள சூலூர் பற்றிய செய்திகள்- சுந்தரபாண்டியன் காலச் சூலூரைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

‘சுந்தரபாண்டிய மன்னன் தன் 22ஆம் ஆட்சியாண்டில் சுந்தரபாண்டியநல்லூர் என்னும் குரலூரைக் குரக்குத் தளி நாயனாருக்குத் தானம் செய்தான்.

சூ(ர)லூரில் ஏரிப்பாசனம் செம்மையாக நடத்திவர

வெள்ளலூர் செம்படவன் பிள்ளையான் மூலம் ஏற்பாடு செய்தான்.

குலூர் அணையிலிருந்து கால்வாய் வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்த சுந்தரபாண்டிய மன்னன் - குலூர் குளம் இரண்டிலும் நீர் நிரம்பியிருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்தான்.

அணையிலிருந்து தண்ணீர் சிதறிப் போகாமல் குலூர் ஏரிக்கே செல்ல வேண்டும் என்று ஆணையிட்ட சுந்தர பாண்டியன் - ஏதும் குறைகள் இருந்தால் ஊராருக்கும் கோவிலதிகாரிகளுக்கும் உடனே தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் - குலூர் வெட்டியானுக்கு உத்தரவிட்டான்.

இத்தனையும் கல்வெட்டுச் செய்திகளாக இன்றும் காணக்கிடைக்கின்றன.

கோவை கிழார் குலூர்பற்றிய இச் செய்திகளைக் 'கொங்கு நாட்டு வரலாற்றில்' விரிவாகத் தந்துள்ளார்.

நூல் : கொங்கு நாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்கள்

பதிப்பு : புலவர் செ. இராசு

வெளியீடு : தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை 1991

தமிழ் நாட்டு மக்கள் வரலாறும் சமுதாய வரலாறும் இல்லாத குறையை - நிறைவு செய்ய உதவும் நூல்களில் 'கொங்கு நாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்கள்' முகாமையானது.

சிற்றூர்களின் - சாதி வாழ்வையும் சமுதாயப் பின்னணியையும் குடியேற்றச் சூழலையும் அறிய உதவும் பல்வேறு பட்டயங்கள் இந்நூலில் தொகுத்துத்தரப்பட்டுள்ளன.

ஆவணங்களில் கிரந்த எழுத்துகள் அரிதாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளதும், தமிழ் எண்கள் மட்டுமே பதிவாகியுள்ளதும், பேச்சுவழக்கும் பிழைச் சொல்லுமாக பட்டயங்களின் மொழிநடை அமைந்திருப்பதும் - அன்றைய சூழலைப் பல கோணங்களில் நாம் புரிந்து கொள்ள உதவுபவை.

சாதிவாரியான செய்திகளும் உட்பிரிவுகளும் பழக்க வழக்கங்களும் விரிவாகக் கூறப்படும் சமுதாயக் காலக் கண்ணாடி இந்நூல்

சூலூர் பற்றிய செய்திகளும் இந்நூலில் இடம்பெறத்
வறவில்லை.

சோழ மன்னனால் அக்கிரகார மானியம் விடப்பட்ட ஊர்களில்
சூலூரும் ஒன்று என இந்நூலின் - 'கொங்கு காணியான பட்ட யம்'
கூறுகிறது.

கொங்கு நாட்டில் இருக்கும் வேளாண் சாதிகள் பலவும்
சோழ நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வந்தவை.

சோழ நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து கொங்கு நாட்டிற்கு
வந்தோர் - தங்களுக்கான காணியூர்களாகப் பல இடங்களைப்
பிரித்துக் கொண்டனர்.

இச்செய்திகளைக் கூறும். கத்தாங்கண்ணிப்பட்டயம்
திருப்பூரில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்பட்டயம் எழுதப்பட்டபோது, பல சாதிக் காரர்களும்
முன்னிலை வகித்த விவரம் - ஊர்ப்பெயரோடு தரப்பட்டுள்ளது.

“..... திருப்பூர் பனங்காடை குலத்து முத்துறாசாக் கவுண்டர்,
கொங்கச் செட்டிகளில் பவழத்தாக் கவுண்டர்,
கந்தர பாண்டிய நல்லூர் காடைகுலத்தில்.....
முத்தயகவுண்டன், அகம்படிய கோத்திரம் காசிலிங்கயன்,
அக்கிரகாரம் பிறாமணர் ரெங்கய்யர்..... மற்றுமுண்டாகிய
சகலரனைவோர்கள் முன்பதாக திருப்பூர்க் கோட்டையில்
திருபுரவல்லியம்மன் சன்னதியில் யெளுதுகிர விவரம்
யென்னவென்றால்.....” (பக்கம் 28)

கந்தரபாண்டிய நல்லூர் என இப்பட்டயத்தில்
குறிப்பிடப்படுவது சூலூர்.

மண்பாண்டக் கலைஞர்களான உடையார் வகுப்பினர்க்கு
'வேட்கோவர்' என்னும் பெயரும் உண்டு (வேள் - மண்)

இவர்கள் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு -
கொங்கு நாட்டின் - இருபத்து நான்கு நாடுகளிலும் குடியமர்த்தப்
பட்டோர் ஆவர்.

கொங்கு இருபத்து நான்கு நாட்டு வேட்கோவரும் பவானி
கூடுதுறையில் சங்கமேசுவரர் வேதநாயகி அம்மன் சன்னதியில்
கூடி ஒரு பட்டயத்தை எழுதினர். அதன் பெயர் 'இருபத்தி நாலு
நாட்டு வேட்கோவர் பட்டயம்'.

பவானியில் கூடிய வேட்கோவர்களின் ஊர்களைக் குறிப்பிடும்போது - குலூரும் அதில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கோவை மாவட்ட வாழ்வியலை விரிவாக ஆராய விரும்புவோர்க்கு 'கொங்கு நாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்கள்' வலுவாகக் கைகொடுக்கும் நூல்.

நூல் : கொங்கு நாட்டியல்

பதிப்பு : நா செயராமன், இரா சந்திரசேகரன்

வெளியீடு : பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கோவை, 1988.

கொங்குநாட்டின் பலதுறைச் செய்திகளை வகைப்படுத்திக் கூறமுயலும் தொகுப்பு நூல் இது.

இருபத்து மூன்று கட்டுரைகள் அடங்கிய இத் தொகுப்பு - கொங்கு நாட்டு வரலாற்றுக்கு வளம் சேர்க்கும் முயற்சி.

'சூரலூரான அரிய பிராட்டி நல்லூர் (பக்கம் 267) என்பன போன்ற சில இடங்களில், கொங்கு. நாட்டியல் பார்வை குலூரையும் தழுவி ஒடுகிறது.

'கொங்கு நாட்டுத் தலங்களும் இலக்கியங்களும்'

'கொங்கு நாட்டுச் சமயநிலை' முதலிய கட்டுரைகள் வரலாற்றாய்விற்கு வளம் சேர்ப்பன.

நூல் : கொங்கு நாட்டியல் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்

பதிப்பு : இராம. இருசுப்பிள்ளை, பி. வேலுசாமி, பி.சுப்பிரமணியம், பெ. சிதம்பரநாதன்.

வெளியீடு : கோவை சுதந்திரப்போராட்ட தியாகிகள் மன்றம், 1993

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத் தியாகிகள் வரலாறு மாநில வாரியாகவும் மாவட்ட வாரியாகவும் நூல்களாகத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றைத் தமிழக அரசும் நடுவணரசும் வெளியிட்டுள்ளன. கொங்குநாட்டுச் சுதந்திரப்போராட்ட வரலாறு மட்டும் தனி அமைப்பால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

காலங்கடந்து வெளியிடப்பட்டுள்ள நூலாயினும் செய்திகளின் தரத்தாலும் தன்மையாலும் இந்நூலுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு.

குலூர் விமானத் தள எரிப்பு பற்றி இந்நூல் (பக்கம் : 113 - 115) பேசுகிறது.

குலூர் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் திருஞான சம்பந்தம் (பக் 149, 350) அனுமந்தராவ் (பக் 150, 381) முதலியோர் பற்றிய செய்திகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் 149 ஆம் பக்கம் கூறும் வாசகம் இது:

“இந்திய நாட்டுச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில்

குலூர்

மறக்கமுடியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது”

நூல் : காஞ்சிமாநதி

ஆசிரியர் : கோவை கிழார்

வெளியீடு : பேரூர் தமிழ்க்கல்லூரி, கோவை, 1957

நொய்யல் ஆற்றின் பழந்தமிழ்ப் பெயர் காஞ்சிமாநதி. ஆற்றைப் பெண்ணாக நினைப்பது நம் மரபு. காஞ்சிமாநதியைக் ‘காஞ்சிமாநதி’ யாக்கிய கோவை கிழார்- நொய்யலாறே ‘நதி’ என்னும் பெயரில் தன் வரலாற்றைக் கூறுவதாக உரையாடல் வடிவில் இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார்.

எட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் தோன்றிய ஊர் - கோவை 2300 ஆண்டுகாலப் பழமையுடைய ஊர் குலூர். குலூர் பற்றிய செய்திகள் - இந்நூலின் பல பகுதிகளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

கோவையைச் சுற்றியுள்ள மிகப்பழைய கோவில்களைக் கோவைகிழார் இப்படிப் பட்டியலிடுகிறார்:

- குறிச்சி - வாலீசுவரர் கோவில்
- வெள்ளலூர் - தேனீசுவரர் கோவில்
- சிங்காநல்லூர் - சிங்களாபுரம் வாமனர் கோவில்
- இருகூர் - சிவன்கோவில்
- குலூர் - வைத்தீசுவரர் கோவில்
- சாமளாபுரம் - விருந்தீசுவரர் கோவில்
- இடிகரை - வில்லீசுவரர் கோவில்

சரவணம்பட்டி- சேவணன் கோவில் (ப.42)

கோவைப்பகுதி கல்வெட்டுகளைப் பற்றி எழுதும்போது,

“இருகூர், இடிகரை, குலூர் இவை

கல்வெட்டுகளால் புகழப்பட்டவை (ப.42)

என்று கோவை கிழார் குறிப்பிடுகிறார்.

குலூரின் பிற்கால நிலையைப் பற்றி ‘காஞ்சிமாதேவி’ நூல் இப்படிக் கூறுகிறது.

“முன்னாளில் செழித்திருந்த

பட்டணமும்

குலூரும் கூட,

இப்போது வறண்டு பாலையாகின்றது. ஏதோ, ஓரோர் ஆண்டு மட்டும் செழித்துநிற்கிறது” (ப.45)

குலூரைப் பற்றிய இச் செய்தியோடு, நூல் வெளியான 1957 ஆம் ஆண்டை இணைத்துப்பார்க்கவேண்டும். அன்றைய காலகட்டத்தை அறிய உதவும் குறிப்பு இது.

நூல் : **ECONOMIC CONDITIONS IN SOUTHERN INDIA**

(இரு பாகம்)

ஆசிரியர் : ஏ. அப்பாதுரை

சென்னை பல்கலைக்கழகம் 1990இல் மறுபதிப்பாக, வெளியிட்டுள்ள ஆங்கில நூல் இது (விலை 200 உருபா) இந் நூலின் ஆசிரியர் ஏ. அப்பாதுரை புகழ்மிக்க வரலாற்றா ராய்ச்சியாளர்.

குலூர் கல்வெட்டுச் செய்திகளைக் காரணம் காட்டி - அக்கால வேளாண்மைப் பொருளியல் குழலை விளக்கிக் கூறுகிறது இந்நூல்.

சுந்தரபாண்டியன் காலத்தில் குலூர்க்குளம் சீரமைக்கப்பட்டது. குலூர் குளத்தின் பராமரிப்புப் பணிகளைப் - பிள்ளையான் என்னும் வெள்ளலூர் செம்படவர் மூலம் பாண்டிய மன்னன் நிறைவேற்றினான்.

குலூர் கல்வெட்டுச் செய்திகள் காட்டும் அக்காலச் குழலை இந்நூலின் 226ஆம் பக்கம் விளக்கிப் பேசுகிறது.

“The duties assigned to the fisherman pillayan of vellalur perunadu in looking after the anicut (anai) and channel, in the 22nd year of a sundara pandya, were almost similar.

He had to see that the water did not escape above the dam, but was properly directed into the tank, notice the defects, if any, in the tank and the dam and report the matter to the villagers and the temple authorities.

Acting on this information the village servant (vettiya) has to repair the dam. Pillaiyan was also to collect the taxes vaykkal - pattam (canal-tax) and pasippattam. (fishing - tax) from the temple tenants at SURALUR”

(Page : 226)

நூல் : தட்சிண இந்தியா சரித்திரம்

ஆசிரியர் : சேலம் பகடாலு நசிம்மலு நாயுடு

வெளியீடு : மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, சென்னை, 1919

தமிழில் தோன்றிய முதல் பயண இலக்கிய நூல் - தட்சிண இந்தியா சரித்திரம்.

தமிழ்ப்பயண இலக்கிய முன்னோடி - சே.ப.நரசிம்மலு நாயுடு. இவர் பெயரில் அமைந்த உயர்நிலைப்பள்ளி இன்றும் கோவையில் உள்ளது.

தென்னிந்திய மன்னர்கள், கோவில்கள், ஊர்கள், ஊர்களுக்குச் செல்லும் வாகனங்கள், வாகனங்களுக்குரிய பயணச்செலவு - எனப் பல்வேறு விவரங்களுடன் கலைக்களஞ்சியம் போல இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டிருப்பது பெருவியப்பைத் தருகிறது.

அன்றைய கோவையைப்பற்றி இந்நூல் தரும் குறிப்பு இது.

“கோயமுத்தூர் ஒரு முனிசிபல் பட்டணம். இதில் சுமார் 70,000 குடிகள் இருக்கிறதன்றியில் ஈஸ்வரன் கோயில், பெருமாள் கோயில், கோபால்சாமி கோயில், சவடம்மன் கோயில், மாகாளியம்மன் மாரியம்மன் முதலான கோயில்களும் . . . விவசாயப்பண்ணை காலேஜ், பாரஸ்ட்காலேஜ், தாமஸ்காலேஜ்,

பெண்போதனா பாடசாலை, ஆண்போதனாமுறை பாடசாலை ஆகியவைகளும், ரோமன் கத்தோலிக், லண்டன் மிஷன் பாடசாலைகளும், அநேக சில்லரைப்பாடசாலைகளும், 16 பாங்கிகளும், 9 நூல் நூற்கும் சாலைகளும், இரண்டு நெசவுச் சாலைகளும், சில பருத்திக் கொட்டையைப் பிளக்கும் சாலைகளும், கலாநிதி முதலான அச்சாபீஸ்களும், பிரயாணிகளுக்கு உபயோகமான ஹோட்டல்களும் சத்திரங்களும் இருக்கின்றன. காலமழை கிரமமாகப் பெய்யாமையினாலும் பிளேக் நோய் அடிக்கடி கிளம்பிக் குடிகளை வருத்துவதனாலும் இதன் பெருமை குன்றி வருகிறது. இது சென்னை தென்னிந்தியா ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து 305 மைல்கள் தூரத்திலிருக்கிறது. இதற்கு 3ம் வகுப்பு ரெயில் சார்ஜ் ரூபாய் 4-3-0 ஆகும்" (பக். 300, 301)

கோவையைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடும் இந்நூல் - குலூரைப் பற்றி மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

"குலூர், சிங்காநல்லூர் இவைகள் (கோயமுத்தூரிலிருந்து) முறையே 12, 5 மைல்கள் தூரத்திலிருக்கின்றன. விசேஷமாகக் கரும்பு, வெற்றிலை இங்கு விளைகின்றன." (பக்கம்: 302)

நூல் : பூகோள சாஸ்திரம் -
கோயமுத்தூர் ஜில்லா

ஆசிரியர் : கா. நமச்சிவாய முதலியார்

வெளியீடு : கடலகம், சென்னை, 1913

'பூகோள சாஸ்திரம்' என்றபெயரில் மூன்றாம் வகுப்புப் பாடநூலாக 1913இல் வெளிவந்த நூல் இது.

குலூர் பற்றி இந்நூலில் வரும் குறிப்பு இது:

"குலூர் -

இது ரயில்வே ஸ்டேசன் சப்ரிஜிஸ்திரார் கச்சேரி

இருக்கும் இடம். வெற்றிலையில் பேர் பெற்றது"

(பக்கம்: 30)

நூல் : தங்கம்மன் திருக்கோயில் வரலாறு

ஆசிரியர் : புலவர் செ. இராக

வெளியீடு : தங்கம்மன் ஆலய நற்பணி மன்றம், கொடுமணல்
1991.

கவுண்டர், தேவர் இருவருக்கும் பொதுவான வழிபாட்டுரிமை யுடையது கொடுமணல் தங்கம்மன் திருக்கோயில்.

ஒரே கொடி வழியினர் தாம் குடியேறிய ஊரின் தன்மைக்கேற்ப வெவ்வேறு சாதிகளான செய்தியை - அண்மைக்கால கொங்கு நாட்டு ஆய்வு நூல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

கோவில், சாதி, வழிபாட்டு முறை இவற்றின் மூலமாகவே- வரலாற்றின் சிக்கலான முடிச்சுகளை அவிழ்க்க வேண்டியுள்ளது.

கோவில்களைப் பற்றிய நூல்களில் 'தலபுராணங்களே மிகுதி'. அவை வரலாற்று ஆய்வாக வரவேண்டிய தேவையை நிறைவு செய்யும் நூல்- தங்கம்மன் திருக்கோயில் வரலாறு கோயிலுக்கான வரலாற்று நூல் எப்படி வரவேண்டும் என்பதற்கு புலவர் செ.இராச எழுதியுள்ள இந்நூலை எடுத்துக்காட்டாகத் தரலாம்.

தங்கம்மன் கோவில்கொண்டுள்ள இடம் கொடுமணல். கொடுமணலும் சூலூரும் பலவகைகளில் ஒற்றுமையுடைய ஊர்கள்.

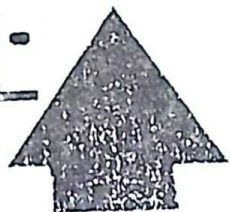
கொடுமணல், சூலூர் இரு ஊர்களும், நொய்யலாற்றால் வடகரை, தென்கரை என இரு கூறாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சூலூரைப் போன்றே - கொடுமணலிலும் நொய்யலாற்றுக்குத் தென்பகுதியில்தான் சிவன் கோயில், பெருமாள் கோவில் முதலியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

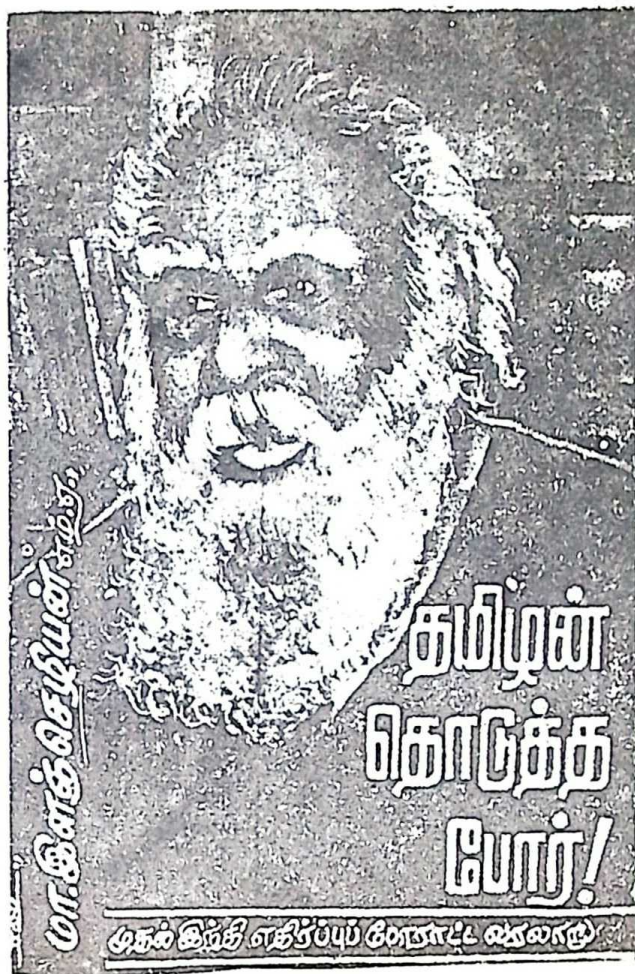
குடியிருப்புகளும் தென்கரைப் பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளமை - கொடுமணல், சூலூர் இரண்டிற்கும் உள்ள பொது ஒற்றுமை.

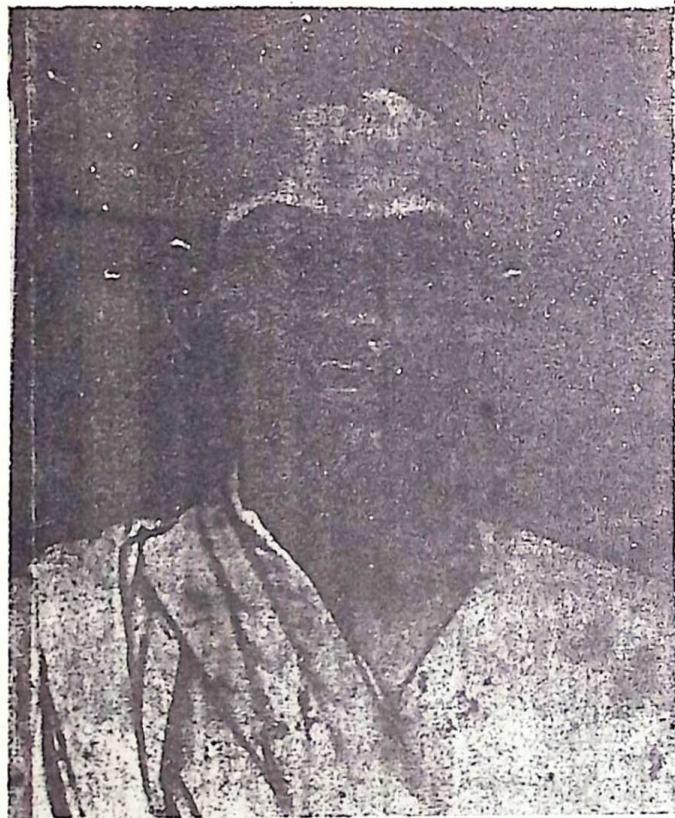
இரண்டு ஊர்களுக்கும் சிறப்பு சேர்ப்பது - நொய்யல் ஆறு. உலகப்பெரு நாகரிகங்கள் யாவும் ஆற்றங்கரையில்தான் உருவாகியுள்ளன.

நொய்யலாற்றங்கரையில் அமைந்த இச்சிறப்பே - சூலூரையும் கொடுமணலையும் தொல்புகழ்வாய்ந்த ஊர்களாக்கியுள்ளது. நொய்யலாற்றில் உள்ள முப்பத்திரண்டு அணைகளில் சூலூர் அணையும் ஒன்று.

கே.முருகேசன்
சி.எஸ்.சுப்பிரமணியம்

தியாக்
என். ஜி. இராமசாமி

தஞ்சை சென்னை பூமார்
S. K. கருப்பண்ணத் தேவர்
ஜீவிய சரித்திரம்.

சுசீயர்
ஸ் S. A. மாரிக்கம்.
தஞ்சை திரும்படியர் வாலிபர் கங்கத்தாரால்,
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.
[பதிப்பு நாட்.] 1939. [விலை: 6 ரூபாய்]

சீதாபதி அணை	சூலார் அணை
கொடுவாய்ப்பூண்டி அணை	இராசிபாளையம் அணை
முசரம்பூர் அணை	மாதப்பூர் அணை
இருட்டுப்பள்ளம் அணை	சாமளாபுரம் அணை
முடந்துறை அணை	கருமத்தன்பட்டி அணை
சுந்தரம் அணை	பள்ளபாளையம் அணை
நீலி அணை	செம்மாண்டம் பாளையம் அணை
பூதிக்காடு அணை	அக்கிரகாரம்புதூர் அணை
சித்திரச்சாவடி அணை	ஆண்டிபாளையம் அணை
கோயமுத்தூர் அணை	திருப்பூர் அணை
குறிச்சி அணை	மண்ணறை அணை
வெள்ளலூர் அணை	முதலிபாளையம் அணை
சிங்காநல்லூர் அணை	ஆனைபாளையம் அணை
பள்ளபாளையம் அணை	கத்தாங்கண்ணி அணை
இருகூர் அணை	கொடுமணல் அணை
குனியமுத்தூர் அணை	மங்கலம் அணை

(பக்கம் 25)

முழுமையாக மக்களுக்குப் பயன்படும் நொய்யலாற்றில், இப்படி முப்பத்திரண்டு அணைகள் உள்ளன.

சோழன் பூர்வ பட்டயம்

இராமபத்திரன் பட்டயம்

தென்கரை நாட்டுப் பட்டயம் -முதலியவற்றில்

இந்த முப்பத்திரண்டு அணைச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கொடுமணலை மையமாக்கி கூறப்பட்டுள்ள இந்நூலின் செய்திகள் - சூலாரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் உறவும் ஒற்றுமையும் உடையவை.

நூல் : கொங்கு நாட்டுத் தீரன்

ஆசிரியர் : கே.ஏ.மதியழகன்

வெளியீடு : புதுமைப் பிரசுரம், சென்னை, 1969

'சொன்னாலே வாய்மணக்கும்

சூலாரு வெற்றிலைதான்" இப்படி நாட்டுப்பாடல்களால் போற்றப்படுவது சூலார் வெற்றிலை.

சூலூரின் ஒரு காலப் பெருமை அது. இன்றைய சூலூரில் கொடிக்காலும் இல்லை, வெற்றிலையும் இல்லை, வேளாண்மை கூட விரிவாக இல்லை.

ஆதித்த சோழன் காலத்தில் சூலூருக்கு வெற்றிலை அறிமுகமானது.

சூலூரில் வெற்றிலை வேளாண்மை வீழ்ச்சியடைந்து நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது.

தீரன் சின்னமலையின் வரலாற்றைக் 'கொங்கு நாட்டுத் தீரன்' என அறிமுகப்படுத்திய கே. ஏ. மதியழகன், சூலூர் வெற்றிலையையும் சேர்த்து அந்நூலில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

'சர்வ தேசியம்' என்ற பெயரில் உலகத் தலைவர்களையும் 'இந்திய தேசியம்' என்ற பெயரில் பிறமாநிலத் தலைவர்களையும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட தமிழகம் - தனக்குரிய தலைவர்களை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வமின்றிக் கிடந்தது.

திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப முயன்றனர்.

கே. ஏ. மதியழகன் மூலம் 'தீரன் சின்னமலை'யின் வரலாறு 'கொங்கு நாட்டுத் தீர'னாக வெளிப்பட்டது. புலவர் குழந்தை நூலும் 'சின்னமலை' பற்றி விரிவாகப் பேசியது.

தீரன் சின்னமலையை அறிமுகப்படுத்திய கே. ஏ. மதியழகன், சூலூர் வெற்றிலையை இப்படி அறிமுகப்படுத்துகிறார்:

“உணவு முடிந்தது.

சூலூர் வெற்றிலையில் சுண்ணாம்பைத் தடவிக் கொண்டு முத்துவேலப்பர்

பேச்சை எப்படித் துவங்குவது

என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்”.

(கொங்குநாட்டுத் தீரன்: ப. 38)

நூல் : எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர் ஜீவிய அரிததும்

ஆசிரியர் : எஸ்.ஏ.மாணிக்கம்

வெளியீடு: குலூர் அகம்படிய வாலிபர் சங்கம், 1939.

குலூர் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலிய பெருமக்களில் ஒருவர் எஸ்கே. கருப்பண்ணத்தேவர். குலூர் பேரூராட்சியின் (அன்றைய குலூர் யூனியன் போர்டு) தலைவராக நெடுங்காலம் திகழ்ந்தவர். இச்சிறப்பின் காரணமாக 'சேர்மன்' என்னும் அடைமொழியால் அழைக்கப்பட்டவர் இவர்.

ஆறு அணா விலையில் 1939இல் வெளியான இந்நூலை, ஆசிரியர் மாணிக்கம் உருவாக்கியுள்ளார்.

'காலஞ்சென்ற குலூர் சேர்மன் உயர்திரு எஸ்கே.கருப்பண்ணத் தேவரின் ஜீவிய சரித்திரம்' - என்னும் நீண்ட தலைப்புடைய நூல் இது.

தனி மனிதரின் வரலாறு என்ற வகையில், குலூரில் எழுந்த முதல் நூல் இதுவே.

தமிழவேள் த.வே.உமா மகேசுவரனார்,
கோவை சி.எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார்
பட்டுக்கோட்டை நாடிமுத்துப் பிள்ளை,
திருப்பூர் வழக்கறிஞர் டி.ஆர்.சுந்தரம்,
குலூர் மருத்துவர் எஸ்.வி.அப்பாஜி,

முதலிய பலரின் அணிந்துரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கோவை சோதிடர் தமிழ்ப்புலவர் கே.ஆர். சுப்பிரமணியம் சாற்றுக்கவி தந்துள்ளார். 43 ஆண்டுகளே வாழ்ந்தாலும் நாடறியும் புகழ்வாழ்வு வாழ்ந்தவர் சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவர். அவரின் வாழ்வும் பணியும் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

"குலூருக்கு மேற்கே அயல் நாயக்கர் காட்டில், தென்னம் பாளையம் என்ற சிற்றூர் இருந்ததாகவும் அங்கே ஒரு தாலுகா கச்சேரி இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. . . .
(ப. 2)

இவை போன்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் அங்கங்கே மின்ன விட்டு நடக்கும் சிறப்புடைய நூல் இது.

குலூரில் வெளியான நூல்களுள் - இந்நூல் முன்னோடி முயற்சி.

நூல் : சிங்காரவேலு - தென்விந்தியாவின் முதல்
கம்யூனிஸ்ட்

ஆசிரியர்கள்: கே. முருகேசன், சி. எஸ். சுப்பிரமணியம்

வெளியீடு : நியூசெஞ்சுரி புக் அவுசு, சென்னை, 1991.

1932 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 28, 29 இரு நாள்களும் ஈரோட்டில் - பெரியார் இல்லத்தில் - சுயமரியாதை இயக்க வேலைத் திட்ட விவாதக் கூட்டம் நிகழ்ந்தது.

குலூர் என்றாலே, சுயமரியாதை இயக்கக் கோட்டை' என்பது அன்றைய நிலை. குலூர் சுயமரியாதை இயக்கச் சார்பில் ஆசிரியர் கிருட்டிணன், எஸ்.டி. சம்பந்தம் இருவரும் ஈரோட்டுக் கூட்ட விவாதத்தில் பங்குபெற்றனர்.

பெரியாரியம், மார்க்சியம் - இரண்டும் இணைந்து செல்ல வேண்டிய உயர்ந்தநெறிகள் என்பதை இன்றைய அறிவுலகம் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டது. பெரியாரியம், மார்க்சிய இரு நெறியாளரும் இணைந்து நடக்கும் புதிய பாதைக்குத் தொடக்கம் செய்த கூட்டம், 1932 திசம்பர் 28, 29 ஆம் நாள்களில் நடந்த ஈரோட்டுக் கூட்டம்.

சுயமரியாதை, சமதருமம் இரண்டும் இணைந்த வேலைத் திட்டம் - ஈரோட்டுக் கூட்டத்தால் முன் வைக்கப்பட்டது.

புதிய வேலைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட 154 சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சிக் கிளைகளில் - குலூர்க் கிளையும் ஒன்று.

சுயமரியாதை சமதரும நெறி வளர்ச்சியில் குலூர்க்கு உள்ள பங்கை - வருங்காலத் தலைமுறைக்குப் பாதுகாத்து வழங்கும் பணியை இந்நூல் செய்துள்ளது. (காண்க: விடியலை வரவேற்கும் சிந்தனைச் குலூர்).

நூல் : திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

ஆசிரியர் : தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.கலியாண சுந்தரனார்.

வெளியீடு : சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் (1982)

நிலமும் பொழுதும் எப்படி? மழையும் வறட்சியும் எப்போது? காலத்தைக் கூர்ந்து நோக்கிக் கணிக்கத் தொடங்கினர் தமிழர். கணித்துக் கூறியோர் 'கணியர்' எனப்பட்டனர். பின்னாளில் சோதிடர், சோசியர் எனவும் கூறப்பட்டனர்.

'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்' என்னும் புறநானூற்று வரியை எழுதியவர் கணியன் பூங்குன்றனார். அவர் மகிபாலன் பட்டியில் பிறந்த கணியர்.

குலூரைச் சேர்ந்த கணியர் அப்பாசி அவர்களைப் பற்றித் திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார். இந்நூலின் 19ஆம் பக்கத்தில் திரு.வி.க. விரல்களால் குலூர் சோதிடர் பற்றிய செய்தி எழுதப்பட்டுள்ளது:

“என் ஜாதகத்திலுள்ள இராசிசக்கரம் பெரும்பாடு படவில்லை. இருவர் கணிதத்தில் இலக்கினம் மாறியது; இடபம் மிதுனமாயிற்று. மற்றொருவர் ஆராய்ச்சியில் சந்திரன் மிதுனத்துக்கு ஓடினான். அம்சசக்கரம் பட்டபாட்டை என்னென்று சொல்வேன்!

கடலங்குடி நடேசசாஸ்திரியார்,
வடகுரங்காடுதுறை சாமிநாத தேசிகர்,
குலூர் அப்பாஜி சோதிடர்,
எட்டையாபுரம் குரு குகநாதபிள்ளை,
ஆர்க்காடு இராமசாமி செட்டியார்.

- முதலியோர் கணிப்பில் அம்சாசக்கரம் பலவழியில் திரிபுண்டது. இலக்கின மாற்றமும் கோள் மாற்றமும் மலியலாயின,”

கடலங்குடி எட்டையாபுரம், ஆர்க்காடு - எனத் தமிழகத்தில் புகழ்மிக்க கணிய (சோதிட) வல்லுநர்களின் ஊர் வரிசையில் குலூர்க்கும் இடமிருந்த செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது திரு.வி.க.வின் நூல்.

நூல் : **எவது நினைவுகள்**

ஆசிரியர் : கோவை. அ. அய்யா முத்து

வெளியீடு : வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1973

‘வைக்கம் வீரர்’ எனத் தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. தந்தை பெரியாரைப் போற்றினார்.

வைக்கம் போராட்டத்தில் பெரியாரோடு பங்குகொண்ட சிறப்பிற்குரியவர் கோவை அ. அய்யாமுத்து

தமிழில் சுவைமிக்க வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் பல உள்ளன. உண்மையும் சுவையும் வெளிப்படாத தன்மையும் ஒருங்கே அமைந்த வரலாறு - கோவை அய்யாமுத்துவின் வரலாறு.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன், தம் மகனின் திருமணத்தைக் கோவை அய்யாமுத்து தலைமையில் தான் நடத்தினார்.

இந்திய விடுதலை இயக்கம் கோவையில் வலுவாக வேருன்றக் காரணமானவர்களில் அய்யாமுத்துவும் ஒருவர்.

சூலூருக்கும் தனது வரலாற்று நூலில் அய்யாமுத்து இடம் அளித்துள்ளார்.

'மந்திரிகுமாரி' திரைப்படம் அப்போதுதான் வெளிவந்திருந்தது. கதை வசனம் எழுதிய கலைஞர் மு. கருணாநிதி கோவை 'ராஜா' திரையரங்கில் பாராட்டப்பட்டார். பாராட்டுவிழாவிற்குத் தலைமை தாங்கியவர் கோவை அய்யாமுத்து.

இந்த விழாவிற்கு அடுத்த நாள் சூலூருக்கு வந்துள்ளார் அய்யாமுத்து.

சூலூர் அரசு உயர் நிலைப்பள்ளி இலக்கிய மன்றத் தொடக்க விழாவிற்குத் தலைமைத் தாங்கிப் பேசுவதற்காகவே அய்யாமுத்துவின் சூலூர்வருகை! 28.1950 ஆம் நாள் நடந்த சூலூர் நிகழ்ச்சி இது.

'எனது நினைவுகள்' 744ஆம் பக்கத்தில் கோவை அ. அய்யாமுத்து சூலூர் நிகழ்ச்சி பற்றிச் சொல்கிறார்.

"ஆகஸ்டு 22ந் தேதி எனது தலைமையின் கீழ் சூலூர் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவரின் இலக்கிய மன்றம் ஆரம்பமாகியது. கோவை கிரிதாரி பிரசாத் அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்."

நூல் : தியாகி என்.ஜி.இராமசாமி

ஆசிரியர் : சி. கோவிந்தன்

வெளியீடு : சுமதிபதிப்பகம், கோவை 1978. (மூன்றாம் பதிப்பு)

11.3.1912 இல் பூளைமேட்டில் பிறந்த என்.ஜி.இராமசாமி 12.2.1943இல் (31ஆம் வயதில்) பாப்பநாயக்கன் பாளையத்தில் இயற்கை எய்தினார்.

சூலூர் எஸ்.டி.சம்பந்தம் என்.ஜி. இராமசாமியின் நெருங்கிய நண்பர். சூலூர் சம்பந்தம் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முன்னணி வீரராய்த் திகழ்ந்தவர். பின்னர் காங்கிரசு தொடர்பும் வள்ளலார் ஈடுபாடும் அவருக்கு ஏற்பட்டன.

சூலூர் சம்பந்தம் அவர்களைப் பற்றிய செய்தி, இந்நூலின் 57ஆம் பக்கத்தில இடம் பெற்றுள்ளது. சூலூர் விமான நிலைய எரிப்பு வீர வரலாறு இந்நூலில் - 71 ஆம் பக்கம் முதல் 79ஆம் பக்கம் வரை விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளது.

(விரிவான செய்தி 'விடுதலைப் போரில் சூலூர்')

மூலம் அறிவிக்கப்படும் ஆகையால் அன்பர்கள் யாவரும் பார்த்து ஆனந்தித்து கௌரவப்படுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குலார் மணி டாக்கீஸில் 25-6-41 புதன்முதல்

பக்த

மாலை 7-மணி

எங்கள்

മുദ്ര 10-30-12

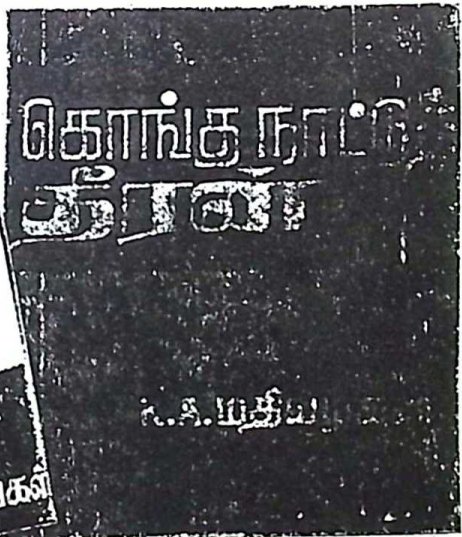
[illegible]

தேவர வரலாறு

திராவிடநாடு

2

நூல் : தம்பிக்கு (2ஆம் பாகம்)

ஆசிரியர் : அறிஞர் அண்ணா

வெளியீடு : பாரி நிலையம், சென்னை 1963.

'குலூர் மண் சுயமரியாதை மண்' என்பது நாடறிந்த செய்தி. சுயமரியாதை இயக்கம் கோவை மாவட்டத்தில் காலூன்றுவதற்குக் களம் அமைத்த ஊர்கள் குலூர், இருசூர், உடுமலை என ஒரு சில ஊர்களே. திராவிட இயக்கத் தலைவர்களில் குலூருக்கு வாராதார் எனும் இரார்.

குலூரின் அன்றைய இயக்கப் பணிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல் அமைந்துள்ளது அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இந்தக் கடிதம். திராவிட இயக்க முன்னணியினர் எல்லோரும் குலூர் வந்து செல்வது வழக்கம். தோழர் என்.வி.நடராசன் அவர்களும் குலூர் நிகழ்ச்சிக்கு வந்து சென்றுள்ளார்.

சென்னை மீண்ட என்.வி.என். - அண்ணாவின் கண்ணில் பட்டுள்ளார்.

அண்ணா கேட்டார்: 'எங்கிருந்து வருகிறீர்?'

என்.வி.என் சொன்னார்: 'குலூரிலிருந்து வருகிறேன்'

அண்ணா சொன்ன அடுத்த வரி கூடியிருந்த அனைவரையும் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தது.

'நாம் எல்லோருமே குலூரிலிருந்து தானே வந்திருக்கிறோம்'

தாயின் கருவறையிலிருந்து தான், எல்லோரும் பூமிக்கு வந்தோம். கருவுறுதலைச் குலுறுதல் என்போம். அதனால் கருவறையைச் குலூர் என நயம்பட மொழிகிறார் அண்ணா. அண்ணாவின் கை வண்ணத்தில் அழியா இலக்கியமாய் 'குலூர்' இடம்பெற்றுவிட்டது.

அண்ணாவின் கடிதம் இப்படித் தொடங்குகிறது.

"தம்பி, எங்கிருந்து வருகிறீர்? என்று கேட்டேன், நமது துணைப் பொதுச் செயலாளர் நடராசன் அவர்களை. "குலூரிலிருந்து வருகிறேன்." என்றார் அவர். "அதென்னய்யா அப்படிச் சொல்கிறீர்? நீர் மட்டுந்தானா, குலூரிலிருந்து வருகிறீர் - நாமெல்லோருமே குலூரிலிருந்து தானே வந்திருக்கிறோம்" என்றேன். கருவிலிருந்து

உருவாகி வந்த காதையல்லவா! அதனால் அவரும் உடனிருந்தோரும் சிரித்தனர். அதுசரி குலூரிலிருந்து கிளம்புகிறோம், பிறகு நாம் கெல்லுமிடம் எது? கூறும் என்றேன். நண்பர் நடராசன் பதில் ஏதும் கூறவில்லை. வழக்கமாக அவரிடம் வெளிப்படுமே ஒருவிதமான வெறிச்சென்ற பார்வை, அதனைச் செலுத்தினார். நான்விடவில்லை.

'சொல்லுமய்யா, குலூரிலிருந்து புறப்பட்டு வருகிறோம், பிறகு ----' என்றேன். அவர் பதிலளிக்காதது மட்டுமல்ல, என்னிடமிருந்தே அதற்கான பதிலை எதிர்பார்த்தார். 'குலூரிலிருந்து (கருவிலிருந்து) புறப்பட்டு பாலூர் செல்கிறோம். (அன்னையின் அன்புப் பாலூட்டப்பெறுகிறோம்.) பிறகு முறைப்படி வளர்ந்து வேலையூர் (தொழில் செய்தல்) செல்கிறோம். அந்தப் பக்குவம் பெற்ற பிறகு சேலையூர் (திருமணம்) சென்று இன்புறுகிறோம். பிறகு வசதியூர் தேடுவதிலேயே ஈடுபட்டுக் கடைசியில் கடலையூர் சென்று அமைதி பெறுகிறோம் என்று நான் கூறினேன்.

கருவிலிருந்து கிளம்பிக் கல்லறை வரை நடத்தும் பயணத்தையும் அந்தப்பயணத்தில் பொதிந்துள்ள தத்துவத்தையும் விளக்கவே, குலூரிலிருந்து நாமனைவரும் புறப்பட்டு கடலையூர் பயணமாகிறோம் என்று நான் சொன்னதாக அவர் எண்ணிக் கொண்டார்."

குலூரை மையமாக்கி, அண்ணாவின் எழுதுகோலில் இக் கடிதம் இப்படிச் சுவையாக வளர்கிறது.

நூல் : பேரறிஞர் அண்ணாவின் பயண இலக்கியம்

பதிப்பு : சி. என். ஏ. பரிமளம்

வெளியீடு : பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை 1994.

தந்தை பெரியாருடன் - 1934 முதல் 1948 வரை பதினான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர் அறிஞர் அண்ணா. பெரியாருடன் அண்ணா பயணம் செய்த காலங்களில் பெரும்பாலும் தொடர் வண்டிப் பயணம்தான்.

தாம் பயணம் செய்த இடங்களையும் பங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் அவ்வப்போது 'தம்பிக்கு' கடிதத்தில் குறிப்பிடுவது அண்ணாவின் இயல்பு. குலூர் கூட்டத்திற்கு வந்து சென்ற செய்தியை, இந் நூலின் 112 ஆம் பக்கத்தில் அண்ணா குறிப்பிடுகிறார்.

புன்செய்ப் புளியம்பட்டி பி.ஏ. சாமிநாதன் கோவை மாவட்டத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளராக இருந்த நேரம். அவரின் ஏற்பாட்டில், கோவை மாவட்டத்தின் பல ஊர்களிலும் 1966ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் - நவம்பர் மாதங்களில் அண்ணாவின் சுற்றுப் பயணம் நிகழ்ந்தது.

சூலாருக்கு வருகை தந்த அண்ணா - காமாட்சிபுரம், கண்ணம்பாளையம், அப்பநாயக்கன்பட்டி, பட்டணம், பாப்பம்பட்டி, அருகம்பாளையம், சோமனூர், கோம்பக்காடு, பள்ளபாளையம், பல்லடம், திருப்பூர், முதலிய ஊர்களுக்குச் சென்று வந்த செய்தியையும் இக்கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'காஞ்சி' இதழில் (27.11.1966 ஆம் நாள்) வெளியான 'தம்பிக்கு' கடிதத்தில் அறிஞர் அண்ணா - சூலாரையும் அதனைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அச்செய்தி இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

நூல் : புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்.

ஆசிரியர் : நாவலர் நெடுஞ்செழியன்

வெளியீடு : நாவலர் அறக்கட்டளை, சென்னை, 1994.

நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு 1994 ஆம் ஆண்டு வெளியானது இந்நூல். சூலாருக்கும் பாவேந்தருக்கும் உள்ள தொடர்பைக் கூறும் நூல் இது.

1945ஆம் ஆண்டு பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சூலாருக்கு வருகை தந்ததையும் அப்போது நாவலர் நெடுஞ்செழியனும் உடன் வந்ததையும் இந்நூல் தெரிவிக்கிறது.

திராவிடர் கழகப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேச, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் சூலாருக்கு வந்துள்ளார். பாரதிதாசனுக்கு முன் பேசிய நாவலர் நெடுஞ்செழியன் 'பூட்டிய இரும்புக் கூட்டின் கதவு' எனத் தொடங்கும் பாரதிதாசன் பாடலை உணர்ச்சி பொங்க விளக்கியுள்ளார்.

நாவலர் குரலில் - தனது பாடலைத் தாமே கேட்கும் வாய்ப்பைப் பாரதிதாசன் - சூலாரில்தான் முதன் முதலில் பெற்றுள்ளார். பாரதிதாசன் பேசிய போது, நாவலரின் பேச்சுத் திறனை வியந்து போற்றியுள்ளார்.

சூலாரில் பாரதிதாசன் வழங்கிய பாராட்டு - பாரதிதாசன்

பாடல்களைத் தமிழ்நாட்டு மேடைதோறும் முழுங்குபவராக-
நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளது.
இச் செய்திகளை நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களின்
நடையிலேயே பார்க்கலாம்.

“1945 மற்றும் 1946 - ஆம் ஆண்டுகளில், புரட்சிக்கவிஞரும்
நானும் கோவை - சேலம் - தஞ்சை - தென் ஆர்க்காடு
சென்னை போன்ற மாவட்டங்களின் பல்வேறு பகுதிகளில், திருமண
விழாக்கள் - இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் - இயக்கப் பொதுக்கூட்டங்கள்
ஆகியவற்றில் கலந்துகொண்டு, சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி வந்தோம்.
அவரது சிறப்பான சொற்பொழிவுகளில், அரிய பெரிய ஆராய்ச்சி
உண்மைகள் பொதிந்து கிடந்ததை அறிந்து, நான் பெரிதும்
மகிழ்ச்சியடைந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், மிகவும் தெளிவு பெற்றும்
திகழ்ந்தேன். சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட நேரங்களில், அவர்
தம்வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பட்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும்
நாட்டு நடைமுறைச் செய்திகள் பற்றியும் கதை கதையாய்ச் சுவைபடச்
சொல்லிக் கொண்டே வருவார்.

கோவை மாவட்டம் குலூரில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில்,
நான் பேசும்போது, ‘பூட்டிய இரும்புக் கூட்டின் கதவு திறக்கப்பட்டது!
சிறுத்தையே வெளியில் வா!’ என்னும் புரட்சிக்கவிஞரின் கவிதையை,
உரத்த குரலில், அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துரைத்தேன். பின்னர்
உரையாற்றிய புரட்சிக்கவிஞர் அவர்கள், “நான் எழுதிய கவிதை
ஒன்றை தம்பி நெடுஞ்செழியன் இங்கே உங்களிடம் சொல்லிக்
காட்டினார். நான் அந்தக் கவிதையை எழுதிய போது, எப்படிப்பட்ட
எழுச்சியும் உணர்ச்சியும் தெளிவும் திட்பமும் வீரமும் தீரமும் சிறப்பும்
செம்மையும் கவிதையிலிருந்து வெடித்துக் கிளப்ப வேண்டும் என்று
கருதினேனோ, அவையெல்லாம் அப்படியே வெளிப்பட்டிருப்பதைத்,
தம்பி நெடுஞ்செழியனின் முழக்கத்தின் மூலம் கேட்டறிந்தேன்.
என்னுடைய கவிதைகளை இப்படித்தான் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து,
படித்துத் தெளிவடைய வேண்டும் என்பது எனது வேணவா!” என்று
குறிப்பிட்டார்கள். அவருடைய கூற்று எனக்கு மேலும்
உணர்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டிற்று”.

நூல் : நினைவு அலைகள் (இரண்டாம் பாகம்)

ஆசிரியர் : நெ. து. சுந்தர வடிவேலு

வெளியீடு : வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1985.

குலூர் விமான நிலைய எரிப்பை - மக்களின் தன்னெழுச்சிப் போராட்டம் என வரலாற்று நூல்கள் போற்றுகின்றன. இந்நிகழ்ச்சி பற்றி நெ. து. சுந்தரவடிவேலு அவர்களும் - தம் வாழ்க்கை வரலாறாகிய 'நினைவு அலைகள்' நூலில் - குறிப்பிடுகிறார். "ஆகஸ்ட் போராட்டம் தொடங்கியது. கோவைப் பகுதியில் குலூர் விமான நிலையத்தில் தீ வைத்ததாகச் செய்தி வந்தது. நகரம் அல்லோலகலப் பட்டது". (பக்கம் 14)

கோவையில் தம் நண்பர் சி. சுப்பிரமணியம் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தபோது 'குலூர் விமான நிலைய எரிப்பு' செய்தி வந்ததையும் அதனால் நேர்ந்த சூழலையும் இந்நூலில் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார் நெ.து.சு.

நூல் : நம்பிக்கை ஒளி (தன்வரலாறு)

ஆசிரியர் : என்.கே. கிருஷ்ணன்

வெளியீடு : நியூ செஞ்சுரி புக் அவுசு, சென்னை (1992)

உரிமைப் போரின் அடையாளமாகச் குலூர் திகழ்வதைச் சொல்கிறது இந்த நூல்.

1942 ஆம் ஆண்டு 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தின் போது - அறிவிக்கப்படாத போராட்ட வடிவங்களுடன் ஆங்காங்கே மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர்.

குலூர் விமான நிலையம்- உரிமை நெருப்பிற்கு உணவான நிகழ்ச்சியும் அப்போதுதான் நடந்தது. அந்நிகழ்ச்சியைப் போற்றிப் பேசும் நூல்களில் இந்நூலும் ஒன்று. இந்நூலின் 126ஆம் பக்கம் குலூரைப் பற்றி இப்படிக் குறிப்பிடுகிறது.

"சீமூர்,

அஸ்தி,

சதாரா,

கோவை மாவட்டத்தில் குலூர் - இவையனைத்தும் கூறப்படாத வீரகாவியத்தின் குறியீடுகள்".

வீரகாவியத்தின் குறியீடாகச் குலூர் நிகழ்ச்சியைப் போற்றுகிறது இந்நூல்.

1942 ஆகஸ்டு புரட்சியின் எதிரொலியைத் தமிழகத்தில் குலூர் மட்டுமே தந்துள்ளது. நூலாசிரியர் குறிப்பிடும் பிற ஊர்கள்

தமிழ் நாட்டிற்குத் தொடர்பில்லாதவை. ஒரு காலத்தில் ஒளிவீசிய உண்மையை உணர வைக்கிறது இந்த நூல்.

நூல் : தமிழ் இதழியல் வரலாறு

ஆசிரியர் : மா. சு. சம்பந்தன்

வெளியீடு : தமிழர் பதிப்பகம், சென்னை, 1987

குலூரிலிருந்து முதன் முதல் வெளியான இதழ் 'கோவை முரசு' அருள்முரசு, அறைகூவல், வைகறை, குமரி, கலைப்பித்தன், சிறகுகள் முதலியவை அடுத்தடுத்து வெளியான குலூர் இதழ்கள்.

கோவை முரசு	(ஆசிரியர் மணிக்கம்)	பல்கலை இதழ்
அருள் முரசு	(ததிருஞான சம்பந்தம்)	சமய இதழ்
வைகறை	}	மார்க்சியக்குழு
அறைகூவல்		
குமரி	(குலூர் தமிழடியான், கு.நா. தமிழ்நெஞ்சன்.)	கலை, இலக்கிய இதழ்
கலைப்பித்தன்	(குலூர் கலைப்பித்தன்)	கலை இதழ்
சிறகுகள்	(பிரமலதா எழிலரசு)	பல்கலை இதழ்

1952இல் திருஞான சம்பந்தம் 'அருள் முரசு' இதழைச் குலூரிலிருந்து வெளியிட்ட செய்தியை 'தமிழ் இதழியல் வரலாறு' (பக்கம் 136) கூறுகிறது.

நூல் : தமிழ் இதழ்கள்

ஆசிரியர் : சோமலெ

வெளியீடு : சென்னைப் பல்கலைக்கழகம். 1975.

கல்கி அறக் கட்டளைச் சொற்பொழிவாக 1973 - 74ஆம் ஆண்டுகளில் சோமலே ஆற்றிய உரைத் தொகுப்பு நூல் - 'தமிழ் இதழ்கள்' திராவிட இயக்கத்தின் முதல் நாளோடான 'திராவிடன்' 1917 இல் வெளியானது. அதன்பின் வெளிவந்த நாளோடு 'விடுதலை'.. அன்றைய குலூரில் விடுதலை 340 இதழ்கள் நாடோறும் விற்பனையாயின.

தோழர் ப. ஜீவானந்தம் அவர்களால் 1937இல் தொடங்கப்பட்ட

'ஜனசக்தி' 1950க்குப் பின் சூலூரில் செல்வாக்கு பெற்றது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 10.8.1949 முதல் வெளிவந்த மாலைமணி - தி.மு.கவின் அதிகாரபூர்வ நாளேடு.

வார இதழாகத் தொடங்கப்பட்டு, பின்னர் நாளேடாக மாறியது முரசொலி. சூலூரில் செல்வாக்கோடு உலவிய ஏடுகளில் மாலைமணியும் முரசொலியும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இதழ் விற்பனை குறித்து, தணிக்கைத்துறை வெளியிட்ட அறிக்கையொன்றை இந்நூலில் சோமலெ இடம் பெறச் செய்துள்ளார். அதில் சூலூர் இடம் பெற்றுள்ளது.

'குமுதம்' இதழ் 500க்கு மேல் விற்பனையாகும் ஊர்களில் ஒன்றாகச் சூலூர் இவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்படுகிறது. 6.12.73 முதல் 13.12.73 வரை வாரந்தோறும் 560 குமுதம் சூலூரில் விற்பனையான செய்தியைக் கூறும் 'ஏபிசி சர்டிபிகேட்' எனும் 'வெளியீட்டுத் தணிக்கைத் துறை அறிக்கை' இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளது.

நூல் : ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி-கோயம்புத்தூர் ஜில்லா

வெளியீடு : சென்னை சர்க்கார்

செய்தி இலாகாவின் வெளியீடு, 1951

சூலூர் வளர்ச்சிக்கு முகாமையான மூன்று காரணங்களாக - நொய்யலாற்றையும் விமான தளத்தையும் சிறுவாணி நீரையும் குறிப்பிடலாம்.

சிறுவாணி, நொய்யல், குளப் பராமரிப்பு - முதலிய அன்றைய நீர்வள நிலையை அறிந்து கொள்ள இந்த வெளியீடு உதவுகிறது.

கோவை நகரக் குடிநீர்த் திட்டம் பற்றியும் வேளாண்மைக்கு உதவும் நொய்யலாறு பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது இந்த வெளியீடு.

சூலூர் அருகே உள்ள நீலம்பூர் குளம் பற்றியும் இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது.

"கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மேலும் பல குள மராமத்து வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. பல்லடம் தாலுகாவில் சூலூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு மேற்கே சுமார் 1 1/2மைல் தூரத்தில் நீலம்பூர் குளமென்று ஒன்றிருக்கிறது. இக்குளத்தின் கரைகள் வெள்ளத்தால் உடைக்கப்பட்டு பல வருஷங்களாய்ப் பழுது

பார்க்கப்படாமல் கிடந்தன. 1946 ம் வருஷத்தில்தான் இக்குள மராமத்து வேலைகள் பூர்த்தியாகி சுமார் 366 ஏக்கர் நிலம் பாசனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது." (பக்கம் 23)

தமிழ் நாடு முழுமைக்கும் மதுவிலக்குச் சட்டம் 2.10.1948இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே 1.10.1946 முதல் - கோவை மாவட்டம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

கள்ளிறக்கும் தொழிலாளர்களின் மறுவாழ்விற்காக - கூட்டுறவு வெல்ல உற்பத்தி சங்கங்களும் கூட்டுறவு பால் விநியோக சங்கங்களும் உருவாக்கப்பட்டன.

கூட்டுறவு வாய்ப்பை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஊர்களில் ஒன்று சூலூர்.

கோவை மாவட்டத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் 1948 ஆம் ஆண்டில் மிகவும் குறைவு. அப்போது (1948 இல்) நடுநிலைப்பள்ளிகளைப் பெற்றிருந்த கோவை மாவட்ட ஊர்களில் சூலூரும் ஒன்று. அவை இவை:

கோவை	பல்லடம்	பெரியநாயக்கன்பாளையம்
பொள்ளாச்சி	சூலூர்	கோபி
திருப்பூர்	இருகூர்	சென்னிமலை
மேட்டுப்பாளையம்	இலட்சுமிநாயக்கன்பாளையம்	கனியூர்
ஈரோடு	கவுந்தப்பாடி	ஆதிபாளையம்
பவானி	நெகமம்	கொடுமுடி
தாராபுரம்	சித்தோடு	கூகலூர்
கொள்ளேகாலம்	நம்பியூர்	பொங்கலூர்
சத்தியமங்கலம்	புஞ்சைபுளியம்பட்டி	தேசாதிபட்டணம்
உடுமலைப்பேட்டை	தொண்டாமுத்தூர்	நாகூர்
பெருந்துறை	வேட்டைக்காரன்புதூர்	தாயம்பாளையம்
அந்தியூர்	அன்னூர்	கரத்துமடம்
ஆனைமலை	காரமடை	விஞ்சலூர்
அலினாசி	சிவகிரி	உலகடம்
காங்கேயம்	இடிகரை	வால்பாறை

(பக்கம் 80)

அன்றைய கோவை மாவட்டத்தில் பெரியார் மாவட்டமும், மைசூர் கொள்ளேகாலமும் இருந்தன. இப்பட்டியலில் உள்ள

ஊர்களில் அவையும் அடங்கும். நடுநிலைப்பள்ளிகளை (உயர்நிலைப் பள்ளி அல்ல) கண்ட ஊர்கள் இவை மட்டுமே.

நூல் : ஒரு வர்க்கப் போராளியின் காலடிச் சுவடுகள்

(தோழர் கே. ரமணி வாழ்க்கை வரலாறு)

ஆசிரியர் : என். ராமகிருஷ்ணன்

வெளியீடு : சவுத் ஏசியன் புகல், சென்னை 1994.

குலூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் 1957இல் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டவர்; தொழிற்சங்கத் தலைவர்; மார்க்சியப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் முன்னணித் தோழர் கே. இரமணி.

குலூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் 1957 ஆம் ஆண்டில் - இந்தியாவின் இரண்டாவது பொதுத் தேர்தலில் - கே.இரமணி போட்டியிட்டதையும் 2500 வாக்கு வேறுபாட்டில் தோல்வியுற்றதையும் இந்நூலின் 131 ஆம் பக்கம் தெரிவிக்கிறது.

"கோவை மாவட்டத்தில், டாங்கே தலைமைக்கு ஆதரவாக என்.கே. கிருஷ்ணன், பார்வதி கிருஷ்ணன், கே.என். சின்னையன் பி.கே. ராமசாமி, குலூர் சூ.ர.தங்கவேலு, ஏ.கணபதி போன்ற தலைவர்கள் நின்றனர்.

அதற்கெதிரான போராட்டத்தில் கே. இரமணி, ஆர். வெங்கிடு, எம். பூபதி, எல். அப்பு, கண்ணாக்குட்டி, எல்.ஜி. சீதானந்தன், அவினாசி ஷெரிப், தாமோதரன், மருதாசலம் முதலிய தலைவர்கள் முன்னின்றனர்"

(பக்கம் 135)

பொதுவுடைமை இயக்கம் 1964 இல் சந்தித்த பிளவையும் அதில் குலூருக்குள்ள தொடர்பையும் இந்நூல் பதிவு செய்துள்ளது.

1942 ஆகஸ்டு போராட்டமும் அதில் இடம் பெற்ற குலூரின் வீரவரலாறும் - இந்நூலில் 71, 72 ஆம் பக்கங்களில் உணர்ச்சியோடு கூறப்பட்டுள்ளன.

"குலூர் விமான நிலையம்" கொளுத்திச் சாம்பலாக்கப் பட்டிருந்தது.

இரண்டு காவலாளிகள் அதில் தீக்கிரையாகியிருந்தார்கள்"

(பக்கம் 72)

நூல் : நினைவுகளின் ஊர்வலம்

ஆசிரியர் : புலவர் புலமைப்பித்தன்

வெளியீடு: திருமகள் நிலையம், சென்னை 1986.

“கடவுள் நம்பிக்கை ஒரு துளியும்இல்லாத
நாடறிந்த நாத்திகன் நான்” (பக்கம் 3)

இந்த அறிமுகத்தோடு புலவர் புலமைப்பித்தன் தம் நினைவுகளை ஊர்வலமாக்கும் நூல் இது.

முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் ஒருமுறை புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்களிடம் கேட்கிறார். “உங்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை உண்டா?”

புலமைப்பித்தன் சொன்ன பதில் “இல்லை”

“ஒரு கடவுள் உண்டு என்றாவது நம்புகிறீர்களா?” எம்.ஜி.ஆர் விடாது கேட்கிறார்.

புலமைப்பித்தன் மறுபடியும் சொன்னார் “இல்லை”.

சமாதானமடைந்த எம்.ஜி.ஆர் கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்கிறார்.

“பரவாயில்லை நான் தாயைத் தெய்வமாக வணங்குகிறேன். அதில் உங்களுக்கு மாறுபாடு இல்லையே?” தமக்கு மறுப்பில்லை என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை மட்டும் அசைக்கிறார் புலமைப்பித்தன் (பக்கம் 29)

சூலூர் மண் சுயமரியாதை மண். தமிழுணர்வும் தன் மானவுணர்வும் நாத்திக நெஞ்சமும் பெற்ற - புலமைப்பித்தன் புகழ்மிக்க பாடலாசிரியராகத் திகழ்வது சூலூருக்குப் பெருமை.

சூலூரில் படித்த அன்றைய இராமசாமி - இன்றைய புகழ்மிக்க புலவர் புலமைப்பித்தன்.

“ஞாயிற்றுக்கிழமை பள்ளபாளையம் சென்றுசேர்ந்தோம்.
யாரிடம் வீடு அடமானம் இருந்ததோ,அவரை
ஆள்அனுப்பி அழைத்து வரச் சொன்னேன். மறுநாள்
சூலூர் சென்று போக்கியக் கிரயத்தை மாற்றி எழுதலாம்
என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்.

திங்கட்கிழமை சூலூர் சென்று என் சித்தப்பா-பத்திரம்

எழுதுபவர் - அவர் இல்லத்திலேயே இருந்து
பத்திரத்தை என் பெயருக்கு மாற்றி எழுதினோம்....."

சொந்த ஊரான பள்ளபாளையம், படித்த ஊரான
சூலூர்-இவை தந்த நினைவுகளின் ஊர்வலம், இந்நூலின் பல
பக்கங்களிலும் நகர்வதைப் பார்க்கலாம்.

நூல் :

தமிழன் தொடுத்த போர்

(முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வரலாறு)

ஆசிரியர் : மா. இளஞ்செழியன்

வெளியீடு: பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம்,
சென்னை 1986 (மறுபதிப்பு)

இந்தி 1938 இல் திணிக்கப்பட்ட போது, இராசகோபாலச்
சாரியார் முதலமைச்சராக இருந்தார்.

இராசாசி நிறைவேற்றிய இந்தித் திணிப்புச் சட்டம் - மிகப்
பெரும் மக்கள் எழுச்சியைத் தமிழ் நாட்டில் உருவாக்கியது.

தமிழ் நாட்டு எழுச்சி - சூலூரைத் தொடாது இருக்குமா?

சூலூர் மீனாட்சி அம்மையாரும் அவர் மாமியார் ஓய்வு
பெற்ற ஆசிரியர் அங்கமுத்து அம்மையாரும் இந்தி எதிர்ப்பு
மறியலில் பங்கேற்கச் சென்னைக்குப் புறப்பட்டனர்.

செந்தமிழ்ச் செல்வி, இராசம்மாள் என இரு குழந்தைகளோடு
சிறை செல்லத் துணிந்தார் சூலூர் மீனாட்சி அம்மையார்.

சென்னை இந்து தியாலசிகல் பள்ளி முன் - இந்தி எதிர்ப்பு
வீராங்கனையர் அன்றாடம் மறியல் செய்து கைதாயினர்

4.9.1939 ஆம் நாள்! சூலூர் வீராங்கனையர் இருவரும்
சென்னையில் மறியல் செய்து கைதாயினர்

பல்லடம் பொன்னுசாமியின் துணைவியார் நாச்சியம்மாள்
அவர்களும் தம் பத்துமாதக் கைக் குழந்தை நாகம்மாளுடன்
இதே நாளில் சூலூர்த் தோழியருடன் கைதாயினார்.

சூலூர் மீனாட்சியம்மாள், அங்கமுத்து அம்மையார் இருவரும்
- பெரியாரின் ஈரோட்டு முகவரியையே தமது இல்ல முகவரியாக
அப்போது தந்திருந்தனர்.

மீனாட்சி அம்மையாரின் கணவர் மாணிக்கம் ஆசிரியராக

உள்ளார் என்பதால் - பணி இடையூறு கருதி பெரியார் செய்த ஏற்பாடு இது.

குலூர் என்பதை 'ஈரோடு' என்றே இந்த நூலும் வை.கோவின் போர்க்களத்தில்' நூலும் குறிப்பிடுவதற்கு அதுதான் காரணம்.

குலூர் வீராங்கனையர் பற்றிய செய்தியை இந்நூலின் 148 ஆம் பக்கத்தில் காணலாம்.

நூல் **போர்க்களத்தில்** (இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வரலாறு)

ஆசிரியர் : வை. கோபால்சாமி

வெளியீடு : கண்ணகி பதிப்பகம், கலிங்கப்பட்டி, நெல்லை 1993

குலூர் வீராங்கனையர் மீனாட்சி அம்மையாரும், அங்கமுத்து அம்மையாரும், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வரலாற்றில் என்றும் நினைவு கூரப்படும் பெருமைக்குரியோர். 1938 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சென்னை மறியலில் ஈடுபட்டு, வேலூர்ச் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட வீரமிக்க வரலாறு இவர்களுக்கு உரியது.

4.2.1939 ஆம் நாள் சென்னை இந்து உயர்நிலைப் பள்ளி எதிரே இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் அம்மையார் இருவரும் ஈடுபட்ட செய்திக் குறிப்பை - வை. கோ. நூல் வழங்குகிறது.

5.7.64இல் இந்தி எதிர்ப்புப் போரின் இன்னொரு கட்டம் கோவை மாவட்டத்தில் தொடங்கியது.

28.7.64இல் தொடங்கிய இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் அறப்போரில் குலூர்த் தோழர்கள் சூ.இரா. வெங்கடாசலம், அங்கப்பன் முதலியோர் திருப்பூரில் கைதாயினர்.

1986 நவம்பர் 8, 9 நாள்களில் கோவை வ.உ.சி.பூங்கா மைதானத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு நடந்தது. மாநாட்டு முடிவின்படி 19.11.1986 ஆம் நாள் சூ.வீ. காளிமுத்து தலைமையில் இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்பு அறப்போர் குலூரில் நடந்தது (ப.171).

1938 தொடங்கி 1993 மார்ச்சு 26, 27, 28 நாள்களில் கோவையில் தி.மு.க கூட்டிய இந்தி எதிர்ப்பு மாநில மாநாடு வரையிலான செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்குகிறது இந்த நூல்.

1938 தொடங்கிப் பல்வேறு கால கட்டங்களில் இந்தி

எதிர்ப்புப் போர் தொடர்வது போன்றே, குலூர்த் தோழர்களின் பங்கும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதை - அறிய உதவும் நூல் இது.

நூல் : எனது பயிற்சிக் களம்

ஆசிரியர் : பண்ணன்

உடுமலையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் பண்ணன் இப்போது சென்னையில் வாழ்கிறார்.

கோவை அரசு கலைக் கல்லூரியில் பயின்றபோது - ஏற்பட்ட திராவிட இயக்கத் தொடர்பையும், பிற பட்டறிவு நிகழ்ச்சிகளையும் பண்ணன் 'எனது பயிற்சிக்களம்' என்னும் நூலாக 1992 இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

கோவை அரசு கலைக்கல்லூரி தமிழ்ப் பேரவை தொடக்க விழாவிற்கு நாவலர் நெடுஞ்செழியனை மாணவர்கள் அழைக்க விரும்பினர். மாணவர்கள் பண்ணன், சி. டி. தண்டபாணி இருவரும் குலூர் வந்திருந்த நாவலரைக் கண்டு இசைவு பெற்றுச் சென்றனர். குலூர்ச் செய்தி நூற் செய்தியாகியுள்ளது.

15.7.1953 மும்முனைப் போராட்டம் எனத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அறிவித்திருந்தது. போராட்ட விளக்கப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேச நாவலர் நெடுஞ்செழியன் குலூர் வந்திருந்தார்.

பண்ணன், சி.டி. தண்டபாணி இருவரும் குலூர் வந்து - நெடுஞ்செழியனைக் கண்டனர். மறுநாள் கோவை அரசு கலைக் கல்லூரி தமிழ்ப் பேரவைத் தொடக்க விழாவில் பேச நாவலரிடம் இசைவு பெற்றுச் சென்றனர்.

'எனது பயிற்சிக் களம்' நூலில் 84ஆம் பக்கச் செய்தியின் சாரம் இது.

நூல் : இது ராஜபாட்டை அல்ல

ஆசிரியர் : திரைப்பட நடிகர் சிவகுமார்

வெளியீடு: தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 1987.

கலையுலகிற்குச் குலூர் வழங்கிய கொடைகளில் - நடிகர் சிவகுமாரும் ஒருவர். குலூரை அடுத்த காகிசவுண்டன் புதூரைச் சேர்ந்த இவர் குலூரில் படித்தவர்.

தம் குலூர் நினைவுகளை இந்நூலின் பல இடங்களில் நடிகர் சிவகுமார் விரிவாகவும் சுவையாகவும் எழுதியுள்ளார்.

நூலின் தொடக்கப் பகுதி இது.

“சென்னை - கோவை செல்லும் விமானம் கடந்த சில ஆண்டுகளாகச் சூலூர் விமான தளத்தில் இறங்குகிறது . . .சூலூரில் அமைந்துள்ள அந்த விமான தளத்தில் இறங்குவதால் அளவு கடந்த சந்தோசப்படும் ஒரே நபர் நான்தான். அந்த விமானதளம் இருக்கும் இடத்தில்தான் பாலபருவத்தில் நானும் என் நண்பர்களும் ஓடி விளையாடினோம். எங்கள் ஊரிலிருந்து சரியாக ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அந்த ஓடு தளம் தொடங்குகிறது.

28 ஆண்டுகளுக்கு முன் என்னைத் தாலாட்டிச் சீராட்டி வளர்த்த சிற்றூர் சூலூர். (பக்கம் 9)

சிவகுமார் அவர்கள் சூலூர் நினைவுகளில் தோய்ந்து இந் நூலில் விவரிக்கும் பல செய்திகள் - மகிழ்ச்சியும், நெகிழ்ச்சியும் வரவழைப்பவை. திரைக்கலைஞரான அவரை எழுத்துக் கலைஞராகவும் இனங்காண உதவுகிறது இந்நூல்.

நூல் : வைரமுத்து வரை

ஆசிரியர் : சு.சண்முகசுந்தரம்

வெளியீடு : காவ்யா, பெங்களூர் 1989.

சூலூருக்கும், திரையுலகிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. நடிகராகச் சிவகுமார் புகழ் பெற்றுள்ளார்.

சிவகுமாரைத் தவிர, ஏனைய மூவரும் பாடலாசிரியராக(வும்) புகழ் பெற்ற செய்தியை இந்நூல் விரிவாகத் தருகிறது.

புலவர் புலமைப்பித்தன் சூலூர் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றவர்; சூலூரை அடுத்த பள்ளபாளையத்தைச் சேர்ந்தவர்

பஞ்சாலைத் தொழிலாளி - தமிழாசிரியராகவும் பாடலாசிரியராகவும் சட்ட மேலவைத் துணைத்தலைவராகவும் உயரமுடியும் என மெய்ப்பித்த வாழ்வு இவருடையது.

தமிழுணர்வு, தமிழினப்பற்று, நாத்திகக் கொள்கை உறுதி

இவையே எதிர்காலத் தமிழகத்திற்கு இவரின் வாழ்க்கை வழங்கும் செய்திகள்.

1966இல் 'குடியிருந்த கோயில்' படத்தில் 'நான் யார் நான் யார்' என முதன் முதலாக ஒலித்தது இவர்பாடல்

குமரிக்கோட்டம் அடுத்தபடம். 'எங்கே அவன்' என எழுதிய கை இன்றளவும் தொடர்ந்து எழுதி இசையுலகில் தனி முத்திரையைப் பதித்து நிற்கிறது.

'காற்றும் நீரும் வானும் நெருப்பும்

பொதுவில் இருக்குது - மனிதன்

காலில் பட்ட பூமி மட்டும்

பிரிந்து கிடக்குது'

'இதயக்கனி' யில் இவர் எழுதிய வரிகள் புதிய உலகிற்கு விடுத்த அழைப்பு.

'பஞ்சை உண்டு நஞ்சை உண்டு

பொங்கி வரும் கங்கை உண்டு

பஞ்சம் மட்டும்

இன்னும் இங்கு - மாறவில்லை'

'உன்னால் முடியும் தம்பி' என ஒலித்த இவருடைய பாடல், சமூக மாற்றத் திசை நோக்கி இளைஞர்களை எண்ண வைத்தது.

"பட்டு வண்ண ரோசாவாம் பார்த்த கண்ணு மூடாதாம்"

"உச்சி வகிடுடுத்து பிச்சிப்பூ வச்சகிளி"

"தாழம் பூவே வாசம் வீசு"

நெஞ்சைவருடும் தென்றலாகத் திரைப்பாடல்களை உருவாக்குபவர் புலமைப்பித்தன்.

இராமசாமி என்பது இவரது இயற்பெயர். புலமைப்பித்தன் என்பது நாடறிந்த பெயர்.

தமது வளர்ச்சியிலும், சிந்தனை மலர்ச்சியிலும் - சூலார்க்கு உள்ள பங்கை அடிக்கடி நினைவு கூறும் இயல்பு இவருடையது.

புலமைப்பித்தன் பற்றிய செய்திகள் இந்நூலின் 270ஆம் பக்கம் முதல் 278 ஆம் பக்கம் வரை இடம்பெற்றுள்ளன.

★ பொன்னடியான் சூலூர் தொடர்பு உடையவர் என்பது பலருக்குப் புதிய செய்தியாயிருக்கலாம்.

சூலூர் பள்ளியில் பயின்றபோது இவரின் பெயர் சோசப் இராசமாணிக்கம். சூலூரை அடுத்த கண்ணம்பாளையத்தின் பிறந்தவர் இவர்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் இறுதிக் கால உதவியாளராய் இருந்தவர் பொன்னடியான். 1966 முதல் 'முல்லைச்சரம்' எனும் இதழை நடத்திவரும் இவர் திரைப்படவலராகவும் வலம் வருகிறார்.

“எங்கிட்ட மோதாதே - நான்
ராஜாதி ராஜனடா
வம்புக்கு இழுக்காதே - நான்
வீராதி வீரனடா”

இளைஞருலகில் உலவும் இது போன்ற பல பாடல்கள் இவருடையவை.

‘தேரோடும் வீதியெங்கும்

பூமாலை ஊர்வலம்’ என்னும் பாடலோடு 1977இல் இவரின் திரைவாழ்வு தொடங்கியது (பக்கம் 330 - 334)

★ இயக்குநர் மணிவண்ணன் கதைவசனம், தயாரிப்பு, இயக்கம், நடிப்பு எனப் பல முகங்களில் அறிமுகமானவர். கவிஞர் என்னும் முகமும் இவருக்கு உண்டு.

நிழல்கள் படத்தில் ஒலிக்கும் பல்லவி இவருடையது.

“மடைதிறந்து தாவும் நதி அலை நான்
மனம் திறந்து பாடும் இசை அலை நான்”

மணிவண்ணன் இந்தப் பல்லவியோடு நின்றுவிட்டார். எஞ்சிய வரிகளை நிரப்பியவர் இன்னொரு கவிஞர். (பக்கம் 429,430)

★ சூலூர் கலைப்பித்தன் - ‘சாட்டை இல்லாத பம்பரம்’ கண்ணத் தொறக்கணும் சாமி’ முதலிய திரைப்படங்களின் தயாரிப்பாளர்.

படத் தயாரிப்பாளராகப் புகழ் பெற்ற இவர், பாடலாசிரியராகத் திரைப்படத்தில் நுழைந்தார்.

பாண்டித்திரம்
குதூர் - 308000

கொங்கு மண்டலத்தின்

வறட்சியை

நிரந்தரமாக நீக்கிட....

வேண்டுவது :

த. ர. தங்கவேல்

தலைவர்

தலார் விவசாயிகள் சங்கம் (செம்பதல)

வெளிவீடு:

அமரர் எஸ். ஆர். எஸ். நீண்ட அறக்கட்டளை

கலங்கல் பாளையம். தலார்

தலைவர் வட்டிய விநியோகம் பேரவர் வட்டியம்
- ரு உருவ -

மாநிலப் பேரவைக்கான இ. க. (மாநில)
மாநிலப் பேரவை அமைக்கப்பட்ட
ஆய்வு

மாநிலப் பேரவை T. அருங்கிருமாரத்தில்க்க
மாநிலப் பேரவை 192-1-192

*A Short History of
Government Higher Secondary School, Sular*

*A Project Report submitted in partial fulfillment of the
requirement for the award of Degree of Master of Arts (History)
in the Faculty of Arts of the Bharathiar University*

By
M. Saradhnam

Under the Guidance of
Mrs. Sumathi Seta. S. S.

Department of History
Arimala College for Women

Coimbatore

April 1965

குமார் இசையமைப்பில் 'அலங்காரி' திரைப்படத்தின் மூன்று பாடல்களோடு இவரின் திரைப் பயணம் தொடங்கியது.

"மாலை நேரத்தில் கண்ணன் வந்தான்
மயங்கிய கோலத்தில் வந்தேன் என்றான்
பாவை மன்னவ், அவன்பக்கம் வந்தான்
கீதைகள் ஆயிரம் சொல்லித் தந்தான்
என்னை நான் மறந்தேனம்மா"

குலூர் கலைப்பித்தன் முதன் முதலாக எழுதிய 'அலங்காரி' படப்படல் இது (பக்கம் 368)

நூல் :

குலூர் வட்டார விடுதலைப் போர் வீரர்கள் ஓர் ஆய்வு

ஆசிரியர்: தி. அருள்பிரகாசம்

ஆய்வு : பாரதியார் பல்கலைக் கழக - தமிழ் முதுகலை ஆய்வேடு, 1984.

தொடக்க நாளில் சுயமரியாதைத் தோழராகவும் பின்னாளில் விடுதலைப் போரட்ட வீரராகவும் திகழ்ந்தவர் எஸ்.டி. சம்பந்தம். அவர்தம் இளைய மகனார் திரு. அருள் பிரகாசம் உருவாக்கிய ஆய்வேடு இது.

குலூர் எஸ்.டி. சம்பந்தம், கண்ணம்பாளையம் கே.வி. இராமசாமிக் கவுண்டர், பள்ளபாளையம் சேதுபதித்தேவர், இராமாட்சியாம்பாளையம் ஆர்.எம். ஆறுமுகம், இருகூர் வேலுமயில்தேவர், அருகம்பாளையம் சின்னைய கவுண்டர் முதலியோரின் தனிவரலாறுகளும் - குலூர் வட்டார விடுதலை வீரர்களின் பட்டியலும் - இந்நூலில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

வட்டார வாரியாகவும், இயக்கவாரியாகவும் தனிப்படுத்திக் காணும் இத்தகைய ஆய்வுகள் - செய்திகள் கூர்மையாய் வெளிப்பட உதவுகின்றன.

நூல் :

வாழ்வை உயர்த்தும் வள்ளல் பெருமான்

பதிப்பு : குலூர் த. திருஞானசம்பந்தம்

வெளியீடு: சமரச சுத்த சன்மார்க்க சாதன சபை, கோவை, 1979.

எஸ்.டி.சம்பந்தம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டவரே - பின்னாளில் குலூர் த. திருஞானசம்பந்தம் ஆனார்.

சுயமரியாதை இயக்க வீரராகப் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட இவர், இறுதியில் வள்ளலார் கொள்கைகளுக்குத் தம்மை ஒப்படைத்துக் கொண்டார்.

சம்பந்தம் அவர்களின் எழுபதாம் அகவை நிறைவின்போது வெளியான நூல் 'வாழ்வை உயர்த்தும் வள்ளல் பெருமான்'

'குமுற்ற திருவருளால் குலூரின் சம்பந்தர்
ஏழுற்ற பத்தாண்டின் நிறைவுற்ற இந்நாளில்
ஊழுற்ற வாழ்வினிலே உள்ளொளியை ஒர்ந்திட்டு
வாழுற்று மகிழற்கு வள்ளலடி வாழ்த்துதுமே'
-சரவணானந்தர் என்பவரின் வாழ்த்து இது.

குலூர் அமுதாஅச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் 1979 பிப்பிரவரி 10 ஆம் நாள் வெளியாகியுள்ளது.

நூல் : குலூர் அம். மேலநிலைப் பள்ளியின் சுருக்கமான வரலாறு (ஆங்கில நூல்)

ஆசிரியர் : எம். சாரதாமணி

ஆய்வு : கோவை நிருமலா மகளிர் கல்லூரி வரலாற்றுத்துறை
- முதுகலைப்பட்ட ஆய்வேடு, 1985.

குலூர் பள்ளியின் தொடக்கம், வரைபடம், செயல்பாடுகள், சாதனைகள், ஆண்டுவாரியான புள்ளிவிவரங்களுடன் - உருவாகியுள்ள ஆய்வேடு இது.

அச்சுவடிவம் பெறாமல் தட்டச்சுப் படியாக நின்றுவிட்டது.

குலூர் உயர்நிலைப் பள்ளியின் முதன்மைக் கட்டடம் 1926இல் உருவானது. கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு என முப்பகுதிகளை உடைய கட்டடம் இது.

மற்றொரு முதன்மைக் கட்டடம் வடக்குப் பகுதியாக 1949இல் உருவானது.

தென்பகுதிக் கட்டடம் 1954 இலும் குடிநீர்க் கிணறு 1962இலும்

ஆய்வகப்பகுதி 1969இலும் நூலகக் கட்டடம் 1972 இலும் மேல் நிலை வகுப்பு ஆய்வுக்கூடம் 1979 இலும் நன்கொடை வழியிலான முதல்தளம் 1982 இலும் உருவான செய்திகள் - கால வாரியாக இவ்வாய்வேட்டில் தரப்பட்டுள்ளன.

நூல் : திராவிடர் நாட்குறிப்பு

தொகுப்பாளர் : மா. இளஞ்செழியன் (ஆசிரியர் 'போர்வாள்')

வெளியீடு : 'போர்வாள்' அலுவலகம் 1950, 1952.

தமிழருக்கு வரலாற்றுணர்வு இல்லை என்று பலரும் குறைபட்டுக் கொள்வதுண்டு.

தொடராண்டு கூட இல்லாமல் - பிரபவ, விபவ என்னும் அறுபது வடமொழிப் பெயர்களைத் தமிழ் ஆண்டுகளாகப் பயன்படுத்துவோரைப் பார்த்தால் - குற்றச்சாட்டு சரி என்றே படுகிறது.

'யுவ' ஆண்டில் பிறந்தவர் அடுத்த 'யுவ' வரும் போது அறுபதாண்டு நிறைவு பெற்றுவிடுவாரே! மறுபடியும் 'யுவ' என்றால் ஒரு வயது என்றல்லவா பொருள்! அறுபத்தோராம் ஆண்டுக்குப் பெயர் உண்டா?

தமிழனுக்குத் தொடர் ஆண்டு வேண்டும். ஆங்கில ஆண்டோடு முப்பத்தோராண்டுகளைக் கூட்டினால் திருவள்ளுவர் ஆண்டு (1995+31 = 2026) வந்துவிடும்.

திருவள்ளுவர் ஆண்டு (1980-81) என்றும் தலைப்புடன் 1950 ஆம் ஆண்டுக்குரிய திராவிடர் நாட்குறிப்பு வெளிவந்தது.

தமிழ் நலம், தமிழர் நலம், இவற்றில் அக்கறையுடைய அனைவரும் திருவள்ளுவர் ஆண்டையே பின்பற்றுகின்றனர்.

தமிழருக்குரிய அடையாளங்களை உருவாக்குவதும் பேணுவதும் இன்றியமையாதவை. இந்த உணர்வு 1925க்குப் பின்பே தமிழகத்தில் வலிமை பெற்றது.

இந்த உணர்வால் எழுந்த முயற்சிகளில் திராவிடர் நாட்குறிப்பு என்பதும் ஒன்று.

1950, 1952 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியான நாட் குறிப்புகள் (குலூர் திரு. தி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வழி) பார்வைக்குக் கிட்டின.

திராவிடமுன்னேற்றக் கழகம்

திராவிட மாணவர் முன்னேற்றக் கழகம் - இவற்றிற்குத் தமிழ்நாடு முழுதுமிருந்த கிளைப் பொறுப்பாளர்கள் விவரம் இதில் தரப்பட்டுள்ளது.

தூர்

செய: எஸ். கே. கருப்பண்ணன்

த. செய: என். ஏ. ராச்சிமுத்த

பொ. உ: எம். ஆர். ராச்சிமுத்த

வி. உ: எஸ். கே. சண்முக சுந்தரம்

சென்னை

செய: ஏ. முருகேசன்

த. செய: ச. சின்னசாமி

பொ. உ: எஸ். என். மணி

வி. உ: ஆ. குழந்தைசாமி

வடகோவை

செய: எம். கனகசப்தினம்

பொ. உ: சி. வி. கோபால்

வி. உ: ம. சி. இராசகோபால்

கோவை நகரம்

செய: என். ஏ. இராஜமாணிக்கம்

பொ. உ: ஏ. பொன்னுசாமி

வி. உ: வே. சி. குஷ்ணமூர்த்தி

புரட்சிப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் எழுதிய 'திராவிட நாட்டுப் பண்' நாட்குறிப்பின் முகப்பை அணி செய்து நிற்கிறது.

'திராவிட மக்கள் கொண்டாடுவதற்குரிய திருநாட்கள்' என்னும் அட்டவணை வைதிகப் பிடியிலிருந்து விடுபடும் புதுப்பண்பாட்டை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

திராவிடர் நாட்குறிப்பு (1950, 1952) தரும் சூலூர் பற்றிய செய்திகள் - கட்சிப் பொறுப்பாளர் பற்றியவை.

நிழற்படங்களாக அச் செய்திகள் மேலே அணிக்கின்றன.

நூல் : ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்
சட்டமும் நடைமுறையும்

ஆசிரியர் : ச.புகழேந்தி

வெளியீடு : பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை, 1987.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள உள்ளாட்சிப் பிரிவுகளின் அனைத்து

விவரங்களும் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள 387 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒன்று-சூலார் ஊராட்சி ஒன்றியம்.

கோவை மாவட்டத்திலுள்ள 58 பேரூராட்சிகளில் ஒன்று-சூலார் பேரூராட்சி.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள 17029 வருவாய் கிராமங்களில் ஒன்று-சூலார் வருவாய் கிராமம்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள 685 தொடர்வண்டி நிலையங் (ரயில்வே ஸ்டேசன்) களில் ஒன்று - சூலார் ரோடு தொடர்வண்டி நிலையம்.

தமிழ்நாட்டு வளர்ச்சியோடு சூலாரை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் குறிப்புகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நூல் : இதயக் காணிக்கை

வெளியீடு : எஸ்.ஆர்.எஸ் திருமண மண்டபத் திறப்பு விழா வெளியீடு 1979.

கோவை மாவட்டத்திலேயே குறைந்த வாடகைக்கு விடப்படும் திருமண மண்டபம் - சூலார் எஸ்.ஆர்.எஸ் திருமண மண்டபமாகத்தான் இருக்கும்

சிறுவாணி நீரைக் காணும் போதெல்லாம் எஸ்.ஆர்.எஸ் பணியை நினைவு கூர்வது சூலாரில் இன்றும் தொடரும் வழக்கம்.

மறைவிலும் கூட, மக்கள் பணிக்கு வழிவகுத்தவர் எஸ்.ஆர்.எஸ். அவர் மறைவால் உருவானது எஸ்.ஆர்.எஸ் அறக்கட்டளை. அவர் நினைவைப் போற்ற எழுந்தது எஸ்.ஆர்.எஸ் திருமண மண்டபம். 4.11.1979 ஆம் நாள் இதன் திறப்புவிழா நிகழ்ந்தது.

எஸ்.ஆர்.எஸ். பற்றிய நினைவுக் குறிப்பும், அவர் பெயரால் திருமணமண்டபம் எழுப்பிட உதவியோர் பட்டியலும் - 'இதயக் காணிக்கை' என்னும் சிறுநூலாக வெளிவந்துள்ளது.

41 சென்ட் இடப் பரப்பில் 7400 சதுர அடிக் கட்டடமாக எழுந்துள்ளது எஸ்.ஆர்.எஸ் திருமண மண்டபம்!

மண்டபத்திற்கு உரியவரை மட்டும் நினைக்காமல், உதவியோரையும் நினைக்கும் வெளியீடே 'இதயகாணிக்கை'

நூல் : கொங்கு மண்டலத்தின் வறட்சியை நிரந்தரமாக நீக்கிட.

ஆசிரியர் : சூ.ர. தங்கவேல்

வெளியீடு : எஸ்.ஆர்.எஸ். நினைவு அறக்கட்டளை, சூலூர், 1992

சூலூரின் நிலத்தடி நீர்வளம் குறைந்து வருவதையும், எதிர் காலத்தில் சந்திக்க வேண்டிய சிக்கல்களையும், இப்போதே தவிர்க்கக் கூடிய தீர்வுகளையும் - அலசி ஆராயும் சிறு நூல் இது.

மண் வளம், மக்கள் நலம் - இரண்டையும் கவலையோடு அணுகும் இந்நூல் - சிக்கல், தீர்வு இரண்டையும் அறிவு பூர்வமாக அலசிக் காட்டுகிறது.

இந்நூல் எழுப்பும் சில வினாக்கள் - அனைவரின் சிந்தனைக்கும் உரியவை:

“எல்லாநதிகளிலும் கீழ் ஆயக்கட்டுகளுக்கு நீர்ப்பாசனத்தை உத்திரவாதம் செய்தபின்னர்தான் மேல் ஆயக் கட்டுகளுக்கு நீர்உத்திரவாதம் செய்வது பாசன விதி. ஆனால், நொய்யலில் மட்டும் அது பின்பற்றப்படாதது ஏன்?”

(பக்கம் : 8)

“தற்பொழுது உள்ள சிறுவாணித் திட்டமும் வர இருக்கும் பில்லூர் அத்திக்கடவுத் திட்டமும் மக்களின் குடிநீர்த் தேவைக்கே போதாது என்றநிலையில் வளரும் தொழிற்கூலைகளுக்கு நீருக்கு எங்கே போவது?”

(பக்கம்: 9)

கோவை மாவட்டத்தையும் - குறிப்பாகச் சூலூரையும் எதிர் நோக்கியுள்ள சிக்கல்களைக் கூறி வினா எழுப்பும் இந்நூல், அதற்கான தீர்வுகளையும் முன்வைக்கத் தவறவில்லை. அவற்றில் சில:

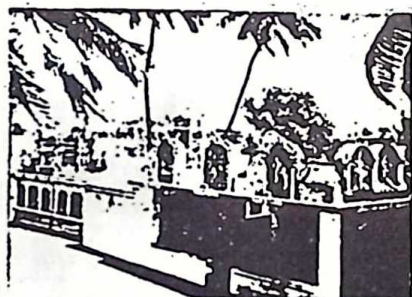
★ பருவமழைக் காலத்தில் சிறுவாணி அணை அடிக்கடி நிரம்பி வழிந்து, உபரிநீர் கேரளப் பகுதிக்குத் திருப்பிவிடப் படுகிறது. இந்த உபரிநீரின் ஒரு பகுதியை... சில ஆயிரம்

புகழ்பெற்ற வாழ்வு

கல்வியாளர்

சிகைவ 70 (தெலுது) ஸ்ரீராமன்

25
252

2254

210100 0000
 0000 0000 27 00 00

கீழ்க்காட்டிய
பெயர் நம்
புதிய

၂၂၈၂ ကဆုန်

ரூபாய் செலவில் நொய்யலுக்குத் திருப்பி விட முடியும்.

- ★ புன்னம்புழா - பாண்டியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், நொய்யல் நதியை வற்றாத நீர்வளம் கொண்ட நதியாக மாற்றிட முடியும். (பக்கம் 10)

நொய்யல் தொடர்பான - 28 குளங்களையும் இருபது அணைகளையும், பாசனத்திட்டப் பரப்பு விவரங்களையும் இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. பொது மக்கள் சிக்கலில் ஆர்வம் காட்டும் இலவச வெளியீடு இந்நூல்.

பலவற்றிலும் முன்னோடியாகத் திகழும் குலூர், மக்கள் நல இலவச வெளியீட்டு முயற்சிக்கும் முன்னோடி ஊர் என்பதற்குச் சான்று இந்நூல் எனலாம்.

நூல் : **புகழ் பூத்த வாழ்வு**

பதிப்பாளர் : வீர. சுந்தரம், பொன்முடி சி. சுப்பையன்

வெளியீடு : கல்வியாளர் எஸ்.ஏ.எஸ். 70 ஆம் அகவை பாராட்டு விழாக்குழு, குலூர், 1993

கோவை மாவட்டத்திலேயே கல்வித் துறை தொடர்புடையோர் மிகுந்த ஊர் - குலூர் எனத் தயக்கமின்றிச் சொல்லலாம்.

'ஆசிரியர்களின் நாற்றங்கால்' எனப் போற்றப் படுவது குலூர். மிகுந்த எண்ணிக்கையிலான ஆசிரியப் பெருமக்களைக், கல்வித் துறைக்கு வழங்கிய பெருமை - குலூருக்கு உண்டு.

எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து, கல்வித் துறையின் உயர் பொறுப்பான 'பள்ளிக் கல்வித் துறைக் கூடுதல் இயக்குநர்' பதவிவரை சென்றவர் எஸ்.ஏ.எஸ். எனப்படும் கல்வியாளர் குலூர் அ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி நாயுடு, எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி - முதலிய பழம் பெரும் தலைமை யாசிரியர்களின் புகழ் மிக்க பணி வாழ்வு - குலூருக்குப் பெருமை சேர்ப்பது.

தலைமையாசிரியர் பணியையும் தாண்டி, இயக்குநர் பதவியை எட்டிய பெருமை திரு. எஸ்.ஏ.எஸ் அவர்களுக்கு உரியது.

திரு. எஸ்.ஏ.எஸ் அவர்களின் தன்வரலாறு இந்நூலில் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளது. 'நம்மாலும் முடியும்' என்னும் தன்னம்பிக்கையை இளைஞருலகில் எழுப்பவல்ல வரலாறு இது.

அவரோடு தொடர்புடைய பலரும் - தம் பட்டறிவுகளைப் படைப்புகளாக வழங்கி நூலுக்கு அணி சேர்த்துள்ளனர்.

இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவும் பாராட்டு விழாவும் 26.12.1993 இல் குலூரில் நிகழ்ந்தன.

நூல் : கோவை ஜில்லா காங்கிரஸ் - சிறப்பு மலர் 1965

வெளியீடு : கோவை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி, 1965

குலூர் திரு. எஸ்.வி. இலட்சுமணன் அவர்கள், கோவை மாவட்டக் காங்கிரசு கட்சித் தலைவராகத் திகழ்ந்தபோது - 1965 இல் இந்த மலர் வெளியாகியுள்ளது.

பயன்மிக்க கட்டுரைகள் பலவற்றின் தொகுப்பாக இம் மலர் அமைந்துள்ளது.

குலூர் விமானதள எரிப்பு குறித்து அதில் நேரடித் தொடர்புடைய திரு.கே.பி. திருவேங்கடம் அவர்கள் - '1942 ஆகஸ்டுப் புரட்சியில் ஆலைத் தொழிலாளர்கள்' என்னும் கட்டுரை வாயிலாக - விரிவான செய்திகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

குலூர் - எண்ணைய் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கம்

குலூர் - கருப்பட்டி உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கம்

குலூர் - கண்டசாரி சர்க்கரை உற்பத்தி கூட்டுறவு சங்கம்

முதலிய குலூர் நிறுவனங்களைப் பற்றிய பயனுள்ள செய்திகளும் இம்மலரில் உள்ளன.

கம்பளி நெய்தல், தேன் பண்ணை முதலிய குலூர் - கிராமக் கைத் தொழில் பற்றிய குறிப்புகளும் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன.

**நூல் : இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
பொன்விழா மலர் (1925 - 1975)**

வெளியீடு : கோவை மாவட்டக்குழு, கோவை, 1975.

குலூர் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்துள்ள இம் மலர் - பாதுகாக்கப்படவேண்டிய நல்ல தொகுப்பு.

குலூர் 'இடைக்கமிட்டி' - 1957இல் அமைக்கப்பட்டது. அதற்குமுன் 1952 முதல் 1955 வரை 'பிராந்தியக்கமிட்டி' என்ற

பெயரில் சிங்காநல்லூர் பகுதியில் குலூர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

1957இல் குலூர் 'இடைக்கமிட்டி' அமைக்கப்பட்டதும் அதன் முதல் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றவர் தோழர் கு.ர. தங்கவேலு.

1963 குலூர் 'இடைக்கமிட்டி' செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தோழர் ஏ.ஆர். பழனிச்சாமி

குலூர் 'இடைக்கமிட்டி' தொடங்கிய போது அதில் எட்டுக் கிளைகள் இருந்தன.

நீலம்பூர்	கண்ணம்பாளையம்
காமாட்சிபுரம்	குலூர்
இருகூர்	இராசிபாளையம்
பள்ளபாளையம்	சின்னியம்பாளையம்

குலூர் பகுதியில் மக்கள் இயக்கங்கள் எழுச்சிபெறக் காரணமாயிருந்தது - சின்னியம்பாளையம் தோழர்களின் வீரமரணம். 8.1.1946இல் தூக்குமேடையேறிய தோழர்களின் வீரவரலாறு மெய்சிலிர்ப்பூட்டுவது.

கோவை மாவட்டத்திலேயே முதன்முதலாக மாணவர் அமைப்பை உருவாக்கிய முன்னோடி ஊர் குலூர். தோழர் குரதங்கவேலு முயற்சியால் 1952இல் உருவானது 'குலூர் மாணவர் மன்றம்'. குலூரில் தோன்றிய இவ்வமைப்பே - கோவை, ஒண்டிப்புதூர் மாணவர் அமைப்புகள் தோன்றக் காரணமாயிருந்தது.

1953இல் மாவட்ட இளைஞர் அமைப்பு உருவான பின் - அதன் முதல் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றவர் குலூர்த் தோழர் கு.ர. தங்கவேலு.

'தமிழே பயிற்று மொழி' 'வேலையின்மை எதிர்ப்பு, முதலிய பொருள்களில் குலூர் இளைஞர் மன்றம் நடத்திய கருத்தரங்குகள்- எல்லாத்திசையிலும் எழுச்சி அலையை எழுப்பின.

குலூரின் பல்வேறு காலகட்ட இயக்கப் பணிகளைப் பதிவு செய்துள்ள இந்த மலர் - மற்ற அரசியல் இயக்கங்கள் பின்பற்ற வேண்டிய எடுத்துக் காட்டான முயற்சி.

நூல் : ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு - விழா மலர்

வெளியீடு : மாநாட்டு விழாக்குழு, மதுரை, 1981

மதுரையில் 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரி 4 முதல் 10 ஆம் நாள் வரை ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு நிகழ்ந்தது.

மாநாட்டையொட்டி அருமையான மலர் வெளியிடப் பட்டது.

இம்மலரில் திரு. க. குழந்தைவேலன் எழுதிய 'பெருவழிகள்' என்னும் கட்டுரை குலூரைத் தொட்டுச் செல்கிறது.

"... பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாகப் பண்டைக் காலத் திலேயே உரோமானியர்கள் தமிழகத்தின் உட்பகுதியில் நொய்யலாற்றின் கரைவழியாக வணிகம் செய்துள்ளமைக் கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

(இராசகேசரிப் பெருவழி என்னும்) இப்பெருவழி பேரூர், வெள்ளலூர், குலூர், பல்லடம், காங்கேயம், கரூர் வழியாகத் திருச்சிவரை செல்கிறது. இப்பண்டைப் பெருவழியில் உரோமக் காசுகள் கிடைத்துள்ளன." (பக்கம் : 400)

இராசகேசரிப் பெருவழி - இந்தியாவின் மிகப்பழைய வழிகளில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகிறது. பேரூர் - சுண்டைக்காழுத்தூரில் கிடைத்த கல்வெட்டின் மூலம் இப்பெருவழியின் பெயர் தெரிய வருகிறது. .

இப்பெருவழியின் மீது இடம் பெற்றுள்ள ஊர் குலூர். அதனைப் பற்றிய செய்தியே மேற் கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நூல் : குலூர் - திருக்குடநீராட்டுப் பெருவிழா சிறப்பு மலர்

பதிப்பாசிரியர்: புலவர் கா.க. சண்முகம்

வெளியீடு : அருள் மிகு தையல்நாயகி உடனமர் அருள் மிகு வைத்தியநாதீசுவரர் திருக்கோவில், குலூர், 1973.

ஆதித்த சோழனால் உருவாக்கப்பட்ட கொங்கு நாட்டுச் சிவாலயங்களில் ஒன்று - குலூர் ஈசுவரன் கோவில்.

இக்கோவிலின் திருக்குட நீராட்டுப் பெருவிழா 11.7.1973இல் நிகழ்ந்ததை ஒட்டி வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலர் இது.

'குலூர் அருள்மிகு தையல்நாயகி உடனமர் அருள் மிகு வைத்திய நாதீசுவரர் - திருக்குட நீராட்டுப் பெருவிழா சிறப்பு மலர்' என்பது இம்மலரின் முழுபெயர்.

திருக்குட நீராட்டு நிகழ்ச்சியை - நினைவுக் குரிய செய்தியாக்குவதில் இம்மலர் கவனம் செலுத்தியுள்ளது.

பதிப்பாசிரியர் புலவர் கா.சு. சண்முகம் அவர்கள் - மிகுந்த பொறுப்பெடுத்துப் பல செய்திகளையும் இம் மலரில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். அவர் தரும் முன்னாள் அறங்காவலர் பட்டியல் இது.

அறங்காவலர்கள்	ஆண்டு விவரம்
1. மணியம் இராயத்தேவர்	1911
2. மருதாசலத்தேவர்	1911 - 1926
3. எஸ்.எல்.வெங்கடாசலத்தேவர் எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர்	1926 - 1936
4. எஸ்.ஆர். நஞ்சுண்டய்யர் எஸ்.எல். ஸ்ரீகண்டையர் மணியம் இராமசாமித்தேவர்	1936 - 1941
5. எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவர் எஸ்.ஆர். ஸ்ரீகண்டையர் ஆர். எம். அண்ணாமலை செட்டியார்	1941 - 1946
6. மணியம் பழனிச்சாமித் தேவர் கே.எம். கிருஷ்ண செட்டியார் ஆர்.எம். நாகப்பதேவர்	1946 - 1968
7. எஸ்.எஸ்.சித்தாராம அய்யர்	1968 - 1970
8. எஸ்.கின்னசாமிக் கவுண்டர் என். வெங்கிடுசாமி நாயுடு எஸ்.வி. கந்தசாமித் தேவர் ஆர்.எம்.கே. சண்முகம் செட்டியார் எஸ்.கே. இராமசாமி	1970 - 1973

கோவில் தொடர்பான பழைய செய்திகள், ஒளிப்படங்கள், மருத்துவம் உள்ளிட்ட கட்டுரைகள் ('பிணிக்கு மருந்து' - எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி) எனப் பல நிலைகளில் காலூன்றி - இருநூறு பக்க அழகிய நூலாக உருப்பெற்றுள்ள மலர் இது.

நூல் : பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர்

பதிப்பாசிரியர்: புலவர் செந்தலை ந. கவுதமன்

வெளியீடு : பாவேந்தர் பேரவை, குலூர் - கோவை, 1990.
'பொதுமக்கள் நலம் நாடிப்
புதுக்கருத்தைச் சொல்க!'

பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் இவ்வரியை, தன் கொள்கை வாசகமாகக் கொண்டு 13.4.1988இல் தொடங்கப்பட்ட அமைப்பு - சூலூர் பாவேந்தர் பேரவை (பதிவு எண் 134/93).

பாவேந்தர், அம்பேத்கார் - இருபெருமக்களின் நூற்றாண்டு விழாக்களும் ஒரே ஆண்டில் சந்தித்தன.

சமுதாய மாற்றப் பெரும்பாவலர் பாரதிதாசன்.

சமூக மாற்றச் சிந்தனை மேதை அம்பேத்கார் இருவரின் கருத்து மலர்களை ஏந்திய 'பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர்' 1990 செப்டம்பரில் வெளியிடப்பட்டது. அறிவார்வம் உடையோர் இல்லங்களிலும் உள்ளங்களிலும் மணம் கமழ்ந்து, உணர்ச்சி அலையை உருவாக்கியது இம்மலர்.

மலர் வெளியீட்டு விழா - 16.9.1990 ஆம் நாள் சூலூர் மக்கள் என்றும் நினைவிற்கொள்ளும் வகையில் மக்கள் முழுநாள் பெருவிழாவாக நிகழ்ந்தது.

“பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி - பெங்களூர், புதுவை, எனப் பல ஊர்களில் மலர்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் அளவாலும் தரத்தாலும் உயர்வான மலரைச் சூலூர் பாவேந்தர் பேரவைதான் வெளியிட்டுள்ளது”

பாவேந்தர் ஆய்வில் கருத்தாணையராக (அத்தாரிட்டியாக)த் திகழும் முனைவர் இரா.இளவரசு சூலூர் விழாவில் இப்படி நெகிழ்ந்து பாராட்டினார். பாவேந்தர், அம்பேத்கார் இருவரையும் இணைத்து உருவான மலர் - சூலூரில் மட்டுமே வெளியானது.

பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலரைப் பற்றி - தமிழ் நாட்டு இதழ்களும் ஏடுகளும் - செய்தி வெளியிட்டும் திறனாய்வு செய்தும் சிறப்பித்தன.

உலகின் ஒரே நாத்திக நாளேடு என இன்றளவும் புகழுடன் திகழ்வது 'விடுதலை'. (நாத்திகக் கொள்கை பரப்புவதற்கான வார, மாத ஏடுகள் பிற நாடுகளில் உண்டு. நாத்திக நாளேடு வெளியாகும் பெருமை - தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமே உண்டு)

'விடுதலை (30.1.1991) இதழில் - பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர்' பற்றிய விரிவான திறனாய்வு வெளி வந்தது. பெரியார் அஞ்சல் வழி நிறுவன முதல்வர் பேராசிரியர். புலவர்

ந. இராமநாதன் அவர்கள் எழுதிய அத்திறனாய்வு - இங்கு அப்படியே தரப் பட்டுள்ளது:

“கோவை மாவட்ட சூலார் பாவேந்தர் பேரவையின் 3ஆம் ஆண்டு விழா வெளியீடாகப் பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இப்படி மலர் வெளியிடுவதென்பது இது போன்ற அமைப்புகள் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து செய்து வரும் வழக்கமான நடைமுறையாகும். முதலில் அப்படி எண்ணித்தான் மலரைப் பார்க்கத் தொடங்கினேன். எனக்குப் பலவகையான வியப்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தோன்றலாயின. நூற்றாண்டு விழா நாயகரான புரட்சிக்கவிஞரின் படங்கள் புற அட்டையின் மேலும் உள்ளிலும் அமைந்துள்ள பாங்கு என்னுள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. உள்ளே அமைந்துள்ள உருவம் தனியே இல்லாமல் அவருடைய வாழ்க்கையில் யார் யாரையெல்லாம் சிறப்பாக நினைவு செய்ய வேண்டுமோ அவர்களை நினைவு செய்யும் முறையில் படங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அமைந்துள்ள பாங்கைக் கண்டேன். பெரியாரும், பெரியார் கருத்துகளும் இல்லாத புரட்சிக் கவிஞரை நம்மால் எண்ணிக் கூட பார்க்க முடியாது. பாடும் திறத்தைப் பிறவியில் பெற்றவராக இருந்தாலும் பாடல்களுக்குத் தேவையான கருத்துகள் அவ்வளவையும் பெரியாரிடம் முழுக்க முழுக்கப் பெற்றுக் கொண்டு பாடியவர் என்ற வரலாற்றுண்மை நிலை பெறும் வகையில் பெரியாரோடும் பேரறிஞர் அண்ணாவோடும் இணைந்தபாங்கில் புரட்சிக் கவிஞர் படங்களை வெளியிட்டிருப்பது மிகப் பொருத்தமுடையதாகும்.

புரட்சிக் கவிஞருக்குப் பொற்கிழி வழங்கிச் சிறப்பித்த பெருமைக்கு முழுவதும் உரியவர் பேரறிஞர் அண்ணாவே ஆவார். புரட்சிக் கவிஞர் தம்முடைய பாடல்களை ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகவே பாடினார். இந்த நோக்கில் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பளவில் உலகம் வியக்கும் தம் அறிவுத் திறங்கள் முழுவதையும் பயன்படுத்தி அருந்தொண்டு புரிந்தவர் பாபாசாகிப் டாக்டர் அம்பேத்கர் ஆவார். அவருடைய நூற்றாண்டையும் நினைவு செய்யும் பாங்கில் அவருடைய படத்தையும் பெரியாருடன் இணைந்த பாங்கில் வெளியிட்டுள்ளனர். இவை எல்லாமும் வரலாற்றுண்மைகளை வெளியிடுவனவாக உள்ளன.

இடையே கட்டிஎங்காளையொருவன் சங்கெடுத்து வாயில் வைத்து மூச்சடக்கி ஊதுகின்ற காட்சியும் என்னுள்ளத்தைக் கவர்ந்தது.

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்

மங்காத தமிழென்று சங்கே! முழங்கு!

என்று பாவில் சங்கை முழங்க வைத்து முதற் கவிஞர் பாரதிதாசனாரேயாவார்.

பண்டை நாட்களில் போர்க்களங்களில் வெற்றிக்குச் சின்னமாக முழங்கிய

சங்கொலியை இடைக்காலங்களில் பிற்காலங்களில் கோயில்களிலும், கோயில் விழாக்களிலும், பண்டாரங்களின் கைகளில் கொடுத்துவிட்டனர். அந்தச் சங்கைப் பண்டாரங்களின் கைகளின்றும் பிடுங்கித் தமிழின மக்களின் உரிமை மீட்கும் போரில் ஈடுபட்டுள்ள கட்டிளங்காளையரின் கைகளில் கொடுத்தவர் பாரதிதாசனாரேயாவார்.

அடுத்து என்னுள்ளத்தில்படுவது, இந்தப் பாவேந்தர் பேரவையை உருவாக்கி நிலைபெற வைத்தவர்களான பாராட்டுதலுக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய புரவலர் உறுப்பினர்களின் படங்கள் முன் பக்கங்களில் பெரிய அளவில் எடுப்பாக இடம் பெறவில்லை. அடக்கமாக மலரின் இறுதிப் பகுதியில் இடம்பெறச் செய்திருப்பது விழா மலர்களின் வரலாற்றில் காணமுடியாத புதுமையாகும்.

பேரவையின் புரவலர்கள், உறுப்பினர் தங்கள் துணைவியாருடன் நிழற்படங்களில் இணைந்திருப்பது, தமிழகப் பொது வாழ்வென்பது ஆனும் பெண்ணுமாக இணைந்து செயல்படும் ஒன்றாக மாறவேண்டும் என்ற புதிய எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதுகின்றேன்.

அணைத்திந்திய அளவில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஆண்டவர் யாராக இருந்தாலும் அரசியல், சமூக இயல் இரண்டிலும் வல்லாண்மைக்காரர்களாகத் தொடர்ந்து கோலோச்சியது பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனியமுமே. இந்த உண்மையைக் கண்டு காட்ட - பேச்சாலும், எழுத்தாலும் முயன்றவர்கள் இருவர். இந்த முயற்சியில் எல்லையற்ற துன்பங்கட்கு ஆளாகியும் பின்னடையாமல் நின்றவர்களும் இருவரேயாவர். தென்கோடியில் பிறந்து தென்னகத்தில் தொடங்கிவடபுலம் வரை வெற்றி கண்டவர் தந்தை பெரியார். வடபுலத்தில் பிறந்து வடபுலம், தென்புலம் வரை வெற்றி கண்டவர் பர்பாசாகிப் அண்ணல் அம்பேத்கர். அவ்விருவரில் அண்ணல் அம்பேத்கரின் நூற்றாண்டு விழாவையும், பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழாவுடன் இணைத்து அதற்கான கருத்துக் குவியல்களாக மலரை வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

நூற்றாண்டு விழா மலரில் விழாவின் அழைப்பிதழை இணைத்திருப்பது விழா எவ்வாறு நடந்தது என்பதை நன்கறியத் துணை புரிகின்றது. விளம்பரங்களை இடை இடையே இல்லாமல் கடைசியில் சேர்ந்திருப்பது புதுமையாகவும் பயனுடையதாகவும் இருக்கின்றது.

நூற்றாண்டு மலரின் உள்ளீடுகளை அய்ந்து பகுதிகளாகப் பிரித்து, முதற்பகுதியில் நூற்றாண்டு விழாக்கானும் பாவேந்தர் பாரதிதாசனார், அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆகிய இருபெரு மக்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கச் சாதனைகளை முழுமைப்படுத்தித் தொகுத்தளித்திருப்பது சிறப்பிற்குரிய ஒன்றாகும். இவர்களுடைய வாழ்வின் முழுமையான சாதனைகளை நம்மால் காணமுடிகின்றது.

மீரிவு, இரண்டு "ஏந்த வேண்டிய எண்ண மலர்கள்" என்ற தலைப்பில் தொடங்குகின்றது. தலைப்புக்கு ஏற்ற வண்ணம் இத்தொகுப்பில் ஆய்ந்து தெரிந்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் தமிழர் வாழ்வில் முன்னேற, உள்ளத்தில் கொள்ள வேண்டியகருத்துக்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இதில் ஒரு புதுமையைக் காணுகின்றேன். கவிஞர் நம்முடைய கொள்கை, கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொள்ள முதன்மையாக இருந்த தந்தை பெரியார், கவிஞர் பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரையைத் தெரிந்தெடுத்துச் சேர்த்துள்ளனர். இதனைப் போன்றே கொள்கை வழியிலும், வாழ்க்கை வழியிலும் முழுமையான தொடர்பு கொண்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய கவிஞர் பற்றிய கட்டுரைகளில் சிறப்பான ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சேர்த்துள்ளனர். உயிரோடு நம்முடன் வாழ்பவர்களில் கட்டுரை வாங்க வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்து, மலருக்கெனக் கட்டுரைகளை எழுதச் சொல்லி அதனைப் பெற்று வெளியிடுவதென்பது பழையமுறை. இங்கே நம்முடன் வாழ்பவர்களில் யார் யார் கட்டுரைகளை மலரில் சேர்க்கலாமென்பதைத் தாமே தேர்ந்ததோடு அவர்களிடம் மலருக்கெனக் கட்டுரைகளை எழுதித்தரக் கேட்டு வாங்காமல் அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளில் பொருட் சிறப்புடையவற்றைத் தாமே தேர்ந்து கண்டு எடுத்து வெளியிட்டிருப்பது மிகவும் போற்றத்தகுரிய ஒன்றாகும்.

அந்த வகையில் தமிழக முதல்வர் முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞரவர்களின் கட்டுரையும், தமிழ் மாநிலக் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் அன்பழகனார் கட்டுரையும், புரட்சிக் கவிஞரின் பாடல்களை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு எழுதியதாக இல்லாமல் புரட்சிக் கவிஞரின் வாழ்க்கை பற்றிய பல உண்மைகளை வெளியிடுவனவாக அமைந்துள்ளமையைக் காணுகின்றேன். புரட்சிக் கவிஞரின் வாழ்க்கை பற்றிய பல உண்மைகளை வெளியிடுவனவாக அமைந்துள்ளமையைக் காணுகின்றேன். புரட்சிக் கவிஞரோடு பாடல்களையும் இணைத்துக் காணும் காட்சிதான் முழுமை பெற்றதாகும். கவிஞரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிறிதும் தெரியாமல் பாடல்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பாவேந்தரைக் காண்பதென்பது அரைகுறைப் பார்வையேயாகும். அவற்றுள் கல்வி அமைச்சர் அன்பழகனாரின் கட்டுரை கவிஞருடன் தடைவிடைகள் நிகழ்த்திய பாங்கில் அமைந்திருப்பது எங்கும் எளிதில் காணமுடியாத ஒன்றாகும். இன்று அவர்களையே நினைவு செய்து எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு எழுதி வாங்கினால் அவர்களாலேயே முழுமைபெற நினைவு செய்து எழுத இயலாது. அவ்வளவு நுணுக்கக் கூறுகள் அமைந்ததாக அந்தக் கட்டுரை விளங்குகின்றது. இந்தக் கட்டுரையைத் தாமே தேடி எடுத்து மலரில் வெளியிட்டவர்களின் அரிய முயற்சியை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் திரு. முத்துக்குமரனாரின் பொருள் பொதிந்த கட்டுரை ஒன்றினை எடுத்துச் சேர்த்திருக்கின்றார்கள். அது தமிழர்களில் பலதுறைப் புலமையும் ஆராய்ச்சியும் உடையவர்கள் தமிழ்மொழிக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை மிகத் தெளிவாகவும், உளம் கொள்ளும் பாங்கிலும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதனைத் தேர்ந்தெடுத்து மலரில் வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டிற்குரிய ஒன்றாகும். இவற்றைப் போன்றே புகழ்பெற்ற பொது உடைமையாளர், வழக்குரைஞர் **மியூர்குப்புசாமி** அவர்களின் பொருள் பொதிந்த கட்டுரையையும், இன்னொரு புகழ்பெற்ற பொது உடைமையாளர், தோழர் **இளவேனில்** அவர்களின் கருத்தும் உணர்வும் கலந்துறவாட அமைந்துள்ள கட்டுரையையும் தேர்ந்தெடுத்து மலரில் வெளியிட்டிருப்பது இக் காலத்திற்குப் பொருந்திய ஒன்றாகக் கருதுகின்றேன். பெரியாரையும் அவர் இயக்கத்தையும், புரட்சிக் கவிஞரையும் கொச்சைப்படுத்தும் போலிப் பொதுவுடைமையாளருக்கு தக்க விடைகூறுவனவாக அவை அமைந்துள்ளன. மேலே யான் எழுதியுள்ள திறங்கள் அவ்வளவும் மலர் வெளியிடும் வரலாற்றில் காணமுடியாத சாதனைகளாகும். குலூர் பாவேந்தர் பேரவையார் அரிய முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டு முழுக்கப் பயன்படும் வகையில் மலரை உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள்.

கவிஞரின் குன்னூர்ச் செலவு பற்றிய பாடல் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வறிஞர் **கு.வெ.கி. ஆசானவர்கள்** எழுதியுள்ள கட்டுரை அரிய பல கருத்துகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு விளங்குகின்றது. என்னுள்ளம் கவர்ந்த பாடல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஒரு பெருங்காவியத்தில் கண்டு நுகரவேண்டிய இலக்கிய நலங்கள் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவு நலங்களையும் ஒரு சேரக் கவிஞரின் இந்த ஒரு பாடலில் காணலாம். இலக்கிய நலம் ஒருபுறம் இருக்கத் தமிழர்கள் இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய படிப்பினைகள் எவ்வளவு? அவ்வளவையும் திறம்படக் கவிஞர் பாடிப் போகின்றார். நல்லறிஞர் ஆசான் அவர்கள் எல்லாக் கூறுகளையும் திறம்படச் சுட்டிக்காட்டித் தம்முடைய அறிவு அனுபவம் இரண்டையும் இணைத்தே எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

தோழர் **இரணியன்** எழுதியுள்ள 'ஏந்தல்கள் இருவர் ஏந்திய கடர்கள்' என்ற கட்டுரை வரலாற்று நோக்கில் தந்தை பெரியார், அண்ணல் அம்பேத்கர் இருவரின் செயற்பாடுகளை உள்ளக் குமுறலுடன் வெளியிடும் கருத்தாழமிக்க கட்டுரையாக இருக்கின்றது.

இன்குலாப் அவர்களின் உரைநடைக் கவிதைத் துணுக்குகள் ஒவ்வொன்றும் கற்பனையும் கருத்தாழமும் மிக்கதாயும் விளங்குகின்றன. முனைவர் **முத்துக் குணசேகரனின்** கட்டுரை உலகறிந்த பொது உடைமையாளரான சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர், பாரதிதாசனார் பற்றி அரிய உண்மைகளை வெளியிடுகின்றமையைக் காணுகின்றோம். தற்காலத் தமிழ்நாடு தழுவிய அறிஞர்

பலரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய உண்மைகள் பலவற்றை இக்கட்டுரை வெளியிடுகின்றது. இந்தியாவில் முதன்முதல் நாத்திகர்கள் மாநாட்டை சென்னையிலுள்ள ஓய்ட்சு நினைவுக்கூடத்தில் 1933 ஆம் ஆண்டில் சிங்காரவேலர் நடத்தினார். என்பதும், அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட புரட்சிக் கவிஞர் தம்மையொரு "நிரந்தரமான நாத்திகன்" என்று எழுதிக் கையொப்பமிட்டார் என்ற செய்தியையும் இக்கட்டுரை வெளியிடுகின்றது.

முனைவர், திரு. அருணா இராசகோபால் அவர்களின் 'அண்ணல் அம்பேத்கரும், பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரும்' என்னும் தலைப்பிட்ட உரைக்கோவை - உலகையும் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பையும் ஒருங்கு தழுவிய வரலாற்றடிப்படையிலான மனிதகுல வளர்ச்சிப்படிக்களைத் தொடர்களாக விரித்தெழுதாமல் கணக்கிட்டு முறையில் அய்யத்திற்கிடமில்லாமல் தெளிவாக விளக்கும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. பல தொகுப்புகளாக எழுத வேண்டிய செய்திகட்குரிய அடித்தளங்களாக இவருடைய குறிப்புகள் ஒவ்வொன்றும் விளங்குவதைக் காண முடிகின்றது. பாவேந்தர் பற்றிய குறிப்பில் "தில்லை நடராசனையும்" என்று தொடங்கும் பாடலைக் குறிப்பிட்டிருப்பது பொருந்தாது. புரட்சிக் கவிஞர் பாடியது இல்லை. யாழ்ப்பாணப் புலவர் ஒருவர் பாடியதாகச் சிலம்பொலி செல்லப்பனார் குறிப்பார்.

'பாவேந்தரின் நாடகங்கள்' என்ற தலைப்பில் முனைவர் திரு. கு.ப.கணேசனின் கட்டுரையும் - 'பாரதிதாசன் படைப்பில் காப்பியங்கள்' என்னும் தலைப்பில் ஞானி அவர்களின் கட்டுரையும் பல அரிய உண்மைகளை வெளியிடுவனவாக அமைந்து பாவேந்தரின் படைப்பாற்றலின் முழுமையை உலகுக்குக் காட்ட உதவுகின்றன. திரு. ஞானி அவர்களின் கட்டுரை கருத்தாழம் மிக்கது. இவருடைய கட்டுரையைப் படித்து உணர்ந்து கொண்ட பிறகுப் புரட்சி கவிஞரின் மாற்று ஆக்கமான காப்பியங்கள் இரண்டையும் பயிலவது பயன்தரும் என்று கூறலாம்.

"உலகத்தாயின் கூத்து" என்ற புட்சிக் கவிஞரின் பாடல் அவருடைய உள்ள விரிவுடன் இணைந்த கற்பனை ஆற்றலின் முழுமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றது. இப்பாடலையும் அதற்குப் பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாதுரையாரின் ஆங்கில மொழியாக்கத்தையும் வெளியிட்டிருப்பது பாடற்கருத்துக்குப் பொருத்தமாக இருக்கின்றது. உருசிய நாட்டு அம்மையாரைக் கண்டு நேர்காணல் முறையில் அவருடைய உரைகளை வெளியிட்டிருப்பதும், மொழிக் கலப்பு பற்றிய அவர் கருத்தை வெளியிட்டிருப்பதும், இக்காலத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கின்றது.

ஈழப்போரை நினைவுபடுத்தும் பாங்கில் அப்போர் உருவெடுக்கக் காரணமான இளஞ்சிறுத்தை சிவக்குமாரனின் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனைப் போன்றே "ஒநாய்களின் நீதிமன்றத்தில் ஒரு புலியின் முழுக்கம்" என்ற அருமையான

தலைப்பைக் கொடுத்து ஈழப் போராளி தங்கதுரை வாதிட்ட வயிரவரிகளையும் காணுகின்றோம். தமிழகத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய உண்மைகள் இவை. ஆப்பிரிக்க - பாலஸ்தீனிய கவிதைகளின் தமிழாக்கம் அடிமைத் தமிழர்களின் அக இருளுக்குத் தக்க மருந்து. "ஏமன் திவேலரா" என்ற கி. சாரதா மணியின் வானொலிப் பேச்சின் கட்டுரை அடிமை வாழ்வை உரிமை வாழ்வாக எண்ணி மதிமயங்கி நிற்கும் தமிழர்கட்கு நல்ல பாடமாகும். யுனெஸ்கோ கூரியரில் வந்த மனித உரிமைபற்றிய விளக்க உரை தமிழர்கள் தம் நிலையுணர வகை செய்யுமென்று நம்பலாம்.

பாடலில் பழமுறை பழநடை யென் பதோர்
காடு முழுதும் கண்டபின் கடைசியாய்ச்
சுப்பிரமணிய பாரதி தோன்றி யென்
பாட்டுக்குப் புதுமுறை புதுநடை காட்டினார்.

என்ற புரட்சிக் கவிஞரின் பாடல்கள் பற்றிய என்னுடைய நூலுக்கு வரைந்துள்ள பாராட்டுக் கவிதையில் அமைந்து விளங்கும் தம் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கான விளக்கம் ஒன்றைக் கட்டுரை வடிவில் 16.3.1961-ல் வெளிவந்த 'குமுத' இதழிலிருந்து தேடியெடுத்து வெளியிட்டுள்ளமை போற்றுதற்குரியதாகும். பாரதியார், பாரதிதாசனாரின் தொடர்பின் நிலையை அக்கட்டுரை நன்கெடுத்து விளக்குவதாக இருக்கின்றது.

முன்னாள் அமைச்சர் கா. காளிமுத்து அவர்களின் 'விடுதலைப் பறவை' என்னும் கிளி பற்றிய உருவகச் சிறுகதை புரட்சிக் கவிஞர் கூண்டுக்கினியை வைத்து சுதந்திரத்தின் அருமை பெருமைகளைப் பாடியுள்ள பாட்டை நினைப்பிக்கின்றது. பாட்டில் தெரியும் ஆழம் உரைநடையிலும் தெரிகின்றது.

பாவேந்தருடைய நூல்கள் முழுமையும் எடுத்துக் கொண்டு மக்கள் சமுதாயத்தில் பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டோரைக் கொண்டு நூல்களை அறிமுகம் செய்யும் பாங்கு மிக நன்றாக இருக்கின்றது. இதில் பள்ளி - கல்லூரிகளில் பயின்றவரா? பட்டம் பெற்றவரா? என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. பாடலாயினும் உரைநடையாயினும் படித்துணரும் ஆற்றலுடையோர் எல்லோர் கையிலும் கொடுத்து அவரவர்களை அந்தந்த நூல் பற்றி எழுதச் செய்து வாங்கி வெளியிட்டிருப்பது மிக சிறப்பிற்குரியதாகவும், புதுமையாகவும் உள்ளது. ஆலைப் பணிபுரிவோர், பேருந்து ஓட்டுநர் போன்றோரெல்லாம் பங்கு கொண்டுள்ள புதுமையைக் காணுகின்றேன். பாவேந்தர் பாரதிதாசனார் ஒரு மக்கள் கவிஞர். மக்களுக்காகவே பாடினார் என்ற பேருண்மை சூலூர் பாவேந்தர் பேரவையார் நூற்றாண்டு நினைவாக வெளியிட்ட மலரால் நன்கு திறம்பட நிலைநாட்டப்படுகின்றது. இந்த மலர் முழுவதிலும் உள்ளுறைகளாக அமைந்தவை ஒவ்வொன்றும் அரிய பெரிய முயற்சியால் உருவானவை என்பதைப்

பறைசாற்றுவதோடு தமிழகம் நோக்கிய சிறந்த குறிக்கோளை முன் வைத்தே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையையும் பயில்வார் நன்குணரலாம். பேரவைத் தோழர்கள் யாவரும் பாராட்டிற்று உரியவர்கள். மலரின் விலை 25 உருபாய்களாகக் குறித்துள்ளார்கள். மலர் உருவாக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளையும் உள்ளுறைகளாக அமைந்துள்ளவைகளையும் நோக்க இது சிறு தொகையேயாகும். பாவேந்தர் பாரதிதாசரின் எழுத்துகள் பற்றிய முழுமையான விவரங்களின் தொகுப்பாக இம்மலர் மலர்ந்துள்ளது.

கோவை மாவட்டத்துச் சூலார் நெடுங்காலமாகவே தன்மான உணர்வுக்கும், தமிழ் உணர்வுக்கும் நிலைக்களமான ஊர் என்பதை, இந்த மலர் உறுதிசெய்கிறது.

(விடுதலை 30.1.1991 - புலவர் ந. இராமநாதன்)

சூலார் பாவேந்தர் பேரவை வெளியிட்ட 'பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர்' குறித்து - 'விடுதலை' நாளிதழ் வெளியிட்ட திறனாய்வு இது.

நூல் : நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் கருத்தரங்கு - கண்காட்சி: சூலார் சிறப்பு மலர் 1990

வெளியீடு: மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோவை, 1990

தமிழ் நாட்டரசின் சார்பில் - நுகர்வோர் பாதுகாப்பு கருத்தரங்கமும் கண்காட்சியும் 25.3.1990 இல் சூலார் எஸ்.ஆர்.எஸ் திருமண மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தன.

தமிழ் நாடு முழுவதுமிருந்து - நுகர்வோர் அமைப்புகளைச் சேர்ந்தோர் சூலாருக்கு வந்திருந்தனர்.

உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு பொன். முத்துராமலிங்கம் சூலாரில் நிகழ்ந்த இவ்விழாவில் பங்கேற்றார். நுகர்வோர் தொடர்பான அய்யங்களை நேருக்கு நேராகச் சந்தித்து அவர் விடையளித்தார்.

அப்போது கலைஞர் மு. கருணாநிதி தமிழக முதல்வராகவும் சூ.க. பொன்முடி சூலார் பேரூராட்சித் தலைவராகவும் இருந்தனர்.

இந்நினைவுகளை உள்ளடக்கி - சூலார் விழா தொடர்பாக அரசால் வெளியிடப்பட்ட மலர் இது.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பும் விழிப்புணர்வும் குறித்த அக்கறையுடையோர்க்கு - அவை தொடர்பான பல கூட்டுரைகளைப் பாதுகாத்தளிப்பது இம் மலர்.

நூல் : பத்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழா மலர்

வெளியீடு : ஆர்.வி.எஸ். கல்வி அறக்கட்டளை, சூலார், 1994

குலூரில் தோன்றிய முதல் கல்லூரியை உருவாக்கிய பெருமை ஆர்.வி.எஸ். அறக்கட்டளைக்கு உரியது.

அறக்கட்டளை தோன்றிப் பத்தாண்டு நிறைவையொட்டி வெளியான மலர் இது.

அச்சுக்கலையின் உயர் தொழில் நுட்பங்கள்யாவும் இம்மலரில் ஒன்றாகக் காட்சி தருகின்றன.

அறக்கட்டளையின் மேலாண்மை இயக்குனர் கே.வி. குப்புசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும், அறக்கட்டளையின் வளர்ச்சிச் செயல்களும் குலூர் நிகழ்ச்சிகளும் மலர்ச் செய்தியாக உருவெடுத்துள்ளன.

நூல் : **கொங்கு மலர்** (மாத இதழ்)

ஆசிரியர் : கோவைகிழார்

வெளியீடு : கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம், 1934

தமிழ் உணர்வோடும் தமிழின உணர்வோடும் இயங்கும் இலக்கிய அமைப்புகள் - எண்ணிக்கையில் குறைவாகவே இன்று உள்ளன.

இன உணர்வு மாறாமல் - கோவையில் அன்றே செயல்பட்ட அமைப்பு 'கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம்'. இன்று அது செயலற்றுப் போனது தமிழர்களுக்கு இழப்பு.

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1934 ஏப்பிரல் முதல் நடத்திவந்த இலக்கியத் திங்களிதழ் 'கொங்கு மலர்'. கோவைகிழார் இதன் ஆசிரியர். சி. கே.சுப்பிரமணிய முதலியார், துடிசைக் கிழார், விளாங்குறிச்சி வி.நா. மருதாசலக் கவுண்டர் முதலிய பலரும் இவ்விதழில் தொடர்ந்து எழுதி வந்தனர்

“தற்காலம் நகரத்துச் செட்டியார்கள் செய்யும் திருப்பணிகள் பூராவும் அவர்களுடைய ஏஜண்டுகளாகிய ஆரியப் பிராமணர்களால் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகையால், வேலைகள் எப்படி முடியும் என்று எழுத வேண்டிய தில்லை. இது மிகவும் இரங்கத்தக்கதே”

கொங்கு மலர் 1937 சனவரி இதழ் (ப. 383) இப்படி ஈச்சரிக்கிறது.

அன்றைய கோவையின் கலை, பண்பாட்டு, கல்விச் சூழலை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் 'கொங்கு மலர்' இதழ் நடத்தப் பட்டுள்ளது.

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1895இல் செயல்படத் தொடங்கிய அமைப்பாகும். சங்கம் வெளியிட்ட இதழ் 'கொங்குமலர்'.

செய்யுட்பகுதி

சமயப்பகுதி

சரிதப்பகுதி

ஆராய்ச்சிப்பகுதி

கலைப்பகுதி

ஒழிபு

இப்படி ஆறுதலைப்புகளை இதழ்தோறும் பகுத்து வெளியிட்ட சிறப்பு 'கொங்கு மலர்' இதழுக்கு உரியது.

“கோவை ஜில்லாவில் ஆரம்பக் கல்விப்பாடசாலைகளின் மொத்தம் 1742 ஆகும். அவற்றில் 1015 பொதுப் பாடசாலைகளும் 268 மிஷன் பாடசாலைகளும் 427 உதவிபெறும் மிஷன்ல்லாத பாடசாலைகளும் 31 பிறபாடசாலைகளும் இருக்கின்றன” (கொங்கு மலர் 1934 ஏப்பிரல்)

குலூரில் பொதுப் பாடசாலை, மிஷன் பாடசாலை இரண்டும் இருந்த செய்தி இதன் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“4632 கிராமங்களுக்குப் பாடசாலைகளே இல்லாவிட்டால் எப்படிப் படிப்பு வரும்?” கொங்குமலர் 1937 ஏப்பிரல் இதழ் இப்படிக் கோப்பப்படுகிறது.

“இந்த (1936ஆம்) வருடமும் ஏப்பிரல் 27-தேதி முதல் மே 30 தேதி வரை குலூரில் கிராமப்புள்ளருத்தாரனக் கிளை சார்பில் - கிராமசேவையில் ஈடுபடுவர்களுக்குக் கோடைக் கால வகுப்புகள் சங்கக் காரியதரிசி ஜெயகரன் அவர்களால் நடத்தப்பெறும்”

கொங்கு மலர் 1936 ஏப்பிரல் இதழ் தரும் செய்தி இது.

குலூர் - கோவை தொடர்பான பழைய செய்திகள் யாவும் 'கொங்கு மலர்' இதழ்களில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

நூல் : அருட்பெருஞ்சோதி அகவல் அற்புத சித்தி மலர்

பதிப்பு : குலூர் த. திருஞான சம்பந்தம்

வெளியீடு: சமரச சுத்த சன்மார்க்க சாதன சபை, குலூர் 1975

அருட்பெருஞ் சோதி அகவலின் மேன்மை
தெருட்பெரும் அற்புத சித்தி - விருப்பமலர்
தந்தான் திருஞான சம்பந்த நாவலன்
சிந்தா மணியென்ன தேர்ந்து.

குலூர் சன்மார்க்க சபை வெளியிட்ட இம்மலருக்கு,
திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் வழங்கிய வாழ்த்துப் பா
இது.

அருட்பெருஞ்சோதி அகவல் 1596 அடிகளை உடைய நீண்ட
பகுதி. சித்தி வளாகத் திருமானிகையில் தங்கியிருந்த போது,
18.4.1872ஆம் நாள் இதனை வள்ளலார் இயற்றியுள்ளார்.

அருட்பெருஞ்சோதி அகவலின் சிறப்புகளை விவரிக்கும் பல
கட்டுரைகள் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன.

குலூர் இராமலிங்கர் தபோவனத்திற்கு, திரு. ரங்கசாமி
குடும்பத்தினர் நான்கு ஏக்கர் நிலம் வழங்கியுள்ள செய்தியும்
அதற்கான ஆட்சிக் குழுவினர் விவரமும் - இம்மலரில் இடம்
பெற்றுள்ளன.

குலூர், இருசூர், இராசிபாளையம், அருகம்பாளையம்,
பீடம்பள்ளி, நடுப்பாளையம், காடுவெட்டிப்பாளையம், இலட்சுமி
நாயக்கன்பாளையம், பொத்தியாம்பாளையம், பதுவம்பள்ளி,
பிள்ளையப்பம்பாளையம் முதலிய குலூர் வட்டார ஊர்களில் -
அருட்பாவும் சமரசன்மார்க்க இயக்கமும் பரவியிருந்த செய்தியை
அறிய உதவும் மலர் இது.

இதழ் : திராவிடநாடு

நாள் : 18.3.1956

ஆசிரியர் : அறிஞர் அண்ணா

முகவரி : 95, திருக்கச்சி நம்பி தெரு, காஞ்சிபுரம்

குலூரைப் பற்றி அண்ணா எழுதிய கடிதம் 'கிளிக்குப்பச்சை
பூசுவதா' என்ற தலைப்புடன் இந்த இதழில் தான் இடம்
பெற்றுள்ளது.

பின்னர் இக்கட்டுரை 'தம்பிக்கு' என நூல் வரிசையாகி -
இரண்டாம் தொகுப்பில் இடம் பிடித்தது. (நூலும் இதழும்

கிடைக்கக் காரணமானவர் - 'யாழ் நூலகம்' துரை.மடங்கன்)

நாவலர் நெடுஞ்செழியன், என்.வி.என் இருவரும் - இந்திய வரைபடத்தை வைத்துக் கொண்டு அதில் தமிழ் நாட்டைச் சுட்டிக் காட்டி விவாதிப்பது போல், 18.3.1956 திராவிட நாடு முகப்பட்டை அமைந்துள்ளது.

'கிளிக்குப் பச்சை பூகவதா....?' என்னும் தலைப்பில், அண்ணா எழுதிய கடிதம் குலூரைத் தொட்டுத் தொடங்குகிறது.

"தம்பி!

எங்கிருந்து வருகிறீர்!

....

'குலூரிலிருந்து வருகிறேன்

"

(திராவிடநாடு 18.3.56 பக்கம் 5)

அண்ணாவின் கைவண்ணத்தில் மலர்ந்த இக்கடிதம் - குலூர் மண்ணில் என்றும் நினைவு கூரப்படும்.

இதழ் : தினமணி(க்)கதிர்

கட்டுரை: ராண்டர்கை, 'அன்றைய சென்னைப் பிரமுகர்கள்

நாள் : 16.8.1992

'ராண்டர்கை' எழுதிய 'அன்றைய சென்னைப் பிரமுகர்கள்' தினமணிக் கதிரில் வெளிவந்த தொடர்.

தினமணி(க்)கதிர் 16.8.1992 இதழில் 'ஆர்.சடகோபாச் சாரியார்' பற்றி இவர் எழுதிய கட்டுரையில் சிறப்பிடம் பெறுவது - குலூர் சுப்பாராவ் கொலை வழக்கு பற்றிய செய்தி.

குலூர் சுப்பாராவ் பற்றிய வழக்குச் செய்திகளை விரிவாக அறியத் துணை புரிவது இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரை.

நூல் : ஒரு கம்யூனிஸ்டின் அரசியல் பணிகள்

ஆசிரியர் : எஸ்.டி.சண்முகம்

வெளியீடு: சிங்காநல்லூர், கோவை. 27.3.1995.

சுயமரியாதை இயக்கக் கோட்டையாக இருந்த ஊர் குலூர்.

சுயமரியாதை இயக்கம், காங்கிரசு கட்சி இரண்டுக்குமே இடம் தந்த ஊர் இருகூர்.

இருகூரில் பிறந்த திரு.எஸ்.டி.சண்முகம் 1930 முதல் 1939 வரை காங்கிரசுக் கட்சியின் ஆதரவாளராகத் திகழ்ந்தவர்.

திருப்பூர் குமரனைக் காவல்துறையினர் அடித்துக் கொன்ற அதே நாளில், கோவை மையச் சிறைக்குள் கைதியாக நுழைந்தவர் இவர்.

ஆர்.கிசன், கே.இரமணி போன்றோரின் தொடர்பும் தோழமையும் திரு எஸ்.டி.சண்முகத்தை, தோழர் எஸ்.டி.சண்முகம் ஆக்கின.

1939 ஆம் ஆண்டுமுதல் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தீவிரப் பற்றாளர் ஆனார். எதிர்ப்புகளை மீறி - பி.சி. ஜோஷி, ஜீவானந்தம், பி.இராமமூர்த்தி முதலியோரை அழைத்து வந்து கூட்டம் நடத்தினார்.

இவரின் பொதுவாழ்வுப் பணிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறும் இந்நூல், குலூர் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது:

"...சிங்காநல்லூரில் முக்கிய தலைவர்களை எல்லாம் கைது செய்து விட்டார்கள். அதனால், தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு, ரயிலைக் குளத்தேரி பக்கத்தில் கவிழ்த்தார்கள்.

குலூர் ஏரோட்ரோமிலும் நெருப்பு வைத்தார்கள்... போலீஸ்காரர்கள், வந்தவர்களையெல்லாம் கைது செய்து மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கினார்கள்..." (பக்கம் : 15)

இதழ் : **குடிஅரசு** (வார இதழ்)

ஆசிரியர் : பெரியார் ஈ.வெ. இராமசாமி

வெளியீடு: ஈரோடு,

குடியரசு இதழின் 1932, 1946 ஆம் ஆண்டுத் தொகுப்புகள் நம் பார்வைக்குக் கிட்டின.

குலூர் பற்றிய பல செய்திகள் - குடிஅரசு இதழில் குடிகொண்டுள்ளன. அவை தனியாக ஆய்வு செய்யப்பட்டால், விரிவான செய்திகள் வெளிவர வாய்ப்பாகும்.

பாணைச் சோற்றுக்குப் பதச்சோறுபோல 1932 செப்டம்பர் மாத குடிஅரசு இதழ்கள் குலூர் பற்றித் தரும் செய்திகள் இவை:

'குலூர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் முன்னேற்ற சங்கக் கூட்டம்

தோழர் கு.ல.நஞ்சப்பத்தேவர் தலைமையில் 24.9.1932இல் நடந்தது.

குடிஅரசு 2.10.1932 இதழில் 6ஆம் பக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ள செய்தி இது.

குலூர் சுய மரியாதை இளைஞர் சங்கம் 6.10.1932 ஆம்

தேதியில் சங்க வாராந்திரக் கூட்டம் தோழர்

எஸ்.கே. கருப்பணன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

சுயமரியாதை இளைஞர் சங்கம் எனச் குலூரில் செயல்பட்ட அமைப்பு பற்றி 16.10.1993 ஆம் நாள் குடிஅரசு தரும் தகவல் இது. (பக்கம் 13)

1932 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் 28,29 நாள்களில் சுயமரியாதை - சமதரும வேலைத் திட்டம் பற்றி ஈரோட்டில் கலந்தாய்வுக் கூட்டம் நிகழ்ந்தது.

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இக்கூட்டத்தில் குலூர் தோழர்கள் கேகிருஷ்ணன், எஸ்.டி. சம்பந்தம் இருவரும் பங்கேற்றுள்ளனர்.

குடிஅரசு 1.1.1933 ஆம் நாளிட்ட இதழில் குலூர்த் தோழர்கள் பங்கேற்ற ஈரோடு வேலைத் திட்டச் செய்தி விரிவாக வெளிவந்துள்ளது.

28.9.1946 குடி அரசு இதழ் - அன்றைய கோவை மாவட்டத் திராவிடர் கழகச் சூழ்நிலையை அறிய உதவுகிறது.

கோவை மாவட்டத் திராவிடர் கழகத் தலைவர் பழைய கோட்டை அருச்சுனன் வெளியிட்ட அறிக்கை இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது.

நமது மாவட்டத்தில் நிதி டிக்கெட்டுகள் முறையே

கோயமுத்தூர்

உடுமலைப்பேட்டை

புலியகுளம்

கணியூர் .

குலூர்

தாராபுரம்

இருகூர்

ஈரோடு

பொள்ளாச்சி

பவானி

ஆனைமலை - ஆகிய இடங்களில் ஆங்காங்குள்ள

திராவிடர் கழகத் தோழர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (ப.3) இப்படித் தொடங்கும் அந்த அறிக்கை அன்றைய கோவை மாவட்டத்தில் திராவிடர் கழகம் செயல்பட்ட ஊர்களைத் தெரிவிக்கிறது.

ஊர்களின் பட்டியலில் குலூரும் இடம் பெற்றுள்ளது.

குடியரசு 28.12.1946 இதழில் குலூர் தோழர்கள் பங்கேற்ற திருப்பூர் கூட்டம் பற்றிய செய்தி வெளிவந்துள்ளது.

22.12.1946 பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் திருப்பூர் வந்தார். அன்று மாலை ரேடியோ மைதானத்தில் தோழர் எஸ்.ஆர்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் மாலை 6 மணிக்குக் கூட்டம் துவக்கப்பட்டது... கோவை குலூர் இருசூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து இயக்கத் தோழர்கள் 300 பேர்களுக்கு மேல் வந்திருந்தார்கள். புலவர் ஆறுமுகம், ஈரோடு சுப்பையன், பெரியார் ஆகியோர் பேசினார்கள்.... (ப. 8)

நூல் : கோவை வானொலியில் தமிழ் மணம்

தொகுப்பு : புலவர் மணியன்

வெளியீடு : பொன்விழா வெளியீடு, கோவை வானொலி 11.6.1978

கோவை வானொலி நிலையம் 18.12.1966இல் தொடங்கப் பெற்றது. தொடக்கத்தில், திருச்சி நிலைய நிகழ்ச்சிகளை அஞ்சல் செய்யும் பணியை மட்டுமே கோவை வானொலி மேற்கொண்டிருந்தது.

இந்திய வானொலியின் பொன்விழாவிற்குத் தன்பங்காக கோவை வானொலி வெளியிட்ட மலர் 'கோவை வானொலியில் தமிழ் மணம்' என்னும் இத்தொகுப்பு.

..... இருசூர், பல்லடம், குலூர் போன்றவை இருளர்

தோற்றுவித்தனவே.... (ப. 15)

...வனப்த்ரகாளியம்மன் குலூர், இராமநாதபுரம், ஒத்தக்கால் மண்டபம் ஆகிய இடங்களிலும் இவளுக்கு விழா உண்டு. குலூர் பற்றிய செய்திகள் - இம்மலரில் ஆங்காங்கு மின்னலிடுகின்றன, மானிடவியல் பார்வையில் கொங்குநாட்டு வரலாற்றை அணுகும் சிறப்பை - இம்மலரின் பல கட்டுரைகளில் பார்க்கலாம்.

நூல்: சோழன் பூர்வ பட்டயம் கூறும் கொங்கு நாட்டு ஊர்கள்

ஆசிரியர் : கி. நாச்சிமுத்து

வெளியீடு : நாகர்கோவில், 1969.

கொங்குநாட்டு வரலாற்றை அறிய விரும்பும் எவரும் - அறிய வேண்டிய நூல் சோழன் பூர்வ பட்டயம்.

சோழன் பூர்வ பட்டயத்தில் பல ஊர்களின் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை குறித்த பெயராய்வும் வரலாறும் இந்த ஆய்வு நூலாக உருவெடுத்துள்ளது.

ஆதித்த சோழன் வந்த 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் - கொங்குநாட்டு வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சோழநாட்டிலிருந்து பலவிதமான தொழிலும் மக்களும் கொங்கு நாட்டில் குடியேறிய காலகட்டம் இது. ஊர்கள், கோவில்கள், சமூக உறவுகள் எனப் பல புதிய அறிமுகங்களை - அப்போதுதான் கொங்கு நாடு பெற்றது.

சோழ நாட்டு மக்கள், கொங்குநாட்டில் குடியேறிய சூழலையும் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களையும் - சோழன் பூர்வ பட்டயத்தில் காணலாம்.

பட்டயம் கூறும், சிங்காநல்லூர், குலூர் செஞ்சேரிமலை, பல்லடம், இருகூர், வெள்ளலூர் முதலிய ஊர்கள் தொடர்பான ஆய்வும் வரலாறும் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

குலூரைச் சூரனார் என்றே பட்டயம் குறிப்பிடுகிறது. சூரனார் என்பதே சரியான பெயர்.

சூரல் என்பதற்குப் பிரம்பு என்ற பொருளுண்டு. நொய்யலின் தென் கரையில் பிரம்புகள் வளர்ந்த பகுதியில் அமைந்த ஊராதலால் இது சூரல் ஊர் எனப் பெயர் பெற்றது (ப. 110)

குலூருக்கு நூலாசிரியர் தரும் விளக்கம் எண்ணவும் ஏற்கவும் தக்கதாய் உள்ளது.

குலூர் தொடர்பாக இந்நூல் தரும் மற்றொரு செய்தி - குழப்பத்தை உண்டாக்கிவிடுகிறது.

சூலூரில் ஒரு குகையில் கி.மு. 2 அல்லது 3 ஆம் நூற்றாண்டில் உள்ள ஈரான் நாணயங்கள் கிடைத்தமை பழைய வெளிநாட்டு வாணிகத்தை நினைவூட்டுகின்றது. (ப. 110)

‘ஆர்ஜின் அண்ட் ஸ்பிரிட் ஆப்தி டமில்ஸ்’ என்னும் ஆங்கில நூலின் 25ஆம் பக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ள செய்தியை - ஆசிரியர் இப்படித் தவறாக மொழி பெயர்த்துவிட்டார்.

நாணய வகை எரான் என்பதை - இவர் ஈரான் என்னும் நாடாக மொழிபெயர்த்துவிட்டார்.

சவக்குழியைக் குகை என மொழிபெயர்த்து - சூலூரில் குகையைத் தேட வைத்துவிட்டார்.

சூலூர்க் குகையில் ஈரான் நாணயம் கிடைத்தது, பழைய வெளிநாட்டு வாணிகத்தை நினைவூட்டுவதாக நூலாசிரியர் எழுதிவிட்டார்!

சூலூர் எங்கே, குகை எங்கே, ஈரான் நாட்டு நாணயம் எங்கே -என இல்லாத குழப்பத்தை ஏற்படுத்திய ‘பெருமை’யையும் இந்நூல் பெற்றுவிட்டது

சூலூர் சவக்குழியொன்றில் எரான் வகை நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை கி.மு. 2 அல்லது 3 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை.

இந்தச் செய்திதான் - தவறான மொழிபெயர்ப்பில் இடறிவிழுந்துவிட்டது.

ஊர்ப்பெயர் குறித்து இந்நூல் வழங்கும் ஆய்வுச் செய்திகள் - ஆசிரியரின் கடும் உழைப்பை காட்டுபவை என உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

ஆய்வேடு : பெரியபாளையக் குரக்குத்தளிக் கோயில் - ஓர் ஆய்வு

ஆய்வாளர் : பேரா. மு. சுப்புலட்சுமி

ஆய்வு : பாரதியார் பல்கலைக்கழக எம்.பில் ஆய்வேடு, 1985.

சூலூர் வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுவது பெரியபாளையம் குரக்குத்தளிக் கோயில்.

இக்கோயிலில் - சூலூர் பற்றிய நான்கு கல்வெட்டுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்கல்வெட்டுகள் உணர்த்தும் பல்வேறு கூறுகளை - இவ்வாய்வேடு பகுத்து வகைப்படுத்திப் பார்க்கிறது.

அச்சருவம் பெறாத ஆய்வேடு இது.

நூல் : தொழில் விஞ்ஞானி

ஆசிரியர் : என்.பெருமாள்

வெளியீடு : யு.எம்.எஸ், கோயமுத்தூர், 1949.

குலூரில் இறங்கி ஒரு கல் தூரம் தெற்கே சென்றால் - அதுதான் ஜி.டி. நாயுடுவின் ஊர் கலங்கல்.

கலங்கலில் பிறந்த பர் ஜி.டி. நாயுடு. ஜி.டி. நாயுடுவின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல் தொழில் விஞ்ஞானி

குலூருக்கு முதல் பேருந்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் ஜி.டி.நாயுடு

"அது 1898ஆம் வருடம் ஒருவயதுப் பாலகனாயிருக்கும் போதே துரைசாமிக்கு, தனது அன்னைக்கும் கொள்ளிவைக்க வேண்டிய துர்பாக்கியம் ஏற்பட்டது. அவனின் பெற்றோர்களது சொந்த ஊரும், ஜனனபூமியும் பறி கொடுத்த இடமும் கலங்கல் என்னும் கிராமமேயாகும்." (ப. 2)

ஜி.டி. நாயுடுவின் இளமைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள் கலங்கல், லட்சுமி நாய்க்கன்பாளையம் எனச் - குலூரைத் தான் சுற்றிவருகின்றன.

நூல் : இதுவோ எங்கள் கோவை

ஆசிரியர் : கோவை கிழார்

வெளியீடு : கோவை நிலையம், கோவை, 1949.

வரலாற்றை இப்படியும் எழுத முடியுமா என வியக்க வைக்கும் - புதிய உத்தியில் அமைந்த சுவையான நூல் இது.

கோவையும் கொங்குநாடும் - கோவை கிழாருக்குப் பல வகையில் கடமைப்பட்டுள்ளன.

கோவையின் பலதுறை வரலாற்றையும் பதிவு செய்திருக்கும் - கோவை கிழாரின் திறம் மிகவும் போற்றத்தக்கது.

குலூரில் நொய்யலுக்கு அணைக்கட்டு, வாய்க்கால், குளம் முதலியவைகளை நிர்வாகம் செய்ய அதிகாரிகளை நியமித்து கூறுகிற கல்வெட்டுகள்.....ணீ (ப. 48)

கோவையையும் கோவை சார்ந்த வளர்ச்சி வரலாற்றையும் விரிவாகக் கூறுகிற இந்நூல் - குலூர் பற்றிய செய்திகளையும் சொல்கிறது.

நூல் : உலகப்பன் காலமும் கவிதையும்

ஆசிரியர்: கே. ஜீவபாரதி

வெளியீடு என்.சி.பி.எச். சென்னை, 1995.

குலூர் பாவேந்தர் பேரவை - பாவேந்தர், அம்பேத்கார் இரு பெருமக்களின் நூற்றாண்டு நினைவை ஏந்தும் சிறப்பு மலர் ஒன்றை வெளியிட்டது. பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழாவும் மலர் வெளியீடும் பாவேந்தர் விழாவும் 16.9.90 ஆம் நாள் குலூரில் முழுநாள் பெருவிழாவாக நிகழ்ந்தன.

பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றும் குலூர் தோழர்களின் பார்வைத் தொகுப்பாக மலரில் இடம் பெற்ற - பாவேந்தர் நூல்களின் அறிமுகம் எல்லோரின் கவனத்தையும் கவர்ந்தது.

பரவலாக அறியப் படாதிருந்த பாவேந்தர் தொடர்பான கட்டுரைகள் பலவும் இம் மலரில் தொகுத்தளிக்கப்பட்ட முறை, பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலரும் அதனை வெளியிட்ட குலூர் பாவேந்தர் பேரவையும் - இன்றைய ஆய்வு நூல்கள் பலவற்றில் நன்றியுடன் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பாவேந்தர் பேரவையும், பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலரும் இந்நூலின் பல இடங்களில் பேசப்படுகின்றன.

குலூர் மலர் தொடர்பான குறிப்புகள் இந்நூலின் 211, 212, 303, 429 ஆம் பக்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதழ் : முரசொலி

ஆசிரியர் : செல்வம்

நாள் : 2.7.1995

தி.மு.க. தலைவர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி குலூருக்குப் பலமுறை வந்திருந்த போதும், மாநாடு போன்ற ஏற்பாடுகளுடன் மிகப் பெரிய கூட்டத்தில் குலூரில் பங்கேற்ற நிகழ்ச்சி 30. 6. 95 ஆம் நாள் நிகழ்ந்தது.

குலூருக்கும் தமக்கும் உள்ள தொடர்பை விவரித்து கலைஞர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு 2. 7. 95 ஆம் நாள் முரசொலியில் - இருபக்க அளவில் விரிவாக வெளி வந்துள்ளது.

“குலூருக்கும் திராவிட இயக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பார்க்க வேண்டுமேயானால் 1920 முதல் குலூரில் தனிப் பெரும் ஒரே இயக்கமாக புகழோங்கி இருந்தது நீதிக் கட்சிதான். திராவிடர் கழகத்திற்குத் தாய்க்கழகம் நீதிக் கட்சி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

1927இல் தந்தை பெரியார் குலூருக்கு வருகை தந்தார். சுயமரியாதை மாநாடும் சமபந்தி விருந்தும் அப்போதுதான் இங்கே நடை பெற்றன.

அதுமுதல் இந்தச் குலூர், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கோட்டையாகவே திகழ்ந்து வருகிறது.

18.3.1956 ‘திராவிட நாடு’ இதழில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குலூரைப் புகழ்ந்து ‘கிளிக்குப் பச்சை பூகவதா?’ என்ற தலைப்பில் ஒரு தனிக் கடிதமே எழுதியிருக்கிறார்.....”

குலூரைப் பற்றிக் கலைஞர் விரிவாகப் பேசியுள்ள பேச்சு இது.

நூல் : புகழ் பெற்ற வழக்குகள்

ஆசிரியர் : துமிலன்

வெளியீடு : பழனியப்பா பிரதர்சு, சென்னை 1966.

பரபரப்பாகப் பேசப்பட்ட பலவழக்குகளை, தமிழில் கதை போல எழுதத் தொடங்கியவர் துமிலன். இவரைப் பின்பற்றி - இதுபோன்ற நூல்களை எழுதத் தொடங்கியோர் பலர்.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பதின் மூன்று வழக்குகளில் - குலூர் சுப்பாராவ் வழக்கும் ஒன்று. ‘என்ன நாற்றம் அது?’ என்ற தலைப்பில் குலூர் சுப்பாராவ் வழக்குச் செய்திகள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

கோவை படப்பிடிப்பை உரிமையாளர் குருசாமி, 1920 சனவரி 13 ஆம் நாள் காணாமல் போனார். குலூர் சுப்பாராவ், கவுசு, பொன்னப்பன், நஞ்சுப்ப செட்டி நால்வரும் குருசாமியைக் கொலை செய்து விட்டதாகக் காவல் துறை குற்றஞ் சாட்டியது.

குருசாமியின் இரண்டாம் மகள் கிருபாபாய்க்கு 26.1.1920இல் திருமணம் நிகழ் இருந்தது. அப்பெண்ணை மணக்க விரும்பி அவமானப்பட்டவர் குலூர் சுப்பாராவு.

மகளுக்குத் திருமணம்! திருமணம் நிகழ்வதற்கு முன்பே தந்தையைக் காணவில்லை. இருபத்திரண்டு வயது சுப்பாராவின் காழக நெஞ்சம், இந்த வஞ்சகச் செயலை அரங்கேற்றியது.

வழக்கு விவரங்கள் இந்நூலில் ஒன்பது பக்க அளவில் சுருக்கமாக இடம் பெற்றுள்ளன. (விரிவான செய்தி : 'மறைந்த நிகழ்ச்சிகள்! மறையா நினைவுகள்!') 'தலைப்பில் காண்க.

குலூரின் - முதல் சாதி மறுப்பு வீரர் நாகத் தேவன்

குலூர் தேவர் வகுப்பில் - வேந்தன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த - நாகத்தேவன் என்பவர் நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், குரும்பகவுண்டர் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்ணை மணந்து கொண்டார்.

இருசாதியினரும் எதிர்க்கவே, ஊரை விட்டு ஒதுங்கி, குலூருக்கும் கலங்கலுக்கும் நடுவே, பதினேழரை ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் வேளாண்மை செய்தும் ஆட்டுப் பண்ணை வைத்தும் வாழ்ந்து வந்தார்.

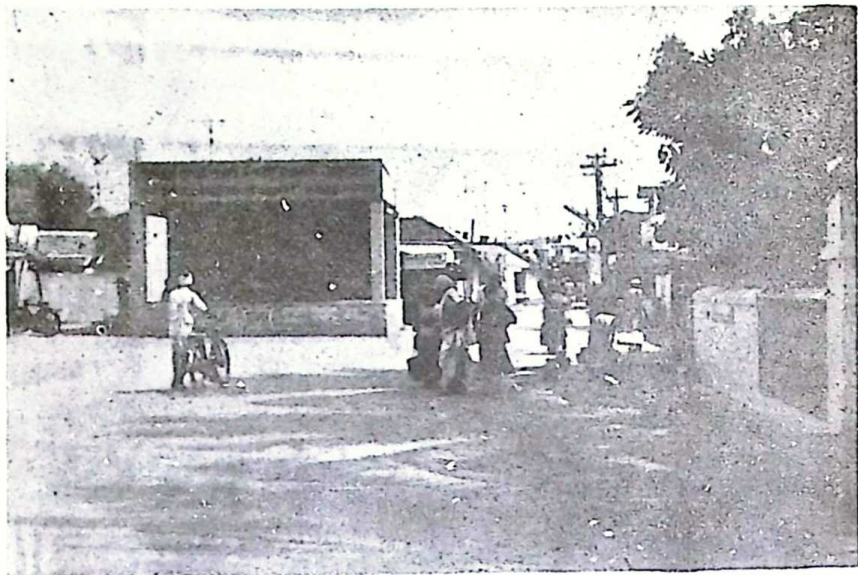
நாகத்தேவன் இறந்தவுடன், அவர் மனைவியும் உடனே உயிர் நீத்தார்.

அவர்களின் இருபெண்களும் ஆதரவற்ற நிலையில் - தாமும் தீப்புருந்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டனர்.

வாழும் போது ஆதரவு தராத குற்றத்தை உணர்ந்த அவர் வழியினர் 'குரும்பச்சி ஆத்தா' 'கன்னிமார்' என - நாகத்தேவனின் மனைவியையும் பெண் மக்களையும் இப்போது வணங்கி வருகின்றனர்.

அவர்கள் வாழ்ந்து மறைந்த இடம் நாகத்தேவன் குட்டை (க.ச.எண் 303/2. நாள் 31.12.1932) என இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

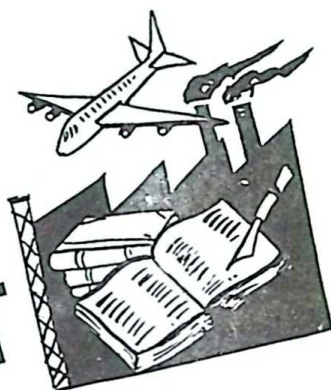

அண்ணா சீரணி அரங்கம்

சேர்மன் கருப்பண்ணத் தேவர் வீதி

கூன்ஶ்ரய கூலூர்

கடல் பொங்கி 110 அடி உயரம் வந்தால் மட்டுமே - கூலூரைக் கடல் நீர் எட்ட முடியும்.

கடல் மட்டத்திலிருந்து 1200 அடி உயரத்தில் கூலூர் அமைந்துள்ளது. அதாவது 360 மீட்டர் உயரத்தில் கூலூர் உள்ளது.

கூலூரில் குடியிருப்புப் பகுதியும் கோவிலும் மிக மேடான பகுதியில் அமைந்துள்ளன. நொய்யலாறு மிகப் பள்ளமான பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

நொய்யலாற்றில் எவ்வளவு தண்ணீர் பெருகினாலும் வெள்ளம் வீடுகளை எட்ட முடியாது.

இன்றைய கூலூர் பேரூராட்சி நான்கு சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவில் அமைந்துள்ளது.

21,869 மக்கள் (1991 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் படி) கூலூரில் வாழ்கின்றனர். ஆண்கள் 11,209 பெண்கள் 10,669

1971 வரை 13 குடும்புகளாக இருந்த கூலூர் இப்போது 14 குடும்ப(வார்டு)களாக உள்ளது. விரைவில் 20 குடும்ப ஆக உள்ளது.

குலூர் பேருராட்சியின் ஆண்டு வருமானம் 22 இலட்சத்திற்கும் அதிகம்.

குலூர் மக்கள் தொகை

1881இல்	3606	1961இல்	9954
1891இல்	4713	1964இல்	10544
1901இல்	5632	1981இல்	19875
1911இல்	6091	1991இல்	21869

1881 வரை குலூரில் இசுலாமியரோ கிறித்தவரோ இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. 1891இல் 58 இசுலாமியரும் 8 கிறித்தவரும் இருந்துள்ளனர். 1911இல் 62 இசுலாமியரும் 15 கிறித்தவருமே குலூரில் இருந்தனர்.

குலூர் வீடுகளின் எண்ணிக்கை

1881 ஆம் ஆண்டில்	740	1911 ஆம் ஆண்டில்	1098
1891 ஆம் ஆண்டில்	904	1954 ஆம் ஆண்டில்	1712
1901 ஆம் ஆண்டில்	963	1991 ஆம் ஆண்டில்	4086

வீடுகள் எண்ணிக்கைகள் கூடியதற்கேற்ப. குலூரில் வீதிகளும் விரிவாக்க நகர்களும் கூடத் தொடங்கின.

குலூர் தெற்குப் பகுதி விரிவாக்கப்பட்ட போது, வெளியூர்க்காரர் எவருக்கும் இடவிற்பனை செய்வதில்லை என்ற விதிமுறை கடுமையாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இன்று நிலைமை தலைகீழாகி விட்டது. வெளியூர்க் காரர்களை வீட, வெளி மாநிலத்தவர் எண்ணிக்கை இப்போது கூடிவருகிறது.

அன்றைய குலூர் பின்வருமாறு பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

திருக்கண்ணபுரம்	(கலங்கல் பாதைக்குக் கீழ்ப்புறம்)
திருவிடை மருதூர்	(கலங்கல் பாதைக்கு மேல்புறம்)
காட்டுர்	(மருத்துவமனை பின்புறம்)
கிழக்கு வளவு	(தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்பு)
மேற்கு வளவு	(கூலி உழைப்பாளர் குடியிருப்பு)
நடு வளவு	(நில உடைமையாளர் குடியிருப்பு)

இன்றைய சூலூர் வீதிகள்

சூலூர் பதினான்கு குடும்ப (வாட்டு)களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மூப்பதுக்கு மேற்பட்ட விரிவாக்க நகர்களும், நூறுக்கும் மேற்பட்ட வீதிகளும் - சூலூராக இன்று உருப்பெற்றுள்ளன.

குடும்ப வாரியாக இடம் பெற்றுள்ள பகுதிகள் இவை :

குடும்ப எண் : 1

அங்கமுத்து சந்து	உருமன் சந்து
அங்காளம்மன் கோவில் வீதி	ஏசுரத்தினம் வீதி
அப்பச்சி கோவில் வீதி	திருச்சி சாலை
இலண்டன் மிசன் பள்ளி வீதி	நல்லி சந்து
இராக்கன் சந்து	பெரியார் நகர்
இராசி சந்து	மார்க்கெட் வீதி
இராயன் சந்து	

குடும்ப எண் : 2

அத்தவண்ணான் சந்து	குறிச்சி காளியண்ணத்
	தேவர் சந்து
அரங்கசாமிபிள்ளை சந்து	பஞ்சாயத்து ஆபீசு வீதி
கன்னி நஞ்சப்ப செட்டியார் வீதி	மாரியம்மன் கோவில் வீதி
கிழக்கு தேர் வீதி	இராமசாமி பிள்ளை வீதி

குடும்ப எண் : 3

எஸ்.எல்.வி.நகர்	மதியழகன் நகர் - மெயின் வீதி
கக்கன் நகர்	மதியழகன் நகர் - 2வது குறுக்கு வீதி
சகாய அன்னை நகர்	மதியழகன் நகர் - 3வது குறுக்கு வீதி
நாகம்மாள் நகர்	மதியழகன் நகர் - 4வது குறுக்கு வீதி
	மதியழகன் நகர் - 5வது குறுக்கு வீதி

மருதத் தேவர் சந்து

குடும்பு எண் : 7

அய்யாவு உடையார் சந்து
 இரயில்வே பீடர் ரோடு
 இராமசாமி அய்யர் வீதி
 கந்தசாமி பிள்ளை வீதி
 கண்டய்யர் வீதி
 கருப்பபோயன் வீதி

கிழக்குத் தேர் வீதி
 குப்பநாயக்கர் வீதி
 சின்னப்பத் தேவர் சந்து
 தெற்குத் தேர் வீதி
 பழனியப்ப உடையார் சந்து
 மார்க்கெட் வீதி

குடும்பு எண் : 8

அன்னமடம் வீதி
 அண்ணாமலை செட்டியார் வீதி
 கூலி அருணாசலத் தேவர் வீதி
 சடையப்பத் தேவர் வீதி
 சின்னக்கா ரங்கசாமித் தேவர் வீதி
 சின்னக்கா கிருஷ்ணத் தேவர் வீதி

திருச்சிப்பாபை
 தெற்குத் தேர் வீதி
 நீலகிரியான் மருதாசலத்
 தேவர் வீதி
 பஞ்சாயத்து ஆபீசு வீதி
 மணியம் இராமசாமித்
 தேவர் வீதி
 வாத்தியார் கருப்பண்ண
 தேவர் வீதி
 வெங்கடாசலத் தேவர் வீதி

குடும்பு எண் : 9

அரிமா நகர்
 கரையா ராயத் தேவர் வீதி
 கலங்கல் பாதை
 சென்னிமலை கருப்பணத் தேவர் வீதி
 எஸ்.எஸ்.வி. நகர்

திருமால் நகர்
 திருச்சிப் பாதை
 பருவாய் கருப்பண்ண
 தேவர் வீதி
 மருதத் தேவர் வீதி
 சிறீவள்ளி நகர்
 நடராசபுரம்

குடும்பு எண் 10

ஆசுபத்திரி வீதி	திருச்சிப்பாபை
கரையா ராயத் தேவர் வீதி	மருதத் தேவர் வீதி
சென்னிமலை கருப்ப(ண)த் தவர் வீதி	

குடும்பு எண் : 11

ஆசுபத்திரி வீதி	திருச்சிப்பாபை
எஸ்.கே.கே.நகர்(பகுதி)	சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவர் வீதி
எஸ்.வி.எல். நகர்	நஞ்சப்பா லே-அவுட்
தப்பத் தேவர் வீதி	பேங்க் கருப்பண்ணத் தேவர் வீதி
கோபால் பிள்ளை வீதி	பி.டி.ஓ. குவாட்டர்சு

குடும்பு எண் : 12

எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வீதி	திருச்சிப்பாபை
எஸ்.கே.கே. நகர் (பகுதி)	பழனியப்பத் தேவர் வீதி
ஏ கே. இராமசாமி நகர்	பஞ்சாயத்து குடிநீர்த் தொட்டி வீதி
கலைஞர் கருணாநிதி நகர்	பேங்க் கருப்பண்ண தேவர் லே-அவுட்
சுகந்தி நகர்	போலீசுடேசன் வீதி

குடும்பு எண் : 13

அன்னமடம் வீதி	சிக்கண்ணா அண்ணாமலைத் தேவர் சந்து
அன்னை சத்தியா நகர்	சுப்பண்ணா பிள்ளை வீதி
அண்ணாமலை தேவர் சந்து	திருமகள் நகர்
அடிமடையான் பிள்ளையார்	கோவில் சந்து பகத்சிங் நகர்
எஸ்.ஆர்.எஸ். நகர்	பழனியப்பத் தேவர் சந்து
எம்.ஜி.ஆர். நகர்	மணியம் ராயத் தேவர் சந்து
	முருகையாபிள்ளை வீதி

காளியண்ணத்தேவர் சந்து

குடும்பு எண் : 14

அன்னமடம் வீதி	பிள்ளையார் கோவில் வீதி
அண்ணாமலை தேவர் சந்து	மணியம் ராயத் தேவர் சந்து
காமாட்சித் தேவர் சந்து	மாரியம்மன் கோவில் வீதி
கெங்காநாயக்கர் வீதி	முருகையா பிள்ளை வீதி
பழைய போஸ்ட் ஆபிசு வீதி	மேற்குத் தெரு வீதி
பெருமாள் நாயக்கர் வீதி	வெற்றி முத்துக் குமாரத்தேவர் சந்து

(வீதிப் பட்டியல் தொகுப்பு : கு. இல. சுந்தரபாண்டியன் க.தேவராசு)

குலூர் வீதிகள் உணர்த்தும் வரலாறு

ஒவ்வொரு வீதியிலும் முதலில் குடியமர்ந்தவரின் பெயரே - பெரும்பாலும் வீதிப் பெயராகி உள்ளது. வீட்டுவரிதண்டும் குப்பண்ணன் பலவீதிகளுக்குப் பெயர் சூட்டிய பெருமையுடையவர்.

தொழில் சிறப்பு, இடச்சிறப்பு, பணிச்சிறப்பு, காரணமாகவும் சில வீதிகள் பெயர் பெற்றுள்ளன.

(அ) சாதி

சாதியடிப்படையில் காணும் போது - மிகப் பெரும்பாலான வீதிகள் தேவர் சமூகத்தவரின் பெயர்களைத் தாங்கியுள்ளன. சுமார் நாற்பது வீதிகள் 'தேவர்' என்னும் அடைமொழியுடன் அமைந்துள்ளன.

தேவர் சமூகத்திற்கு அடுத்தபடியாக - பிள்ளை என்னும் சாதிப்பெயர் தாங்கி ஆறு வீதிகள் அமைந்துள்ளன.

'நாயக்கர்' என்னும் சாதிப் பெயருடன் மூன்று வீதிகள் உள்ளன.

அய்யர், உடையார் என்னும் சாதிப் பெயர்கள் இரண்டு வீதிகள் மேனி (வீதம்) இடம் பெற்றுள்ளன.

கவுண்டர், செட்டியார், பள்ளன், போயன், வலையன், வண்ணான் என்னும் சாதிப் பெயர்களுடன் ஒரு வீதி மேனி காணப்படுகிறது.

வீதிப் பெயர்கள் வழியாகத் தெரியவரும் சாதிகள் இவை.

தேவர்	(40)	கவுண்டர்	(1)
பிள்ளை	(6)	செட்டியார்	(1)
நாயக்கர்	(3)	பள்ளன்	(1)
உடையார்	(2)	போயன்	(1)
அய்யர்	(2)	வலையன்	(1)
		வண்ணான்	(1)

(ஆ) குடியேற்ற அடையாளம்

வெளியூரிலிருந்து குடியேறியவரைக் காட்டுவனவாகவும் வீதிப் பெயர் அமைந்துள்ளன.

ஊதி(யூ)ரான் கிருஷ்ணத் தேவர் வீதி
 குறிச்சி காளியண்ணத் தேவர் சந்து
 சென்னி மலை கருப்பண்ணதேவர் வீதி
 நீலகிரியான் மருதர்சலத் தேவர் வீதி
 பருவாய் கருப்பண்ண தேவர் வீதி
 புதூர் கருப்பண்ண தேவர் நகர்

(இ) தொழிற் சிறப்பு

தொழிலரல் பெற்ற சிறப்புகளும், வீதிப் பெயராக வெளிப்பட்டுள்ளன.

மணியம் இராயத் தேவர் சந்து
 மணியம் இராமசாமித் தேவர் வீதி
 கரையா(ளர்) இராயத் தேவர் வீதி
 தண்ணிகட்டி ராயன் சந்து
 பாலகுருநாத சோசியர் வீதி
 புளிக்கார பழனியப்பத் தேவர் வீதி
 வாத்தியார் கருப்பண்ணத் தேவர் வீதி

(ஈ) இடச் சிறப்பு

சிறப்புக்குரிய இடம் காரணமாகவும் வீதிப் பெயர் உருவாகியுள்ளது.

அன்னமடம் வீதி

இரயில்வே பீடர் வீதி

ஆசுபத்திரி வீதி

எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வீதி

இலண்டன் மிசன் பள்ளி வீதி வாட்டர் டேங்க் வீதி

அரசியல் தலைவர்கள், ஊர்ப்பெரியோர்கள், இடஉரிமையாளர் இப்படி வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக, விரிவாக்க நகர்கள் இப்போது பெயர் சூடிக்கொண்டுள்ளன.

குலூர் விரிவாக்க நகர்கள்

குலூரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது நிலப்பதிவாளர் அலுவலகம் குலூர் கிராமத்தில்... எனக் குறிப்பிடுவதுதான் இன்றுவரை உள்ள வழக்கம்

குலூரோ கிராமம்! குலூருக்குள் உருவாகியிருப்பதெல்லாமே நகர்கள்! கிராமத்திற்குள் நகர்கள் என்பது இன்றைய விசித்திரம்

குலூர் - நகர்ப் பெயர்

பெரியார் நகர்

எஸ்.ஆர். நடராசன் லே-அவுட்

கக்கன் நகர்

திருமால் நகர்

மதியழகன் நகர்

எஸ்.எஸ்.வி. நகர்

சகாய அன்னை நகர்

சிறீவள்ளி நகர்

எஸ்.எல்.வி. நகர்

அரிமா நகர்

நாகம்மாள் நகர்

நஞ்சப்ப லே-அவுட்

அண்ணா நகர்

எஸ்.வி.எல். நகர்

எஸ்.எல்.எஸ். நகர்

எஸ்.கே.கே. நகர்

இந்திரா நகர்

கலைஞர் நகர்

ஜி.கே.எஸ். நகர்

சுகந்தி நகர்

நடராச புரம்

ஏ.கே. இராமசாமி நகர்

எஸ்.ஆர்.எஸ். புரம்

பழனியப்பா நகர்

சுப்பையன் நகர்

குலூர் வியாபாரிகள் நகர்

குருவம்மாள் நகர்

புதூர் கருப்பண்ணதேவர் நகர்

அன்னை சந்தியா நகர்

பகத்சிங் நகர்

திருமகள் நகர்

எம்.ஜி. நகர்

எஸ்.ஆர்.எஸ். நகர்

எஸ்.ஆர்.எல். நகர்

குலூர் (திருச்சி பாதை)

அன்னமட வீதி

குலூர் உள்ளாட்சி வரலாறு

'குலூர் பேரூராட்சிக்கு நூற்றாண்டு நிறைகிறது' - பாவேந்தர் பேரவையின் சார்பில் இப்படியொரு தட்டி எழுதி 1991 இல் குலூர் பேருந்து நிலையம் எதிரே வைக்கப்பட்டது.

"நம்ம பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு நூறு வயசு ஆயிடுச்சா!" என வியப்போடு பேசியபலரும் நம்பமுடியாமல் - தட்டியை மீண்டும், மீண்டும் படித்தபடி நின்றனர்.

பாவேந்தர் பேரவை எழுதி வைத்த வாசகம் - குலூரில் மகிழ்ச்சி அலையை உருவாக்கியது. பேரூராட்சி மன்ற நூற்றாண்டை விழாவாகக் கொண்டாடும் விருப்பம் ஊர் மக்களிடம் உருவானது.

எல்லோரும் கட்சி வேறுபாடு கடந்து, ஊர் நலத்திற்காக ஒரே அணியில் நிற்பது, குலூரில் தொடர்ந்து வரும் மரபு. மரபுப் பெருமை மாறாமல், குலூர் பேரூராட்சியின் நூற்றாண்டுவிழா 30.8.1992 ஆம் நாள் வெகு சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. பேரூராட்சியின் கடந்த கால வரலாற்றைத் தாங்கி அலங்கார வண்டிகளின் அணிவகுப்பு ஊர்வலம் நடந்தது. பழைய நினைவுகளில் முதியவர்களை மூழ்க வைத்த இந்த ஊர்வலத்தில் வீரவிளையாட்டுகள் சிறப்பிடம் பெற்றன. பேரூராட்சி வரலாற்றோடு தொடர்புடையோரின் குடும்பத்தினர் பட்டாடை போர்த்தி விழாவில் பாராட்டப்பட்டனர்.

குலூர் பேரூராட்சி 30.8.1892 இல் உருவானது. யூனியன் போர்டாகத் தொடங்கி தேர்வுநிலைப் பேரூராட்சியாக உயர்ந்துள்ள குலூர் ஊராட்சி - இது வரை நான்கு வகையாக பெயர்களைப் பெற்றுள்ளது.

(அ) 1892 முதல் 1930 அக்டோபர் வரை

குலூர் யூனியன் போர்டு

(ஆ) 1930 நவம்பர் முதல் 1963 சூன் வரை

குலூர் பஞ்சாயத்து போர்டு

(இ) 1963 சூலை முதல் 1970 திசம்பர் வரை

குலூர் பேரூராட்சி மன்றம்

(ஈ) 1971 சனவரி முதல் இன்று வரை

குலூர் தேர்வு நிலைப் பேரூராட்சி மன்றம்

அன்றைய உள்ளாட்சி அமைப்பு

30.8.1892 முதல் குலூரில் உள்ளாட்சி அமைப்பு 'யூனியன் போர்டு' என்ற பெயருடன் இயங்கத் தொடங்கியது.

புதிய உள்ளாட்சி முறைகள் 1920ஆம் ஆண்டில் செயல் வடிவம் பெற்றன.

(1) ஜில்லா போர்டு

(2) தாலுகா போர்டு

(3) யூனியன் போர்டு

(4) பஞ்சாயத்து போர்டு - இப்படி நான்கு நிலையில் அன்றைய உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இயங்கின.

அன்றைய தமிழ்நாட்டின் பெயர் சென்னை இராசதானி. தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகளோடு ஆந்திர, கருநாடக, கேரளப் பகுதிகளும், சென்னை இராசதானி பகுதியில் அடங்கியிருந்தன. (1956க்குப் பின்பே தனித்தமிழ் மாநிலம் அமைந்தது. 1968-இல் அறிஞர் அண்ணா முயற்சியால் தமிழ்நாடு எனப் பெயர் சூட்டப் பெற்றது.)

அன்றைய கோவை ஜில்லா போர்டில் அடங்கியிருந்த கொள்ளைகாலம் போன்ற பகுதிகள், இன்று கருநாடக மாநிலமாகி விட்டன.

கோவை ஜில்லா போர்டு - ஆறு தாலுகா போர்டுகளாக அன்று பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

(1) கோவை

(4) கொள்ளைகாலம்

(2) ஈரோடு

(5) பல்லடம்

(3) கோபி

(6) பொள்ளாச்சி

கோவையிலிருந்து 30.9.1921இல் வெளியிடப்பட்ட 'கோயமுத்தூர் ஜில்லா கெஜட் - அனுபந்தம்' ஆறு தாலுகா போர்டுகளை மேற்கண்டவாறு வரிசைப்படுத்தியுள்ளது.

பல்லடம் தாலுகா போர்டில் சூலூர் யூனியன் போர்டு அடங்கியிருந்தது.

தாலுகா போர்டின் பெயர் பல்லடம் என இருந்தாலும், அலுவலகம் இருந்தது திருப்பூரில்!

பல்லடம் தாலுகா போர்டு - நான்கு யூனியன் போர்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

(1) பல்லடம் யூனியன் போர்டு

(2) சூலூர் யூனியன் போர்டு

(3) பள்ளபாளையம் யூனியன் போர்டு

(4) பாப்பம்பட்டி யூனியன் போர்டு

திருப்பூர் 1921 இலேயே நகராட்சியாக இயங்கி வந்ததால், திருப்பூர் யூனியன் போர்டு எனத் தனியாக அமையவில்லை.

யூனியன் போர்டாக இயங்கி வந்த பள்ளபாளையம் - 1.10.1922 இல் யூனியன் போர்டு தகுதியை இழந்தது. பள்ளபாளையம், கண்ணம்பாளையம் என இரு கிராமப் பஞ்சாயத்துகளாக அதே நாளில் அது பிரித்து அமைக்கப்பட்டது.

16.10.1922 இல் வெளியான கோவை மாவட்ட அரசிதழில் இச் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. (ஆதாரம்: 16.10.1922 கோயமுத்தூர் டிஸ்டிரிக்ட் கெஜட் எக்ஸ்டிராடினரி சப்ளிமெண்ட்: ஆங்கில வெளியீடு வால்யூம் 66 எண் 18.)

கோவை - உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் (1921)

குலூர் யூனியன் போர்டு தலைவராக 1921 இல் இருந்தவர் எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர்.

மாநில முதல்வரைப் 'பிரதமர்' என்பதும் ஊராட்சித் தலைவரை 'சேர்மன்' என்பதும் அன்றைய வழக்கம். கருப்பண்ணத்தேவரும் சேர்மன் என்றே சிறப்பிக்கப் பெற்றார்.

சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவர் 2.4.1920 முதல் 1936 வரை பதினாறண்டு காலம் குலூர் யூனியன் போர்டு தலைவராகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

அவருடைய சமகாலத் தலைவர்களாக, கோவை மாவட்ட உள்ளாட்சித் துறைப் பொறுப்புகளில் இருந்தோரின் பெயர்களை - 30.9.1921 இல் வெளியான 'கோவை ஜில்லா கெஜட்' மூலம் அறிய முடிகிறது.

கோவை ஜில்லா போர்டு தலைவராக அன்று விளங்கியவர் தி.அ. இராமலிங்கம் (டி.ஏ. இராமலிங்கம் செட்டியார் என்று இன்று அறியப் பட்டாலும், தி.அ. இராமலிங்கம் என்றே அவர் தம்மை அப்போது குறித்துள்ளார்)

தாலுகா போர்டின் தலைவர்களாக அன்றிருந்தோர் அறுவர்.

தாலுகா போர்டு

தலைவர்

(1) கோவை

சி.எஸ்.இரத்தின சபாபதி முதலியார்

- (2) ஈரோடு எட்வர்டு எஸ். சேசுடையன்
 (3) கோபி சி.கே. இராமசாமித் தவண்டர்
 (4) பல்லடம் எம்.கே. சுந்தரம் செட்டியார்
 (5) பொள்ளாச்சி ஏ. எம்.கே. செட்டியார்

குலூர் பேரூராட்சி நடைமுறைகளை அறிவதன் மூலம் - அன்றைய தமிழ்நாட்டுச் சூழலையும் உள்ளாட்சி நடப்புகளையும் ஒருவாறு ஊகிக்கலாம்.

மாறி வந்த மொழியாட்சி

குலூர் பேரூராட்சி நடவடிக்கைப் பதிவேடுகள் மூலம்-அன்றைய தமிழகச் சூழலோடு -தமிழ்ச் சூழலையும் அறிய முடிகிறது.

- (1) 1922 முதல் 29.2.1928 வரை உள்ளாட்சிப் பதிவேடுகள் தமிழில் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன.
 (2) 24.3.1928 முதல் 31.10.1936 வரை ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன.
 (3) 16.1.1937 முதல் 28.9.1948 வரை தமிழ், ஆங்கிலம் இருமொழிகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.
 (4) 26.10.1948 முதல் தமிழில் மட்டும் எழுதும் முறை மீண்டும் (20 ஆண்டுகள் கழித்து) நடைமுறை பெற்றுள்ளது.

தமிழில் மட்டுமே தொடங்கி, ஆங்கிலமாக மாறி, தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டுக்கும் இடம் தரும் சூழல் ஏற்பட்டு, பின்பு மீண்டும் தமிழிலேயே அமைந்துள்ளது - உள்ளாட்சிப் பதிவேட்டு மொழி நடை.

குலூர் ஊராட்சித் தலைவர்கள்

பதவிக்காலம்

தலைவர்

(1)	30.8.1892 -- 5.1.1899	★★★	இராமச்சந்திர அய்யர்
(2)	6.1.1899 -- 6.6.1916	★★★	மணியம் இராயத்தேவர்
(3)	2.7.1916 -- 1919	★★★	எஸ்.வி. சுப்பையர்
(4)	31.3.1919 -- 1920	★★★	எஸ்.எம். மருதாசலத்தேவர்
(5)	2.4.1920 -- 1936	★★★	எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர்

- (6) 1937 -- 1939 ★★★ எஸ்.ஏ. அய்யாவு தேவர்
 (7) 30.1.1940 -- 1947 ★★★ எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவர்
 (8) 1947 -- 1953 ★★★ எஸ்.வி. இராமசாமித்தேவர்
 (9) 9.9.1953 -- 25.1.1965 ★★★ எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்
 (10) 19.3.1965 -- 14.7.1970 ★★★ எஸ்.கே.கருப்பண்ணத்தேவர்
 (11) 4.8.1970 -- 1978 ★★★ எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்
 (12) 3.3.1986 -- 3.3.1991 ★★★ எஸ்.எஸ்.பொன்முடி

சூலூர் ஊராட்சி உறுப்பினர்கள்

சூலூர் ஊராட்சி 30.8.1892 இல் செயல்படத் தொடங்கியது. 5.1.1899 வரை ஊராட்சி (யூனியன் போர்டு) தலைவராக இருந்தவர் இராமசந்திர அய்யர்.

6.1.1899 முதல் 6.6.1916 வரை மணியம் இராயத்தேவர் தலைவராகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

2.7.1916 முதல் 1919 வரை எஸ்.வி.சுப்பையர் தலைவராக இருந்துள்ளார்.

31.3.1919 முதல் 1920 வரை தலைவராக விளங்கியவர் எஸ்.எம். மருதாசலத்தேவர்.

இந்நூல்வர் காலத்திலும் செயல்பட்ட உறுப்பினர் விவரங்கள் இப்போது கிட்டவில்லை.

சேர்மன் எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர் 2.4.1920 இல் சூலூர் யூனியன் போர்டு தலைவராகச் செயல்படத் தொடங்கி, (1930 நவம்பரில் சூலூர் பஞ்சாயத்து போர்டு எனப்பெயர் மாறியபின்னர்) 1936 வரை பதினாறு ஆண்டு காலம் தனிப்பெரும் தலைவராகத் விளங்கியுள்ளார்.

கருப்பண்ணத்தேவர் காலத்திலிருந்து உறுப்பினர் விவரங்கள் ஓரளவு முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளன.

ஊராட்சி உறுப்பினர்கள் நியமன முறையிலேயே 1953 வரை அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 250 உருபா கட்டும் தகுதியுடையவர் உறுப்பினராகிவிடலாம் என்பதே அன்றைய நிலை. உறுப்பினர்களால் தலைவர் தேந்தெடுக்கப்படும் முறை 1940 யில் எஸ். ஆர். பழனியப்பத் தேவர் காலத்தில் தொடங்கியது.

ஊராட்சித் தலைவர் - உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலை 1970 ஆம் ஆண்டோடு நின்றது.

மக்களால் நேரடியாக வாக்களிக்கப்பட்டு ஊராட்சித் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது 1986 இல் அறிமுகமானது.

1920 - 1936

(1) தலைவர்:

எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர்

உறுப்பினர்கள்:

கு.ம.கி. லட்சுமணத்தேவர்	(1924) எம். பழனித்தேவர்
எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவர்	ஆர்.எம். இராமசாமி செட்டியார்
எஸ்.வி. இராமசாமித்தேவர்	(1925) எஸ்.கே. இராமசாமித் தேவர்
கு.ர. கந்தசாமித்தேவர்	எஸ்.டி. வெங்கடாசலமயங்கார்
அ. மீனாட்சித்தேவர்	யு. மீனாட்சித்தேவர்
ஏ. அருணாசலத்தேவர்	(1928) எஸ்.ஏ. அய்யாவுதேவர்
நஞ்சப்பசெட்டி	ஏ. சின்னப்பத்தேவர்
என். காகிலிங்கம் பிள்ளை	எஸ்.பி. வெங்கடாசல செட்டியார்
கு.ஆ. கந்தசாமி செட்டியார்	தேவராச நாயக்கர்
எஸ்.ஆர். நஞ்சுண்டய்யர்	டி. குப்பநாயக்கர்
(1923) எம். சுப்பத்தேவர்	
ஏ. கிருஷ்ணத்தேவர்	

1937 - 1939

தலைவர்: **எஸ்.ஏ. அய்யாவுதேவர்**

உறுப்பினர்கள்: பு.அ. கிருஷ்ணதேவர்	ஏ. சின்னப்பதேவர்
ப. மீனாட்சிதேவர்	கருப்பத்தேவர்
ஏ. மீனாட்சி தேவர்	கு. இராமலிங்கம்

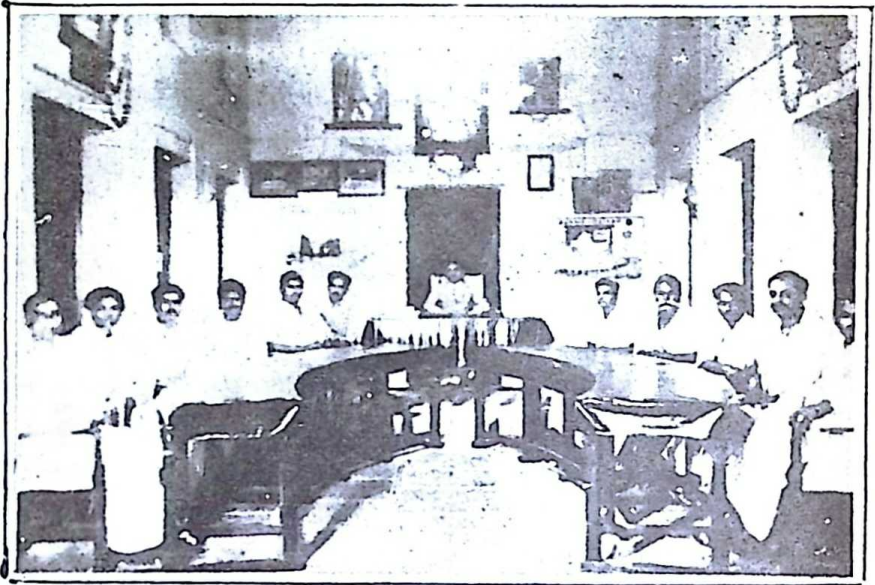
1940 - 1947

தலைவர்: **எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவர்**

துணைத்தலைவர்: எஸ்.வி. இராமசாமித்தேவர்

உறுப்பினர்கள்:

ஊ.கி. நஞ்சப்பத்தேவர்	எஸ்.கே. கருப்பண்ணதேவர்
ல. நஞ்சப்பத்தேவர்	பெருமாள் தேவர்

Group photo of the Sulur Union Board members and officials.

ப. மீனாட்சித்தேவர்
அ. மீனாட்சித்தேவர்
கு. இராமலிங்கம்
அ. அய்யாவுத்தேவர்
பெருமாள் நாயக்கர்

(1945)

எஸ்.ஆர். நஞ்சுண்டய்யர்
இராமத்தேவர்
மாரி
வெங்கடாசலத்தேவர்
எஸ். ஏ. அங்கண்ணத்தேவர்

1947 - 1953

தலைவர்: எஸ்.வி. இராமசாமித்தேவர்

துணைத் தலைவர்: ப. மீனாட்சித்தேவர்

உறுப்பினர்கள்:

சி. பெருமாள் நாயக்கர்

இராமத் தேவர்

மருதாசலத்தேவர்

ஆர்.எம். நாகப்பத்தேவர்

எஸ். எம். நாராயணசாமி பிள்ளை

இராமத்தேவர்

எஸ்.கே. அழகப்பத்தேவர்

எஸ்.ஏ.வெங்கடநரசிம்ம அய்யர்

எஸ்.ஏ. அங்கண்ணத்தேவர்

1953 - 1959

தலைவர்: எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்

துணைத் தலைவர்: எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்

உறுப்பினர்கள்:

ஊ.கி.ந. இராசு

எஸ்.என். சின்னையன்

பாப்பான்

எஸ்.என். அருணாசலம் பிள்ளை

எஸ்.ஏ. நாச்சிமுத்து

நடராசுத் தேவர்

'மாங்கனி' கு.ஆ.செல்லப்பன்

எஸ்.என். அருணாசலம்

கிருஷ்ண நாயக்கர்

1959 - 1965

தலைவர்: எஸ். கே. சண்முகசுந்தரம்

துணைத் தலைவர்: ஊ.கி.ந. இராசு

உறுப்பினர்கள்:

எஸ்.வி. இலட்சுமணன்

எஸ்.என். அற்புதசாமி

எஸ்.என். சின்னையன்

பி. கருப்பண்ணத்தேவர்

பாப்பான்

எஸ்.என். அருணாசலம்

ஆர். சுப்பிரமணியம்

எஸ்.ஆர். அங்கப்ப பண்ணாடி

எஸ்.வி. கந்தசாமி

எஸ்.ஏ. நாச்சாரம்மாள்

எஸ்.கே. அப்பாச்சித் தேவர்
எஸ். யு. கருப்பணன்
எஸ்.பி. ரங்கசாமி

எஸ்.ஆர். அங்கப்பன்
எஸ்.பி. கந்தசாமி
ஆர். எம். நாகப்பத்தேவர்

1965 - 1970

தலைவர்: **எஸ்.கே. கருப்பண்ண தேவர்**

துணைத் தலைவர்: எஸ்.என்.அற்புதசாமி

உறுப்பினர்கள்:

எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்
எஸ்.வி. கந்தசாமித் தேவர்
பி. இலட்சுமி
ரங்கன்
முனியப்பன்
எஸ்.பி. பேச்சிமுத்து

ஏ. அருளானந்தம்
எஸ்.ஏ. பழனியப்பன்
எஸ்.கே. கருப்பணன்
எஸ்.என். அருணாசலம்
எஸ்.ஆர். கருப்பண்ணன்
எஸ்.என். சின்னையன்

1970 - 1978

தலைவர்: **எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்**

துணைத் தலைவர்: எஸ்.பி. சண்முகம்

உறுப்பினர்கள்:

எஸ்.என். சின்னையன்
எஸ்.ஆர். அங்கப்பன்
கு.ர. தங்கவேலு
அ.சு.அ. தூயமணி
கே. வெங்கடாசலம்
ஜி.வி. சங்கரகப்பு
எஸ்.என். கந்தசாமி

எஸ்.டி. சுப்பிரமணியம்
கு.ரா. சுப்பிரமணியம்
எஸ்.என். இராமசாமி
பா. குப்பன்
எஸ்.கே. மருதாசலம்
நாரம்மாள்

1986 - 1991

தலைவர்: **எஸ்.எஸ். பொன்முடி**

துணைத் தலைவர்: எஸ்.என். சின்னையன்

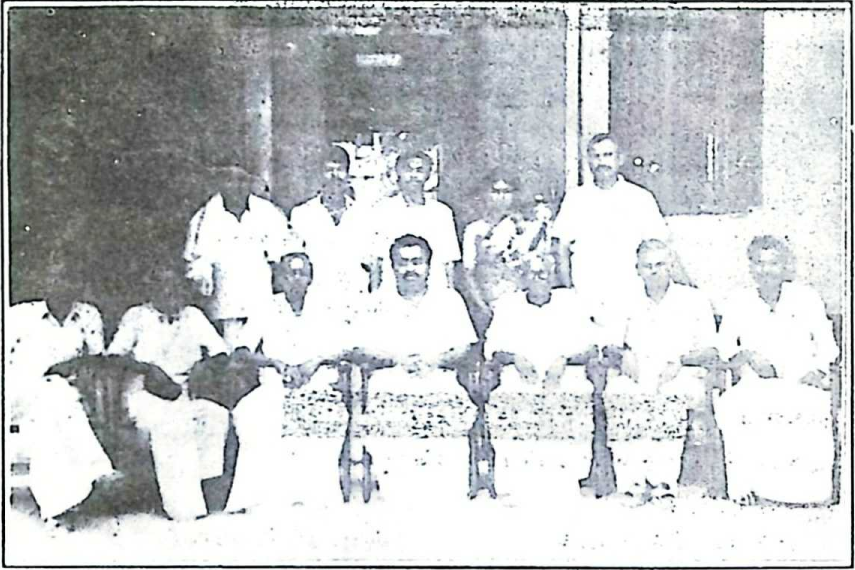
குடும்பு என்: உறுப்பினர் பெயர்

குடும்பு என்: உறுப்பினர் பெயர்

1. இரா. மதிவாணன்
2. கு. நா. சின்னையன்
3. கு. மா. ரங்கநாயகி, க.சங்கரன்
(இரட்டை உறுப்பினர்)
4. ஆ. சின்ன மசாணன்

8. கு. ம. ஆறுமுகம்
9. கு. நா. வேலுசாமி
10. கு. நா. சுப்பிரமணியம்
11. கு. இரா. நடராசன்
12. கு. அ. முத்துசாமி

5.	கு. நா. கந்தசாமி	13.	கு. பே. இராச
6.	வெ. க. சண்முகவேல்	14.	ம. முருகேசன்
7.	கு. சு. இராதாகிருஷ்ணன்		

30.8.1892 இல் குலார் யூனியன் போர்டு என்ற பெயருடன் தொடங்கி, சேர்மன் எஸ்.கே.கருப்பண்ணதேவர் காலத்தில் 1930 இல் ஊராட்சி மன்றம் (பஞ்சாயத்து போர்டு) எனப் பெயர் மாறியது.

எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம் காலத்தில் 1963 இல் பேரூராட்சி மன்றம் (டவுன் பஞ்சாயத்து) என உயர்வு பெற்றது.

எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம் காலத்தில் 1971 இல் தேர்வு நிலைப் பேரூராட்சி மன்றம் (செல்க்சன் கிரேடு டவுன் பஞ்சாயத்து) என்ற சிறப்பு பெற்றது. இன்றளவும் அதே பெயருடன் குலார் பேரூராட்சி இயங்கி வருகிறது. (1991க்குப் பின் மக்கள் உறுப்பினர் இல்லாத நிலை).

இராச விகவாசத் தீர்மானம்

மக்கள் தொடர்புடைய பதவிகளில் அமர்வோர், தமது நம்பிக்கைக்கு உரியோராய் இருக்க வேண்டும் என்பதே - எல்லாக் காலத்திலும் ஆட்சியாளர்களின் எதிர்பார்ப்பாய் உள்ளது.

அந்நியர் ஆட்சியில் - இந்த எதிர்பார்ப்பு இன்னும் கூடுதலாக இருந்தது. அதற்காக ஆங்கிலேயர் நிறைவேற்றியதே 'ராஜ விசுவாசத் தீர்மானம்'!

1930 வரை காங்கிரசு மாநாடுகள் 'ராஜ விசுவாசத் தீர்மானம்' நிறைவேற்றிய பின்பே - பணியைத் தொடங்கின.

மக்களிடம் உரிமையுணர்ச்சியை, ஊட்ட நினைத்த காங்கிரசு கட்சி நிலையே இப்படி என்றால் - உள்ளாட்சி அமைப்புகளைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்!

மக்கள் நலப் பணிகளுக்கு அரசின் கையை எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டியவை அல்லவா - உள்ளாட்சி அமைப்புகள்!

உள்ளாட்சி நடைமுறை

உள்ளாட்சிச் சட்டம் 1920 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. 'ராஜ விசுவாச உறுதிமொழி' எடுத்துக் கொள்ளும் முறை 1922 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

'ராஜவிசுவாச உறுதிமொழி' எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அக்கால நடைமுறை எப்படி? 'மதராசு லோகல் போர்டுகள், சட்ட திட்டங்கள்' என்னும் நூல் அதனை அறிய உதவுகிறது.

"யாதொரு லோகல் போர்டின் மெம்பராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டாவது, நியமிக்கப்பட்டாவது இருக்கிற - ஒவ்வொரு நபரும் - தம்முடைய ஸ்தானத்தை வகிப்பதற்கு முன்னரே, மஹாராஜ சக்கரவர்த்தி அவர்களிடத்தில் தாம் ராஜபக்தியுள்ளவராயிருப்பதாக அந்தப் போர்டின் சபையில் அடியிற்கண்ட நமூனாப்படி பிரமாணம் செய்ய வேண்டும். அதாவது:

"..... நான் இந்த போர்டுக்கு மெம்பராக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் இந்தியா சக்கரவர்த்தி மாஷிமை தங்கிய மன்னர் அவர்களிடத்திலும், அவருடைய வார்ஸ்களிடத்திலும், அவருக்குப்பின் பட்டத்திற்கு வருபவர்களிடத்திலும், விஸ்வாச முள்ளவனாய் இருப்பேன் என்றும், உண்மையான ராஜபக்தியுடன் நடந்து கொள்வேன் என்றும், நான் செய்ய ஏற்றுக் கொள்ளப்போகும் கடமையை உண்மையாய் நிறைவேற்றுவேன் என்றும் பயபக்தியுடன் பிரமாணம் செய்கிறேன்". (1)

இந்த 'இராஜ விசுவாச' உறுதிமொழியை எடுத்துக் கொள்ளாத

எவரும், அந்நாளில் உள்ளாட்சித் துறை உறுப்பினராக இருக்க இயலாது.

(1) சி.பி. நாயுடு (பதி. ஆ.). மதராசு லோகல் போர்டுகள் சட்ட திட்டங்கள், 1934, திருவள்ளூர்: ப. 351.

ஊராட்சி

கந்தாயம் கட்டுவோர் மட்டும் வாக்களிக்கும் ஊராட்சித் தேர்தல் 1920இல் குலூருக்கு அறிமுகமானது. சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர், மருதாசலத்தேவர் இருவரும் போட்டியிட்டனர்.

இதற்கு அடுத்த தேர்தல் 1953இல்தான் வந்தது. எல்லோரும் வாக்களிக்கும் நிலை 1953இல் தான் முதன் முறையாக ஏற்பட்டது.

இடையில் நடந்த எல்லாத் தேர்தல்களிலும் நியமன முறையே நிகழ்ந்தது.

ஊராட்சித் தலைவரைப் பொது மக்களே நேரடியாக வாக்களித்துத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை 1953இல் தொடங்கியது. ஆனால் தொடரவில்லை. 1970இல் மறுபடி தொடர்ந்தது.

உறுப்பினர்கள் வாக்களித்து ஊராட்சித் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை 1959இல் அறிமுகமாகி 1965 வரை தொடர்ந்தது.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரை மக்களே நேரடியாக வாக்களித்துத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை 1986இல் ஏற்பட்டது.

மக்கள் உறுப்பினர் இல்லாதால் அதிகாரிகளின் ஆட்சி முறை 1978 முதல் 1986 வரை முதன் முறையாகத் தலைகாட்டியது. 1991 முதல் இப்போது (1995) இரண்டாம் முறையாக நடக்கிறது.

முதல் செயல் அலுவலர்

எஸ். ஆர். பழனியப்பத் தேவர் குலூர் ஊராட்சித் தலைவராக இருந்த போதுதான் செயல் அலுவலர் (இ.ஓ.) முறை தொடங்கியது.

குலூரின் முதல் செயல் அலுவலர் ஆறுமுகம் பிள்ளை. போத்தனூரைச் சேர்ந்தவர் இவர்.

1989இல் குலூர் செயல் அலுவலராகப் பணியாற்றிய திரு.

உடையப்பன் ஊர் நல வளர்ச்சியில் காட்டிய அக்கறையின் காரணமாக இன்றும் நினைவு கூரப்படுகிறார். குலூர் வரலாறு உருவாக அவர் காட்டிய ஆர்வமும் அக்கறையும் வியப்பானவை.

பேருராட்சி அலுவலகம்

நூறாண்டுகளைக் கடந்து விழாப் பெருமை கண்ட குலூர் பேருராட்சி 9.9.1929இல் தனக்கென - இன்றுள்ள - தனிக் கட்டிடத்தைப் பெற்றது. சத்தியமங்கலம், குலூர் இரு பேருராட்சிக் கட்டிடங்களும் ஒரே அமைப்பில் திகழ்வது நுட்பமான சிறப்பு. குலூர் பேருராட்சிக் கட்டிடத்தைக் கோவை ஜில்லா போர்டு தலைவர் சி. எஸ். இரத்தின சபாபதி முதலியார் திறந்து வைத்தார். தலைவர் சேர்மன் எஸ்.கே. கருப்பண்ணதேவர்.

1929க்கு முன், வாடகைக் கட்டடங்களிலேயே குலூர் பேருராட்சி (அன்றைய யூனியன் போர்டு) இயங்கி வந்தது.

1932 வரை எஸ்.ஆர். பழனியப்ப தேவருக்குரிய கட்டடத்திலும் (மாத வாடகை மூன்று உரூபா) பின்பு அருணாசலத் தேவருக்குரிய கட்டடத்திலும் (மாத வாடகை நான்கு உரூபா) குலூர் பேருராட்சி அலுவலகம் இயங்கி வந்தது. 1929இல் சொந்தக் கட்டடம் அமைந்தது.

ஊராட்சி நீதி மன்றம்

(பஞ்சாயத்து கோர்ட்)

1935க்குப் பின் உருவான அமைப்பு ஊராட்சி நீதிமன்றம்.

'அன்பகம்' சின்ன கருப்பண்ணதேவர் புளிக்கார அங்கண்ணதேவர்
(துணைத் தலைவர்)

'கண்டிக்கால்' அய்யாவுத் தேவர் சுப்பண்ண கவுண்டர்
(காங்கேயம்பாளையம்)

சோலை பழனியப்பத் தேவர் நாச்சிமுத்துப் பிள்ளை
(பாங்கிக் கடை)

அவினாசி மாரியப்பத் தேவர் 'கிணற்று வீட்டு' பழனியப்பன்
முதலிய பலர் நீதி மன்றக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக
அவ்வப்போது பணியாற்றியுள்ளனர். 'கந்தாயத் தொகை'யை
வைத்தே உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப் பெற்றனர்.

இதன் எழுத்தராகப் பணியாற்றியவர் ஏட்டு இராமசாமி.

நீதி மன்றக் குழுவின் பதவிக் காலம் மூன்றாண்டு. 1952 வரை இந்த உள்ளூர் நீதி மன்ற முறை இருந்தது. இதன் நெடுங்காலத் தலைவராக இருந்தவர் எஸ்.எல். வெங்கடாசலத் தேவர்.

'பஞ்சாயத்து' என்ற சொல்லே 'வழக்கு விசாரிப்பு' என்ற பொருளில்தான். இன்றும் வழங்கப்படுகிறது.

ஊராட்சிக்குத் தொடர்பில்லாமல் நீண்டகாலமாக இயங்கி வந்த இவ்வமைப்பு, குலூர் பேரூராட்சியிடம் 1953இல் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

சிறு வழக்குகளை விசாரிக்கும் உரிமையைச் குலூர் பேரூராட்சி 1953 முதல் பெற்றது.

தனியமைப்பாக இருந்த போதிருந்த அமைப்பு முறை மாறி, பேரூராட்சித் தலைவரும் உறுப்பினர்களும் அதே பொறுப்பை நீதி மன்றத்திலும் வகிக்கத் தொடங்கினர்.

இவ்வமைப்பின் முடிவை ஏற்காதவர் - சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மட்டுமே மேல் முறையிடு (அப்பீல்) செய்ய முடியும்.

குலூர் - ஊராட்சி ஒன்றியம்

திரு கு. காமராசர் தமிழ் நாட்டுமுதலமைச்சராகத் திகழ்ந்த காலத்தில் - மாவட்டக் கழகங்கள் (ஜில்லா போர்டுகள்) கலைக்கப்பட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டன. (பொப்பிலி அரசர் முதலமைச்சராக இருந்த 1934இலேயே தாலுகா போர்டுகள் கலைக்கப்பட்டுவிட்டன.)

மாவட்டம், வட்டம் என இருந்த கட்சி அமைப்புகள் கூட 1961க்குப் பின் - மாவட்டக்கிளை, ஒன்றியக்கிளை என மாற்றிக் கொண்டன.

கோவை - திருப்பூர் - குலூர்

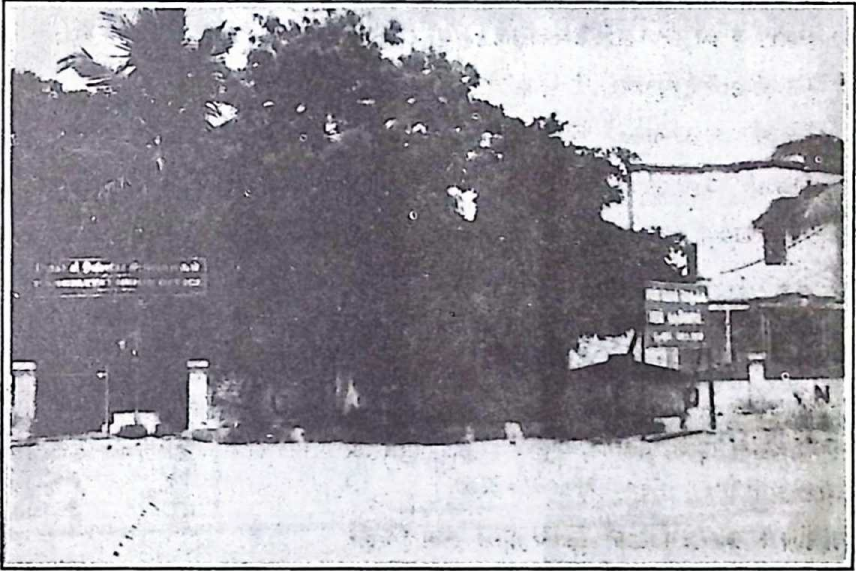
கோவை மாவட்டம் - திருப்பூர், பொள்ளாச்சி, கோவை என மூன்று வளர்ச்சிக் கோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் அடங்கியுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருபத்தொன்று.

குலூர், சுல்தான்பாட்டை, பல்லடம், திருப்பூர், பொங்கலூர்,

அவினாசி, அன்னூர் என்னும் ஏழு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் திருப்பூர் வளர்ச்சிக் கோட்டத்திற்கு உரியவை.

தோற்றம் - அமைப்பு

தமிழ் நாட்டின் 387 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒன்று - குலூர் ஊராட்சி ஒன்றியம். இது 13.4.1961இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்த ஒன்றியத்தின் எல்லைக்குள், குலூர் இராணுவ விமான நிலையம் அமைந்துள்ளதால், இந்தியத் துணைக் கண்ட அளவில் கவனம் பெற்றுள்ள ஊரைப் பெற்ற ஒன்றியம் இது.

குலூர் ஒன்றியத்தின் பரப்பளவு 273 சதுர கிலோ மீட்டர்.

சுமார் ஒன்றேகால் இலட்சம் மக்கள் தொகையை உடைய இந்த ஒன்றியத்தில் இருபத்திரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

குலூர் ஒன்றியத்தின் மொத்த மக்கள் தொகை 1,24,203

ஆண்கள் 63,657

பெண்கள் 60,546

ஒன்றியப் பெருத் தலைவர்கள்

இதுவரை நான்கு ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களைச் குலூர்

ஊராட்சி ஒன்றியம் கண்டுள்ளது.

ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்

பதவிக்காலம்

1) கே. ரங்கசாமி கவுண்டர்
(சேடர்பாளையம் - சோமனூர்)	25.4.61 - 27.4.65
2) இ.கே. குப்புசாமி (இருகூர்)	28.4.65 - 13.8.70
3) எஸ். சின்னசாமிக்கவுண்டர்
(முத்துக்கவுண்டர் புதூர்)	14.8.70 - 31.4.77
(தனி அலுவலர் பொறுப்பு)	1.2.77 - 4.3.86
4) செ.ம. வேலுசாமி
(செங்கத்துறை)	5.3.86 - 28.2.91

ஊராட்சித் தலைவர்கள் வாக்களிப்பதன் மூலம் - ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதே 1961 முதல் 1970 வரை நடைமுறையாக இருந்தது.

1986இல் முதன் முறையாகப் பொதுமக்களின் நேரடி வாக்களிப்பு மூலம் ஒன்றியப் பெருந்தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை நடைமுறைக்கு வந்தது.

சூலார் ஊராட்சி ஒன்றிய ஊர்கள்

தொண்ணூற்று ஆறு ஊர்கள் சூலார் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அடங்கியுள்ளன.

பேரூராட்சிகள் ஆறும், ஊராட்சிகள் பதினேழும் சூலார் ஒன்றியத்தில் அடங்கியுள்ளன.

சூலார் ஒன்றியத்தில் அடங்கியுள்ள ஊர்களைப் பின் வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(அ) தேர்வு நிலைப் பேரூராட்சி

அடங்கிய ஊர்கள்

★ சூலார்

1. சூலார்

★ இருகூர்

2. இருகூர்

3. காமாட்சிபுரம்

4. அத்தப்பக்கவுண்டன்

புதூர்

★ கருமத்தம்பட்டி

5. இராவத்தூர்
6. கருமத்தம்பட்டி
7. கருமத்தம்பட்டிபுதூர்
8. தண்ணீர்பந்தல்
9. இராயர்பாளையம்
10. சோமனூர்
11. செகுடந்தாளி
12. கருவேலங்காடு
13. எளச்சிபாளையம்
14. வாய்க்கால்பாளையம்
15. சேடர்பாளையம்
16. சுப்பராயன்புதூர்
17. ஆத்துப்பாளையம்
18. மரிய நல்லூர்
19. கிருட்டிணாபுரம்

(ஆ) முதல் நிலைப் பேரூராட்சி

★ பள்ளபாளையம்

20. பள்ளபாளையம்
21. ஒட்டர்பாளையம்
22. பாரதிநகர்

★ கண்ணம்பாளையம்

23. கண்ணம்பாளையம்
24. ரங்கநாதபுரம்
25. சிந்தாமணிப்புதூர்

(இ) இரண்டாம் நிலைப் பேரூராட்சி

★ மோப்பிரிபாளையம்

26. பெரிய மோப்பிரி
பாளையம்
27. சின்ன மோப்பிரி
பாளையம்
28. பொன்னாண்டாம்
பாளையம்
29. வலையபாளையம்

30. சோளக்காட்டுப்

பாளையம்

31. வாசுராயம்பாளையம்

32. கிட்டாம்பாளையம்

33. பாப்பம்பட்டி

34. கணபதிபாளையம்

(ஈ) ஊராட்சிகள்

★ கலங்கல்

35. கலங்கல்

★ காடாம்பாடி

36. காசி கவுண்டன்புதூர்

37. காடாம்பாடி

38. செங்கத்துரை

39. குமாரபாளையம்

★ காங்கயம்பாளையம்

40. காங்கயம் பாளையம்

★ பட்டணம்

41. பட்டணம்

42. பட்டணம்புதூர்

43. நாயக்கன்பாளையம்

★ பீடம்பள்ளி

44. பீடம்பள்ளி

45. நடுப்பாளையம்

★ இராசிபாளையம்

46. இராசிபாளையம்

47. அருகம்பாளையம்

★ முத்துக்கவுண்டன்புதூர்

48. மு.க. புதூர்

49. குரும்பபாளையம்

50. முதலிபாளையம்

★ கரைவழி மாதப்பூர்

51. கரைவழி மாதப்பூர்

52. தொட்டிப்பாளையம்

53. ராமரச்சியம்பாளையம்

★ சின்னியம்பாளையம்

54. சின்னியம்பாளையம்

55. வெங்கிட்டாபுரம்

★ கரையாம்பாளையம்

56. கரையாம்பாளையம்

57. மயிலம்பட்டி

★ நீலம்பூர்

58. நீலம்பூர்

59. ஆதி நாராயணபுரம்

60. வெங்கிட்டாபுரம் (ஒரு
பகுதி)

★ அரகூர்

61. அரகூர்

62. ஊத்துப்பாளையம்

63. செங்கோடக்கவுண்டன்
புதூர்

64. தென்னம்பாளையம்

65. பொத்தியாம்பாளையம்

66. சங்கோதி பாளையம்
(பகுதி)67. கொள்ளுப் பாளையம்
(பகுதி)

★ கணியூர்

68. கணியூர்

69. சங்கோதிபாளையம்
(பகுதி)

70. செல்லப்பன்பாளையம்

71. தட்டாம்புதூர்

72. ஊஞ்சப்பாளையம்

73. கொள்ளுப்பாளையம்
(பகுதி)

★ செம்மாண்டம்பாளையம்

74. செம்மாண்டம்

பாளையம்

75. செம்மாண்டம்

பாளையம் புதூர்

76. வடுகன் தாளிபாளையம்

77. குறுக்கபாளையம்

78. முனுசுட்டி பாளையம்

79. கோதபாளையம்

80. அனந்தாபுரம்

81. செல்லஞ்செட்டி
பாளையம்

★ பதுவம்பள்ளி

82. பள்ளர் நத்தம்

83. பதுவம்பள்ளி

84. சங்கம நாயக்கன்
பாளையம்85. செலம்பராயன்
பாளையம்

86. இராயர்பாளையம்

87. சுண்டமேடு புதூர்

88. சென்னப்பசெட்டிபுதூர்

★ காடுவெட்டிபாளையம்

89. காடுவெட்டி
பாளையம்90. நல்லகவுண்டன்
பாளையம்

பாளையம்

91. மோலிகாளிபாளையம்

92. முத்துக்கவுண்டன்
பாளையம்

93. சந்திராபுரம்

★ கிட்டாம்பாளையம்

94. கிட்டாம்பாளையம்

95. வடுகபாளையம்

96. குளத்துப் பாளையம்

பொதுத் தேர்தல்

பொதுத் தேர்தல் முறையை 1920இல் முதன் முறையாக ஆங்கிலேயர் அறிமுகப்படுத்தினர்.

வரிசெலுத்துவோர், பட்டம் பெற்றோர், பதவி வகிப்போர் எனச் சில தகுதிகளை உடையோர் மட்டுமே - அன்று வாக்களிக்க முடியும். எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை என்பது அப்போது இல்லை.

இருபத்தோரு (இன்று பதினெட்டு) வயதான எல்லாரும் வாக்களிக்கும் வாய்ப்பை 1952ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் தான் முதல் முறையாய் வழங்கியது.

1920இல் முதல் பொதுத் தேர்தலைக் காங்கிரசு கட்சி புறக்கணித்துவிட்டது.

1932 சனவரி தேர்தலில் - காங்கிரசின் ஒரு பிரிவினர் 'சுயராச்சியக் கட்சி' என்ற பெயரில் போட்டியிட்டனர்.

1930 செப்டம்பர் தேர்தலை - காங்கிரசு கட்சி, சுயராச்சியக் கட்சி இரண்டுமே புறக்கணித்துவிட்டன.

1934 தேர்தலில் காங்கிரசு கட்சி - முதன் முதலாக நேரடியாகப் போட்டியிட்டது.

அப்போது சின்னங்கள் கிடையாது. வண்ணப்பெட்டியே சின்னம்.

1952 தேர்தலில் காங்கிரசுக்குக் காளை மாட்டுச் சின்னம். திருப்பூர் தொகுதிக்கு இரட்டை உறுப்பினர். காங்கிரசு சார்பில் போட்டியிட்ட குலூர் ஆறுமுகம், புளியமரத்துப் பாளையம் ரங்கசாமி நாயுடு இருவரும் சட்டமன்ற உறுப்பினராயினர். அப்போது உதகை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் குலூர் இருந்தது. அக்கம்மா வெற்றி பெற்றார். இத்தேர்தலில் தி.மு.க. போட்டியிடவில்லை.

1957 இரண்டாம் பொதுத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதன் முறையாகப் போட்டியிட்டது. அப்போது குலூர் சர்க்கார் சாமக்குளம் தொகுதியில் இருந்தது. இங்கு போட்டியிட்ட முதல் தி.மு.க. வேட்பாளர் மு.மா.சண்முகசுந்தரம். காங்கிரசு வேட்பாளர் புலவர் குழந்தையம்மாள் சட்டமன்ற உறுப்பினரானார். அக்கம்மாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார். சட்டமன்றத்திற்குச் கம்யூனிகட்டு கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டவர் கே. இரமணி.

குலூர் சட்ட மன்றத் தொகுதி 1962இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. தொகுதியின் பெயரே குலூர் தான்! குலூர் ஊ.கி.ந. இராசு தி.மு.கசார்பில் போட்டியிட்டார். குழந்தையம்மாள் (காங்) இப்போதும் வெற்றி பெற்றார். இந்தத் தேர்தலில் தான் இரட்டை உறுப்பினர் முறை கைவிடப்பட்டது.

தி.சு. அவின்னாசிலிங்கம் (காங்) நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார்.

பல்லடம் தொகுதி 1967இல் அறிமுகம் ஆனது. சோசலி சுட்டு தி.மு.க. கூட்டணி சார்பில் கே.என்.குமாரசாமி. போட்டியிட்டார். கம்யூனிகட்டு கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டவர்

கே.என். சின்னையன். வென்றவர் தோற்றவர் இருவருமே குலாரை அடுத்த கண்ணம்பாளையத்தைச் சேர்ந்தோர்.

1940இல் - 'வாக்காளர் சங்கம்' என்ற பெயரில் ஜி.டி.நாயுடு தேர்தலில் போட்டியிட்டார். பெரியார், எஸ். இராமநாதன், அண்ணா முதலியோர் ஜி.டி. நாயுடு தந்த ஒலி பெருக்கியில் பிரச்சாரம் செய்தனர். அறிஞர் அண்ணா அப்போது குலாரில் ஒரு வாரம் தங்கியிருந்தார்.

1947 தேர்தலிலும் ஜி.டி. நாயுடு நீதிக்கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டார்.

1947இல் வெள்ளையர் வெளியேறிய பின், பத்துப் பொதுத் தேர்தல்களைத் தமிழ்நாடு பார்த்துவிட்டது.

தமிழக சட்டப் பேரவை

இது வரையிலான பதவிக்கால வரிசை

ஒன்று	1-3-1952	முதல்	31-3-1957	வரை
இரண்டு	1-4-1957	"	1-3-1962	"
மூன்று	3-3-1962	"	28-2-1967	"
நான்கு	1-3-1967	"	5-1-1971	"
ஐந்து	15-3-1971	முதல்	31-1-1976	வரை
ஆறு	30-6-1977	"	17-2-1980	"
ஏழு	9-6-1980	"	15-11-1984	"
எட்டு	16-1-1985	"	30-1-1988	"
ஒன்பது	27-1-1989	"	30-1-1991	"
பத்து	24-6-1991	முதல் தொடர்கின்றது		

தமிழக முதல்வர்கள்

1. ஏ. சுப்பராயலு இரெட்டியார் 1920 - 21
2. பனகல் அரசர் 1923 - 26
3. டாக்டர் பி.சுப்பராயன் 1926 - 30

4. பி. முனுசாமி நாயுடு	1930 - 32
5. பொப்பிலி அரசர்	1936 - 37
6. பி.டி. இராசன்	1937
7. பொப்பிலி அரசர்	1937 - 38
8. வெங்கட ரெட்டி நாயுடு	1938 -
9. சி. இராச கோபாலாச்சாரியார்	1938 - 39
10. டி. பிரகாசம்	1946 - 47
11. ஒ.பி. இராமசாமி இரெட்டியார்	1947 - 49
12. பி.எஸ். குமாரசாமி ராசா	1949 - 1952
13. சி. இராசகோபாலாச்சாரியார்	1952 - 1954
14. கு. காமராசர்	1954 - 1963
15. மீ. பக்தவச்சலம்	1963 - 1967
16. அறிஞர் அண்ணா	1967 - 1969
17. மு. கருணாநிதி	1969 - 1976
18. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்	1977 - 1987
19. ஜானகி இராமச்சந்திரன்	1988 -
20. மு. கருணாநிதி	1989 - 1991
21. ஜெ. ஜெயலலிதா	24.6.91 முதல்

குலூர் - தொகுதி மாற்றங்கள்

குலூர் இப்போது - பல்லடம் சட்டமன்றத் தொகுதியிலும் கோவை நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலும் அடங்கியுள்ளது.

இப்போதைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கே.எஸ்.துரைமுருகன்

இப்போதைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சி.கே. குப்புசாமி

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி அகன்றபின், குலூர் சந்தித்த முதல் பொதுத் தேர்தல் 1952இல் வந்தது. அப்போது திருப்பூர் சட்டமன்றத் தொகுதிக்குரிய ஊர் குலூர்.

1957 இரண்டாம் பொதுத் தேர்தலின் போது, சர்க்கார் சாமக்குளம் தொகுதிக் குரியதாகச் குலூர் ஆனது.

1962இல் குலூரே தனித் தொகுதி ஆனது. குலூர் சட்டமன்றத் தொகுதி என்னும் தகுதியை அப்போது குலூர் பெற்றது.

1967 பொதுத் தேர்தல் மூலம் பல்லடம் சட்டமன்றத் தொகுதிக் குரியதாக குலூர் மாறியது. இன்று வரை அந்நிலை தொடர்கிறது.

இதுவரை பத்துப் பொதுத் தேர்தல்களைச் குலூர் பார்த்து விட்டது.

குலூரும் பொதுத் தேர்தலும்

குலூரிலிருந்து இதுவரை சட்டப் பேரவை உறுப்பினராகவும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் சட்ட மேலவை உறுப்பினராகவும் - இருவர் பதவி வகித்துள்ளனர்.

சட்டப் பேரவை உறுப்பினராகவும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்து, எளிமையின் இலக்கணமாக இன்றும் குலூரில் உலவிவரும் திரு ஆறுமுகம் ஒருவர்.

'முறை கேட்டுக்கு இடம் தராத நெறியாளர்' என்று அனைத்துக் கட்சிகளும் பாராட்டும் அரசியல்வாதியாகத் திகழ்ந்து, சட்டமேலவை உறுப்பினராகப் பணியாற்றிச் சிறப்படைந்த திரு.எஸ்.வி. இலட்சுமணன் மற்றொருவர்.

இவ்விருவரும், பொது வாழ்வுப் பணியில் புகழ்மிக்க பதவியடைந்த - சூலார் பெருமக்களாவர்.

திரு. ஆறுமுகம்

வெறும் நூற்றைம்பது உருபா மட்டுமே செலவழித்து, சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக வெற்றி பெற முடியுமா?

'முடியும்' என மெய்ப்பித்துக் காட்டியவர் - சூலார் திரு ஆறுமுகம் அவர்கள்.

1952இல் நடந்த முதல் பொதுத் தேர்தலில் இவர் செலவிட்ட பணம் நூற்றைம்பது உருபா தான்.

அப்போது சூலார் இருந்த திருப்பூர் தொகுதி இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதி. பொதுத் தொகுதியில் புளியமரத்துப் பாளையம் ரங்கசாமி நாயுடு அவர்களும் தனித் தொகுதியில் சூலார் ஆறுமுகம் அவர்களும் வெற்றி பெற்றனர்.

கோவை மாவட்டத்தில் - மூன்று ஊர் பள்ளிகளில் மட்டுமே தொடக்கத்தில் மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது. சூலார், தொண்டாமுத்தூர், தாராபுரம் அவை. சூலார் இடம் பெறுவதற்குத் திரு ஆறுமுகம் அவர்கள் எடுத்த முயற்சியே காரணம். அப்பநாயக்கன்பட்டி தாழ்த்தப்பட்டோர் விடுதியும் - இவர் முயற்சியால் தான் உருவானது.

1957ஆம் ஆண்டு நாமக்கல் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் (இதுவும் இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதி) ஆறுமுகம் போட்டியிட்டார். பொதுத் தொகுதியில் வென்றவர் ஈ.வெ.கி.சம்பத். தனித் தொகுதியில் வென்றவர் சூலார் ஆறுமுகம்.

சம்பத், சூலார் ஆறுமுகம் இருவரும் இணைந்தே-தில்லிக்குத் தொடர் வண்டியில் செல்வது வழக்கம். பயண தூரம் அப்போது இரண்டரை நாள். சம்பத்தும் இவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள்.

திரு. கு. வெ. இலட்சுமணன் (எஸ்.வி.எல்)

குலூர் கண்ட ஒரே சட்ட மேலவை உறுப்பினர் (1966-1972) திரு எஸ். வி. எல் அவர்கள். இந்தியாவை ஆளும் கட்சியாக சனதா கட்சி பதவி வகித்த போது - தமிழ்நாடு சனதா கட்சியின் மாநிலத் தலைவராகத் (1977 -79) திகழ்ந்தவர் இவர்.

1919 ஆகஸ்ட் 20இல் பிறந்தவர். எஸ்.எல். வெங்கடாசலத்தேவர் -

நாகம்மாள் இருவரின் புதல்வர். மீனாட்சித்தேவர், கந்தசாமித் தேவர், நாச்சிமுத்து, ஆறுமுகம் என நான்கு ஆண் மக்கள்; தாயம்மாள், நாகரத்தினம், அங்கம்மாள், மரகதம் என நான்கு பெண் மக்கள் இவருடன் பிறந்தோர்.

மணியன், இரகுநாதன், சரோசா, வசந்தமல்லிகா நால்வரும் எஸ்.வி.எல் - இலட்சுமி தம்பதியரின் மக்கள் செல்வங்கள்.

நடுநிலைப்பள்ளி வரை குலூரில் பயின்று 1937இல் சர்வசனமேல் நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்தார். 1942இல் திருச்சி தூய குசையப்பர் கல்லூரியில் இளங்கலை (பி ஏ) பட்டம் பெற்றார். சென்னையில் கூட்டுறவுப் பயிற்சியும் பெற்றார்.

பல்லடம் தியாகி ஆர்.எம். குமாரசாமிசுவண்டர், கரடிவாவி தியாகி குப்புசாமி நாயுடு, குலூர் எஸ்.கே. கிருஷ்ணப்ப வாத்தியார் முதலியோரின் தூண்டுதலே தமது பொது வாழ்வு ஈடுபாட்டிற்குக் காரணம் என நினைவு கூறும் இவர் - கோவை தி. சு. அவினாசிலிங்கம், ஆர் ஏ. சண்முகத்தேவர், எஸ்.டி. சம்பந்தம் முதலியோரைத் தம் முன்னோடிகள் என மதிப்போடு கூறுகிறார்.

மாவட்டக் கழக (ஜில்லா போர்டு) துணைத் தலைவராக இருந்த போது ஆயிரம் பேர் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறக் காரணமாயிருந்துள்ளார்.

இவர் தந்தையார் எஸ்.எல். வெங்கடாசலத் தேவர், குலூர் ஊராட்சி நீதி மன்றத்தின் தலைவராக நெடுநாள் இருந்தவர்; குலூர் நிலவள வங்கியின் தொடக்க நாள் தலைவர்.

சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர் - இவருடைய மாமனார்.

'கறைபடாத அரசியல்வாதி' என்று அனைத்துக் கட்சியினரும் போற்றும் புகழ்மிக்க வாழ்வு இவருடையது.

விடுதலைக்குப் பின் வந்த

கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள்

1. எப். டபிள்யூ. ஏ. மோரிசு	(18.10.1945 முதல் 3.3.1950 வரை)		
2. வி. என். இராசன்	(16.3.1950	" 11.3.1952	")
3. எசு. ஓய். கிருட்டிணசாமி	(13.6.1952	" 19.4.1952	")
4. இராயப்பா	(20.4.1952	" 27.10.1953	")
5. என். எசு. மணி	(28.10.1953	" 18.8.1954	")
6. பி. கே. நம்பியார்	(23.8.1954	" 20.6.1956	")
7. பி.சி. சோசப்பு	(6.7.1956	" 14.4.1957	")
8. கிருட்டிணசாமி	(15.4.1957	" 1.6.1957	")
9. பி.என்.இலட்சுமிநாராயணன்	(21. 6. 1957	" 10.5.1959	")
10. மணி	(11.5.1959	" 13.4.1960	")
11. இராமச்சந்திரன்	(14.4.1960	" 13.5.1962	")
12. ஏ. வெங்கடேசன்	(26.5.1962	" 17.9.1963	")
13. எம்.ஏ. செரீப்பு	(8.11.1963	" 8.8.1964	")
14. பி.எசு. சங்கரன்	(10.8.1964	" 8.12.1964	")
15. இராமநாதன்	(8.12.1964	" 5.6.1965	")
16. எசு.பி. அம்புரோசு	(18.6.1965	" 27.6.1968	")
17. சே.எசு. பாங்கா	(4.7.1968	" 3.5.1971	")
18. எச்.எசு.என். செட்டி	(12.5.1971	" 11.5.1972	")
19. சே. சிவகுமார்	(24.5.1972	" 21.11.1974	")
20. இலட்சுமிகாந்தன் பாரதி	(30.11.1974	" 11.3.1976	")
21. எசு. நரசிம்மன்	(11.3.1976	" 9.10.1977	")
22. யு.எச். மொய்னுதீன்	(10.10.1977	" 1.9.1979	")
23. சிவப்பிரகாசம்	(2.9.1979	" 9.4.1981	")
24. கே. மலைச்சாமி	(10.4.1981	" 2.4.1983	")
25. பாற்கரதாசு	(3.4.1983	" 25.4.1984	")
26. ஆதிமூலம்	(25.4.1984	" 17.5.1985	")
27. மு.அபுல்காசன்	(17.5.1985	" 27.5.1987	")
28. என். கோவிந்தன்	(27.5.1987	" 24.4.1989	")
29. அ.மா. இராமன்	(24.4.1989	" 18.2.1991	")
30. மு.கனலவாணன்	(19.2.1991	" 25.8.1992	")
31. ச.வி.சங்கர்	(25.8.1992	" 13.4.1995	")
32. சந்திரபிரகாச சிங்	(14.4.1995"	"	")

(தொகுப்பு : வெ.க.சண்முகவேல்)

வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில் வாழும் வரலாற்றை
எட்டியுணர்த் தின்புறுதல் எக்கோவில்? - பெட்பார்
திருவேங் கடப்பெருமாள் சேர் கோவில்! குலூர்
அரும்புகழைக் காணலாம் அங்கு.

சோழன் எழுப்பிய குலூர் சிவன்கோவில்,
ஆழவர லாற்றை அறிவித்து - வாழவைக்கும்
சின்னமன்றோ! ஆதித்தன் செய்தளித்த தெய்வமன்றோ!
நன்மையன்றோ நாளும் நமக்கு.

தொன்மையின் தொன்மை காட்டும்
குலூரின் அரிய கோவில்!
துன்பிலா வாழ்வ மைத்த
ஆதித்த சோழ மன்னன்
கண்களால் வியந்த கோவில்
காலத்தால் நிலைத்த கோவில்
அன்றைய வரலா நேத்தும்
அத்தனூர் அம்மன் கோவில்!

தெரிந்தார்க்கு உயிரானாய்! செழிப்பாக்கும் பயிரானாய்!
சொரிகின்ற மலர்மணமாய்ச் குலூர்க்குப் பெயரானாய்!
விரிவான வரலாற்றின் விளக்கானாய்! ஒளியானாய்!
அரியபிராட்டினனும் அங்காளம்மன் நீயானாய்!

ஊர்க்காவல் கண்டார்! உருவான குலூரின்
பேர்காத்து நின்றார்! பெருமையுடன் - யார்யார்க்கும்
கை நீட்டி நிற்கின்றார்! கல்வெட்டில் வாழ்கின்றார்!
அய்யனார் அன்றோ அவர்.

கல்வி காத்த சூலூர்

திண்ணைப் பள்ளி மூலமாகத்தான் - சூலூருக்கு முதன் முதலாய்ப் படிப்பு அறிமுகமானது. திண்ணைப் பள்ளி என்பது - பெயருக்கேற்ப திண்ணையில் தான் நடக்கும். திண்ணை இருபிரிவாய் இருக்கும். ஒருபுறம் சீழ் வகுப்புக் குழந்தைகள். மறுபுறம் மேல் வகுப்புக் குழந்தைகள். அனைவரும் சம்மணங்கால் போட்டு அமர்ந்திருப்பர். திண்ணைப் பள்ளிப் படிப்பு வெறும் இரண்டாண்டுகளுக்குத் தான்! அப்புறம் மாடு மேய்ப்பதும் நிலத்தை உழுவதுமே பணி. உயர்கல்வி கிடையாது.

சீழ் வகுப்பு மாணவர் முன் மணல் கொட்டப்பட்டிருக்கும். மாணவர்கள் ஒவ்வோர் எழுத்தையும் இராகம் போட்டபடி மணலில் விரல்தேய எழுதவேண்டும். கை விரலில் இரத்தம் வராதிருக்க கழற்சிக்காய் ஒட்டை (தவில் வித்துவான் போல) விரலில் செருகியபடி மணல் பயிற்சி நடக்கும்.

மேல் வகுப்பு மாணவர்கள் - ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கையில் வைத்தபடி இராகத்துடன் படிப்பார்கள். ஊரில் பத்திரம் எழுதுவது, சாட்சி வைப்பது என ஊர் மக்களுக்குப் பல வகையிலும் உதவியாயிருப்பார் அன்றைய ஆசிரியர். சிற்றூர் மக்களைச் சிந்திக்க வைத்தவர்கள் - திண்ணைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்தாம்.

பள்ளி மாணவர் தரும் உதவியால்தான் ஆசிரியர் குடும்பம் நடைபெறும்.

சனிக்கிழமை தோறும் எண்ணெய், சீயக்காய், அரப்பு, பின்னாக்கு - மாணவர் கொண்டு வந்து தருவர். அறுவடையிலும் ஆசிரியருக்கு ஒரு பகுதி கிடைக்கும். உப்பு, புளி, பருப்பு முதலியனவும் காய்கறிகளும் - மாணவர்கள் மூலமாக ஆசிரியர் குடும்பத்தை வந்தடையும்.

ஆண்டிற்கு ஒருமறை வரும் 'மகர் நோன்பு' (நவராத்திரி) ஆசிரியருக்கு மிக மகிழ்ச்சியான நாள். புரட்டாசி மாதத்தில், அமாவாசைக்கு அடுத்த பத்து நாட்களும் இந்த விழா நடக்கும். கோலாட்டம், நடனம், நாடகம் என வீடுதோறும் மாணவர் குழுவோடு ஆசிரியர் சென்று நடத்துவார். வீட்டுக்குத் தகுந்த அன்பளிப்பும் வருமானமும் ஆசிரியருக்குக் கிடைக்கும்.

பெண் பிள்ளைகள் மட்டும் (நவராத்திரியில் ஆடாமல்) தைப் பொங்கல், ஆடிப் பதினெட்டு விழாக்களின் போது கோலாட்டம், கும்மி என ஆடுவர். அப்போது, ஆசிரியருக்கு வருமான வாய்ப்பு கிடையாது.

மாதம் மூன்று நாள் மட்டும் பள்ளிக்கு விடுமுறை (உவா நாள்கள்). 'உவா' நாள்கள் என்பது அன்றைய விடுமுறை நாள்களின் பெயர். அமாவாசை, பாட்டியமை, பவுர்ணமி (மதியம்) என மூன்று நாள் விடுமுறை. சில இடங்களில் கிருத்திகை விடுமுறையும் கிடைக்கும். ஞாயிறு விடுமுறை என்பதெல்லாம் முன்பு கிடையாது.

உவா நாளுக்கு முந்தியநாள் - சாணமும் நீரும் கொண்டு பாடசாலையை மெழுகிவிடுவது படிப்போர் பொறுப்பு.

காலை ஆறு மணிக்குத் தொடங்கும் வகுப்பு, மாலை இருட்டும் வரை தொடரும். பிள்ளைகள் எங்கும் நகராதபடி சட்டாம்பிள்ளை பார்த்துக் கொள்வான்.

பெரிய பையன்தான் சட்டாம்பிள்ளை. அவனைக் கண்டு அனைத்துக் குழந்தைகளும் அஞ்சுவர். ஆசிரியர் காலைக்கஞ்சி குடித்த பின், வீட்டுத் திண்ணைக்கு வருவார். வகுப்பு தொடங்குவதற்கு அடையாளமாக - மாணவர்கள் சேர்ந்து பாடுவார்கள்.

‘காலமே எழுந்தி ருந்து கால்முகம் சுத்தி செய்து
கோலமாம் நீறு பூசிக் குழந்தைகள் பசிகள் தீரப்
பாடமும் படித்தோம் அய்யா பகரடி பட்டுக் கொண்டோம்
சீடரை அனுப்பும் அய்யா திருவடி சரணந் தானே.’

பிறகு வகுப்புக் குழந்தைகள் தனித்தனியாக உரத்த குரலில்
படிக்கத் தொடங்குவார்கள். இந்தக் கூச்சலுக்கு அஞ்சியே -
பலர் வீடு திரும்ப மனமில்லாமல் நெடுநேரம் காட்டு வேலை
செய்வர்.

பள்ளி முடிந்ததற்கு அடையாளமாக மறுபடி பாடல் கேட்கும்.
அனைத்து மாணவர்களும் வீட்டிற்குச் செல்லும் மகிழ்ச்சியில்
வேகமும் விரைவுமாகப் பாடுவார்கள்.

‘அந்திக்குப் போறோம் நாங்கள் அகந்தனில் விளையா டாமல்
சுந்தர விளக்கின் முன்னே சுவடிகள் அவிழ்த்துப் பார்த்து
வந்தது வராத தெல்லாம் வணவுடன் படித்துக் காட்டி
கந்தனார் கோழி கூவக் காலமே வாரோம் அய்யா’

அன்றைய திண்ணைப் பள்ளியின் தேசிய கீதம் இப்படி
முடியும்.

படிப்பு என்பது பார்ப்பனர்களுக்கே உரியதாக இருந்ததுதான்
அன்றைய நிலை. பார்ப்பனர்களின் குருகுலக் கல்வி 12 வயதில்
தொடங்கும்; 12 ஆண்டுகள் ஆசிரியர் குடும்பத்திலேயே தங்கிப்
பயில வேண்டும்.

பார்ப்பனர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு வேதக் கல்வி
மறுக்கப்பட்டது.

பிறசாதியின் வசதியான குடும்பங்களுக்காக உருவானது
திண்ணைப்பள்ளி. இக்கல்வி வெறும் இரண்டாண்டுகளுக்குத்
தான். அதற்குப் பின் கலப்பையும் நிலமும்தான். பார்ப்பனர்களுக்கு
மட்டுமே முழுப்படிப்பு.

எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்க மறுக்கும் பிராமணக்
கொடுமைக்கு எதிராகத் தோன்றியது புத்த மதம். கவுதமபுத்தர்
முயற்சி - கல்வியை எல்லாருக்கும் வழங்கியது.

சங்க காலத்தில் தமிழகத்தே உருவானது திண்ணைக் கல்வி.

பனை ஓலையும் எழுத்தாணியும் ிண்ணைக் கல்வியில் சிறப்பிடம் பெற்றன.

இசுலாமியர் வருகைக்குப் பின் முகமதியப் பள்ளிகளான மதரசாக்கள், மக்காபுகள் தோன்றின,

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி கி.பி. 1600 இல் இந்தியாவில் காலடி வைத்தது. பின்னர் இந்திய அரசியலைக் கைப் பற்றியது. முறையான கல்வி வரலாறு அதன் பின்பே இங்கு தொடங்கியது.

தொடக்கப்பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் - எனக் கல்வி முறை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. பல்கலைக் கழகம் தவிர, மற்றவை குலூரில் உருவாகி விட்டன.

படிப்பிலும் பணிவாய்ப்பிலும் எல்லாச் சாதியினரும் இடம் பெறும் வாய்ப்பை - தந்தை பெரியாரும் அம்பேத்காரும் உருவாக்கித் தந்தனர். சட்டப்படியான பாதுகாப்பையும் அவர்கள் உறுதி செய்து வழங்கினர்.

பார்ப்பனர்க்கு மட்டுமே படிப்பும் அரசுப்பணியும் உரியன என்ற சமூக அநீதி அவ்விருவரால் தகர்க்கப்பட்டது. இட ஒதுக்கீடு என்னும் சமூகநீதிக் கொள்கை தலையெடுப்பதற்குப் பெரியாரும் அம்பேத்காரும் பெருந்துணை புரிந்தனர். ஆனால் இன்று, படிப்பும் அரசுப் பணியுமாக உயர்நிலையில் பலர் உலவினாலும், அவர்கள் காட்டும் 'நன்றியுணர்வு' வேறு வகையானது.

சமூக நீதிக் கொள்கையில் இன்னும் எட்டப்படாத இலக்குகள் ஏராளம். இளைய தலை முறையின் விழிப்பைப் பொறுத்தே எதிர்கால விடியல்.

கல்வி - அன்றும், இன்றும்

பள்ளிக்கூடம், பாடத்திட்டம், ஆசிரியர்கள் என்ற முறையான ஏற்பாட்டுடன் கூடிய கல்விமுறை - 1837க்குப் பின்பே தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகமானது.

சென்னை பிளாக் டவுனில் கிறித் துவப் பள்ளி ஒன்று 1837 ஏப்பிரலில் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்டது. அதில் படித்த மேல் சாதி மாணவர்களில் பலரும் கிறித்துவ மதத்திற்கு மாறினர்; கிறித்தவம் தமிழ்நாட்டில் வேருன்றத் தொடங்கியது.

இந்த மத மாற்றத்தைத் தடுக்க விரும்பிய பச்சையப்பர், அதே பிளாக் டவுனில் (இன்று சார்க் டவுன்) தம் பெயரில் ஒரு பள்ளியை 1842இல் தொடங்கினார்.

(இந்தப் பள்ளி மைதானத்தில்தான். 29.7.1946இல் அறிஞர் அண்ணா ஏற்பாட்டில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களுக்கு நிதி வழங்கிய நிகழ்ச்சி நடந்தது. பாவேந்தர் நிதியில் குலூரின் பங்கும் உண்டு.)

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் 1894இல் உருவானது. கல்லூரிக் கல்வி 1867க்குப் பின்னர் அறிமுகமானது. அதற்கு முன், பட்டம் வழங்கும் பணியை (1841இல் உருவான) சென்னைப் பல்கலைக்கழக உயர் பள்ளிதான் செய்து வந்தது. 1855 வரை இப்பள்ளியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றோர் 36 பேர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் பார்ப்பனர்கள்.

கோவையில் பள்ளிக் கல்வி 1855இல் அறிமுகமானது. அன்றைய கோவை மாவட்ட ஆட்சியர் இ.பி. தாமசு முயற்சியால் உருவான ஆங்கிலோ - வெர்னாகுலர் பள்ளியே கோவையின் முதல் உயர்நிலைப் பள்ளி.

அதற்கு முன், ஆடிசு பாதிரியார் தோற்றுவித்த இலண்டன் மிசன் பள்ளி 1831 முதல் இராச வீதியில் இயங்கி வந்தது. கிறித்துவப் பேட்டைப் பாடசாலை என்பது இதற்குப் பொது மக்கள் குட்டிய பெயர். 1881இல் தான் இது உயர் நிலைப் பள்ளியாக உயர்ந்தது. 1898 இல் இப்போதுள்ள (சி.எஸ்.அய். பள்ளி) கட்டிடத்திற்கு மாறியது.

முதன் முதலாகப் பள்ளி இறுதித் தேர்வு (எஸ்.எஸ்.எல்.சி) என்பது 1867இல் கோவைப் பள்ளியில் அறிமுகமானது. குலூர்ப் பள்ளியோ 1951இல் தான் பள்ளி இறுதித் தேர்வைப் பார்க்க முடிந்தது.

குலூர் மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி படிப்பிற்காகக் கோவைக்கோ, திருச்சிக்கோ சென்று படிப்பார்கள். எங்கு சென்றாலும் விடுதி (ஆஸ்டல்) வாசம்தான்.

திருச்சி சூசையப்பர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் குலூரிலிருந்து சென்று படித்தோர் எஸ்.வி. நாச்சிமுத்து, எஸ்.வி. ஆறுமுகம், எஸ்.வி. கலியாணசுந்தரம் முதலிய பலர்.

திருச்சி எஸ்.பி.ஜி (இன்றைய பிசப் ஈபர்) பள்ளி சென்று படித்த குலூரினரும் பலர்.

கல்லூரிக் கல்விக்குத் திருச்சியோ, சிதம்பரம் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகமோ சென்று படிப்பதே அன்றைய குலூர் வழக்கம்.

திருச்சி குசையப்பர் கல்லூரியில் படித்தோர் டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி நாயுடு, எஸ்.வி. இலட்சுமணன், எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம் முதலிய பலர்.

எஸ்.பி: கிருஷ்ணசாமி, எஸ்.பி. ரங்கசாமி. எஸ்.ஆர். கருப்பண்ணன் முதலிய பலரும் குலூரிலிருந்து சிதம்பரம் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் சென்று படித்தோர் ஆவர்.

குலூரில் 1889இலேயே பள்ளிக் கல்வி அறிமுகமாகியிருந்தும் - 1948 வரை உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லாதிருந்தது; 1985 வரை கல்லூரி இல்லாதிருந்தது.

படிக்க விருப்பமிருந்தும் - கல்விக் கட்டணத்திற்கு அஞ்சிப் பள்ளியை எட்டிப் பார்க்காத குடும்பங்கள் முன்பு ஏராளம்!

காமராசர் முதலமைச்சரான பின், பள்ளிக்கட்டண முறையை ஒழித்தார்; எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதை 1964 சூன் மாதம் முதல் நடைமுறைப் படுத்தினார்.

முதலமைச்சர்காமராசரின் அறிவிப்பைக் கண்டதும், வசதிமிக்க பள்ளிகள் அவரையே மிரட்டின. 'எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதைக் கைவிடுங்கள். இல்லையென்றால், அரசு அங்கீகாரத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு, மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளிகளாக மாற்றிவிடுவோம்' என வசதி மிக்க பள்ளிகள் காமராசரை அப்போதே அச்சுறுத்தின.

காமராசர் இந்த மிரட்டலுக்கு அஞ்சவில்லை. "சமுதாய சமத்துவத்தைப் பள்ளியிலிருந்துதான் தொடங்க வேண்டும். வசதியுள்ளவனுக்கு ஒரு கல்வி! வறுமையுள்ளவனுக்கு ஒரு கல்வி! இது என்ன புதிய வருணாச்சிரமம்? எல்லோருக்கும் ஒரே கல்வி! இலவசக் கல்வி!"

காமராசர் காட்டிய உறுதியின் முன் பணக்காரப் பள்ளிகள் பணிந்தன.

கல்விக் கண்திறந்த காமராசரை அடுத்து, பக்தவச்சலம் தமிழக முதலமைச்சரானார்.

கட்டணக் கல்விக்காக, ஆங்கில வழி வகுப்புகளைத் தொடங்கிக் கொள்ளும் அழிவு முயற்சிக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டினார் பக்தவச்சலம். 200 பள்ளிகளுக்கு இசைவு தருவதாகவும் அறிவித்தார்.

'ஆங்கில வழி உருவில் மக்கள் விரோதக் கொள்கை உள்ளே நுழைகிறதே!' என வருந்திய கல்வி இயக்குநர் நெ.து. சுந்தரவடிவேலு, பக்தவச்சலம் முயற்சியைத் தடுக்க முயன்றார்; முடியவில்லை. ஆங்கில வழி அனுமதிக்கான 200 பள்ளிகளை 50 பள்ளிகளாகக் குறைக்க மட்டுமே அவரால் முடிந்தது.

அப்புறமென்ன? பழைய 'மெக்காலே' பாதையைப் பக்தவச்சலம் திறந்து வைத்தார். அடுத்து வந்த ஆட்சியாளர்கள் அகலமான பெரு வழியே போட்டுவிட்டனர்.

இலவசக் கல்வி தரும் அரசுப் பள்ளிகள் சூத்திரப் பள்ளிகளாயின.

கட்டணம், நன்கொடை எனப் பணப்பையைக் காலி செய்யும் 'மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளிகள்' அலங்காரமாய் முளைக்கத் தொடங்கின; முளைத்தபடி உள்ளன.

எம்.ஜி.ஆர் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது 1984இல் முதன்முதலாகத் தமிழ்நாட்டில் 'சுயநிதிக் கல்லூரிகள்' அனுமதிக்கப்பட்டன.

குலூர் பள்ளிகள்

ஓலை பள்ளிக் கூடம், கூரை பள்ளிக் கூடம் இவையே குலூரின் பழைய பள்ளிகள்.

பனையோலையில் எழுதுவதால் பள்ளிக்குப் பெயரே ஓலைப் பள்ளிக் கூடம். இன்று அது ஊராட்சி ஒன்றியத் தெற்குப் பள்ளியாக - இருபது அறைகள் கொண்ட அழகிய சூழலில் இயங்கி வருகிறது.

கூரைப் பள்ளிக் கூடம் என்பது இன்றைய சி.எஸ்.ஆய் பள்ளி. கூரையாலான சிறிய வீட்டில் இலண்டன் மிசன் பள்ளி இயங்கித் தொடங்கிய காலத்தில் ஏற்பட்ட பெயர் இது.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளியான தெற்குப் பள்ளியே - குலூரின் பழைய பள்ளி. கல்வியாளர்கள், ஆட்சியாளர்கள் எனச் குலூரின் பல நூறு அறிவாளர்களை உருவாக்கி வழங்கிய பெருமைக்குரிய, பள்ளி இதுதான்.

திருக்கண்ணபுரம் பள்ளி என்பது இதன் பழைய பெயர்.

இப்பள்ளியின் மேலாளராய் இருந்தவர் எஸ்.வெங்கடசுப்பையர். ஊதியூரான் கிருஷ்ணத்தேவர் இலவசமாய்த் தந்த இடத்தில் இப்பள்ளி 1932 முதல் இயங்கி வந்தது.

அதற்கு முன், புதூரார் பிள்ளையார் கோவிலில் இப்பள்ளி இயங்கி வந்துள்ளது. கொத்தனார் ஒருவர் இப்பள்ளியின் நிருவாகியாகவும் ஆசிரியராகவும் இருந்துள்ளார். அப்போது ஏற்பட்ட பெயர்தான் 'ஓலைப் பள்ளிக் கூடம்'. பி.பி.எச் பள்ளி என்ற பெயரும் இதற்கு உண்டு. இதே சமயத்தில் மேரி மகாராணி பெண்கள் பாடசாலை ஒன்றும் குலூரில் இயங்கி வந்தது.

இரண்டு பள்ளிகளுக்கும் அப்போது கட்டணம் உண்டு; இலவசக் கல்வி முறை கிடையாது.

முதல் வகுப்புக்கு மாதம் ஓர் அணா. 2,3 - ஆம் வகுப்புகளுக்கு மாதம் இரண்டணா. 4,5 ஆம் வகுப்புகளுக்கு மாதம் ஒன்றேகால் உருபா. வசதியற்றோர்க்கு - சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவர் பரிந்துரையில், கூட்டுறவு சங்க நிதியிலிருந்து பத்தணா சலுகைக் கட்டணம் கிடைக்கும்.

இருபள்ளிகளையும் 30.8.1924 நாள் முதல் குலூர் யூனியன்

போர்டு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது (அரசாணை எண்: 2706. நாள் 30.4.1924) ட இருபள்ளிகளும் இணைந்த பள்ளி யூனியன் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் எனப் பெயர் பெற்றது.

சூலூர் ஊராட்சி ஒன்றிய - தெற்கு - தொடக்கப் பள்ளியாக, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நிகரான கட்டட வசதிகளுடன் இன்று அது இயங்கி வருகிறது.

'கருக்கா' கருப்பண்ணதேவர், எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவர் முயற்சியால் - முதலில் ஒலை போட்டு மேய்ந்து கட்டிடம் மட்டும் எழுப்பி பள்ளி இயங்கியது. ஓடும் திண்ணையும் பின்னர் உருவாயின. கட்டிடத்திற்கான நிதிதிரட்டும் பணியைப் பழனியப்பதேவரும் கட்டுமான மேற்பார்வையைக் கருக்கா கருப்பண்ணதேவரும் பார்த்துக் கொண்டனர்.

சூலூர் பேரூராட்சித் தலைவராக இருந்த எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவர் - இன்று தெற்குப் பள்ளி உள்ள ஆறு ஏக்கர் நிலப்பரப்பை வாங்கினார்.

ஆறு ஏக்கர் நிலத்தில் - ஒன்றரை ஏக்கர் பரப்பளவில் பள்ளி உருவாக்கப்பட்டது. எஞ்சிய நான்கரை ஏக்கர் நிலம், வீட்டு மனைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சென்ட் 25, 22 1/2, 15, 10 உருபா விலையில் (நான்கு வகையாக) விற்பனை செய்யப்பட்டது.

'பப்ளிக் வெல்பேர் பண்ட்' என்ற பெயரில் ஊர் நல நிதி திரட்டப்பட்டது. சந்தை ஏலத்தில் கிடைத்த உபரித் தொகை, மனை விற்பனையில் கிடைத்த தொகை, பொது மக்கள் நன்கொடையாவும் ஊர்நல நிதி (பப்ளிக் வெல்பேர்பண்ட்) என உருவானது.

1945இல் ஊர் நலநிதிக்கு எஸ்.ஆர். பழனியப்பதேவர் தலைவராகவும், எஸ்.கே. கருப்பண்ணதேவர் செயலராகவும் இருந்தனர். எஸ்.ஆர். பழனியப்பத் தேவர் மறைவிற்குப் பின், எஸ்.வி. இராமசாமித் தேவர் ஊர் நலநிதியின் தலைவராக இருந்தார்.

இதில் திரண்ட 13 ஆயிரம் உருபாவிற்கு மேற்பட்ட நிதியே - சூலூர் தெற்குப் பள்ளியாகவும், உயர்நிலைப் பள்ளியின் அறிவியல் கூடக் கட்டடமாகவும் உருவெடுத்தன. சூலூர் தெற்குப் பள்ளி எஸ்.ஆர். பழனியப்பத்தேவரின் முழுமுயற்சியில் உருவானது.

பழனியப்ப தேவரின் சகலர் - பொறியாளர் காளிமுத்து (பின்னர்

துறவியாக வடநாடு சென்றவர்) இப்பள்ளியை நேரடியாக நின்று உருவாக்கினார். 1948இல் தொடங்கிய கட்டடப்பணி 1950இல் நிறைவுற்றது. 1952 முதல் புதிய கட்டடத்தில் பள்ளி செயல்பட்டது.

1937ஆம் ஆண்டுவரை குலூர் பள்ளியில் முதல் மூன்று வகுப்புகள் மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டன. 1937இல் 4ஆம் வகுப்பும், 1938இல் 5ஆம் வகுப்பும் இப்பள்ளியில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

30.8.1924 வரை ஆண்கள் பள்ளி எனவும், பெண்கள் பள்ளி எனவும் தனித் தனியே தொடக்கப் பள்ளிகள் இயங்கி வந்தன.

மாணவர் எண்ணிக்கை மிகுந்து, பள்ளியின் இருபது அறைகளும் போதாத நிலையில் பெருமாள் கோவிலில் 1957 முதல் சில வகுப்புகள் தனியே இயங்கி வந்தன. ஆவிச்சி செட்டியார், சித்தத்தேவர், கிருஷ்ண செட்டியார் உதவியால் பெருமாள் கோவிலை அடுத்து உருவான கட்டடத்திற்கு, பின்னர் அவை இடம் மாறின. ஊராட்சி ஒன்றிய உதவியால் 1972இல் கட்டடம் மேலும் விரிவு பெற்றது. வடக்குப் பகுதி கட்டடங்கள் 17.1.1973இல் வடக்குப் பள்ளி எனத் தனிப்பள்ளி ஆது.

தொடக்கப் பள்ளி (வடக்கு)

தெற்குப் பள்ளியுடன் இணைந்திருந்த இப்பள்ளி 1973 சனவரி 17ஆம் நாள் வடக்குப் பள்ளி எனத் தனிப் பள்ளியாகச் செயல்படத் தொடங்கியது.

குலூர் சி.எஸ்.ஆய். தொடக்கப்பள்ளி

குலூர் இலண்டன் மிசன் பள்ளி - உருவாவதற்கு முன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக திண்ணைப் பள்ளி (1910க்கு முன்) ஒன்று நடைபெற்று வந்தது. முதல் குடும்ப சாவடியில் இயங்கிய இந்தத் திண்ணைப் பள்ளியின் ஆசிரியர் பெயர் சக்கரியா.

பின்னர் இந்தப் பள்ளி - கொங்காளம்மன் கோவில் உள்ள இடத்திற்கு மாறியது. தாழ்த்தப்பட்டோர் மட்டுமே இந்தத் திண்ணைப் பள்ளியில் பயின்றனர்.

இப்பள்ளியின் தலைமையாசிரியராக இருந்தவர் ஏசு ரத்தினம். தாழ்த்தப்பட்டோரைத் தலைநிமிர வைத்ததில் இவருக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

மாணவர்களின் அறியாமையை வெட்டி எறிவதோடு, முடியையும் வெட்டி விட்ட மனித நேயம் மிக்க ஆசிரியர் இவர். அருளானந்தம், தானியல், செல்லைய வாத்தியார், அத்தாயி முதலிய பல ஆசிரியர்களின் பணி - ஒடுக்கப்பட்டோரை உயர வைத்தது.

பொதுப் பள்ளிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் 1923 வரை உள்ளே அமர்ந்து படிக்க இயலாது. சுவரில் தலையை முட்ட வைத்து நின்றபடிதான் - பாடம் கேட்க வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனிப் பள்ளி வழங்கும் சலுகையை 11.2.1893இல் அரசு அறிவித்தது. அந்த அடிப்படையிலேயே 1910இல் குலூரிலும் தனிப் பள்ளி தோன்றியது.

'லண்டன் மிசன் பள்ளி' என்பதை எல்.எம்.பள்ளியெனச் சுருக்கிச் சொல்வது அன்றைய குலூர் வழக்கம்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகத் தொடங்கப்பட்ட இப்பள்ளி 1910 முதல் குலூரில் இயங்கி வருகிறது. பகலில் பள்ளியாகவும் இரவில் தேவாலயமாகவும் செயல்பட்டது பழைய வரலாறு.

இராபர்ட்சன் என்பவரால் தொடங்கப்பட்ட பள்ளி இது.

இலண்டன் மிசன் (இன்று சி.எஸ்.அய்) சுவீடன் மிசன் டி.இ.எல்.சி) - என்னும் இரண்டு நிறுவனங்களும் குலூரில்

ஒரே நேரத்தில் செயல்படத் தொடங்கின.

திருச்சி சாலையை மையப் படுத்தி - இந்த இரண்டு கிறித்தவ நிறுவனங்களும் தத்தம் கல்விப் பணியை வரையறுத்துக் கொண்டன.

குலூர், பல்லடம், திருப்பூர் முதலிய ஊர்களில் இரு பிரிவிிற்கும் தேவாலயங்கள் உண்டு. கல்விப் பணியை மட்டும் தனிப்படுத்திக் கொண்டன.

திருச்சி சாலைக்கு வடபுறம் உள்ள குலூர் அன்னூர், மேட்டுப்பாளையம் பகுதிகளில் லண்டன் மிசன் பள்ளிகள் செயல்பட்டன.

திருச்சி சாலைக்குத் தென்புறம் உள்ள அப்பநாயக்கன்பட்டி, வாரப்பட்டி முதலிய ஊர்களில் சுவீடன் மிசன் பள்ளிகள் தமிழ் இவாஞ்சலிகல் லுத்தரன் மிசன் (டி.இ.எல்.சி) என்ற பெயரில் இயங்கின.

சமுதாயத்தின் கடைக் கோடியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த 'பஞ்சமர்கள்' (பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர், வண்ணார், நாவிதர்) அறிவு வெளிச்சம் பெறுவதே இப் பள்ளிகளின் முதன்மை நோக்கமாய் இருந்தது.

பஞ்சமர்கள் - படிக்கக் கூடாது; சொந்த நிலம் வைத்திருக்கக் கூடாது; மாடி வீடு கட்டக் கூடாது; மண்பாளையைத் தவிர வேறு உலோகப் பாத்திரங்கள் வைத்திருக்கக் கூடாது; சட்டை, செருப்பு, துண்டு அணிந்து தெருக்களில் நடக்கக் கூடாது. இப்படிப் பல ஒடுக்குமுறைகளை விதித்திருந்த இந்து வைதீக மதம் - தன் கோவில்களுக்குள்ளும் இவர்களை அனுமதிக்க மறுத்தது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கென்று தனிக்கோவில் ஏற்படுத்தித் தர முன் வந்தவர்கள் - தனிப்பள்ளி ஏற்படுத்தித் தர 1893 வரை எந்த ஊரிலும் முன்வரவில்லை.

'குத்திரனுக்கும், பஞ்சமனுக்கும் எதைத் தந்தாலும்

படிப்பை மட்டும் தராதே' என்பதுதான் இந்துமத வரணாச்சிரம தருமத்தின் உயிர் நாடியாக இருந்தது.

தந்தை பெரியார், அம்பேத்கார் ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்ச்சியாலும், கிறித்தவ நிறுவனங்கள் வழங்கிய கல்வி

வாய்ப்புகளாலும் - இன்று படிப்பறிவு மிக்க சமுதாயமாக பஞ்சம சமுதாயமும் சூத்திர சமுதாயமும் உயர்ந்துள்ளன. 'நாங்களும் இந்துதான்' என விபூதி, குங்குமத்தோடு இவர்களில் சிலர் வீதியில் திரியும்போது 'பழைய வரலாற்றை மறந்து விட்டார்களே' என அறிவுலகம் அச்சத்தோடு பார்க்கிறது.

நில உரிமையிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த பஞ்சமர்களுக்கு - ஆங்கிலேய அரசு 'பஞ்சமி நிலம்' தந்து பழைய முறையை உடைத்தது.

படிப்போடு மதத்தையும் பரப்பியதால் கிறித்தவ மதம் சூலூரில் காலூன்றத் தொடங்கியது.

கிறித்தவம் வழங்கிய கல்வியும் சமத்துவமும் - ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை வழங்கின. இதனால் நடுக்கமுற்ற ஆதிக்க வெறியர்கள் கிறித்தவர் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு அரசு பண உதவி செய்யக் கூடாது என எதிர்த்துப் பார்த்தனர். சாதிமுறைகளுக்கு எதிரான சீர்திருத்தங்களைக் கண்டிக்கவும் செய்தனர். 'மெட்ராஸ் நேட்டிவ் அசோசியேசன்' என்ற பெயரில் 1852இல் இயங்கத் தொடங்கிய சாதி வெறியர்கள், இப்படிப் பல செயல்களிலும் ஈடுபட்டனர்.

படிப்பிலும் பணியிலும் எல்லாச் சாதியினரும் பங்கு கேட்க வந்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்சிய அவர்கள் - 'தகுதி, திறமை' எனக் கூச்சலிட்டு, தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டிக் கொள்ளத் துடித்தனர்.

69 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு தமிழ் நாட்டரசு வழங்கியதைத் தடை செய்ய, இன்றும் அந்தத் துடிப்பு தொடர்ந்தபடிதான் உள்ளது.

நடுநிலை - உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

திருவேங்கடப் பெருமாள் உயர் தொடக்கப்பள்ளி என்பதே - இன்றைய சூலூர் அரசு மேல் நிலைப் பள்ளியின் பழைய பெயர். நூற்றாண்டைக் கடந்து நிற்கும் கோவை மாவட்ட மிகப்பழைய பள்ளி - சூலூர் அரசு மேல் நிலைப்பள்ளி.

சூலூர் பொது மக்கள் சார்பில் நடத்தப்பட்ட திருவேங்கடப் பெருமாள் பள்ளி 1889-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. ஊர் மக்கள் சார்பில் ஒருவர் நிருவாகியாக இருக்க, இப்பள்ளி

தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்துள்ளது. சுண்டப்பாளையத்தைச் சேர்ந்த டி.வி.சீனிவாச ஆச்சாரியார் (கண்ணய்யங்கார்) நிருவாகியாக இருந்தார். இவர் தம் பொறுப்பைச் சேர்மன் கருப்பண்ணதேவரிடம் 1919இல் ஒப்படைத்தார்.

'குலூர் திருவேங்கடநாதர் அப்பர் மடில் ஸ்கூல்' நிருவாகத்தைப் 1.4.1925 பல்லடம் வட்டக் கழகம் (தாலுகா போர்டு) ஏற்றுக் கொண்டது. 1926 ஜூன் 9ஆம் நாள் இப்பள்ளி, கழக நடுநிலைப் பள்ளி எனப் பெயர் மாறியது.

குலூர் நடுநிலைப்பள்ளி உருவான அதே நேரத்தில் காங்கேயம், இடிகரை நடுநிலைப் பள்ளிகளும் உருவாயின.

9.6.1926இல் குலூர் நடுநிலைப் பள்ளியைத் திறந்து வைத்தவர் சி. எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார்.

உயர் தொடக்கப் பள்ளியாக இருந்தபோது 4முதல்6வரையிலான வகுப்புகள் இங்கு நடந்துவந்தன. கழகநடுநிலைப் பள்ளி (போர்டு மடில் ஸ்கூல்) எனப் பெயர் மாறிய பின், 7ஆம் வகுப்பு உருவானது. 1929 ஜூன் 4இல் 8ஆம்வகுப்பு தொடங்கப்பட்டது.

அதற்கு மேல் 9ஆம் வகுப்பு படிக்க வேண்டுமென்றால் கோவை, திருப்பூர், திருச்சி என ஏதேனும் ஓர் ஊருக்குத்தான்

செல்ல வேண்டும். 1948 வரை சூலூரின் கல்விச் சூழல் இப்படித்தான் இருந்தது.

நாடு விடுதலை பெற்றபின், சூலூரும் கல்வித்தடையிலிருந்து விடுதலை பெற்றது. 1948ஆன் 14இல் சூலூர் பள்ளியில் 9ஆம் வகுப்பு கோலாகலமாகத்தொடங்கியது.

வறுமையும் ஏழ்மையும் சூலூரில் அன்று மிகுதி. கட்டணம் செலுத்திக் கல்வி பெற மனமிருந்தும் பணமில்லை. 'மாதக் கட்டணம் ஒன்றே கால் உருபா' என்பது எல்லோரையும் மலைக்க வைத்தது. அன்று பவுன் விலை 13 உருபாதான்.

சூலூரில் கல்வி பெருக வேண்டும் என்பது சேர்மன் கருப்பண்ண தேவரின் தீராத ஆவல். வீடுவீடாகத் தேடிப் போய் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பு மாறு அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார்

"காசு பணம் பற்றிக்கவலை வேண்டாம். நானாச்சு" என்று அவர் தந்த ஊக்கத்தில் படிப்பு வெளிச்சத்தைப் பார்த்த குடும்பங்கள் பல.

'சூலூர் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கிப் பார்க்க வேண்டும்' என்று ஆவல் நிறைவேறாத நிலையிலேயே சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர் 1937இல் இயற்கை எய்தியது, சூலூரைத் துக்கத்தில் ஆழ்த்தியது.

சூலூர் உயர் நிலைப்பள்ளி

நூற்றாண்டைக் கடந்து விட்ட புகழ்மிக்க சூலூர் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளியாக 1948இல் உயர்ந்தது. இதன் முதல் தலைமையாசிரியராக டி.ஆர். திருவேங்கடசாமிநாயுடு பொறுப் பேற்றார். சூலூர், பல்லடம், அந்தியூர், பெருந்துறை நான்கு நடுநிலைப் பள்ளிகளும் ஒரே நேரத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாய் உயர்வு பெற்றன.

சூலூர் பள்ளியின் சின்னம் ஊரோடு உறவுடையது. வெற்றிலைப் பயிர், தாமரை மலர், குத்து விளக்கு மூன்றுமே பள்ளிச் சின்னம்.

சூலூரின் வேளாண்மைப் பெருமை வரலாற்றைக் கூறுவது வெற்றிலை. அறிவுச் சூரியனைக் கண்டு மலர்வது தாமரை. அடக்கத்தையும் தெளிவையும் வற்புறுத்துவது குத்துவிளக்கு.

கரடிவாலி வி.எல். பாலகிருஷ்ண நாயுடு நன்கொடையால் உருவான அய்ந்து வகுப்பறைகள், குலூர் கல்வி வளர்ச்சிக் குழு மேற்பார்வையில் பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகநிதியிலிருந்து உருவான அய்ந்து வகுப்பறைகள், முன்னாள் பள்ளிக் கல்வி கூடுதல் இயக்குநர் எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம் தம் சொந்தப் பொறுப்பில் உருவாக்கி வழங்கிய அறிவியல் ஆய்வகம் - என ஊர்மக்கள் தந்த ஊக்கமும் உதவியும் குலூர் மேல்நிலைப் பள்ளியை இன்று விரிவுபடுத்தியுள்ளன.

குலூர் பொதுமக்கள் சார்பில் புதுக்கட்டடம் கட்டப்பட்டு 1948 அக்டோபர் முதல் நாள் பள்ளிக்காக வழங்கப்பட்டது. பழைய மணியக்காரர் சாவடி, விளையாட்டு மைதானமாக மாற்றப்பட்டது. 6.6.1949 இல் குலூர்ப் பள்ளி முதன் முதலாகப் பத்தாம் வகுப்பைப் பார்த்தது.

குலூரிலிருந்து பதினொன்றாம் வகுப்பு (எஸ்.எஸ்.எல்.சி) எழுதும் முதற் குழு மாணவர்கள் 36 பேர் 1951 மார்ச்சில் வெளியேறினர்.

எஸ்.ஆர். கருப்பண்ணன், சூமீ. காளிமுத்து, அ.கு.அ.தூயமணி முதலியோர் அவர்களில் சிலர்.

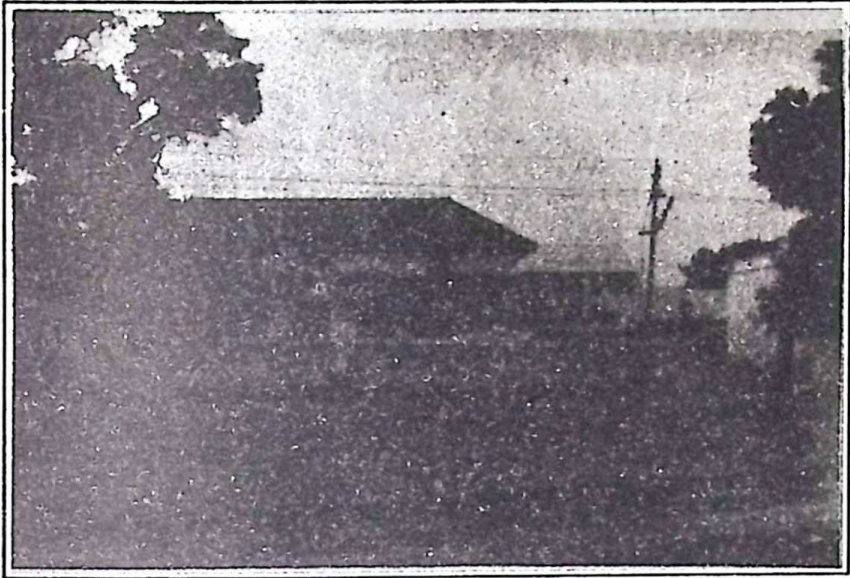
மேல் நிலைத் தேர்வை முதன் முறையாகச் குலூர் பள்ளி மாணவர்கள் 1980 மார்ச்சில் எழுதினர். மேல் நிலை வகுப்பு 19.7.1978 ஆம் நாள் குலூர் பள்ளியில் தொடங்கப்பட்டது.

ஆண்கள் பள்ளியிலிருந்து 1962 சூலை 28-இல் அரசு மகளிர் உயர் நிலை பள்ளி தனியே பிரிந்தது. மகளிர் பள்ளித் தொடக்க விழாவில் அன்றைய தமிழக முதல்வர் மீ. பக்தவத்சலம் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தார்.

குலூரின் பழைய நடுநிலைப் பள்ளிக் கட்டடமே, இன்று மகளிர் மேல்நிலைப்பள்ளியாக மாறியுள்ளது.

குலூரில் உருவான முதல் அய்ரோப்பிய முறை கட்டடம் இது. அன்றைய நாயுடு மார் சத்திரமும் பெருமாள் கோவில் தெப்பக்குளமும் - இன்று மகளிர் பள்ளியின் பகுதிகளாகி விட்டன.

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்காக உருவான இராமச்சந்திரய்யர் நினைவுக் கட்டிடமும் இன்று மகளிர் பள்ளியின் பகுதியாகிவிட்டது

குலூர் கல்வி வளர்ச்சிக்குழு மூலம் திரட்டப்பட்ட நிதியிலிருந்து - மகளிர் பள்ளிக்கு அய்ந்து வகுப்பறைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

குலூர் எஸ்.ஆர்.எஸ் நினைவு அறக்கட்டளை அய்ந்து வகுப்பறைகளை உருவாக்கி வழங்கியுள்ளது.

குலூர் திரு ஊ.கி.ந. இராச அவர்களின் குடும்பத்தார் இரண்டு வகுப்பறைகளைத் தம் சொந்தப் பொறுப்பில் கட்டித் தந்துள்ளனர்.

கல்வி வளர்ச்சிக்காகச் குலூர் பெருமக்கள் காட்டிய பேருக்கம் - 'கல்வி காத்த குலூர்' என்ற பெருமையை உருவாக்கித் தந்துள்ளது.

குலூர் - அரசு ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி

பெயர் மாற்ற வரலாறு

1889	- திருவேங்கடநாதர் அப்பர் பிரைமரி ஸ்கூல்
1925 ஏப்ரல்	- 1 தாலுகா போர்டு ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்
1926 சூன் 9	- ஜில்லா போர்டு மிடில் ஸ்கூல்

1948 சூன் 14 - கழக உயர் நிலைப் பள்ளி (போர்டு
ஹைஸ்கூல்)

1962 சூலை 28 - கழக ஆண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளி
(இதே நாளில் 224 மாணவியருடன் 'கழக
பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி' உருவானது)

1966 சனவரி 1 - அரசு ஆண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளி

1978 சூலை 19 - அரசு ஆண்கள் மேல் நிலைப் பள்ளி

குலூர் பள்ளி தலைமையாசிரியர்கள்

கழக நடுநிலைப் பள்ளி	பணி ஏற்பு நாள்	அரசு ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி	பணி ஏற்பு நாள்
1. ஈ.டி. பாலகிருஷ்ண முதலியார்	9. 6. 1926	13. எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம்	25. 5. 1966
2. யு.கே. துரைசாமி பிள்ளை	24. 7. 1933	14. எஸ். வேலப்பன்	16. 1. 1967
3. சி.பாண்டுரங்க நாயுடு	16. 7. 1934	15. எஸ்.பி. சுப்பிரமணியம்	24. 7. 1972
4. என்.எஸ். நஞ்சண்டய்யர்	28. 6. 1935	16. எஸ்.ஆர். இராமசாமி	2. 6. 1976
5. எஸ்.எஸ். பத்மநாப அய்யர்	21. 8. 1937	அரசு ஆண்கள் மேல் நிலைப்பள்ளி	
6. கே.ஆர். சேசு அய்யர்	14. 2. 1939		
7. கே.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன்	14. 8. 1946	17. இராதாரமணன்	1. 7. 1978
8. இவட்கமி நரசிம்மன்	6. 1. 1947	18. எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி	6. 6. 1979
கழக உயர்நிலைப்பள்ளி		19. குமீ. காளிமுத்து	6. 6. 1983
9. டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி	10. 7. 1947	20. கா.வ. சூப்புசாமி	9. 6. 1988
10. எஸ். நாராயணன்	16. 7. 1958	21. கா.க. கிருட்டிணசாமி	12. 6. 1994
11. எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி	25. 5. 1960		
12. கே. இராமச்சந்திரன்	13. 6. 1964		

குலூர் பள்ளி ஆசிரியர்கள்

புகழ்மிக்க கல்வியாளர் மு.ரா. பெருமாள் முதலியார் 1935-36 ஆண்டுகளில் குலூர் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

இப்பள்ளியின் முதல் தமிழாசிரியராக வி. நல்லசாமி கவுண்டர் 5.1.1927 இல் பொறுப்பேற்றார்.

இப்பள்ளியில் முதல் பெண் ஆசிரியையாக எஸ்.கே. லீலாவதி 4.8.1947 இல் (இடைநிலையாசிரியையாகப்) பணியேற்றார்.

சூலூர் அரசு ஆண்கள் மேல் நிலைப்பள்ளி - தன் நீண்ட வரலாற்றில் விழாக்கள் பலவற்றைக் கண்டுள்ளது. அவ்விழாக்களில் பங்கேற்றோரில் சிலர்.

சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர் (3. 12. 1935)	பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் (20.11.1975)
வி.சி. வெள்ளிங்கிரி கவுண்டர் (31. 1. 1938)	புலவர் காச. அப்பாவு (1. 3. 1979)
இராணுவ தளபதி கரியப்பா (27. 7. 1950)	அரங்க. பூங்குன்றன் (8. 9. 1981)
கோவை அய்யா முத்து (22. 8. 1950)	புலவர் புலமைப்பித்தன் (27. 1. 1982)
கோவை கிழார் (6. 4. 1952)	இலத்திகா சரன் (2. 9. 1982)
அரசு. நாராயணசாமி (6. 4. 1952)	பொன்முடி கப்பையன் (8. 9. 1983)
கி.வா. சகந்தாதன் (18. 10. 1961)	புலவர் சி. இராசியண்ணன் (28. 2. 1984)
கொத்தமங்கலம் கப்பு (18. 10. 1961)	புலவர் அரியரன் (11. 10. 1984)
நாவலர் நெடுஞ்செழியன் (26. 5. 1970)	புலவர் செந்தலை ந.கவுதமன் (9. 2. 1989)
செ. கந்தப்பன் (2. 9. 1971)	புலவர் அ. திருநாவுக்கரசு (10. 8. 1989)
மராபோ. குருசாமி (2. 9. 1972)	க. மலைச்சாமி, அய்.ஏ.எஸ்., (25. 12. 1993)

அரங்கநாதர் கல்வி நிலையம்

சூலூர் - ரங்கநாதபுரத்தில் செயல்படும் இப்பள்ளி, உள்ளாட்சி முறையில் கண்ணம்பாளையம் ஊராட்சிக்கு உரியது.

1990 திசம்பர் 20ஆம் நாள் அரசு இசைவு பெற்ற இப்பள்ளி வி.எஸ்.பி. அறக்கட்டளை மூலம் செயல்பட்டு வருகிறது. பெண் ஆசிரியர் இருவர் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

தமிழ் மழலையர் பள்ளி

சூலூர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மாணவர்களை உருவாக்கித் தரும் பணியைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வருவது - தமிழ் மழலையர் பள்ளி.

பிஞ்சு நெஞ்சில் அந்நிய நஞ்சைப் புகுத்தாமல் - தாய்ப் பாலாம் தமிழ்ப்பாலைப் புகட்டும் அரிய பணியை நிறைவேற்றிவரும் இப்பள்ளி, சூலூர் மக்களிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

1994 சூன் 6 ஆம் நாள் எஸ்.ஆர்.எஸ் அறக்கட்டளை மூலம் செயல்படத் தொடங்கிய இப்பள்ளி, நான்கு ஆசிரியைகளைக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

மழலை (நர்சரி)க் கல்வியில் மட்டும் கவனம் செலுத்தும் இப்பள்ளி, விளையாட்டுச் சூழலைப் பெரும் பொருட் செலவில் உருவாக்கி வைத்துள்ளது. இளையோருக்குக் கிடைத்த அருங்கொடை இப்பள்ளி.

ஆர்.வி.எஸ். கல்வி நிறுவனங்கள்

குலூரில் கல்லூரிக் கல்வியை எட்ட வைத்த பெருமை இந்நிறுவனத்திற்கு உரியது. ஆர்.வி.எஸ் கலை அறிவியல் கல்லூரி 1986 முதல் குலூரில் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆர்.வி.எஸ். மெட்ரிக்குலேசன் மேல்நிலைப்பள்ளி 14.6.1985 முதல் இயங்கி வருகிறது. எல்.கே.ஜி முதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு வரை கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஆர்.வி.எஸ். கல்வி நிறுவனங்கள் தனித்தனி விடுதிகளைப் பெற்றுள்ளதால், வெளியூர் மாணவர்கள் குலூரில் வந்து குவிந்த வண்ணம் உள்ளனர்.

இருபது ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஆர்.வி.எஸ் கல்வி நிறுவனங்கள் பரந்து விரிந்து பல்வேறு அறிவுத் துறைகளை தாங்கி நிற்கின்றன.

அய்யடி அய் பிரிவும் இதில் செயல்படுகிறது. ஊனமுற்றோர்க்கு, 5 ஆம் வகுப்பு வரை இங்கு இலவசக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது.

கணிப்பொறி அறிவியல், அடுகலை, விடுதி மேலாண்மை முதலியவற்றில் பி.எஸ்.சி. பட்ட வகுப்பும், பி.காம், பி.பி.எம், எம்.காம், எம்.எஸ்.சி முதலிய பட்ட வகுப்புகள் பலவும் - குலூர் ஆர்.வி.எஸ் கல்லூரியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

ஆங்கிலப்பள்ளிகள்

கலைமகள் பள்ளி, கலைவாணி பள்ளி, கென்னடி பள்ளி, கோவை சாப்ட் பள்ளி, ஆர்.எம்.என் பள்ளி - எனக் கட்டணத்திற்குக் கல்விதரும் பலவகையான ஆங்கிலப் பள்ளிகள் இன்றைய குலூரில் ஏற்பட்டுள்ளன.

நல்லாசிரியர்

சூ. ப. ரங்கசாமி (எஸ். பி. ஆர்)

பிறப்பு:

11. 6. 1928

மறைவு :

15. 1. 1995

நல்லாசிரியர் விருது பெற்ற குலூர் பெருமக்கள்

1. டி.ஆர் திருவேங்கடசாமி நாயுடு
2. எஸ்.ஆர். அங்கண்ணத் தேவர்
3. கருப்பண்ணன்
4. ஆர். சுந்தரம்
5. வெ. இராசாராம்
6. சூ.ப. ரங்கசாமி (எஸ்.பி.ஆர்)
7. சூ.மீ. காளிமுத்து
8. சூ.அ. பெருமாள்
9. சூ.அ. சுப்பிரமணியம்
10. பழனியம்மாள். (எஸ். ஏ. எஸ். துணைவியார்)
11. எஸ்.ஆர்.இராமசாமி
12. கே.எம். மாரிமுத்து

குலூரைச் சேர்ந்த உயர்நிலை/மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்கள்

டி.ஆர்.திருவேங்கடசாமிநாயுடு	புலவர் கா.சு. சண்முகம்
எஸ்.ஆர். நாட்ராயன்	புலவர் சூ.ம. வெள்ளிங்கிரி
காளிமுத்து நாடார்	சூ.மீ. காளிமுத்து
எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி	திருமலைசாமி
எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம்	புலவர் இ.க. விக்கிணைசுவரன்
எஸ்.பிரங்கசாமி	சூ.ஆ. பெருமாள்
எஸ்.பி.சுப்பிரமணியம்	சூ.க. இராசாமணி
எஸ்.ஆர். இராமசாமி	புலவர் குமாரசாமி
சூ.மீ. தன்னாசி	பீ.கே. ரங்கசாமி

குலூர் பள்ளியின் சிறப்பு மிகு மாணாக்கர்கள்

கலை - இலக்கியம்

புலவர் புலமைப் பித்தன்	இயக்குநர் மணிவண்ணன்
நடிகர் சிவகுமார்	குலூர் கலைப்பித்தன்
பரிமளமுத்து	ப. குணசேகர்

வெளிநாட்டுப் பணிச் சிறப்பு

காங்கேயப்பன் (கண்ணம்பாளையம்)
ப. பாலசுப்பிரமணியன் (மு.க. புதூர்)
மருத்துவர் ந. பாலசண்முக சுந்தரம் (குலூர்)
பொறியாளர் கே. சுப்பிரமணியம் (குலூர்)

அய்.ஏ.எஸ்

பாரதி (ஆசிரியர் பாலகிருஷ்ண முதலியார் மகன்)
எஸ்.ஆர். கருப்பண்ணன் (தமிழ் நாடு தேர்வானைக் கழகத் தலைவர்)

பள்ளிக்கல்வித் துறையின் உயர்நிலை அலுவலர்கள்

சூ. இரா. நாட்ராயன்
சூ.அ. சுப்பிரமணியம் (எஸ்.ஏ.எஸ்)

ஈ.டி. பாலகிருஷ்ண முதலியார்

குலூர் நடுநிலைப்பள்ளி -- மாவட்டக் கழகம் பொறுப்பில். 1925 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் அதன் முதல் தலைமையாசிரியராய் வந்தவர் ஈ.டி. பாலகிருஷ்ண முதலியார். ஈரோட்டுக்கு அருகிலுள்ள துடுப்பதி இவரின் சொந்த ஊர்.

குலூருக்கு வந்த போது பழுத்த வைதீகம். குலூர் தொடர்பால் நாளடைவில் சுயமரியாதை இயக்க வீரரானார். சேர்மன் கருப்பண்ணத் தேவருக்கு நெருங்கிய தோழராய் இருந்தவர் இவர். இவர்மகன் பாரதி, குலூர் பள்ளியில் படித்து, அய்.ஏ.எஸ். அதிகாரியாய் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி நாயுடு

குலூரின் புகழ்மிகு தலைமையாசிரியர் திரு.டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி நாயுடு, செங்காளிபாளையத்தில் - தாலுகா போர்டு தொடக்கப்பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வி பெற்றவர் இவர். அதே ஊரில் குற்றாலலிங்கம் பிள்ளை என்பவரை ஊர்மக்கள் ஆசிரியராக்கி 40 மாணவர்கள் உயர் தொடக்கக் கல்வி பெற ஏற்பாடு செய்தனர். 40 மாணவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

பூளைமேடு சர்வசன பள்ளி 4.6.1924 இல் தொடங்கப்பட்ட போது, அப்பள்ளியில் ஏழாம் வகுப்பு மாணவராக அதே ஆண்டில் இவர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

அப்போது எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே தமிழ் வழிக்கல்வி. 9 ஆம் வகுப்பு முதல் ஆங்கில வழியாகத்தான் படித்துத் தீரவேண்டும் (1939 வரை இதே நிலைதான் தமிழ்நாடு முழுதும் இருந்தது).

1929 இல் பள்ளியிறுதி வகுப்பு தேர்ச்சி பெற்று 1931இல் இண்டர்மீடியட் தேர்ச்சி பெற்றார். இவர் பயின்ற கோவை அரசு கலைக் கல்லூரி அப்போது - இன்றைய மகளிர் கல்லியல் கல்லூரியில் இயங்கி வந்தது. (இன்றைய அரசு கலைக் கல்லூரி அப்போது கோவை மருத்துவப் பள்ளியாக இயங்கியது. மருத்துவப்படிப்பில் முதல் மூன்றாண்டுப் படிப்பைக் கோவையில் பெறலாம். இறுதியாண்டு படிப்பிற்கு மட்டும் தஞ்சைக்கோ, சென்னைக்கோ செல்ல வேண்டும். இப்போதுள்ள கட்டடத்திற்கு அரசு கலைக் கல்லூரி 1932 இல் தான் வந்தது).

திருச்சி குசையப்பர் கல்லூரியில் பயின்று 1933 இல் கணிதப் பட்டதாரியானார். அதே ஆண்டில் தாம் பயின்ற - சர்வசன பள்ளியிலேயே ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். இவர் பணியேற்றபோது தலைமையாசிரியர் சீனிவாச அய்யங்கார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு 1934 இல் சென்னை சைதைக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார்.

அப்போது கோவை மாவட்டம் முழுதும் ஏழு உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மட்டுமே இருந்தன. குலூரிலிருந்து ஈரோடுக்கு 1936 இல் மாற்றப்பட்ட இவர், சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் முயற்சியால் மீண்டும் குலூருக்கே அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

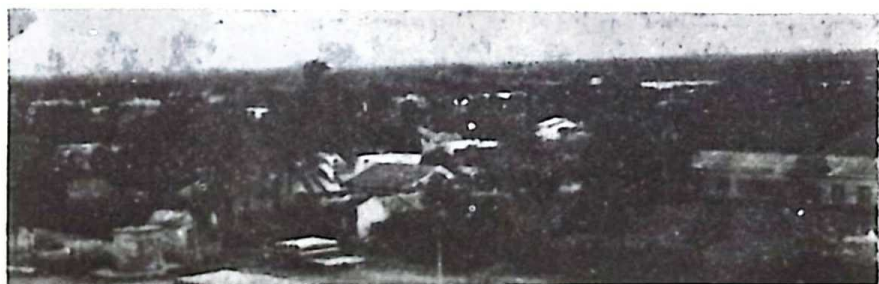
தாராபுரத்தில் பட்டதாரியாசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கி 10.7.1947 இல் குலூரின் முதல் உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரியரானார்.

1948 இல் குலூர், பல்லடம், அந்தியூர், பெருந்துறை நான்கு நடுநிலைப் பள்ளிகளும் ஒரே சமயத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆயின.

குலூரிலிருந்து கதிரிமில் பள்ளிக்குச் சென்று 1958 முதல் 1971 வரை அங்குத் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார். 1983 வரை அதே பள்ளியில் செயலராகப் பணியாற்றினார்.

50 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய நிறைவுடன் இப்போது முழு நலத்துடன் குலூரில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

(கல்வித்துறைச் சாதனையாளர்களாகத் திகழும் குலூர் பெருமக்கள் பலர். அவர்களைப் பற்றிய விரிவான செய்திகள் 'குலூர் சாதனையாளர்கள்' என்னும் தனிநூலாக உருவெடுத்துள்ளது.)

இவர் மகன் எஸ்.ஆர். இராமசாமி தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

குலூரின் கல்விச் செழுமையை உலகிற்கு உணர்த்திய

சாதனையாளர் திரு. எஸ்.ஆர் கருப்பண்ணன் அய்.ஏ.எஸ் அவர்கள்.

குடும்பமும் படிப்பும்:

குலூர் பள்ளியில் பள்ளி இறுதிவகுப்பு (S.S.L.C) முடித்த முதற் குழு மாணவர்களில் ஒருவர் திரு. எஸ்.ஆர்.கருப்பண்ணன்.

கல்வியறிவு பெறாத பெற்றோருக்குப் பிறந்த இவர் - கல்வி முகட்டில் காலூன்றி, ஒளிவீசித் திகழ்வது வியப்பான ஒன்றுதான்.

22.9.1934 இல் பிறந்தவர் இவர். இவர் தாயார் திருமணம் ஆகும் போதே கண்பார்வையை இழந்திருந்தார்.

தந்தையாரோடு உடன் பிறந்த மருதாசலத் தேவர் அவர்களால் தத்து எடுத்து வளர்க்கப் பெற்றவர் திரு. எஸ்.ஆர்.கே. அவர்கள்.

தம் இறுதிக் காலத்தில் புற்று நோயோடு போராடிய திரு. மருதாச்சலத் தேவர் அவர்கள் தந்தை பெரியாரின் 'விடுதலை' நாளிதழ் அலுவலகத்தில் தங்கி, சென்னையில் சிகிச்சை பெற்று வந்தார். திரு. எஸ்.கே.கருப்பண்ண தேவர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியே, சிகிச்சை பெற சென்னை வரை செல்ல வைத்தது, சென்னை சென்றும் நோயே வென்றது.

1951இல் குலூர் பள்ளியில் பள்ளிஇறுதிவகுப்பு தேறிய எஸ்.ஆர்.கே அவர்கள் - கோவை அரசு கலைக் கல்லூரியில் 1951இல் சேர்ந்தார். 1953இல் 'இண்டர் மீடியட்' தேர்ச்சிபெற்றார்.

'பொருளியல்' பட்டப் படிப்பில் இதே கல்லூரியில் பயின்றார்.

1957 இல் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளியல் பாடத்தில் முதுகலை (M.A) பட்டம் பெற்றார்.

பணிவாழ்வு:

அதே அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளியல் துறைப் பேராசிரியர் திரு. சோணாசலம் அவர்களின் கீழ் செயல்பட்ட ஆய்வுப் பிரிவில் - பொருளியல் ஆய்வாளராகப் பணியேற்றார்.

1959இல் தலைமைச் செயலகப் பணி திரு எஸ்.ஆர்.கே. அவர்களைச் சென்னைக்கு அழைத்தது.

அன்றைய பொதுப் பணித் துறைச் செயலாளர் திரு. இராயப்பன் அவர்களின் கீழ் செயல்பட்ட, சென்னைக் கடற்கரை

காந்தியடிகள் சிலை கட்டுமானப் பணி தனிப்பிரிவில் சிறிது காலம் பணியாற்றினார்.

1960இல் பெரிய நாயக்கன்பாளையம் இராமகிருட்டிணா வித்தியாலயத்தின் கிராம உயர் நிலைக் கல்லூரி பொருளியல் துறை விரிவுரையாளரானார்.

1961 முதல் 1965 வரை பொள்ளாச்சி - நல்லமுத்து கவுண்டர் கல்லூரியில் பொருளியல் விரிவுரையாளர் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

தமிழ் நாட்டரசு தேர்வாணைக் குழுவின் தொகுதி ஒன்று (TNPSC - Group I) தேர்வில் வெற்றி பெற்று தஞ்சையில் துணை ஆட்சித் தலைவராக (டிப்டி கலெக்டர்) 1965இல் பயிற்சி பெற்றார்.

1959இல் எழுதத் தொடங்கிய முதல் தொகுதித் தேர்வின் பயன் 1965இல் தஞ்சையில் இவரை உயர் பொறுப்பில் அமர்த்தியது.

துணை ஆட்சியர் பயிற்சி முடிந்ததும், தஞ்சை வருவாய்க் கோட்டப் பிரிவின் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரியாக இரண்டரை ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். பின்னர் ஆறு மாத காலம் தஞ்சை மண்டல போக்குவரத்து அதிகாரியாகப் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

மூன்று முதல்வர்களிடம்

மூன்று முதல்வர்களிடம் நேர்முக அலுவலராகவும் செயலாளராகவும் பணியாற்றிய தனிச் சிறப்பு திரு. எஸ்.ஆர்.கே அவர்களுக்கு உரியது.

திரு. மு. கருணாநிதி

திருமதி. வி.என். ஜானகி

செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா - தமிழக முதல்வராய் வீற்றிருந்த இம் மூவரிடத்தும் 'முதலமைச்சரின் தனி அலுவலர்' பொறுப்பைத் திறம்பட வகித்த பெருமையைத் தொடர்ந்து பெற்றவர் திரு.எஸ்.ஆர்.கே. அவர்கள்

★ கைத்தறித் துறை இயக்குநர்

★ உணவு வழங்கல் துறை பொது மேலாளர்

★ வேளாண்மைத்துறை இணை இயக்குநர்

★ தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத் தனி அலுவலர்

- ★ சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்
- ★ சென்னை மாநகராட்சி ஆணையாளர்
- ★ தமிழ்நாடு அரசு பொதுத்துறை இணைச் செயலாளர்
- ★ 'டாஸ்மாக்' தலைவர்
- ★ தமிழ்நாடு கப்பல் போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாக இயக்குநர்
- ★ தமிழ்நாடு தானிய சேமிப்புக் கழக நிர்வாக இயக்குநர்
- ★ சமூக நலத் துறை கூடுதல் மற்றும் சிறப்புச் செயலர்
- ★ வணிக வரி மற்றும் இந்து சமயத்துறை செயலர்
- ★ முதல் அமைச்சரின் செயலாளர்

இத்தனைப் பொறுப்புகளும் திரு. எஸ். ஆர். கே. அவர்களைத் தேடி வந்தவை; சிறப்படைந்தவை

செல்வி. ஜெ. ஜெயலலிதா அவர்கள் 1991 இல் தமிழக முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றபின், அவரின் செயலாளராகப் (மூன்றாவது முதலமைச்சரிடம்) பணியைத் தொடர்ந்த இவர் 1993 இல் ஓய்வு பெற்றார்.

எஸ்.ஆர்.கே. அவர்களின் பணிச்சிறப்பையும் அனுபவ அறிவையும் அரசு பயன் படுத்திக்கொள்ள விரும்பியது. அதனால் 1993 மார்ச்சு முதல் தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழுவின் (TNSPC) தலைவராக அரசு அவரை அமர்த்தம் செய்தது. அப் பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றி வருகிறார்.

குலூர் நலம்:

1972 இல் குலூர் மக்களைக் கடுமையாக வருத்திய தண்ணீர் பற்றாக்குறையை மாற்ற திரு. எஸ்.ஆர்.கே எடுத்த முயற்சி எட்டு ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளைச் குலூருக்குப் பெற்றுத்தந்தது. குலூருக்குச் சிறுவாணி குடிநீர் வருவதற்கும், இவர் உதவி பயன்பட்டது. திரு. எஸ்.ஆர்.கப்பிரமணியம் அவர்கள் பேரூராட்சித் தலைவராக இருந்த நேரம் அது.

இது போன்ற குலூர் ஊராட்சிப் பணிகளுக்கும் பள்ளிக் கட்டட வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் ஊர் நல முயற்சிகளுக்கும் இவரின் தொடர்ச்சியான உறுதுணை இருந்து வந்துள்ளது; இருந்தபடி உள்ளது.

ஓர் இனத்தை அழிக்க வேண்டுமென்றால்
படையும் போர்க் கருவிகளும் தேவையில்லை.
அந்த இனத்தின் மொழியை அழித்து விடு.
இனம் தானாகவே அழிந்து விடும்

புகழ்மிக்க செருமானியப் பழமொழி இது.

“டுமாரோ பங்சனுக்கு வருவேன். அப்ப மீட் பண்ணலாம்.

ஈவினிங் போர் ஓ கிளாக் டெபனட்டா வந்துருவேன். ஸ்யூர்!
நோ பிராப்ளம்! சீயு!”

தமிழ்நாட்டுத் தெருக்களில் தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் கலந்து
வாந்தியெடுக்கும் தமிழிஸ் பேச்சு எல்லா இடங்களிலும்
எதிரொலிக்கிறது. குலாரும் இதில் விதி விலக்கில்லை.

தமிழ்ச் சொல்லுக்குத் தமிழன் நாக்கில் இடமில்லை என்றால்
- அந்தச் சொல்லுக்கு வாழ்வில்லை என்று பொருள்.

‘சன்னல்’ என்ற போர்த்துசீயிச் சொல்லுக்குத் தமிழன் நாக்கு
பழகிப் போனது. விளைவு? சாளரம், வளிவாய், பலகணி,
காற்றுவாரி. காலதர் என்று அய்ந்து தமிழ்ச் சொற்கள் இன்று
அரிய சொற்களாகி வழக்கிழந்துவிட்டன.

மொழி வாழும் இடம் நாக்குதான்! நமது மொழியை ஏந்த நாக்கு மறந்துவிட்டால், - மொழியின் அழிவுக்கு நாமே காரணமாகி விடுவேம்.

அடுத்த மொழியைப் படிப்பது வேறு!

அந்த மொழிக் காரராகவே மாறிவிடுவது வேறு!

தலைகீழ் மனிதர்களைத் தமிழ்நாடுதான் சகித்துக் கொண்டுள்ளது.

அறிவுத் தொடர்பும் அறிவியல் வளர்ச்சியும், கோள்களை இணைத்து - உலகத்தையே வீட்டிற்குக் கொண்டுவரும் காலத்தில் வாழ்கிறோம்.

பிறமொழிச் சொல் கலக்காமல் இருக்க முடியாது.

உலக அறிவை விரல் முனையில் சுமந்து நிற்போர் எண்ணிக்கை பெருகியபடி உள்ளது.

பிறமொழிச் சொற்கள், எல்லை மீறிக் கலந்துவிட்டால் - இருந்த மொழி, இறந்த மொழியாகும்! இன்னொரு மொழியாய்த் திரிந்து போகும்!

உலக வரலாறு காட்டும் பாடம் இது.

பிக்புசு, மேங்கல், ஒல்டுநோர்கு, கெல்த் இந்த மொழிகளெல்லாம் 'இறந்துபோன மொழிப் பட்டியலில்' இன்று இடம் பெற்றுவிட்டன.

அந்நியச் சொற்களை அளவின்றி நுழையவிட்ட மொழிகள் அவை.

அந்நியச் சொற்களை எழுதும் போது ஆங்கில மொழி - சிறிய சாய்வு எழுத்தில் (ஸ்மால் இட்டாலிக் லெட்டர்) எழுதிக் காட்டுகிறது.

ஆங்கில மொழியில் இன்றுவரை பிறமொழி எழுத்துக்களுக்கு இடமில்லை. ஆங்கிலத்தில் ழ் இல்லை. அதனால் TAMIL என ஆங்கிலத்தில் எழுதி விட முடியாது.

ஐ, , கூ, ஹ, ஸ் - இந்தப் பிறமொழி எழுத்துகளைக் காவு கொடுத்தால், முகம் சுழிப்போரைத் தமிழ் நாட்டில்தான் பார்க்கிறோம்.

கு. காமராசர், மு. கருணாநிதி, வை. கோபால்சாமி, கி.வீரமணி என்னும் பெயர்களைக் கூட K. காமராசர், M.கருணாநிதி - என ஆங்கில ஊன்கோலோடு தவழவைப்போர் உண்டு.

இதையே ஆங்கிலத்திலும் பின்பற்றி கு. KAMARAJ மு.KARUNANIDHI, வை. GOPALSAMI, கி. VEERAMANI என ஆங்கிலத்தில் எழுதமுடியுமா? ஆங்கிலம் அனுமதிக்குமா?

ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், புரியக் கூடிய எளிய உண்மையே மொழித் தூய்மை!

கூடியவரை தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும். தமிழிலேயே கையெழுத்துப் போடவேண்டும். பிறமொழி எழுத்துகளைத் தவிர்த்தெழுத வேண்டும். முன்னெழுத்தை (இனிசியலை)த் தமிழில் மட்டுமே இடவேண்டும்.

அடுத்த மொழிக்கு முளையைப் பறிகொடுத்தவர்களைத் தவிர, எல்லோருக்கும் புரியும் எளிய உண்மைகள் இவை.

- தமிழ் நலக்காப்பு முயற்சிகளில், தொடக்கத்திலிருந்தே குலூர் அக்கறைகாட்டி வந்துள்ளது.
- அந்நிய மொழி ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பது.
- தமிழின் தனித்தன்மையைப் பாதுகாப்பது.
- தமிழ்ப் பெயர் தாங்குவது
- தமிழில் முன்னெழுத்தும் கையெழுத்தும் இடுவது
- தமிழ் ஆண்டாகத் திருவள்ளுவர் ஆண்டைப் பின்பற்றுவது.

இப்படிப் பலமுனைகளிலும் தலைதூக்கிய தமிழ்க் காப்பு முயற்சிகள், இன்றுவரை-தொடர்ந்தும் உயர்ந்தும் வருவதுதான் குலூருக்குள்ள பெருமை.

★ ★

குலூரும் மொழித் தூய்மையும்

உடலில் அழுக்கு சேர்வது இயற்கை; அழுக்கை அகற்றுவதற்காக, குளிக்க முனைகிறோம்!

கருவிகள் கூர் மழுங்குவது இயற்கை; சாணை பிடித்துச் சரிசெய்கிறோம்!

வாய்க்காலும், கிணறும் தூர்ந்து போவது இயற்கை. ஆழப்படுத்தி ஒழுங்காக்க விரும்புகிறோம்.

மொழியிலும் - அழுக்கு சேரும்; கூர்மை மழுங்கும்; வழி தடைபடும்; இவற்றை அப்படியே விட்டு விட நினைப்பவர் - ஒன்று சோம்பேறி யாயிருப்பார்! அல்லது, அழிய வேண்டும் என்ற ஆவல் உள்ளவராயிருப்பார்!

அழுக்கை அகற்றும் மொழித் தூய்மை முயற்சிகளுக்குச் - சூலாரில் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலான வரலாறு உண்டு.

வடமொழிப் பெயர்களைத் தமிழ்ப் பெயராக மாற்றிக் கொண்டவர்கள் சூலாரில் ஏராளம்!

வடமொழி ஆண்டைத் தவிர்த்து திருவள்ளுவர் ஆண்டைச் செயற்படுத்தும் அழைப்பிதழ்களைச் சூலாரில் மிகுதியாகப் பார்க்கலாம்.

ஆங்கில முன்னெழுத்தை அருவருப்போடு பார்ப்பதும், தமிழ் முன்னெழுத்தைத் தாங்க முனைவதும் - இன்றைய சூலாரின் வளர்ச்சிப் போக்குகள்.

பிறமொழிச் சொற்கள் குறைந்த, நல்ல தமிழ் உரையாடலை - சூலாரின் பல இடங்களிலும் கேட்க முடியும்.

உறுப்பினர்கள் கலப்புத் தமிழில் பேசினால் - பிறமொழிச் சொற்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப - ஒறுப்புக் கட்டணம் தண்டுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தது சூலார் நக்கீரர் தமிழ் மன்றம்.

ஆப் நைட், புல்நைட் என அந்நிய மணலைத் தமிழ்ச் சோற்றில் கலக்காமல் - அரை இரவு, முழுஇரவு என இயல்பாகப் பேசுவது இன்று சூலாரில் வழக்கத்திற்கு வந்து கொண்டுள்ளது.

சூலார் பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்கள் இதில் முன்னோடிகளாக உலவி வருகின்றனர்.

தமிழ்ப் பெயர்

சூலார் அம்மாசைத் தேவர், தம் பெயரை 1940 வாக்கிலேயே 'அற்புதசாமி' என மாற்றிக் கொண்டார். முழுத் தமிழ் இல்லை என்றாலும் அன்றைய உணர்வு அப்படி!

வடமொழிப் பெயரைத் தமிழ்பெயராக மாற்றிக் கொண்டோரின் - நீண்ட பட்டியல் குலுருக்கு உரியது.

குடும்பத்தார் வைத்தது	கொள்கையால் மாறியது
ஏ.எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம் --	அ.சு.அ. தூயமணி
கருப்பண்ணன் --	முகிலன்
சண்முகசுந்தரம் --	குலூர் தமிழடியான்
எஸ்.என். சக்திவேல் --	கு.நா. தமிழ்நெஞ்சன்
ஏ. நடராசன் --	அ. வள்ளுவராசன்
சுப்பிரமணியம் --	குலூர் கலைப்பித்தன்

எழிலகம், தாயகம், தமிழகம் எனத் தமிழ் மணம் கமழும் இல்லப் பெயர்களைச் குலூரின் வீதிதோறும் காணலாம்.

இருளும் ஒளியும் கலந்து வளரும் மொழிச் சூழலில் - ஒளியின் வேகம் கூடிவருவதே குலூரின் பெருமை.

தமிழ் முன்னெழுத்து

இரா. நெடுஞ்செழியன், வே. ஆனைமுத்து, ச. இராமதாசு என்பவற்றை R. நெடுஞ்செழியன், V. ஆனைமுத்து, S. ராமதாசு என எழுதிக்காட்டுங்கள். இயல்புதானே என்பதுபோலப் பார்ப்பார்கள்.

அதையே இரா. Nedunchzhayan, வே. Anaimuthu, ச. Ramadass என எழுதுங்கள். அதிர்ச்சியுற்று மிரட்சியாய்ப் பார்ப்பார்கள்.

ஆங்கிலத்தில் பெயர் எழுதி, தமிழில் முன்னெழுத்து (இனியியல்) போடுவது தவறு என உடனே புரிகிறது.

தமிழ்ப் பெயருக்கு முன் ஆங்கில எழுத்துகளைப் போடுவதும் அப்படித்தான் என்பதை இப்போதுதான் பலர் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

மற்றவர்களைச் சிந்திக்க வைக்கும் செயல் முன்னோடிகளான பலர் - குலூரில் இருந்துள்ளனர்; இருக்கின்றனர்.

ஊ.கி. நஞ்சப்பத்தேவர்

கு.ல. நஞ்சப்பத் தேவர்

கு.க.சீனிவாசன்

ஊ.கி.ந. இராசு

இரா.சு. மணியம்

கு.ர. தங்கவேலு

கு.கி. உத்தமசீலன்

கு.ரா. சுப்பிரமணியம்

கு.மீ. காளிமுத்து

கு.ப. மருதாசலம்

குலூரின் பொதுவாழ்வு ஈடுபாட்டாளர் பலரும் - தமிழ் முன்னெழுத்து தாங்கிய நிலையில் இன்றும் பெருகிவருகின்றனர்.

திருவள்ளுவர் ஆண்டு

வடமொழி பவ...யுவ ஆண்டுகளைக் கைகழுவி விட்டு, திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2025, 2026 எனக் குறிப்பிடுவதை - குலூர் அழைப்பிதழ்களில் பரவலாகப் பார்க்கலாம்.

ஆங்கில ஆண்டு 1995. அதோடு 31 ஆண்டைக் கூட்டினால் - திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2026 வந்துவிடும்.

திருவள்ளுவர் ஆண்டை நடைமுறைப்படுத்தும் சிறப்பை - 1940ஆம் ஆண்டிலிருந்து குலூர் பெற்றுள்ளது.

குலூரின் பலதுறை அழைப்பிதழ்களும் 'திருவள்ளுவர் ஆண்டை'த் தாங்கியிருப்பது ஊரின் சிறப்பு.

ஆண்டு வகைகள்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரிவினரும் தத்தமக்குரிய மொழி, இன அடையாளங்களை இழந்து விடாமல் தனித்தனி ஆண்டுமுறையைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். தமிழரின் அடையாயம் காப்பாற்றப்பட்ட, திருவள்ளுவர் ஆண்டைப் பின்பற்றுவது இன்றியமையாதது.

ஆங்கில ஆண்டுடன் 3101ஐக் கூட்ட கலியுக ஆண்டு

"	544	"	புத்த (நிருவாண) ஆண்டு
"	527	"	மகாவீர (நிருவாண) ஆண்டு
"	357	"	விக்கிரம ஆண்டு
"	31க்கு கூட்ட		திருவள்ளுவர் ஆண்டு

ஆங்கில ஆண்டிலிருந்து	824	ஆங்கில ஆண்டு	கொல்லம் ஆண்டு
"	630	"	யகடேசர்பு
			(பார்சி) ஆண்டு
"	593	"	வங்காளி ஆண்டு
"	590	"	பசலி ஆண்டு
"	579	"	முகமதிய ஆண்டு
"	78	"	சக ஆண்டு
(நன்றி: கல்பாக்கம் வ. வேம்பையன் தமிழ்ச்சிட்டு 1979 மே)			

மாதப் பெயர்கள்

வழங்கும் பெயர்	வழங்கவேண்டிய தமிழ்ப் பெயர்	வடமொழிக்கு மாறிய ஒரை(இராசி)ப் பெயர்
தை	சுறவம்	(மகரம்)
மாசி	கும்பம்	(கும்பம்)
பங்குனி	மீனம்	(மீனம்)
சித்திரை	மேழம்	(மேஷம்)
வைகாசி	விடை	(ரிஷபம்)
ஆனி	ஆடவை	(மிதுனம்)
ஆடி	கடகம்	(கடகம்)
ஆவணி	மடங்கல்	(சிம்மம்)
புரட்டாசி	கன்னி	(கன்னி)
ஐப்பசி	துலை	(துலாம்)
கார்த்திகை	நளி	(விருச்சிகம்)
மார்கழி	சிலை	(தனு)

தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாள் - தைப் பொங்கல் நாளே! திருவள்ளுவர் ஆண்டு பொங்கல் நாளில்தான் தொடங்கும். ஆங்கில ஆண்டோடு 31ஆக் கூட்டினால் திருவள்ளுவர் ஆண்டு தெளிவாகும். (1995+31 = திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2026)

இதழ் தொடங்கிய - முதல் இந்தியமொழி தமிழ்

இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக அச்சிடப்பட்ட மொழி தமிழ் தான்! இதழ் வெளியிட்ட மொழியும் தமிழ்தான்.

தமிழின் இதழியல் வரலாற்றையும் அதன் தொன்மைச் சிறப்பையும் - தமது அரிய உழைப்பால் வெளிப்படுத்திய சிறப்புக்குரியவர் (இராணி வார இதழ் ஆசிரியர்) திரு. அ.மா. சாமி அவர்கள்

19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இதழ்கள் என்னும் அவருடைய நூல் - இதழியல் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் அரிய நூல்

1812இல் வெளிவந்த 'மாசத் தினச்சரிதை' தமிழின் முதல் இதழ் (1)

1882இல் வெளியான 'தினோதய வர்த்தமானி' தமிழின் முதல் நாளிதழ் (2)

"இந்திய மொழிகளில் தமிழ்தான் முதல் இதழ்மொழி ஆயிற்று. தமிழில்தான் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. இந்திய மொழிகளில் முதன் முதல் அச்சக் கண்டதும் தமிழே. தமிழ் எழுத்துக்கள் தாம் முதன் முதல் வார்க்கப்பட்டன.

தமிழ் நாட்டில் தான் முதல் தாள் ஆலை நிறுவப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில்தான் முதல் அச்ச மை ஆலையும் அமைக்கப்பட்டது. எனவே, இந்தியாவில் முதல் இதழ் தமிழில் வெளிவந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை"

இந்திய மொழிகளில் தமிழ் மொழிக்குள்ள தனித்தன்மையான வரலாறும், பெருமையும் இத்தகையன.

முதல் இதழ்

1812இல் 'மாசத் தினச்சரிதை' என்ற தமிழ் இதழை நடத்திய ஞானப்பிரகாசம் என்பவர் தாம் - இதழ் நடத்திய முதல் தமிழர்! முதல் இந்தியர்! இந்திய இதழியல் தந்தையும் இவரே.

முதல் நாளிதழ்

5.1.1890 இல் தொடங்கப்பட்ட சுதேசமித்திரனைத் தமிழின் முதல் நாளேடு எனக் குறிப்பிட்ட காலமும் இருந்தது.

20.11.1881இல் வார இதழாக வெளிவரத் தொடங்கிய சுதேசமித்திரன் 1890 இல் நாளிதழானது.

சுதேசமித்திரனுக்கு முன்பே பல நாளிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தினோதய வர்த்தமானி	(சென்னை - 1882)	
காலக்கணிதன்	(சென்னை - 1883)	
இலங்கை தினவர்த்தமானி	(கொழும்பு - 1886)	
லலித பிரசோதாய	(சென்னை - 1887)	
தேசரட்சனி	(சென்னை - 1892)	
தேசபரிபாலினி	(சென்னை - 1893)	
இசுலாம்மித்திரன்	(சென்னை - 1897)	
சுதேசமித்திரன்	(சென்னை - 1890)	(3)

நூற்றைத் தொடும் நாளிதழ்களும், நூற்றுக்கணக்கான வார, மாத இதழ்களும் இன்று வெளிவந்து கொண்டுள்ளன.

குலூர் - இதழ் உலகம்

கலை, இலக்கிய, அரசியல் இதழ்கள் சில - குலூரிலிருந்து வெளி வந்துள்ளன. இதழியல் வரலாற்றில் குலூரின் பெயரும் இடம் பெற்றுள்ளது.

குலூரிலிருந்து இதுவரை ஏழு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. அனைத்தும் மாத இதழ்களே!

இதழ்	ஆசிரியர்
கோவை முரசு	- ஆசிரியர் மாணிக்கம்
அருள் முரசு	- கு.த. திருஞான சம்பந்தம்
வைகறை	- மார்க்கியச் சார்பினர்
அறைகூவல்	- "
குமரி	- குலூர் தமிழடியான், கு.நா. தமிழ்நெஞ்சன்
கலைப்பித்தன்	- குலூர் கலைப்பித்தன்
சிறகுகள்	- பிரேமலதா எழிலரசு

அடிக்குறிப்பு

- (1) அ.மா. சாமி, 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இதழ்கள், சென்னை 1992 : ப. 7
- (2) அ.மா. சாமி, தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் புதிய திருப்பங்கள் : எட்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர் தஞ்சை, 1995 ப.293
- (3) மேற்படி நூல் ப. 294

சூலார் இதழ்கள்

புத்தர் இல்லம் - கற்பனைக் கோவை

சூலார் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் 1952இல் கையெழுத்து இதழாக நடத்திய ஏடு புத்தர் இல்லம் - கற்பனைக் கோவை

அறிஞர் மு.வ. அவர்கள் 18.1.1952இல் கைப்பட எழுதிய முன்னுரையோடு 'கற்பனைக் கோவை' இதழ் வெளிவந்துள்ளது.

இதழின் பொருளடக்கப்பட்டியலைப் பார்த்தாலே போதும். சூலாரின் அன்றைய மாணவர்களது சிந்தனைப் போக்கு தெரியவரும்.

1952 இதழ் பொருளடக்கம் இப்படிச் செல்கிறது.

தலைப்பு	பக்கம்	தலைப்பு	பக்கம்
புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்	1	நியூட்டன்	68
இலெனின்	17	மாவீரன்மாசேதுங்	73
இன்றைய தமிழகம்	21	சோவியத் விஞ்ஞானி	80
இங்கர்சால்	39	மாவீரன் மாஜினி	85
இலட்சியவாதி	50	பாட்டாளியின் நிலை	112
வால்டேர்	57	மார்க்கோனி	133
உலக அரங்கில்	61		

2.11.1951இல் சூலார் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளியில் நிகழ்ந்த

மதம் அவசியமா? என்னும் தலைப்பிலான கருத்துப் போர் பற்றியும் இவ்விதழில் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

சூ.க. ஆறுமுகம் தலைமையில் நிகழ்ந்த 2.11.51 பள்ளி நிகழ்ச்சியில்-

‘மதம் அவசியமில்லை’ என விவாதித்தோர்:

மேரி கிரேசி

சூ.ர.தங்கவேலு

ந. செயலட்சுமி

அ.அருணாசலம்

கி. இராமச்சந்திரன்

க.மாணிக்கம்

‘மதம் அவசியம்’ என வாதிட்டோர்:

க.அ. மாராத்தாள்

க. நாச்சிமுத்து

க. ஆறுமுகம்

சூ. ர. அரங்கசாமி

பா. சிங்காரவேலு

விவாதத்தோடு கூட்டம் முடிந்துவிடவில்லை. கருத்துக்கணைகள் மாணவர் உள்ளத்தை எந்த அளவு எட்டியுள்ளன என்பதற்கான கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்பும் இறுதியில் நடந்துள்ளது.

மதம் அவசியம் என வாக்களித்தோர் : 8 பேர்

மதம் அவசியமில்லை என வாக்களித்தோர் : 37 பேர்

மதம் அவசியமில்லை என்ற தீர்மானத்துடன் சூலூர் பள்ளி நிகழ்ச்சி நிறைவு பெற்றுள்ளது.

மாணவர்களின் படைப்புத் திறனையும் சிந்தனைப் போக்கையும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தும் காலக்கண்ணாடியாகக் கற்பனைக் கோவை ஏடு வெளி வந்துள்ளது.

சூ.ர. தங்கவேலு, கி. இராமச்சந்திரன், சூ.ர. அரங்கசாமி, பா.சிங்காரவேலு, சூ.க. ஆறுமுகம், க. நாச்சிமுத்து, ந. செயலட்சுமி ஆகிய எழுவர் இவ்விதழின் செயலணியாக 1952இல் செயலாற்றியுள்ளனர்.

அருள்மூரக

வடலூர் அருட்பெருகு ஜோதி தைப்பூசம்
சித்திவாங்க நிற்குண்டு விரா மணி.

சுருவட்ட பிரசாத வள்ளல திருவடி மலர்கள் வீரழக !

அருள்மூரக வடலூர் அருட்பெருகு ஜோதி தைப்பூசம்

இ
ந்
த
எ
தி
ந்
ப
ப
ம
ந
ந
டு

✠
கோ
வை
8, 9
-11-
1986

✠

குமரர்

உழைக்கும் மக்கள்
இவர்கள். இவர்களுக்கு எந்த
சொல்லும், இவர்களுக்கு முன்
சொல்லும் ஒவ்வொன்றை
யும் உருவாக்கும் மக்கள்
இவர்களே. உழைக்கும்
மக்களுக்கும் சேவை செய்வ
தற்காகத் தயக்கமின்றிப் பேசு
முன்கூறி முயலவும் பயன்
படுத்தும் வாய்ப்பற்ற வாய்ப்
பின் தங்கும் மகத்தான
விடுதலைமையும், மகத்தான
பெருமையையும் பெற்ற
வன் எழுந்தான்கள் உம்
உழைக்கும் மக்கள் தாம்.

-ஷோலங்கோவ்

டிசம்பர் '79

0-60 பைசா

வைகறை

* மாதம் இருமுறை

வைகறை - 1

உ. வ. ம. 8 5 9

1. ஜ. 1978

உ. வ. ம. 8 5 9

மேற்கு வங்காளம்
அமைதிப்படை

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

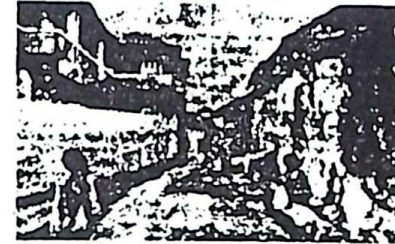
மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

மேற்கு வங்காளம்

இந்தியப் படை

குடிசைகளில் உயர்ந்த மானிகை
யாருடையது?

உள்ளே வாருங்கள்

மக்கள் விடுதலை முன்னணி
PEOPLE'S LIBERATION FRONT

சூலார்

(தனதன தனதன தனதன தனதன)

தனதன தனதன தனதன தனதன)

குளங்களின் வடபுறம் வயல்வளம் நிறைந்திடும்

குளிர்தரும் நறும்வளி உடல்தொட விரைந்திடும்

வளம்தரு பலதொழில் தொடந்தெழ உயர்ந்திடும்

வளமனை பலஎழ சிலதிசை விரிந்திடும்

களம்விழை மறந்திகழ் பயிற்சிகள் தொடர்ந்திடும்

கலைவளர் பலதுறைப் படிப்புகள் வளர்ந்திடும்

இளம்தலை முறையினர் நலம்பெற வழிசொலும்

இருவிழி தமிழ் - பகுத் தறிவெனும் சூலார்!

உயர்நிலைப் பதவிகள் பலப்பலர் அடைந்தனர்

உணர்வொடு நலம்தர மிகப்பலர் முனைந்தனர்

பயனறு குலமத இழிவுகள் தவிர்த்தனர்

பகுத்தறி வெனும்அறி வொளிதர உழைத்தனர்

அயர்வினைத் தவிர்த்தவர் பலதிசை புகுந்தனர்

அரும்உழைப் பெழுந்திட பொருள்வளம் குவித்தனர்

இயல்நலம் பலகிளை விரிந்திட வழிசொலும்

இருவிழி தமிழ்-பகுத் தறிவெனும் சூலார்!

இறைவழி படுமிடம் உறவென மதித்தனர்

இனம்பல இருப்பினும் மனம்கலந் துயர்த்தினர்

கறைபட நடந்தவர் முகத்திரை கிழித்தனர்

கரைஇரு குளம்உயர்ந் திடவழி வகுத்தனர்

குறைவறச் சுவைதரும் புனல்தர உழைத்தனர்

கொடுஞ்செயல் நினைத்தவர்க் கிடரினை அழைத்தனர்

இறைத்திடக் களைத்திடும் நெடும்புகழ் வளர்த்திடும்

இருவிழி தமிழ் - பகுத் தறிவெனும் சூலார்!

கோவைமுரசு

கோவைமுரசு, வெளியு: ஆகஸ்டு 1950, பக்கம் 1

திரு. P. S. S. சோமசுந்திரம் செட்டியார்.

விசை அலகு

முதலாம் & பரந்தரன் '50

பக்கம் 5
பக்கம் 2

(1) கோவை முரசு (1950)

குலூரிலிருந்து 1950 முதல் எட்டணா விலையில் வெளியான மாத இதழ் - கோவை முரசு

ஆசிரியர் எஸ்.ஏ. மாணிக்கம் இவ்விதழின் சிறப்பாசிரியர். அவர் துணைவியார் எஸ்.பி. மீனாட்சி அம்மாள் இவ்விதழின் ஆசிரியர் (1938 போரில் - சென்னை இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் பங்கேற்று வேலூர் சிறையிலடைக்கப்பட்ட அதே மீனாட்சி அம்மாள்)

1955 ஆம் ஆண்டு சனவரியில் பொங்கல் மலராக வெளிவந்த ஒரிதழ் மட்டுமே நம் பார்வைக்குக் கிட்டியது. கோவை சோமசுந்தரர் பஞ்சாலை உரிமையாளர் சோமசுந்தரம் செட்டியார் உருவம் முகப்பட்டையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

'உணர்ச்சி பொங்கட்டும்' எனும் தலைப்பில் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

'மடமையை மாய்த்து நாளும் மனிதரை மனிதர் ஆக்கி

மாநிலத் தெங்கும் நாங்கள் மன்னராய் வாழ்வோம் என்றும்'

கோவை முரசு இதழின் கொள்கை வாசகப்பாடலாக இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

'அறிவு பிரசாரக்கலை' என்னும் கட்டுரையை புகழ்மிக்க நாடக கலைஞர் அவ்வை தி.க. சண்முகம் (டி.கே.எஸ்) எழுதியுள்ளார்.

கோவை 'பேருந்து போக்குவரத்துத் தந்தை' ஜி.டி. நாயுடு, அவர்களிடம் உதவி பெற்று - நூறு பேருந்துகளுக்கு உரிமையாளரானவர் 'கோபாண்டு பஸ் சர்வீசு' என். வீராசாமி செட்டியார், கோவை கொங்கு சமூகப் பெரியவர் காங்கேயம் கே.ஜி. பழனிச்சாமி கவுண்டர் (சுயேச்சையாக நின்று 1955 இடைத் தேர்தலில் சட்டமன்ற உறுப்பினரானவர் இவர்)

இப்படி கோவை மாவட்டப் பெரியோர் பலரைப் பற்றிய செய்திகள் இதழை அணி செய்கின்றன.

சிங்கப்பூர், மலேயா சென்று திரும்பிய தந்தை பெரியார் 17.1.1955இல் சென்னைக் கடற்கரையில் பேசிய செய்தியும் குலூர் தோழர்கள் பங்கேற்ற செய்தியும் கவனத்துக்குரிய தனிச் செய்தியாகத் தடிப்பெழுத்தில் தரப்பட்டுள்ளன.

'கோவை - மேட்டுப்பாளையம் தந்த புதுமுகம்' என நடிகை விஜயகுமாரி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

'இரத்தக்கண்ணீர்', எதிர்பாராதது திரைப்படங்கள் பற்றிய திறனாய்வும் இவ்விதழில் வெளிவந்துள்ளன.

'கைத்தறியாளர் ஆதரவு வாரம்' - பற்றி அறிஞர் அண்ணா இவ்விதழில் எழுதியுள்ளார். 'கைத்தறித் தொழில்' என ஆசிரியர் மாணிக்கம் எழுதிய கட்டுரையும் உள்ளது.

'பாலு பதிப்பகம், குலூர், கோவை ஜில்லா' - என குலூர் முகவரியும் '30 தம்பு செட்டி வீதி, சென்னை - 1' எனச் சென்னை முகவரியும் கோவை முரசுக்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

இவ்விதழின் ஆசிரியர் பி. மீனாட்சி அம்மாள் கடந்த 1994ஆம் ஆண்டு குலூரில் இயற்கை எய்தினார்.

(2) அருள் முரசு (1970)

'கோவை முரசு' இதழைத் தொடர்ந்து 'அருள் முரசு' மாத இதழ் குலூரிலிருந்து 1970 வாக்கில் வெளிவந்துள்ளது.

குலூர் த. திருஞான சம்பந்தம் அவர்கள், தமது வள்ளலார் ஈடுபாட்டின் காரணமாக வெளியிட்ட மாத இதழ் இது.

'சித்திவளாக நூற்றாண்டு விழா மலர்' என (எண்பது காசு விலையில்) வெளிவந்த 1974 பிப்பிரவரி அருள்முரசு இதழ் மட்டுமே நம் பார்வைக்குக் கிடைத்தது. (வழங்கியவர் - 'மனித நேய அறக்கட்டளை' குலூர் வீரப்பனார்)

காந்திதாசன், ம. தமிழ்க்காவலன், இராசாக்கண்ணன், சு. சிவகாமசுந்தரி முதலிய பலரும் அருட்பாவின் சிறப்புகளைப் பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

வள்ளலார் ஈடுபாட்டின் மிகுதியால் குலூர் த. திருஞானசம்பந்தம் தம்பெயரை வடலூர் த. திருஞானசம்பந்தம் எனக் குறித்துள்ளார். இதழ் முகவரி இப்படித் தரப்பட்டுள்ளது.

வடலூர் த. திருஞானசம்பந்தம், ஆசிரியர், அருள்முரசு குலூர் (அஞ்சல்), கோவை.

(3) வைகறை (அறைகூவல்) (1978)

முதல் நான்கு இதழ்கள் 'அறைகூவல்' என வெளிவந்து, ஐந்தாம் இதழ் 'வைகறை' எனப் பெயர் மாறிய இதழ் இது.

மார்க்கியச் சிந்தனைக்கு ஒளியூட்டுவதில் கூடுதலான அக்கறை காட்டியது இவ்விதழ்.

1978 சனவரி முதல் 'அறைகூவல்' வெளிவந்தது. 'மே' முதல் 'வைகறை' என பெயர் மாறி வெளிவந்தது. மாதம் இரு முறையாக வெளிவந்த இதழ் இது.

காந்தியும் காங்கிரசும் (தொடர் கட்டுரை)

நேர்மையான காந்திய வாதிகளாய் இருங்கள்

திரைப்படத் திறனாய்வு (நிழல் நிஜமாகிறது)

சாயிபாபாவின் சாயம் வெளுக்கிறது.

இப்படிப் பல தலைப்பிலான கட்டுரைகள் 'வைகறை'யின் கூர்மையான பார்வைக்குச் சான்றுகளாய் வெளிவந்துள்ளன.

1978 இறுதியில் - இவ்விதழ் நிறுத்தப்பட்டது.

(4) குமரி (1979 - 80)

அண்மை ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டின் கவனத்தைக் கவர்ந்த

குலூர் இதழ்கள் இரண்டு. குமரி ஒன்று, வைகறை மற்றொன்று.

குலூர் தமிழடியான் அவர்களை ஆசிரியராகவும் குலூர் கு. நா. தமிழ்நெஞ்சன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு 1979 மே மாதம் ஓர் உருபா விலையில் வெளியான இதழ் குமரி பதிவு எண் : டி.என்.டி.ஆர்.யு 9.

“இந்தியத் துணைக் கண்டம் விடுதலை பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டு முப்பதாண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. ஆனால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்துத் தேசிய இனக் கீழ்த்தட்டு மக்களிடையே இன்னும் விடுதலைக் கதிரவன் ஒளிக்கதிர்கள் எட்டவே இல்லை”

‘குமரி’ முதலிதழ் (79 மே) ஆசிரியவுரை இப்படித் தொடங்குகிறது.

சிந்தனையாளன் ஆசிரியர் திருச்சி வே.ஆனைமுத்து, (அன்றைய) காந்தி காமராசு தேசிய காங்கிரசு தலைவர் குமரி அனந்தன், தென்மொழி இதழாசிரியர் பாவலர் ஏறு பெருஞ்சித்திரனார் முதலியோரின் வாழ்த்துரைகளோடு குமரி முதலிதழ் வெளியாகியுள்ளது.

கூநூர் மணிமாறன், காளாப்பூர் அரசு, புலவர் பெ. பழனிச்சாமி, கசந்தவாழ்வன் செந்தலை கவுதமன் முதலிய பலரின் எழுத்தோவியங்களோடு அடுத்தடுத்த இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன

சுந்தரபாண்டியன், சுயமரியாதைச் சூத்திரன் முதலிய பல பெயர்களில் குலூர் தமிழடியான் எழுதியுள்ளார்.

‘இலைச்சுருட்டு (பீடி), வெண்சுருட்டு (சிகரெட்)

புகைக்க அவன் ‘தி’ யைக் கயிற்றில்

கொண்டு வந்தான்...” (குமரி 79 திசம்பர் ப.19)

தனித் தமிழுணர்வு, பகுத்தறிவுப் பார்வை, மார்க்சியச் சிந்தனை இம்மூன்றும் இணைந்த கண்ணோட்டத்தில் இலக்கிய இதழாக வெளிவந்த குமரி 1980 ஆம் ஆண்டில் ஓய்வு பெற்றது.

(5) கலைப்பித்தன் (1994)

குலூர் கலைப்பித்தன் - பாடலாசிரியராகத் திரையுலகில் நுழைந்து, திரைப்படத் தயாரிப்பாளராக வளர்ந்தவர்.

கலை, இலக்கிய இதழொன்றைத் தமது பெயரிலேயே அவர் வெளியிடத் தொடங்கினார்.

இலெனின், பெரியார், பாரதி, பாரதிதாசன், அண்ணா, பாலன் முதலியோரின் சிந்தனைத் துளிகள் ஆங்காங்கே மின்னலிட சிறுகதை, நாடகம், கவிதை, முதலிய படைப்புகளைத் தாங்கி கலைப்பித்தன் இதழ் குலூரிலிருந்து 1994 ஆகஸ்டு முதல்நாளில் வெளிவரத் தொடங்கியது.

(6) சிறகுகள் (1995)

பெண் ஒருவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு குலூரிலிருந்து வெளிவந்த முதல் இதழ் - கோவை முரசு. குலூர் மீனாட்சி அம்மாள் அதன் ஆசிரியர்.

குலூர் புவனேசுவரி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு கோவையிலிருந்து வெளிவந்த இதழ். 'புதிய தலை முறை'

அந்த வரிசையில் பெண் ஆசிரியரால் குலூரிலிருந்து வெளிவரும் இதழ் 'சிறகுகள்'. பிரேமலதா எழிலரசு இதன் ஆசிரியர்.

செந்தலை நகுவதமன் நேர்முகம், சு. அழகேசன் சிறுகதை. தமிழ்மணி குறுக்கெழுத்துப்போட்டி, கு.ச. எழிலரசு அறிவியல்கட்டுரை, கு.இர.சிவராசு தன்னம்பிக்கைக் கட்டுரை, கு.ச. தமிழரசன் குலூர் கபடி வரலாறு, கோ. சந்திரமோகன் சிறுவர்கதை, ஆ. குமரேசன் இலக்கியக் கட்டுரை, விசயராணி, வைதேகி, செவ்வேள், சி. அண்ணாதுரை, வே.வீரமணி, செல்வராசு, சதீசகண்ணன், பூவை இராசேந்திரன், கவிதைகள் ஆகியோரின் சேனீவாசன், செந்தில், பாண்டியன், சோசப்பு துணுக்குகள் - எனப் பல்கலை இதழாக வெளிவந்துள்ளது சிறகுகள்.

குலூர் நூல்கள் - படைப்பாளிகள்

அ. குலூர் பதிப்பகங்கள்

(1) குலூர் - பாலு பதிப்பகம்

எஸ்.பி.மீனாட்சியம்மாள் எழுதி 'கற்கோட்டையில் காதல்', 'பாசவலை' என இருகதை நூல்கள் வெளிவந்த செய்தியை, கோவைமுரசு 1995 சனவரி இதழால் அறியமுடிகிறது. குலூர் பாலு பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூல்கள் இவை

'பாசவலை' நூலுக்கு அறிஞர் அண்ணா முகவுரை எழுதியுள்ளதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

குலூர் அகம்படியர் வாலிபர் சங்க சார்பில் சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் வரலாறு 1939 இல் வெளியானது. ஆசிரியர் எஸ்.ஏ. மாணிக்கம் எழுதிய நூல் இது.

(2) குலூர் - சுத்த சன்மார்க்க சபை.

இவ்வமைப்பின் சார்பில் குலூரிலிருந்து இரு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

அருட்பெருஞ்சோதி அகவல் மலர் - என்னும் நூல் 1975 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

வாழ்வை உயர்த்தும் வள்ளல் பெருமாள் - என்னும் நூல் 10.2.1979 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இரு நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளவர் ததிருநானசம்பந்தம்

(விரிவான செய்தி - ஏடு போற்றும் குலூர்)

(3) குலூர் - செவ்வானம் புத்தக நிலையம்

தோழர் அவள்ளுவராசன், தம் செவ்வானம் புத்தக நிலையத்தின் மூலம் இருநூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

புலவர் சி. இராசியண்ணன் கனல் , ஆதி என்னும் புனை பெயர்களில் இந்நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கிழைக்காற்று - என்பது மார்க்சிய மெய்யியலைப் பாவடிவில் விளக்கும் புதுமுயற்சி. 1979 இல் வெளியானது இந்நூல்.

தமிழில் இயங்கியல் - தொல்காப்பியத்தை மார்க்சிய இயங்கியல் நோக்கில் பார்க்கும் - புதுமுறை ஆய்வுநூல். 1982இல் வெளியான நூல் இது.

ஆ. குலூரின் படைப்பாளிகள்

குலூர் ப.குணசேகரன் - வாழ்நாள் காப்பீட்டுக் கழகத்தில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற உயர் அலுவலர். இப்போது கோவை முத்தமிழ் மன்றத் தலைவராகப் பொறுப்பு வகிப்பவர். கலை, அறிவியல் தொடர்பான பல நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார்.

க.அ.புவனேசுவரி எழுதிய அன்னார் வரலாறு குலூரிலிருந்து 1990இல் வெளியானது.

குலூர் மருத்துவர் இராசேந்திரபிரசாத் எழுதிய 'உணவு மருத்துவம்' என்னும் நூல் கண்ணதாசன் பதிப்பக வெளியீடாக 1994 இல் வெளிவந்துள்ளது.

குலூர் க. உலகநாயகி எழுதிய பாடல் 'ஒலிம்பிக் ஒப்பாரி' குனியர் விகடன் 26.8.1992 இதழில் முதற்பரிசு பெற்றுள்ளது.

வணிகத் துறையிலும் பொதுவாழ்விலும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள கு.ரா. சுப்பிரமணியம் - தி.மு.க. பாடல்கள் (1986) போர்க்களத்தின் புதிய கருவிகள் (1992) முதலிய வெளியீடுகள் சிலவற்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

முதுபெரும் தலைமையாசிரியர் டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் 1995 - 1958 ஆம் ஆண்டுகளில் முதல்வகுப்பு முதல் பதினொன்றாம் வகுப்புவரை கணிதப் பாடநூல்கள் எழுதியுள்ளார். அதே ஆண்டுகளில் 1 முதல் 5 வகுப்பு வரையிலான தமிழ்ப்பாட நூல்களும் இவர் பெயரிலேயே வெளியாயின. 'சுதந்திர வாசகம்' என்பது நூல்களின் பெயர்.

கு.ர. தங்கவேலு, அவர்கள் கொங்கு மண்டலத்தின் வறட்சியை நிரந்தரமாக நீக்கிட...! என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

செந்தலை ந. கவுதமன் எழுதிய கட்டுரை தொழில் வளர்ப்போம் துயர்துடைப்போம் எனும் தலைப்பில் எட்டாம் வகுப்புத் தமிழ்ப்பாட நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது (1990) 'பாரதிதாசனும் பகுத்தறிவும்' என அவர் எழுதியுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரை 'பாரதிதாசன் மாந்தநேயம்' எனும் தொகுப்பு நூலாக 1992 இல் வேலூரிலிருந்து வெளியாகியுள்ளது.

குலூர் கலைப்பித்தன் எழுதிய நூல் தேவர்காவியம். பசும்பொன் முத்திராமலிங்கத்தேவர் வரலாற்றைப் பாவடிவில் கூறும் இந்நூலை, குலூர் புனிதா பதிப்பகம் 1992ல் வெளியிட்டுள்ளது.

இ. குலூர் மலர்கள்

குலூரிலிருந்து இதுவரை ஏழு சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

- (1) குலூர் சிவன் கோவில் திருக்குட நீராட்டு மலர் (1971)
 - (2) அருட்பெருஞ்சோதி அகவல் மலர் (1975)
 - (3) இதய காணிக்கை எஸ்.ஆர்.எஸ். மண்டபத் திறப்புவிழா மலர் (1980)
 - (4) குலூர் நுகர்வோர் கருத்தரங்கு சிறப்பு மலர் (1990)
 - (5) பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர் (1990)
 - (6) எஸ்.ஏ.எஸ். எழுபதாம் ஆண்டு நிறைவு மலர் (1993)
 - (7) ஆர்.வி.எஸ். பத்தாண்டு நிறைவு மலர் (1994)
- (விரிவான செயதி : ஏடு போற்றும் குலூர்)

செய்திகளின்சாரம் :

குலூர் வெளியிட்ட நூல்கள்

புலவர் சி. இராசியண்ணன்	- கிழைக்காற்று
"	- தமிழில் இயங்கியல்
க.அ. புவனேசுவரி	- அன்னூர் வரலாறு

குலூர் படைப்பாளிகள்

எஸ்.பி. மீனாட்சி அம்மாள்	- கற்கோட்டையில் காதல் (புதினம்)
"	- பாசவலை(புதினம்)
எஸ்.ஏ. மாணிக்கம்	- சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் வரலாறு
டி.ஆர்.திருவேங்கடசாமி நாயுடு	- சுதந்திர வாசகம் (பாட நூல்கள்)
ததிருஞானசம்பந்தம்	- வாழ்வை உயர்த்தும் வள்ளல் பெருமாள்
சூரா. சுப்பிரமணியம்	- தி.மு.க.பாடல்கள்
"	- போர்க்களத்தின் புதிய கருவிகள்

- சூ.ர. தங்கவேல் - கொங்குமண்டலத்தின்
வறட்சி...
- ப. குணசேகர் - கலை, அறிவியல் நூல்கள்
- சூலூர் கலைப்பித்தன் - தேவர் காவியம்
- பதிப்பாசிரியர்**
- புலவர் கா.சு. சண்முகம் - சிவன் கோவில் திருக்குட நீராட்டு
விழா மலர்
- புலவர் ந. கவுதமன் - பாவேந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர்
- சூலூர் வரலாறு

தமிழ்ப் பெயர் வரலாறு

முதாதையர் பெயரை வைப்பதே முந்தைய வழக்கம். பெயரைக் கொண்டே முன்பு பிறந்த இடத்தை அறிந்துவிட முடியும். 'நட்சத்திரம்' பார்த்துப் பெயர் வைப்பது - அண்மை நாளில் ஏற்பட்ட விபத்து.

வெள்ளிங்கிரி, மருதாசலம், ஆறுச்சாமி அம்மணி, பட்டியப்பன், சென்னிமலை, திருமூர்த்தி - இவை கொங்கு நாட்டிற்கே உரிய பெயர்கள்.

தங்கவேல்	இராயப்பன்	வடிவேல்
முத்துவேல்	நஞ்சப்பன்	குமரவேல்
மணி	வீரமுத்து	குமரவடிவேல்
காளிமுத்து	வீரப்பன்	மாசிலாமணி
மாரிமுத்து	ஆறுமுகம்	முனியப்பன்
முத்துக்கருப்பன்	சின்னையன்	பழனியம்மாள்
அங்கப்பன்	வையாபுரி	நாச்சம்மாள்
அங்கண்ணன்	நாச்சிமுத்து	வள்ளி
பழனியப்பன்	அண்ணாமலை	வள்ளியாத்தாள்
சின்னத்தம்பி	கிட்டான்	குப்பாத்தாள்
பேச்சியண்ணன்	எழுவணன்	கருப்பாத்தாள்

கருப்பண்ணன்	முருகன்	அங்காத்தாள்
பேச்சிமுத்து	செல்லப்பன்	வீரம்மாள்
தங்கமுத்து	பெருமாள்	மாசிலாள்

நெடுங்காலமாகச் குலூரில் வழங்கப்பட்டுவரும் நல்ல தமிழ்ப் பெயர்கள் இவை.

பெற்ற குழந்தைக்குப் பெயர் வைக்கும் உரிமையைப் புரோகிதரிடம் தரத் தொடங்கிய பின்பே - வேற்றுமொழிப் பெயர்கள் குலூரிலும் களைகளாய் முளைவிட்டன.

திருநாவுக்கரசு, திருஞான சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் நால்வரும் - சைவ சமய எழுச்சிக்குக் காரணமான சமயக்குரவர்கள்.

இருந்தும், மதப்பற்று மிகுந்தோராகக் காட்டிக் கொள்ளும் சில பிரிவினர் மேற்குறித்த பெயர்களை ஏறெடுத்தும் பார்க்க மாட்டார்கள்

சமயப்பற்றைக் கூட சமற்கிருதமாக வெளிபடுத்துவதில் தான் அவர்களுக்கு ஆர்வம்.

தமிழ்ப் பெயர்கள் வடமொழிப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டு, தமிழின் அடையாளம் சிதைக்கப்பட்டது.

மலர்க்கொடி - 'புஷ்பலதா' ஆனது.

கருப்பாத்தாள் - 'சியாமளா' ஆனது.

ஆறுமுகம் - 'சண்முகம்' ஆனது.

பொன்னரசன் - 'கனகராஜ்' ஆனது.

தமிழ்ப் பெயர்கள் யாவும் வடமொழிப் பெயர்களாய் உருமாற்றப்பட்டன. நட்சத்திரம், சாதகம் என அமைதி கூறி - வடமொழிக்கு வால் பிடித்த வைதீகம், தமிழைச் சவக்குழியில் தள்ளப்பார்த்தது.

தன்மான இயக்க எழுச்சிக்குப் பின்பே - நமது குழந்தைக்குப் பெயர் வைக்க மதத்தரகன் எதற்கு? என மக்கள் சிந்திக்க தலைப்பட்டனர்.

குடும்பப் பெரியோரை நினைவுப்படுத்திப் பெயர் வைக்கும் பழைய முறைக்கு உயிருட்டினர்.

அறிவும், உணர்வும் தரும் பெயர்களைக் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டினர்.

நா. கா. திராவிடமுத்து, கு. நா. நெடுமாறன், திராவிடமணி, வி.கோ.வெற்றிவேல், குப. முத்துவேலன், குகலைச்செல்வன் எனத் தமிழ் மணம் கமழும் குலூரில் 'மகேஷ்', ரமேஷ், சுனிதா, ஸ்வப்னா என 'இறக்குமதிச் சரக்குகள்' நுழையப் பார்க்கின்றன.

சிந்தனையோட்டத்தையும், காலமாற்றத்தையும் குலூரில் உலவும் பெயர்களை வைத்தே உணர்ந்து கொண்டு விட முடியும்.

ஈரோட்டில் நடந்த சுயமரியாதை சமதரும வேலைத் திட்டக் கூட்டத்திற்குச் - குலூரிலிருந்து சென்று வந்தோரில் ஆசிரியர் கிருட்டிணன் ஒருவர்.

ஈரோட்டுக் கூட்டத்தின் எதிரொலியை ஆசிரியர் கிருட்டிணன் குழந்தைகளுக்கு வைத்த பெயர்கள் மூலமே உணர்ந்து கொண்டுவிடலாம்.

நாத்திக சமதருமன் முதல் மகனின் பெயர் (1934)

இலெனின் இளைய மகனின் பெயர் (1940)

தன்மான இயக்க முன்னணி வீரர் குலூர் ந. அருணாசலம் - சிவபாக்கியம் இணையர் தம் குழந்தைகளுக்கு வைத்துள்ள பெயர்கள் இவை.

அ. கனிமொழி அ. தமிழணங்கு

அ. பைந்தமிழ் அ. முத்தமிழ்வேந்தன்

அ. செந்தமிழ் அ. வண்ணத்தமிழ்

கொள்கையுணர்வைக் குருதியோட்டமாக ஏற்றுக் கொண்டு - தமிழ்ப் பெயர் தாங்கியோரைக் குடும்பம் குடும்பமாகச் குலூரில் காணமுடியும்.

தம் குழந்தைகளுக்குச் குலூர் வந்த தலைவர்கள் - பெயர் வைத்த குழலை நினைவு கூர்ந்து நெகிழ்ந்து போகும் குடும்பங்கள் குலூரில் நிறைய உண்டு.

குடிய பெயர்கள்

குட்டிய தலைவர்

1. அ. அல்லி	அறிஞர் அண்ணா
2. கனிமொழி	அறிஞர் அண்ணா
3. அ. இளங்கோவன்	கலைஞர் மு.கருணாநிதி
4. ப. தமிழ்ச் செல்வி	அறிஞர் அண்ணா.
5. க. மணிமேகலை	அறிஞர் அண்ணா
6. வே. பாண்டியன்	அறிஞர் அண்ணா
7. அ. செந்தமிழ்	நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன்
8. அ. பைந்தமிழ்	கலைஞர் மு. கருணாநிதி
9. கு.மு.பூங்குன்றன்	கலைஞர் மு. கருணாநிதி
10. வே. வீரமணி	கலைஞர் மு. கருணாநிதி
11. அ. தமிழணங்கு	சி.பி.சிற்றரசு
12. கு.மா.அண்ணாதுரை	கு.ல.நஞ்சப்பர்

இப்படி நீண்டு வளரும் பட்டியல் குலூரின் ஒவ்வொரு தெருவிற்கும் உண்டு. தமிழ்செல்வி, மணிமேகலை, அன்பழகன், அண்ணாதுரை, வீரமணி, பன்னீர்செல்வம், கருணாநிதி - இவை குலூரில் மிகுதியாக வைக்கப்பட்ட பெயர்கள். தீல்பன், பிரபாகரன் இவை இப்போது குலூரில் செல்வாக்கு பெற்றுள்ள பெயர்கள்.

குலூர்த் தமிழ்

கலப்புத் தமிழில் பேசிப் பழகியோர்க்கு - எதிர்காலத்தில் உள்ளூர்த்தமிழே புரியாமல் போகலாம். எச்சரிக்கையோடு இதோ ஒரு சிறு பட்டியல். இவை குலூர் பேச்சுவழக்கு.

அப்பத்தா	- அப்பாவைப் பெற்ற தாய்
அப்பாரு	- அப்பாவின் அப்பா
அம்மையா	- அம்மாவின் அம்மா
அப்புச்சி	- அம்மாவின் அப்பா

அம்பளி	-	கூழ்
அம்மணி	-	இளம்பெண்களை அழைக்கும் சொல்
ஆத்தா	-	முதிய பெண்களை அழைக்கும் சொல்
அறமாச் சின்னது	-	மிகவும் சிறியது
அண்டக்கொடுத்தல்	-	அண்டி வாழ இடம் கொடுத்தல்
அக்கட்டால	-	அந்தப்பக்கம்
இக்கட்டால	-	இந்தப்பக்கம்
கடுப்பான்	-	சட்டினி
சோறுஉண்கிறியா	-	சாப்பிடுகிறாயா?
பொழுதோட	-	மாலையில்
கோழிசுப்புட	-	விடியல்நேரம்
கவுரதை	-	தலைக்கணம்
தண்ணிவாக்கறது	-	குளிப்பது
தலைவாருதல்	-	சீவுதல்
நோன்பி	-	திருவிழா/பண்டிகை
வட்டில்	-	சாப்பிடும் தட்டு
சுண்டாசட்டி	-	மண்ணால் செய்யப்பட்ட கையளவு சட்டி
தட்டசட்டி	-	பானையை மூடும் மேல் தட்டு
விளக்கு பொருத்தி வை	-	விளக்கேற்று
சிறுகால்	-	கழுதை
கண்டால சாக்கு	-	கழுதை மேல் பாரம் ஏற்றப் பயன்படும் சாக்கு
உசக்கல்	-	குளத்தில் ஊறிக்கசியும் நீர் ஓடும் வழி
ஞாயம்பேசுதல்	-	உரையாடுதல்
ஓரியாடுதல்	-	வீம்பாகச் சண்டையிடுதல்
மரத்தட்டம்	-	மரத்தால் ஆன தட்டு

அகப்பை	- தேங்காய்ச் சிரட்டையில் குச்சி செருகிய கரண்டி
துடுப்பு	- கூழ்கிண்ட உதவும் மரம் அல்லது மூங்கிலால் ஆன நீண்ட பட்டை
வாய்கொப்புளித்தல்	- பஸ்துலக்குதல் (வாய் கொப்புளிக் கட்டுவா. சோறு உண்கலாம்)
பிப்பி	- நாதசுரம் (பிப்பி ஊதறவரு எங்கே?)
தூக்குபோசி	- கைப்பிடி உடைய சாப்பாட்டுப் பாத்திரம்
பேனம்	- தின்பண்டம் அல்லது தினி (ஒரு பேனம் வச்சிருக்கேன் வா)
மயிர்வெட்டுதல்	- கிராப் (மயிர்வெட்டிட்டு வந்தால் தண்ணி வாத்துகிட்டு உள்ளே போ)
சிரக்கி	- நாவிதர்
வெளுக்கிறவர்	- வண்ணார்
சிரைக்கிறகடை	- சலூன்
துறப்பு	- பூட்டு
துறப்புக்கை	- சாவி. (இரவாரத்தில் துறப்புக்கை வச்சிருக்கேன் எடுத்து வா)
எருக்குழி	- குப்பை கொட்டும் குழி
இண்டாலம்	- கழுதைமேல் பாரம் ஏற்றும் இருதலை முடிச்சு
கண்ணு,சாமி,ராசா, தொரையா	- இளையோரை அழைக்கும் விளிப்புச் சொற்கள்
சீராடுதல்	- கோபித்துக் கொள்ளுதல்
சிறுக்கால்தடம்	- ஒற்றையடிப்பாதை
குக்கு	- உட்கார்
குறியாப்பு (குறிஎதிர்ப்பு)	- பெற்ற பொருளை அதே அளவில் திரும்பத் தருவது

பண்ணங்கண்ணு - பொதுவாகக் கால்நடைகளையும்
குறிப்பாக எருமைகளையும் குறிப்பது (நாலு பண்ணங்கண்ணு
இருந்தால் போதும்)

செலவு - மளிகைச் சாமான்

சக்குடி - மணித்தக்காளி

கொங்காடை - சாக்குத் துணியைக் குடைமாதிரி
கவிழ்த்துக் கொள்வது

சீமாறு - துடைப்பம்./விளக்குமாறு

அய்சாபைசா - சிறிய தொகை

குழுக்கு கூட்டுதல் - சண்டைக்கு ஆள் சேர்த்தல்

கூமாச்சி - கூம்பு

மசையன் - எதையும் நம்பும் இயல்புடையவர்

வக்கணை - கிண்டல்/நுட்பம்

சச்ச வெற்றிலை - இரண்டாம்தர வெற்றிலை

வடலி வெற்றிலை - கீழே வெடித்து வரும் வெற்றிலை

ரக்கிரிசாறு - அகத்திக் குழம்பு

புட்டு - இட்டிலி

நீச்சத்தண்ணி - நீராகாரம்

மொழிப் போர் வீராங்கனையர்

அங்கமுத்து அம்மையார் - மீனாட்சி அம்மையார்

சென்னை தங்கசாலைத் தெருவில் இருந்த இந்து தியாலசிகல் உயர் நிலைப்பள்ளியின் முன் இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்தது.

மகளிர் மறியல் 14.11.1938 முதல் அதே பள்ளி முன் தொடர்ந்தது.

4.9.1939 ஆம் நாள் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் செந்தமிழ்ச் செல்வி, இராசம்மாள் என்னும் இரு கைக் குழந்தைகளுடன் ஈடுபட்டுச் சிறை சென்றவர் மீனாட்சியம்மாள் அப்போது இவர் வயது இருபத்திரண்டு.

இவரது மாமியார் அங்கமுத்து அம்மையாரும் உடன் சிறை சென்றார்.

அங்கமுத்து அம்மையார் - ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றியவர். தன்மான இயக்கத்தில் தீவிரப் பற்றுடையவர், மேடைப் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தவர். மாமியார் அங்கமுத்து அம்மையாரின் வழிகாட்டுதலும் தூண்டுதலுமே சூலூரிலிருந்த மீனாட்சி அம்மையாரைச் சென்னை வரை அழைத்துச் சென்றன; இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட மறியலில் ஈடுபடவைத்தன; சிறை செல்லவும் துணிவு தந்தன.

சென்னை நீதி மன்றத்தில் மறியல் போராட்ட வீராங்கனையர் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

இளவயது மீனாட்சியம்மையாரைப் பார்த்து வழக்கறிஞர் கேட்டார்.

"ஏம்மா! 22 வயதில் இரண்டு குழந்தைகளோடு சிறை செல்லனுமா? மன்னிப்புகேட்டு ஊருக்குப் போ அம்மா"

வந்த குரலைக் கேட்டு நீதிமன்றம் அதிர்ந்தது.

"உனக்கு ஏன் இந்த வேலை? வீட்டுக்குப் போறதுக்காகவா நாங்கள் கோயமுத்தூர்லேருந்து இங்கே வந்திருக்கோம்! நாங்கள் செயிலுக்குப் போவதைப் பற்றி நீ கவலைப் படவேண்டாம். உன் வேலையைப் பார்"

மீனாட்சியம்மாளின் மாமியார் அங்கமுத்து அம்மையார் குரல்தான் அப்படி ஒலித்தது.

மன்னிப்புக் கேட்கச் சொன்ன வழக்கறிஞர் வாயடைத்து நின்றார்.

‘ஆறுமாதம் சிறைத்தண்டனை’ என்று நீதி மன்றம் அறிவித்தது. மீனாட்சி அம்மையார், இரு குழந்தைகளுடனும் மாமியார் அங்கமுத்து அம்மையாருடனும் வேலூர்ச் சிறையில் (‘சி’ வகுப்பில்) அடைக்கப்பட்டார். இரண்டரை மாதத்திலேயே அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டனர்.

தொடர்வண்டியிலேயே வேலூரிலிருந்து ஈரோடு வந்தனர். பெரியார் வீட்டில் தங்கியிருந்தனர். அங்கிருந்து குலூருக்கு வந்து சேர்ந்தனர். திருப்பத்தூர், வேலூர், ஈரோடு முதலிய இடங்களில் இவர்களுக்கு வரவேற்பும் பாராட்டும் தன்மான இயக்கத் தோழர்களால் தரப்பட்டன.

அம்மையாரின் துணைவர் மாணிக்கம் குலூரின் திராவிடர் கழகத் தோழர்களில் ஒருவர். பள்ளி ஆசிரியர். ‘மாணிக்க வாத்தியார்’ என்று இன்றும் குலூர் மக்களால் நினைவு கூரப்படுபவர்.

‘கோவை முரசு’ எனும் மாத இதழைத் தம் துணைவியார் மீனாட்சி அம்மானைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்டு வந்தவர் இவர். மாமியார் அங்கமுத்து அம்மையார் இறந்த பின்பே கோவை முரசு இதழ் வெளியீட்டு முயற்சி.

58 வயதில் ஆசிரியர் மாணிக்கம் மறைந்தார்.

1994 பிப்பிரவரியில், மீனாட்சி அம்மாள் (77 வயதில்) குலூரில் நிறைவாழ்வு கண்ட மகிழ்வுடன் முடிவெய்தினார்.

‘கற்கோட்டையில் காதல்’

‘பாசவலை’ முதலிய புதினங்கள் மீனாட்சி அம்மையார் பெயரில் வெளி வந்ததுள்ளன. துணைவியின் பெயரில் துணைவர் மாணிக்கம் எழுதிய நூல்கள் இவை.

மாணிக்கம் இவருடைய அத்தை மகன. மனாட்சி அம்மையாரின் சொந்த ஊர் பேரூர். பதினேழு வயதில் திருமணம்.

சென்னை இந்தி எதிர்ப்பு மறியலுக்கு (1939-இல்) சென்ற

போது - கணவர் மாணிக்கம் செலக்கரச்சலில் ஆசிரியராக இருந்தார்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர் ஆசிரியர் அங்குமுத்து அம்மையார். அவரது ஈடுபாட்டின் மூலமே மகன் மாணிக்கமும், மருமகள் மீனாட்சி அம்மையாரும் கருத்துச் செழுமை பெற்றனர்.

ஆசிரியப் பயிற்சித் தேர்வெழுத ஈரோடு சென்ற போது மீனாட்சி அம்மையார் பல நாள்கள் தொடர்ச்சியாக பெரியார் வீட்டில் தங்கியுள்ளார்.

“வீடா அது... அரண்மனை! எப்பவும்

அன்ன சத்திரம் மாதிரி 60, 70 பேருக்குச் சாப்பாடு

நடந்து கொண்டிருக்கும் நாங்க எப்ப ஈரோடு

போனாலும் பெரியார் வீட்டில்தான் தங்குவோம்”

பழைய நினைவுகளைப் பசுமையாக நினைவு கூர்கிறார் அம்மையார்.

1972இல் பெரியார் குலூர் வந்தபோது ‘மீனாட்சியை அழைத்து வாங்க’ என அற்புதசாமியை அனுப்பியுள்ளார்.

‘ஜின்னிங் பேக்டரி வேலைக்குப் போயிட்டு, அப்படியே

மகளைப் பார்க்க பூளைமேடு கன்னியாகுருகலம்

போயிருக்காங்க அவங்க’

மீனாட்சி அம்மையார் வீட்டில் இல்லாத செய்தியைப் பெரியாரிடம் கூறினார் குலூர் அற்புதசாமி.

அடுத்த சில மாதங்களில் பெரியார் இறந்த செய்தி தமிழ்நாட்டையே உலுக்கியது.

‘எங்க தலைவரு குலூருக்கு வந்து பார்க்க விரும்பியும்

பார்க்க முடியாத பாவியா போயிட்டேனே”

மீனாட்சி அம்மையார் சோகம் மாற நெடுநாளானது.

1938 இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் நினைவுகளை - 55 ஆண்டுகள் கடந்த பின்பும் பசுமை மாறாமல் மீனாட்சி அம்மையார் நினைவு கூர்வார்.

வேலூர் சிறையில் இவர்கள் இருந்த போது, எஸ்.இராமநாதன் மனைவி ரோசம்மாளும் இவர்களோடு 'சி' வகுப்பு அறையில் இருந்தாராம்.

வேலூர்ச் சிறையில் பாடிய இந்தி எதிர்ப்புப் பாடலை இறுதிக் காலம் வரை மீனாட்சியம்மையார் இசையோடு பாடிக் கொண்டிருந்தார்.

இந்திச் சனியன் வருதுங்கோ, எழுந்து வாருங்கோ!

செந்தமிழ் மந்தையில் புகுதுங்கோ, திரண்டு வாருங்கோ!

மண்டலமெல்லாம் ஆண்ட தமிழ்மொழி மறுகி நிக் குதுங்கோ!

அண்டையி லுள்ள பண்டை மொழிகள்வாய் அடைச்சு நிக் குதுங்கோ!

ஆரியர் மறைவில் இருந்தே ஆட்டுறார் அதுதான் ஆட்டமுங்கோ!

அரசியல் வடவர் துரோகியர் போடும் அதுதான் தாளமுங்கோ!

திராவிடக் கழகக் கூட்டம் குலூரில் நடக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் மீனாட்சி அம்மையார் பாடலும் இடம்பெறுவது அக்கால வழக்கம்.

அந்தப் பாடல்களையும் இறுதிக் காலம் வரை பொழுது போக்காகப் பாடிக் கொண்டிருப்பார். அந்தப் பாடல்களில் ஒன்று:

ஓடும் மடத் தலையில் - கொக்கு

உட்கார்ந் திருக்கையிலே

ஓட்டித் துரத்த வந்தார் - தமிழா

உன்றன் இராமசாமி!

பெரியார் தலைமையிலே - உரிமை

பெறுவோம் நாம் தமிழா!

எதிரிகள் ஆட்டமென்ன? - தமிழா

இன்னும் உறக்கமென்ன?

ஆறுமாதம் சிறைத் தண்டனை வழங்கிய சென்னை நீதி மன்றம் 2 1/2 மாதத்திலேயே இவர்களை வேலூர்ச் சிறையிலிருந்து விடுவித்துவிட்டது என்பதில் அம்மையாருக்கு இறுதிக்காலம் வரை வருத்தம்.

மொழிப் போர் தியாகி உதவித் தொகை உருபா இருநூற்றைம்பது 1985-இல் தான் இவருக்குக் கிடைத்தது.

ஆசிரியர் மாணிக்கம்

சூலாரின் முதல் இதழாசிரியர் திரு. மாணிக்கம். இவர் நடத்திய இதழ் 'கோவை முரசு'

1938 இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் பங்கேற்ற ஆசிரியர் அங்கமுத்து அம்மையாரின் புதல்வர் இவர்; மீனாட்சி அம்மையாரின் கணவர்.

பள்ளி ஆசிரியராகத் திகழ்ந்த மாணிக்கம் இராசிபாளையம், செலக்கரச்சல், அரகூர் முதலிய ஊர்களில் பணியாற்றியுள்ளார்.

அரகூர் பள்ளி ஆசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின், 'கோவை முரசு' இதழாசிரியராசியரானார். அதற்கு முன் அவர் துணைவியார் மீனாட்சி அம்மையாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'கோவை முரசு' வந்து கொண்டிருந்தது.

கருஞ்சட்டை வீரராக வலம் வந்த இவர், இறுதிவரை மாறாத சுயமரியாதை வீரராக விளங்கினார்.

ஆசிரியர் மாணிக்கம் சேகரித்து வைத்திருந்த அரிய நூல்களும் 'கோவை முரசு' இதழ் தொகுப்புகளும் - தீ விபத்தொன்றில் முற்றாக அழிந்துவிட்டன.

'அண்ணா அறிவு நூல் நிலையம்' என்பது சூலாரில் இவர் நடத்திய நூலகம்! நூலகமே அறியாமைத் தீக்குப் பலியான செய்தி, அறிவுலகத்தை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

'சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் வரலாறு' எழுதியதன் மூலம் - சூலாரின் வரலாற்றுணர்விற்கு வளம் சேர்த்தவர் இவர்.

கருப்பண்ணதேவர், எஸ்.எல்.எஸ். மணியம், சின்ன அழகப்ப தேவர், திருமூர்த்தி பிள்ளை, குருசாமி - முதலியோர் அப்போது சூலார் சுயமரியாதை இயக்கப் பணிகளில் முன் நின்றவர்கள். இவர்களோடு இணைந்து பணியாற்றிய பலருள் மாணிக்கமும் ஒருவர்.

செந்தமிழ்ச் செல்வி, திராவிடமணி, சரோசா என மூன்று பெண் மக்களும் பாலகப்பிரமணியன், இராதாகிருட்டிணன் எனும் இரண்டு ஆண் மக்களும் - மாணிக்கம் மீனாட்சி அம்மையாரின் மக்கட் செல்வங்கள்.

மொழிப் போர் தியாகி இரா. வெங்கடாசலம் - 'தண்ணிகட்டி' அங்கப்பன்

1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் ஈடுபட்டுக் கோவைச் சிறையில் தண்டனை பெற்றவர் இரா. வெங்கடாசலம்.

துணைவியார் பெயர் வெ. கருப்பாத்தாள் மகள் திலகமணி, மகன் பரணன் இருவரும் இவர்களின் மக்கட் செல்வங்கள்.

சிங்காநல்லூர் வசந்தா பஞ்சாலையில் பணியாற்றி வந்த இவர் - உதய சூரியன் படிப்பகத்தை உருவாக்கியோரில் ஒருவர்.

வெங்கடாசலம், 'தண்ணிகட்டி' அங்கப்பன் இருவரும் - பல்லடத்தில் 28. 7. 1964ஆம் நாள் இந்திக் கொடும்பாவியை எரித்த காரணத்தால் சிறை செய்யப் பெற்றனர்.

2. 8. 1974 ஆம் நாள் இம் மண்ணுலக வாழ்வை நீத்தார் வெங்கடாசலம். அங்கப்பனும் புகழ் வாழ்வு வாழ்கிறார்.

சு.இரா. வெங்கடாசலம்

அங்கப்பன்

பாவேந்தச் குலூர்

புரட்சிப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - குலூரோடு நெடுங்காலத் தொடர்புடையவர். பாரதிதாசன் நிதியளிப்பு விழா 20-7-46ஆம் நாள் சென்னையில் நிகழ்ந்தது. அறிஞர் அண்ணா எடுத்த முயற்சி இது.

பாவேந்தர் நிதிக்குச் குலூர் திரட்டியளித்த தொகை 165 உருபா. முன்னாள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கு.அ. சுப்பிரமணியம் எஸ்.ஆர். பழனியப்பதேவர் மைந்தர் கு.ப. சுப்பிரமணியம் இருவரும் குலூரில் பாவேந்தர் நிதிக்குத் தொகை திரட்டினர்.

மிக அதிகத் தொகையாகப் பதினைந்து உருபா வழங்கியவர் குலூர் எஸ்.வி. இராமசாமித் தேவர். அடுத்து பத்து உருபா வழங்கியவர் எஸ்.என். அற்புதசாமி.

அப்போது ஒரு பவுன் விலை இருபது உருபா தான்! அற்புதசாமி, எஸ்.ஏ.எஸ் முதலிய குலூர் பெருமக்கள் பலரும் சென்னை நிதியளிப்பு விழாவிலும் பங்கு கொண்டனர்.

கங்கை - காவிரி இணைப்புத் திட்டம் :

தமிழகத்தில் வறட்சி! வடமாநிலங்களில் வெள்ளம்! ஆண்டு தோறும் சுழன்று வரும் துயரம் இது. வறட்சியும் வெள்ளமும் மாறுவதற்கு - கங்கை காவிரி இணைப்புத் திட்டம் ஒன்றே நிரந்தரத் தீர்வு தரும்.

அறிஞர் தகதூர் என்பவர் கங்கை, காவிரி இணைப்புத்திட்டம் பற்றிய விவர அறிக்கையை அரசின் பார்வைக்கு வைத்தார்.

அந்த அறிக்கையை,

'கங்கை காவிரி இணைப்புத் திட்டம்'

'பூமாலை நீர்த் திட்டம்' என்ற பெயரில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆயிரக் கணக்கில் அச்சிட்டுச் சொந்தச் செலவில் பரப்பினார் குலூர் திரு. எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்.

கலை வாழ்வு

கதை படிப்பதும் பசனை பாடுவதுமே குலூரின் முந்தைய மாலை நேரப் பொழுதுபோக்கு.

பின்பு அது கும்மியாட்டமாக மாறியது. நெட்டுக்கும்மி, வட்டக்கும்மி, என அதிலும் பலவகைகளைச் சூலூர் பார்த்தது.

கும்மியாட்டம் 1937இல் கும்மி நாடகமாய் ஆனது.

மகாபாரதக் கதையைக் கும்மியாட்டத்தோடு கூறுவதை 'வைகுந்தகும்மி' என்பார்கள். இதில் ஆடும் அனைவரும் காவியுடை அணிந்திருப்பது கட்டாயம்.

தைப் பொங்கல் - பூநோன்பியின் போது ஓலையக்காள் பாட்டைப்பாடி, குலூர் மகளிர் ஆற்றிலிருந்து வீட்டிற்கு வருவார்கள்.

ஓலையக்காள் கொண்டையிலே ஒருகூடை தாழம்பூ

தாழம் பூ சிற்றாடை தலைநிறைய முக்காடு

அஞ்சுக்கு சட்டுவமாம் அரும்பேத்த மண்டபமாம்

கொண்டெடுக்க மாட்டாமே குடிபோறா ஓலையக்கா.

ஓலை.....

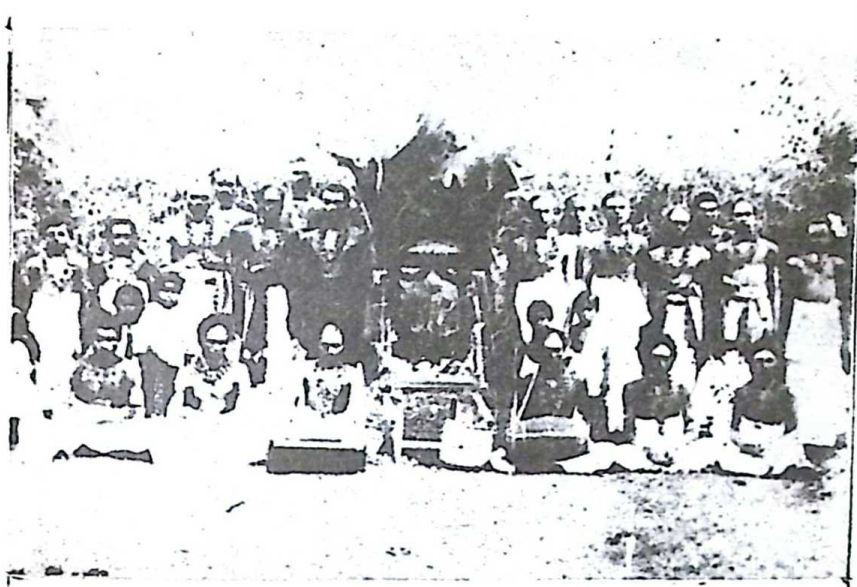
ஓலை.....

சிறுவர்கள் குண்டு விளையாடும் போது, அதற்கும் பாட்டு உண்டு.

குலர் பசனைக் குழு

குலூரில் நடிகவேள் எம்.ஆர். ராதா

அய்யப்பன் சோலை ஆறுமுகத் தகிடி
எழுவா லிங்கம் எட்டுமுச்சிக் கோட்டை
தும்பாப் பேட்டை தேசிங்கு ராசா.

சிறுவர்கள் குண்டாடியபடி பாடுவார்கள். பெரியவர்களின் பகல்நேரப் பொழுது போக்குகளில் தாயக்குச்சி, ஆடுபுலி ஆட்டம் சிறப்பிடம் வகிக்கும்.

குலூர் - சடுகுடு

குலூரில் பல விளையாட்டுகள் தோன்றி மறைந்த போதும், குலூரின் தேசிய விளையாட்டு என்ற சிறப்புக்குரியது கபாடி எனப்படும் சடுகுடு. இவ்வீர விளையாட்டின் இன்றைய முன்னோடி வீரர்களில் ஒருவர் குலூர் கந்தசாமி.

சடுகுடு விளையாட்டின் தேசிய வீரராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 'குல்பர்கா' சென்று விளையாடி வந்தவர் கு.சு. தமிழரசன் (சூரா. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் மைந்தர்).

நாவலர்	கபாடிக்குழு	குலூர்	கபாடிக்குழு
வாலிபர்	"	தங்கப்பறவை	"
திருவள்ளுவர்	"	மின்னல்	"
நீலப்பறவை	"	உத்தமசீலன்	"

இப்படி இருபதுக்கு மேற்பட்ட கபாடிக் குழுக்கள் இருந்த பெருமை குலூருக்கு உரியது.

பழைய பொழுது போக்கு

கபாடி தவிர, அன்றைய குலூரின் மாலை நேரப் போக்குகளில் ஒன்று பசனைக்குழு! அதில் - பொன்னப்ப தேவரும் மீனாட்சி தேவரும் மிருதங்கம் வாசிப்பார்கள். சுப்பிரமணியம் ஆர்மோனியம் வாசிப்பார்.

அரிச்சந்திரன், நல்லதங்காள், கோவலன் சரித்திரம், சத்தியவான் சாவித்திரி என அவ்வப்போது நாடகங்கள் அரங்கேறும்.

முத்தப்பா என்பவர் இந்த நாடகங்களை இயக்கியபடி இருப்பார்.

புறா வளர்ப்பு, சேவல் சண்டை, வாத்து வேட்டை, எலி

வேட்டை, முயல் வேட்டை, பாம்பு வேட்டை, மீன் பிடித்தல், தேன் எடுத்தல் - இப்படி அன்றைய குலாருக்குப் பல பொழுது போக்குகள் உண்டு.

புறாவைப் பார்த்துவிட்டால், செய்த வேலையை அப்படியே விட்டுவிட்டு "பாபா" என அழைத்த படி புறாவின் பின்னாலேயே சென்றுவிடும் 'புறாக் காதலர்கள்' முன்பு குலூரில் அதிகம்.

குலூரில் ஏற்பட்ட திராவிட இயக்க எழுச்சி - 1935க்குப் பின் கலைப் புரட்சியாகவும் மாறியது.

கும்மியாட்ட, மோகம் உடற்பயிற்சி விளையாட்டுகளாக மாறின.

புராண, பசனை நிகழ்ச்சிகள் - சமூக எழுச்சி நாடகங்களாக வடிவம் பெற்றன.

முற்போக்கான நாடகங்களை எழுதியும் நடித்தும் இயக்கியும் வெற்றி பெற்ற குலூர் பெருமக்கள் பலர் தோன்றினர்.

வெளியூரிலிருந்து அழைத்து வந்ததும் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர்.

நடிகவேள் எம். ஆர். இராதா 'தூக்குமேடை' நாடகத்தை 1948இல் குலூரில் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அரசு தடை செய்த

போது அதே நாடகத்தை 'மகாத்மாவின் தொண்டன்' எனப் பெயர் மாற்றி நடித்தார். ராதாவின் 'சர்வாதிகாரி' 'இரத்தக்கண்ணீர்' நாடகங்கள் சூலூரில் அடிக்கடி நடத்தப்பட்டன.

கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் 1953இல் 'பணம்' நாடகம் நடத்த சூலார் வந்தபோது, கலைஞர் மு. கருணாநிதி - அற்புதசாமி தலைமையில் - சிறப்புரை ஆற்றினார்.

தியாகராச பாகவதரும் எஸ்.ஜி. கிட்டப்பாவும் சேர்ந்து வந்து சூலூரில் நாடகம் போட்ட நிகழ்ச்சியும் உண்டு. இராம ஆசாரி, கூழை ஆசாரி இருவரின் ஏற்பாடு இது.

கே.பி. சுந்தரரம்பாள் 'வள்ளித் திருமணம்' நடத்த 1941 -44 ஆண்டுகளில் பலமுறை சூலார் வந்தார்

கலைஞரின் 'நச்சுக் கோப்பை' நாடகத்தைச் சூலூர்த் தோழர்கள் நடத்தினர். இதனை இயக்கி நடித்தவர் திருக்குறள் சீனிவாசன்.

சூலார் நடுநிலைப் பள்ளியில் 23. 10. 1928இல் 'வெணிகவணிகள்' ஆங்கில நாடகமும் 'அரிச்சந்திரா' தமிழ் நாடகமும் நடந்தன.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் எழுதிய 'புரட்சிக்கவி' நாடகம் சூலார் பள்ளி மாணவர்களால் 1946இல் நடத்தப்பட்டது. 1945இல் பாண்டியன் பரிசு நாடகம் நடத்தப்பட்டுள்ளது. பாண்டியனாக நடித்தவர் எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்.

சூலார் பள்ளி மாணவர்கள் அலெக்சாண்டர், வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே இப்படிப் பல நாடகங்களையும் அரங்கேற்றினர்.

திராவிட இயக்கச் கொள்கைப் பிரச்சார நாடகம் 'சிரித்த செந்தாமரை' 1946இல் நடந்தது. 'தூக்குமேடை' நாடகம் 'சேவைக்குப் பரிசு' எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டு அடுத்து நடந்தது.

பாரதிதாசன் எழுதித் தடை செய்யப் பட்டிருந்த இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன் நாடகம் 1950இல் நடத்தப்பட்டது.

கலைஞர் எழுதிய (சாந்தா அல்லது பழனியப்பன்) நச்சுகோப்பை நாடகம் சூலார் பள்ளி பழைய மாணவர்களால் 1952இல் தெற்குப் பள்ளி உள் அரங்கில் நடந்தது. சூர. தங்கவேலு, புலவர் புலமைப் பித்தன் (அன்றைய ப.க. இராமசாமி) இருவரும் இந்நாடகத்தின் இயக்குநர்கள்.

கொலம்பஸ், அனார்கலி வேலைக்காரி, காதல் சோதி, போரும் காதலும் - நாடகங்கள் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்தன.

ரெட்டினார் கலைக்குழு, கலைவாணர் கலைக்குழு, பாரத கலைக்குழு - இப்படிப் பல குழுக்கள் குலூரில் நாடகம் போடுவதற்காகவே இயங்கின.

குலூர் நாடகங்கள் அனைத்தும் சண்முகதேவி திரையரங்கில் நடப்பதே வழக்கமாபிருந்தது. திரையரங்கை ஒட்டிய மைதானத்திலும் சில நாடகங்கள் நடந்தன.

குலூர் மார்க்சியக் குழுவினர் (1979 - 82) தெரு நாடகங்களை வீதிதோறும் நடத்தி எழுச்சியூட்டிய வரலாறும் உண்டு.

சூ.ர. தங்கவேலு எழுதிய நாடகம் விடிவெள்ளி (1956)

வாத்தியார் சுப்பிரமணியம் எழுதியவை பாட்டாளியின் குரல் (1961), வெற்றிப் பாதை (1963) சீதாவின் முடிவு (1965) முதலிய நாடகங்கள்

சூ.மு. அய்யாசாமி தங்கத்தாலி (1964), வாழத்தான் வேண்டும் (1965) - மரணம் அழைக்கையிலே, உள்ளதைச் சொல்கிறேன் இப்படிப்பல நாடகங்களை எழுதி இயக்கினார்.

சூ. ரா.சுப்பிரமணியம், அ. வள்ளுவராசன் முதலியோர் நடத்திய சிறைக்குத் தப்பிய சில்லா கைதிகள், சொர்க்கத்தில் ஒருநாள் முதலிய நாடகங்கள் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தன.

குலூர் கலைப்பித்தன் யுத்தப்பரிசு (1960) நெருப்பில் விழுந்த பூ முதலிய நாடகங்களை எழுதி இயக்கியுள்ளார்.

தப்பியோடிய கைதி, அலங்காரி, ஆசைக்கு வயசில்லை, கல்யாண வளை ஓசை முதலிய திரைப்படங்களுக்குப் பாடல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

குலூர் என்றாலே இன்றைய வானொலி நாடக உலகில் எதிரொலிக்கும் பெயர் குலூர் கணேசு. திருச்சி வானொலியில் பணியாற்றிய போதே (1968) வானொலி நாடகத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கி, கோவை வானொலிக்கு வந்தபின் - நாடகமும் தானுமாக, பிரிக்க முடியாத பெருமை பெற்றிருக்கிறார்.

சட்டி சுட்டதடா, சன்னலுக்குள் ஒருவானம், உள்ளதைச் சொல்லட்டுமா, குறிஞ்சி மரம், வேர்முடிச்சு - என இவர்

தயாரிப்பிலும் நடிப்பிலும் புகழ் பெற்ற நாடகங்கள் பல.

குலூரின் வளமான கலைவாழ்வு, முன்னணி திரைக் கலைஞர் பலரை இன்று உருவாக்கி வழங்கியுள்ளது.

குலூர் தந்த கலைஞர்கள்

நடிகர் சிவக்குமார்

குலூர் தந்த திரைக் கலைஞர் நடிகர் சிவகுமார் - இயல்பான நடிப்பிற்காகப் பாராட்டப்படுகிறார். முப்பதாண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து நடித்து வரும் மார்க்கண்டேய நடிகர் எனப் பாராட்டப்படுபவர் இவர்.

குலூர் காசிகவுண்டம் புதூரைச் சேர்ந்த இவர் தமிழ்நாடு மதிக்கும் நடிகராகவும் ஓவியராகவும் திகழ்வது - குலூருக்குப் பெருமைதரும் நிகழ்ச்சி.

குலூர் பள்ளியில் படித்து ஓவியக் கல்லூரியில் சேருவதற்காகச் சென்னை சென்று - நடிகர் என்ற சிறப்புடன் நாட்டின் கவனத்தைத் தம் பக்கம் திருப்பியுள்ள திரு. சிவகுமார் - பலவிதங்களிலும் ஒரு முன்னோடி வாழ்வினர்.

இவரால் ஊக்கமும் அறிமுகமும் பெற்ற திரு. சத்தியராச - இன்று புரட்சித் தமிழனாக உயர்ந்து நிற்கிறார்.

தனித்தன்மையான கருத்தும், நடிப்பும், குரலும் கொண்ட சத்தியராச அவர்கள் இன்றைய தமிழ்த்திரையுலகின் முன்னணி நடிகர்.

பெரியாரின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை மேடையில் பேசியும், உண்மை முதலிய இதழ்களில் தொடர் கட்டுரை தீட்டியும் - அறிவுக் கனல் மூட்டும் சத்தியராசுவின் பணி - தமிழர்களின் நன்றிக்குரியதாகி வருகிறது. அவரை அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர் - குலூர் தந்த நடிகர் சிவகுமார்.

குலூர் ஆறு குட்டி

கோவையில் 1949இல் தயாரிக்கப்பட்ட சொர்க்கவாசல், மர்ம யோகி, மலைக்கள்ளன் முதலிய திரைப்படங்களில் இவர் துணை நடிகராக நடித்துள்ளார்.

இயக்குநர் மணிவண்ணன்

குலூரில் பிறந்து குலூரில் படித்து - தமிழ்நாடே நிமிர்ந்து பார்க்கும் உயரத்தில் நிற்பவர் இயக்குநர் மணிவண்ணன்.

45க்கு மேற்பட்ட திரைப்படங்களில் பதினைந்தாண்டுகளாகப் பணியாற்றி வரும் இவர் - திரைப்படங்களில் பெயராகவும் இடமாகவும் குலூரை அறிமுகப்படுத்தும் குலூர் விரும்பி

முற்போக்குச் சிந்தனைகள் வேர்விடும் திரைப்படங்களைத் தந்தவர் இவர் என்பது குலூருக்குப் பெருமை! தமிழகம் இவர் படங்களை ஏற்றுப் போற்றியதோடு, நடிகராகவும் இவரை உயர்த்தியுள்ளது என்பது இன்னும் பெருமை.

தமிழுணர்வு, தன்மானப்பற்று, மனிதநேயம் என வாழ்விற்கான மையச் சிந்தனைகளைத் தேடியெடுத்து - எல்லோரும் சுவைக்கும் வகையில் படமாக்கி வழங்கும் இவர் திறம், எதிர்காலத்திற்கு உறுதியாக வழிகாட்ட வல்லது. மணிவண்ணன் பிறந்த ஊர் என்பது - குலூரின் புகழ் மகுடத்தில் பதித்த மற்றுமொரு கல்.

அ.கு.அ. தூயமணி

குலூரின் முதல் திரைப் படத்தாயரிப்பாளரான இவர், தமது ரவிமதி பிக்சர்ஸ் மூலம் 1960இல் குடும்பத்துக் கேற்ற குணவதி திரைப் படத்தை உருவாக்கினார்.

அப்படத்தில் காவல் துறை அதிகாரியாகவும் பங்கேற்று நடித்துள்ளார்.

குலூர் கலைப்பித்தன்:

திரைப்பாடலாகிரியராகத் திரையுலகில் நுழைந்து, திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் நிலைக்கு வளர்ந்தவர் திரு குலூர் கலைப்பித்தன்.

சுப்பிரமணியம் என்னும் வடமொழிப் பெயரைக் கலைப்பித்தன் எனத் தனித் தமிழில் அழைத்துக் கொண்ட தமிழுணர்வாளர்.

சாட்டையில்லாத பம்பரம்

கண்ணத் தொறக்கணும் சாமி

முதலிய படங்களைத் தயாரித்து வழங்கி மக்கள் மனத்தில் இடம் பெற்ற குலூர் கலைப்பித்தன் - தமது பெயர் மூலமாகச் குலூரையும் தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

வற்றாத கனவுகளோடும், இன்னும் சாதிக்கவேண்டும் என்ற நம்பிக்கைச் சிந்தனைகளோடும் வலம் வரும் இவர் வாழ்வு - எதிர்காலச் குலூருக்குப் படிப்பினையாக நிற்கவல்லது.

‘குலூர் மைந்தர்’ இயக்குநர் மணிவண்ணன் கூறுகிறார்.

தினமணி வைர விழாவில் உரையாற்ற வந்த இயக்குநர் மணிவண்ணன் அவர்களை - கோவை விடுதி ஒன்றில் - 20.2.94 ஆம் நாள் பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்கள் சந்தித்தனர். அப்போது கைக்குக் கிடைத்த கருத்து மலர்கள் எல்லோரும் நுகர்ந்து மகிழ ஏற்றவை.

“அமைதிப்படை” என் 44ஆவது படம்.

“தோழர் பாண்டியன்” என் 45ஆவது படம்” இவ்வாறு கூறிய மணிவண்ணன் படப்பட்டியலைத் தர உதவியாளரைப் பார்த்தார்.

மணிவண்ணனுக்குப் பட வெளியீட்டாளர்களின் சந்திப்பு நிகழ்ச்சி அடுத்துக் காத்திருந்தது. இச்செய்தியை அறையிலிருந்தோர் மூலம் அறிந்துகொண்ட வள்ளுவராசன், தமிழ்நெஞ்சன், கவுதமன், தேவராசு நால்வரும் நிலைமையுணர்ந்து கூறினர். "சென்னைக்குப் போயே அனுப்புங்க, மாலை விழாவுக்கு நேரமாகிவிடும்"

'அதை ஏன் தள்ளிப் போடவேண்டும்? இப்போதே எழுதித் தந்து விடுகிறேன்' எனக் கூறியபடி இயக்குநர் மணிவண்ணன் எழுதத் தொடங்கி விட்டார். அவரால் 'திருவாரூர்' என அழைக்கப்பட்ட தோழரும் எழுதும் பணிக்கு உதவினார். படவரிசையை உதவியாளர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

'அமைதிப்படை' திரைப்படம் மிக பரபரப்பாக ஓடிக் கொண்டிருந்த நேரம் அது. மணிவண்ணனை அப்படம் புகழின் உச்சியில் நிறுத்தியிருந்தது.

தமது புகழ், பெருமை எதுவும் எண்ணாத மணிவண்ணன் தம் படங்களை நினைவு படுத்திக் கொண்டவாறு எங்கள் முன்னே எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

மக்களை நேசிக்கும் மார்க்சிய, பெரியாரியக் கொள்கை ஈடுபாடும் மண்ணை நேசிக்கும் மனநிலை மாறாத குலூர்ப் பெருமிதமும் இயக்குநர் மணிவண்ணனிடம் இன்னும் குடிகொண்டுள்ளன. அதனால்தான் அவரிடம் இந்த எளிமையும் ஈடுபாடும் தோழமையும் தொடர்கின்றன.

பட்டியலை வாங்கிக் கொண்ட கையோடு அவரின் பழைய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம்.

மணிவண்ணனின் தோழமை நெஞ்சம் அசைபோட்ட நினைவுகள் அத்தனையும் குலூருக்குச் சொந்தமானவை.

புகழ்மிக்க திரைப்பட இயக்குநரான அவரை இன்று தமிழ்நாடே தாங்கிப் போற்றுகிறது. அவரை முதன் முதல் தாங்கிய ஊர் குலூர்! அவர் தவழ்ந்து வளர்ந்து மகிழ்ந்த இடமும் குலூர்தான்!

31. 7. 1954இல் பிறந்தவர் இவர். இவரின் தந்தையார் இரா. சு. மணியம் திராவிடர் கழகத்தின் தீவிரத் தோழர். தி.மு.க. பிரிந்த பின்பு அனைவராலும் அறியப்பட்ட பெயர் ஆர்.எஸ்.மணியம். பரிமளமுத்து, பூங்கோதை இவருடன் பிறந்தோர்.

அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர், நாவலர், கே.ஏ. மதியழகன் முதலிய தி.மு.கழக. முன்னணித் தோழர்கள் பலரும் குலூர் வீட்டிற்கு வந்து செல்லுவது வழக்கம். மணிவண்ணனிடம் அரசியல் ஈடுபாடு மாணவப்பருவத்திலேயே தோன்றுவதற்கு அது காரணமாய் அமைந்தது.

பெரியாரின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளிலும் அண்ணாவின் சொல்லாற்றலிலும் மகிழ்ந்த நெஞ்சம் - மெல்ல மெல்ல பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை நோக்கி நகர்ந்தது.

கம்யூனிஸ்டு இயக்கத்திடம் இனந்தெரியாத ஈடுபாடு தொடங்கியபோது, மணிவண்ணன் ஏழாம் வகுப்பு மாணவர்.

தி.மு.க. கொடி மட்டும் பறந்த வீட்டில் கம்யூனிஸ்டு கொடியும் பறக்கத் தொடங்கியது. தந்தைக்கும் மகனுக்கும் கருத்துப்பூசல் 'கொடி கட்டியது'!

பொதுவுடைமை இயக்க ஈடுபாடு

குலூர் பொதுவுடைமை இயக்கத் தோழர் பேச்சிமுத்து இல்லத்தில்தான் பெரும்பகுதி நேரம் மணிவண்ணன் இருப்பார்.

அ.வள்ளுவராசன், சூ.ரா.கப்பிரமணியம் இருவரும் அப்போது தீவிர தி.மு.க.தொண்டர்கள். 'டேப்' வாசித்தபடி கழகக் கொள்கைகளை பரப்புவது அவ்விருவரின் வழக்கம்.

வள்ளுவராசனிடம் ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றம் பொதுவுடைமை இயக்க தோழராக அவரை மாற்றி வைத்தது.

மணிவண்ணனின் பொதுவுடைமை இயக்க ஈடுபாடு, மார்க்சிய அறவாக மலரத் தொடங்கியது.

ஆசிரியர் சூ.மீ. காளிமுத்து,

புலவர் சி. இராசியண்ணன் (ஆதி)

அ. வள்ளுவராசன் - முதலியோரின் தொடர்பும் வழிகாட்டலுமே, தாம் மார்க்சியக் கருத்துவளம் பெறுவதற்குக் காரணமாயமைந்தன என்று மணிவண்ணன் நினைவு கூர்கிறார்.

இந்திய தேசியமா? தமிழ் தேசியமா?

'இந்தியா ஒரு நேசனா? ஒரு நாடா?' என முதன்முதல் வினா எழுப்பியவர் தந்தை பெரியார். இந்தியாவிலேயே

இப்படியொரு வினா பெரியாரிடம் மட்டுமே பிறந்தது.

இந்தியா ஒரு நாடு அல்ல. இந்தியத் தேசியம் என்பதும் கற்பனை. பல தேசிய இனங்களை உள்ளடக்கிய இந்தியா ஒரு துணைக்கண்டம்.

தி.சு, தி.மு.க., அ.தி.மு.க., ம.தி.மு.க., மா.பெ.பொ.சு, முதலிய திராவிட இயக்க அமைப்புகள் அனைத்தும் இந்தியத் துணைக்கண்டம் என்றே இன்றுவரை கூறுவதைக் காணலாம்.

திராவிட இயக்கங்களின் எளிய தோழர் கூட 'இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில்' என்றுதான் பேசத் தொடங்குவார்.

திராவிட இயக்கச் சிந்தனைகளில் இளமையிலேயே தோய்ந்த மணிவண்ணன், மார்க்சிய இயக்கங்களுக்குள் இந்த வினாவை எழுப்பத் தொடங்கினார். 'இந்தியா ஒரு நாடா? இந்தியத் தேசியம் எனக் கூறலாமா? தமிழ்த் தேசியம் என்பதுதானே சரி'

தமிழ்த் தேசியக் கோட்பாட்டை மணிவண்ணன் முன்வைத்தபோது அன்றைய பொதுவுடைமை இயக்கத்தினர் 'இனவாதம்' என ஒதுக்கினர்.

இன்று மார்க்சிய இயக்கங்கள் பலவும் இந்தியாவைத் துணைக்கண்டமாகப் பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளன.

"குறுகியத் தேசியப் பார்வையிலிருந்து விடுபட்டு முதன் முதலாகச் சூலூரில் சிந்திக்கத் தொடங்கியவர் தோழர் சூலூர் தமிழடியான்.

சூலூர் தமிழடியானை அன்று நாங்கள் ஏற்கவில்லை. அவர் கொள்கையே, பின்னர் எங்களை ஏற்றது" எனத் தம் சிந்தனை முன்னோடிகளுக்குத் தலை வணங்குகிறார் மணிவண்ணன்.

சூலூர் அமைப்புகள் :

கோவை அரசுக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறிய மணிவண்ணனும், அவர் தோழர்களும் சூலூரில் ஏற்படுத்திய அமைப்பு 'இளைஞர் மறுமலர்ச்சி மன்றம்' இவ்வமைப்பு, வெளியீடுகள் பலவற்றைச் சூலூரில் வெளியிட்டுப் பரப்பியது.

'அந்த வெளியீடுகள் இன்றும் வீட்டில் உள்ளன' எனக் கூறுகின்ற போது மணிவண்ணன் முகம் கொள்கைப் பெருமிதத்தால் மலர்கிறது.

நாத்திகக் கொள்கைகளைத் தீவிரமாகப் பரப்புவதும்

பகுத்தறிவுச் சிந்தனை எழுச்சியை உருவாக்குவதுமே - இம் மன்றத்தின் இலக்குகளாய் இருந்தன.

கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு இயங்கிய 'இளைஞர் மறுமலர்ச்சி மன்றம்' - மக்கள் சிக்கலிலும் ஆர்வம் காட்டியது.

சூலூரில் அனைத்துக் கட்சிகளையும் இணைத்து 'மேநாள் விழா' வை முதன் முறையாகக் கொண்டாட இம்மன்றம் முயற்சி எடுத்தது.

1978இல் அனைத்துக் கட்சியினரும் பங்கேற்ற விலைவாசிப் போராட்டம் சூலூரில் நடந்தது. போராட்டத்தில் பங்கேற்ற அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டனர். அவள்ளுவராசன், மணிவண்ணன் இருவர் மட்டும் 25 நாட்களைக் கடந்தும் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்யப்படவில்லை. சூலூர் தோழர் பேச்சிமுத்துவும் இவர்களோடு விடுதலையின்றித் தவிக்கநேர்ந்தது.

திரைத் தொடர்பு :

தமிழ்த் தேசியச் சிந்தனையை முன் வைத்ததால் கட்சி இவரைக் கைவிட்டது. புதிய சூழல் இவரை எதிர்கொண்டது.

பாரதிராசாவின் மண் மணம் கமழும் திரைப்படங்கள் மக்களை ஈர்த்த நேரம் அது. 'கிழக்கே போகும் ரயில்' படத்தைப் பார்த்த மணிவண்ணன் தம் திறனாய்வைக் கடிதமாக எழுதிப் பாரதிராசாவுக்கு அனுப்பினார்.

பாரதிராசாவின் தோழமை அழைப்பு - திரையுலக வாசலை இவருக்குத் திறந்து வைத்தது.

பாரதிராசாவிடம் மணிவண்ணன் உதவி இயக்குநராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

'நிழல்கள்' படத்திற்கு முதன் முதலாக கதை உரையாடல் எழுதும் வாய்ப்பைப் பாரதிராசா வழங்கினார்.

அடுத்த வாய்ப்பு "அலைகள் ஓய்வதில்லை" என ஒடி வந்தது.

பாரதிராசாவிடம் சுமார் பன்னிரண்டு படங்களுக்குத் துணை இயக்குநராகப் பணியாற்றினார் மணிவண்ணன். இன்று நாடு புகழும் இயக்குநராக அவர் பாராட்டப்படுவது சூலூர்க்குப் பெருமை.

வழிகாட்டிகள் :

‘கோவை மாவட்டத்திலேயே அரசியல், பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளில் விழிப்புணர்ச்சி மிகுந்த ஊர் சூலூர்.’

தாம் பிறந்த ஊரை இவ்வாறு நினைவு கூர்ந்த மணிவண்ணன், தமது வளர்ச்சிக்குக் காரணமானோரின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார்.

- ★ அறிவு நூல்களைப் படிக்க வைத்தவர் : புலவர் சூலூர் தமிழடியான்
- ★ தன்னம்பிக்கை ஊட்டியோர் புலவர் சூ.ம. வெள்ளிங்கிரி, இயக்குநர் பாரதிராசா.
- ★ மறக்க முடியாத ஆசிரியர்: செல்லையா, அங்கப்பன், என்.கே.சுப்பிரமணியம், சுந்தரம்.
- ★ இலவசத் தனிவகுப்பு நடத்தி என்னை நெறிப்படுத்தியவர்: ஆசிரியர் எஸ். பி. ரங்கசாமி.

எதிர்காலச் சூலூர்

“நிலக்கிழமையின் வீழ்ச்சியைச் சூலூரில் கண்முன்னே பார்த்தோம். நிலக்கிழமையின் வீழ்ச்சி வெளிப்பாடாகவே எஸ்.ஆர்.எஸ். அவர்களின் வெற்றியும் எழுச்சியும் அமைந்தன.”

சூலூரின் சமூக மாறுதலை மார்க்சிய நோக்கில் பார்க்கும் இவர் சூலூரில் அமைய வேண்டியன பற்றியும் சிந்திக்கிறார்.

மணிவண்ணன் தம் உரையாடலின் முத்தாய்ப்பாக ஒன்றைக் கூறினார்.

“தாய் மொழி வழியாகப் பயிலும் தமிழ்க் குழந்தைகள்
 . எண்ணிக்கை பெருக வேண்டும். அப்போதுதான்
 தமிழர்களும் தமிழ்நாடும் இருக்க முடியும்.
 தாய் மொழி வழிப் பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்கு எல்லா
 வகையிலும் நான் உதவத் தயார்”

மணிவண்ணன் திரைப்பயணம் :

மணிவண்ணன் கதை, உரையாடல் எழுதிய முதல் திரைப்படம் நிழல்கள். அடுத்த படம் அலைகள் ஓய்வதில்லை.

இவர் இயக்குநராகப் பணியாற்றிய முதல் திரைப்படம் கோபுரங்கள் சாய்வதில்லை.

அமைதிப்படை, தோழர் பாண்டியன், இராசா மகன், தாய் மாமன், வில்லாதிவில்லன், இராணி மகாராணி முதலிய படங்களில் நடிக்கராகவும் தோன்றி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளவர் இவர். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட திரைப்படங்கள் இவர் கைவண்ணத்தில் உருவாகியுள்ளன.

திரைப்படம்

தமிழ்நாடு - கோவை குலூர்

இப்போது போல் அன்றைய படங்கள் பேசுவதில்லை. ஊமைப்படங்கள் என்பதுதான் அவற்றின் பெயரே! 1910இல் இவை தமிழ் நாட்டிற்கு அறிமுகமாயின.

கோவை நகரைச் சேர்ந்த சாமிக்கண்ணு வின்செண்டு தொடர் வண்டித் துறையில் பணியாற்றி வந்தவர். ஊமைப்படங்கள் அவரைக் கவர்ந்தன. பிரான்சு நாட்டுப் படம் காட்டும் கருவி ஒன்றும் அவர் கைக்குக் கிட்டியது.

வேலையை விட்டு வெளியேறிய வின்செண்டு, ஊருக்கு வெளியே கொட்டகைபோட்டுப் படம் காட்டத் தொடங்கினார்.

இத்தனை சின்ன மனிதர்கள் பெட்டிக்குள் எப்படி போனார்கள் - வின்சென்டிடம் பலபேர் கவலையோடு விசாரித்தார்கள்.

எப்படியும் கீழே இறங்கித்தானே ஆகவேண்டும்! என்று படம் காட்டும் கருவியைவிட்டு நகராமல் நின்ற சத்தியாக்கிரகி களும் உண்டு.

வின்செண்டு மூலமாகவே, குலூருக்குத் திரைப்படம் அறிமுகமானது.

முதல் திரைப்படம்

தமிழில் வெளிவந்த முதல் பேசும் திரைப்படம் 'காளிதாசு'. அதுவரை ஊமைப்படங்களை மட்டுமே பார்த்து திரவேண்டும். 1931 இல் காளிதாசு படம்தான் முதன்முதலாகப் பேசத் தொடங்கியது.

முதல் திரையரங்கம்

தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல - தென்னிந்தியாவிற்கே முதல் திரையரங்கம் கோவையில்ல்தான் உருவானது.

சாமிக்கண்ணு வின்சென்ட் கட்டிய வெரைட்டி ஆல் திரையரங்கமே - அந்த முதன்மைச் சிறப்பைப் பெற்றது. அந்தத் திரையரங்கின் பெயரில் அமைந்ததுதான் இன்றைய வெரைட்டி ஆல் ரோடு (வி.எச்.ரோடு) அந்தக் கொட்டகையின் இன்றைய பெயர் டிலைட்.

கோவை படப்பிடிப்பகம்

கோவை நகர முதல் படப்பிடிப்பகம் சுங்கம் அருகில் இன்று திருமண மண்டபமாக உள்ளது. தொடக்கத்தில் அதன் பெயர் கந்தன் ஸ்டியோ பிறகு பட்சிராசா எனப் பெயர் மாறியது. அதன் பின் சூபிடர் படப்பிடிப்பகம் ஆனது.

பட்சிராசாவில் எடுக்கப்பட்ட படங்களில் ஆரியமாலா, சிவகவி, கன்னிகா, மரகதம் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

கோவை - திருச்சி சாலையில் இருந்தது சென்டிர்ல் படப்பிடிப்பரங்கம்.

கிருஷ்ண விஜயம், விஜயகுமாரி. சொர்க்கவாசல். விக்கிரமாதித்தன், மர்மயோகி, பூம்பாவை, கன்னியின் காதலி - முதலிய பல படங்கள் இங்கு எடுக்கப்பட்டவை.

முதலில் மூடப்பட்டது சென்டிர்ல் படப்பிடிப்பரங்கம் ஆகும்.

கோவை - திரையரங்கம்

தென்னிந்தியாவின் முதல் நிரந்தரத் திரையரங்கம் கோவையில் வின்சென்ட் தொடங்கிய வெரைட்டி ஆல் திரையரங்கம் வின்சென்ட் தொடங்கிய கோவை நகரத் திரையரங்கங்கள் பல.

வெரைட்டி ஆல் - (இன்றைய பெயர் டிலைட்)

எடிசன் - (இன்றைய பெயர் சுவாமி)

பேலக - (இன்றைய பெயர் நாஸ்)

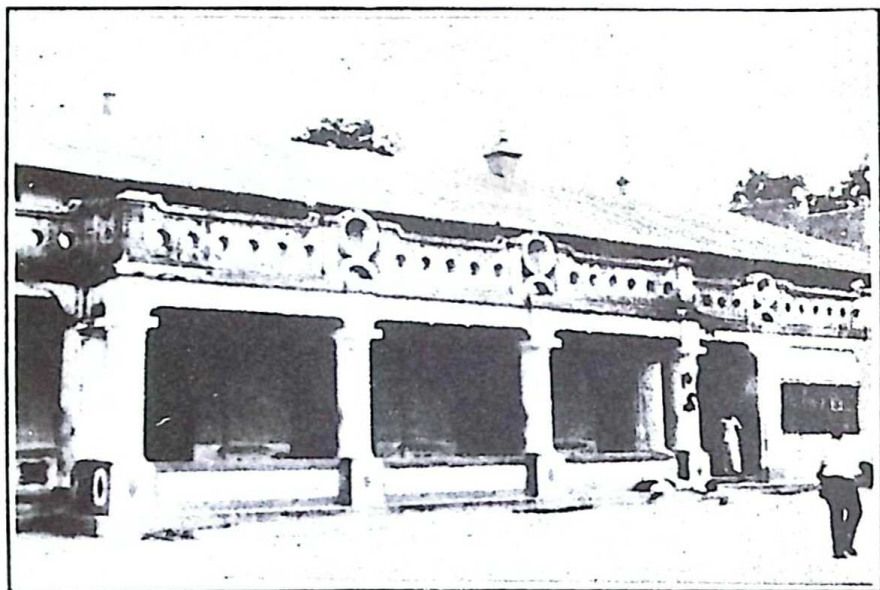
ரெயின்போ - (இன்று இடிக்கப்பட்டு விட்டது)

லைட் அவுசு - (இன்றைய பெயர் கென்னடி)

ராதா - (டைமண்ட் பிறகு முருகன்)

குலூர் திரையரங்கம்

கோவை வெரைட்டி ஆல் திரையரங்க அமைப்பு போலவே - அதே போல வடதிசை பார்த்து உருவானது குலூர் சண்முகதேவி திரையரங்கம்.

இதன் தொடக்க நாள் பெயர் மணி டாக்கீசு எஸ்.எல்.எஸ்.மணியம் அவர்களின் பெயரில் ஏற்பட்ட பெயர் இது. பின்பு அவர் மகள் சண்முகதேவி பெயர் சூட்டப்பட்டது.

குலூர் மணி டாக்கீசு (பின்பு சண்முகதேவி திரையரங்கம்) 1938இல் தொடங்கியது. இதன் முதல் படக் கருவி இயக்குநர் (ஆப்பரேட்டர்) பழனியப்பதேவர். இவருக்குப் பயிற்சியளித்தோர் பெங்களூர் நந்தீசு, கோவை வின்சென்ட் இருவரும் ஆவர். பழனியப்பதேவருக்குப் பின் பணியாற்றியவர் வெங்கடாசலம்.

கவிரத்தின காளிதாசு - இதுதான் குலூர் திரையரங்கில் ஓடிய முதல் திரைப்படம். அப்போதே இரண்டு காட்சி உண்டு.

கவுரி படத்துடன் 1941இல் திரையரங்கம் நிறுத்தப்பட்டது.

1941 முதல் 1944 வரை - வசூல் சரியில்லாமையால் - குலூர்

திரையரங்கம் இயங்கவில்லை. சண்முகதேவி திரையரங்கம் என 1944ல் பெயர் மாறிய பின் - இன்று வரை தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

அப்போது குலூரில் மிக அதிக நாள் ஓடிச் சாதனை புரிந்த படம் 'கண்ணகி', பின்பு இதே சாதனையை முறியடித்த படம் சிந்தாமணி (பாகவதர் நடித்த படம்)

குலூர் திரையரங்கம் 1941க்கும் 1944க்கம் இடையில் கூடாரத் திரையரங்க மாக பல ஊர்களில் மாறி, மாறி இயங்கியது.

கூடாரத் திரையரங்கம் (டெண்ட் கொட்டகை) என்பது இன்றைய சர்க்கசு கூடாரம் போன்ற அமைப்புடையது. அன்றாடம் மாலையில் துணிக் கூடாரத்தைக் கயிற்றால் இறுகக் கட்டுவார்கள். காட்சி முடிந்ததும் இரவில் தளர்த்தி இறக்கி விடுவார்கள்.

கூடாரத் துணி - சீற்றுக் கூரையாக மாறிய காலம் பின்னர் வந்தது. அப்போதும் 'டெண்ட்' என்ற பெயர் மாறாமல் தொடர்ந்தது.

குலூரில் இருந்தது நிரந்தரத் திரையரங்கம். குலூர் படக் கருவிகள் - பல ஊர்களுக்கும் பயணமாயின.

குலூரிலிருந்து முதலில் சென்ற ஊர் சிங்காநல்லூர். படம் அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும். பல்லடம், போத், லூர், துடியலூர், காரமடை, சத்தியமங்கலம், நல்லூர் (சக்தி அருகில்), சாமராச நகர் - எனப் பல ஊர்களுக்கும் குலூர்த் திரையரங்கம் நகர்ந்து சென்றது.

இதற்கிடையே தனி திரைப்பட இயந்திரம் வாங்கி குலூர் திரையரங்கம் (1941இல் நிறுத்தப்பட்டு) 1944இல் மறுபடி இராசகுமாரி படத்துடன் செயல்படத் தொடங்கியது.

பொன்முடி திரைப்படம் வந்தபோது (1954 - 55) குலூரில் பலருக்கும் இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. பாரதிதாசன் கதை வசனம் எழுதிய படம் இது. நரசிம்ம பாரதி, மாதூரி தேவி நடித்த படம்.

வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் மட்டுமே அப்போது குலூரில் படக்காட்சி நடக்கும், வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு மூன்று நாட்கள் மட்டுமே மக்கள் கூட்டம் இருக்கும். பிற நாட்களில் படக்

காட்சி நடக்காது.

சூலார் திரையரங்கம் தொடங்கிய போது - கோவையில் வெரைட்டி ஆல் (டிஸைட்), எடிசன் (சுவாமி), இராதா (முருகன்), கர்னாடிக் என்னும் நான்கு திரையரங்கள் மட்டுமே இருந்தன.

சூலார் திரையரங்கம்தொடங்கிய அதே சமயத்தில் கோவை ராதா திரையரங்கமும் தொடங்கப்பட்டது.

சூலார் திரையரங்கம் தொடங்கப்படுமுன் தற்காலிக அரங்கத்தில் ஊமைப்படம் காட்டப்பட்டது. அவ்வப்போது ஒருவர் திரையின் அருகே எழுந்து நின்று காட்சிகளை விளக்கிக் கொண்டிருப்பது ஊமைப்படக் கால நிலை.

சண்முக தேவி திரையரங்கம் தொடங்கப்பட்ட பின் இங்கு முழுதும் பேசும் படங்கள் மட்டுமே காட்டப்பட்டன.

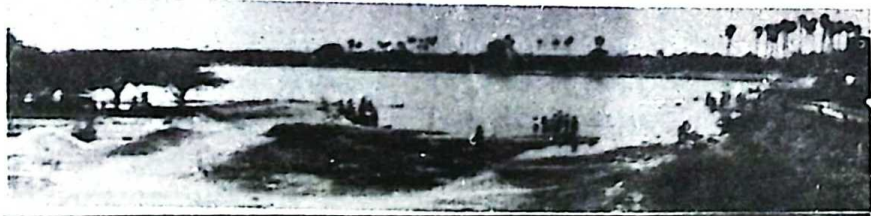
சூலாரில் எடுத்த படங்கள்

வாழ்க்கை, கிருஷ்ணபிடாரன், கிருஷ்ண பக்தி, அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும், பாக்தாத் திருடன், மந்திரி குமாரி, ஜோதி, சாட்டை இல்லாத பம்பரம் முதலிய பல திரைப்படங்களின் படப் பிடிப்புகள் சூலாரில் நிகழ்ந்துள்ளன.

மணிவண்ணன் திரைப்படங்களில் - சூலார். பற்றிய ஏதோ ஒரு காட்சியோ உரையாடலோ பெரும்பாலும் இடம் பெற்றிருக்கும்.

'வாழ்க்கை' திரைப்படப் படப்பிடிப்புக்காகச் சூலார் வந்த கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன், டி.ஏ. மதுரம், டி. ஆர், மகாலிங்கம் முதலியோர் சூலார் சவுந்தரம் ஜின்னிங் பாக்கடரி யில் பலநாள்கள் தங்கியிருந்து படப்பிடிப்பில் பங்கேற்றனர்.

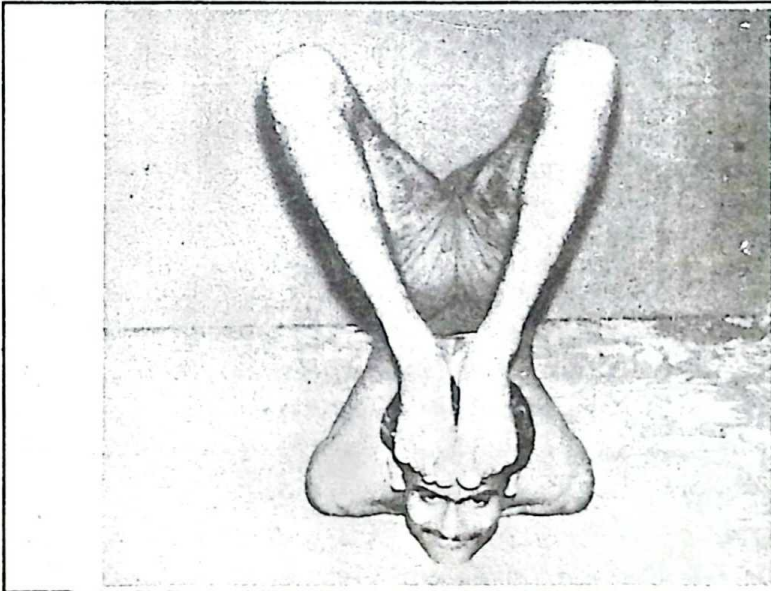
அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும் திரைப்படத்தில் 'ஈரான் போகும் பாதை' எனக் காட்டப்படுவது சூலார் நொய்யலாற்றை ஒட்டிய இராவத்தூர் பாதை.

வீர விளையாட்டுகளில் ஆர்வமும், ஆற்றலும் உடையோர் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருவது - குலூரின் சிறப்பு.

முனியப்பன் கோவில், கரையாராயத் தேவர் வீதி, அடிமடையான் பிள்ளையார் கோவில், கருணையம்மாள் பிள்ளையார் கோவில், கலங்கல் பாதை - முதலிய இடங்களில்

யோகாசனப் போட்டியில் மாநில முதலிடம் பெற்ற குலூர் ந. நித்தியானந்தம்

முன்பு பயிற்சி சாலைகள் செயல்பட்டன.

ஆஞ்சநேயர் பயிற்சி சாலை

செயமாருதி பயிற்சி சாலை

இந்த உடற்பயிற்சி நிலையங்கள் இன்றளவும் இயங்கி வருவதால் குலூர் பெருமை தொடர்ந்தபடி உள்ளது.

ஆஞ்சநேயர் தேகப் பயிற்சிசாலை

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் சின்னப்பா தேவர், அவர் தம்பி சுப்பையா தேவர், குலூர் பெரியவர் எஸ்.வி. இலட்சுமணன் - முதலியோர் முன் நின்று உருவாக்கிய ஆஞ்சநேயர் தேகப் பயிற்சி சாலை 13.11.1943 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

மானூர் சுந்தசாமி, கருப்பணத்தேவர், மாரியப்பத் தேவர் பழனிச்சாமி தேவர் முதலியோரை ஆசிரியராகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்ட அமைப்பு இது. மாநிலம், மாவட்டம் என பல்வேறு நிலை உடல் திறன் போட்டிகளில் குலூருக்குப் பரிசுகளைக் குவித்த இவ்வமைப்பு - பெருமை குன்றாத நிலையில், இன்றும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

'உடற்பயிற்சி' என்பதோடு நின்றுவிடாமல் ஊர்நலப் பணிகளிலும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தும் அமைப்பு இது.

அவ்வப்போது நிகழும் ஆண்டு விழாக்களில் பயிற்சி சாலையின் பல்வேறு திறன்களைக் கண்டு - குலூர் மக்கள் வியந்து நிற்பது வழக்கம்.

ஆசிரியர் கருப்பண்ணத்தேவர், எஸ்.வி. இலட்சுமணன், எஸ்.வி. கந்தசாமித் தேவர், எஸ்.கே. கிருஷ்ணப்பன், எஸ்.ஏ. கலியாணசுந்தரம் ஆகியோரைக் புரவலர்களாகக் கொண்டு செயல்படும் பயிற்சி சாலை இது.

பயிற்சிசாலையின் இப்போதைய பொறுப்பாளர்கள். தலைவர்: எஸ்.ஏ. நாட்ராயன் செயலர் : எஸ்.ஏ. வெள்ளிங்கிரி, துணைத் தலைவர். எஸ்.வி. பேச்சிமுத்து, துணைச் செயலர். சிவகுமார் பொருளாளர். எஸ்.எம். சுப்பிரமணியம்

ஜெயமாருதி தேகப்பயிற்சி சாலை

1964 நவம்பர் இல் தொடங்கப்பட்ட பயிற்சி சாலை இது. தொடங்கி வைத்தவர் பொள்ளாச்சி நா. மகாலிங்கம்.

ஆர்.எம். நாகப்பத்தேவர், எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம், எஸ்.ஏ. பழனியப்பத் தேவர் முதலியோர் இதன் புரவலர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

ஊ.கி.ந. இராசு, சோலை பழனியப்பத் தேவர், சூ.சு. பொன்முடி,

எஸ்.பி. மனோகரன் முதலியோர் இப்போது புரவலர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

எஸ்.கே. கந்தசாமி அவர்கள் இப்பயிற்சி சாலையில் ஆசிரியராக - தொடங்கிய நாள் முதல் இன்று வரை தொடர்கிறார்.

பளுதூக்கும் போட்டிகளில் மாநில அளவிலும், அனைத்திந்திய அளவிலும், - குலூருக்குப் பரிசுகளை பெற்றுத் தந்த பெருமை இந்த அமைப்பிற்குரியது.

எல்லாப் பயிற்சிகளையும் ஒன்றிணைத்து அவ்வப்போது ஆண்டு விழாக்களை இவ்வமைப்பின் வழக்கம் நடத்துவது.

குலூர் ஓயிற்கும்மி

குலூருக்கு லெசிம் என்ற ஓயிற்கும்மியை அறிமுகப்படுத்தியவர் பண்டாரம் பழனிச்சாமி. 10 அங்குல நீளமும், 2 அங்குல கனமும் உள்ள மாக்குச்சிகளில் இரும்புத் தகடுகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அக்குச்சியை இரண்டு கைகளிலும் வைத்து விளையாடும் ஆட்டம் ஓயிற்கும்மி. லிசிம், குச்சியாட்டம், கும்மியாட்டம் எனவும் இதனைக் கூறுவதுண்டு.

பண்டாரம் பழனிச்சாமி அறிமுகப்படுத்திய இராமநாதபுரம் உடற்பயிற்சியாசிரியர் - இவ்விளையாட்டை குலூரில் 25 இளைஞர்களுக்கு 1962 இல் கற்றுத் தந்தார். பயிற்சி பெற்றோரில் ஒருவர் எஸ்.ஆர். பழனிச்சாமி.

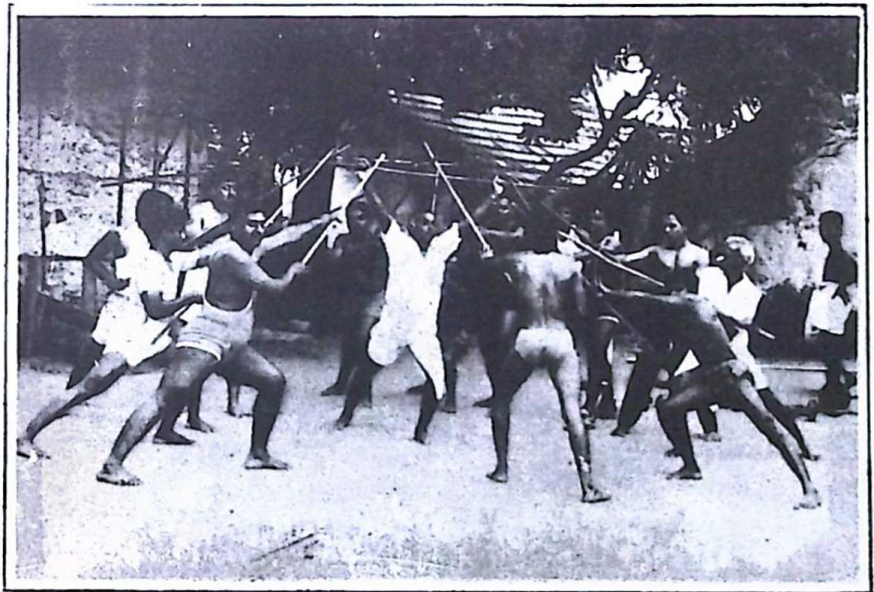
அவர் கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. மன்றத்தின் மூலம்- 25 நபர்கள் உள்ள ஓயிற்கும்மி குழு ஒன்றை உருவாக்கினார்.

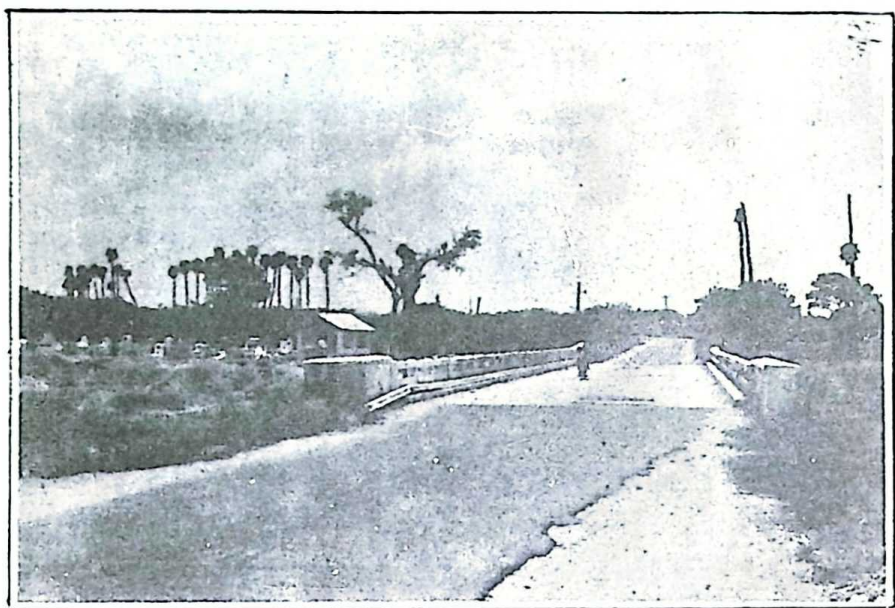
திருவிழா, பொழுதுபோக்கு என எல்லா இடங்களிலும் ஓயிற்கும்மி உலா வந்தது.

வாலிபர் மன்றத்தினர், எம்.ஜி.ஆர். மன்றத்தினர் - எனப் பல அமைப்புகளும் குழுவாக ஆடத் தொடங்கினர்.

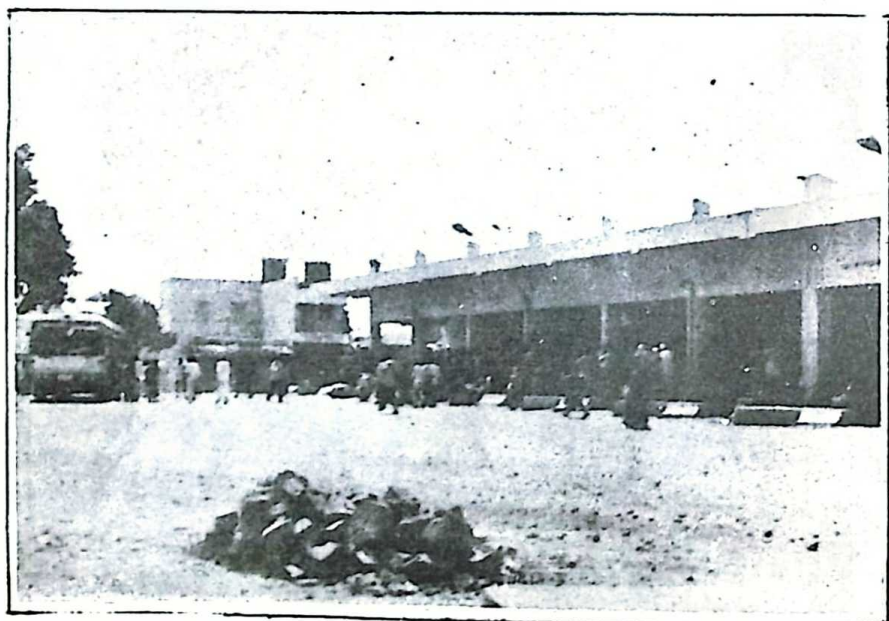
சோழன் குச்சி ஆட்டம். மூர்த்தி குச்சி ஆட்டம் - எனப் பல்வேறு தனிக்குழுக்களும் இந்த ஆட்டத்திற்கென்றே குலூரில் உருவெடுத்தன.

எஸ்.ஆர். பழனிச்சாமிடம் 1965இல் பயிற்சி பெற்ற து.ரா. சுப்பிரமணியம் - கட்சிப்பிரச்சார வடிவமாக இதனை மெருகேற்றினார்.

நொய்யல் பாலம்

குலர் பேருந்து நிலையம்

சூலார் வளர்ச்சி வரலாறு

சூலார் போக்குவரத்து வளர்ச்சி

சூலாரிலிருந்து கோவை நகரம் 18 கிலோமீட்டர் தூரம். சூலாருக்கும் பல்லடத்திற்கும் கூட இதே அளவு தூரம் தான். மேற்கே சென்றால் கோவை! கிழக்கே சென்றால் பல்லடம்! இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடையே நடுநாயகமாக இருப்பது சூலார். பல்லடமோ கோவையோ - இப்போது முப்பது நிமிடத்திற்குள் சென்றுவிடலாம். இன்றைய சூலாரின் போக்குவரத்து வசதி அப்படி! ! சூலாரில் இன்றுள்ள ஒட்டுநர், நடத்துநர் எண்ணிக்கையே முந்நூறைத்தாண்டும்.

எஸ்.எம்.எஸ், எஸ்.வி.எம்.எஸ். சி.சி.பிரதாசு, எஸ்.எஸ்.வி, எஸ்.ஆர்.எஸ், தங்கம், பழனியப்பா, செந்தில்பிரபு, ராஜா எனச் சூலாரில் பேருந்து நிறுவனங்களும் மிகுதி.

பாலத்தின் பயன்

18 ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழகச் சாலைகள் - பாலம் என்பதைப் பார்த்ததே இல்லை. கோவையும், சூலாரும் அதற்கு விதிவிலக்கில்லை.

நெய்யலாற்றின் குறுக்கே பதினெட்டு அணைகள்

கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால், பாலங்கள் கட்டப்பட்டதாக செய்தியில்லை. ஒரிரு இடங்களில் நடைபாலங்கள் மட்டும் இருந்துள்ளன. குலூரையும் முத்துக் கவுண்டன் புதூரையும் இணைக்கும் நொய்யலாற்றுப் பாலம் 1962 இல்தான் உருவானது.

குலூருக்கும் கோவைக்கும் இடையே பாலங்கள் இல்லாத காலத்தில் பயணம் எப்படி இருந்திருக்கும்?

செருப்படி பள்ளம்

இராமநாதபுரம் அல்வேனியா பள்ளியின் அருகே, சங்கனூர்ப் பள்ளத்தைத் தாண்டுவதற்குப் பாலம் இன்று பயன்படுகிறது. பாலம் கட்டப்படாத காலத்தில், பள்ளத்தில் இறங்கித்தான் நடந்து செல்ல வேண்டும். அந்த இடத்திற்கு அன்றைய பெயர் செருப்படி பள்ளம்!

இந்தப் பள்ளம் புதை மணல் நிரம்பியது. பள்ளத்துப் புதை மணலில் - வண்டிகள் அடிக்கடி சிக்கிக் கொள்வது வழக்கம்.

இந்த இடத்தில் திருடும் உரிமையை - இரண்டு திருடர்கள் தங்கள் 'ஏகபோக' மாக அன்று வைத்திருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் திருடும் பாணியே தனி.

முதலில் செருப்பால் அடிகொடுப்பார்கள். பிறகு

பொருள்களைக் கொள்ளையடிப்பார்கள். இதை அவர்கள் வழக்கமாக்கி வைத்திருந்தார்கள். செருப்படி கொடுத்து பொருள் பறிக்கும் சிறப்புகருதி, இந்த இடத்திற்குச் 'செருப்படி பள்ளம்' என்று அந்நாளில் பெயர் ஏற்பட்டது! பெயரே பலருக்குத் திகிலூட்டியது.

இன்றைய போக்குவரத்தை எளிமை படுத்தியதில் - பாலங்களின் பங்கு பெரிது.

பாலம் தந்த பயணம்

கோவையிலிருந்து - பாலக்காடு, பொள்ளாச்சி சாலைகளைப் பார்க்க வேண்டுமானால், 'ஆத்துப்பால' த்தைக் கடந்தால்தான் முடியும்.

கோவைக்குத் தென்திசையில் ஏரியை ஒட்டி நொய்யலாற்றின் மீது செல்லும் மிகப்பெரிய பாலம் அது. 25 அடி அகலமும் 150 அடி நீளமும் மூன்று கண்களும் உடைய அப்பாலம் - சென்ற நூற்றாண்டில் இரும்பு விட்டங்களுடன் கட்டப்பட்ட நவீனப் பாலங்களில் தொன்மையானது.

ஒண்டிப்புதூர் (காமாட்சிபுரம்) பாலம் - ஆத்துப்பாலத்திற்கும் முந்தையபாலம். குலாருக்கும் கோவைக்கும் இடையே நொய்யலாற்றின் மீது செல்லும் இப்பாலம், செங்கல் வளைவுகளால் கட்டப்பட்ட சிறப்பும் பழமையும் உடையது.

திவுகளாய் நின்ற ஊர்களைச் சேர்த்து வைக்கவும் - மக்களைச் சேர்த்து வைக்கவும் - பாலங்களின் வளர்ச்சி பயன்பட்டது.

மாட்டுவண்டிச் சவாரியும், குதிரைவண்டிச் சவாரியும் - பழங்கால நிகழ்ச்சிகளாய் அருகி வருகின்றன.

காலால் நடந்து செல்வதைக் கூட - உடற்பயிற்சிகளில் ஒன்றாக மட்டுமே இன்றைக்குப் பலர் புரிந்து வைத்துள்ளனர்.

பயணமும் போக்குவரத்தும் இத்தனை எளிமைப்பட்டது எப்படி? எப்போது? அதோ, நகரும் மலைத் தொடராய் புகையைக் கக்கியபடி இரைச்சலோடு ஒன்று ஓடி வருகின்றது புருங்கள். எத்தனையோ மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி - சமுதாய வளர்ச்சியை விரைவு படுத்தியது - அந்த நகரும் மலைத் தொடர்தான். ஆமாம் புகைவண்டி!

புகைவிட்டதால் அன்று 'புகை வண்டி'!

புகைவிடாத இன்றோ 'தொடர் வண்டி'!

வளர்ச்சியின் வருகை

மனிதர்களைத் தன் மடியிலமர்த்திக் கொண்டு வழிகளை இணைக்கும் வாகனமாக முதன் முதல் அறிமுகமானது - தொடர்வண்டி (டிரெய்ன்)தான்.

நிலக்கரியைத் தின்று நீராவியைச் சுவாசித்து கரும்புகையை ஏப்பமிட்டபடி ஊர்ந்துவந்த புகைவண்டி, ஊர்களை உறவுபடுத்தியது. 'புகைவிட்டு வரும் பூதம்' என்றே தொடக்கத்தில் அதனைக் கண்ட மக்கள் அஞ்சி நின்றனர்.

முதல் தொடர்வண்டி

குலூர் வழியாகத் தொடர்வண்டி 1898 இல் முதன்முதல் ஓடத் தொடங்கியது. (இதே ஆண்டில்தான் கோவை நகராட்சியும் அமைக்கப்பட்டது).

இருப்புப் பாதை மீது இயந்திரம் உருண்டு வருவதைக் கண்டு - மக்கள் முதலில் அச்சம் கொண்டனர். அச்சம்விலகிய பின்பும், அதில் பயணம் செய்ய முன்வந்தோர் மிகச் சிலரே! அதிசயப் பொருளாக எண்ணி வெளியிலேயே நின்றபடி வேடிக்கை பார்த்தவர்களே மிகுதி!

'குலூர் போனால் 'ரயில்' பார்க்கலாம்' என்று சுற்று வட்டாரம் எங்கும் அப்போது ஒரே பேச்சு. சோற்று மூட்டைகளோடு காத்திருக்கும் மக்கள் கூட்டம், புகை தெரிந்ததுமே மூக்கில் விரலை வைக்கும். "புகை தெரியுது டோய்! பயப்படாம பாருங்க! ரயிலு! ரயிலு!"

இருப்புப்பாதை வளர்ச்சி

சென்னை இருப்புப்பாதை 1856 இல் தொடங்கியது. சென்னைக்கும், ஆர்க்காட்டிற்கும் இடையே - 63 கல் தொலைவிற்கு - முதல் தொடர்வண்டி ஓடியது.

1898 இல் சென்னைக்கும் போத்தனூருக்கும் இடையே - குலூர் வழியாக - தொடர்வண்டி ஓடத் தொடங்கியது. ஊரிலிருந்து சற்று விலகி அமையநேர்ந்ததால் 'குலூர் ரோடு' என நிலையத்தின் பெயர் இப்போது மாறியுள்ளது. 1968க்கு முன்பு

சூலூர் நிலையம் என்று தான் பெயர் இருந்தது

வந்தது தொடர்வண்டி! வளர்ந்தது சமுதாயம்!

தொடக்கத்தில் - இராணுவவீரர்களுக்கும் 'சட்டைக்காரர்' னுக்கும் உரிய வாகனமாகவே தொடர்வண்டி கருதப்பட்டது. நாளடைவில் எல்லோரையும் அது சுமந்து செல்லத் தொடங்கியது.

ஓசையோடு நுழைந்த தொடர்வண்டி, ஓசையில்லாமல், மிகப்பல சமுதாய மாற்றங்களை உருவாக்கி விட்டது!

'எதிரே நடக்கக் கூடாது' என ஒதுக்கப்பட்டவர்களையும் ஒதுக்கியவர்களையும் - எதிர் எதிரே அமர வைத்துச் சமத்துவமாக அழைத்துச் சென்றது தொடர்வண்டி.

எந்த விலை தந்தாலும் ஏற்படுத்தக் கடினமான இந்த மாற்றத்தைத் தொடர்வண்டி மிக எளிதாக ஏற்படுத்திக் காட்டியது.

'பிராமணாள் அமர்வதற்குத் தனிப் பெட்டி வேண்டும்' என ஆதிக்கச் சாதியினர் அலறிப் பார்த்த வரலாறுகளும் உண்டு. ஆங்கிலேயே அரசு அதற்கு அசைந்து கொடுக்கவில்லை.

சமுதாய சமத்துவம். தொடர்வண்டி மூலம் துளிர்விடத் தொடங்கியது.

தொழிலாளர்கள் தோன்றினர்

இருப்புப் பாதை ஏற்பட்ட பிறகே 'தொழிலாளர் என்னும் புதிய வகுப்பு தோன்றியது, இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுமையிலும் அதுவரை இப்படியொடு பிரிவு இருந்ததில்லை.

இருப்புப்பாதை - இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதையும் இணைத்து வைத்தது; ஒட்டாத பகுதிகளை உறவுபடுத்தியது;

பொருள் போக்குவரத்து எளிதானதால், பொருள் உற்பத்தி தொடங்கியது; தொழிற்சாலைகள் என்ற புதிய அமைப்புகள் தோன்றின.

ஆண்டுக்குப் பாதிநாள் அடிமை வேலை கிடைப்பதே அரிது எனக் கருதியவர்கள் - ஆண்டு முழுவதும் தொழிற்சாலையில் வேலை என்றபோது நம்ப மறுத்தார்கள்.

சாதி பார்த்து நடத்திய சமுதாய அடக்கு முறைகளைத்

தொழிற்சாலைகள் துடைத்தெறிந்தன. வியப்பால் விரிந்த தொழிலாளர் விழிகள் சுருங்க மறந்தன.

புதியமனிதர்! புதிய வாழ்வு! புதிய உலகம்! புதிதாய் வந்த தொடர்வண்டி - இத்தனைப் புதுமைகளையும் தன்னோடு இழுத்து வந்தது!

கோவைக்கு முன்பே சூலூர்!

சென்னை செல்ல வேண்டுமா? சூலூர் நிலையத்தில் ஏறி அமர்ந்தால் போதும். சென்னை வந்தபின் கண் விழித்துக் கொள்ளலாம். அன்றைய சூலூர் நிலை இது.

இந்த வசதி கோவைக்கு அன்று கிடையாது.

கோவையிலிருந்து போத்தனூர் வரவேண்டும். போத்தனூரிலிருந்துதான், சென்னைத் தொடர் வண்டியில் செல்ல வேண்டும்.

போத்தனூர்தான் அன்று பெரிய தொடர்வண்டி நிலையம். கோவையில் நிலையமே இல்லை. போத்தனூர் வந்து - சூலூர் வழியாக - சென்னை செல்ல வேண்டிய நிலை.

போத்தனூருக்கும் மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் இடையே இருப்புப் பாதைத் தொடர்பு ஏற்பட்ட பின்பே, கோவையில் தொடர்வண்டி நிலையம் தோன்றியது.

சிங்காநல்லூரிலிருந்து (போத்தனூர் செல்லாமல்) நேராகக் கோவை செல்லும் இருப்புப்பாதை வசதி - அதற்குப் பின் உருவானது.

கோவை தொடர்வண்டி நிலையம், இன்று பெருவளர்ச்சியை எட்டிவிட்டது. கோவைக்கு முன்பே தோன்றிய 'சூலூர் நிலையம்' தொடங்கிய நாளில் இருந்த நிலையிலேயே இன்றும் இருக்கிறது! 'இருக்கிறது' என்பதே ஒருவகையில் ஆறுதல்தான்!

மிதிவண்டி (சைக்கிள்)

தொடர்வண்டி வருகை தந்த பின்பே - மிதிவண்டியின் வருகை சூலூருக்குக் கிடைத்தது.

1903 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் மிதிவண்டியைச் சூலூர் மக்கள் கண்ணில் கண்டனர்.

மிதிவண்டிப்பயணை அறிந்த மக்கள், விலையைக் கேட்டதும்

விலகிச் சென்றனர். அன்றைய மிதிவண்டி-ஆடம்பரப் பொருள்! இந்தியாவில் மிதிவண்டி உற்பத்தி இல்லை; வெளிநாட்டிலிருந்துதான் இறக்குமதி செய்தாக வேண்டும். அதனால், அன்றைய மிதிவண்டி - எளியமக்களுக்கு எட்டாக்கனியாக காட்சி தந்தது. இருபத்தைந்து உருபாய் என்பது எளிய விலையா?

மிதிவண்டியின் வருகை - குதிரைச்சவாரியைக் குறைத்தது.

அன்று ஆடம்பரப் பொருளாய் இருந்த மிதிவண்டி, இன்று அவசியப் பொருளாய் மாறிவிட்டது.

கோவைக்கு முதன்முதல் 1895 இல் தான் மிதிவண்டி வந்தது. அதன் பின்னரே சூலூருக்கு அறிமுகம் ஆனது.

'வில்லியம் பிரேசர்' என்னும் ஆங்கிலேயர் - மிதிவண்டியை முதன்முதலாகக் கோவையில் அறிமுகப்படுத்தினார்.

இவர் பெயரில் 'பிரேசர் டவுன்' (Frazer square) என்ற பகுதி ஸ்டேன்சு பஞ்சாலை அருகில் இன்றும் உள்ளது. பிரேசர் கோவைக்குப் பல புதுமைகளையும் அறிமுகப்படுத்திய இராபர்ட் ஸ்டேன்சின் உதவியாளர்.

இராபர்ட் ஸ்டேன்சு - கோவைக்கு முதல் பஞ்சாலையை அறிமுகப்படுத்தியவர். முதன் முதல் கோவையில் பேருந்து ஓடக் காரணமானவர் இவர்!

சூலூரும் பேருந்தும்

சூலூர் கண்ட முதல் போக்குவரத்து வாகனம் தொடர்வண்டி (டிரைன்) தான்.

தொடர்வண்டியை 1898 இல் பார்த்த சூலூர் மக்கள் - அதற்கும் இருபதாண்டுகள் கழித்தே பேருந்தைப் பார்க்க முடிந்தது.

சூலூரில் இன்றிருக்கும் திருச்சிசாலை - இன்றுள்ள சிறப்பை அன்று பெற்றிருக்கவில்லை. ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமாக தச்சர், கொல்லர் பட்டறை வைப்பதற்கு மட்டுமே அன்று பயன்பட்ட பகுதி இது.

வண்டி வாகனங்கள் அனைத்தும் பெருமாள் கோவில், சந்தைப்பேட்டை வழியாகவே அன்று சென்று வந்தன. அந்நாளில் அதுதான் முக்கிய வீதி. 'ரயில்வே பீடர் ரோடு' என்ற

(பெருமிதமான பழஞ்சிறப்பை இழந்து நிற்கும்) சாலையாய் இன்று அது மாறிவிட்டது.

ஊருக்குக் கடைசி என ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியே - இன்று திருச்சி சாலை என்ற பெயருடன் மிக முக்கிய சாலையாகி விட்டது. குலூர் விரிவடைந்துவிட்டதால், இன்று ஊரின் நடுநாயகமான சாலையாகவும் அது சிறப்பெய்திவிட்டது.

திருச்சிசாலை 1912 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. அதற்குமுன் கிழக்கே பல்லடம், மேற்கே கோவை என நீண்டு கிடக்கும் இச்சாலை முழுமையும் மண்சாலையாகவே இருந்தது. கோவையிலிருந்து திருச்சி வரை 1912 ஆம் ஆண்டில்தான் இச்சாலை செப்பனிடப்பட்டு சீர் செய்யப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் மாட்டு வண்டிகளும் குதிரைவண்டிகளும் 'கடகட' ஒலியுடன் தள்ளாடிச் செல்லும் குண்டும் குழியுமான சாலை இது.

1920 க்குப் பின்பே இச்சாலைகள் பேருந்தைப் பார்த்தன. 1947 வரை சிலமணி நேரங்களுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே பேருந்தின் ஓசை கேட்கும். 1942-45 இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பெட்ரோல் தட்டுப்பாடு, அப்போது பேருந்து, சரக்குந்து (லாட்ரி) முதலியவை நிலக்கரியால் ஓடும் நீராவிப் பொறிகளாய் மாறின.

1947 க்குப் பின்பே திருச்சிசாலையில் பேருந்துகள் எண்ணிக்கை கூடின; 1967க்குப் பின் பெருகின.

முதற்பேருந்து

1920க்குப் பின் பேருந்து கோவை மாவட்டத்தில் ஓடத்தொடங்கியதற்குப் பின்னணி உண்டு.

கோவைக்குப் பேருந்தை அறிமுகப் படுத்திய பெருமையில் குலூரும் சொந்தம் கொண்டாடலாம்.

குலூரை ஒட்டிய கலங்கலில் பிறந்தவர் கோ. துரைசாமி (ஜி.டி.நாயுடு). இவர் இராபர்ட் ஸ்டேன்ஸ் என்பவரிடம் வேலைக்குச் சேர்ந்தார்.

"உன் திறமைக்குப் பேருந்து ஒன்றை ஓட்டலாமே! போக்குவரத்துக்கும் - மக்களுக்கும் மிகவும் பயன்படும்"

இராபர்ட் ஸ்டேன்ஸ் கூறிய இந்த அறிவுரை, ஜி.டி. நாயுடு வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஜி.டி. நாயுடுவின் முயற்சி கோவை போக்குவரத்து வளர்ச்சியில் பெரும் திருப்புமுனையாய் அமைந்தது.

பேருந்தின் ஓட்டுநர், நடத்துநர், துப்புரவாளர் என அனைத்துப் பணிகளையும் ஜி.டி. நாயுடுவே செய்தார்.

பொள்ளாச்சியிலிருந்து பழனிவரை - முதன்முதல் ஜி.டி.நாயுடுவின் பேருந்து ஓடத் தொடங்கியது. இப்பேருந்தை இராபர்ட் ஸ்டேன்சிடம் எட்டாயிரம் ரூபாய்க்கு ஜி.டி. நாயுடு வாங்கினார். அப்போது ஜி.டி.நாயுடு வயது இருபத்தேழு.

சொந்த மண்ணை மறக்காத ஜி.டி. நாயுடு, சூலூர் வழியாகக் கோவை - உடுமலை பேருந்தை ஓட்டத் தொடங்கினார்.

1933 க்குப் பின்பு, பேருந்து போக்குவரத்தில் வேறு பிற நிறுவனங்களும் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கின. அந்நிறுவனங்களையும் தம்முடன் இணைத்துக்கொண்ட ஜி.டி. நாயுடு 'யுனைடெட் மோட்டார் சர்வீஸ்' (யு.எம்.எஸ்) என்னும் நிறுவனத்தை உருவாக்கினார். 280க்கு மேற்பட்ட பேருந்துகள் இந்நிறுவனத்தின் மூலம் இயங்கின.

1933 வரை - உள்ளூர்ப் போக்குவரத்திற்குக் குதிரைவண்டிகளை மட்டுமே மக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். 1955 வரையும் வாடகைக் குதிரை வண்டிகளின் செல்வாக்கு இருந்தது. சிங்காநல்லூர் முதலிய பகுதிகளில் மட்டும் வாடகைக் குதிரை வண்டிகளை இன்றும் காணலாம்.

சூலூர் பேருந்து நிறுவனம்

கோவைக்கும் உடுமலைக்கும் இடையே 1921 முதல் ஓடிய ஒரே பேருந்து தான் - சூலூரின் நெடுநாள் போக்குவரத்து வாகனம். ஜி.டி. நாயுடு ஓட்டிய பேருந்து இது. ஊர்ப் பெரியவர்கள், வணிகர்கள் மட்டுமே பேருந்தில் ஏறுவர். மற்றவர்கள் வேடிக்கை பார்ப்பதோடு சரி.

சூலூர் காவல் நிலையம் அருகே இரண்டு கட்டை வண்டி நிற்கும். காலை எட்டு மணிக்குள் சென்றால் அவற்றில் கோவை செல்ல முடியும். மாலை 3 மணிக்கு அதே வண்டிகள் கோவையிலிருந்து சூலூர் புறப்படும். கட்டணம் நான்கணா!. பெரும்பாலும் மக்கள் இதில்தான் பயணம் செய்வார்கள். பேருந்துக்கட்டணம் அப்போது அய்ந்தணா.

பல்லடமோ உடுமலையோ குடும்பத்துடன் செல்ல விரும்புவோர் கோவை சென்று பேருந்தில் இடம் பிடித்து வருவார்கள். அப்போதுதான் சூலூரில் ஏற முடியும்.

அன்றைய பேருந்து

பழைய பேருந்தில் - உள்ளே அமர்ந்திருப்போரின் கால், உடல் அனைத்தும் வெளியே தெரியும் கம்பி மட்டும் சுற்றி வளைத்துக் கட்டப் பட்டிருக்கும். தகரத் தடுப்பெல்லாம் அப்போது கிடையாது.

உள்ளே அமருமிடம் பலகைதான். கை வைக்க மட்டும் ஒரு கம்பி இருக்கும்.

மாடு இல்லாத கட்டை வண்டி போலதான் - அன்றைய பேருந்து காட்சியளிக்கும்.

சூலாரின் அன்றைய முக்கியச் சாலை 'இரயில்வே பீடர் ரோடு' தான்! பேருந்துகள் சந்தைப் பேட்டை அருகே நிற்கும், சூலாரின் ஒரே பேருந்து நிறுத்தம் இதுதான்.

இப்போதுள்ள திருச்சி சாலை உருவான பிறகே கலங்கல் பிரிவுக்கு மேற்புறம் - பேருந்துகள் புதிதாய் நிற்கத் தொடங்கின.

கோவையிலிருந்து தாராபுரம், காங்கேயம், உடுமலை, பழனி என நான்கு (யு.எம்.எஸ்.) பேருந்துகள் சூலார் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தன. 1942இல் இருந்த நிலை இது. முதல் பேருந்து காலை 8 மணிக்குக் கிழக்கே காங்கேயம் செல்லும். பிறகு 2 1/2 மணிக்கு ஒரு பேருந்து வரும்.

வெள்ளையர் ஆட்சி நீங்கிய பின்பே 1947 - 48இல் சூலாருக்குத் தனிப் பேருந்து அறிமுகமானது. சூலார் எஸ்.எஸ். வெங்கட்ராமன் தேவரின் இரண்டு (எஸ்.எஸ்.வி) பேருந்துகள் அப்போது ஓடின.

சி.சி. பிரதர்சு பேருந்துகள் இரண்டும் அப்போது கோவைக்கும் காரணம் பேட்டைக்கும் இடையே ஓடிக் கொண்டிருந்தன. சி.சி.பிரதர்சு உரிமையாளர் சூலாரைச் சேர்ந்த சந்திரசேகரன். சூலார் தெற்குத் தேர் வீதியின் பெரும் பகுதி இவருக்கு உரிமை. பேருந்து நட்டத்தில் ஓடவே - தம் பேருந்துகள் இரண்டையும் எஸ்.எஸ்.விக்கு விற்றுவிட்டார். எஸ்.எஸ்.வி. பேருந்து - இரண்டாயிருந்தவை நான்காகி விட்டன. பின்பு இருபது பேருந்துகள் வரை பெருகின.

கோவை நகர முதல் நகரப் பேருந்து 1945இல் (ஒண்டிப் புதாருக்கும் வேளாண்மைக் கல்லூரிக்கும் இடையே) ஓடியது.

சூலாரின் முதல் நகரப் பேருந்து 1970இல் தான் ஓடத்

தொடங்கியது. சிந்தாமணிப்புதூர் வரை வந்து கொண்டிருந்த 30 ஆம் எண் நகரப் பேருந்து சூலூர் வரை 1970இல் நீடிக்கப்பட்டது.

சூலூருக்கும் கோவைக்கும் ஓடிய எஸ்.எஸ்.வி. பேருந்து இரண்டும் நேர் பேருந்துகள், நகரப் பேருந்துகள் அல்ல.

தி.மு.க. ஆட்சி 1967இல் ஏற்பட்ட பின் ஊ.கி.ந.இராசு (தங்கம்) எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம் (எஸ்.ஆர். எஸ்) எஸ்.ஏ. பழனியப்பதேவர் (எஸ்.ஏ.பி.) - மூவரும் சூலூரில் பேருந்து நிறுவனங்களை உருவாக்கினர்.

தொடக்கால - சூலூர் பேருந்து உரிமையாளர்

எஸ்.எம்.எஸ் - மருதாசலத் தேவர்

எஸ்.வி.எம்.எஸ் - எஸ்.எல். வெங்கடாசலத் தேவர்

சி.சி.பிரதர்சு - சூலூர் சந்திரசேகரன்

எஸ்.எஸ்.வி - எஸ்.எஸ் வெங்கட்ராமத் தேவர்

முதல் பேருந்து 1921இல் சூலூர் வழியாக உடுமலை நோக்கி ஓடியது. பேருந்தை ஓட்டியவர் ஜி.டி. நாயுடு. கோவையிலிருந்து காங்கேயம், திருப்பூர் தாராபுரம், உடுமலை என நான்கு ஊர்களுக்கு மட்டும் - சூலூர் வழியாக நான்கு பேருந்துகள் அடுத்து ஓடின.

எஸ்.எம்.எஸ், எஸ்.வி.எம்.எஸ் - இரண்டும் சூலூர் பேருந்து நிறுவனங்கள். ஜி.டி. நாயுடு குறைந்த கட்டணத்திற்கு பேருந்து ஓட்டியதால் - சூலூர் பேருந்துகளால் நிலை பெற முடியவில்லை. 1947க்குப் பின் எஸ்.எஸ்.வி, சி.சி. பிரதர்சு வந்தன. பின்னது முன்னதில் இணைந்தது.

இன்றைய சூலூர் பேருந்து நிறுவனங்கள்

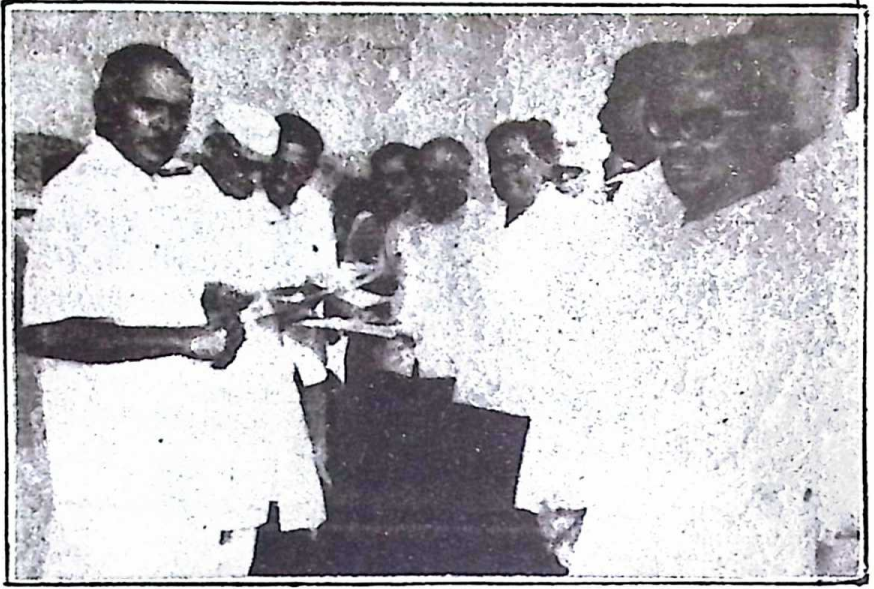
தங்கம்

எஸ்.ஆர்.எஸ்

பழனியப்பா

செந்தில் பிரபு

இராஜு

ஆளுநர் கே.கே.சா. சூலார் வருகை

அமைச்சர் க. அன்பழகன் வருகை

சூலூரின் தொன்மைத் தொழில்கள்

சூலூரில் நெடுங்காலமாக நடந்து வந்த சில தொழில்கள் பற்றிக் கல்வெட்டுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

செக்கிறை, தறியிறை, தட்டார் பாட்டம், அணியிடுவோன் வரி, எண்ணெய்க் கானம் - முதலிய வரிகள் அன்றைய சூலூரில் அரசனால் தண்ட் (வசூலிக்க)ப் பட்டுள்ளன.

செக்கு அமைத்து எண்ணெய் ஆட்டும் இடத்திற்கு வணிகர் செலுத்தும் வரி செக்கிறை.

ஆடை செய்யும் நெவசாளர் செலுத்தும் வரி தறியிறை.

பட்டறை அமைத்துத் தொழில் செய்வதற்காகப் பொற்கொல்லர் செலுத்தும் வரி தட்டார் பாட்டம்.

தங்க நகை, தங்கக் காசு முதலியவற்றைச் செய்வதற்கானது அணியிடுவோன் வரி.

நெய்வணிகம் செய்வதற்கான வரி எண்ணெய்க் கானம்.

எண்ணெய் ஆட்டுதல், நெசவு செய்தல், நகை செய்தல், நெய் விற்பனை முதலிய தொழில்கள் சூலூரின் தொன்மையான தொழில்கள்.

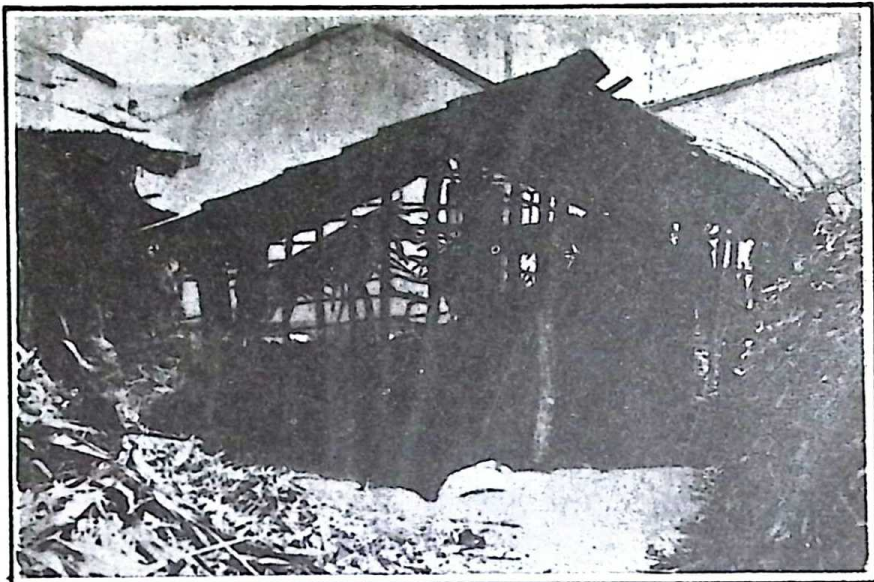
உப்புக் காய்ச்சுதல்

சூலூரின் மிகப் பழைய தொழில்களில் உப்புக் காய்ச்சுதல் ஒன்று.

மண்ணைக் காய்ச்சி அதிலிருந்து உப்பைத் தனியாகப் பிரித்தெடுப்பர். சோற்று உப்பு, வெடி உப்பு, கர்ப்பூர உப்பு - முதலியவை சூலூரில் உருவாயின.

இந்தியா 1947இல் விடுதலை பெற்ற பின், 'உப்புக் காய்ச்சும் தொழில் பயங்கரவாதத்திற்குப் பயன்படுமோ' என் அரசு அஞ்சியது. வெடியுப்பு, தோட்டா செய்யப் பயன்படுமே!

'அடிமை இந்தியா'வில் சுதந்திரமாகச் சூலூரில் நடந்து வந்த உப்பு காய்ச்சும் தொழில், சுதந்திர இந்தியாவில் நசிந்து போனது.

புதியன வருகை

வேளாண்மைத் தொடர்பான தொழிலும் வணிகமுமே இருந்து வந்த சூலாரில் - 1898இல் தொடர் வண்டி ஓடத் தொடங்கிய பின் புதிய துறைகள் அறிமுகமாயின.

பஞ்சாலைகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வேலைக்குச் செல்வதைத் தாழ்வாக எண்ணிய காலமும் இருந்தது. 1950இல் வெற்றிலை வேளாண்மை விழுந்த பின் இந்த எண்ணம் மாறியது.

சூலார் மக்கள் முதன்முதல் பணியாற்றச் சென்ற பஞ்சாலை 'கம்போடியா பஞ்சாலை'

கூசன் நாகப்பன், மாசாணம், பாலய்யன், கந்தசாமி - இவர்களே சூலாரின் தொடக்க காலப் பஞ்சாலைப் பணியாளர்கள்.

வறுகடலைத் தொழிலும் சூலாரில் செல்வாக்கோடு இருந்தது. படிப்பைப் பாதியில் விட்ட சிறுவர்களையெல்லாம், அக்காலத்தில் வறுகடலைத் தொழில் தான் வரவேற்றது.

கற்று வட்டாரங்களில் சமையல் என்றால் சூலாரைத் தான் தேடி வருவார்கள். சூலார் சமையல் கலைஞர்கள் திறம் அப்படி! சமையல் கலைத் தொழில் - சூலாரில் இப்போது செழித்து வளர்ந்துள்ளது.

பழம் புகழ் 'பாளையம்'

குலூரிலிருந்து சுற்று வட்டார ஊர்களுக்கு பெண்கள் - பொருள்களை விற்பனைக்கு கொண்டு செல்வதை **பாளையம்** என்பார்கள்.

வேளாண்மையை ஆண்டுகளும், விற்பனையைப் பெண்களும் பார்த்துக் கொள்ளும் வேலைப் பிரிவினை இது.

விடியற்காலை 3 மணிக்கெல்லாம் 'பாளைய'த்திற்குப் புறப்பட்டு விடுவார்கள். எவ்வளவு தொலைவுள்ள ஊரானாலும் கால் நடையாகச் செல்வதுதான் வழக்கம்.

அனுப்பப்பட்டி, அய்யம்பாளையம், அப்பநாயக்கன்பட்டி, அநா.புதூர், இலட்சுமிநாயக்கன் பாளையம், ஊத்துக்குளி, கரடிவாவி, கலங்கல், காரணம்பேட்டை, காமநாயக்கன் பாளையம், சித்தநாயக்கன் பாளையம், சின்னகுயிலி, செலக்கரச்சல், செஞ்சேரி, முத்தாண்டி பாளையம், திருமாண்டாம் பாளையம், பருவாய், புளியம்பட்டி, போகம்பட்டி, மல்லேகவுண்டன் பாளையம், வதம்பச்சேரி, வேப்பங்குட்டைப் பாளையம், வேலப்பநாயக்கன் பாளையம் என குலூரைச் சுற்றியுள்ள முப்பதுக்கு மேற்பட்ட ஊர்களுக்குச் குலூர் மகளிர் 'பாளைய'த்திற்குச் செல்வர்.

அகத்திக்கிரை, வெற்றிலை, பொரி, கடலை, நிலக்கடலை. பட்டாணி - இவை குலூரிலிருந்து விற்பனைக்குச் செல்லும் பொருட்கள்.

அவரை, இராகி, சோளம், மக்கானி, பச்சைப்பயறு, தட்டப்பயறு, துவரை, தேங்காய், காய்கறிகள் - முதலியவை பண்டமாற்றாகச் குலூருக்குப் பெற்றுவரும் பொருட்கள். பணமாகப் பெறும் வழக்கம் அண்மை நாளில் ஏற்பட்டது.

திங்கள், புதன், சனி - மூன்று நாள்கள் மட்டுமே 'பாளைய'த்திற்குச் செல்வார்கள். கூட்டமாகச் சென்று - தனித் தனியாகப் பிரிந்து - மறுபடி கூட்டமாகத் திரும்புவார்கள். இரவு தங்கி வருவதும் உண்டு.

பீடி நிறுவனங்கள்

பீடி சுற்றும் தொழிலும் குலூரில் முன்பு செல்வாக்கான தொழில்.

சுந்தரப்பாவின் 'போட்டோ பீடி' குலூரின் முதல் பீடி நிறுவனம். அடுத்து வந்தது 'மணிமார்க் பீடி'. எஸ். ஆர். எஸ். சூர. தங்கவேலு ஆகியோரின் மாமனார் ரங்கசாமி அவர்களுக்குரிய நிறுவனம் இது.

சுயமரியாதை இயக்க வீரர் கு.ஆ செல்லப்பா 1938இல் 'அன்னபட்சி பீடி' எனத் தொடங்கி 1939இல் 'மாங்கனி பீடி'யாக மாற்றினார். இசுலாமியர் ஒருவரும் 'தில்குசு மாங்கனி பீடி' என ஒரு நிறுவனத்தைச் குலூரில் நடத்தினார்.

குலூர் பஞ்சாலைகள்

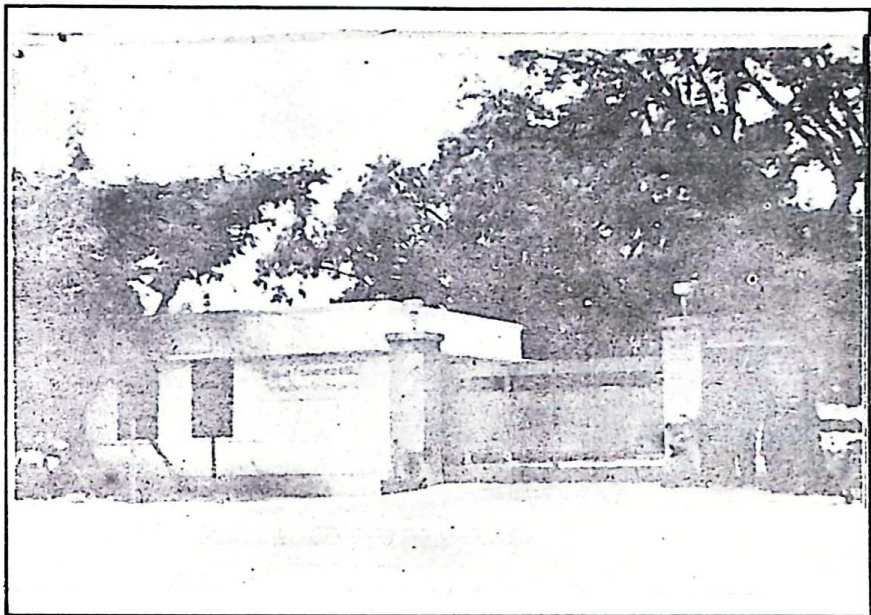
குலூரின் முதல் ஆலை 'சவுந்தரம் ஜின்னிங் பாக்டரி' 1934இல் உருவானது.

நரசிம்மா பஞ்சாலை (1954), சதர்ன் பஞ்சாலை (1957), மகா விஷ்ணு பஞ்சாலை (1980), சப்தகிரி பஞ்சாலை (1982), விஷ்ணு லட்சுமி (1985) முதலிய பஞ்சாலைகள் அடுத்தடுத்து உருவாயின.

கே. பி. வி. டெக்ஸ்டைல்ஸ், கிருஷ்ணா டெக்ஸ்டைல்ஸ், ரங்கா டெக்ஸ்டைல்ஸ், சாந்தி ஸ்பின்னர்ஸ் எனப் பல நூற்பாலைத் தொழில் நிறுவனங்கள் பின்னர் பெருகின.

என். வி. இன்டஸ்ட்ரீஸ் குலூரின் முதல் பவுண்டரி. விஜயா ரைஸ்மில் - ஜின்னிங் பாக்டரி முதலிய பல தொழிற்சாலைகள் - தொழிற் குலூரைத் தோற்றுவித்தன.

சதர்ன் பஞ்சாலை

வணிகம்

குலூரில் மிளகு வணிகம் நிகழ்ந்த இடம் இன்றும் 'வானியன் பாறை' என வழங்கப்படுகிறது.

குலூர் விளை பொருட்களைச் சுற்று வட்டார ஊர்களுக்குச் சுமந்து சென்று பண்டமாற்று பெறும் பாளையம் - பெண்களால் நடத்தப்பட்டது; இன்றும் தொடர்கிறது.

வணிகம் காட்டும் குடும்பப் பெயர்

பல்வேறு வணிகங்களில் ஈடுபட்டிருந்த குலூர் பெருமக்களுக்கு, அத் தொழில்களே குடும்பப் பெயராக வழங்கப்படுவதை குலூரில் இன்றும் காணலாம்.

இரும்புகடைக்காரர் தேங்காய்க்காரர் முறுக்குக்காரர்

இலைக்காரர்	கொட்டாய்காரர்	வெங்காயக்காரர்
உப்புக்காரர்	கொத்துமல்லிக்காரர்	மரக்காரர்
எண்ணெய்க்காரர்	தோசைக்காரர்	நார்க்காரர்
கஞ்சாக்காரர்	தோல்காரர்	பஸ்காரர்
கடலைக்காரர்	பருப்புக்காரர்	மிளகாய்க்காரர்
கருப்புட்டிக்காரர்	பாக்குக்காரர்	சக்கரைக்காரர்
கருவாட்டுக்காரர்	புகையிலைக்காரர்	பொறிக்காரர்
கள்ளுக்கடைக்காரர்	போண்டாக்காரர்	புளிக்காரர்

அன்றைய தொழில் காரணமாக, சூலூரில் இன்றும் வழங்கும் குடும்பப் பெயர்கள் இவை.

வளர்ச்சிவாயில்

நொய்யலும் குளங்களும் - சூலூரின் வேளாண்மையை வளர்த்தன.

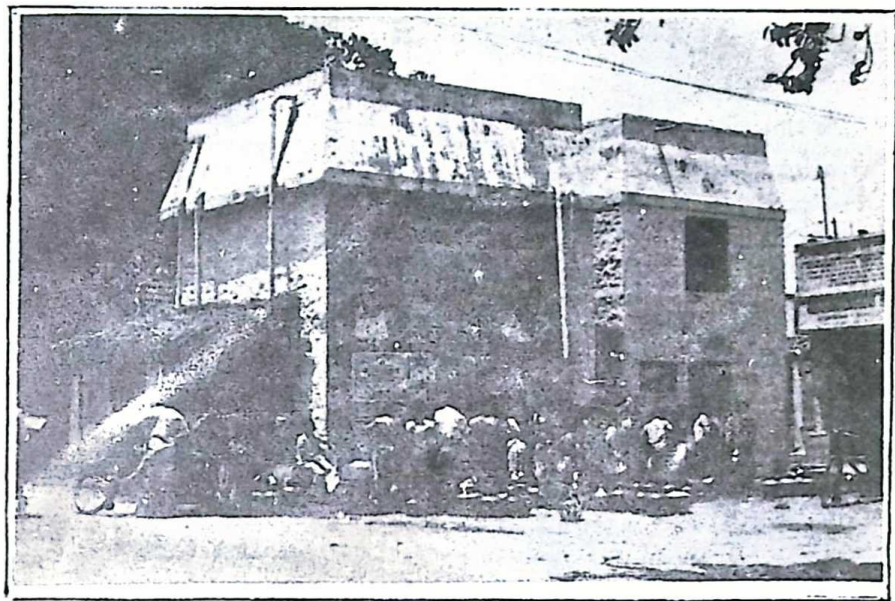
தொடர் வண்டியும் பேருந்தும் - சூலூரில் தொழிலும் வணிகமும் தோன்றவும் வளரவும் செய்தன.

கல்வியும் தொழிற்சாலைகளும் - மாத ஊதியம் பெறும் மக்களை உருவாக்கின.

விமானதள வருகையும் அரசு அலுவலகத் தோற்றமும் - சூலூரை விரிவடையச் செய்தன.

சிறுவாணி வருகையும் போக்குவரத்துத் தொலைத் தொடர்பு வசதிகளும் - நகராத சூலூரை நகரச் சூலூர் ஆக்கின.

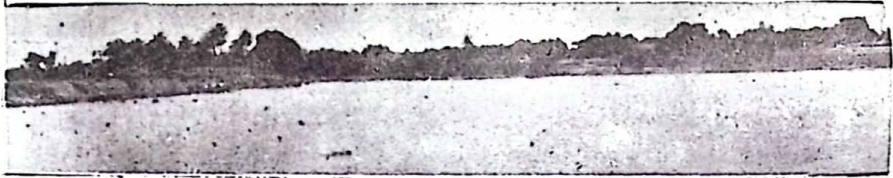

கலங்கல் பாதை நீர்த்தொட்டி

பிளாக் குவார்ட்டர்சு கிணறு

குலார் குடிநீர்

குலாரில் முன்பு ஏழு இடங்களில் பொதுக்கிணறுகள் இருந்தன. அவை சாதிவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.

தனிக்கிணறுகள் அய்யர் வீடுகளில் மட்டும் இருந்தன. அவற்றில் நீர் எடுக்க எந்தச் சாதியினரையும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

நடைகிணறு இருந்த இடம் - கிணற்றுக்குரிய சாதி

(1) பேருந்து நிலையம் -	பிள்ளைமார் கிணறு
(2) கொங்காளம்மன் கோவில் -	பள்ளர் கிணறு
(3) சந்தை வீதி -	பறையர் கிணறு
(4) மருத்துவமனை கீழ்ப்புறம் -	தேவர் கிணறு
(5) குருசாமி கோவில் எதிரில் -	தேவர் கிணறு
(6) மதியழகன் நகரில் -	சக்கிலியர் கிணறு
(7) ஈசுவரன் கோவில் எதிரில் -	கோவில் கிணறு.

இவை அனைத்தும், கிணற்றின் உள்ளே இறங்கி நீர் எடுக்கும் படிக்கிணறுகள். வாளி மூலம் தண்ணீர் எடுப்பவை சேந்து கிணறுகள். அவற்றிலும் இந்தச் சாதிப் பிரிவினை இருந்தது.

சேந்து கிணறு இருந்த இடம் - கிணற்றுக்குரிய சாதி

(1) குளத்திற்குள் -	தேவர் கிணறு
(2) சந்தை மேற்புறம் -	பிள்ளைமார் கிணறு
(3) சந்தை கீழ்க் கடைசி -	பள்ளர் கிணறு
(4) சந்தைக் கீழ்ப்புற முதற் கிணறு -	பறையர்கிணறு
(5) சந்தைக் கீழ்ப்புற மறு கிணறு -	குறவர்கிணறு

1950க்கு முன், இக்கிணறுகளில் பிற சாதியினர் நேரடியாகத்

தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது. தண்ணீர் ஊற்றுமாறு சொல்லி பெற்றுச் செல்ல வேண்டும்.

குலூர் சந்தைப் பேட்டைக்கு மேற்புறம் உள்ள கிணறுதான் - முன்பு ஊர் முழுமைக்கும் பயன்பட்ட ஒரே ஒரு நல்ல தண்ணீர் கிணறு.

1954 முதல் குலூரில் செயல்படத் தொடங்கிய குடிநீர்த் தொட்டிகள் - சந்தைப்பேட்டைக் கிணறு, பொம்மியம்மன் கோவில் கிணறு என இரண்டு கிணறுகளையே நம்பியிருந்தன. இரண்டு கிணறுகளும் 1972 இல் வறண்டு போயின.

கடும் தண்ணீர்ப் பற்றாக் குறையால் 1972 இல் குலூர் மக்கள் ஒரு குடம் தண்ணீருக்கு ஆளாய்ப் பறந்தனர்.

தண்ணீர்ப் பற்றாக் குறையால் ஒவ்வொரு வீடும் கண்ணீர் விட்டது. பேரூராட்சித் தலைவர் எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம், தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி கவனத்திற்கு - அவரின் தனிச் செயலர் எஸ்.ஆர். கருப்பண்ணன் மூலம் - குலூர் வறட்சி நிலையைக் கொண்டு சென்றார்.

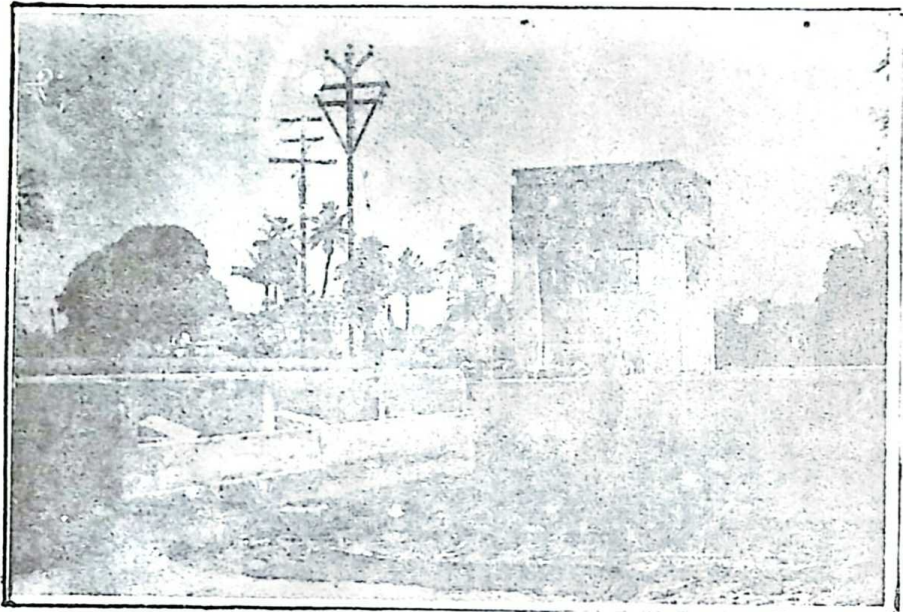
அதனால், எட்டு ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளைப் பெற முடிந்தது. அதில் அய்ந்து தான் இயங்கின.

குலூர் விமானப் படையில் பணியாற்றும் பல நூறு குடும்பங்கள் குலூரில் இருந்தன. தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை அவர்களையும் வாட்டியது.

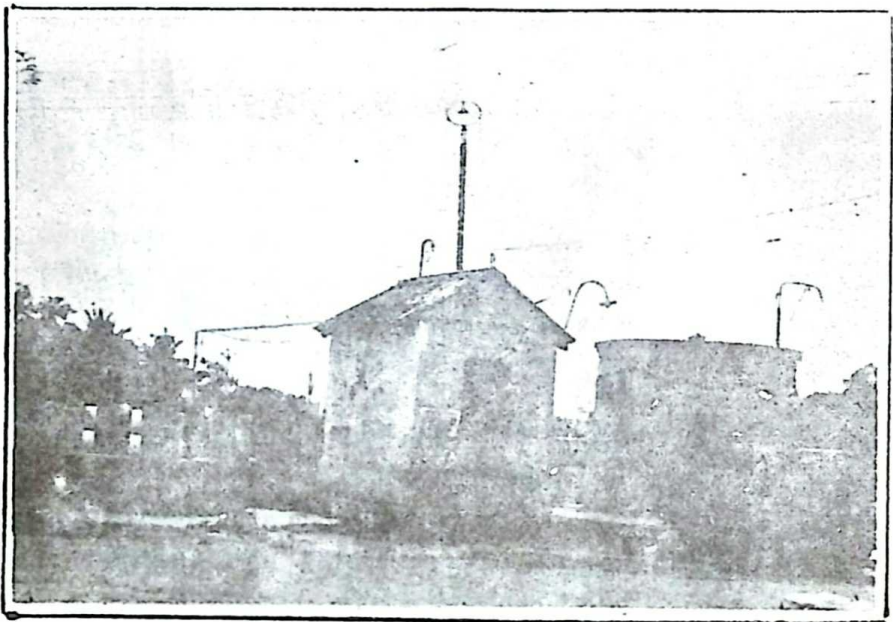
நிரந்தரத் தீர்வாக சிறுவாணி கொண்டுவரும் முயற்சியில் எஸ்.ஆர். எஸ். தீவிரமானார். 29.1.1976 இல் குலூருக்குச் சிறுவாணி தர அரசு இசைந்தது. எல்.அய்.சி. மேலாளர் இராமச்சந்திரன், குடிநீர் திட்டத்திற்கு எல்.அய்.சி மூலம் பேரூராட்சி கடன் பெறலாம் என வழிகாட்டினார்: உறுதுணையாய் நின்றார். முன்னாள் இராணுவ வீரர் நாச்சிமுத்து சென்னைக்கும் குலூருக்குமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தார்.

எஸ்.ஆர். எஸ். அவர்கள் இதே நினைவாய் பணியாற்றினார். அவர் காண விரும்பிய சிறுவாணி நீர் குலூர் வருவதற்கு முன்பே, கண்மூடினார். குலூரே கலங்கிக் கதறியது.

1984 இல் குலூரில் பொது விநியோகத்திற்குச் சிறுவாணி

சலவைத்துறை (சந்தைப்பேட்டை)

(தெற்குப் பள்ளி) - வானொலி நிலையம், நீர்த்தொட்டி

வந்தடைந்தது. 1985 இல் வீடுகளுக்குத் தனி இணைப்பு கரப்பட்டது.

வறட்சியில் வாடிய சூலூர் சிறுவாணி நீர் வந்த பின் செழிக்கவும் விரிவடையவும் தொடங்கியது

கழிவறை

1954 இல் சூலூரில் இருந்த வீடுகளின் எண்ணிக்கை 1712. இவற்றில் 146 வீடுகளுக்கு மட்டுமே கழிவறை இருந்தன. பெரும்பாலும் எடுப்புக் கழிவறைதான்.

1994 ஆம் ஆண்டில் எடுப்புக் கழிவறைகள் சூலூரில் முழுமையாக அகற்றப்பட்டுவிட்டன.

அன்றாடம் துப்புரவுத் தொழிலாளர் ஒருவர் வீடுதோறும் வந்து - கழிவை வாளியிலிட்டு எடுத்துச் செல்வர்.

1994 வரை எடுப்புக் கழிவறைகள் சூலூரில் ஏராளம் தொலைக் காட்சி

15.8.1975 இல் தொடங்கிய - சென்னைத் தொலைக்காட்சித் தமிழ் ஒளிபரப்பு 1986 இறுதியில் தான் தமிழகம் முழுவதும் தெரியத் தொடங்கியது. கொடைக்கானல் தொலைக்காட்சி அஞ்சல் நிலையம் அமைக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட பயன் இது. 1986 க்குப் பின்பே தொலைக்காட்சி பார்க்கும் வாய்ப்பைச் சூலூர் பெற்றது. வீடுதோறும் பெட்டிகளும் பெருகின

'கேபிள்' ஒளிபரப்பு

வீடுகளுக்கான தனி இணைப்பு மூலம் ஒளிபரப்பாகும் 'கேபிள் டிவி' முறை 1948 இல் வட அமெரிக்கா அசுடோரியாவில் அறிமுகமானது. 1975 இல் செயற்கைக் கோள் ஒளிபரப்பை உலகம் முதன் முதலாகப் பார்த்தது.

தனி இணைப்பு (கேபிள்) ஒளிபரப்பு 1985 இல் பம்பாயில் தொடங்கியது; அய்ந்தே ஆண்டுகளில் சூலூருக்கு வந்துவிட்டது.

சூலூரின் முதல் 'கேபிள் டிவி' நிறுவனமான 'சேனல் 4' 1990 ஏப்ரல் 24 ஆம் நாள் இங்கு செயல்படத் தொடங்கியது.

பதினாறு வகையான தனியார் ஒளிபரப்புகளை - 'கிண்ணி வடிவ அலை திரட்டி' (டிஷ் ஆன்டெனா) மூலம் தமிழ் நாட்டில்

இன்று பார்க்க முடிகிறது.

தனியார் தமிழ் - ஒளிபரப்புகள்

இந்திய மொழிகளில் - தனியார் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புகள் மிகுதியாயிருப்பது தமிழில் மட்டும் தான்.

இந்தியத் தொலைக் காட்சியில் - முதல் அலைவரிசை, இரண்டாம் அலைவரிசை, செயற்கைக் கோள் அலைவரிசை என மூவகைத் தமிழ் ஒளிபரப்புகள் உள்ளன. இரண்டாம் அலைவரிசை ஒளிபரப்பு மட்டும் குலூரில் தெரியாது.

சன் டிவி, ராஜ் டிவி, ஜி.ஈ.சி. டிவி, ஜெ.ஜெ. டிவி எனத் தமிழ் ஒளிபரப்பிற்கு நான்கு தனியார் தொலைக் காட்சிகள் உள்ளன. சன் டிவி. அண்மையில் இசைத் தொலைக் காட்சி (மியூசிக்) படத்தொலைக் காட்சி (மூவி) எனக் கூடுதலாக இரண்டை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

ஒரே நேரத்தில் ஒன்பது வகைத் தமிழ் ஒளிபரப்புகளைத் தொலைக்காட்சியில் பார்க்கும் சூழ்நிலை இன்று உருவாகிவிட்டது. பத்தாண்டிற்கு முன் (1985) தொலைக்காட்சிப் பெட்டியையே பார்க்காதவர்கள் இருந்த குலூரின் இன்றைய நிலை இப்படி!

இப்போது பதினாறு செயற்கைக் கோள் ஒளிபரப்புகள் தனியார் நிறுவனங்கள் வழியாகத் தமிழ்நாட்டை வலம் வந்து கொண்டுள்ளன.

1. ஸ்டார் பிளஸ்	7. ஜீ.டி.வி.	12. ராஜ் டி.வி
2. பி,பி,சி.	8. ஜெமின் டி.வி.	13.ஜி.ஈ.சி.
3. பிரைம் ஸ்போர்ட்ஸ்	9. ஏசியா நெட்	14. ஜெ.ஜெ.டி.வி
4. மியூசிக் டி.வி	10. ஜெமினி டி.வி	15. ஏ.டி.என்
5. சைனீச சானல்	11. சன் டி.வி	16. எல்.டி.வி.
6. மூ.வி. சானல்		

குலூர் - தனியார் ஒளிபரப்பு (கேபிள் டிவி) நிறுவனங்கள்

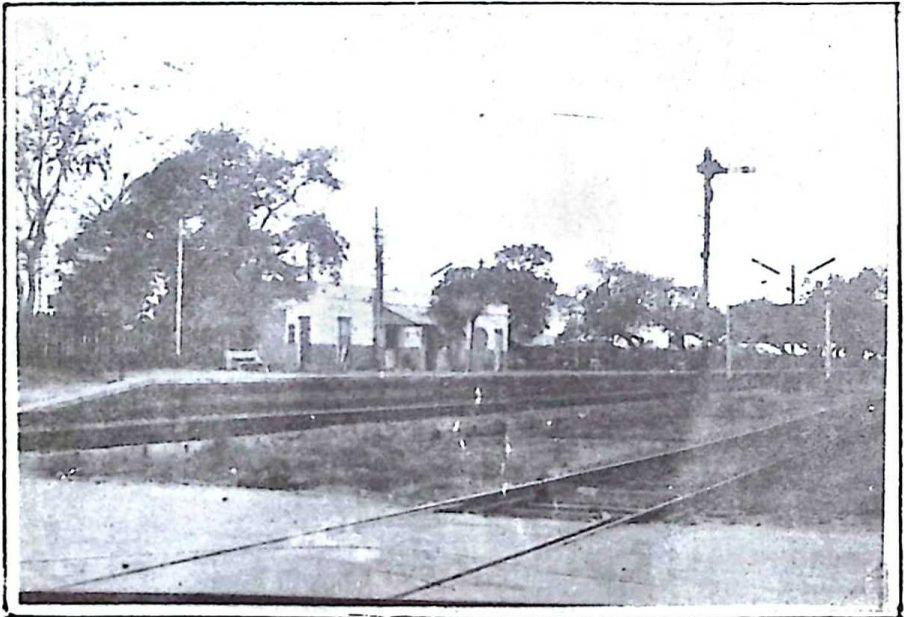
(1) சேனல் 4, கலங்கல் பாதை, குலூர்.

தொடக்கம் : 24.4.1990

(2) பென்டா ஸ்டார் டிவி, தங்கம் வணிக வளாகம், குலூர்.

- மின்சார சங்கு (பேரூராட்சி அலுவலகம்)

'குலூர்ரோடு' தொடர்வண்டி நிலையம்

வொதுநீருவவனிகள்

சூலூர் சத்திரங்கள்

வாடகைக்கு அறை எடுத்துத் தங்கும் 'விடுதி' (லாட்ஜ்) வசதி இல்லாத காலத்தில் - சத்திரங்கள்தான் வழிபோக்கர்களுக்குக் கைகொடுத்தன.

சூலூரில் முன்பு சத்திரங்கள் இருந்தன. அன்னமடம், சாமியார் மடம், திருக்கண்ணபுரம் மடம், குலாலர் மடம், போயர் மடம், அய்யர் சத்திரம், நாயக்கமார் சத்திரம் என்பவை அவை

வணிகத்திற்காகவும், வழிபாட்டிற்காகவும் சூலூர் வந்து செல்வோர்க்கு - இச் சத்திரங்களே இடமளித்து உதவின.

உப்பு வணிகமே முன்பு முதன்மையாய் இருந்தது. ஊர் ஊராகச் சென்று வணிகம் புரிவது உப்பு வணிகர் இயல்பு. மலையிலிருந்து மிளகு வாங்கி வரும் வணிகர்களும் சூலூரில் தங்கிச் செல்வது வழக்கம்.

போக்தவரத்து மீ துதியான பின், கோவில் வழிபாட்டிற்காக வருவோர்க்கு மட்டும் சத்திரங்கள் பயன்பட்டன.

இன்றைய சூலூரில் எல்லாச் சத்திரங்களும் உருமாறி விட்டன.

இலவச இடம் தரும் சத்திரமும் இல்லை. வாடகைக்கு அறை தரும் விடுதியும் இல்லை. இரண்டும் இல்லாத ஊராய் இன்றைய சூலூர் உள்ளது.

இன்று மகளிர் பள்ளியாக மாறியிருப்பது - நாயுடு சமூகத்தவர்க்குரிய பழைய சத்திரம்.

இச்சத்திரம் 1950இலேயே அரசு அலுவலங்கள் இயங்கும் இடமாக மாறியிருந்தது.

சுதர் விற்பனை நிலையம் மேற்குக் கடைசியிலும், மதுவிலக்குத் தடுப்புத் துறை கிழக்குக் கடைசியிலும், கலால் வரித்துறை நடுப் பகுதியிலுமாகக் காட்சியளித்த இச்சத்திரம் - இன்று மகளிர் பள்ளியாக மாறியுள்ளது.

சூலூர் காவல் நிலையம்

இந்தியக் காவல்துறை அமைப்பு - 1861இல் ஆங்கிலேயரால் உருவாக்கப்பட்டது. தொடக்க நாளிலேயே சூலூர் காவல் நிலையம் உருவாகிவிட்டது.

சூலூர், சூலூர் விமானதளம் - இரண்டு இடத்திலும் முன்பு காவல் நிலையங்கள் செயல்பட்டன. பின்னது இப்போது இல்லை.

1920க்கு முன் சூலூர்ட் காவல் நிலையம், மகளிர் பள்ளிக்கு அருகே இருந்தது. இப்போது காவல் நிலையம் உள்ள இடம் 1937இல் வாங்கப்பட்டது. முந்தாறு உருபாவுக்கு வாங்கப்பட்ட நான்கு ஏக்கர் நிலம் இது.

சூலூர் காவல் நிலையம் உருவாகி நூறாண்டு கடந்து விட்டது.

சூலூர் பதிவாளர் அலுவலகம்

தொடக்கம் : 1.1.1884

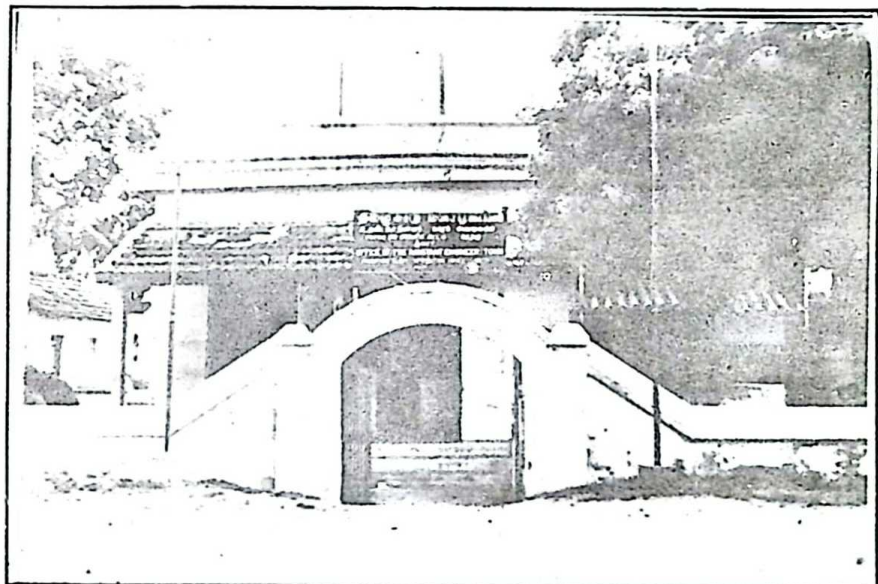
நிலம் வாங்கவும் விற்கவும் பதிவு செய்ய, சூலூர் மக்கள் பொள்ளாச்சி செல்ல வேண்டியிருந்தது. பின்பு அந்த அலுவலகம் திருப்பூருக்கு மாறியது.

1884இல் சூலூருக்குப் பதிவாளர் அலுவலகம் வந்தது.

இன்று (சந்தை பேட்டை அருகே) மின்வாரிய அலுவலகம் உள்ள இடமே - குலூரின் பழைய பதிவாளர் அலுவலகம். 1938இல் இப்போதுள்ள சொந்தக் கட்டடத்திற்கு மாறியது.

திருமணப் பதிவு, சொத்துப் பதிவு, பிறப்பு இறப்புப் பதிவு, சீட்டுப் பதிவு, இவற்றோடு மழைமானிப் பதிவும் பதிவாளர் அலுவலகப் பணிகள்.

குலூர் மின்சார அலுவலகம்

தொடக்கம் : 1. 11. 1933

1933இல் தொடங்கிய குலூர் மின் அலுவலகம் - இன்று நான்கு பிரிவு அலுவலகங்களாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

குலூரில் முதன் முதல் தொழிற் சாலைக்கான மின் இணைப்பு 1934 மார்ச்சு 26இல் சவுந்திரம் அரிசி மற்றும் பஞ்சு அறவை ஆலைக்கு வழங்கப்பட்டது. 6. 9. 1934இல் குலூர் சண்முக தேவி திரையரங்கம் மின் இணைப்பு பெற்றது.

இன்று (31. 8. 1993) 20 பெருந்தொழில்களும், 143 சிறு தொழில்களும், 500 வணிக நிறுவனங்களும், 2150 வீடுகளும், 60 கோவில்களும் குலூரில் மின் இணைப்பு பெற்றுள்ளன.

குலூர் - அஞ்சலகம்

குலூர் அஞ்சலகம் 1882 சூன் மாதம் தொடங்கப்பட்டது.

நீலகிரிக் கோட்டத்தின் சூன்னூர் உட்கோட்டத்தில் கோவை தலைமை அஞ்சலகத்தின் கீழ் திருப்பூர் துணை அஞ்சலகத்தைக் கணக்கு அலுவலகமாகக் கொண்டு குலூர் கிளை அஞ்சலகம் 1882இல் செயல்படத் தொடங்கியது. 1941 பிப்ரவரி 15இல் புற நிலை துணை அஞ்சல் நிலையமாகச் குலூர் அஞ்சலகம் உயர்ந்தது. குலூரில் இப்போது ஏழு அஞ்சல் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

குலூர் அஞ்சலகத்திற்கு நான்கு கிளை அஞ்சல் நிலையங்களும் இரண்டு புற நிலை துணை அஞ்சலகங்களும் உள்ளன.

கிறுவாணி நீர்த் தேக்க தொட்டி அருகே (மறைந்த) மருத்துவர் பாலசுப்பிரமணியம் இல்லத்தில் இப்போது அஞ்சலகம் செயல்பட்டுவருகிறது. நூறாண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட குலூர் அஞ்சலகம் - இன்றும் வாடகைக் கட்டத்திலேயே இயங்கி வருகிறது.

குலூர் - தந்தி நிலையம்

தொடக்கம் : 1. 2. 1948

குலூர் அஞ்சலகத்திலேயே தொலைவரி (தந்தி) நிலையமும் இயங்கி வருகிறது.

குலூர் - தொலை பேசி நிலையம்

தொடக்கம் : 31. 7. 1961

மின் அணு தொலைபேசி நிலையமாக குலூர் நிலையம் இப்போது உயர்ந்துள்ளது. 600க்கு மேற்பட்ட இணைப்புகள் உள்ளன.

குலூரிலிருந்து - இந்தியா மட்டுமல்ல, உலகின் எந்தப் பகுதிக்கும் எந்த நேரத்திலும் இப்போது தொடர்பு கொள்ள முடியும்.

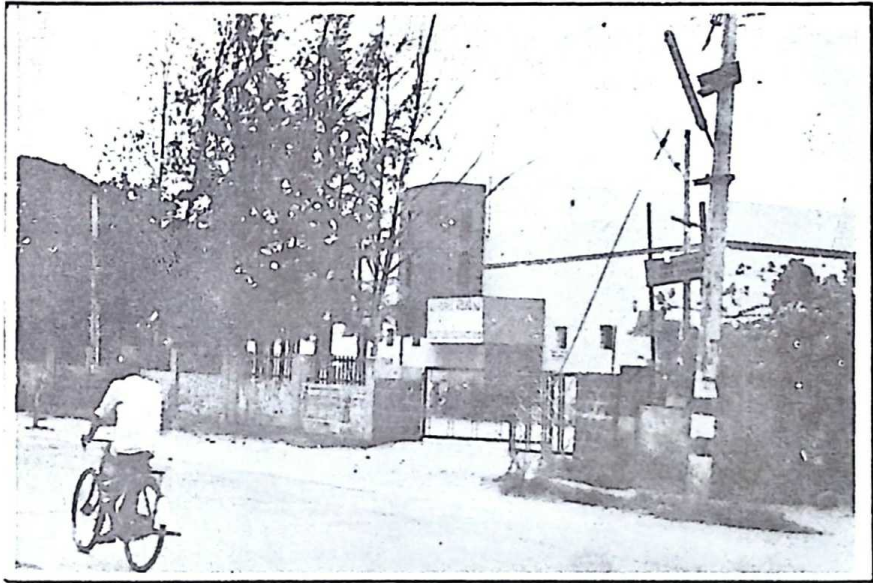
குலூர் அஞ்சலகத்தில் பொதுத் தொலை பேசி முறை 25.8.1956 முதல் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது.

வீதியை அடைத்து மின்சாரக் கம்பிகளோடு கலந்து நின்ற

தொலைபேசிக் கம்பிகள் 1958இலேயே குலூரின் மண்ணுக்குள் மறைந்துவிட்டன.

தொலைபேசி கம்பியைச் சாலையோரக் கீழ்ப்பகுதியில் பதித்துக் கொள்ளும் அனுமதியைச் குலூர் பேரூராட்சி 1958 நவம்பர் 7ஆம் நாள் வழங்கியது.

தொடக்கத்தில் தெற்குத் தேர் வீதி சின்னு இல்லத்தில் இயங்கிய இந்நிலையம் பல இடங்களுக்கு மாறி, இப்போது குலூர் திருச்சி சாலையில் சொந்தக் கட்டடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

மத்திய கலால் மற்றும் சுங்கத்துறை அலுவலகம்

குலூர் மற்றும் சுற்று வட்டாரங்களில் அமைந்த புகையிலை விளைச்சல், பீடி உற்பத்தி, விசைத்தறி முதலியவற்றுக்காக இரண்டு ஆய்வாளர்களுடன் உருவான துறை இது.

நூற்பாலைகள், சிறு தொழில்கள், உதிரிபாக உற்பத்தி ஆலைகள்- எனச் குலூரின் தொழில் வளர்ச்சி விரிவு பெற்ற பின் இத்துறை இரு சரகம் (ரேஞ்ச்) என வளர்ந்தது.

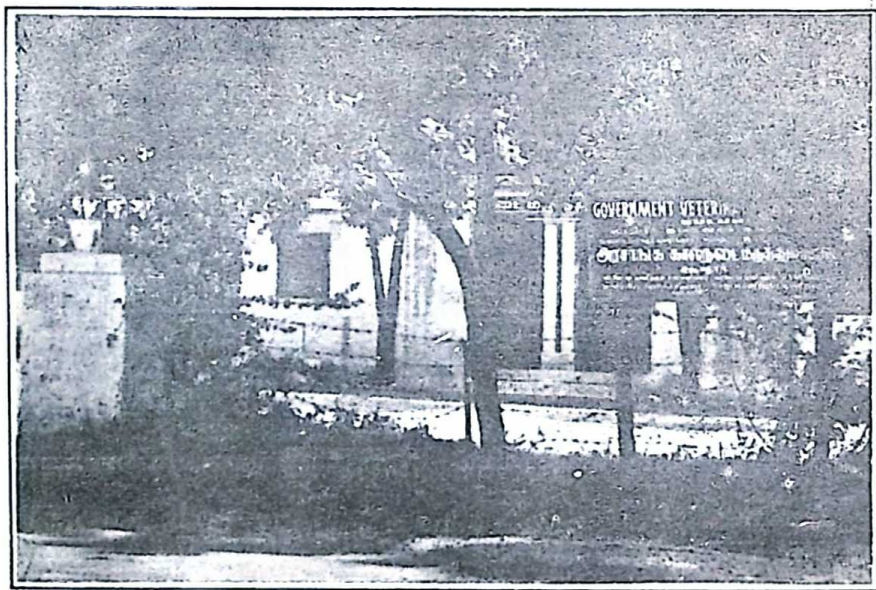
மின் பொருள் உற்பத்தி, இயந்திர வகைப் பொருள் உற்பத்தி, நூற்பாலை சார்ந்த துணைத் தொழில் பெருக்கம் என

இப்போதைய சூலார்வளம் தொழில்வளமாகப் பெருகியுள்ளதால் 1. 12. 1992 முதல் சூலாரில் மூன்று சரகமாக இத்துறை பெருகியுள்ளது.

சூலார் அலுவலகத்தில் இப்போது பன்னிரண்டு ஆய்வாளர்களும் மூன்று கண்காணிப்பாளர்களும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

சூலார் அலுவலகத்திலிருந்து - ஓர் ஆண்டிற்கு உற்பத்தி வரியாக அரசுக்குச் செல்லும் தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? பதினைந்து கோடி உருபாவுக்கு மேல்!

சூலார் - கால் நடை மருத்துமனை

தொடக்கம் : 17. 10. 1962

கால் நடை மருந்தகமாகத் தொடங்கப்பட்டு 17.7.1982இல் கால்நடை மருத்துவமனையாக உயர்த்தப்பட்டது.

இருகூர், செங்கத்துறை, கருமத்தம்பட்டி கிளைகள் சூலாரைச் சார்ந்து இயங்கி வருகின்றன.

சூலூர் - தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி மருந்தகம் (இ.எஸ்.ஐ)

தொடக்கம் : 1969

சூலூர் கிழக்குத் தேர் வீதியில் செயல்பட்டு வரும் இம் மருந்தகம் - 4000 தொழிலாளர்களுக்கும் அவர் தம் குடும்பத்தினர்க்கும் மருத்துவப் பராமரிப்பை வழங்கி வருகிறது.

தொடக்கத்தில் இந்த மருந்தகம் (இன்றைய திரைகபட இயக்குநர்) மணிவண்ணன் இல்லத்தில் செயல்பட்டு வந்தது.

சத்துணவுக் கூடம்

காமராசரால் தொடங்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கான மதிய உணவுத் திட்டம் - 1. 7. 1982இல் சத்துணவுத் திட்டமாக விரிவு பெற்றது. இத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய 12, 470 தொடக்கப் பள்ளிகளில் சூலூரும் அடங்கும்.

தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் திருச்சி - பாப்பாக்குறிச்சியில் சத்துணவுத் திட்டத்தை தொடங்கி வைத்தார். சத்துணவில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் இருக்க வேண்டிய அளவையும் வரையறை செய்து ஆணையாகவும் வழங்கினார். ஒரு குழந்தைக்கான சத்துணவு அளவு : அரிசி : 100 கிராம் எண்ணெய் : 7 கிராம், பருப்பு : 15 கிராம். காய்கறி : 50 கிராம்

சூலூர் வங்கிகள்

1. இந்தியன் ஒவர்சீசு வங்கி

தொடக்கம் : 20. 8. 1968

சூலூர் கண்ணம்பாளையம், காங்கேயம்பாளையம், கலங்கல், இராசிபாளையம், முத்துக்கவுண்டன் புதூர் - இந்த ஆறு ஊர்களுக்கான சேவைப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ள இவ்வங்கி - சூலூர் தங்கம் வணிக வளாகத்தில் இயங்கி வருகிறது.

2. மத்திய கூட்டுறவு வங்கி

தொடக்கம் : 10.9.1971

கோவை மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் சூலூர் கிளை 27.11.1980 முதல் புதிய கட்டடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

மத்திய கூட்டுறவு வங்கி

3. பாங்க் ஆப் இந்தியா

தொடக்கம் : 14.10.1992

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் 2330 ஆவது கிளையாகச் குலூரில் தொடங்கப்பட்ட இவ்வங்கி குலூர் கருப்பத் தேவர் வீதியில் செயல்பட்டு வருகிறது.

4. பஞ்சாப் நேசனல் வங்கி

தொடக்கம் : 21.3.1993

குலூர் - இரத்தினவேல் சுப்பிரமணியம் கல்வி வளாகத்தில் இவ்வங்கி இயங்கி வருகிறது

நூலகம்

சென்னை மாநில நூலகச் சங்கம் என்பது 1928ல் உருவான பின்பே 'நூலக அறிவியல்' என்ற படிப்பும் 'நூலகர்' என்னும் பணியும் தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகமாயின.

அறிவு வெளிச்சத்தை அனைவருக்கும் வழங்கிய பவுத்த, சமண, மதங்களே நூலகங்களைக் கோவில்களின் ஒரு பகுதியாக உருவாக்கி வழங்கின. தொடக்க நாள் நூலகம் அவை தாம்..

சமண மத நூலகங்களின் பெயர் 'ஞான பண்டாரம்'

புத்த மத நூலகங்களின் பெயர் 'செழுங்களை நியமம்'

இந்துமத வரணாச்சிரமக் கொள்கையை ஏற்காத சைவமதம் - சமண, புத்த மதங்களின் வழியில் 'சரசுவதி பண்டாரம்' எனத் தமது நூலகங்களுக்குப் பெயர் சூட்டித் திறந்து வைத்தது.

தமிழ் நாட்டின் மிகப் பெரிய நூலகமான கன்னிமாரா நூலகம் அன்றைய ஆளுநர் கன்னிமாரா பிரபுவால் 1886 இல் அடிக்கல் நாட்டித் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

குலூர் நூலகம்

'குலூர் ஊராட்சி நூலகம் படிப்பகம்' எனத் தொடக்கத்தில் அழைக்கப்பட்டு 28.12.1954இல் கோவை மாவட்டக் கிளை நூலகம் ஆனது - குலூர் நூலகம்.

தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா முதலிய பெருமக்கள் வருகை தந்து பாராட்டிய சிறப்பு - குலூர் நூலகத்திற்கு உரியது.

22.12.1946 பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் திருப்பூர் வந்தார். அன்று மாலை ரேடியோ மைதானத்தில் தோழர் எஸ்.ஆர்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் மாலை 6 மணிக்குக் கூட்டம் துவக்கப்பட்டது... கோவை குலூர் இருகூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து இயக்கத் தோழர்கள் 300 பேர்களுக்கு மேல் வந்திருந்தார்கள். புலவர் ஆறுமுகம், ஈரோடு சுப்பையன், பெரியார் ஆகியோர் பேசினார்கள்.... (ப. 8)

குலூர் ஊராட்சி நூலக படிப்பகக் கூட்டம் - பேரூராட்சி அலுவலக வளாகத்தில் 11.7.1953 இல் திரு எஸ்கே. கருப்பண்ணதேவர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அப்போது பேரூராட்சித் தலைவர் எஸ்கே. சண்முகசுந்தரம்.

பகுத்தறிவு, தன்மானக் கருத்துக்களைச் குலூரில் பரவச் செய்ததில் குலூர் ஊராட்சி நூலகத்திற்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

நூலக ஆணைக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பின்பும் விடுதலை, முரசொலி, தனியரசு, விடிவெள்ளி முதலிய நாளேடுகளும் திராவிடநாடு, தென்றல், இனமுழக்கம், சர்வாதிகாரி முதலிய வார இதழ்களும் (30.12.1961 குலூர் பேரூராட்சித் தீர்மானம்) ஊராட்சியிலிருந்து வாங்கி குலூர் நூலகத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சிப் படிப்பகத்தைக் கோவை மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுவுக்கு வழங்கும் தீர்மானம் 22.11.1954 இல் குலூர் பேரூராட்சியில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாவட்ட மைய நூலகங்கள் மட்டுமே 1951இல் இயங்கி வந்தன. அப்போது தமிழ்நாடு முழுமைக்கும் ஒரே ஒரு கிளை நூலகம் மட்டுமே இயங்கி வந்தது.

அன்றைய நூலகம்

செந்தலை, திருப்பூந்துருத்தி, திருநாகேசுவரம், ஒற்றியூர், வாலீசுரம், திருக்கோட்டியூர் முதலிய ஊர்க் கோயில்களில் (இராசராசவிசயம், சிவதருமம், சோமசித்தாந்தம், திருஞானம், பாரதம், பிரபாகரம் முதலிய) நூல்கள் படித்துக் காட்டப்பட்ட செய்தியைக் கல்வெட்டுகள் தருகின்றன.

சிதம்பரம், திருவரங்கம், சேரன்மாதேவி, காஞ்சிபுரம் முதலிய ஊர்களில் நூலகங்கள் செயல்பட்ட செய்திகளும் கிடைக்கின்றன.

நூலகம் என்ற இக்கால வடிவத்தில் 'சென்னை இலக்கியச் சங்கம்' கி.பி. 1818இல் உருவானது. 1820 இல் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம் உருவானது. நூல்கள் தோன்றக் காரணமான காகிதத்தைக் கண்டுபிடித்த பெருமை சீனநாட்டிற்கு உரியது.

சென்னை உள்ளாட்சிச் சட்டம் 1920 இல் நிறைவேறிய பின்பே நூலகங்கள் திறக்கவும் உதவித் தொகை பெறவும்- தமிழ் நாட்டு ஊர்கள் வாய்ப்பைப் பெற்றன.

பள்ளி நூலகங்கள் உருவாகவும் அவற்றைப் பொது மக்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் 2.6.1939 இல் வெளி வந்த சென்னை மாநிலக் கல்வித் துறை ஆணை வழி வகுத்தது.

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு தான் முதன் முதல் (சென்னை பொது நூலகச் சட்டம் - 1948) நூலகச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.

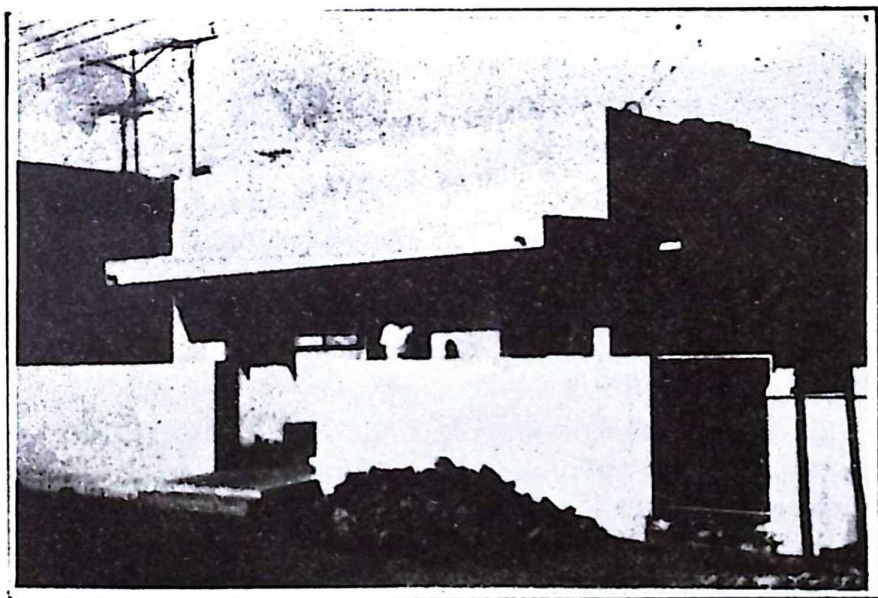
இந்திய அறிவு முயற்சியைக் கட்டுப்படுத்த விரும்பிய ஆங்கிலேய அரசு 'அச்சக, நூல் பதிவுச் சட்டம்' என ஒரு சட்டத்தை 1867 இல் கொண்டு வந்தது. இச்சட்டத்தின் பயனாக இந்தியாவில் வெளியான நூல்களில் பட்டியல் கிட்டியது.

இந்திய அறிவு முன்னேற்றத்தைப் பதிவு செய்யும் காரணத்தோடு 1954 இல் 'பொது நூலகங்களுக்கு நூல்கள் ஒப்படைக்கும் சட்டம்' நிறைவேறியது.

முத்தாளர், பதிப்பாளர் தங்கள் நூல்களை உரிமைப் பதிவு செய்து கொள்ளும் 'உரிமைப் பதிவுச் சட்டம்' 1957 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

நூலகத்துறைக்குச் சூலூர் பல நூலகர்களை உருவாக்கி வழங்கியுள்ளது. பல ஊர்களிலும் பணியாற்றும் சூலூர் நூலகர்கள் இவர்கள்.

1. திரு. கோபாலன்	9. திரு.பி.மனோகரன்
2. திருமதி மாரிமுத்து	10. திரு.எம். அண்ணாதுரை
3. திரு.பி.இரத்தின வேலு	11. திரு.பி. மனோகரன்
4. திரு.ஆ. வேலுசாமி	12. திரு.என். நடராசன் (ஒய்வு)
(பேரவைத் துணைத் தலைவர்)	
5. திரு.பி.துரைசாமி	13. திருஆர்.வெங்கட்ராமன் (ஒய்வு)
6. திருமதி சரசுவதி	14. திரு. இராமசாமி (ஒய்வு)
7. திரு.வி.தண்டபாணி	15. திரு,என். பெருமாள் (ஒய்வு)
8. திரு.வி.ஆர்.நடராசன்	16. திரு சந்திரமோகன் (ஒய்வு)
- சூலூர் நூலகம்**

சூலூர் கிளை நூலகம் தொடங்கப்பட்ட நாள் 30.12.1954.

கோவை மாவட்டத்தில் இது ஆறாவது கிளை நூலகமாக உருவானது.

1. கோவை மாவட்ட மைய நூலகம் தொடக்கம்... 1.6.1952
2. திருப்பூர் கிளை நூலகம் தொடக்கம்..... 31.3.1954
3. மேட்டுப்பாளையம் கிளை நூலகம் தொடக்கம் ...8.4.1954
4. உடுமலைப்பேட்டை கிளை நூலகம் தொடக்கம் ...12.8.1954
5. அவிநாசி கிளை நூலகம் தொடக்கம் ... 16.12.1954
6. குலூர் கிளை நூலகம் தொடக்கம் ... 30.12.1954

தமிழக நூலகச் சட்டம் 25.11.1948இல் உருவாகி, 1.4.1950 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. மாவட்ட மைய நூலகங்கள் அடுத்தடுத்து உருவாயின.

தமிழ்நாட்டிலேயே அதிகமாக நூல்களை பயன்படுத்துவதில் கோவை, மதுரை, தஞ்சை மாவட்டங்கள் - முதல் மூன்று இடங்களைப் பெறுகின்றன.

வீட்டு நூலகம்

திலப்பரப்பில் குலூர் சிறியதாக இருந்தாலும், மனப்பரப்பில் மாநகரங்களுக்கு இணையானது. தமிழ் நாட்டில் வெளியாகும் புதிய நூல்கள் அனைத்தையும் குலூரில் உடனடியாகப் பெற முடியும்.

புத்தகங்களைத் தேடிப்பிடித்து வீட்டுநூலகத்தில் சேர்க்கும் அறிவார்வம் உடையோர் எண்ணிக்கை குலூரில் அதிகம்.

அரசு நூலகத்திற்கு இணையான அளவில், குலூரில் சிலரின் வீட்டுநூலகங்கள் அமைந்துள்ளன.

குலூர் விமான தளம்

இரண்டாம் உலகப் போரையொட்டி தென்கிழக்கு ஆசியாவின் விமானப் பழுதுபார்ப்பு மையமாக 1940 இல் குலூரில் உருவான கடற்படை விமான தளம் இது. 'ஏரோப்பிளேன் காடு' என்பது குலூர் மக்கள் சூட்டிய பெயர்.

'இராயல் நேவி' (ஆர்.என்.ஏ.எஸ்.) என அழைக்கப்பட்ட

இப்பிரிவு குலூரிலிருந்து பின்னர் கொச்சிக்கு மாற்றப் பட்டுவிட்டது.

இந்திய விமானப் படைப்பிரிவு (இராயல் ஏர் போர்சு) 1943 இல் குலூருக்கு வந்தது. இந்தப் பிரிவும் 1949 இல் கொச்சிக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

இந்திய விமானப் படைப் பிரிவான 5 BRD 1955 இல் குலூரில் முகாம் அமைத்தது. 1959 இலிருந்து, குலூரிலேயே இப்பிரிவு செயல்படத் தொடங்கியது.

உருவான காலம்

குலூர் விமானப் படைத் தள வேலை 1938 இல் தொடங்கி 1942 இல் நிறைவு பெற்றது.

'விமான ஒடுபாதை' உருவான போது குலூரிலிருந்து அன்றாடம் எண்ணூறு பேருக்குக் குறையாமல் வேலைக்குச் செல்வது வழக்கம். விமான நிலையம் உருவான பின்பும் இதே போல் ஏராளமான குலூர் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என ஊரே கனவு கண்டு கொண்டிருந்தது.

'உழைப்பிற்கு மட்டுமே ஊர் மக்கள், அதிகாரம் செலுத்த அந்நிய மாநிலத்தவர்' என்ற உண்மையைப் பின்னாளில் கண்டு குலூர் அதிர்ச்சியடைந்தது. ஒடுபாதை உருவாக மட்டும் இரண்டாண்டுகள் ஆயின. ஒடுபாதை (ரன்வே) வேலை முடிந்த பின் சவுகிதார் (காவலர்) வேலைக்குச் குலூரில் தண்டோரா போட்டு ஆங்கிலேயர் ஆள் எடுத்தனர்.

மாதச் சம்பளம் இருபத்தைந்து உருபா. 'சவுகிதார்' பதவியிலிருந்து 'அவில்தார்' பதவிக்கு உயர்ந்தால் 43 உருபா சம்பளம்.

குலூருக்குள் ஒன்றும் விமான தளத்தில் ஒன்றுமாக அன்று குலூரில் இரண்டு காவல் நிலையங்கள் இருந்தன. (இப்போது ஊருக்குள் மட்டும் காவல் நிலையம் உள்ளது)

வெள்ளையர் குலூரிலிருந்து 1947இல் வெளியேறினர். சவுகிதாராகவும், அவில்தாராகவும் பணியாற்றிய குலூர் மக்கள் - தோட்ட வேலைக்காரராகப் பணியிறக்கம் செய்யப்பட்டனர். பலருக்கு அந்த வேலையும் மறுக்கப்பட்டது.

'ஆனந்த சுதந்திரம்' அடைந்துவிட்டோம் என மற்றவர்கள்

மகிழ்ந்த வேளையில் - 'இருந்த வேலையைப் பறித்துக் கொண்டதே சுதந்திரம்' எனச் குலூர்க் குடும்பங்கள் சோகத்தில் மூழ்கின.

குலூர், விமான நிலையம் - இந்தியப் படைப்பிரிவான எம்.இ.சி. வசம் சென்றது.

'ஒடுபாதை' உருவான காலத்தில், அந்த ஒப்பந்தத்தைச் சேலம் குப்பண்ண அய்யர் ஏற்றிருந்தார். வெள்ளை அரசு, அய்யருக்கு 45 இலட்சத்தை (ஒடு பாதைக்காக) அள்ளித் தந்தது.

குப்பண்ண அய்யர் - குலூர் மக்களை நம்பாமல் 'குஞ்சக் கண்ணன்' என்ற மலையாளியைச் குலூருக்கு இறக்குமதி செய்தார். குஞ்சக் கண்ணன் பொறுப்பில் பணிமேற்பார்வை விடப்பட்டது.

குஞ்சக்கண்ணன், சந்துகிடைத்த இடமெல்லாம் மலையாளி களை இறக்குமதி செய்து அமர்த்தினார். வந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 'குஞ்சக் கண்ண' எனக் மாறினர்.

1947 ஆகஸ்டு 15ஆம் நாள் வரை சிறப்பாக இருந்த குலூர் விமான தளம் - மறுநாளே ஆள்அரவமற்ற வெறும் மைதானமாக மாறிவிட்டது.

வெள்ளையர் வெளியேறிய நிலையில், இந்திய அரசு குலூர் நிலையத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது.

'கார்' பந்தயம், 'சைக்கிள்' பந்தயம் - என பந்தயங்கள் நடக்கும் பாதையாக குலூர் விமான தள ஒடு பாதை நிலை மாறி நின்றது. 1957 வரை இந்நிலை தொடர்ந்தது.

குலூரின் முன்னாள் இராணுவ வீரர் சூ.அ. நாச்சிமுத்து முதலிய குலூர் பெருமக்கள் பலர், முதலமைச்சர் காமராசரை அழைத்துச் சென்று 1957இல் விமான தளத்தைச் சுற்றிக் காட்டிப் புத்துயிரளிக்க வேண்டினர்.

அதன் பின்பே தரைப்படையின் - வாகனப் பிரிவு (வெகிகிள் ஆர்மி டெப்போ) குலூரில் செயல்படத் தொடங்கியது. 1966இல் குலூர் விமானதளம் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியது 1970க்குப் பின்பே இங்கு விமானப் படைப்பிரிவு புத்துயிர் பெற்றது. இந்தியப் பாகிஸ்தான் போரில் பழுதடைந்த நாட் விமானங்கள் குலூரில்தான் உயிர்பெற்றன.

குலூர் விமான தளம் தொடக்கத்தில் 24 கல் (மைல்) சுற்றளவில்

பெரும் பரப்பாகத் திகழ்ந்தது. காரணம்பேட்டை முதல்வ பகுதிகள் பின்னர் கைவிடப்பட்டுவிட்டன.

விமானங்களைப் பழுது பார்க்கும் பணியும், கடல் பாதுகாப்பும் குலூர் விமான தளப் பணிகளாக இப்போது உள்ளன. மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் இங்குப் பணியாற்றுகின்றனர். இதில் குலூர்காரர்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பாதுகாப்பில் குலூர் விமான தளம் மிக மகாமையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

விடுதிகள், மருத்துவமனைகள், செய்தி அறைகள், வணிக வளாகங்கள், குடியிருப்புகள், மனமகிழ் கூடங்கள், திரையரங்குகள் - எனச் குலூர் விமானப் படைப் பிரிவு நாளடைவில் வளர்ந்தது.

பல்வேறு மொழியினர், பல்வேறு மாநிலத்தினர், பல்வேறு மதத்தினர் என உடையாலும், ஒலியாலும் உருவத்தாலும் வேறுபட்ட பலர் குலூரில் உலவத் தொடங்கினர்.

குலூரில் வீடு கிடைப்பது அரிதாய் மாறியது. வணிகம் மிகுந்ததால் புணப்புழக்கம் கூடியது.

பலநூறு வெளியூர் முகங்கள் குலூரை வலம் வந்தன. பல இலட்சம் உருபாக்கள் - மாதந்தோறும் குலூரில் கைமாறத் தொடங்கின.

குலூரின் வளர்ச்சியும், வாழ்க்கை முறையும் 1966 க்குப் பின் புதிய திசையைத் தொடுவதற்கு - விமானப் படை நிலையம் காரணமாய் அமைந்தது.

காரணம்பேட்டைக்கும், காங்கேயம்பாளையத்திற்கும் இடையே குலூர் விமான தள ஒடுபாதை உருவாகிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் விளை நிலங்களாக இருந்தவை விமான ஒடுபாதைக்காக வளைக்கப்பட்டன. விவசாயிகள் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர்.

கிணறு இல்லாத நிலத்திற்கு ஏக்கர் 250 உருபா மேனியும், கிணறு உள்ள நிலத்திற்கு ஏக்கர் 1000 உருபா மேனியும் விலை தரப்பட்டது.

விளை நிலங்கள் இன்று விமான ஒடுபாதையாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

பயணிகள் நிலையமான சூலூர்

விமானத் துறையின் படைப்பிரிவு சூலூரிலும், பயணிகள் பிரிவு பூளைமேட்டிலும் இயங்கி வந்த நிலைமாறி - இரண்டுமே சூலூரில் இயங்கிய காலமும் உண்டு.

பூளைமேடு விமான நிலையம் பழுதுபார்க்கப் பட்டபோது பயணிகள் விமான நிலையமாக சூலூர் மாறியது.

இந்தியத் தலைமையமைச்சராக இருந்த இராஜீவ்காந்தி, தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் - முதலிய புகழ் மிக்க மனிதர்கள் அனைவரும் சூலூர் வீதி வழியாக அப்போது அடிக்கடி சென்று கொண்டிருப்பர். கோவையிலிருந்து சூலூர் வரை தெருவோரக் கடைகள் அப்புறப்படுத்தப்படுவதும், வரவேற்புத் தோரணங்கள் கட்டப்படுவதுமாக ஒவ்வொரு முறையும் திருச்சி பரததை அமனிதுமளிபடும்.

14.1.1984 தொடங்கி 13.1.1989 வரை அய்ந்தாண்டு காலம் சூலூர் இராணுவ விமானதளம் - பயணியர் விமான நிலையமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. எல்லாவகை விமானங்களும் சூலூரை வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்ததால் இடைவிடாத இரைச்சலில் சூலூர் மூழ்கியிருந்த காலம் இது.

கூட்டுறவு முறை தொடக்கம்

கூட்டுறவுக் கடன் உதவிச் சங்கம் - - நிக்கல்சன் என்னும் ஆங்கிலேயேர் தந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் - 1897க்குப் பின் நாட்டிற்கு அறிமுகமானது.

நிலவளக் கடனுதவிச் சட்டத்தை 1883இல் ஆங்கிலேய அரசு இயற்றியது. இச்சட்ட அடிப்படையில் நிலவளவங்கி முறையை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்வதற்கு நிக்கல்சன் 1892இல் நியமிக்கப்பட்டார். 1897இல் அவர் தந்த அறிக்கை - கூட்டுறவுக் கடன் உதவிச் சங்கம் உருவாகக் காரணமானது.

சூலூரில் கூட்டுறவு இயக்க

சேர்மன் கருப்பண்ண தேவரின் தந்தையார் கட்டாரி பெரிய கருப்பத்தேவர் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக - ஐக்கிய நாயண

சங்கம் சூலூரில் உருவானது. அவரே இச்சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்து செயல்பட்டார்.

1911இல் - கூட்டுறவு முறையால் சூலூர் பயன்பெறத் தொடங்கியது. கட்டாரி பெரிய கருப்பத்தேவர் தலைமையில் ஐக்கிய நாணய சங்கம் இயங்கியது. 1.6.1912இல் நாணய சங்க எழுத்தர் பணியைச் 'சேர்மன்' கருப்பண்ண தேவர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர் 15.8.1914 முதல் 31.8.1923 வரை சூலூர் ஐக்கிய நாணய சங்கச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார்: 31.8.1923 இல் தலைவர் ஆனார்

தமது பணிக்குரிய ஊதியமாக சங்க விதிமுறை அனுமதித்த தொகையை அவர் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. தம் பதினான்கு ஆண்டு கால ஊதியத்தையும் சங்கத்திற்கே நன்கொடையாக வழங்கிவிட்டார்.

சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் நன்கொடையாக வழங்கிய பத்தாயிரம் உருபா தொகையில் எழுந்ததே - இன்றைய சூலூர் தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு வங்கிக் கட்டடம்.

கோவைக்கு நிகராகச் சூலூர் வளர வேண்டும் என்னும் அவரின் விருப்பத்தின் வெளிப்பாடாய் நிற்கும் கட்டடம் அது.

கோவையில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கக் கட்டடத்தைப் பெயர்த்து வந்து வைத்ததுபோல், அதே வடிவத்தில் சூலூர் கூட்டுறவு சங்கக் கட்டடம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 10.11.1935 தி.அ.இராமலிங்கம் செட்டியார் இக் கட்டிடத்தைச் சூலூரில் திறந்து வைத்தார்.

சூலூருக்கு அமைந்த கூட்டுறவு சங்கக் கட்டடம் போல் தமிழ்நாட்டில், பிற இடங்களில் எங்கும் காண்பது அரிது. சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர் சூலூருக்குத் தேடித் தந்த பெருமை இது.

சூலூர் கூட்டுறவு மேற்பார்வை யூனியன் சங்கம் என்னும் நிறுவனத்தையும் 15.6.1923இல் நிறுவி, 16.4.1932 வரை அதன் தலைவராகவும் 'சேர்மன்' கருப்பண்ண தேவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

கருப்பண்ணதேவரின் முழு உருவப்படம் - அவர் உருவாக்கிய கட்டடத்தில் இன்றும் மிகப் பெரிய அளவில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

119.1938இல் சென்னை மாநிலத் தொழில் அமைச்சர் வி.வி.கிரி (பின்னாளில் குடியரசுத் தலைவரானவர்) தலைமையில் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் எம். கிரியப்பா திறந்து வைத்த படம் இது.

குலூர் நில அடமான பேங்கு, கூட்டுறவு நாணய சங்கம், கூட்டுறவு யூனியன் முதலியவற்றின் தலைவரா பின்னாளில் திறம்படப் பணியாற்றியவர் எஸ்.எல்.வெங்கிடாசலத்தேவர்.

குலூர் - கூட்டுறவு அமைப்புகள்

கூட்டுறவு இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் முதன் முதல் வேர்விட்ட ஊர்களில் ஒன்று - குலூர்.

1911-ஆம் ஆண்டிலேயே கூட்டுறவு அமைப்பு குலூருக்கு அறிமுகமாகிவிட்டது. 1992-ஆம் ஆண்டுவரை உள்ள உறுப்பினர் எண்ணிக்கை இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

(1) குலூர் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கி
(எண்.546)

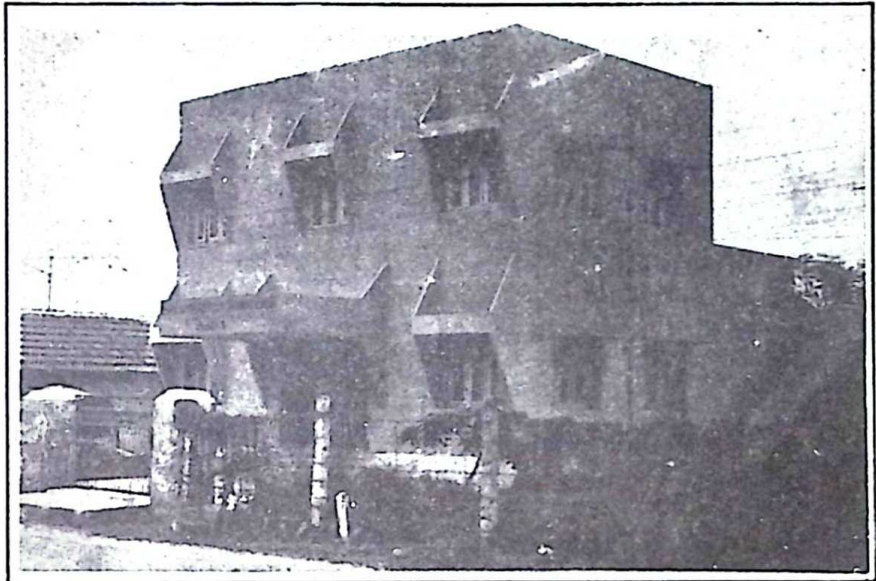
இவ்வங்கியின் தொடக்ககாலப் பெயர் ஐக்கிய நாணயக் கூட்டுறவு சங்கம்.

தொடக்கம் : 1911 உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 2740

(2) குலூர் கூட்டுறவு பிரதம நிலவள வங்கி (எண். 636).

'கூட்டுறவு நில அடமான பாங்கு' என்பது இதன் பழைய பெயர்.

தொடக்கம் : 11.3.1930 உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 2446

குலூர், சுல்தான் பேட்டை வட்டாரங்களைச் சேர்ந்த நாற்பத்தோரு ஊர்களுக்கு உரிய வங்கி இது.

(3) குலூர் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கம் (எண்.கே. 1947)

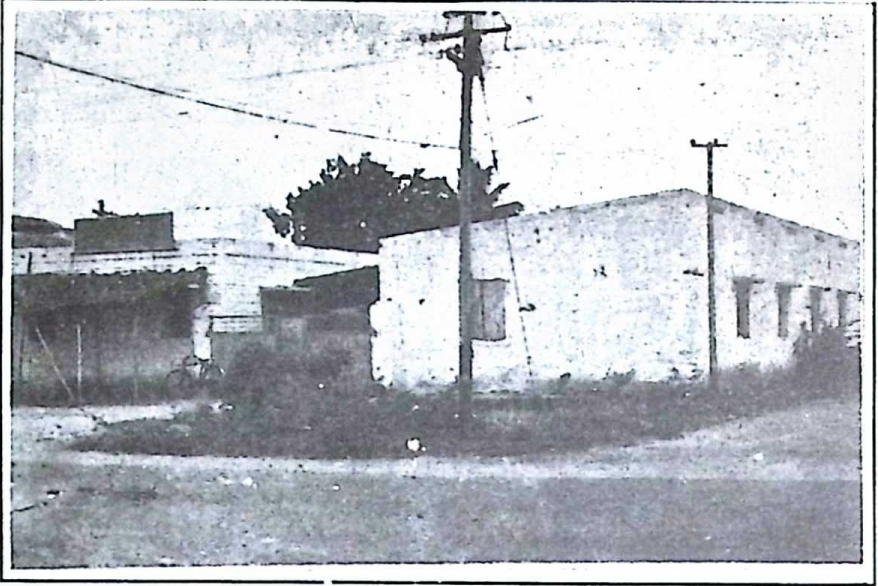
தொடக்கம் : 3.10.1964 உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 3940

(4) குலூர் கூட்டுறவு பண்டக சாலை (எண்.கே. 1952)

தொடக்கம் : 2.11.1964 உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 2446

அய்ந்து நியாய விலைக் கடைகள், இதன் கீழ் இயங்கி வருகின்றன.

(5) குலூர் தச்சு கொல்லு தொழிலாளர் சேவா கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம். 18 சி, கலங்கல் பாதை, குலூர்

தொடக்கம் : 7.3.1969 உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 2791

(6) குலூர் கூட்டுறவு, வீட்டு வசதி சங்கம் (எண்.எச்.எஸ்.ஜி. 14)

தொடக்கம் : 1972

உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 1265

- (7) முத்துக்கவுண்டன்புதூர் வேளாண்மை பொறியியல்
கூட்டுறவு பணி மையம் (எண்.சி.பி. 8) 216 திருச்சி
சாலை, குலூர்

தொடக்கம் : 29.6.1973 உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 2224

- (8) குலூர் ஆதிதிராவிடர் சிமெண்ட் பைப் தயாரிப்பாளர்
தொழில் கூட்டுறவு சங்கம் (எண் : 737)

தொடக்கம் : 10.2.1971

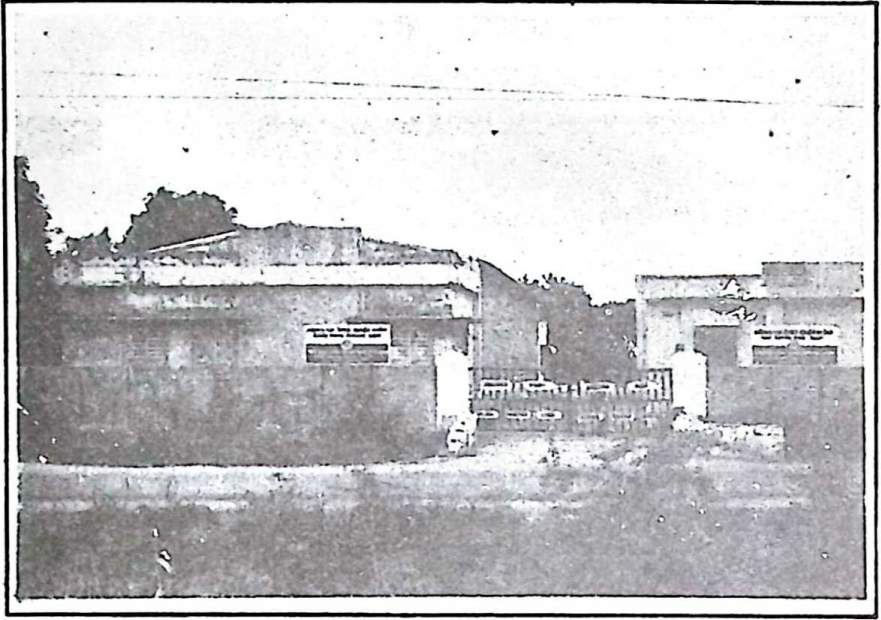
நூற்றெட்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இவ்வமைப்பு -
சிமெண்ட் குழாய் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளது.

- (9) குலூர் ஆதி திராவிடர் பெண்கள் பாலிதீன் தொழிலா
ளர்கள் தொழிற் கூட்டுறவு சங்கம் (எண் : 1568)

தொடக்கம் : 13.8.1982

குலூர் தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம்

தொடக்கம் : 3. 7. 1972

கதர் நூல், கதர்த் துணி, கார்டிங்டேப் முதலியவை இங்கு உற்பத்தியாகின்றன.

'படிக்கிறியா? அம்பர் சர்க்காவுக்கு அனுப்பட்டுமா?' எனகேட்பது குலூர் வழக்கம். 'அம்பர் சர்க்கா' என்பதே இந்நிறுவனத்திற்குச் குலூர் மக்கள் சூட்டியுள்ள பெயர்.

(10) குலூர் ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர் - ஆசிரியர் கூட்டுறவு சிக்கன நாயக சங்கம் (எண் : கே. 1726)

சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் வீதி, குலூர்.

தொடக்கம் : 1965

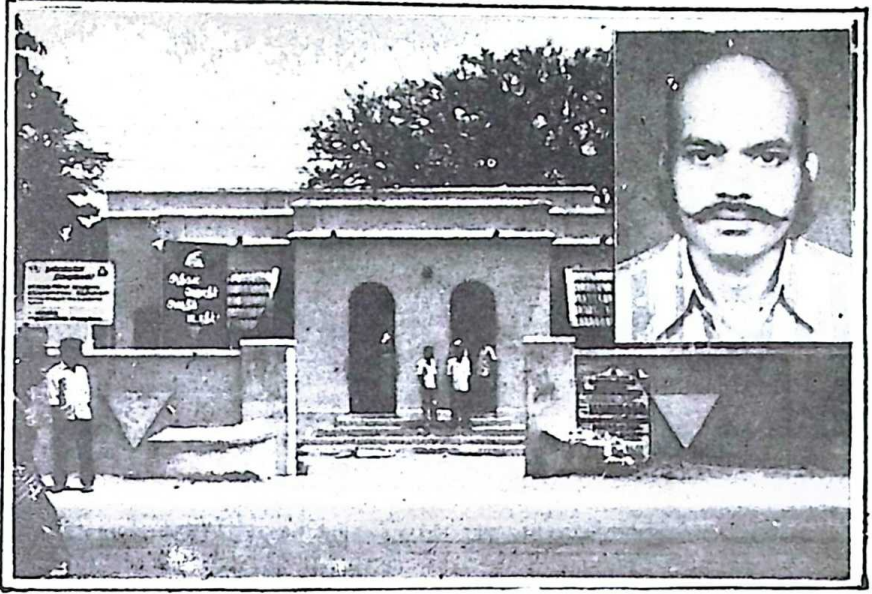
உறுப்பினர் எண்ணிக்கை : 300

(11) மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டப் பொறியாளர் அலுவலகம்

கடைவீதி, குலூர்

தொடக்கம் : 1985

ஆயிரம் ஏக்கர் வீதம் தெரிவு செய்து, மண்வளப் பாதுகாப்புப் பராமரிப்பைப் பல்லடம் வட்ட அளவில் செயல்படுத்தும் நிறுவனம் இது.

சூலார் மருத்துவமனை 1929 இல் தொடங்கப்பட்டது. 'லோக்கல் பண்டு ஆஸ்பத்திரி' என்பது இதன் பழைய பெயர். பின்னர், 1936இல் அரசு மருத்துவமனை எனப் பெயர் பெற்றது. அளவில் விரிவடைந்து விட்டன.

சூலார் அரசு மருத்துவமனையோ 1.6.1987 ஆரம்ப சுகாதார நிலையமாகச் சுருங்கி விட்டது அரசு மருத்துவமனை என்ற பெயரை 31.5.1987 உடன் இழந்துவிட்டது.

சூலார் மக்களின் உடல்நலத்திற்கு வழிகோலம் ஒரே மருத்துவமனையின் 'வளர்ச்சி' இப்படி!

சூலார் மருத்துவமனையைச் சார்ந்து ஆறு துணை சுகாதார நிலையங்கள் இயங்குகின்றன. சூலாருக்குள் மூன்றும், சூலாருக்கு வெளியே (காங்கேயம்பாளையம், கலங்கல், கண்ணம்பாளையம் என) மூன்றுமாக இவை அமைந்துள்ளன.

மகப்பேறு விடுதி

ஆறு படுக்கை உள்ள மகப்பேறு விடுதி ஒன்றும் இம் மருத்துவமனையுடன் இணைந்துள்ளது. 1954இல் பொது மக்கள் நன்கொடை மூலம் உருவாக்கப்பட்டது இந்த மகப்பேறு விடுதி.

மகப்பேறு விடுதி உருவாவதற்கான செலவில் பாதியைச் அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. மீதியில் 35% பேருராட்சியும் 15% குலூர் மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

அரசு, பேருராட்சி, குலூர் மக்கள் என்ற மூன்றின் இணைப்பில் - குலூர் மகப்பேறு விடுதி உருவானது.

சவஆய்வுக்கூடம்

குலூர் மருத்துவமனைக்குரிய சவஆய்வுக்கூடம் 1928இல் - ஊருக்குக் கிழக்கே உருவானது.

அது இப்போது மருத்துவமனையோடு இணைக்கப் பட்டுவிட்டது.

சவஆய்வுக்கூடம் இருந்த இடம் இப்போது 'அண்ணா நகர்' என்னும் மக்கள் குடியிருப்பாக மாறிவிட்டது.

இப்பகுதியைக் கடந்து செல்ல, மக்கள் அஞ்சி நடுங்கிய காலம் இன்று மலையேறிவிட்டது. அன்று அவர்களை அச்சுறுத்திய பேயும் பிசாசும் இன்று போன இடம் தெரியவில்லை.

சவஆய்வுக்கூடம் செயல்படும் ஒரே ஆரம்ப சுகாதார நிலையம், தமிழகத்திலேயே குலூரில் மட்டும்தான் உள்ளது. இடையில் பறிபோய், ஊர்மக்கள் எதிர்ப்பால் மறுபடி ஏற்பட்ட விளைவு இது.

அன்றும் இன்றும்

பட்டினி, பஞ்சம், காலரா, பிளேக் எனப் பல முனைத் தாக்குதல் நிகழ்ந்த காலம் பழைய காலம். அவற்றில் பலவும் இன்று விடைபெற்றுவிட்டன.

குலூரில் காலரா நோய் காரணமாக 1920இல் ஏராளமானோர் இறந்தனர். உயிர் தப்பிய சிலர் - நீங்காத உடற்கோளாறுகளுடன் வாழ வேண்டியவராயினர்.

பிளேக் நோய் 1945 - 47இல் வந்தபோது குலூர் மக்கள் திரையரங்கின் அருகே குடிசை அமைத்து வாழத் தொடங்கினர். மாகாணிகோவில் முன்பும் சில பிரிவினர் குடிசை அமைத்து வாழ்ந்தனர்.

விட்டைக் காலி செய்து வரும் போது, ஒட்டைப் பிரித்து

வைத்து விடுவார்கள். 'சூரிய ஒளி வீட்டினுள் பட்டால்தான் நோய்க் கிருமி அழியும்' என்பதால் இந்த எச்சரிக்கை நடவடிக்கை.

1930இல் பிளேக் நோய் பரவிய போதும் சூலார் மக்கள் இதே போல் - வீட்டைக் காலி செய்து வெளியேறினர்.

சூலார் மருத்துவர்கள்

சூலாரின் முதல் மருத்துவர் அப்பாச்சித் தேவர் அடுத்து மருத்துவரானவர் சிறீகண்டய்யர். சிதம்பரம் என்பவரும் சூலாரின் தொடக்க நாள் மருத்துவர். இவர் சூலாரில் வாழ்ந்தவர் என்றாலும், சொந்த ஊர் நஞ்சாந்துப்பட்டி (செட்டி நாடு). இவர் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்ற பின்பும் இவரைத் தேடி சூலார்க்காரர்கள் சென்னை செல்வது வழக்கம். இவர் மேல் அவ்வளவு நம்பிக்கை! சூலார்க்காரர் என்றால் போதும். சிதம்பரம் காச வாங்க மாட்டார். சூலார் அரசு மருத்துவமனை கட்டடம் உருவாக - பண உதவி செய்தவர் இவர்.

டாக்டர் பால சுப்பிரமணியம் - சூலாரில் பிறந்து சூலாரில் படித்து சூலாரில் பணியாற்றிய முதல் மருத்துவர். இளமையிலேயே நேர்ந்த இவர் மறைவு. சூலார் மக்களுக்கு பெரும் இழப்பு. மனித நேயம் மிகுந்த இவர் 'மக்கள் மருத்துவர்' எனப் போற்றப்பட்டவர்.

சூலார் மருத்துவ மனையின் பழைய மருத்துவர்களை - இன்றும் சூலார் மக்கள் நினைவு கூறுகின்றனர்.

நீலகண்டய்யர், பத்மநாபன். கேபால கிருட்டிணராவ் இப்படிப் பல மருத்துவர்களும் - மக்கள் மனத்திரையில் இன்றும் அழியா இடம் பெற்றுள்ளனர்.

காசைப் பெரிதாக நினைக்காமல் மக்களை நேசித்த மருத்துவர்கள் அவர்கள்.

நீலகண்டய்யர் - மிதிவண்டியிலேயே வீடுதோறும் வந்து மருத்துவம் செய்வார். கூப்பிட்ட நேரத்திற்குச் சூலார் மக்களைத் தேடி ஓடி வருவார்.

நீலகண்டய்யர் பணிமாறுதல் பெற்றுச் சென்ற போது, சூலார் மக்கள் சார்பில் மிகப் பெரிய பாராட்டு விழா நடத்தப்பட்டது

சூலாளைப் பிரிந்து செல்லும் போது மருத்துவர் நீலகண்டய்யர்

- கண்ணீரோடு விடைபெற்ற காட்சி இன்றும் பலர் நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது.

'அரசு ஊழியர்கள் மக்களின் சேவகர்கள்' என்ற எண்ணமுடையோர் மட்டுமே மக்களை நேசிக்கிறார்கள்; மக்களால் நேசிக்கப்படுகிறார்கள்.

சூலார் மருத்துவம்

சித்த மருத்துவர்கள்

காளிநாயக்கர், தாடிக்காரத்தேவர், நாராயணசாமி, கோபால் பிள்ளை முதலியோர் சூலாரின் தொடக்கநாள் சித்த மருத்துவர்கள்

முககாட்டுக்கார வீரப்பத்தேவர், வைரா ஆறுமுகத்தேவர் முதலியோர் மூலிகைகளை இனங்காணும் பயிற்சியுடையோர்.

கால்நடை மருத்துவம்

ஆறுமுகத்தேவர் (சூலார் சுந்தசாமி தந்தையார்) நாசுவம் பாளையத்து சுப்பிரமணியம் முதலியோர் - கால்நடை மருத்துவத்தில் அனுபவ அறிவு மிகுந்தோர்.

முதல் பெண்மருத்துவர்

சுந்தரம்பாள்

சூலார் திரையரங்கில் முதன் முதல் உணவு விடுதி நடத்திய 'புள்ளாண்டி சுந்தசாமி' என்பவரின் மகள் இவர்.

அன்றைய மருத்துவ நிலை

அன்றைய சூலாரின் அறுவை மருத்துவர் இராய நாயக்கர். சவரக் கத்தியால் புண்ணையும் கட்டியையும் அறுத்துக் குணப்படுத்தி விடுவார்.

மருந்து தந்தே குணப்படுத்துபவர் காதீம் சா. இசுலாமியரான இவர் யுனானி மருத்துவர்.

அலோபதி (ஆங்கில) மருத்துவமென்றால் இராமநாதபுரம் இராமசாமி அய்யரைத்தான் தேடிச் செல்ல வேண்டும்.

சூலார் மருத்துவமனை தொடங்கிய பின்பே, ஆங்கில மருத்துவத்தை அனைவரும் பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

விடியலை வரவேற்கும் சிந்தனைச் சூலூர்

அறிவு நெறி அறிமுகம்

‘புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட

போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்’

என்னும் புதிய சிந்தனையின் வருகை - எல்லாப் பகுதிகளையும்
ஈர்த்ததுபோல, சூலூரையும் ஈர்த்தது.

ஏழ்மையும், வறுமையும் எப்படி அழியும்? அறியாமையும்,
மூடத்தனமும் எப்போது அகலும்? இந்த வினாவிற்கு விடைகாணச்
சென்றவர்களை மார்க்சிய, பெரியாரிய மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனைகள்
வரவேற்றன.

‘சருகுகளோடு சண்டையிடுவது, பழமைச் செடியையே
பாதுகாக்கும்’ எனக் கண்டவர்கள் - மதப்பற்றையும் மனிதப்
பற்றையும் இனம் பிரித்துக் கண்டார்கள்.

‘வீழ்த்தப்பட வேண்டியவை வேர்கள்’ எனக் கண்டு கொண்ட
பின் மார்க்சிய, பெரியாரிய மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனைகளைச்
சூலூரில் தவழ விட்டார்கள்

(ஆ) சூலூர் - மார்க்சியமும் பெரியாரியமும்

பகுத்தறிவு நெறியும், மார்க்சிய நெறியும் பகைப்பார்வை
பார்த்துக் கொண்டிருந்த காலமும் இருந்தது. நண்பர்கள்

பிளவுபட்டதால் எதிரிக்கு வேலை எளிதாக இருந்தது.

எதிரியின் சதியைப் புரிந்து கொள்ள, காலமும் பட்டறிவும் கைகொடுத்தன.

'பெரியாரிய, அம்பேத்காரிய, மார்க்சிய நெறிகளின் தோழமையில் மட்டுமே - எதிர்கால விடியல் கை கூட முடியும் என்பதை இன்றைய அறிவுலகம் கண்டு கொண்டு விட்டது!

இந்தச் சிந்தனைகளின் தோழமைத் தொடர்பு 1932 - இலேயே சூலூரில் தொடங்கிவிட்டது. பெரியார், சிங்காரவேலர் இருவரின் முன்னோடி முயற்சியில் அரும்பிய பயன் இது.

தன்மானம், சமதருமம் இருநெறியும் இணைந்த இயக்கமாக 'சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சி' 1932 இல் செயல் படத் தொடங்கியது. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அரசியல் பிரிவாக இயங்கிய அமைப்பு இது.

தமிழ்நாடு முழுவதும் 154 கிளைகளைச் சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சி பெற்றிருந்தது (1) சூலூர்க் கிளையும் அவற்றில் ஒன்று.

பெரியாரிய, மார்க்சிய சிந்தனைகளின் சேர்க்கையில் எழுந்த, சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சி - இளைஞர்கள் மொய்க்கும் எழுச்சி இயக்கமாகப் பெருவரவேற்பைப் பெற்றது. 'தோழர்' என்ற சொல் இயக்க நடைமுறையில் ஆட்சி பெற்றது.

சுயமரியாதை இயக்க மாநாடுகளில் சிங்காரவேலர் சிறப்பிடம் பெற்றார்.

1933 மே மாதம் பெரியாரின் துணைவியார் நாகம்மையார் மறைந்தார். சுயமரியாதை இயக்க மேடைகளில் பெரியாரின் பணியை ப. சீவானந்தம் தொடர்ந்தார். சீவாவின் அனல்பறக்கும் சுயமரியாதை, சமதரும முழக்கங்களால் - புதிய சிந்தனையோட்டம் தமிழ்நாட்டைத் தழுவியது.

தந்தை பெரியாரின் 'குடியரசு' இதழ் வாரந்தோறும் மார்க்சியக் காற்றை ஏந்திச் சுழன்றது. மார்க்சியச் சூரியன் வழங்கிய வெளிச்சத்தில் - தடைகளை இனங்கண்டு கொண்டது தமிழகம். விடியலை வரவேற்கும் சுறுசுறுப்பில் - இளைஞர்கள் 'தேனீக்களாயினர்'.

1933 ஆம் ஆண்டு 'குடியரசு' இதழ் பகுத்தறிவு, சமதருமக் கருத்து மலர்களை வாரந்தோறும் இளைஞர்கள் முன் குவித்து வைத்தது.

பொதுவுடைமை இயக்க முது பெரும் தோழர்களான நாகைமுருகேசன், சுப்பிரமணியம் இருவரும் இந்தக் காலகட்டத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றனர்:

“அகில இந்தியாவிலும் வேறெங்கும் தாய்மொழி வாரப் பத்திரிக்கை ஒன்றில் (தமிழ்நாட்டு 'குடியரசு' இதழ் போல) சோசலிசம், கம்யூனிசம், சோவியத் யூனியன் ஆகியவற்றைப் பற்றி இத்தனை விசயங்களைத் தந்த பத்திரிக்கை வேறு ஏதும் யாமறிந்த வகையில் இல்லை” (2)

26. 11. 1933இல் சுயமரியாதை சமதருமப் பிரிவின் கோவை மாவட்ட மாநாடு ஈரோட்டில் நடைபெற்றது - சூலூர்த் தோழர்கள் இருபது பேர் ஈரோட்டு மாநாட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். மாநாட்டில் இலெனின் படத்தைத் தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார் திறந்து வைத்தார்.

வரவேற்புக் குழுத் தலைவராக டாக்டர்.எம். கிருட்டிணசாமியும், மாநாட்டுத் தலைவராக டாக்டர் பி. வரதராசலுவும் பங்கு வகித்தனர்.

31.12.1933 இல் நாத்திகர் மாநாடு (இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக) சென்னையில் நடந்தது. ஆசிரியர் கிருட்டிணன் உள்ளிட்ட சூலூர்த் தோழர்கள் அறுவர் சென்னை மாநாட்டில் பங்கேற்றுச் சிந்தனை உரம் பெற்றுத் திரும்பினர்.

'நான் நிரந்தர நாத்திகள்' எனப் புரட்சிப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - இம் மாநாட்டுப் பதிவேட்டில் எழுதிக்கையெழுத்திட்டார்.

சிங்காரவேலர் இம் மாநாட்டில் ஆற்றிய எழுச்சியுரை 'சிங்கார வேலர் சொற் பொழிவுகள்' என்னும் நூலாக இன்று நம் கைக்குக் கிடைக்கிறது.

“சென்னை எழும்பூர் ஒயிட்சு மெமோரியல் மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த இந்த நாத்திகர் மாநாட்டில் நாத்திகர் பதிவேடு ஒன்று வைக்கப்பட்டது. அதில் முதலாவது நாத்திகராக ம.வெ. சிங்காரவேலர் பதிவு செய்து கொண்டார். அவரைத் தொடர்ந்து ப.சிவானந்தம், குத்துசி குருசாமி, குஞ்சிதம் குருசாமி, பாரதிதாசன்,

சாமி சிதம்பரனார், வை. பொன்னம்பலனார், செ.தெ. நாயகம், கே.டி.கே. தங்கமணி, கே.எம். பாலசுப்பிரமணியன், மாயவரம் சிநடராசன் முதலான பலரும் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டனர்” (3)

குலூர்த் தோழர்கள் ஆறுபேரும் நாத்திகர் பதிவேட்டில் தம் பெயரைத் பதிவு செய்து கொண்டனர்.

ஆசிரியர் கிருட்டிணன் ஊ.கி. நஞ்சப்பர்

ஆசிரியர் அங்கமுத்து அம்மையார் நபீசா

எஸ். எல். எஸ். மணியம் கு.ல. நஞ்சப்பர்

(நாத்திகர் வரலாற்றில் குலூர்க்குத் தொடர்பேற்படுத்தித் தந்த அறிவுத் தோழர் அறுவர் இவர்கள்.)

மாநாடுகளில் பங்கேற்பதோடு - இலெனின் நாள், மே நாள், உருசியப் புரட்சி நாள் - முதலியவற்றைத் தொடர்ந்து கொண்டாடுவதையும், குலூர்த் தோழர்கள் வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

‘இன்றைய ஆட்சிமுறை ஏன் ஒழிய வேண்டும்’ என்னும் ஆசிரியவுரையை 30.12.1933 குடியரசு இதழில் பெரியார் எழுதினார். அரசுக்கு எதிரான குற்றம் என ஆங்கிலேய அரசு கருதியது. ஒன்பது மாதச் சிறைத் தண்டனையைப் பெரியாருக்கு அறிவித்து முந்நூறு உருபா அபராதத்தையும் விதித்தது.

மீரத் சதி வழக்கில் தண்டனை பெற்ற கம்யூனிஸ்ட்டுத் தோழர்களைப் பற்றிப் பெரியார் குடியரசில் எழுதினார்:

“32 தோழர்களை மட்டுமல்ல 32 ஆயிரம் தோழர்களைச் சிறையில் அடைத்தாலும் இந்தியாவில் கம்யூனிசம் பரவுவதைத் தடுக்க முடியாது”

கம்யூனிசம் பரப்புவதைக் காரணம் காட்டியே - பெரியாரும் சுயமரியாதை இயக்கத்தினரும் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர்.

காவல் துறையின் கடுமை காரணமாக ‘குடியரசு’ இதழ் நிறுத்தப்பட்டது; ‘புரட்சி’ இதழ் தொடங்கப்பட்டது. அதுவும் நின்று ‘பகுத்தறிவு’ என்னும் பெயரில் வார இதழ் வெளியானது.

பக்தசிங் எழுதிய ‘நான் ஏன் நாத்திகள் ஆனேன்?’ (விடுதலை

வெளியீடாக இப்போது கிடைக்கிறது) என்னும் நூலை 1934 இல் அரசு தடை செய்தது.

பக்தசிங் நூலைத் தமிழில் வெளியிடுவதில் பெரியார் முனைப்பானார். பெரியாரின் தூண்டுதலால் ப. சீவானந்தம் மொழி பெயர்த்து முடித்தார். 'உண்மை விளக்கம்' அச்சகத்தில் அச்சிட்டுக் குடியரசு வெளியீடாகக் கொண்டு வரும் பொறுப்பைப் - பெரியாரின் தமையனார் - ஈ.வெ. கிருட்டிணசாமி ஏற்றுக் கொண்டார்.

பக்தசிங் நூலைக் காரணம் காட்டி, குடியரசு வெளியீடுகள் அனைத்தையும் அரசு பறிமுதல் செய்தது. சீவாவும், ஈ.வெ. கிருட்டிணசாமியும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் மீது அரசின் அடக்குமுறைப் பிடி இறுகியது. இயக்கத் தோழர்கள் ஒற்றர்களின் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாயினர்.

சிறையிலிருந்த பெரியார் 1934 நவம்பரில் விடுதலையாகி வெளி வந்தார்; தோழர்கள் பலர் செயலற்றுப் போன சூழ்நிலையையும் உணர்ந்தார்.

புரட்சிகர நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வதா? இயக்கத்தைக் காப்பாற்றுவதா? பெரியார் மனத்தைச் சிந்தனை சூழ்ந்தது.

புரட்சிகர நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வதன் மூலம் - தாம் மட்டுமே வீரராக முடியும். அதே நேரம், சமுதாய எழுச்சிப் பணிகள், தொடங்கிய வேகத்தில் கருகிவிடுவதும் நேரும்! உண்மையின் உறுத்தல் பெரியாருக்குக் கவலை தந்தது.

'அளவாய் முன்னேறினாலும் சமமாய் முன்னேறுவதே அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தும்' எனப் பெரியாரும் தோழர்களும் இறுதியாக முடிவெடுத்தனர்.

சு.ம. இயக்கத் தோழர்கள் அப்படியே கம்யூனிசட்டு இயக்கத்தோடு கலந்து விடலாம் என்ற கருத்தும் எழுந்தது.

அப்போது கம்யூனிசட்டு கட்சி - காங்கிரஸின் ஒரு பிரிவாக இயங்கி வந்தது.

'காங்கிரசை ஒழித்தே தீருவேன்' என்று 1925 இல் உறுதியோடு முழங்கிக் கொண்டு வெளியேறிய பெரியார் - கம்யூனிசம் என்ற

பெயரில் காங்கிரசில் கரைவதை எவரும் ஏற்கவில்லை.

1932 -34 ஆம் ஆண்டுகளில் அரசின் அடக்குமுறையைச் சந்தித்த பொதுவுடைமை இயக்கம், 1934 சூலையில் தடை செய்யப்பட்டுவிட்டது.

சோசலிசக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதை ஒத்திவைப்பதன் மூலம், பகுத்தறிவுப் பணிகளையாவது உயிரோடு வைத்திருக்கலாமே! பெரியாரும் தோழர்களும் இத்தகைய முடிவே ஏற்றது எனத் தீர்மானித்தனர்.

வேலைத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து காங்கிரசு கட்சிக்கும், நீதிக் கட்சிக்கும் அனுப்பினர். நீதிக்கட்சி மட்டும் சு.ம. இயக்க வேலைத் திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டது.

தொடர்பு திசைமாறும் போது, தோழமை பிளவுபடுவது வழக்கம்!

நீதிக்கட்சித் தொடர்பைக் காரணம் காட்டி ப. சீவானந்தம் முதலிய தோழர்கள் முரண்பட்டனர்; இயக்கத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

1932 இல் சீவா. சிறையிலிருந்தபோது ஏற்பட்ட தோழர் பூதகேசவர தத்தின் தொடர்பு - சீவாவின் கொள்கையறிவைக் கூர்மையாக்கியிருந்தது: அந்தக் கூர்மை இயக்கத்தைக் கிழிக்கும் கருவியாக மாறும் என எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

சுயமரியாதை சோசலிசுட்டுக் கட்சியின் முதல் மாநாடு 1.11.1936 இல் திருச்சியில் நடந்தது. மாநாட்டைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றியவர் தோழர் எசு.ஏ. டாங்கே.

"கம்யூனிசுட்டுக் கட்சி சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டுள்ளதால், காங்கிரசுக்குள்ளேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள காங்கிரசு சோசலிசுட்டுக் கட்சியில் சேர்ந்து பணியாற்ற வாருங்கள்" (5)

தோழர் டாங்கே - சுயமரியாதை சோசலிசுட்டுக் கட்சித் தோழர்களை நோக்கி மாநாட்டில் இப்படிப் பகிரங்க அழைப்பு விடுத்தார்.

டாங்கேயின் வழிகாட்டுதலோடு - சுயமரியாதை சோசலிசுட்டுக் கட்சியின் மாநாடு ஒரே ஒரு தீர்மானத்தை மட்டும் நிறைவேற்றிக் கலைந்தது.

"சுயமரியாதை சோசலிசுட்டுக் கட்சியைக் கலைத்துவிட்டு,

காங்கிரசு மகாசபையில் சேர்ந்து பணியாற்றுவது என இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது”.

முதல் மாநாடே முடிவான மாநாடாகிவிட்ட அவலம் - பெரியாரின் கணக்கு சரி எனக் காட்டியது.

(இப்பணிகளில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவரும் சீவாவோடு வெளியேறிய வரும் - முதுபெரும் சுயமரியாதை பொதுவுடைமை இயக்கத் தோழருமான ஆர். கிசன் அவர்கள் கடந்த 6.5.95 ஆம் நாள் கோவை பூளைமேட்டில் இயற்கை எய்தினார்) (6)

பொதுவுடைமைக்கு ஆதரவான கருத்துகளைப் பரப்புவதிலும், பொதுவுடைமை இயக்க முன்னோடிகளை அடையாளம் காட்டுவதிலும், - திராவிட இயக்கத்தினர் மிகுமுனைப்போடு செயல்படாவிட்டாலும், ஆர்வம் குன்றாமல் செயல்பட்டனர்.

திராவிட நாடு (24.2.1946) இதழில் அறிஞர் அண்ணா எழுதினார்.

“மார்க்சியத் தத்துவத்தைச் சாதாரணமானவரும் உணரும் படிச் செய்த பெருமை தமிழ்நாட்டில் இருவரையே சாரும்! பெரியார் இராமசாமி அவர்களும் சிங்காரவேலர் அவர்களுமே அந்த இருவர். தோழர் சிங்காரவேலரின் உழைப்பை எந்தச் சுயமரியாதைக் காரனும் மறக்க மாட்டான்”

கம்யூனிசட்டுக் கட்சி ஆதரவுடைய அரசு ஊழியர் மாநாடு 1987 இல் சென்னையில் நடந்தது. மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று கலைஞர் மு. கருணாநிதியிடம் சிலர் வலியுறுத்திக் கூறினர்.

‘ஏன் கலந்து கொள்ளக் கூடாது?’ என வந்தவர்களை நோக்கிக் கலைஞர் கேட்டார்.

அவர்கள் கம்யூனிசட்டுகள்’ என்று வந்தவர்கள் பதில் கூறினர். கலைஞர் அமைதியாகக் கூறினார் “நான் மட்டும் யாராம்!” 1932இல் தொடங்கிய பெரியாரிய, மார்க்சிய கருத்துத் தொடர்பின் சாயல் - பழைய தோழர்கள் பலரிடமும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் இன்றும் தொடர்ந்த படி உள்ளது.

பகுத்தறிவு மார்க்சிய கருத்துகளின் இணைப்பைக் கோட்பாடாக்கிச் செழுமையூட்டி வரும், குறிப்பிடத்தக்க இன்றைய சிந்தனையாளர்கள் இருவர்.

தோழர் வே. ஆனைமுத்து (ஆசிரியர், சிந்தனையாளன்)

தோழர் பூ. அர. குப்புசாமி (கருர் வழக்கறிஞர்)

பெரியாரிய, மார்க்சியச் சிந்தனைகளை - இணைத்து நோக்க வேண்டிய இன்றியமையாமையைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வரும் சிந்தனையாளர்கள் இவர்கள்.

இந்தச் சிந்தனைத் தடத்தில் நடைபயிலும், பன்னூறு சிந்தனையாளர்கள் இன்று உருவாகிவிட்டனர்; பல்வேறு அமைப்புகளும் உருவாகிவிட்டன.

இந்தச் சிந்தனை வளர்ச்சியில், சூலூர்ப்பங்கும் தொடர்ந்தபடி உள்ளது என்பதுதான் மகிழ்ச்சியான செய்தி.

- ★ 1932 இல் உருவான சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சியின் 154 கிளைகளில் சூலூர்க்கிளையும் ஒன்று.
- ★ சுயமரியாதை சோசலிசுட்டுக் கட்சி என சீவா தோற்று வித்த அமைப்பும் சூலூரில் கிளைவிட்டிருந்தது.
- ★ தனித்தமிழ், பகுத்தறிவு, பொதுவுடைமை என்னும் சரியான வரையறையுடன் 'தமிழியக்கம்' என்னும் அமைப்பு 1972இல் உருவானது. (பேரா. இரா. இளவரசு, முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன், சி. அறிவுறுவோன், ந. அரணமுறுவல், பொன். மாறன் முதலியோர் இவ்வமைப்பின் முன்னோடித் தோழர்கள்) சூலூர் தமிழடியான், சூ.நா. தமிழ் நெஞ்சன், வெ.க. சண்முகவேல் முதலியோர் துணையுடன் தமிழியக்கத்தைத் தாங்கியது சூலூர். கோவை மாவட்டத் தமிழியக்கக்கிளை உருவாவதற்குச் சூலூர்த் தோழர்கள் துணை நின்றனர்.
- ★ பெரியாரியம் - மார்க்சியம் இரண்டையும் தனிக்கோட்பாடாக்கிச், சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தனிப்பார்வையுடன் பார்த்த பெரியார் சமவுரிமைக் கழகம். (இன்று -மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி) 1973 இல் உருவானது, இதன் கோவை மாவட்ட அமைப்பாளராகப் பொறுப்பேற்றவர் தோழர் சூலூர் தமிழடியான்.
- ★ அறிவியக்கப் பேரவை (சாலை இளந்திரையன்)

பகுத்தறிவு, சமதரும இயக்கம், விடுதலைக்குயில்கள் முதலிய அமைப்புகளும் பெரியாரிய மார்க்சியச் சிந்தனை இணைப்பை வலியுறுத்தி வலம் வந்தன. அவ்வமைப்புகள் வெளியிட்ட அறிவியக்கம், அறிவுவழி, விடுதலைக் குயில்கள் முதலிய இதழ்களைப் பரவச் செய்வதில், குலூர்த் தோழர்கள் தொடர்ந்து ஊக்கம் காட்டினர்.

- ★ குலூரில் இயங்கிய நக்கீரர் தமிழ்மன்றம் - இச் சிந்தனைகள் வளம் பெறுவதிலும் வளர்ச்சி பெறுவதிலும் பொறுப்போடு செயல்பட்டது. பகுத்தறிவு, மார்க்சியச் சிந்தனைகளை உயர்த்திப் பிடிக்கும் அமைப்புகளைக் கோவை மாவட்டத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் - தொடர்ச்சியான வரலாறு குலூருக்கு உரியது.
- ★ 'சிந்தனையாளன்' இதழ் - இச் சிந்தனைக்குச் செழுமை சேர்க்கும் அரிய பணிகளை ஆற்றிவருகிறது. "சிந்தனையாளன்" ஆசிரியர் தோழர் வே. ஆனைமுத்து அவர்களைக் கொண்டு 20.9.1994இல் குலூரில் நடத்தப் பட்ட கூட்டம் - சிந்தனையாளன் வளர்ச்சிக்கு இருபதாயிரம் உருபா திரட்டி அளிப்பதெனத் தீர்மானித்தது.

பேரவைக் குடும்பம் - பொங்கல் விழா (1991)

பேரவைத் தோழர்களுடன் கி. வீரமணி

சிந்தனையாளன் ஆசிரியர் வே. ஆனைமுத்து குலார் வருகை

- ★ பகுத்தறிவு, மார்க்சியக் கருத்திணைப்பை வலியுறுத்தும் தமிழ் தமிழர் இயக்கம், சிந்தனையாளன் வாசகர் வட்டம், இனி வாசகர் வட்டம் முதலிய பல அமைப்புகள் இன்றைய சூலூரில் இயங்கி வருகின்றன. பல்வேறு மார்க்சியச் சார்பு அமைப்புகளும் இந்தத் திசை வழியில் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன. சூலூர் மட்டுமல்லாது - தமிழ் நாடு முழுவதும் பரவிவரும் வளர்ச்சிப் போக்கு இது.

அடிக்குறிப்பு

- (1) கே. முருகேசன் - சி.எஸ். சுப்பிரமணியம், சிங்காரவேலு தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட், என்.சி.பி. எச் 1991 ப. 149
- (2) மேற்படி நூல் ப.143
- (3) செந்தலை ந. கவுதமன் 'பாவேந்தரும் பகுத்தறிவும்' புரட்சிப் பாவேந்தர் மாந்தநேயம், வேலூர் 1992 ப. 165.
- (4) சிங்காரவேலு, தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட், ப. 155
- (5) மேற்படி நூல் ப. 156
- (6) தோழர் ஆர். கிசன் நேர் காணல் 1994 திசம்பர்.

(இ) சூலூரில் - பெரியாரிய, மார்க்சிய இயக்கங்கள்

மக்களை நேசிக்கும் அனைவரும் மார்க்சியத்தை நேசிக்கின்றனர். உலகம் முழுவதும் உள்ள இந்நிலை சூலூரிலும் தோன்றியதில் வியப்பில்லை.

மார்க்சியக் கொள்கையை மனத்தில் பதித்த பல்வேறு அணியினர் வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் - சூலூரில் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளனர்.

இதுதான் மார்க்சியம்

சுரண்டலும் ஒடுக்கு முறையும் உலகில் தொடரும் வரை, மார்க்சியத்துக்கு வேலை இருந்து கொண்டதான் இருக்கும்.

உழைக்கும் மக்களின் கோட்பாடு மார்க்சியம். அழிவின்

துணைவர்கள் மட்டுமே - அந்த அறிவுக் கருவியை ஏந்த மறுப்பார்கள்.

காரல் மார்க்கம் பிரடெரிக் ஏங்கல்சும் உருவாக்கிய அறிவியல் கருத்தமைப்பு - மார்க்சியம்.

மார்க்கம் ஏங்கல்சும் உணர்வால் ஒருவரே. இருவரையும் வழங்கிய பெருமைக்குரியநாடு பிரசியா (செருமனி)

1818இல் காரல்மார்க்சு பிறந்தார். 1820இல் ஏங்கல்சு பிறந்தார்.

வயதில் மட்டும் இரண்டாண்டு இடைவெளியுடன் இருந்த இவர்கள் - எண்ணத்திலும் குறிக்கோளிலும் இடைவெளியின்றித் திகழ்ந்தார்கள்.

மார்க்கம் ஏங்கல்சும் பாரிசில் இருந்தபோது - பாட்டாளி வகுப்பு நிகரமை (சோசலிச)க் கோட்பாட்டை வகுத்தளித்தனர்.

1847இல் வெளிவந்த காரல்மார்க்சின் 'தத்துவத்தின் வறுமை' என்னும் நூல் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதே ஆண்டில் 'கம்யூனிசட்டு லீக்' என்னும் அமைப்பு - மார்க்சு ஏங்கல்சு இருவரையும் தனதாக்கிக் கொண்டது.

அந்த அமைப்பின் சார்பில் மார்க்சு, ஏங்கல்சு இருவரும் எழுதி வெளியிட்ட அறிக்கையே - இன்றும் புகழ் வெளிச்சத்தில் உலவும் - கம்யூனிசட்டுக் கட்சியின் அறிக்கை. உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் - பல கோடி நூல்களாகவும், பலநூறு பதிப்புகளாகவும் இன்றும் பரவியபடி இருக்கும் சிறப்புடையது இந்த அறிக்கை.

1848இல் சிறு நூலாக வெளிவந்த இந்த அறிக்கை - உலக வரைபடத்தையே மாற்றியமைக்கும் ஆற்றலுடையது என்பதை, எந்த தேவதாதனும் 'அசரீரி' யாக வந்து அறிவிக்க முடியவில்லை. முக்காலத்தை உணரும் முனிவர்களும், தெய்வ அவதாரங்களும் சோதிடத் திலகங்களும் கூட - தங்களுக்கு அழிவைச் சுமந்து வரும் அறிக்கையின் வெற்றியை, அறிய இயலாதவர்களாய்க் கிடந்தனர்.

எழப்போகும் புதிய உலகத்தின் வருகைக்கான அழைப்பு- கம்யூனிசட்டுக் கட்சி அறிக்கை வடிவில் மக்கள் கைகளைச் சென்றடைந்தது.

மார்க்கு, ஏங்கல்சு இருவரின் கூட்டு உழைப்பு மார்க்கிடமிருந்து 'மூலதனம்' என்னும் மூன்று நூல் தொகுதிகளாக மலர்ந்தது. டீரிங்குக்கு மறுப்பு, குடும்பம் தனிச் சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் - என்னும் ஏங்கல்சு நூல்கள் பிறப்பதற்கும் அதுவே காரணமானது.

'மூலதனம்' நூலை முழுமையாக எழுதி முடிப்பதற்குள் 14.3.1883 இல் காரல் மார்க்கு இயற்கை எய்திவிட்டார்.

1867இல் மூலதனம் முதல்பாகம் வெளிவந்திருந்தது.

மார்க்கு விட்டுச் சென்ற குறிப்புகளின் துணையோடு மூலதனத்தின் இரண்டாம் பாகத்தை 1885இலும், மூன்றாம் பாகத்தை 1894இலும் - உலகின் கைகளில் ஒப்படைத்தவர் ஏங்கல்சு.

இயற்கை அறிவியலும் சமூக அறிவியலும் கண்ட வளர்ச்சி வெளிப்பாடாக மலர்ந்ததே மார்க்கியம்.

சுவர்க்கம், நரகம், சீவாத்மா, பரமாத்மா எனத் 'தெளிவாக, உண்மையாக' குழப்பும் மதவாதிகள் 'புலன்களால் அறிய முடியாதவர் கடவுள்' என்னும் வாய்ப்பாட்டையே கடைசியாய் ஒப்பிப்பார்கள்.

கடவுள், மத நம்பிக்கையாளரைக் 'கருத்து முதல் வாதிகள்' என எளிதாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு முன்னேறியது மார்க்கியம்.

'பொருள் முதல்வாதக் கோட்பாட்டை முன் வைக்கும் மார்க்கியம் - ஆதிக்க வாதிகளின் மதவாதக் கருத்துகளை அறிவியல் சம்மட்டியால் பொடிப் பொடியாக்கியது.

ஒன்று மடிந்து கொண்டிருக்கும் போதே மற்றொன்று பிறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் இயங்கியல் பார்வை. இதனை, மனித குல வளர்ச்சிக்கு உதவும் வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதம் என மார்க்கியம் முன் வைத்தது.

சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் எதிரான போராட்டத்தில் - உழைக்கும் மக்களே அனைவருக்கும் தலைமை தாங்க முடியும். முதலாளிய வகுப்பின் கையிலிருக்கும் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதே நிகரமைப் புரட்சியின் முதற்படி. இத்தகைய உண்மைகள் - மார்க்கியத்தால் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன.

முதலாளியத்தால் எந்தப் பயனும் இல்லையா? உண்டு சிக்கல்களைத் தீவிரப்படுத்த மட்டுமே முதலாளியம் பயன்படுகிறது.

சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமா? அதற்கு மார்க்சியம் மட்டுமே பயன்படும்.

இதுவரையிலான வரலாறு இவ்வுண்மைகளைத்தான் உணர்த்தி நிற்கிறது.

மார்க்சியத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கும் அமைப்புகளில் சில - கால ஒட்டத்தில் நீர்த்துப் போவதும் உண்டு; புதிய வடிவத்துடன் கிளைத் தெழுவதும் உண்டு. மார்க்சிய இயங்கியலுக்கு உட்பட்ட உண்மையாகவே இவற்றைப் பார்க்க வேண்டும்.

மார்க்சிய சிந்தனைக்கு உரமேற்றுவதில் சூலூரின் பங்கு - தொய்வில்லாத ஒன்று.

தமிழகத்தில் மார்க்சிய இயக்கங்கள்

1925ஆம் ஆண்டிற்கு முன் தமிழகத்தில் பொதுவுடைமை இயக்கம் இல்லை. கருத்தளவில் இருந்த பொதுவுடைமைச் சிந்தனை - 1925இல் குழுக்கள் நிலையில் அரும்பியது; தொழில் நகரங்களில் செயல்பட்டது; அமைப்பு முறையான கட்சி வடிவத்தை அதன் பின்னரே பெற்றது.

‘பொதுவுடைமை என்றாலே பூதம்’ என அஞ்சியோரும் அச்சுறுத்தியோரும் உழைக்கும் வகுப்பிலேயே பலர் இருந்தனர். அரசு இயந்திரத்தைக் கையில் வைத்திருக்கும் - ஆளும் வகுப்பைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

ஒடுக்குமுறைக்கும் தொல்லைக்கும் உள்ளான பொதுவுடைமை இயக்கம் - இந்திய அரசால் இருமுறை தடை செய்யப்பட்டது:

(1) 1934 முதல் 1942 வரை

(2) 1949 முதல் 1952 வரை

இப்படி இருமுறை தடையைச் சந்தித்த பொதுவுடைமை இயக்கம், 1952இல் தேர்தல் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தது. அது முதல், சட்டபூர்வக் கட்சிகளில் ஒன்றாகப் பொதுவுடைமை இயக்கமும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

பொதுவுடைமை இயக்கம் 1964இல் சந்தித்த பிளவு சிபிஆய், சி பி எம் என அக்கட்சியை இருகூறாக்கியது.

1969இல் ஏற்பட்ட மற்றொரு பிளவு - மார்க்சிய இலெனினிய மாவோவிய அமைப்புகளைக் கிளைவிடச் செய்தது.

1975இல் நெருக்கடி நிலை அறிவிப்பின் மூலம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அடக்கு முறை - முற்போக்கு அமைப்புகள் அனைத்தையும் முடங்க வைத்தது.

மார்க்சிய - இலெனினிய அமைப்புகளும் 1975க்குப் பின் பல்வேறு குழுக்களாகச் சிதறலாயின.

தமிழ்நாட்டில்

சிந்தனைச் சிற்பி ம.வெ. சிங்காரவேலர் 1922இல் சென்னையில் உருவாக்கிய மூவர் குழுவே - தமிழ்நாட்டில் - பொதுவுடைமை இயக்க வளர்ச்சிக்கு அடிகோலிய மூல அமைப்பு ஆகும்.

தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கப் பணிகளில் இணைந்து நடந்தவர் ம.வெ. சிங்காரவேலர். 'குடியரசு' இதழில் வெளிவந்த சிங்காரவேலரின் கட்டுரைகள் அறிவியல் வழிப்பட்ட நாத்திகத்தையும் பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகளையும் தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகம் செய்தன.

இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகக் 'கம்யூனிசட்டுக் கட்சி அறிக்கை' தமிழில்தான் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. மொழி பெயர்ப்பை வெளியிட்டவர் தந்தை பெரியார்.

மார்க்சிய அடிப்படை நூல்கள் பலவற்றை வெளியிடுவதிலும் அறிமுகப் படுத்துவதிலும் - பெரியாரின் தன்மான இயக்கமே முன்னணியில் நின்றது.

உருசிய நாட்டிற்குச் சென்று திரும்பிய பெரியார் ஈவே.ரா - பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகளை வேகமாகப் பரப்புவதில் ஊக்கம் காட்டினார்.

சமதருமப் பணியில் சூலூர்

1932 திசம்பர் மாதம் 28, 29 ஆம் நாள்களில் இது தொடர்பான வேலைத் திட்டத்தை உருவாக்கும் விவாதக் கூட்டத்தை- ஈரோட்டில் தம் இல்லத்தில் - சிங்காரவேலர் துணையுடன் பெரியார் கூட்டினார்.

சூலூரிலிருந்து ஆசிரியர் கிருட்டிணன், எஸ்.டி. சம்பந்தம் இருவரும் - ஈரோடு வேலைத்திட்ட விவாதத்தில் பங்கேற்றனர்.

கோவை நகரச் சார்பில் - கே. சுப்பிரமணியம், வி. ரங்கராசலு, பி. ரங்கசாமி, ஆர். கிசன், ஏ.ஆர். சிவானந்தம், வள்ளியம்மாள், மஞ்சளாபாய், சானோசிராவ், முனுசாமி, மருதேசுவரன் முதலிய தோழர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குள் 'சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சி' என்னும் அரசியல் பிரிவு ஈரோட்டுக் கூட்டத்தில் உருவானது.

29.12.1932 ஆம் நாள் ஈரோடு வாய்க்கால் கரையில்- விவாத முடிவுகளை வெளியிடும் பொதுக்கூட்டம் நடந்தது. தோழர் சோ.இலட்சுமிரதன் பாரதி தலைமை தாங்கினார். தோழர்கள் ம.வெ. சிங்காரவேலர், பெரியார் ஈ.வெ. இராமசாமி, ப.சிவானந்தம், மூவரும் 'சுயமரியாதை இயக்கக் குறிக்கோள் சமதருமமே' என விளக்கிப் பேசினர். தோழர் பொன்னம்பலம் நன்றியுரையோடு ஈரோடு கூட்டம் நிறைவுற்றது.

ஈரோடு எழுப்பிய சுயமரியாதை, சமதருமக் குரல் தமிழகம் முழுதும் எதிரொலித்தது.

ஈரோட்டு வேலைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட 154 சுயமரியாதை சமதருமக் கட்சிக் கிளைகள் தமிழ்நாடு முழுதும் செயல்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று சூலூர்க் கிளை.

மேலை நாடு சென்று திரும்பிய பெரியாருக்குச் சூலூரில் 1933 சனவரியில் வரவேற்பு வழங்கப்பட்டது.

“உருசிய நாட்டில் மட்டுமே
மதம், மூடநம்பிக்கை முதலியவற்றுக்கு
எதிரான போராட்டம். வெற்றியுடன்
நடத்தப்பட்டுள்ளது’ எனப் பேசத் தொடங்கிய
பெரியார், சோவியத்து பயணப் பட்டறிவுகளைச் சூலூரில்
விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்.

பெரியாரைத் தொடர்ந்து ப.சிவானந்தத்தை அழைத்தும், 1933 அக்டோபரில் சுயமரியாதை சமதருமத் திட்ட விளக்கக் கூட்டம் சூலூரில் நடைபெற்றுள்ளது.

திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதலிய திராவிட இயக்கங்களும் சி.பி.அ.ய். சி.பி.எம். புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி முதலிய மார்க்சிய அமைப்புகளும் இன்றைய சூலூரில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இந்த இயக்கங்களுக்கான வேர்களை அலசினால், அவை சூலூரில் ஆழமாக வேரோடி நிற்பது புலப்படும்.

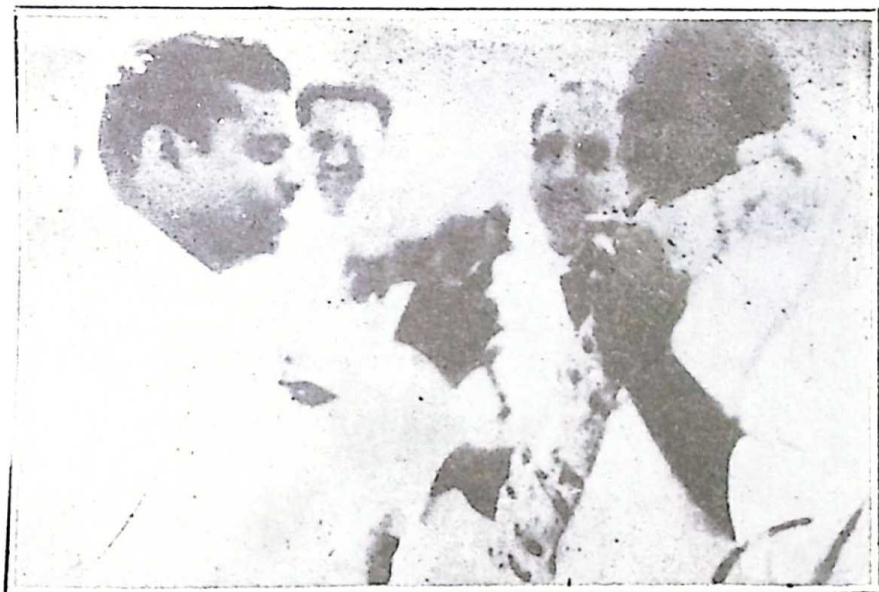
குலூரில் பெரியார் - அற்புதசாமி

குலூரில் மணியம்மை - வீரமணி

- குலூர் மருமகன், அமைச்சர் கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி திருமணம்.
அறிஞர் அண்ணா தலைமை. (குலூர் சண்முகதேவி திரையரங்கம்)

குலூர் காமராசர் வருகை

குலார் கூட்டத்தில் கலைஞர்

குலூரில் நாவலர்

குலூரில் எஸ்.ஆர்.எஸ். அவர்களுடன் எம்.ஜி.ஆர்.

20.8.94 ம.தி.மு.க. பொதுச்செயலாளர்
எவ. கோபால்சாமி குலூர் வருகை

குலூர் காந்தி

“நம் நாட்டுச் செல்வம் கொள்ளை போகிறதே!

வெள்ளைக்காரன் நம்மைக் கொள்ளையடிக்கிறானே!

தொடர்ந்து இப்படி முழங்கிக் கொண்டே இருப்பார். ‘குலூர் காந்தி’ ரெங்கசாமி (‘செயலாளர்’ எஸ்.பி. சண்முகம் அவர்களின் தாய்மாமன்)

“உங்களுக்கெல்லாம் உணத்தி இருக்குதா?

ரோசம் இருக்குதா? நம்ம பணம் இப்படிச்

கொள்ளை போகுதே!” யாரைப் பார்த்தாலும் ரங்கசாமி குமுறுவார். இவரது தீவிரத்தைக் கண்டு, குடும்பத்தார் இவரை வீட்டிலேயே அடைத்து வைத்ததும் உண்டு.

குலூரின் தீவிரத் தேசியத் தொண்டராகிய இவருக்கு ஊர் மக்கள் சூட்டிய பெயர் ‘குலூர் காந்தி’!

இயக்குநர் மணிவண்ணனுடன் பேரவைத் தோழர்கள்

நனைவிற்குரியோர்

மணியம் இராயத் தேவர்

சூலார் பேரூராட்சித் தலைவராக இருந்ததோடு, மணியக்காரராகவும் இருந்தவர் இராயத் தேவர் அதனால், மணியம் இராயத் தேவர் என்று பெயர்.

இன்றைய சூலார் அக்கிரகாரத்தின் பலபகுதிகள்- இராயத்தேவர் அன்பளிப்பாக வழங்கியவை.

அந்த நாளிலேயே நூறு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருந்தார்.

இவரது ஒரே மகனுக்குப் பெயர் மணியன். இளம் வயதிலேயே மகன் மறைந்து போனார்.

மகன் மீது உள்ள பாசத்தை மக்கள் மீது ஏற்படுத்திக் கொண்டு, சூலார் மக்களுக்காகத் தொடர்ந்து உழைத்து வந்தார் இராயத் தேவர்.

தெற்கு மாகாணியம்மன் கோவிலை உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்தவர் இவர்.

எஸ்.எம். மருதாசலத் தேவர்

சூலூரின் முதல் பேருந்து உரிமையாளர் மருதாசலத்தேவர். எஸ்.எம்.எஸ் பேருந்து நிறுவனம் இவரால் நடத்தப்பட்டது. மகன் கந்தசாமித் தேவர். மகள் நல்ல பாப்பா. மருதாசலத் தேவர் சூலூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்ததோடு, சூலூர் மணியமாகவும் காங்கேயம் 'பாளையம்' மணியமாகவும் இருந்தவர். பரம்பரை மணியம் முறை இவர் காலத்தில் இல்லை. இடை காலத்தில் வந்த ஏற்பாடு அது.

மணியம் இராயத்தேவரின் மனைவி பேச்சியம்மாள் - மருதாசலத் தேவரின் தங்கை. தலையில் குடுமியோடு காட்சியளிக்கும் மருதாசலத் தேவர் 1936இல் இயற்கை ஏய்தினார்.

மீனாட்சி சுந்தரம், வேலுமயில், சொக்கலிங்கம், ஆறுமுகம், செகநாதன், இராதாமணி, சந்திரபிரபா.முதலியோர் - மருதாசலத் தேவர் வழித் தோன்றியவர்கள்.

சேர்மன் கருப்பண்ண தேவர்

'ஊரை நினைப்பவரை ஊர் நினைக்கும்' என்பது உண்மை மொழி. சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் சூலூரை நினைத்தார். சூலூர் இன்றும் அவரை நினைத்தபடி உள்ளது.

சூலூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக ('யூனியன் சேர்மன்' என்பது அன்றைய பெயர்) 1920 முதல் 1936 வரை பதினாறாண்டுகள் பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர் இவர்.

பல்வேறு வளர்ச்சி வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் - சூலூர் முதன் முதலாக இவர் காலத்தில் தான் பார்த்தது.

பேருந்து வசதி 1921இல் இவர் காலத்தில் சூலூருக்கு அறிமுகமானது. சூலூர் பேருராட்சித் கட்டடம் 9.2.1929இல் இவரால் உருவாக்கப்பட்டது. மருத்துவமனை 1929இல் இவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

எண்ணெய் விளக்குகளால் இருண்டு கிடந்த சூலூர் 1934இல் இவரால் மின் வசதி பெற்றது. ஐக்கிய நாணய சங்கக்கட்டடம். இவர் வழங்கிய தொகையின் மூலமே சூலூரில் எழுந்தது.

சூலூர் மக்களால் நடத்தப்பட்டு வந்த திருவேங்கடப் பெருமாள் உயர் தொடக்கப்பள்ளி 1919இல் இவர் பொறுப்பிற்கு வந்தது. (அன்றே மூவாயிரம் உருபா மதிப்புள்ள கட்டடத்தைப் பள்ளிக்கு அன்பளிப்பாக இவர் வழங்கினார்) உயர் தொடக்கப் பள்ளி இவர் காலத்தில் நடுநிலைப்பள்ளியாக உயர்ந்தது. 1929இல் முதன் முதலாக சூலூர் மாணவர்கள் எட்டாம் வகுப்பைப் பார்க்க இவரே காரணமானார். சூலூர் பள்ளி 1926இல் வட்டக்கழக (தாலுகா போர்டு) நடுநிலைப்பள்ளியாக மாறியதற்குக் காரணமும் இவரே.

நீதிக் கட்சியின் கோவை மாவட்டத் தூண்களில் இவரும் ஒருவர். பகுத்தறிவுச் சிந்தனையும் முற்போக்குச் செயல்களும் - இன்றளவும், சூலூரில் செழித்து வளர்ந்து நிற்பதற்கு விதை போட்டவர் சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர்.

தந்தை பெரியார், ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார், சி.எஸ்.இரத்தின சபாபதி முதலியார், தி.அ. இராமலிங்கம் செட்டியார், பட்டுக்கோட்டை நாடிமுத்துப் பிள்ளை, தஞ்சை தமிழவேள் த.வே. உமா மகேசுவரனார் - என இவரின் நட்பு வட்டம் செல்வாக்கு மிக்கது.

தமது செல்வாக்கையும் தொடர்பையும் தம்மை உயர்த்திக் கொள்ளப் பயன்படுத்தாமல், சூலூரை உயர்த்தப் பயன்படுத்தினார். ஊர் உயர்ந்தது. ஊரார் நினைவில் இவர் உயர்ந்தார்.

நீதிக் கட்சி, சுயமரியாதை இயக்கம் இவை சூலூரில் காலான்றக் காரணமானவர் - சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர். தந்தை பெரியாரும் மற்ற தலைவர்களும் சூலூர் வந்தால் இவர் வீட்டில் தங்குவது தான் வழக்கம்.

இவருடைய தந்தையார் பெரிய கருப்பத்தேவர் மூலம் 1911இல் கூட்டுறவு சங்கம் சூலூரில் காலான்றியது. கொள்கை வளர்ச்சிக் கான இயக்கங்களும், ஊர் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளும் - சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் காலத்தில் சூலூரில் வேருன்றி விரிவடைந்தன.

நீதிக் கட்சிக்காரராக வாழ்ந்த இவர், நீதிக்காகவும் வாழ்ந்தார். தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பள்ளியில் அனுமதிக்கக்

கூடாது - என இருகூரில் கிளர்ச்சி எழுந்த நேரம். எதிர்ப்பு தெரிவித்தோர் தம் இனத்தவராய் இருந்தும், தாழ்த்தப் பட்டோருக்கு ஆதரவு காட்டியவர் இவர். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் படிக்க வழி செய்ததோடு, தாழ்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்களையும் இருகூர் பள்ளியில் அமர ஏற்பாடு செய்த கருப்பண்ண தேவரை - இருகூர் மக்கள் இன்றும் போற்றுகின்றனர்.

“கூரை வீடுகளை ஒட்டுவில்லை வீடுகளாக மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்” எனத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் கூறிய கருப்பண்ணதேவர், அவ்வாறே குலூரை மாற்றியும் காட்டினார்.

காந்தியடிகள் 1934 பிப்பிரவரி 6ஆம் நாள் குலூருக்கு முதன் முறையாக வருகை தந்தார். குலூர் மக்களது அன்பின் அடையாளமாக நூற்றியொரு (101) உருபாவைக் காந்தியடிகளின் கையில் வழங்கினார் கருப்பண்ணதேவர்:

சேர்மன் கருப்பண்ண தேவருக்கு எஸ்.கே. கருப்பண்ணன், எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம் என இரண்டு ஆண் மக்கள்.

அவரது பெண் மக்களை மணந்தோர் எஸ்.வி. இலட்சுமணன், எஸ்.வி. நாச்சிமுத்து.

அடிமை நாட்டில் உரிமை மனிதராக வலம் வந்தவர் சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர்.

இராகாசி - குலூர் பேரூராட்சி வரவேற்பு

இவர் வைத்திருந்த 'மகிழ்வுந்து' (கார்) மேற்பகுதியில் துணியால் மூடப்பட்டிருக்கும். அன்னமடம் வீதி கந்தசாமி இதன் ஒட்டுநராக இருந்தார்.

ஐக்கிய நாணய சங்கத் தலைவராக 1923 முதல் பதவி வகித்து வந்தவர் கருப்பண்ணதேவர். இலாபத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு-ஆயிரம் உருபா இவருக்கு ஆண்டு தோறும் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. இருந்தும், இவர் எடுத்துக் கொண்டதில்லை. ஆண்டுதோறும் சேர்ந்த அந்தத் தொகையில் உருவான கட்டடம் 10.11.1935இல் திறப்பு விழா கண்டது. அதுவே இன்றுள்ள சூலூர் தொடக்க கூட்டுறவு வங்கித் கட்டடம். கோவை கூட்டுறவு வங்கிப் போலவே அச்சாக உருவான கட்டடம் இது.

கோவைக்கு இணையாகச் சூலூர் உருவாக வேண்டும் என்று கனவு கண்டார் கருப்பண்ணதேவர்.

முகப்பருவைக் கிள்ளிவிட்டதால் முகம் வீங்கிவிட்டது. இது இவரை இறப்பிற்கே அழைத்துச் செல்லும் என எவரும் எதிர் பார்க்கவில்லை.

1894 மே 11ஆம் நாள் பிறந்த இவர். 1937 சனவரி 13ஆம் நாள் - 43 ஆம் வயதில் - கனவுகள் வழியும் நெஞ்சத்துடன் கண் முடினார்.

சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர், தம் இறுதிக் காலம் வரை நீதிக் கட்சியின் செயல் வீரராகத் திகழ்ந்தார்.

நீதிக் கட்சியின் கடைசி மாநாடு 1940 ஆகஸ்டில் திருவாரூரில் நடந்தது. தமது தந்தை பங்கேற்க முடியாத மாநாட்டில் தாம் பங்கேற்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடு - 'சேர்மன்' அவர்களின் முதல் மகன் (இவர் பெயரும் கருப்பண்ண தேவர்தான்) பங்கு கொண்டார்.

'சூலூர் மண் சுயமரியாதை மண்' என்று மெய்ப்பிக்க - குடும்பத்தினர் அனைவரும் வழி வழியாகக் கொள்கை உணர்வோடு ஈடுபடுவதைச் சூலூரில் தான் பார்க்க முடியும்.

எஸ்.ஏ. அய்யாவு தேவர்.

சூலூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக 1937-39ஆம் ஆண்டுகளில் விளங்கியவர் எஸ்.ஏ. அய்யாவு தேவர்.

திராவிட இயக்க முன்னணி வீரராகிய மன்னர் சுப்பு - அய்யாவு தேவரின் மைந்தர்.

மதங்கடந்த நிலையில் கொள்கை உணர்வோடு - சலீம், உதய சூரியன் பெயர் தாங்கிய கொள்கைச் செல்வங்கள் இருவரும் அய்யாவு தேவரின் பெயரர்கள்.

எஸ். ஆர். பழனியப்பதேவர்

சூலூரில் 1936 முதல் 1947இல் ஊராட்சித் தலைவராக இருந்தவர் எஸ்.ஆர்.பழனியப்பதேவர்.

சூலூரின் சாக்கடைகள் பலவும், இவர் காலத்தில் சீர்படுத்தப் பெற்றவை.

‘பொலிகாளைகளைச் இயங்கும் கால்நடை இனப் பெருக்க நிலையம்’ சூலூர் ஊராட்சிக் கட்டடத்தில் இவரால் உருவாக்கப்பட்டது.

இன்றைய பேருந்து நிலையம் முன்பு பூங்காவாக இருந்தது. ‘பழனியப்பா பூங்கா’ என இவர் பெயராடலேயே பூங்கா அமைந்திருந்தது.

இப்போது ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகம் உள்ள இடத்தில் வண்டிப் பேட்டையை உருவாக்கியவர் இவர். முதல் ஏலமே ஈராயிரம் உருபாவிற்குப் போனது.

சூலூர் கோவில்களில் உயிர்ப் பலியிடும் முறை 1940-41 முதல் தடை செய்யப்படுவதற்கு முதற் காரணம் இவர். 19.6.1948இல் இயற்கை எய்தினார்.

எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி, எஸ்.பி. சுப்பிரமணியம், எஸ்.பி. ரங்கசாமி என மூன்று ஆண்மக்களும் கமலம், மரகதம் என இரு பெண்மக்களும் பழனியப்பதேவர் வேதம்மாள் தம்பதியரின் மக்கட்செல்வங்கள்.

எஸ். வி. இராமசாமி தேவர்

வேலத்தேவரின் மகன் இராமசாமித்தேவர் 1947 முதல் 1953 வரை குலூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்தவர்.

1957 சனவரி 31 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தியவர் இவர்.

இராமசாமித் தேவர் உண்ணாமலை தம்பதியருக்கு - மீனாம்பாள், நாட்ராயன், சின்னம்மாள், காளியம்மாள், கருப்பாத்தாள், பரமசிவம், அருக்காணி, நடராசன், பேச்சியம்மாள் என ஒன்பது மக்கட் செல்வங்கள்.

குலூரின் முதல் பட்டதாரி ஆசிரியராகவும் மாவட்டக்கல்வி அலுவலராகவும் சிறப்பெய்திய எஸ்.ஆர். நாட்ராயன் அவர்கள், இராமசாமித் தேவரின் மைந்தர்.

எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்

குலூர் வீதிகளை 'கான்கிரீட்' வீதிகளாக மாற்றிய பேரூராட்சித் தலைவர் திரு. எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்.

முதன் முறையாகப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பதினோரு ஆண்டுகள் பதவிவகித்தவர் இவர்.

1949இல் குலூர் தி.மு.க. செயலாளராகத் திகழ்ந்தவரும் இவரே.

கோவை மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு உறுப்பினராக ஆறாண்டுகள் இவர் பணியாற்றினார். குலூர், இருசூர், பல்லடம் மூன்று நூலகங்களும் இவர் காலத்தில் ஏற்பட்டவை.

மின்சார சங்கு, மகப்பேறு மருத்துவ விடுதி, கால்நடை மருத்துவமனை, கழிவு நீர்ப் பாதைகள், பேருந்து நிலைய விரிவாக்கம் முதலியன இவர் காலத்தில் உருவானவை.

தந்தை பெரியார், கு.கர்மராசர், அறிஞர் அண்ணா, ஈ.வெ.கி. சம்பத், மீ. பக்தவச்சலம் முதலியோரைச் குலூர் பேரூராட்சி

வரவேற்றுச் சிறப்பித்த போது, பேரூராட்சித் தலைவராய் விளங்கியவர் இவர்.

‘பங்களாகாரர்’ எஸ்.கே. கருப்பண்ணதேவர்

குலூரின் முன்னாள் பேரூராட்சித் தலைவரான (1965-70) இவர் - தம் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியைப் பொதுப் பணிக்கும், குறிப்பாக கூட்டுறவு இயக்க வளர்ச்சிக்குச் செலவிட்டவர்.

குலூர் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கித் தலைவராக 1950 முதல் 35 ஆண்டு காலம் இவர் திகழ்ந்ததையும் ‘கோவை மாவட்டத்திலேயே மிகச் சிறந்த கூட்டுறவு வங்கி’ என்ற விருதை இவ் வங்கிக்குப் பெற்றுத் தந்ததையும் குலூர் மக்கள் நன்றியோடு நினைவு கூர்கிறார்கள்.

திராவிடர் கழகத்தின் தொடக்க நாள் செயல் வீரராகத் திகழ்ந்த இவர் - குலூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை உருவாக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவர்.

1947இல் குலூர் திராவிடர் கழக கூட்டத்தில் இவர் தலைமையில் பேசியவர் அன்றைய மாணவர். கி.வீரமணி. வீரமணி வருகையின் நினைவாய்த் தம்மகனுக்கு இவர் .வீரமணி எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம் (எஸ்.ஆர்.எஸ்)

சிறுவாணி தண்ணீரை நினைத்தாலே, குலார் மக்களுக்கு எஸ்.ஆர். எஸ் அவர்களின் நினைவுதான் வரும்.

குலாரை நவீனப் படுத்தியதில் பெரும் பங்குடையவர் இவர்.

சிறுவாணிநீர், குலாருக்கு வந்த பின் 'குட்டி கோவை' நகராக வளர்ந்துவிட்டது குலார். சிறுவாணி நீரையும் எஸ்.ஆர்.எஸ் அவர்களையும் சேர்த்தே நினைப்பது குலார் மக்களுக்கு வழக்கமாகி விட்டது.

இவர் திருமணமும் குலார் மக்களால் இன்றும் மகிழ்ச்சியுடன் நினைக்கப் படுவதற்குக் காரணம் உண்டு.

திராவிடர் கழகத் தலைவா கலைஞர் மு. கருணாநிதி தலைமையில் 1948 சூன் 10 ஆம் நாள் இவ் திருமணம் நடந்தது. குலார் சண்முக தேவி திரையரங்கில் திராவிடர் கழக (அப்போது தி.மு.க. உருவாகவில்லை) மாநாடு போல் வெகு சிறப்பாக நடந்த திருமணம் அது. சூ.ர. நாச்சாத்தாள் அவர்கள் எஸ்.ஆர்.எஸ் வாழ்க்கைத் துணையாக ஆன நாள் அது.

திருமண விழாவிற்குப் பின் விருந்து ஊகிந். இராசு அவர்களின் இல்லத்தில் நடந்தது.

குலாரின் முதல் இயந்திர எண்ணெய் ஆலை அமைத்தவர் எஸ்.ஆர்.எஸ்.

நிலக் கடலை உடைப்பு ஆலை, அரிசி ஆலை எனச் குலாரில் பல தொழில்களை உருவாக்கியவர் இவர்.

பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு வெற்றிக் கொடி நாட்டிய இவர், பொது வாழ்வில் சிறப்படைவதையே இறுதிக் கால நாட்டமாகக் கொண்டிருந்தார்.

இவரின் தொண்டுள்ளமும் வள்ளன்மையும் - கட்சி வேறுபாடுகளைக் கடந்த பொது மனிதராக இவரைப் புகழ் பெற வைத்தன.

“அம்பர் சர்க்கா” வைப்பதற்கு எஸ்.ஆர்.எஸ் ஓர் ஏக்கர் நிலத்தை அன்பளிப்பாகத் தந்தார்.

(எஸ்.ஆர்.எஸ் திருமண மண்டபத்தின் அருகே இன்று காணப்படும்) சீக்கியர் கோவிலான ‘குருத்வாரா’ எஸ்.ஆர்.எஸ் அன்பளிப்பாக வழங்கிய ஏழு சென்ட் இடத்தில் தான் எழுந்து நிற்கிறது.

எம்.ஆர். நாச்சிமுத்து, நடராசன் கு.ர. தங்கவேலு மூவரும்-இவரின் உடன் பிறந்தோர்.

சூ.சு பொன்முடி, சூ.சு, வணங்காமுடி, என இரு ஆண் மக்களும் சூ.சு. கலாமணி, சூ.சு. பானுமதி. என இரு பெண் மக்களும் எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம் நாச்சாத்தாள் இருவரின் மக்கட் செல்வங்கள்.

1978 மே 19ஆம் நாள் இயற்கை எய்திய இவர், சூலூர் மக்கள் நினைவில் இன்றும் பசுமையாக வாழ்கிறார்.

இவர் பெயரால் உருவான எஸ்.ஆர்.எஸ் அறக்கட்டளை உருவாக்கிய (4.11.1979இல் திறப்பு விழா கண்ட) எஸ்.ஆர்.எஸ். திருமண மண்டபம் எல்லாத் திசைகளிலும் இவர் பெயரை அன்றாடம் நினைவு படுத்திக் கொண்டுள்ளது.

சூ.சு. பொன்முடி

சூலூர் வளர்ச்சிக்குக் காரணமானது, சிறுவாணி குடிநீர் வருகை. சூலூருக்குச் சிறுவாணி நீர் வரக் காரணமான எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்களின் முதல் மகன் சூ.சு. பொன்முடி.

1986 முதல் 1991 வரை சூலூர் பேரூராட்சித் தலைவராக இருந்த இவர், பொறியியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர்.

சிறுவாணி குடிநீர் இணைப்பு வீடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டது- இவர் காலத்தில்தான்!

சூலூர் வீதி விளக்குகள் அனைத்தையும் குழல் விளக்காக மாற்றியமைத்ததும், சூலூர் எல்லைக்கு உட்பட்ட அனைத்துப்

பகுதிகளுக்கும் சிறுவாணி இணைப்பு கொடுத்ததும், குடிநீர் கட்டணத்தைக் குறைத்ததும், புதிய பேருந்து நிலையம் சூலூரில் உருவாகச் செய்ததும், சவ ஆய்வகத்தைச் சூலூர் பொது மருத்துவமனைக்கு மாற்றியமைத்ததும், அரசு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற வழியமைத்ததும், அரசுப் பள்ளிகளுக்குப் பேரூராட்சி மூலம் குடிநீர் இணைப்பு வழங்கியதும், பொதுக் குடிநீர் கிணறுகளைப் பாதுகாக்கப்பட்ட கிணறுகளாக்கி மூடி அமைத்ததும் - இவர் சூலூர் பேரூராட்சித் தலைவராக இருந்தபோது நிறைவேற்றிய செயல்களில் சில.

சூலூர் தெற்குப் பள்ளிக்குத் தம் சொந்தப் பொறுப்பில் கழிப்பிடம் ஒன்றை உருவாக்கி வழங்கியவரும் இவரே!

தெற்குப்பள்ளி - உட்புறத் தோற்றம்

சுந்தரபாண் டியநல்லூர் என்ற துண்டு!

கல்வெட்டில் வாழ்வதுவும் சூலு ரேதான்!

குலூரில் தனியார் பஸ்களை
நிறுத்தக் கோரி போராட்டம்

[illegible]

சுயமரியாதைச் சூலார்

சூலாரில் சுயமரியாதை இயக்கம் வேருன்றக் காரணமாயிருந்தவர் ஆசிரியர் கிருட்டிணன். சூலார் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியரான இவர், பள்ளிக்கு எப்போதும் கருப்புச் சட்டையோடு வரும் வழக்கமுடையவர்.

தொடக்கத்தில் பெரியாரோடு ஈரோட்டிலேயே இருந்த கிருட்டிணன், ஆசிரியப் பணிக்காக சூலார் வந்தார். சூலாரை அடுத்த இராசிபாளையம் இவர் சொந்த ஊர்.

சுயமரியாதை இயக்க ஈடுபாடு உடையோரை ஒருங்கிணைத்து பகுத்தறிவுக் கருத்துகள் சூலாரில் பரவச் செய்தவர் இவர். ஈரோட்டில் 1932 இல் நடந்த சுயமரியாதை சமதரும வேலைத்திட்ட விவாதத்தில் - சூலார்க் கிளை சார்பாக ஆசிரியர் கிருட்டிணன், எஸ்.டி. சம்பந்தம் இருவரும் பங்கேற்றனர்.

சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குச் சூலாரில் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தோர் பலர்.

ல. நஞ்சப்ப(த்தேவர்)

'அன்பகம்' சின்ன கருப் பண்ண (தேவர்)

ஊ.கி. நஞ்சப்ப(த்தேவர்)

எஸ்.ஏ. அங்கப்ப(த்தேவர்)

எஸ்.எல்.எஸ் மணியம்

திருமுர்த்தி(பிள்ளை)

எஸ்.டி. சம்பந்தம்
சபாபதி(ப்பிள்ளை)

நபிசா (ஓய்வு பெற்ற
காவல்துறை அதிகாரி)

சூலார் சுயமரியாதை இயக்க முதற்கட்டத் தோழர்கள் இவர்கள். சாதிப் பெயரை இணைத்தே இவர்கள் இன்று சூலாரில் நினைவு கூரப்படுகின்றனர்.

தொடக்கத்தில் 25 இதழாகத் தொடங்கிய 'சூடியரசு' விற்பனை நாளடைவில் 150 இதழாக சூலாரில் விற்பனை பெருகியது. விடுதலை இதழ் 240வரை, நாள் தோறும் விற்பனையாகியுள்ளது.

தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, பாவேந்தர் பாரதிதாசன், பட்டுக் கோட்டை அழகிரி, ப. சீவானந்தம், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் முதலிய சுயமரியாதை இயக்க முன்னணி வீரர்கள் சூலாருக்கு அடிக்கடி வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

1927 இல் சூலாருக்கு முதன்முறையாகப் பெரியார் வந்தார். சூலார் காவல்நிலையத்திற்கு மேற்கே இருந்து பெரியார் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டுள்ளார்.

சூலார் சந்தைப்பேட்டையில் 'சுயமரியாதை இயக்க மாநாடும்' சம்பந்தி விருந்தும் அப்போது நடந்தன. (மாநாடு என்றுதான் அந்தக் கூட்டம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது)

உருசியா முதலிய மேல்நாடுகளுக்குச் சென்று மீண்ட தந்தை பெரியாருக்கு 1933- இல் சூலாரில் பெரும் வரவேற்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பெரியாரை 1937 இல் சூலார் மாநாடொன்றுக்குத் தோழர்கள், ஈரோடு சென்று அழைத்துள்ளனர்.

சூலார் பெருமாள்கோவில். மைதானத்தில் நடந்த அந்த மாநாட்டிற்குப் பெரியாரோடு அண்ணாவும் வந்துள்ளார். பெரியாரின் குடிஅரசு இதழுக்கு அண்ணா துணையாசிரியராக இருந்த காலம் அது. தொடர்வண்டியில் வந்த பெரியாரையும், அண்ணாவையும் தமது மகிழ்வுத்தில் எஸ்.எல்.எஸ். மணியம் அழைத்து வந்துள்ளார்.

சுயமரியாதை சீர்திருத்த சங்கம் என்ற பெயரில் -

மாநாட்டிற்கு மறுநாள் (1937) சூலார் அமைப்பு புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவர் : எஸ்.எல்.எஸ் மணியம்

செயலர் : 'அன்பகம்' சின்ன கருப்பண்ண(தேவ)ர்

முதலில் 'குடிஅரசு' இதழையும் பிறகு 'விடுதலை' இதழையும் வீடுவீடாகச் சென்று வலியுறுத்தி வாங்கச் செய்வதையே - சூலார் தோழர்கள் முதற்பணியாகக் கருதியுள்ளனர்.

ஈரோடு பகுத்தறிவுக் கழகம் வெளியிட்ட நூல்களை - நூற்றுக்கணக்கில் வாங்கி வந்து சூலாரில் பரப்புவதை அன்றாடப் பணியாக மேற்கொண்டிருந்தனர். 1938 - இல் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு பெரியாரைக் கொண்டு சூலாரில் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆர்.கே. சண்முகம் (செட்டியார்) மகள் திருமணம் கோவையில் நடந்தபோது - திருமணத்திற்கு வருமாறு சூலார் தோழர்களுக்குப் பெரியார் தனிப்படக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். அதற்கிணங்க, சூலார் சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் அனைவரும் ஆர்.கே. சண்முகனார் இல்லத் திருமணத்திற்குச் சென்றார்கள். பெரியார் எழுதிய 'பகுத்தறிவு' நூலும் குளம்பி (காப்பி)யும் வழங்கியதோடு விழா விருந்து முடிந்துவிட்டது.

சுயமரியாதை இயக்கச் சார்பில் சூலாரில் திராவிடர் படிப்பகம் இயங்கியுள்ளது. நூறுக்கு மேற்பட்ட பகுத்தறிவு சமதரும நூல்கள் அதில் பாதுகாக்கப்பட்டு - தோழர்களிடம் சுற்றுக்கு விடப்படுவது வழக்கம்.

திராவிடர் கழகமாகச் சுயமரியாதை இயக்கம் பெயர் மாற்றம் பெற்ற 1944 க்குப் பின் அடுத்த கட்டத்தோழர்கள் சூலாரில் எழுந்துள்ளனர்.

சூலார் முழுதும் சுயமரியாதை இயக்கக் காற்றே வீசிய கால கட்டம் அது.

முதற்கட்ட ஈடுபாட்டாளர்கள் வணிகம் முதலியவற்றில் முனைப்பாக ஈடுபட்ட நிலையில் - அடுத்த அணி சூலாரில் இயக்கப் பணிகளைச் சுமக்க முன் வந்தது.

எஸ்.கே. கருப்பண்ண(தேவ)ர்

சின்ன அழகப்ப(தேவ)ர்

எஸ்.என். அற்புதசாமி

அருணாசலம் (பிள்ளை)

சவுளிக்கடை குருசாமி

'வரிவசூல்' குப்பண்ணன்

'டைலர்' கிட்டு

'மணிமார்க் பீடி'

ரெங்கசாமி

'கோவை முரசு' மாணிக்கம்

'மாங்கனி' செல்லப்பா

இராணுவவீரர்

நாச்சிமுத்து

அப்போது குலூர் திராவிடர். கழக முன்னணியினர் இவர்கள்.

சேர்மன் கருப்பண்ணதேவர் - இறுதிவரை நீதிக் கட்சி ஈடுபாடு குறையாதவராய் இருந்தார்.

எஸ்.ஆர். பழனியப்பதேவர், எஸ்.வி. இராமசாமிதேவர் முதலியோர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் நேரடியாய் ஈடுபடாவிட்டாலும் ஆதரவாளராய் இருந்தனர்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபாடு காட்டும் இளைஞர்களை சேர்மன் கருப்பண்ண தேவரிடம் அறிமுகப்படுத்தி ஊக்கப் படுத்தும் பணியை ஊ.கி. நஞ்சப்பத் (தேவ)ர் கவனித்துக் கொள்வார்.

தி.மு.க. தோன்றிய பின் 1950-இல் அறிஞர் அண்ணா குலூர் வந்தார். அய்ந்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் குலூர் சந்தைப் பேட்டையில் திரண்டிருந்தனர். அதுவரை ஒலிபெருக்கி இல்லாமல்தான் குலூர் கூட்டங்கள் நடந்து வந்தன. பேசுபவர் அண்ணா! பெருங் கூட்டம் வேறு! கோவையிலிருந்து ஒலிபெருக்கி வரவழைக்கப்பட்டிருந்தது.

திராவிடர் கழக ஈடுபாடு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஈடுபாடாக மாறியதில் - அண்ணா 1950இல் குலூரில் பேசிய பேச்சுக்கு முகாமையான இடமுண்டு. குலூரும் சுற்று வட்டார ஊர்களும் - தலைவராகத் தந்தை பெரியாரை ஏற்றபடியே - தி.மு.க. செயல்பாட்டில் தீவிரமாயின.

குலூர் திராவிட இயக்கச் செயல்பாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கும் முன்றாவது அணி 1949-க்குப் பின் வலுவாக உருவானது. அவர்களில் சிலர்.

ஆர்.எஸ். மணியம்

எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்

எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்

எஸ்.ஏ. சின்னையன்

அ.கு.ஆ. தூயமணி

ஊ.கி.ந. இராசு

'வக்கில்'

கானா கந்தசாமி

குட்டி சுப்பிரமணியம்

எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம்

திருக்குறள் சீனிவாசன்

கருப்பண்ணன்

கு.இரா. வெங்கடாசலம்

இ. வேலுசாமி

இராமசாமி

'கைகடிக்கி' எஸ்.பி. கந்தசாமி

இயக்கத்திற்குள் இளைய தலைமுறை, மூத்த தலைமுறை இரண்டுக்கும் பாலம் அமைத்தவர் முதலில் ஊ.கி. நஞ்சப்ப (தேவர்). பின்னர் அதே பணியைத் திறம்படச் செய்தவர் எஸ்.என். அற்புதசாமி. (பெற்றோர் வைத்த பெயர் அம்மாசைத் தேவர்).

திராவிடர் கழகத்தின் கோவை மாவட்டச் செயலாளர் பட்டக்காரர் அருச்சுணன் அடிக்கடி குலூர் வருவார். அவர் வரும் போதெல்லாம் 'சின்ன அழகப்ப(தேவர்) வந்து விட்டார்' எனச் குலூர்த் தோழர்கள் வேடிக்கையாகப் பேசுவது வழக்கம். பட்டக்காரர் அருச்சுணன், குலூர் சின்ன அழகப்பர் - இருவருக்கும் அப்படியோர் உருவ ஒற்றுமை!

திராவிடர் கழகப் பணி எதுவென்றாலும் ஈரோடு ஈ.என்பாலகுரு குலூருக்கு ஒடோடி வந்துவிடுவார்.

குலூர் ஆர்.எம். கந்தசாமி அவர்களின் சுயமரியாதைத் திருமணம் 1938இல் தந்தை பெரியார் அவர்களால் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. குலூர் மகுதிக்கு அருகே மாநாடு போல் நடந்த மணவிழா அது.

அதுமுதல், குலூரில் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நூற்றுக் கணக்காய்ப் பெருகின, பாரதிதாசன், அண்ணா, கலைஞர், நாவலர், சிற்றரசு, ஈ.வெ.கி.சம்பத், கே.ஆர். இராமசாமி, கண்ணதாசன் முதலிய பலரும் திருமணங்களுக்காகச் குலூர் வந்து சென்ற வண்ணம் இருந்தனர்.

குலூரில் காங்கிரசு இயக்க ஈடுபாடுடையோரும் பார்ப்பனப் புரோகிதரை விலக்கித் திருமணம் செய்தனர். 'கதர் சீர்திருத்தத் திருமணம்' என அதற்குப் பெயர் குட்டினர். தியாகி

வெங்கடாசலம் முதலிய பலரும் இத்தகைய திருமணம் செய்து கொண்டோர் ஆவர்.

கட்சி வேறுபாடுகளைக் கடந்து, சுயமரியாதை நீரோட்டம் இன்றளவும் ஒடுவதே சூலாரின் பெருமை.

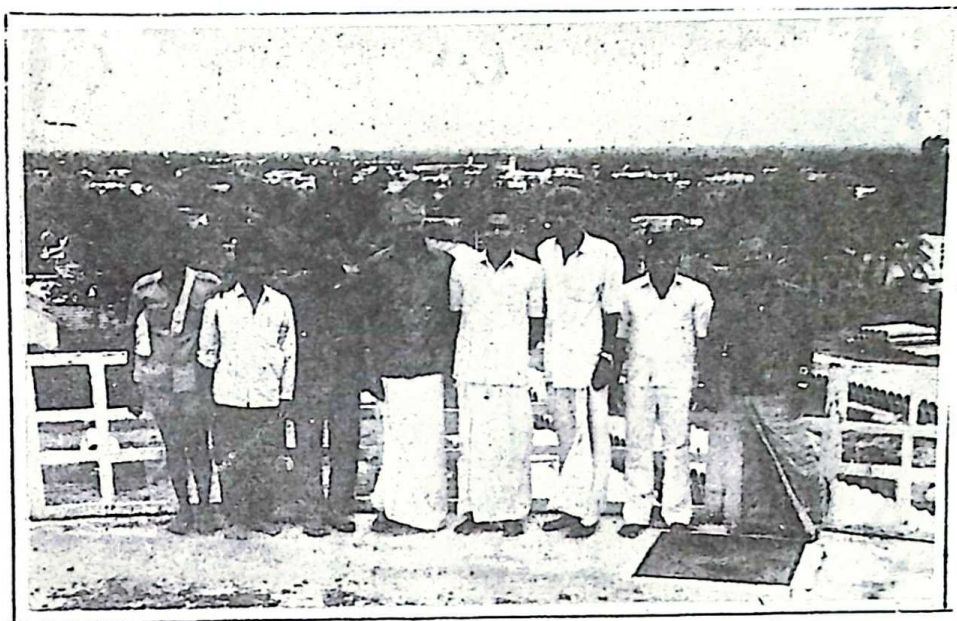

சிலை உடைப்பாளரும் சடங்கு உடைப்பாளரும்

'கடவுள் அல்ல.... கற்சிலைதான்' என்பதைச் செயல் விளக்கமாக்கும் சிலை உடைப்பாளர்கள் உலகம் முழுதும் உண்டு. சிலையை உடைப்போரை 'அய்க்கினோ கிளாஸ்ட்' என்று அறிவுலகம் குறிப்பிடும்.

சூலாரில் சிலை உடைப்பாளராகச் சிறப்பெய்தியவர் சூ.ரா. சுப்பிரமணியம்.

தமது மணிவிழாவில், மனைவியின் மூலம் தமக்குத் தாலி கட்டிக் கொண்ட புதுமையைச் செய்தவர் 'குட்டி' சுப்பிரமணியம்.

பேரவைப் பொங்கல் விழா - தமிழ்க்குடிமகன் (1992)

சூலூரைச் சேர்ந்த பி. மீனாட்சி அம்மையார் - திருச்சியில் நடந்த திராவிட மாணவர் மண்டல மாநாட்டில் சொற் பொழிவாளராக இடம் பெற்றுள்ளார்.

1938 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற சூலூர் வீரங்களை மீனாட்சி அம்மையாரே அவர்.

'சூலூர் பி. மீனாட்சியம்மையார்' என அழைப்பிதழில் பெயர் அமைந்துள்ளது. 1945 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 17, 18 நாள்களில் திருச்சியில் நிகழ்ந்த மாநாடு இது.

இன்றைய திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர் கி. வீரமணி, இந்த அழைப்பிதழில் 'பத்து வயதுச் சிறுவன் வீரமணி' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

பெரியார், அண்ணா, நெடுஞ்செழியன் முதலிய தலைவர்களும் சேலம் கல்லூரி முதல்வர் அ. இராமசாமி (கவுண்டர்), தஞ்சை கரந்தைப் புலவர் கல்லூரிப் பேராசிரியர் கோ.சி. பெரியசாமிப் புலவர், முனைவர் ஏ. கிருட்டிணசாமி முதலிய அறிஞர்களும் பங்கேற்ற இந்த மாநாட்டில் சூலூர் அம்மையாரும் பங்கேற்றுள்ள செய்தி கவனத்திற்குரியது. அழைப்பிதழ் செய்தி இங்கு அப்படியே தரப்படுகிறது.

திராவிட மாணவர் மண்டல மாநாடு

திராவிட மாணவர் வடமண்டல மாநாடு 17, 18-2-1945 சனி, ஞாயிறுகளில் திருச்சிராப்பள்ளி பொது நகர மண்டபத்தில் (முனிசிபல் பப்ளிக் ஹாலில்) நடைபெறும்.

தோழர் ஏ.பி. ஜனார்த்தனம் பி.ஏ. அவர்கள் தலைமை வகிப்பார்.

பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் திறந்து வைப்பார்

குடந்தைத் தோழர் தவமணி இராசன் அவர்கள் மாணவர் கொடியை ஏற்றுவிப்பார்.

மற்றும் தளபதி சி.என். அண்ணாதுரை, எம்.ஏ.,

தோழர்கள்

சேலம் கல்லூரித் தலைவர் ஏ.இராமசாமி எம்.ஏ., எல்டி.,

எஸ். இராமநாதன் எம்.ஏ., பி.எல்.,

டாக்டர் ஏ.கிருஷ்ணசாமி எம்.ஏ., (பார் - அட்லா)

இரா. நெடுஞ்செழியன் பி.ஏ (ஆனர்கு)

கோ. சி. பெரியசாமிப் புலவர்

பி.ஆர். மீனாட்சி சுந்தரம், எம்.ஏ.

மதியழகன் (அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்)

வை. திருநாவுக்கரசு (சேலம் கல்லூரி)

10 வயது சிறுவன் வீரமணி

சூலூர் பி. மீனாட்சியம்மையார்

தனபாக்கியம் அம்மையார்

முதலியவர்கள் சொற்பொழிவாற்றுவார்கள் என எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.

பார்வையாளர் கட்டணம் அணா 4

குறிப்பு: 17.2.1945 கூட்டம் பிரதிநிதிகளின் பிரத்தியேகக்
கூட்டமாகவும், 18.2.1945 கூட்டம் பொதுக் கூட்டமாகவும்
நடைபெறும். ஒலிபெருக்கி அமைப்பு உண்டு.

அனைவரும் வருமாறு அன்புடன் அழைக்கப்படுகிறார்கள்

(குடி அரசு 20.1.1945 இதழில்

இந்த அழைப்பிதழ் இடம் பெற்றுள்ளது)

(அறிக்கை மறுவெளியீடு: விடுதலை 17.2.1995)

சூலூரில் தி.மு.க.

திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பிறந்தது திராவிட முன்னேற்றக்
கழகம்.

தந்தைக்கும், தனயனுக்கும் வேறு வேறான செயல் எல்லைகள்
தேவைப்பட்ட காரணத்தால் - இயக்கமும் இரண்டானது.

பெரியாரிடமிருந்து அண்ணா பிரிவதற்கு, மணியம்மையார் திருமணம் காரணமாய் அமைந்தது.

- பகுத்தறிவுச் சிந்தனை பரப்பல்
- சமநெறிச் சமுதாயம் அமைத்தல்
- மூடச் செயல்களை ஒழித்தல் முதலிய கொள்கை இலக்குகளை உடைய இயக்கம் திராவிடர் கழகம்.

இந்த அரசு அமைப்பில் பங்கு பெறுவதோ பதவி ஏற்பதோ ஏற்றத் தாழ்வான சமூக அமைப்பை மாற்றியமைக்க உதவாது என்பதில் பெரியார் தெளிவாயிருந்தார்.

வெகு மக்கள் புரட்சியுணர்வு பெற்று கிளர்ந்தெழுந்தால் மட்டுமே 'அரசு மாற்றம்' அமைய முடியும். அது கடினமான பணி. இருக்கின்ற வலிமையைப் பயன்படுத்தி 'ஆட்சி மாற்றம்' காண்பது எளிது. வாக்குச் சேகரிப்பில் உருவாகும். இந்தப் பணி பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக்கும் பயன்படும் எனும் எண்ணம் சிலர்க்கு எழுந்தது.

இந்த எண்ணத்துடன், திராவிடர் கழகத் தோழர்களில் ஒரு பகுதியினர் அண்ணாவை மையப்படுத்தி - தனி இயக்கமாய் செயல்பட விரும்பினர்.

பெரியார் 'அரசு மாற்றம்' பற்றிச் சிந்தித்தார்.

அண்ணா 'ஆட்சி மாற்றம்' பற்றி எண்ணினார்

முன்னது - குருதி சிந்த வேண்டிய புரட்சிப் பணி

பின்னது - மக்களாதரவைத் திரட்டும் தேர்தல் பணி.

பெரியாரிடமிருந்து வேறுபட்ட அண்ணா அவர்கள் திராவிடர் கழகத் தோழர்களுக்கு அழைப்புவிடுத்தார்.

அண்ணாவின் அழைப்பை ஏற்று திராவிடர் கழகத்தின் ஒரு பகுதியினர் திரண்டனர்.

சென்னை பவழக் காரத் தெரு 7ஆம் எண் (திருவொற்றியூர் சண்முகம்) இல்லத்தில் 17. 9. 1949 ஆம் நாள் தி.க.தோழர்கள் கூடினர். திராவிடர் கழகத் துணைத் தலைவர் குடந்தை கே.கே. நீலமேகம் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டம் 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்னும் புது அமைப்பை உருவாக்கிப் பணியாற்றுவது என முடிவு செய்தது.

மறுநாள் மாலை சென்னை இராயபுரம் இராபின்சன் பூங்காவில் தி.மு.க தொடக்க விழா நடைபெற்றது. கோவை மாவட்டத் திராவிடர் கழகத் தலைவர் தோழர் பெத்தாம்பாளையம் பி. பழனிச்சாமி தலைமை தாங்கினார்.

18.9.49இல் நடந்த தி.மு.க. தொடக்கவிழாக் கூட்ட அழைப்பிதழில் இடம் பெற்றுள்ளோர் விவரம்:

தோழர்கள்:

பாரதிதாசன்

சி.என். அண்ணாத்துரை

ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி

கே.வி.கே. சாமி

சேலம் அ. சித்தையன்

கே.கே. நீலமேகம்

ஈ.வெ.கி. சம்பத

எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்

என்.வி. நடராசன்

காஞ்சி கலியாணசுந்தரம்

இரா. நெடுஞ்செழியன்

எம்.கே.டி. சுப்பிரமணியம்

டி.கே. சீனிவாசன்

என். ஜீவரத்தினம்

சி.பி. சின்னராசு (சிற்றரசு)

தங்கப்பழம்

ஈ.வெ.அ. வள்ளிமுத்து

மதுரைமுத்து

என்.எம். சுப்பிரமணியம்

சி.டி.டி. அரசு

மணிமொழியார்

சத்தியவாணிமுத்து

கே.ஏ. மதியழகன்

முருகு. சுப்பிரமணியம்

எம்.எஸ். மொய்தீன்

க.அன்பழகன்

மு. கருணாநிதி

தொடக்க விழாக் கூட்டத்தின் அமைப்பாளர் தோழர், கே.கோவிந்தசாமி

தி.மு.க குறிக்கோள்:

திராவிட நாட்டில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக விடுதலை பெற்று, சாதிமத, பேதமற்ற சமதருமக் குடியரசை நிறுவுவது - எனத் தி.மு.க.வின் குறிக்கோள் 1949இல் வரையறுத்து மொழியப்பட்டது. ★

தி.மு.க. கொடி விளக்கம்

அரசியல், பொருளியல், சமுதாய வாழ்வியல் மூன்றிலும்

தமிழ்நாடு பெற்றுள்ள இருள்நிலையை உணர்த்துவது கறுப்புநிறம்.

இம் மூன்று நிலைகளிலும் தமிழ்நாடு புரட்சி ஒளி பெற வேண்டும் என உணர்த்துவது சிவப்பு நிறம்.

இருண்டு கிடக்கும் தமிழ்நாடு ஒளிமிக்க நாடாகவேண்டும் என உணர்த்துவதே தி.மு.க இருவண்ணக் கொடி. தி.மு.க. கொடிக்கு அறிஞர் அண்ணா இப்படி விளக்கமளித்தார்.

பாரதிதாசனின் பண்

வாழ்க வாழ்கவே!

வளமார் எமது திராவிட நாடு

வாழ்க வாழ்கவே!

தி.மு.க. கூட்டங்கள் அனைத்தும் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் எழுதிய இந்தப் பாடலுடன் தொடங்கப்படவேண்டும் என்று 17. 9. 1949இல் தி.மு.க. தலைமை அறிவித்தது.

சூலார்க் கிளை தோன்றியது

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 17.9.1949இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டவுடன் முதலில் தோன்றியகிளைகளில் சூலார் தி.மு.க. கிளையும் ஒன்று.

★ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

★ திராவிட மாணவர் முன்னேற்றக் கழகம் - இரு அமைப்புகளும் 1949 இலேயே சூலாரில் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டன.

1949இல் சூலார் தி.மு.க.

போர்வாள் வெளியீடாக - பன்னிரண்டு அணா விலையில் - வெளிவந்த 1950 திராவிடர் நாட்குறிப்பு அன்றைய சூலார்க் கிளைச் செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது.

1949 சூலார் தி.மு.க. கிளை பொறுப்பாளர்கள்:

செயலர் : எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்

பொருளர் : எஸ்.என். அற்புதசாமி

விளம்பரக்குழு உறுப்பினர் : எஸ். ஏ. நாச்சிமுத்து

1949 சூலூர் தி.மு.க. மாணவர் கிளைப் பொறுப்பாளர்கள்

செயலர் : வெ.ப. சண்முகம்

துணைச் செயலர் : சூ. இ. சித்திரனார்

பொருளர் : சூ.அ. சுப்பிரமணி

விளம்பரக்குழு உறுப்பினர் : அ.சூ.அ. தூயமணி

கோவை மாவட்டத் தி.மு.க

கோவை மாவட்டத்தில் 1949இல் செயல்பட்ட தி.மு.கழகக் கிளைகள் முப்பத்திரண்டு. (இன்றைய பெரியார் மாவட்டத்தையும் சேர்த்து).

அன்றைய கோவை மாவட்டத் தி.மு.கவின் பொறுப்பாளர்கள்:

செயலர் : பெத்தாம்பாளையம் பழனிச்சாமி

துணைச் செயலர் : சே.அ. இராசமாணிக்கம்

திருப்பூர் எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்

பொருள் உறுப்பினர் : ஏ. பொன்னுசாமி

ஆனைமலை	நாகமநாய்க்கன்பட்டி	வால்பாறை
பொள்ளாச்சி	பல்லடம்	கொடுமுடி
சூலூர்	செகுடந்தாளி	இராமநாதபுரம்
சென்னிமலை	கோபி	புத்தரச்சல்
வடகோவை	பெருந்துறை	பெரிய அக்கிரகாரம்
கோவை நகரம்	காங்கயம்	சித்தோடு
செல்வபுரம்	வேட்டைக்காரன்புதூர்	நெகமம்
ஈரோடு	கணியூர்	துங்காவி
பவானி	மாதப்பூர்	தாராபுரம்
திருப்பூர்	கணபதிபாளையம்	உடுமலை
சுண்டக்காழுத்தூர்		அங்கலக் குறிச்சி

தொடக்ககாலத்தில் செயல்பட்ட கோவை மாவட்டத் தி.மு.க. கிளைகள் இவை.

மாணவர் தி.மு.க செயல்பட்ட கோவை மாவட்ட ஊர்கள் ஏழு மட்டுமே

சூலூர் கோவை நகரம்

ஆனைமலை திருப்பூர்

பல்லடம் பொள்ளாச்சி பூளைமேடு

மாணவர் தி.மு.க. செயல்பட்ட இந்த ஏழு ஊர்களும் கோவை மாவட்டத் திராவிட இயக்கத்திற்குத் தாய் வீடுகள்.

1951இல் தி.மு.க.

போர்வாள் வெளியீடாக ஓர் உருபா விலையில் வெளிவந்த 1951 திராவிடர் நாட் குறிப்பு அன்றைய சூழலை அறிய உதவுகிறது.

1950 ஆம் ஆண்டில் சூலார் தி.மு.க.கிளைப் பொறுப்பாளர்களாக இந்நாட்குறிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளோர்:

செயலர் : எஸ்.கே.கருப்பண்ணன்

துணைச் செயலர் : எஸ்.ஏ. நாச்சிமுத்து

பொருள் உறுப்பினர் : எம்.ஆர். நாச்சிமுத்து

விளம்பரக்குழு உறுப்பினர் : எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம்

அறுபத்தெட்டுத் தி.மு.க. கிளைக்கழகங்கள் 1951 இல் கோவை மாவட்டத்தில் செயல்பட்டுள்ளன. ஈராண்டு இடைவெளியில் கிளைக்கழக எண்ணிக்கை இருமடங்காகியுள்ளது.

1962 பொதுத் தேர்தலில் சூலார் சட்டமன்றத் தொகுதி வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டவர் சூலார் திரு. ஊ.கி.ந. இராச அவர்கள். கோவை மாவட்டத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவிவகித்தவர் இவர்.

திருச்சியில் நடந்த தி.மு.க. இரண்டாவது மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட வாக்கெடுப்பு முடிவின் படி - தேர்தலில் 1957 முதல், தி.மு.க பங்கெடுக்கத் தொடங்கியது. 1967 இல் தமிழ்நாட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது.

அறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சரானார். தம்மை உருவாக்கிய தந்தைப் பெரியாரைத் திருச்சியில் சென்று சந்தித்தார்.

பதினேழுண்டு இடைவெளிக்குப் பின் தந்தையும், தனயனும் இணைந்தனர்.

பெரியாரின் சிந்தனைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்னும் அண்ணாவின் துடிப்பு - அடுத்தடுத்து செயல்வடிவம் பெற்றன.

★ இந்தியா முழுமையிலும் இன்று வரையில்லாத புரட்சிச் சட்டத்தை அண்ணா அன்றே நிறைவேற்றிக் காட்டினார். பார்ப்பன மந்திரம், மூடச் சடங்கு எதுவுமின்றி மாலை மாற்றிக் கொண்டாலே போதும். அந்தத் திருமணம்

சட்டப்படி செல்லும் என்னும் சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினார் அண்ணா.

- ★ மதராஸ் ஸ்டேட் என்பதைத் தமிழ்நாடு எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தார். தமிழ் நாடு அரசு தலைமைச் செயலகம் என்னும் தமிழ் ஒளிப்பலகையைச் சென்னைக் கோட்டையில் 14.4.1967இல் அண்ணா திறந்து வைத்தார்.
- ★ இந்திக்கு இடமில்லை. இருமொழித் திட்டமே தமிழ் நாட்டில் பின்பற்றப்படும் என அறிவித்தார். முதலமைச்சராகி ஈராண்டிற்குள் அண்ணா இயற்கை எய்தினார்.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி முதலமைச்சரானார். 30.1.1976 இல் தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது.

1972இல் தி.மு.க. பிளவுப்பட்டது. மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் அவர்களால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவானது.

1993இல் தி.மு.க. மற்றுமொரு பிரிவைச் சந்தித்தது; வை.கோபால்சாமி வெளியேற்றப்பட்டார். 1994ல் மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்பு

- 1) திராவிடர் நாட்குறிப்பு, போர்வாள் வெளியீடு 1950 ப.9
- 2) பொன் கு. கோதண்டபாணி, தி.மு.க. 10வரும் நினைவுகள் சமத்துவச் சூலார்

சூலார் கோவில்கள் பெரும்பாலானவற்றில் பூசகராய் இருப்போர் பண்டாரம், குயவர், தேவர் என்னும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தோரே!

ஈசுவரன் கோவில், பெருமாள் கோவில் என இரு கோவில்களில் மட்டுமே பிராமணப் பூசாரிகள்.

“நம்மகிட்ட திருநீறு வாங்காதவங்களிடம்,

நாம் எதற்குக் கைகட்டி நின்னு வாங்கணும்?” என வழிபாட்டிலும் உரிமைக் குரல் எழுப்புவோரைச் சூலார் நெடு நாளாகப் பார்த்து வருகிறது.

கொங்கு நாட்டில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்

582

குலர் வரலாறு

ST சம்பத்தம்
பி.ம.

பி. இளம்பள்ளி
பி.ம.

அழகநாதன்
பி.ம.

SP சிவப்பிரகாசன்
மூலப்படி

T பழனிமணி
மூலப்படி

N பழனிமணி சிவபிரகாசன்
மூலப்படி

M சிவசுப்பிரமணியன்
மூலப்படி

V சிவசுப்பிரமணியன்
மூலப்படி

K சிவசுப்பிரமணியன்
மூலப்படி

விந்தலைப் போரில்

சுலூர்

சுலூர் தியாகிகள்

தமிழறிஞர் மு. வரதராசனார் தமது தமிழாசிரியப் பணியை 1934 இல் தொடங்கினார். கதர் மட்டுமே உடுத்துவதை அவர் தொடக்கத்தில் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

திடீர் என 'கதர்' அணியும் வழக்கத்தை 1942 இல் மு.வ. கைவிட்டுவிட்டார்.

'கதர் உடுத்துவதைக் கைவிட்டு விட்டார்களே ஏன்? என மு.வ.வைக் காரணம் வினவினர்.

மு.வ. சொன்னார்.

"கதர் - அதிகாரத்தின் சின்னமாகிவிட்டது"

(கதர் ஹேஸ் பிகம் எ சிம்பள் ஆப் பவர்)

இந்திய தேசிய இயக்கம் 1941இல் பரவலாக மக்கள் செல்வாக்கைப் பெற்றுவிட்டது. 'செல்வாக்குபெறும் இயக்கம் தேசத்தை ஆளத் தொடங்கிவிடுமோ' என எண்ணியவர் பலர்.

கொள்கை ஈடுபாடு இல்லாமலே பலரும் கதர் அணியத் தொடங்கினர். ஆட்சிக்கு வரும்போது கை கொடுக்குமே என்பது அவர்கள் எண்ணம்.

கொள்கைச் சின்னமாக இருந்த கதர், அதிகாரத்தின் சின்னமாக

மாறியதைக் கண்ட மு.வ. போன்ற காந்தியவாதிகள் கதரைக் கை க்முவினர்.

1941க்குப் பிறகே இந்திய தேசிய இயக்கம் வேகம் பெற்றது. வெள்ளை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு 1750 இலேயே தமிழ்நாட்டில் தொடங்கியிருந்தும் இதுதான் நிலைமை.

வெள்ளையர் இங்குக் காலூன்றியபோது அதனை எதிர்த்து முதன் முதலாக உரிமைக் குரல் எழுப்பியவர் பூலித்தேவன். இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக 1750இல் அவர் எழுப்பிய உரிமை முழக்கம், ஏனைய பகுதிகளைச் சென்றடைய சிலநூறு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

பூலித்தேவன் வடநாட்டில் பிறந்திருந்தால் இன்று மிகப்பெரும் விடுதலை வீரராக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருப்பார். தமிழராய்ப் பிறந்தது அவர் செய்த தவறு. பூலித்தேவன் 1715 இல் பிறந்து 1768இல் இறந்தவர்; 53 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி அகல வேண்டும் எனக் குரல் கொடுத்த காங்கிரசு கட்சி - ஆங்கிலேயரான கியூம் என்பவரால் 1885 இல் உருவாக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயருக்கு 'இராசவிசுவாசத் தீர்மானம்' நிறைவேற்றுவதும், இருக்கும் பதவிகளில் இந்தியருக்கும் பங்கு தருமாறு கேட்பதும் - காங்கிரசின் தொடக்க கால செயல்பாடுகளாக இருந்தன.

இந்தியாவிற்கு முழு விடுதலை வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையை 1930இல் தான் காங்கிரசுக் கட்சி முதன் முதலாக எழுப்பியது.

சென்னிமலையில் பிறந்த திருப்பூர் குமரன் - கொடிகாத்த குமரனானது 1932 ஆம் ஆண்டில்! தேசியக் கொடியைக் கீழே போட மறுத்த காரணத்தால், காவல்துறையினரின் வெறித் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி - உயிரிழந்தவர் திருப்பூர் குமரன். 1932 சனவரி 10 ஆம் நாள் நடந்த நிகழ்ச்சி இது.

கோவை மாவட்டத்தில் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வுகள் பரவுவதற்கு இந்நிகழ்ச்சி காரணமானது. 1934 திசம்பரில் காந்தியடிகள் சூலூர் வருகை தந்ததும் ஒரு காரணம்.

திருப்பூர் குமரன் மறைவும் காந்தியடிகளின் சூலூர் வருகையும் இந்திய விடுதலை இயக்கம் பற்றிச் சூலூரில் பலரைச் சிந்திக்க வைத்தன.

விடுதலை இயக்க ஆதரவாளர்களாக - ஒரு சிலர் குலூரில் உருவாகும் வாய்ப்பு அப்போது உருவானது.

நீதிக்கட்சி, சுயமரியாதை இயக்கம் - எனத் திராவிட இயக்கச் செல்வாக்கே குலூரில் கொடிகட்டிப் பறந்த காலம் அது.

இந்திய விடுதலைப் போரில் பங்கேற்றுச் சிறை சென்றோராக - குலூரில் மூவர் மட்டுமே தெரிய வருகின்றனர்.

எஸ்.டி. சம்பந்தம்

‘பதி’ என்கிற இருளப்பன்

அனுமந்தராவ்

இம்மூவரின் ஒளிப்படங்கள் ‘கொங்கு நாட்டில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்’ நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. காளித்தேவர் மகன் குலூர் எஸ்.கே. கருப்பண்ணத்தேவர் பெயரும் சிறை சென்ற தியாகிகள் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

சம்பந்தம், அனுமந்தராவ் இருவரைப் பற்றி மட்டுமே அந்நூலில் விரிவான செய்திகள் உள்ளன.

குலூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் முன்புறம் உள்ள விடுதலை நாள் வெள்ளிவிழாக் கல்வெட்டில் - குலூர் தியாகிகளின் பெயரும் அவர்களுக்கு வெள்ளை அரசு அறிவித்த தண்டனைக் காலமும் இடம் பெற்றுள்ளன.

கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ள குலூர் தியாகிகள் இவர்கள்

பெயர்

வழங்கப்பட்ட தண்டனை

இருளப்பத்தேவர் (பதி)

9 ஆண்டுகள்

எஸ்.டி. சம்பந்தம்

10 மாதம்

ஏ.பேச்சியண்ணத்தேவர்

3 மாதம்

எஸ்.கே. கருப்பணத்தேவர்

3 மாதம்

எஸ்.பி. ரங்கசாமித்தேவர்

3 மாதம்

ஆறுமுகத்தேவர்

3 மாதம்

எஸ்.ஏ. இராமசாமித்தேவர்

3 மாதம்

எஸ்.ஆர். கருப்பணத்தேவர்

3 மாதம்

நஞ்சப்பத்தேவர்

3 மாதம்

எஸ். டி. சம்பந்தம்

சுயமரியாதை இயக்க முன்னணி வீரராகத் தம் பொதுவாழ்வைத் தொடங்கியவர் எஸ்.டி. சம்பந்தம். ஈரோட்டில் 1932 இல் நடந்த சுயமரியாதை இயக்க 'சமதரும வேலைத் திட்ட'க் கூட்டத்தில் பங்கேற்றவர் இவர்.

ஆசிரியர் கிருட்டிணனும் இவரும் - ஈரோடு வேலைத் திட்ட விவாதக் கூட்டத்தில் குலூர் பிரதிநிதிகளாகப் பங்கேற்றனர்.

வள்ளலார் ஈடுபாடும் விடுதலை இயக்க செயல்பாடும் அதன் பின்பே இவருக்கு அறிமுகமாயின.

தனிநபர் சத்தியாக்கிரகம் 1941 இல் தொடங்கியபோது - குலூரில் இருந்து இவர் சென்னை நோக்கிப் பயணமானார். 'உங்கள் நாதசுரக்கலையை நாட்டுப் பணிக்குப் பயன்படுத்துங்கள்' என என்.ஜி. இராமசாமி இவரிடம் கூறினார்.

நாதசுரக்கலைஞரான இவர், தமக்குத் துணையாக நாதசுரத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றார். சென்னை செல்லும் வழியில் உள்ள ஒவ்வோர் ஊரிலும், நாதசுரத்தை முதலில் இசைப்பார். அருட்பாவும், திருவாசகமும் இசை வெள்ளமாய் பெருக்கெடுத்து - கேட்போர் செவிகளை நிறைக்கும்.

கூட்டம் கூடியதும் பேசத் தொடங்குவார். அந்நிய ஆட்சியால் மக்கள் படும் அவல நிலை பற்றிய இவர் பேச்சு, கேட்போரை உருகவைக்கும்.

இப்படியே ஊர்தோறும் விடுதலை இயக்க கருத்துகளைப் பரப்பியபடி சென்னை சென்றடைந்தார். 'குலூர் நாதசுரச் சத்தியாக்கிரகி' என நாடு இவரைப் புகழ்ந்தது.

சென்னை வந்தடைந்த எஸ்.டி. சம்பந்தம் கைது செய்யப்பட்டு, நான்குமாத சிறைத் தண்டனை பெற்றார்.

குலூர் விமான தள எரிப்பு 26. 8. 1942 இல் நடந்தபோது - இவரும் ஈடுபட்டதாகக் கருதிய ஆங்கிலேய அரசு இவரை மிகுந்த கொடுமைக்கு ஆளாக்கியது.

அப்போது எட்டு மாதங்கள் விசாரணைக் கைதியாகத் திரு. எஸ்.டி. சம்பந்தம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்.

எஸ்.டி. சம்பந்தம் காங்கிரசு இயக்க ஈடுபாடு கொள்ளக் காரணமானவர் கரடிவாவி 'தாத்தா' குப்புசாமி நாயுடு.

நாயுடுவின் நிழல் போல தொண்டாற்றியவர் குலூர் சம்பந்தம். குலூர் சம்பந்தத்தின் மிக நெருங்கிய நண்பர் என்.ஜி. இராமசாமி

குலூரிலிருந்து 'அருள்முரசு' என்னும் மாத இதழைச் சம்பந்தம் வெளியிட்டு வந்தார். வள்ளலார் கருத்துகளைப் பரப்புவதையே வாழ்வின் கடமையாகக் கொண்டு இறுதி நாட்களில் செயல்பட்டவர் இவர்.

சுயமரியாதை இயக்கம், இந்திய தேசிய இயக்கம், அருள் நெறி இயக்கம் - இந்த மூன்றின் கூடுதலறையாக அமைந்தது சம்பந்தம் அவர்களின் வாழ்வு.

எஸ்.ஆர். அனுமந்தராவ்

நாமக்கல் வழக்குரைஞர் இராகவேந்திர ராவுக்கும், நரசம்மாளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் அனுமந்தராவ். இறுதிக் கால வாழ்வை இவர் குலூரில் கழித்தார்.

பதினோராம் வயதிலேயே வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் தன்னைக் கரைத்துக் கொண்டவர் அனுமந்தராவ்.

தொடக்கத்தில் இவர் பெற்ற சிறைத் தண்டனை ஒருவாரம் மட்டுமே! செலுத்திய அபராதம் இருபது ரூபா! இராசிபுரத்தில் சிறைவாசம்! குலூரில் இறுதிக் கால வாசம்!

1941 இல் தனிநபர் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டபோது ஆறுமாதக் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றார். அப்போது அலிப்புரம் சிறைவாசம்!

1942 ஆகஸ்ட் புரட்சியில் இவர் நாட்டம் செலுத்தவில்லை. திருச்செங்கோடு காந்தி ஆசிரமப் பணியில், அப்போது தன்னை இவர் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

விடுதலைப் போராட்டத் திருப்புமுனை

குலூர் விமான தள எரிப்பு!

“சீமூர்,

அஸ்தி,

பாலியா,

கோவை மாவட்டத்தில் குலூர் - இவையனைத்தும் கூறப்படாத வீரகாவியத்தின் குறியீடுகள்” (1) ★

வீரகாவியத்தின் குறியீடாக - தென்னாடு முழுமைக்கும் - சூலூர் மட்டுமே வரலாற்றாசிரியர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

சூலூர்க்கு இந்தப் பெருமையும், சிறப்பும் வந்ததற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு.

★

ஆகஸ்டு போராட்டத்தின் உச்சகட்ட நிகழ்ச்சியாக - மக்களின் தன்னெழுச்சிப் போராட்டமாக - 26.8.1942 ஆம் நாள் சூலூர் இராணுவ விமான தளம் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது.

கோவை பற்றியும் கொங்கு நாடு பற்றியும் தமிழ்நாட்டின் விடுதலைப் போராட்ட எழுச்சி பற்றியும் குறிப்பிடுகின்ற எவரும் - சூலூர் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

சூலூர் நிகழ்ச்சி தற்செயலாக நடந்து முடிந்ததல்ல. இதற்கு ஒரு வலுவான பின்னணி உண்டு.

★

காந்தி, நேரு, ஆசாத், பட்டேல் முதலிய காங்கிரசியக்க முன்னணித் தலைவர்கள் 1942 ஆகஸ்டில் வார்தாவில் கூடி இறுதியான போர்த் திட்டம் ஒன்றை வகுத்தனர்.

'செய் அல்லது செத்து மடி' என்ற முழக்கத்துடன் - சுதந்திரப் போராட்ட இறுதித் திட்ட அறிவிப்பிற்காக 8.8.1942 இல் காங்கிரசு செயற்குழு பம்பாயில் கூடியது.

அப்போது கோவை மாவட்டக் காங்கிரசுத் தலைவராக இருந்த தி.சு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் - பம்பாய் செயற்குழுவில் பங்கேற்கச் சென்றார். செயற்குழு முடிவதற்கு முன்பே, அவினாசிலிங்கம் கோவை திரும்பி விட்டார். அதனால், கைதாகாமல் தப்பினார்.

செயற்குழு முடிந்த மறுநாள் காந்தி, நேரு, ஆசாத், பட்டேல் முதலிய தலைவர்கள் கைதாயினர்.

கைது செய்தி பரவியதும் - கோவை நகரம் குமுறி எழுந்தது. 9.8.1942 மாலை கோவை வ.உ.சி. பூங்கா (அன்றைய காரனேசன் பார்க்) மைதானத்தில் பெருங்கூட்டம் திரண்டது.

தலைவர்கள் கைதைக் கண்டித்து, கண்டன முழக்கமும் ஆவேச

உளர்களும் அனல் எழுப்பின.

எதிரே நின்ற மக்கள் கூட்டம் 'ஏதாவது செய்தே தீரவேண்டும்' எனத் துடித்தது.

என்.ஜி. இராமசாமி, கே.பி.திருவேங்கடம், ப.சு. சின்னத்துரை, கே.வி. இராமசாமி முதலியோரின் சொற்பொழிவுகள் - உணர்ச்சி அலையை உருவாக்கின.

'அகிம்சை, சாத்வீகம், சத்தியாகிரகம்' எனக் காங்கிரசின் பெருந்தலைவர்கள் - அறைகளுக்குள் அமர்ந்தபடி விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மக்கள் உணர்ச்சியோ, மாறுபட்டு இருந்தது. பொறுமையிழந்து கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் - தலைமையில்லாமல் தவித்தனர்.

தலைமையேற்று நடத்த சோசலிசட்டுகள் முன் வந்தனர். தெளிவான இலக்குகளுடன் போராட்டவலை பின்னப்பட்டது.

பம்பாய் செயற்குழுவிலிருந்து கோவை மீண்ட தி.சு. அவினாசிலிங்கம் - சோசலிசட்டுகளின் போராட்ட நகலோடு வந்திருந்தார்.

காங்கிரசு கட்சியின் கட்டளையை எதிர்பார்த்து நின்ற என்.ஜி. இராமசாமியின் கைக்கு - அவினாசிலிங்கம் தந்த சோசலிசட்டுக் கட்சியின் கட்டளை கிட்டியது.

10.8.1942 ஆம் நாள் இரவு - ஒண்டிப்புதூர் சொக்கங்காளி தோட்டத்தில் உணர்ச்சிமிக்க தோழர்கள் நூறு பேருக்கு மேல் திரண்டனர்.

என்.ஜி. இராமசாமி தலைமையேற்று உருக்கமாகப் பேசினார். யார் யாருக்கு என்ன பணி என்பதைத் திருவேங்கடமும் சின்னத்துரையும் வகுத்துத் தந்தனர்.

திட்டங்களை நிறைவேற்றும் போராட்டத் தளபதியாகக் கண்ணம்பாளையம் கே.வி. இராமசாமி அமர்த்தப்பட்டார்.

'செய் அல்லது செத்து மடி' என்னும் வாசகத்துடன் செயல்விளக்க அறிக்கை தயாரானது.

★ இராணுவத் தளவாடங்களை ஏற்றிச் செல்லும் இரயில்களைக் கவிழ்ப்பது.

★ சூலார் விமான தளத்தைக் கொளுத்துவது.

இந்த இரு செயல்களும் - போராட்ட வீரர்களால் செயல்திட்டமாக ஏற்கப்பட்டன.

உடனே ஆறுகுழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் ஆறுபேர் ஒதுக்கப்பட்டனர். இவர்கள் வகுத்துக் கொடுக்கும் திட்டங்களை, எஞ்சியோர் செயல்படுத்துவது என்ற தீர்மானத்துடன் கூட்டம் கலைந்தது.

சிங்காநல்லூர் 'இரயில் கவிழ்ப்பு'

என்.ஜி.ஆரும் திருவேங்கடமும் விடுதலை இயக்க ஈடுபாடுடைய தொடர்வண்டித்துறை அதிகாரி ஒருவரை 11.8.42 ஆம் நாள் இரவு, போத்தனூர் சென்று கழுக்க (ரகசிய) மாகச் சந்தித்தனர்.

'இரயில்வே' அதிகாரி கூறிய செய்தியைக் கேட்ட இருவரும், புதையல் கிடைத்தது போல் பூரித்துப் போயினர்.

"அரவங்காட்டில் தயாரான வெடி மருந்துகளோடும் போர்க் கருவிகளோடும் பெரிய சரக்கு ரயில் ஒன்று- 13.8.42 ஆம் நாள் இரவு போத்தனூர் வழியாக ஈரோடு நோக்கிச் செல்ல உள்ளது என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து முடித்து விடுங்கள்"

தொடர்வண்டித்துறை அதிகாரி அறிவித்த செய்தியால் என்.ஜி. இராமசாமியும் திருவேங்கடமும் அமர்ந்திருந்த குதிரைவண்டி - வழக்கமில்லாத வேகத்துடன் புறப்பட்டது.

வெடிமருந்துப் பொருட்களோடு சிங்காநல்லூர் வழியாகச் சரக்குரயில் வரவுள்ளதே! தாமதிக்கலாமா?

சிங்காநல்லூர் கிருட்டிணன், இராமசாமிப்பிள்ளை முதலியோர் அந்த நள்ளிரவிலேயே எழுப்பி வரப்பட்டனர்.

போராட்டத் திட்டம் கவனமாக வகுக்கப்பட்டது.

13.8.42 இரவு 1.30 க்குச் சிங்காநல்லூர் வழியாக வரவுள்ள சரக்கு ரயிலைக் கவிழ்த்து நாசமாக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கு ஆபத்து நேராமல் இதைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். சிங்காநல்லூர் குளத்தேரியை ஒட்டித் திட்டம்

நிறைவேற்றப் பட வேண்டும். அப்போதுதான் தீ விபத்து பரவாமல் பாதுகாக்க முடியும்'

'செயல் திட்டம் நிறைவேறக் கருவிகள் வேண்டுமே' என்ற கவலை பிறந்தது, வெளியிலிருந்து அவற்றைக் கொண்டு போக வழியில்லை. ஒரே வழி - இருப்புப்பாதை ஓரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ரயில்வே 'காங்கி'ப் பெட்டியைக் கைப்பற்றுவதுதான்! எல்லாக் கருவிகளும் அதில் இருக்குமே!

காங்கிப் பெட்டியைத் திறக்க திறவுகோல் வேண்டும். அதுதான் சிக்கல்! போராட்ட வீரர்கள் கலந்து பேசியபோது அதற்கும் ஒரு தீர்வு தெரிந்தது. அனைவர் முகத்திலும் ஒளிபடர்ந்தது.

திட்டங்களைக் கேள்விப்பட்ட என்.ஜி.ஆர் கேட்டார். 'எல்லோருக்கும் வேலையைப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டு எனக்கென்ன வேலைன்னு சொல்லலியே!'

திருவேங்கடம் சொன்னார் "ஒடியாடி வேலை செய்ய உங்கள் உடல்நிலை இடந் தராது. கழுக்கமாகக் கூடித்திட்டமிடுவதோ செயலாற்றுவதோ உங்களால் இப்போது இயலாத செயல். ஒரே வழி நீங்கள் சிறைக்குள் சென்றுவிட வேண்டும்?"

'ஆமாம் ஆமாம்! அதுதான் வழி' - கூடியிருந்த தோழர்கள் ஒரே குரலில் வழிமொழிந்தனர்.

"உயிரைப் பணயம் வைத்து எல்லோரும் புரட்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் மட்டும் சிறைக்குச் சென்று பாதுகாப்பாக உட்கார்ந்து கொள்வதா?" என்.ஜி.ஆர். மனம் ஏற்க மறுத்தது.

கோவைப் புரட்சி வேகம் காவல் துறையின் காதைத் தீண்டியதால், போராட்ட வீரர்களை அவர்கள் தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தனர்.

தாமாகவே முன்வந்து -கைதாகும் சூழலை என்.ஜி.இராமசாமி உருவாக்கிக் கொண்டார்:-

சிங்காநல்லூர் ரயில் கவிழ்ப்பிற்குத் திட்டமிட்ட நாள் 13.8.1942. அதே நாள் காலையில் என்.ஜி. இராமசாமி கைதானார். தொழிற்சங்கத் தோழர்கள் சிலரும் அவரோடு கைதாயினர்.

தலைமறைவாயிருந்த போராட்டத் தோழர்கள், திட்டத்தை நிறைவேற்ற நள்ளிரவில் புறப்பட்டனர்.

இப்போதுள்ள வெங்கடலட்சுமி திருமண மண்டபத்திற்கு

எதிரேயிருக்கும் ஒற்றையடிப் பாதைவழியாக - அறுபது பேர் கொண்ட கூட்டம் இருப்புப்பாதை நோக்கி முன்னேறியது.

அவரவர் விடும் மூச்சே அதிகமான ஒசைபோல தோன்றியது. மூச்சைக் கூட அடக்கி மெதுவாக வெளியேற்றியபடி, தோழர்கள் உரிய இடத்தை அடைந்தனர்.

'காங்கிப்' பெட்டியின் சாவிவேண்டும்! கருவிகள் இருந்தால் தானே திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்.

ஏதோ நரிக்கூட்டம் வருவதாக, அச்சத்தோடு ஒதுங்கி நின்றார் காங்கிப் பெட்டிக் காவலர்.

நரிகளை விரட்டும் புலிகள் வந்திருக்கிறார்கள் என அவருக்குப் புரிந்த போது - வாயில் துணி அடைக்கப்பட்டு, கைகால் கட்டப்பட்ட நிலையில், பக்கத்துத் தோட்டத்தில் புரண்டு கொண்டிருந்தார் அந்தக் காவலர்.

காங்கிப் பெட்டி சாவி கிடைத்ததும், கருவிகள் கைமாறின. ஆனாலும், வேலையை அவர்கள் உடனே தொடங்கிவிடவில்லை.

சொந்தச் சகோதரர்களுக்குச் சோகம் வராமல் நிறைவேற்றுவது தானே புரட்சித் திட்டம்! பயணிகள் தொடர்வண்டி வரும் நேரமல்லவா இது! பொறுமையாகக் காத்திருந்தனர்.

மணி 12.45! அடுத்து நிகழ உள்ளதை அறியாமல், பயணிகள் தொடர்வண்டி (பாசஞ்சர் ரெயில்) ஒன்று அமைதியாய்க் கடந்து சென்றது.

சதுரம் சதுரமாய் ஒடிய சாளர வெளிச்சத்தில், தலை தெரியக் கூடாதே என்று தோழர்கள் குனிந்து கொண்டனர்.

இருளும் திகிலும் கலந்த நிலையில், மரங்கள் மட்டும் இலேசாய் அசைந்தன. போராட்ட வீரர்களும் அசையத் தொடங்கினர்.

தோழர்கள் காட்டிய சுறுசுறுப்பில் வேலைகள் வேகம் பெற்றன.

கருவிகளும், கைகளும் வேகமாய் இயங்கின. தண்டவாளத் தட்டுகள் அகற்றப்பட்டன.

தொடர்வண்டி ஓட்டுநருக்கு, அய்யம்வராமல் இருந்தால் தானே. நோக்கம் நிறைவேறும்.

இருப்புப் பாதை சரியாக இருப்பது போன்ற தோற்றத்துடன் - தண்டவாளத் தட்டுகளைக் கவனமாக அகற்றினர்.

கச்சிதமாக வேலை முடிந்தது.

திட்டமிட்ட பணி செயலாவதைப் பார்க்கும் ஆர்வம் எல்லோருக்கும் இருந்தது.

ஒதுங்கி நின்ற மரங்கள், போராட்ட வீரர்களைச் சுமந்து கொண்டன. மரத்தில் அமர்ந்தபடி - காதையும் கண்ணையும் கூர்மைப் படுத்திக்கொண்டார்கள்.

“உஷ்... சத்தம் கேட்குது... ரயிலாத்தான் இருக்கும்.”

‘சத்தமா பேசாத வெளிச்சம் தெரியுது... ரயிலேதான்!’

நீலகிரி அரவங்காட்டு வெடி மருந்துகளைச் சுமந்து வந்த ‘ரயில்’ 1.50க்குப் போத்தனூர் நிலையத்தை விட்டுப் புறப்பட்டது.

தண்டவாளத் தட்டுகள் அகற்றப்பட்டது தெரியாமல் - புகையைக் கக்கியபடி ‘ஊஉ’ என்ற மகிழ்ச்சி ஒலியுடன் தொடர்வண்டி முன்னேறி வந்தது.

போத்தனூரிலிருந்து புறப்பட்டுச் சரியாகப் பத்தாவது நிமிடம்! இடி முழக்கம் போல் பெரிய ஒசை!

‘ரயில் இஞ்சின்’ கரணமடித்துப் பாய்ந்தது! பன்னிரண்டு பெட்டிகளும். ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக - செருகிக் கிடந்தன. சிலபெட்டிகள் தண்டவாளத்தை விட்டு இறங்கிச் சாய்ந்து கிடந்தன!.

“நல்ல வேளை ஆள் சேதம் இல்ல”

பெட்டிகள் சாய்ந்தது கிடப்பதைக் கண்ட போராட்ட வீரர்கள் அந்நிய ஏகாதிபத்தியமே கவிழ்ந்து கிடப்பதுபோல் மகிழ்ந்தார்கள்

“யார் பிடிபட்டாலும் யாரையும் காட்டிக் கொடுப்பதில்லை”

மீண்டும் ஒருமுறை இந்த உறுதிமொழியை நினைவுபடுத்திக் கொண்டபடி வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

கே.வி. இராமசாமி

இராமசாமிப்பிள்ளை

கே.பி. திருவேங்கடம்

பெருமாள் கோனார்

சின்னமநாயக்கர்

ரங்கசாமிக்கவுண்டர்

சங்கிலிமுதலியார்

காமாட்சிபண்ணாடி

மாயப்பத்தேவர்

இராமதாசு

அருணாசலத்தேவர்

'மெக்கானிக்' கிருஷ்ணன்

உருமநாவிதன்

நல்லசாமித்தேவர்

மாரிநாவிதன்

சின்னய்யன்

சண்முகன்

மாரிமுத்துநாயக்கர்

நாராயணசாமி

பழனிச்சாமி

முன்னணி வீரர்களான இவர்கள், பிறரை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

'பத்திரம்.... பத்திரம்' அனைவரையும் எச்சரிக்கையோடு வீடுகளுக்கு அனுப்பினர்.

மறுநாள் காலை சூரியன் எட்டிப் பார்ப்பதற்கு முன்பே 'ரயில் கவிழ்ப்புச் செய்தி' எல்லோரையும் எட்டிவிட்டது.

காவல்துறை வாகனங்கள் திருச்சிப் பாதையில் சிறிப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தன.

"வடநாட்டுத் தீவிரவாதிகள்

வேலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும்"

கைக்கு எட்டாத திசையைக் காரணம் காட்டியபடி காவல்துறை கையைப் பிசைந்தது.

போராட்டத் தோழர்கள் - எதுவுமே நடக்காததுபோல் மறுநாள் வேலைக்குச் சென்றுவிட்டனர்

'யாரும் யாரோடும் இது பற்றிப் பேசுவதில்லை' என ஏற்கெனவே திட்டமிட்டதை இப்போது செயலாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அரசு வாகனமான 'இரயில்' கவிழ்க்கப்பட்டுவிட்டது.

அனைத்துப் போர்கருவிகளும் நாசமாகிவிட்டன.

சிங்காநல்லூர் நிகழ்ச்சி, தேசத்தைக் குலுக்கியது.

குலூர் விமான தள எரிப்பு

சிங்காநல்லூர் 'இரயில்' பெட்டிக்குள் தேசமே வெடித்துச் சிதறியது போல் காவல்துறையும் இராணுவமும்

கவலைப்பட்டன.

அப்பாவினை அடித்துக் துன்புறுத்துவதே 'தேசசேவை' என்பது போலக் காவல்துறை செயல்பட்டது.

'சும்மா அடிப்பட்டுச் சாவதை விட,

ஏதாவது செய்துவிட்டுச் சாகலாமே' என்ற முடிவுடன் - அடிபட்ட அப்பாவித் தோழர்கள் காவல் நிலையத்திலிருந்து கைத்தாங்கலாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர்.

அப்பாவித் தோழர்களை அடித்து நொறுக்கி, மிஞ்சிய நேரத்தில் இராணுவமும், காவல்துறையும் உருண்டு கிடக்கும் பெட்டிகளைச் சுறுசுறுப்பாகச் சுற்றி வந்தன.

"இத்தனை அடி கொடுத்தும்

இரத்தத்தைத்தான் கக்குறான்!

உண்மையை எவனும் கக்கலையே"

இராணுவமும், காவல்துறையும் விடைகிடைக்காத சோகத்தில் - ஒருவரையொருவர் தேற்றிக் கொண்டனர்.

அவ்வப்போது ஒரு தீர்மானத்திற்கு வருவதும், மாறுவதுமாக - இராணுவமும் காவல்துறையும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

சீக்கிரமா சாகடிச்சிருங்க!

எதுவுமே தெரியாதுங்க!

காவல் நிலைய அலறல் மட்டும் நிற்காமல் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அடிக்கிறவனும் இந்தியன்!

அடிபடுகிறவனும் இந்தியன்!

கூலிக்காக வாழ்பவன் - அடிக்கிறான்

கொள்கைக்காக வாழ்பவன் - அடிபடுகிறான்.

இரத்தம் கசியும் முகத்தோடும் நைந்து போன உடலோடும் தள்ளாடிவரும் அப்பாவிநிலை - இளைஞர்கள் நெஞ்சைக் கசக்கியது.

'சோறும் வீடுமே சுகம்' என்று நினைத்தவர்கள் கூட, தேச விடுதலை பற்றிச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர்.

★ ★

27. 8. 1942 ஆம் நாள் காலை - விமானதள வேலைக்குச்

செல்வதற்காகச் குலூர் தொழிலாளர்கள் சண்முகதேவி திரையரங்கமருகே கூடியிருந்தனர்.

தொழிலாளர்களை அழைத்துச் செல்ல வழக்கமாக வரும் சரக்குந்தை (லாரியை) காணவில்லை. "ஆறு மணிக்கே வந்திடுமே! மணி ஒன்பதாச்சு! எந்த லாரியையும் காணோமே!" காரணம் தெரியாமல் தொழிலாளர்கள் தவித்தனர். வீட்டிற்குச் செல்லவும் மனமில்லை. வேலையில்லாவிட்டால் கூலி கிடைக்காதே!

கிழக்கே இருந்து ஒடிவந்த சிறுவன் ஒருவன் மூச்சு வாங்கியபடி சொன்னான். "தி வைச்சுட்டாங்க... தி வைச்சுட்டாங்க...! ஏரோப்ளேன் காடு ராத்திரி எரிஞ்சுடுச்சு"

சரக்குந்தை எதிர்பார்த்து நின்ற குலூர் தொழிலாளர்கள் - விமான தளத்தை நோக்கிக் கிழக்குத் திசையில் ஓடத் தொடங்கினர்.

குலூருக்கும் விமான தளத்துக்கும் இடைப்பட்ட இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரமும் ஒரே கல்மயம். எல்லாம் வெங்கக் கற்கள். செருப்பில்லாத கால்களைக் கற்கள் சிரமப்படுத்தின.

இரவு அப்படி என்ன தான் நடந்தது?

★ ★

'சிங்காநல்லூர் ரயில் கவிழ்ப்பு' வெற்றியோடு முடிந்துவிட்டது.

அடுத்தடுத்த பணிகள் பற்றிச் சிந்திக்கவும், திட்டமிடவும் போரட்ட வீரர்கள் கூடி விவாதித்தனர்.

அத்தப்பக்கவுண்டன் புதூர், குளத்தூர், இராவத்தூர் - முதலிய இடங்களில் 1942 ஆகஸ்டு மாதம் 17, 18, 19, ஆம் நாட்களில் கழுக்கக் கூட்டங்கள் நடந்தன.

கூட்டம் நடப்பது பற்றிச் செய்தி தெரிவிக்க - மிதிவண்டியுள்ள தோழர்கள் தாமாகவே முன் வந்தனர். (மிதிவண்டி என்பது, அன்றைய ஆடம்பர பொருள்! மிதிவண்டி வைத்திருந்தாலோ ஓட்டத் தெரிந்தாலோ அன்று தனிமரியாதை! "ஆள் சாதாரண ஆளில்லே .. சைக்கிளே ஓட்டுவான்னா பார்த்துக்குங்க")

மிதிவண்டித் தோழர்களால் செய்தி பரவி ஆங்காங்கு தோழர்கள் திரண்டனர்.

கூட்டம் நடக்கும் இடத்தைச் சுற்றிக் காவல் வேண்டுமே! கவண் கல் வீரர்கள் துணைக்கு வந்தனர்.

கல்லும் கவனுமாக எப்போதும் அயம்பது தோழர்கள் - 'இரகசிய'க் கூட்ட இடங்களில் தயாராக நின்றார்கள்.

கூட்டம் கூடும் இடம் - ஊருக்குள் மேடான பகுதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

காவல்துறை எந்தப் பக்கமாக வந்தாலும், அப்போதுதானே கவனிக்க வசதியாயிருக்கும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போராட்ட வீரர்கள் குலூரை அடுத்த கண்ணம்பாளையம் கண்ணம்மாகோவிலில் 20.8.1946 ஆம் நாள் ஒன்று கூடினர். அடுத்த நடவடிக்கை பற்றி ஆலோசனை செய்தனர். கே.வி. இராமசாமி, கே.பி. திருவேங்கடம், பி.எஸ். சின்னதுரை, பி. வேலுசாமி, எஸ். வையாபுரிக்கவுண்டர், குலூர் எஸ்.டி. சம்பந்தம், புளியமரத்துப்பாளையம் பி.டி. இராமசாமி முதலிய பலரும் இக்கூட்டத்தில் பங்கேற்றனர் (2)

‘பைக்காரா மின் நிலையத்தைத்

தகர்க்கலாம்’ என முடிவானது.

தாம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாக பி.வேலுசாமி முன் வந்தார். அடுத்து ஒருவர் அமுந்தந் திருத்தமாகப் பேசினார்.

“கோவை அய்யாமுத்துவும் வேறு சிலரும் ஏற்கனவே முயற்சி பண்ணினதுதான் இது. பைக்காராவைத் தகர்ப் பதற்குக் குண்டுகளோடு போய் பலநாள் காத்திருந்தும் அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியலே! இரவு பகலாக எப்போதும் காவல் அங்கே அதிகம். காரியத்தை முடிக்கிறது சிரமம். வேற ஏதாவதுசொல்லுங்க”

பைக்காராவைத் தகர்ப்பதைக் கூட்டம் ஒத்திவைத்தது.

“கோவை ரயில்நிலையத்திற்கு அருகிலுள்ள இம்பீரியல் பாங்கை (இன்றைய ஸ்டேட் பாங்க்) கொள்ளையடிக்கலாம்”

“கள்ளுக் கடைகளுக்குத் தீ வைக்கலாம்”

“தந்திக் கம்பிகளை அறுக்கலாம்”

“அஞ்சல் நிலையங்களைத் கொளுத்தலாம்”

அடுத்தடுத்து பல திட்டங்கள் முன் வைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொருவரின் வேகத்திற்கும் ஈடுகொடுப்பது எளிதாகத் தெரியவில்லை.

“மகாத்மா காந்திக்கு ஜே” என்ற முழக்கத்தோடு அவ்வப்போது கூட்டத்தை அமைதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

மறுநாள் கூட்டத்தில், அடுத்த திட்டம் பற்றி முடிவெடுத்துக் கொள்ளலாம் எனக் கூட்டம் கலைந்தது. அடுத்த நாள் கூட்டம் - அதே கண்ணம்பாளையத்தில் கே.வி.ஆர் தெற்குத் தோட்டத்தில் கூடியது.

‘விவாதம் அதிகமானால்

வேலை நின்றுபோகும்’ என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டதால், விவாத நேரம் சுருங்கியது.

இறுதி முடிவு எடுப்பதற்காக 24.8.1942 ஆம் நாள் நள்ளிரவில் கண்ணம்பாளையம் கே.வி.ஆர். தோட்டத்தில் போராட்ட வீரர்கள் நூற்றைம்பது பேர் கூடினர்.

“இதோ... நமது காலடியில் இருக்கும்

குலூர் விமான நிலையத்துக்கு ஒரு தீக்குச்சியை

உரைத்து வைத்துவிட்டு வருவோம். மத்த

திட்டங்களைப் பிறகு பேசுவோம்”

கே.வி.ஆர் எழுந்து ஆவேசமாக அறிவித்தார்.

‘அதுதான் சரி’ எனக் கூட்டம் வழி மொழிந்தது.

‘குலூர் விமான தளத்தை எரிப்பது!

குலூர் காவல் நிலையத்தைக் கைப்பற்றுவது!’

செயல் எல்லை இவ்வாறு விரிவு பெற்றதும் கூட்டம் ஆரவாரித்து ஒப்புக் கொண்டது.

விமான நிலையத்தை எரிப்பது சரி.

காவல் நிலையத்தைக் கைப்பற்றுவது ஏன்?

“வெள்ளையனே வெளியேறு’ என்பது காந்தியடிகள் நமக்குத் தந்த முழக்கம். இராணுவம் வலிமையார்க இருக்கும் வரை வெள்ளையன் எப்படி வெளியேறுவான்? அதுதான் குலூர் இராணுவ விமான தளத்தை எரிக்கிறோம்!

வெள்ளையனை வெளியேற்றுவதற்கு அதுமட்டும் போதாது! ஆயுதம் வேண்டும்! அதற்காகத்தான் காவல் நிலையத்தைக் கைப்பற்றுகிறோம் (4)

செயல் நோக்கத்தைக் தெளிவுபடுத்திய கூட்டம், அடுத்தடுத்த பணிகளையும் வரிசைப்படுத்திக் கொண்டது.

'குலூர் காவல் நிலையத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும். அங்கிருக்கும் ஆயுதங்களை அள்ளிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆயுதங்களோடு கோவை மத்திய சிறை செல்ல வேண்டும். அங்கிருக்கும் தேசபக்தர்களை விடுவிக்க வேண்டும்.

அடுத்தடுத்து - அரசுக் கருவூலம், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகம் அனைத்தும் நம்வசம் வரவேண்டும்.

அதற்காகத்தான் ஆயுதம்!

இறுதியில் ஆட்சி நம் கையில்!

போட்டி அரசாங்கம் நடத்துவதுதான் நம் புரட்சித் திட்டத்தின் நோக்கம் எனக் கூட்டம் தீர்மானித்தது. திருவேங்கடம் மட்டும் - தனியே சிந்தித்த படி உட்கார்ந்திருந்தார்.

"என்ன யோசனை?

"குலூர் விமான தளத்தைப் பொசுக்கப் போறோம். அதுக்கேத்த மாதிரி திட்டம் வகுக்கோணும். அதுதான் யோசனை?

"இப்போ என்ன செய்யோணும். அதைமட்டும் சொல்லுங்க"

"ஒரு டின் மண்ணெண்ணெய் வேணும். நூறு வெண்டயங்கள் வேணும்!"

(துணியால் செய்த சுருள் பந்தின் பெயர் வெண்டயம்)

திருவேங்கடம் தன்னிடமிருந்த ஆறுருபாயை எடுத்துத் தந்தார்

"மண்ணெண்ணெய் டின் ஒன்று வாங்கிடுங்க"

ஒரு டின் மண்ணெண்ணெயின் அன்றைய விலை ஆறு உருபா.

சலவைத் தொழிலாளரான முத்துக் கருப்பன் எழுந்தார். "துணிக்கு எங்கிட்ட பஞ்சமில்லை. வெண்டயங்கள் தயார் செய்து தர நானாச்சு"

"நானாச்சு" என்று அவர் தன் மார்பைத் தட்டிச் சொன்னபோது, இறுக்கம் தளர்ந்து கூட்டம் சிரித்தது.

26.8.1942 ஆம் நாள்!

குலூர் இராணுவ விமான தளத்தைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தத் தீர்மானித்திருந்த நாள்.

கண்ணம்பாளையம் காரக்குட்டையில் முன்னணித் தலைவர்கள் கூடினர்.

கே.பி. சின்னையன், காடாம்பாடி இராமசாமி இருவரும் செய்தித் தூதுவராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். (3)

கண்ணம்பாளையத்திலிருந்து கால்நடையாகவே - குலூர் இராயர் கோவில் வந்து சேர்ந்தனர். இராவத்தூர், குளத்தூர், அத்தப்பக்கவுண்டன்புதூர், இருகூர், ஒண்டிப்புதூர், பட்டணம்புதூர், பட்டணம், நடுப்பாளையம், பள்ளபாளையம், பீடம்பள்ளி முதலான ஊர்களிலிருந்து வந்தவர்களும் சேர முந்நாறுக்கு மேற்பட்டோர் இராயர் கோவிலிருந்து ஒன்று திரண்டு புறப்பட்டனர்.

கவண்கல் வீரர்கள் முன்னணிப் படையாக அனுப்பப்பட்டனர். எவரும் தப்பித்துவிடாமல் சுற்றி வளைத்துக் கொள்வது - அவர்களுக்கு இடப்பட்ட பணி. காவலாளிகள் இருந்தால் கட்டிப் போட்டுவிட வேண்டும் எனவும் கண்டிப்பான உத்தரவு.

விடுதலைக் கனவுகள் கண்களில் மின்ன, குலூர் விமானதளத்தை நோக்கி முதல் அணி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது.

'வெண்டயம்' தாங்கிய வீரர்கள் அடுத்த நிலையில் அணிவகுத்துச் சென்றனர்.

அவர்கள் தரும் அடையாளத்தை வைத்துத்தான் 'தீப்பந்தத்தை ஏற்ற முன்றாவது அணி காத்திருக்கும். ஆர்.எம். ஆறுமுகம் 'மீசைக்கார' பழனி முதலியோர் தளபதிகளாய் முன் நின்றனர்.

திட்டமிட்டவாறு பணிகள் செயலாயின.

வெண்டயங்கள் கைமாறின.

'சரக்' என மின்னிய ஒளியில் - வெறும் பந்தங்கள் எல்லாம் தீப்பந்தங்களாய் நிமிர்ந்தன.

தீப்பந்தத் தீ வெண்டயத்தைத் தொற்றியது.

ஒரே நேரத்தில் - நெருப்பு வளையங்களாய் வெண்டயங்கள் பறந்தன.

விமான ஒடுதளம் உருவாகி வந்த நேரமாதலால், திருச்சி பாதைக்கு வடபுறம் இருந்த கொட்டகைகளைத் தீச்சுடர் தழுவியது.

இருபத்தெட்டு மங்களுர் 'லாரி'கள் அங்கே அப்போது நின்று கொண்டிருந்தன.

முப்பது கொட்டகைகளில் ஆட்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆட்கள் அனைவரும் எழுப்பப்பட்டு, தப்பிவிடாமல் சுற்றி வளைக்கப்பட்டனர்.

வெண்டயங்கள் பறந்த சில நொடிகளில் தீ! தீ! எங்கும் தீ!

வானத்தை வளைத்த நெருப்புச் சுடருக்குள் லாரிகளும், கொட்டகைகளும் மூழ்கிப்போயின. அப்போது இரவு பத்து மணி.

நெருப்புக்கிடையே மனித அலறல்!

இருவர் பிணமான செய்தி பின்னர் தெரிந்தது.

ஆட்கள் அனைவரையும் வளைத்துப் பிடித்து, பாதுகாப்பாகப் போராட்ட வீரர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

இருந்தும் இரண்டு தவறுகள் நடந்துவிட்டன.

★ லாரியோடு இருவர் எரிந்து பிணமாகிவிட்டனர்.

★ இராணுவத்தளக் காவலாளிகளில் ஒருவன், போராட்ட வீரர்கள் பார்வையிலிருந்து தப்பிச் சென்றுவிட்டான்.

தப்பிச் சென்றது ஒருவன்தான்! தப்ப முடியாத சூழ்நிலையை எல்லோருக்கும் ஏற்படுத்தி விட்டான்! அவனை நோக்கி விடுதலை வீரர்கள் வீசிய கற்கள்தாம், மறுநாள் காலையில் சாலை முழுதும் நிரம்பியிருந்தன.

★

தப்பிச் சென்ற காவலாளி மூலம், குலூர் காவல் நிலையத்திற்குச் செய்தி போய்ச் சேர்ந்துவிட்டது. கோவை அதிகாரிகளுக்கும் 'இராணுவ தள எரிப்பு'ச் செய்தி எட்டி விட்டது.

காவல் நிலையம், மத்திய சிறை, கருவூலம் இவற்றைக்

கைப்பற்றுவது - போராட்ட வீரர்களுக்குக் கனவாய்க் கலைந்தது.

தப்பி ஓடுவதும் வழியைத் தேடுவதுமாக - போராட்ட வீரர்கள் திருச்சி பாதையிலிருந்து விலகிப் பாய்ந்தனர்.

‘உய்....உய்’ எனக் காவல்துறை ஊதல் அலறியது. தூசியை வாரி வீசிய காவல் துறை வாகனங்கள் உறுமிக் கொண்டு வந்தன.

காடு மேடு எனப் பார்க்காமல் - போராட்ட வீரர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர்.

ஓடிய வேகத்தில் ஒருவருக்குக் கால் முறிந்துவிட்டது. அடுத்த அடி எடுத்து வைக்க இயலாமல் சுருண்டு படுத்துவிட்டார். தோழர்கள் அவரைத் தூக்கி நிறுத்த முயன்றனர், சற்றுத் தொலைவில் மற்றொருவர் முனகிக் கொண்டிருந்தார்.

“வேண்டாம் விட்டிருங்க, நீங்க தப்பிப் போயிருங்க.

எனக்குச் சரவாங்கி நோய்! இதுக்குமேல் என்னால ஓட முடியாது.

வந்தது வரட்டும்”

கால் ஓடிந்தவர் ஒருவர்!

சரவாங்கி நோய் (Romantic Fever) உள்ளவர் மற்றொருவர்!

இருவரையும் முதுகில் சுமந்தபடி, தோழர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர்.

அடிமைச் சமையை அகற்ற நினைத்தவர்களுக்கு, தோழர்களைச் சுமப்பது சுமையாகத் தெரியவில்லை. நிற்காமல் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர்.

‘வந்தது வரட்டும்! எங்கள் விட்டிருங்க!

காலொடிந்தவரும், சரவாங்கி நோயாளியும் கெஞ்சினர்.

‘எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றப் போய் எல்லோரும் சிக்கிக் கொள்வாங்களோ!’ என்பது அவர்கள் அச்சம்.

திடீரென ஒரு குரல் கடுமையாய் ஒலித்தது.

“இவங்களை விட்டுவிட்டுப் போனா,

போலீசுக்கு உண்மை தெரிஞ்சுடும்!

ரெண்டு பேரையும் கொன்னுருவோமா?”

வாகன ஒலி அருகில் கேட்டது. காவல் துறை வாகனங்கள் நெருங்கி வந்துவிட்டன.

அருகிலிருந்த கிணற்று மேட்டில் இருவரையும் போட்டுவிட்டு, போராட்ட வீரர்கள் மீண்டும் தலை தெறிக்க ஓடினர்.

கிணற்றுமேட்டில் உயிரோடு கிடந்த இருவரைப் பார்த்ததும் - காவல் துறையினர் முகத்தில் மகிழ்ச்சி மின்னல்!

துரத்தி வந்ததில் நட்டமில்லை. இது போதும்'

இருவரையும் அள்ளிக் கொண்ட காவல்துறையிடம் இன்னொரு வரும் சிக்கினார். மூவரையும் சுமந்தபடி நகரத் தொடங்கியது. காவல் துறை வாகனம்! மாரப்பன், சின்னையன், ஆறுமுகம் - மூவரும் இப்போது காவல்துறையின் கையில்!

'தப்பிச் செல்ல மாட்டோம்' எனச் சொல்ல முடிந்த அவர்களால் 'தப்பு செய்ய மாட்டோம்' எனச் சொல்ல முடியவில்லை.

சொன்னார்கள்:

ஊர்களை பேர்களை ... திட்டமிட்டவற்றை ... செயல்படுத்தியவற்றை - எல்லாவற்றையும் சொன்னார்கள்.

ஒருவர் மறந்ததை அடுத்தவர் நினைவுபடுத்தி - முழுதாகச் சொன்னார்கள்.

இருந்தும், உண்மையைச் சொல்லச் சொல்லி காவல்துறை மேலும் உதைத்தது.

உண்மையும், கற்பனையும், ஊகமுமாக மனம் போனபடிச் சொன்னார்கள்.

சொல்லப்பட்டவர்களின் ஊர்களையெல்லாம் காவல்துறை சுற்றி வளைத்து முற்றுகையிட்டுக் குதறியெடுத்தது.

அந்நியனுக்குச் சேவகம் செய்யும் அடிமை அதிகாரிகள் - தம் அடிமை விசுவாசத்திற்கு அடையாளமாகச் சரமாரியாக வழக்குகளைப் பதிவு செய்தனர்.

'சூலூர் காவல் நிலைய ஆய்வாளர் பசுபதி அய்யர் கையில் சிக்கிய 'குருவிராசு' சொல்ல முடியாத சித்திரவதைக்கு உள்ளானார்.

விமான தள எரிப்பில் கைதானோரில் குருவிராசு ஒருவர் மட்டும்தான் சூலூரைச் சேர்ந்தவர். குருவிராசுவைப் பசுபதி அய்யர் பாய்ந்து பாய்ந்து தாக்கினார். யாரையாவது அடித்து நொறுக்கி அலறவைத்தால்தான் தமது வெள்ளை விசுவாசத்தை மெய்ப்பிக்க

முடியும் என்பது அய்யர் நினைப்பு.

குலூர் விமான தளம் எரிக்கப்பட்ட போது ஆங்கிலேயர் எவரும் அங்கே இல்லை. இறந்து போன இருவரும் 'லாரி' ஊழியர்கள்.

சேலம் குப்பண்ண அய்யர் கட்டுப்பாட்டில் அப்போது குலூர் விமானதளம் இருந்தது. விமான தளத்தைக் கட்டி முடிக்கும் ஒப்பந்ததாரர் அவர்!

ஒப்பந்த தாரரோ குப்பண்ண அய்யர்! காவல்துறை ஆய்வாளரோ பசுபதி அய்யர்! அவர்கள் 'இராச்சியத்தில்' கைவைத்தால் சும்மா விடுவார்களா? தேடித் தேடி ஆட்களைப் பிடித்துச் சித்திரவதை செய்தார்கள்.

குருவிராசு - குலூர் விமான தளக் கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றி வந்தவர். அவர் கூறியதன் பேரில் 'லாரி'களுக்கு இரவே பெட்ரோல் நிரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

வே. ஆறுமுகம் (குலூரில் இன்றும் உள்ளார்) 'தப்பட்டைதட்டி' காளியண்ணன் முதலிய விமானதள மேற்பார்வையாளர்கள் எண்ணெய் நிரப்பும் பணியை நிறைவேற்றி வைத்திருந்தனர்.

"திப்பிடிப்பதற்கு வசதியாத் தானே 'லாரி'களுக்கு எண்ணெய் நிரப்பச் சொன்னாய்! பயங்கரவாதிகளோடு நீயும் சம்பந்தப் பட்டவன் தானே?"

ஆங்கிலேயனுக்கே வராத ஆத்திரம், பசுபதி அய்யருக்கு வந்தது. குருவிராசுவைக் குலூர் காவல் நிலையத்தில் குதறி எடுத்தார்.

குலூர் விமான தள எரிப்பில் கம்போடியா பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் தாம் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். சுற்று வட்டார ஆலைத் தொழிலாளர்கள் தாம் - காவல் துறை தாக்குதலுக்கு அதிகம் ஆளாயினர்.

★

★ சிங்காநல்லூர் ரயில் கவிழ்ப்பில் 58 பேர்

★ குலூர் விமான தள எரிப்பில் 96 பேர்

★ கள்ளுக் கடை தீ வைப்பில் 26 பேர்

★ பங்கசா ஆலை துப்பாக்கிச் சூட்டு வழக்கில் 47 பேர்

தேச பக்தர்களைக் குறி வைத்து, வழக்குகள் பாய்ந்தன.

தேசத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டவர்களைத் 'தேசத் துரோகிகள்' என அந்நிய அடிமைகள் குற்றஞ் சாட்டினர்; இரத்தம் சொட்டும் கைத்தடிகளோடு 'வன்முறையாளர்கள்' என அவர்களுக்குப் பட்டம் சூட்டினர்.

கண்ணம்பாளையம், பள்ளபாளையம், இராவத்தூர், குளத்தூர். முதலிய - குலுரைச் சுற்றியுள்ள ஊர்கள் காவல்துறையின் பிடிக்குள் சிக்கிக் கதறின.

கண்ணில்பட்ட ஆண்களையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கி, இழுத்துச் சென்ற காவல்துறை இன்னும் இன்னும் என வெறி பிடித்து அலைந்தது.

கரும்பு, வாழைத் தோட்டங்களில் தலைமறைவாக ஆண்கள் அடைபட்டுக் கிடந்தனர்.

குலுர் காவல் நிலையத்தின் ஆய்வாளர் பகபதி அய்யர், துணை ஆய்வாளர் மாணிக்கம்பிள்ளை. இருவரும் கொலை வெறியோடு சுற்றி வந்தனர்.

இந்தியனின் எலும்பை நொறுக்க, இந்தியர்களே தடியைச் சுழற்றினர்.

'தேசமாம் ... பக்தியாம்....' காறித் துப்பினார்கள்.

"என் கையில் மட்டும் கிடைத்தால்...."

சிலரின் பெயரை உச்சரித்தபடி காலை ஒங்கித் தரையைத் தேய்த்தார்கள்!

"இவர்களைப் பிடித்துத் தருவோருக்கு

500 ரூபாய் இனாம்"

கே.வி.இராமசாமி, கே.பி. திருவேங்கடம் இருவரின் ஒளிப்படங்களைப் போட்டு - காவல்துறை விளம்பரம் செய்தது.

'உண்மையைச் சொல்..... உண்மையைச் சொல்' என்று கிடைத்தவர்களையெல்லாம் காவல்துறை வாட்டி எடுத்தது.

நகங்களில் ஊசிகள் ஏற்றப்பட்டன.

பொது மக்கள் நெஞ்சின் மீது - காவல்துறையின் பூட்சுகள்

ஏறிக் குதித்தன.

“ஏதோ பத்துப் பேர் கிளம்பிட்டானுங்க.

இவனுங்க கேட்டா சுதந்திரம் கொடுத்திருவாங்களாம்!”

எகத்தாளம் பேசிய காவலர் கூட்டம், காலைத் தூக்கித் தூக்கி நினைத்த இடத்தில் உதைத்தது.

அடிபட்டோர் அலறலில் வீதிகள் நடுங்கின.

சூலூர் விமான தள எரிப்பில் தொடர்புடையோர் எனத் தொண்ணூற்றாறு பேர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டனர்.

இருவர் லாரியோடு எரிக்கப்பட்டிருந்தும் - கடைசிவரை அதனைக் காவல்துறையால் மெய்ப்பிக்க முடியவில்லை.

குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட கே.வி. இராமசாமி, கே.பி. திருவேங்கடம் இருவரும் காவல்துறையின் கையில் அகப்படவில்லை. வழக்கின் தோல்விக்கு இது முக்கியக் காரணமானது.

உண்மையில், கே.வி. இராமசாமி விமான தள எரிப்பின் போது அங்கே இல்லை. அவர் மதுரை சென்று விட்டார். திட்டம் வகுத்துத் தந்தவர் அவர். செயல்படுத்தியோர் பிறர்.

கே.வி. இராமசாமி அவர்கள் 26.8.1942 இல் - இடைக்கால அரசு ஏற்படும் வரை நான்கு ஆண்டுகாலம் காவல்துறையின் கண்ணில் படாமல் தலைமறைவாகியிருந்தார். ஆங்கிலேயே அரசு வலைபோட்டுத் தேடிய ‘பயங்கரவாதி’ இவர்.

அனைத்து வழக்குகளும் திரும்பப் பெறப்பட்ட பின்புதான் - கே.வி. இராமசாமி வெளியில் உலவலானார். ‘சூலூர் நேத்தாஜி’ எனப் பொது மக்கள் இவரைப் போற்றினர். ‘தியாகி’ என்னும் இதழொன்றையும் இவர் நடத்தியுள்ளார்.

திமிர்வரி (கூட்டு அபராதம்)

இராமணுவ விமான தளம் நாசமாக்கப் பட்டதற்கான இழப்புத் தொகையை - அதற்குக் காரணமான பொதுமக்களே ஏற்கவேண்டும் என்று ஆங்கிலேயே அரசு அறிவித்தது.

வழக்கமாகச் செலுத்தும் வரியோடு இந்தத் திமிர் வரியையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டும் என்று சூலூர் சுற்று வட்டார ஊர் மக்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

குலூர் குருவிராசு இவ்வழக்கில் கைதாகியிருந்தார். 'குலூரில் காங்கிரசு கட்சியே கிடையாது' எனக் கூறி ஊர்ப் பெருமக்கள் அவரை விடுவித்து விட்டனர்.

குலூரைச் சேர்ந்த எவரும் இவ்வழக்கில் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. எனக் கூறி - திமிர் வரியிலிருந்து குலூருக்கு மட்டும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

விடுதலை நெருப்பை விமான தளத்தில் மூட்டிய, உரிமை வீரர்களுக்கு - தண்டனை அறிவிக்கப்பட்டது. தூக்குத் தண்டனை மட்டும் எவருக்கும் தரப்படவில்லை.

பள்ளபாளையம் சேதுபதித்தேவர் பத்தாண்டு கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனை பெற்றார்.

பள்ளபாளையத்தைச் சேர்ந்த ஈசுவரன், காளியண்ணன், கணபதியப்பன் முதலியோர் காவல்துறையின் கடுமையான ஒடுக்குமுறையைச் சந்தித்தனர்; சிறைத்தண்டனை பெற்றனர்.

குலூர் விமான தள எரிப்பைக் காரணம் காட்டி இரட்டை ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பட்டோர் ஏழுபேர். இவர்கள் நாடுகடத்தப்பட வேண்டும் எனவும் தீர்ப்பானது.

20 ஆண்டு ஆயுள் தண்டனை பெற்றோர் 99 பேர்.

ஓராண்டு முதல் பத்தாண்டு வரை கடுஞ்சிறை வழங்கப்பட்டோர் 633 பேர்.

அத்தனை பேரும் அடைக்கப்பட்ட இடம் - ஆந்திர மாநில அலிப்புரம் சிறை.

அந்நிய அரசை இயங்காமல் செய்ய வேண்டும். தேசிய அரசை அமைக்க வேண்டும். இந்த நம்பிக்கையில் எழுந்த ஆகஸ்டுப் புரட்சி - அனுபவமின்மையால் வேறுவகையாய் முடிந்தது.

குலூர் வட்டாரம் இந்தச் சதந்திரப் போராட்ட எழுச்சிக்காக தந்த விலை பெரிது! மிகப் பெரிது!

இப்படிப்பட்ட கொடுமையும் துன்பமும் காவல்துறையினரால் ஏற்படுத்தப்படும் என்பதை - அதற்கு முன் குலூர் வட்டாரம் அறிந்ததில்லை.

காவல் நிலையங்கள் கொலைக் கூடங்களாய்க் காட்சியளித்தன.

நனைந்த செருப்பால் அடித்தனர்.

குப்புறப் படுக்க வைத்து உள்ளங்காலில் தடியால் தாக்கினர்.

மல்லாக்கப் படுக்கவைத்து உடல் மீது உலக்கையை உருட்டினர்.

தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்டோரை கட்டாயப்படுத்திச் சிறுநீர் பருகவைத்தனர்.

இருகூர் அங்கணத்தேவர் வீட்டில் திருமணத்திற்காக வாங்கி வைத்திருந்த அரிசி, பருப்பு துணிமணி அனைத்தையும் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீ வைத்து மகிழ்ந்தது காவல்துறை.

சூலூர் விமான தள எரிப்பு 1942 இல் நடந்தது. 1946 இல் 'காங்கிரசு அமைச்சரவை - இடைக்கால அரசாகப் பதவியேற்றது.

தண்டனைக் காலம் நான்காண்டுகள் முடிந்திருந்த நிலையில் - அலிப்புரம் சிறையிலிருந்து அனைவரும் விடுதலை செய்யப் பட்டனர்.

சாதியொழிப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு முதலிய அறியாமை களிலிருந்து பெறும் விடுதலைக்கே - சூலூர் முதன்மை தந்திருந்தது. நாட்டு விடுதலை இயக்கம் பெரிய அளவில் சூலூரில் வேர் கொள்ளவில்லை.

சுயமரியாதை இயக்கம், நீதிக் கட்சி இவற்றின் செல்வாக்குக்கே சூலூர் கட்டுப்பட்டிருந்தது.

விமான தளம் எரிக்கப்பட்ட இடம் - சூலூருக்கு உரியது.

எரிப்பில் பங்கேற்ற பெருமை - சூலூரின் சுற்று வட்டார மக்களுக்கு உரியது.

விமான தள எரிப்பில் தொடர்புடையவர் என முதலில் கைது செய்யப்பட்ட சூலூர் எஸ்.டி.சம்பந்தம் - எட்டுமாதச் சிறைவாசத்திற்குப் பின் குற்றமற்றவர் என விடுவிக்கப்பட்டார்.

குருவிராகவும் கைதாகி விடுதலையானார்.

சூலூரில் எழுந்த இந்த விடுதலை எழுச்சி - பல்வேறு படிப்பினைகளை இன்றும் வழங்குகிறது.

'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்று முழக்கமிட்டு அதற்காக அன்று தந்த விலை அதிகம்!

இன்று தமிழனே வெள்ளையனாகிவருகிறான். அம்மா, அப்பாவை மம்மி, டாடி ஆக்கி இங்கேயே ஒரு இங்கிலாந்தை

உருவாக்கி வருகிறான்.

தாய் மொழியாகிய தமிழைக்கூட 'டமில்' ஆக்கத்துடிக்கிறான். சொந்த இரத்தம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு அடிமை இரத்தம் நிரப்பப்பட்ட பிறவிகளை 'சுதந்திர மனிதர்' என்று எப்படிச் சொல்வது?

காவல் நிலையங்கள் அடிமை இந்தியாவில் வழங்கிய அதே கொடுமைகளை - சுதந்திர இந்தியாவிலும் புதுப்பித்து வழங்குகின்றன.

குலூர் விமான தள எரிப்பைக் காரணம் காட்டி, குலூர் வட்டாரத்தைச் சுடுகாடாக்கியது காவல்துறை. காவல்துறையின் அட்டூழியம் - இன்றும் மக்கள் மனத்தில் மாறாத வடுவாக உள்ளது.

அடிமை இருட்டை அகற்றுவதற்கு, உரிமைத் தீப்பந்தத்தைக் கையிலேந்திய வீரர்கள் இன்றும் நன்றியோடு நினைவு கூரப்படுகின்றனர்.

விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் - நிலையான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது குலூர்.

முறைகேடுகளை எதிர்க்கும் உரிமைச் சுடரை, நெஞ்சில் உயரச்செய்வது - குலூர் நிகழ்ச்சி!

அடிக்குறிப்புகள்:

- (1) என்.கே. கிருஷ்ணன், நம்பிக்கை ஒளி ப. 78
- (2) கே.பி. திருவேங்கடம், '1942 ஆகஸ்டு புரட்சியில் ஆலைத் தொழிலாளர்கள்' கோவை ஜில்லா காங்கிரஸ் மலர், 1965
- (3) கொங்கு நாட்டில் இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டம் ப.246
- (4) மேற்படி ப. 247
- (5) சி. கோவிந்தன், தியாகி என்.ஜி. இராமசாமி ப. 76

குலர் காமராசர் வருகை

குலர் நடிகர் திலகம் சிவாஜி வருகை

மறைந்த நிகழ்ச்சிகள்

(1) சூலூர் சுப்பாராவ் வழக்கு

(2) மொழிப்போரில் சூலூர்

சூலூர் சுப்பாராவ் வழக்கு

'சூலூர் சுப்பாராவ் கொலை வழக்கு' அன்றைய தமிழகத்திலும்- தென்னகம் முழுமையிலும் - மிகவும் பரபரப்போடு பேசப்பட்ட வழக்கு.

'தி போட்டோ கிராபர் மர்டர் கேஸ்' என ஆங்கிலத்தில் பேசப்பட்டது - சூலூர் சுப்பாராவின் வழக்கு.

'புகழ் பெற்ற வழக்குகள்' என்னும் நூலிலும் இந்த வழக்குச் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

சூலூர் சுப்பாராவு - வசதியான பார்ப்பன குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்! பெண் பித்தர்! வசதியும் பித்தும் கைகோத்துக் கொண்டதால் வாழ்க்கை அவருக்குத் தலைகீழானது.

சுப்பாராவ் பற்றிப் பாடியபடி - தொடர்வண்டியில் பிச்சை எடுப்பதை அக்காலத்தில் சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம்.

சொத்திலே மிகுந்தவரு
சூலாரு சுப்பாராவு!
அய்யய்யோ சுப்பாராவு
பொய்யாகிப் போனீரே!

சூலார் சுப்பாராவு பற்றித் தனியாகப் பாட்டுப் புத்தகங்கள்
கூட வந்துள்ளன.

எதிர்மறை இயல்புகளால் புகழ்பெற்ற சூலார் சுப்பாராவின்
வாழ்க்கை, எப்படி வாழக்கூடாது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

வெறும் இருபத்தாறு ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்தவர் சூலார்
சுப்பாராவு. இறக்கும் போது அவருக்கு வயது இருபத்தாறுதான்

சூலார் சந்தைப் பேட்டையில் 'கூடாரம்' அமைத்துத் தங்குவது
சுப்பாராவின் தனிப்பாணி. வந்தவர்களுக்கெல்லாம் 'தண்ணி'
உபசரிப்பு உண்டு. அடியாட்கள் கவுசம் பொன்னப்பனும்
எப்போதும் கூடவே இருப்பார்கள். குடியும் பெண்பித்துமே
சுப்பாராவின் அன்றாட வாழ்க்கை.

வழக்கமான பெண்பித்து - அவரைக் கோவையிலும் கை
நீட்ட வைத்தது.

கை நீட்டிய இடமோ - கோவை ஒளிப்படக் கலைஞர்
(போட்டோ கிராபர்) குருசாமி மகளிடம்!

செய்தி கேள்விப்பட்ட குருசாமி, சுப்பாராவ் பற்றி அறிவார்.
வம்பு வைத்துக் கொள்ள அவருக்கு மனமில்லை. மகள் வாழ்க்கை
சீரழிவதையும் விரும்பவில்லை. சுப்பாராவிடம் குருசாமி கூறினார்.

"திருமணம் வேண்டுமானால் செய்துக்குங்க"

"ஆயுசு முழுக்க வச்சுக்கிறதா? அது நம்மால் முடியாது!
ஏதோ சில நாளுக்கு இருக்கட்டும்.

உன் மகளை அனுப்பு"

சுப்பாராவின் அடாவடிப் பேச்சு, குருசாமிக்குக்
கோபமுட்டியது.

'அதற்கு வேறு ஆளைப் பார்' குருசாமி பொறுமையாக
மறுத்துவிட்டார்.

சுப்பாராவின் மனம் சூழ்ச்சிவலை விரித்தது. சூழ்ச்சியறியாத
குருசாமி, வலையில் விழுந்து விட்டார். நடந்தது இதுதான்:

“பாப்பம்பட்டியில் தேர்த்திருவிழா

படம் எடுக்க நீங்கதான்

வரவேணும்” - என இராமசாமியும் நஞ்சப்பசெட்டியும் வந்து அழைத்தனர். இருவரும் ‘சுப்பாராவின்’ கையாட்கள்.

குருசாமி ஒளிப்படக் கருவிகளோடு அவர்களுடன் மகிழ்வுந்தில் (காரில்) புறப்பட்டார். 1920 சனவரி 13 ஆம் நாள் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி இது.

குருசாமியை அவர் மகள் கண்ணால் பார்த்த கடைசி நிகழ்ச்சி அதுதான்.

சுப்பாராவும் பொன்னப்பனும் மகிழ்வுந்தை வழிமறித்து, புதிய மகிழ்வுந்து ஒன்றில் குருசாமியை ஏற்றிச் சென்றனர்.

‘என்னோடு மகளை அனுப்ப மறுத்தவன் இவன்தானே! என்னையே எதிர்த்தவன் இவன்தானே! குருசாமி, உனக்கு இதுதான் இறுதிப் பயணம்’

மனத்துக்குள்ளேயே கறுவிய சுப்பாராவ் - சூலூர் செல்லும் திருச்சி சாலையிலிருந்து விலகி பாப்பம்பட்டி பிரிவு வந்ததுதான் தாமதம். வண்டியிலிருந்து குருசாமியைக் கீழே தள்ளினார்.

‘கார்ப்பயணம் கடைசிப் பயணம்’ என்பதை அறியாத குருசாமி கீழே தள்ளப்பட்ட அதிர்ச்சியில் சாலையில் மல்லாந்து கிடந்தார்.

கீழே தள்ளியும் ஆத்திரம் தணியாத சுப்பாராவ் - தான் ஓட்டி வந்த காரைக் குருசாமி மேல் ஏற்றி இறக்கினார். இப்படி இருமுறை நிகழ்ந்த பிறகே நிதானத்திற்கு வந்த சுப்பாராவ் - உடலை என்ன செய்வது என்று யோசித்தார். சுப்பாராவ் வந்த காரோடு குருசாமியின் உடல் பற்றி எரிந்தது!

சுப்பாராவிடம் அய்ந்து மகிழ்வுந்து இருந்தும் அவை இதற்குப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. எரிக்கப் பயன்பட்டது - இரத்தினம் அய்யர் என்பவரின் புதிய வாடகை மகிழ்வுந்து.

மறுநாள் தமிழ், ஆங்கிலச் செய்தித் தாள் அனைத்திலும் முதற்பக்கச் செய்தி இப்படி வெளிவந்தது.

“தூர் - பாப்பம்பட்டிப் பிரிவில் காரோடு ஒருவர் எரித்துக் கொலை! கோவை போட்டோகிராப் குருசாமியைக் காணவில்லை. இறந்தது அவரா? போலீஸ் புலனாய்ந்து வருகிறது.”

13. 1. 1920இல் குருசாமி காணமாற் போனார். குருசாமி மகள்

செபாசுடியன் 17. 1. 20இல் தந்த புகார் அடிப்படையில் காவல்துறை வழக்கு பதிவு செய்தது. காவல்துறையின் அய்யப்பாடுகள் அனைத்தும் குலூர் சுப்பாராவையே சுற்றி வந்தன.

சுப்பாராவ் - குற்றவாளி எனக் காவல்துறை கருதியது. கோவை நீதி மன்றத்தில் வழக்கு விசாரணை தொடங்கியது. குன்னூரில் சுப்பாராவும் கைது செய்யப்பட்டார். இராமசாமி - அரசுத் தரப்பு சாட்சியாக மாறிவிட்டார்.

“காரில் எரிக்கப்பட்ட உடல் யாருடையது?” என்பதுதான் வழக்கின் மையம்.

வாதம், எதிர்வாதம் என இதனை ஒட்டியே நீதிமன்ற விசாரணை நிகழ்ந்தது.

குலூர் சுப்பாராவுக்காக வாதாட வந்தவர் வழக்கறிஞர் சடகோபாச் சாரியார்.

★ ★ ★ ★

சுப்பாராவுக்கு வழக்காட வந்த சடகோபாச்சாரியார் - 1854இல் மிக ஏழ்மையான குடும்பத்தில் குடந்தையில் பிறந்தவர்; இளமையிலேயே தந்தையை இழந்தவர்.

தாயின் ஆசையை நிறைவேற்ற ‘படிப்பில் தவங்கிடந்த’ சடகோபாச்சாரியார் 1878இல் பி.எல் பட்டம் பெற்றார்.

அப்போதெல்லாம் சட்டக் கல்லூரி எனத் தனியாக எதுவும் கிடையாது. சென்னை மாநிலக்கல்லூரியிலேயே சட்டம் படித்து வழக்கறிஞர் ஆனவர் இவர் ★ (1)

குறுக்கு விசாரணை செய்வதில் மன்னனாகத் திகழ்ந்தவர் எர்ட்லிநார்ட்டன். நார்ட்டனுக்கு நிகராக அந்நாளில் மதிக்கப்பட்டவர் சடகோபாச்சாரியார்தான்.

★ ★

கோவை செசன்ஸ் நீதிமன்றம் பரபரத்தது.

“குலூர் சுப்பாராவுக்காக வாதாட மெட்ராசிலேர்ந்து அட்வகேட் சடகோபாச்சாரியார் இன்னைக்குக் கோயமுத்தூர் வரார். எமகாதக மனுசனாம் அவர்”.

“சுப்பாராவே ஒரு எமகாதகன். அவருக்கு வாதாட வர்ரவர் வேற எப்படி இருப்பார்!”

நீதிமன்றத்தில் காவல்துறை சார்பில் “சுப்பாராவே குற்றவாளி” என வாதாடப்பட்டது.

காரில் எரிக்கப்பட்ட உடல் ‘கோவை போட்டோகிராபர்’ குருசாமியுடையது - என்று காவல்துறை வாதிட்டது.

‘கருகிப் போன உடலருகே ஆடையின் சிறுபகுதி கிடைத்துள்ளது. அதில் சலவைக் குறி உள்ளது. அதை வைத்துப் பார்த்ததில் கொலை செய்யப்பட்டவர் குருசாமியே எனத் தெரிய வருகிறது.’

காவல்துறையின் சார்பில் இப்படி அழுத்தந்திருத்தமாக வாதிட்டவர் அன்றைய சென்னையில் பிரபல வழக்கறிஞர் ஈ.ஆர். ஆசுபர்ன். ஆசுபர்ன் உடல் நலம் குன்றியபோது - அரசுத்தரப்பு வழக்கறிஞராக வாதாடியவர் பி.எல். எத்திராசு (இன்றைய சென்னை எத்திராசு மகளிர் கல்லூரி இவர் பெயரால் அமைந்ததுதான்)

சடகோபாச்சாரியார் வாதிட்டும், குலூர் சுப்பாராவ் தரப்பு எடுபடவில்லை.

கோவை செசன்சு நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது:

“குலூர் சுப்பாராவுக்குத் தூக்குத் தண்டனை”

★ ★

சுப்பாராவும், சடகோபாச்சாரியாரும் சும்மா இருப்பார்களா?

கோவை செசன்சு நீதிமன்றத் தீர்ப்பை எதிர்த்து - சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு (அப்பீல்) செய்தனர்.

சுப்பாராவ் சார்பில் உயர்நீதி மன்றத்தில் வாதாட அமர்த்தப்பட்டவர் புகழ்மிக்க வழக்கறிஞர் எர்ட்லி நார்ட்டன். இவருக்கு அன்று வழங்கப்பட்ட ஒரு நாள் கட்டணம் 6500 உருபா

கல்கத்தாவில் குடியிருந்த நார்ட்டன், சுப்பாராவிற்கு வாதாடுவதற்காகச் சென்னை வந்தார்.

நார்ட்டனின் வாதத் திறமை - இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுதும் பேசப்படும் சிறப்பைச் குலூர் சுப்பாராவ் வழக்குக்குப் பெற்றுத்தந்தது. நீதிமன்றத்தில் நார்ட்டன் அடுக்கிய வாதங்கள் எல்லோரையும் அசரவைத்தன.

"கருகிப் போன ஓர் உடல் பாப்பம்பட்டிப் பிரிவில் கிடைத்துள்ளது. சரி. அது கோவைப் புகைப்படக்காரர் குருசாமியுடைய உடல் என்று என்ன நிச்சயம்?"

"மனித உடலும் கருகிவிட்டது. மோட்டார் காரும் உருகிவிட்டது. ஆடையின் ஒரு பாகம் - சிறு துணி - மட்டும் தீக்கு இரையாகாமல் தப்பியது எப்படி?"

எதையும் விழுங்கும் அக்கினி பகவானுக்கு அந்தத் துண்டுத் துணி பிடிக்கவில்லையோ? நான் சொல்கிறேன். குருசாமி இறக்கவில்லை; இருக்கிறார்;

சமீன்தார் சுப்பாராவின் கோபத்திற்குப் பயந்து, எங்கேயோ ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறார்! அந்த புகைப்படக்காரர் குருசாமி சில நாள்களுக்குப் பிறகு திரும்பி வரலாம்.

அதற்கிடையே சூலூர் சுப்பாராவ் தூக்கிலிடப்பட்டால், இறந்துபோன அவர் உயிரைத் திரும்பக் கொடுப்பவர் யார்? சொல்லுங்கள் நீதிபதி அவர்களே!

உங்களால் திருப்பித் தர முடியுமா?"

எர்ட்லி நார்ட்டன் - சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் தன் வாத்தத் திறமையின் முகட்டைத் தொட்டார்.

அய்லிங்கு, கியூரிசு இருவரும் அரசுத் தரப்பிற்காக வாதிட்டனர்.

உயர்நீதிமன்றம் - செசன்சு நீதி மன்றத் தீர்ப்பின் மீது - என்ன தீர்ப்பளிக்கப் போகிறது?

தீர்ப்பை - நாடே ஆவலோடு எதிர்பார்த்தது. உயர்நீதிமன்றம் தன் தீர்ப்பை வழங்கியது.

"சூலூர் சுப்பாராவ் குற்றவாளி அல்லர். அவர் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்".

நூறு உருபா நோட்டை சிகரெட் போல சுருட்டிப் பற்ற வைத்துக் கொண்ட சுப்பாராவ் - நீதிபதி முகத்தை நோக்கிப் புகையை ஊதினார் "ப்பூஉ....."

சுப்பாராவ் ஊதிய புகையோடு; நீதியும் உண்மையும் காற்றில் கலந்து கரைந்தன.

★

சுப்பாராவின் தாத்தா பெயர் இலட்சுமி நரசிம்மய்யர். தந்தையார் பெயர் பெரியசாமி அய்யர். சுப்பாராவ் குடும்பத்தில் ஏகப்பட்ட நரசிம்மய்யர்கள்.

முதல் குழந்தை ஆணாக இருந்தால் நரசிம்மன். பெண்ணாக இருந்தால் நரசம்மா. குடும்ப வழக்கம் அப்படி!

பெரியசாமி அய்யரின் முதல் மனைவி மகன் சுப்பாராவ். இரண்டாம் தாரத்து மக்கள் சிறீகண்டய்யர், இராமய்யர், கிருட்டிணய்யர்.

1900 இல் பிறந்த சுப்பாராவ் 1926 இல் முடிவெய்தினார்

26 ஆண்டுகளுக்குள் தான் சுப்பாராவ் வாழ்க்கை, எத்தனை சிக்கல்களுக்கு இடமளித்துவிட்டது!

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆட்சியில் கர்நாடகாவிலிருந்து தமிழ்நாடு வந்த குடும்பம் சுப்பாராவ் குடும்பம். *

கோவை பந்தயச் சாலையில் உள்ள காஸ்மோபாலிட்டன் கிளப் உள்ள இடம் சூலூர் சுப்பாராவ் குடும்பத்தினருக்கு உரியது.

'கந்தாயம் கட்டினால் நிலவுரிமை பெறலாம்'. என ஒரு வித் அன்று இருந்தது. விபரமறிந்த சுப்பாராவ் முன்னோர் - இந்த முறையில் ஏராளமான சொத்தை வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டனர்.

'ஆட்டுக்கும் மாட்டுக்கும் ரெண்டு கொம்பு!

அண்ணா ராவுக்கு முனு கொம்பு!' - என்பது சூலூரில் உலவும் பாட்டு.

அண்ணாராவு என்பவர் அக்காலத்தில் முக்கிய அரசு பதவியில் இருந்தவர். அவர் மூலம் பெருகிய சொத்தே - பின்னாளில் சுப்பாராவு குடும்பத்தாருக்கானது.

இன்றைய கோவை வ.உ.சி. பூங்காவின் பழைய பெயர் காரனேசன் பார்க். 1917 இல் இப்பூங்கா உருவானது. அதுவரை இவ்விடத்தின் பெயர் மான்காடு

இப்பூங்கா உருவாக கோவை மாவட்ட செல்வர்கள் பலரும் வழங்கிய நன்கொடையை. இன்றும் - அங்குள்ள கல்வெட்டில் பார்க்கலாம்.

கோவை மாவட்டத்திலேயே மிக அதிக நன்கொடையை -இப் பூங்காவுக்கு வழங்கியது சூலூர்தான். அதாவது சுப்பாராவின் முன்னோரான லட்சுமி நரசிம்மய்யர்.

கோவை மாவட்டத்திலேயே முதன் முதல் திவான் பகதூர்

பட்டம் பெற்றவர் - குலூர் லட்சுமி நரசிம்மய்யர். இவர் குடும்பத்தார் உருவாக்கியதே குலூர் இராமச்சந்திரன் குளம்

காங்கேயம்பாளையம் முதல் கோவை வரை - திருச்சி சாலையின் இருபுறமும், இக்குடும்பத்திற் உரிமையான சொத்து 600 ஏக்கர். இதில் சுப்பாராவின் பங்காகக் கிடைத்தது 200 ஏக்கர் நிலம்.

குலூர் சுப்பாராவ் இறப்பதற்குள் இந்த 200 ஏக்கர் நிலத்தையும் அவரே விற்றுச் செலவு செய்துவிட்டார்.

ரெயின்போ திரையரங்குக்கு எதிர்ப்புறமாக இன்றுள்ள நெடுஞ்சாலைப் பொதுப் பணித்துறை பராமரிப்புப்பகுதி, குலூர் சுப்பாராவுக்கு உரிமையானது. 30 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள பகுதி இது. இன்று 'ஆரிய வைத்திய சாலை' உள்ள இடத்தில்தான் - சுப்பாராவ் அப்போது குடியிருந்து வந்தார்.

'ஐட்டி பங்களா' எனக் கோவை பந்தயச் சாலையில் (ரேஸ்கோர்சில்) உள்ள வீடு - சுப்பாராவுக்கு உரிய வீடு. சுப்பாராவ் காலத்தில், ஆங்கிலேயே நீதிபதி ஒருவர் அவ்வீட்டில் குடியிருந்தார். 'வீட்டைக் காலி செய்' என நீதிபதியையே அச்சுறுத்தினார் சுப்பாராவ்.

அவினாசியில் இன்றுள்ள சுப்பாராவ் சத்திரம் - குலூர் சுப்பாராவுக்கு உரிய சத்திரம்.

கோவை பந்தயச் சாலையில் இருந்த சுப்பாராவ் வீட்டின் பரப்பு ஏழு ஏக்கர்.

சுப்பாராவ் குலூருக்குள் செல்லும் போது குதிரை சாரட்டில் இருபுறமும் சாட்டையை வீசியபடி செல்வது வழக்கம். வண்டிக்கு இணையாக, வேலையாள் ஒருவர் வேகமாக ஓடி வந்தபடி இருப்பார்.

அப்படிச் செல்லும் போது ஒருநாள், அவரின் சாட்டையடிக்கு குலூர் தேவர் சமூகப் பெரியவர் ஒருவர் ஆளாக நேர்ந்தது.

சேர்மன் கருப்பண்ணத்தேவரிடம் சென்று அவர் முறையிட்டார்: "சுப்பாராவ் சாட்டையால அடிச்சுட்டான்"

கருப்பண்ணத்தேவர் கோபத்துக்கு ஆளாகிவிட்டோம் என்பதைச் சுப்பாராவ் உடனே புரிந்து கொண்டுவிட்டார்.

கருப்பண்ணத்தேவர் - குலூர் யூனியன் போர்டு சேர்மன்;

நீதிக் கட்சித் தலைவர்; செல்வாக்கு மிக்க மக்கள் தலைவர்; தந்தை பெரியாரின் நெருங்கிய நண்பர்.

அவருடைய கோபத்துக்கு ஆளாக நேர்ந்த அதிர்ச்சி சுப்பாராவுக்கு! அதன்பின் சுப்பாராவு சூலாருக்கு வரவே இல்லை. ஒன்றரை ஆண்டிற்குள் இறந்தும் போனார்.

எத்தனையோ இறப்புகளுக்குக் காரணமானவர் சுப்பாராவு. அவர் இறப்புக்கும் காரணம் இருக்கிறது.

சூலார் பெரியோரின் கோபத்திற்கு ஆளானபின் - பாப்பம்பட்டிப் பிரிவின் சின்னத்தோட்டத்தில் தான் சுப்பாராவு வாசம். இன்று செல்வராசா பஞ்சாலையுள்ள பகுதி இது. இதற்குக் கிழக்கே சூலார் வரை உள்ள நிலங்கள் சுப்பாராவுக்குச் சொந்தமானவை.

கண்ணம்பாளையத்தில் - சுப்பாராவின் வழக்கமான கை நீட்டல்- அங்குள்ளோரின் கோபத்திற்கு இவரை ஆளாக்கியது.

சுப்பாராவிடம் எல்லாப் பழக்கங்களும் உண்டு. போதை வகைகள் அனைத்தும் இவருக்கு அத்துபடி. பெண்களுக்காக - எந்த எல்லைக்கும் செல்வது இவர் வழக்கம். இதனால் ஏற்பட்ட கொலைகள் ஏராளம்! எல்லாவற்றிலும் சுப்பாராவுக்கு வலக்கையாக இருந்து செயல்பட்டவர் கோட்டைமேடு கவுசு.

உறவினர் வகையிலும் - இதே காரணங்களால் அவருக்கு எதிரிகள் உருவாயினர். ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் ஒருவரே இப்படி எதிரியானார்.

இரத்தினாபாய் என்னும் நாடக நடிகை தொடர்பாக சுப்பாராவுக்கும் அவர் உடன் பிறந்தாருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறே - கொலையாக முடிந்தது (3)

சுப்பாராவைத் தீர்த்துக்கட்ட ஆட்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். பதினாறு ஏக்கர் நிலம் பரிமாறிக் கொள்வதற்காகக் காத்திருந்தது.

வழக்கம்போல், சின்னத் தோட்டத்தில் தங்கியிருந்த சுப்பாராவு, விருந்து சாப்பிட்ட மயக்கத்தில் மல்லாந்து படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

சுப்பாராவு தோட்டத்திற்குத்தான் சூலாரின் முதல் எண்ணெய் நீர் இறைப்பி (ஆயில் இஞ்சின்) வந்தது.

புதுப்பொருள் வந்ததைக் கொண்டாட வேண்டாமா? கொண்டாடி முடித்துத்தான் இந்த உறக்கம்.

வெளியே காவலுக்கு நான்கடி உயர முள்ள நாய்கள் இரண்டு நின்று கொண்டிருந்தன.

தச்சர் ஒருவர் வண்டிப்பட்டறையைச் செப்பனிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அடியாள் கவுசு, அதனை மேற்பார்வையிட்டபடி நின்று கொண்டிருந்தான்.

சுப்பாராவுக்கு வரப்போகும் அழிவை அறியாமல், எல்லாம் இயல்பாக நடந்து கொண்டிருந்தன.

திட்டமிட்ட ஆட்கள் சின்னத் தோட்டத்தை வந்தடைந்தனர். நஞ்சு தடவிய இறைச்சியை வீசினர். நாய்கள் இரண்டும் சுருண்டன.

அரிவாள் ஒங்கப்பட்டது. தச்சரும் கவுசும் பூமியைத் தழுவிக்கிடந்தனர்.

சுப்பாராவ் படுத்திருந்த கொட்டகையின் கூரை மீது ஏறினர்.

வானத்துக்கு நெஞ்சைக் காட்டியபடி வசதியாகப் படுத்திருந்தார் சுப்பாராவ். நேர் செங்குத்தாக மேலிருந்து வீசப்பட்ட கடப்பாரை சுப்பாராவின் நெஞ்சைத் துளையிட்டு பூமியைத் தொட்டது,

குருதியில் கொட்டகை குளித்தது.

1926இல் - சுப்பாராவின் இருபத்தாறு வயது வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

அடிக்குறிப்பு:

(1) ராண்டார் கை, ஆர். சடகோபாச்சாரியார்
தினமணிக்கதிர் 16. 8. 92

(2) நஞ்சுண்டய்யர் நேர் காணல் 17. 9. 1992

(சுப்பாராவின் ஒன்றுவிட்ட தம்பியான நஞ்சுண்டய்யரோடு
- கோவையில் நேர்காணலில் பங்கேற்றோர் :

சூ.ர. தங்கவேலு, அ.சூ.அ. தூயமணி, சூலூர்

இலட்சுமண அய்யர், செந்தலை ந. கவுதமன்)

(3) துமிலன், புகழ் பெற்ற வழக்குகள், 1966.

மொழிப்போர் குலூர்

மொழிப்போர் வரலாற்றில் 1938 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே குலூருக்குத் தனியிடம் உண்டு.

குலூர் அங்கமுத்து அம்மையாரும், அவரோடு செந்தமிழ்ச் செல்வி, இராசம்மாள் என்ற இரண்டு கைக் குழந்தைகளுடன் சென்றிருந்த மருமகள் குலூர் மீனாட்சி அம்மையாரும் - வேலூர் சிறையில் தண்டனை பெற்ற முதல் "மொழிப்போர் வீராங்கனையர்"

சென்னை இந்து தியாலசிகல் பள்ளி முன் 4.9.1939 ஆம் நாள் குலூர் வீராங்கனையர் இருவரும் மறியலில் ஈடுபட்டனர். ஆறுமாதச் சிறைத் தண்டனை என நீதிமன்றம் அன்றே வேலூர்ச் சிறையில் அடைத்தது.

குலூர் நா. வெங்கடசலம்,

குலூர் "தண்ணிகட்டி" அங்கப்பன் - இவ்விருவரும் 28. 4. 1964ஆம் நாள் இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் ஈடுபட்டு 'மூன்று மாத சிறைத்தண்டனை' பெற்ற குலூர் மொழிப்போர் தியாகிகள்.

★

மொழிப்போர் தொடங்கிய நாளிலிருந்தே - மொழிப்போர் வீரர்களைத் தொடந்து வழங்கிய பெருமை குலூருக்கு உரியது.

1965 மொழிப்போரில் குலூர் பள்ளியில் மாணவர் தலைவராய் நின்று இந்தி எதிர்ப்புப் போரை வழி நடத்தியவர் திரு. க. செகநாதன்.

போராட்டத்தின் முக்கிய பகுதியாக 11.2.1965ஆம் நாள் சோமனூரில் தொடர்வண்டி மறியல் நடந்தது. குலூர் மாணவர்களே இதில் பெரும்பங்கு வகித்தனர். துப்பாக்கிச் சூடு வரை சென்ற மறத்தற்கியலா நிகழ்ச்சி இது.

சோமனூர் தொடர்வண்டி மறியலைக் காரணம் காட்டி செகநாதன் கைது செய்யப்பட்டார்; இருபது நாட்கள் கோவை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

மொழிப்போர் எழுச்சி கோவையில் 1965 சனவரி 25இல் தொடங்கியது. தொடங்கிய நாள் முதல் எல்லாக் கட்டங்களிலும்

குலூர் மாணவர்கள் ஈடுபட்டு, இனவுணர்வுத் தீ அணையாமல் பாதுகாத்தனர்.

குலூர் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் பிப்ரவரி 2ஆம் நாள் நடத்திய ஊர்வலம் - குலூருக்குள் இந்தி எழுத்தே இல்லை என்று ஆக்கியது. அஞ்சலகம், வங்கி என இந்தியைச் சுமந்த பெயர்ப் பலகைகள் எல்லாம் தாரில் குளித்தன.

அடுத்த நாள் - குலூரைச் சுற்றியிருந்த ஊர்களெங்கும் இந்திப் பலகைகள் நொறுங்கி விழுந்தன.

பிப்ரவரி எட்டாம் நாள் குலூர் முழு அடைப்பைச் சந்தித்தது. எல்லாக் கடைகளும் நிறுவனங்களும் மூடப்பட்டிருந்தன. தமிழுக்கு அழிவா? எனக் கனத்த மனத்தோடு முழுச் குலூரும் அமைதி காத்தது.

குலூர் வழியாகச் செல்லும் எல்லாத் தொடர்வண்டிகளும் - இந்தி எழுத்துகளை இழந்து நின்றன.

திருப்பூரில் நடைபெற்ற அஞ்சலக மறியலுக்கு 1965 பிப்ரவரி 10 ஆம் நாள் குலூர் பள்ளி மாணவர்களும் சென்றிருந்தனர்.

காவல்துறை ஆய்வாளர் இருவர் உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி அன்றுதான் நிகழ்ந்தது. காவல்துறை துப்பாக்கிச் சூடும், சிறுவன் இறப்பும் - பொது மக்களிடம் எழுப்பிய ஆத்திரம் இப்படி முடிந்தது.

1965 மொழிப் போராட்டத்தில் - புறநகர்ப் பகுதிகளின் ஓடுங்கிணைப்பு மையமாகச் குலூர் திகழ்ந்தது.

சுற்று வட்டார ஊர்களுக்குச் குலூர் தலைமை தாங்கியது. இந்தி எதிர்ப்புப் போர் குலூரைச் சுற்றியுள்ள - எல்லா ஊர்களையும் எட்டியது.

குலூர் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளியின் அன்றைய மாணவர்கள்:

குலூர் க. செகநாதன்

குலூர் தமிழடியான்

இருகர் சண்முகம்

குலூர் சூ.ம. ஆறுமுகம்

கண்ணம்பாளையம் பழனிச்சாமி

குலூர் தங்கவேல்

முத்துகவுண்டன் புதூர் குருசாமி

மருதாசலம்

பேச்சியன்னன்

வெங்கிடு சுப்பிரமணியம்

முதலியோர் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைச் சூலூரில் வழி நடத்திச்சென்றனர். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் முடிவிற்கு வந்தபின் பொது மக்கள் வழங்கிய நன்கொடையில் சிறிது தொகை எஞ்சியிருந்தது. மாணவர் தல்லவர் பெ.சீனிவாசன் விருதுநகரில் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராகப் போட்டியிடுவதற்கு சூலூர் வழங்கிய அத்தொகையே காப்புத் தொகையாகக் கட்டப்பட்டது.

உலக வரலாற்றிலேயே - மொழிக்காகத் தீக் குளித்தவர்களையும், உயிர் துறந்தவர்களையும் தமிழ்நாடு மட்டுமே கண்டுள்ளது.

கொடுங்கோலன் இருந்தால், புரட்சிக்காரன் தோன்றியே திருவான்.

ஒடுக்குமுறை இருந்தால், உரிமைக்குரல் எழுந்தே தீரும். தங்கள் மொழியின் அழிவைக் காணப் பொறுக்காமல் தங்களையே ஈகம் செய்ய முன் வந்த தமிழ்நாட்டு வீரர்களை - உலகம் அதிர்ச்சியோடு பார்த்தது.

இந்தியாவில் முதன் முதலாக இந்தித் திணிப்பு தமிழ்நாட்டில்தான் நடந்தது. அதனால், இந்தித் திணிப்பை எதிர்க்கும் போரும் இங்கு மட்டுமே எழவேண்டியதாயிற்று.

தமிழ்நாட்டில் 1923 முதல் இந்திப் பிரச்சார சபை இயங்கி வருகிறது. மக்கள் வரிப்பணம் - இந்தி மொழி வளர்ச்சிக்காகக் கோடிக் கணக்கில் வாரி இறைக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் ஆறு.

(1) தமிழ்நாடு	(4) கருநாடகம்
(2) கேரளம்	(5) மேற்குவங்கம்
(3) ஆந்திரம்	(6) அசாம்

இவற்றில் - இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாகவோ, விருப்பப் பாடமாகவோ ஏற்காத மாநிலம் தமிழ்நாடு மட்டுமே!

கேரளாவிலும், ஆந்திராவிலும் - இந்தி கட்டாயப்பாடம்!

கருநாடகத்திலும், அசாமிலும் இந்தி விருப்பப் பாடம்!

பள்ளிப் பாடத்தில் மட்டும் தமிழ்நாடு இந்தியை ஏற்கவில்லை.

நர்சரிப் பள்ளி, மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளி, கேந்திரிய வித்தியாலாயா எனப் புதுப்புது வேடங்களில் - வேகமாக இந்தி இப்போது தமிழ்நாட்டில் நுழைந்து வருகிறது.

'ஹிந்தி படிச்சா வேலை ஷ்யூர்' என்பது போல இளைய தலைமுறை போதையூட்டப் படுகிறது.

மொழிப் போரின் தியாக வரலாற்றை அறிந்து கொண்டால், எட்டப்பர் எண்ணிக்கை இங்கே உருவாகாது.

முண்டது மொழிப் போர்

'இந்திய மொழிகள் அனைத்தும் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும்' என 1963 ஏப்ரல் 26 ஆம் நாள் சென்னை அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தில் அறிஞர் அண்ணா முழங்கினார். அனைத்து மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகள் ஆகும் வரை ஆட்சிமொழியாக ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்திப் பேசினார்.

'இந்தியைப் பயன்படுத்தியே தீரவேண்டும்' என 1963 ஏப்ரல் 13இல் ஆட்சி மொழிச் சட்ட வரைவு மக்களவையில் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆங்கிலத்தின் நிலை அய்யத்திற்கு இடமானது!

'தமிழைக் காப்பாற்ற ஏதாவது செய்யுங்கள்' என்று தமிழக முதலமைச்சர் மீ. பக்தவச்சலத்திடம் சென்னை தியாகராயநகர் தொடர் வண்டி நிலையத்தில் மன்றாடிய திருச்சி சின்னச்சாமி காவலர்களால் பிடித்துத் தள்ளப்பட்டார். 1964 சனவரி 25ஆம் நாள் திருச்சி தொடர்வண்டி நிலையத்தின் முன் 'இந்தி ஒழிக! தமிழ் வாழ்க!' என முழக்கமிட்டபடியே தீக்குளித்து உயிர் துறந்தார் திருச்சி சின்னச்சாமி.

உலகவரலாற்றிலேயே மொழிக்காகத் தீக்குளித்து உயிர்துறந்த முதல் மனிதர் திருச்சி சின்னச்சாமி.

வியட்நாமிய விடுதலைக்காக புத்த துறவியர் தீக்குளித்த செய்தியறிந்த சின்னச்சாமி - தமிழ் மொழி விடுதலைக்காகத் தாம் தீக்குளிப்பதெனத் தீர்மானித்தார்.

திருச்சி சின்னச்சாமி எழுப்பிய தீ, ஓராண்டு கழித்துத் தமிழ்நாடு முழுதும் பரவியது.

இந்தி எதிர்ப்பில் கோவை

1964 சூலை 5ஆம் நாள் அரசியல் சட்டப்பிரிவை எரிக்கும் போராட்டம் கோவை மாவட்டத்தில் 10 இடங்களில் நடைபெற்றது.

சட்டம் எரித்தோர்	பெற்ற தண்டனை
உடுமலை நாராயணன்	3 மாதங்கள்
கோவை மு. இராமநாதன்	6 மாதங்கள்
பொள்ளாச்சி சுப்பிரமணியம்	6 மாதங்கள்
திருப்பூர் முருகேசு	4 மாதங்கள்
தாராபுரம் மாரிமுத்து	4 மாதங்கள்
அவினாசி பெருமாள்	4 மாதங்கள்
ஈரோடு முத்து	3 மாதங்கள்
பவானி தாவூது	3 மாதங்கள்
கோபி இராமராசு	3 மாதங்கள்
குன்னூர் கணபதி	3 மாதங்கள்

கோவை - மாணவர் போர்

தமிழ் நாடு முழுதும் 1965ஆம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போரை மாணவர் தலைவர்களே வழி நடத்த முன் வந்தனர். மாணவர் எழுச்சி மக்கள் எழுச்சியாய் வேகம் பெற்றது.

ஆ. துரைக்கண்ணு (அரசு கலைக் கல்லூரி)

அ. இளங்கீரன், பொய்யாமொழி (பேரூர் தமிழ்க் கல்லூரி)

உலகநாதன் (பொறியியற் கல்லூரி)

திருஞானம் (பூ.சா.கோ. கலைக் கல்லூரி)

கான் (வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்)

பழனிச்சாமி (அரசு பல் தொழிற் கல்லூரி)

கோவை இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை வழி நடத்திச் சென்ற மாணவர் தலைவர்கள் இவர்கள்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் - 1938 இலிருந்தே முன்னணியில் நிற்பது கோவை.

இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் முதன்முதலாகக் கைதானவர் - பல்லடம் பொன்னுசாமி. கோவை மாவட்டம் பல்லடத்தைச் சேர்ந்த இவர், அன்றைய முதலமைச்சர் இராசகோபாலாச்சாரியார் வீட்டின்முன் உண்ணாநோன்பு தொடங்கினார். இருநாள் கழித்துக் கைது செய்யப்பட்டார். ஆறுவாரச் சிறைத் தண்டனை பெற்றார். 1938 சூன் மாத நிகழ்ச்சி இது!

சூலூர் வீராங்கனையர் மீனாட்சி அம்மையார், அங்கமுத்து அம்மையார் இருவரும் சென்னை சென்று மறியல் செய்ததும் அதே 1938ஆம் ஆண்டுதான்.

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் போது 1942 ஆகஸ்டில் ஏற்பட்ட எழுச்சியை 1965 இல் தமிழ்நாடு மறுபடியும் பார்த்தது.

வெள்ளையனே வெளியேறு - 1942இன் முழக்கம்

இந்தியே வெளியேறு - 1965இன் முழக்கம்

9. 2. 1965 முதல் ஒரு வாரத்திற்குப் பேருந்து ஓடாது என அரசே அறிவிக்குமளவு போராட்ட எழுச்சி மேலோங்கி நின்றது.

10. 2. 1965 முதல் ஐந்து நாட்கள் தொடர்வண்டிகள் தமிழ்நாட்டின் பலபகுதிகளில் ஓடவில்லை.

10. 2. 1965 முதல் 2. 3. 1965 வரை அரசு விரைவுப் பேருந்துகள் அனைத்தும் ஓடாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன.

1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் எழுபது பேர் இறந்தனர் என அதிகாரபூர்வமாக அரசு அறிவித்தது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இறந்தோர் எண்ணிக்கை அய்யூறைத் தாண்டும் என்பதைப் பத்திரிக்கைச் செய்திகள் ஒங்கி முழங்கின.

5,000 பேருக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டனர். பதினாறு வயது கூட ஆகாத இளைஞர்கள் எண்ணிக்கை மட்டும் இதில் 2,000க்கு மேல்!

மாணவர்கள் எழுப்பிய இந்தி எதிர்ப்புத் தீ 1965 சனவரி 25இல் மதுரையில் பற்றியது. மாணவர் தலைவர்கள் கா. காளிமுத்து, நா. காமராசன் - இருவரும் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்ட 17ஆவது பிரிவைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர்; கைதாயினர்!

அதே சனவரி 25 ஆம் நாள் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி விடுதியில் காலையில் இசைத்தட்டு ஒலித்தது. இசைத்தட்டு ஒலித்தால் 'வேலை நிறுத்தம்' என்பது பச்சையப்பன் கல்லூரி நடைமுறை.

முப்பது அடி உயர இந்தி அரக்கிக் கொடும்பாவி இழுத்துச் செல்லப்பட, சென்னையின் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களும் இணைந்து கொள்ள - பல்லாயிரம் பேர் நடுவே அண்ணாசாலையில் (அன்றைய மவுண்ட் ரோட்டில்) இந்தி அரக்கி எரிந்தாள்.

அதே நாளில் கோவையில் ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் - 'இந்தி ஒழிக! தமிழ் வாழ்க!' என முழக்கமிட்டபடி 'இந்தி அரக்கி' யை இழுத்துக் கொண்டு வந்தனர்.

'இந்திப் பேயைக் கடிப்பேன்' என்னும் அட்டையைக் கழுத்தில் தொங்கவிட்டபடி நாய் ஒன்றும் ஊர்வலத்தில் வந்தது. அவினாசி சாலை, பெரிய கடைத்தெரு, ஒப்பணக்காரவீதி வழியாக சென்ற ஊர்வல முடிவில் இந்தி அரக்கி சாம்பலாக்கப்பட்டாள்.

மதுரை மாணவர்கள் காலிகளால் தாக்கப்பட்ட செய்தி, இரவு 8 மணிக்குக் கோவை மாணவர்களை எட்டியது. உடனே மாவட்டக் காங்கிரசு கட்சி அலுவலகத்தை மாணவர்கள் முற்றுகையிட்டனர்.

'முதலமைச்சர் பதவி விலகவேண்டும்' எனக் கோவை மாணவர்கள் முழங்கினர். அப்போது தமிழக முதலமைச்சர் மீ. பக்தவச்சலம். தமிழ்நாட்டில் இப்படியொரு முழக்கத்தை கோவை தான் முதன் முதலாக எழுப்பியது.

மதுரை மாணவர் இருவர் இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தில் இறந்த செய்தி அடுத்து வந்தது. கோவை மாணவர்கள் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் 27. 1. 1965 ஆம் நாள் அமைதி ஊர்வலமாகச் சென்றனர். சிதம்பரம் பூங்காவில் நடந்த கூட்டத்தில் கோபத்தாலும், துயரத்தாலும் மாணவர்கள் குமுறினர்.

மாணவர் குழறல் கூடுவதைக் கண்டு அரசு அஞ்சியது. கோவைக் கல்லூரிகள் அனைத்தும் சனவரி 28 முதல் காலவரம்பின்றி மூடப்பட்டன.

விடுதி மூடப்பட்ட நிலையிலும், கோவை மாணவர்கள் ஊக்கம்

சூறையாமல் போராட்டத் திட்டங்களை வகுத்தபடி இருந்தனர்.

1965 பிப்ரவரி 'ஆம் நாள், கோவை மாவட்டம் முழுவதும் கடையடைப்பு செய்யுமாறு, மாணவர்கள் - பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து சென்று - நேரடியாக வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

8.2.1965 ஆம் நாள் கோவை வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. நீதி மன்றங்கள், திரையரங்கங்கள், வணிக நிறுவனங்கள் என அனைத்தும் செயலிழந்து நின்றன. கோவை நகரம் ஆள் நடமாட்டமின்றிக் காட்சியளித்த நாள் அது.

இதற்கிடையே, தொடர்வண்டி ஒன்று மட்டும் கோவையின் அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு ஊளையிட்டபடி வந்தது. அதனைக் கண்ட மாணவர்கள் கோவை காளீசுவரா பஞ்சாலை அருகே தொடர்வண்டியை மறிக்க முற்பட்டனர்.

இந்தித் திணிப்பிற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்க - மாணவ மாணவியர் தத்தம் கல்லூரிக்கு முன் நடத்திய பன்னிரண்டு மணி நேர உண்ணாநோன்பும் அதே நாளில் கோவையில் நடந்தது. பேரூர் தமிழ்க் கல்லூரியில் பத்து மாணவியர் உண்ணா நோன்பு இருந்து மயங்கி விழுந்தனர்.

பிப்பிரவரி 11ஆம் நாள் தமிழ்நாடு முழுதும் தொடர்வண்டிகள் மறிக்கப்பட்டன; நிலையங்கள் சூறையாடப்பட்டன; பெட்டிகள் கொளுத்தப்பட்டன; தண்டவாளங்கள் தகர்க்கப்பட்டன; பாலங்கள் நாசமாக்கப்பட்டன.

கோவை சோமசுந்தரா பஞ்சாலை அருகே தண்டவாளங்கள் அகற்றப்பட்டன; அடையாள விளக்குகள் உடைக்கப்பட்டன; கோவை தொடர்வண்டி நிலையக் கதவுகள் கொளுத்தப்பட்டன.

மாணவர்கள் மீது காவல்துறை நடத்திய தடியடியில் ஏராளமானோர் காயமுற்றனர். 250க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் அன்றைய நிகழ்ச்சியால் கைது செய்யப்பட்டனர்.

கோவை டவுன்ஆல் என்.எச். சாலையில் கூடியிருந்த மாணவர் கூட்டத்தைக் கலைக்க, காவலர்கள் தடியடியில் இறங்கினர். கலைந்து செல்ல மறுத்த மாணவர்கள் கல்விச்சில் இறங்கினர்.

காவலர்கள் துப்பாக்கியால் சுடத் தொடங்கினர். மாணவர்கள் பலர் காயங்களோடு உயிர் தப்பினர்.

கோவை மாவட்டம் முழுவதுமே இயல்பு நிலைமை சீர் கெட்டுவிட்டதாகக் காவல்துறை அறிவித்தது.

‘எந்த நேரத்தில் என்ன செய்வார்களோ’ எனக் காவல்துறை கலங்கி நின்றது.

கேரளக் காவல்துறையினர் கோவையில் குவிக்கப்பட்டனர். ‘நாயிண்ட மோனே’ என அலறியபடி தமிழ் மாணவர்களை அவர்கள் குதறத் தொடங்கினர்.

மதுக்கரையிலிருந்தும் உதகை, வெலிங்டனிலிருந்தும் வந்த இரானுவப் பிரிவுகள் கோவையை வலம் வந்தபடி இருந்தன.

பள்ளித் தேர்வுகளும், பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளும் தள்ளி வைக்கப்பட்டன.

‘ஆங்கிலமும் அந்நிய மொழிதான்! ஆங்கிலத்தைப் படிக்க முடியுமென்றால் இந்தியை ஏன் படிக்கக் கூடாது?’

‘ஆங்கிலேயருக்கு அடிமையாக இருந்தாய். இனி, இந்திக்காரருக்கு ஏன் அடிமையாக இருக்கக் கூடாது’ என்பதையே சிலர் இப்படிக் கேட்டனர்.

எல்லாக் காலத்திலும் ஏதாவது ஒருவருக்கு அடிமையாக இருந்து விடுவோம் என முடிவெடுத்தவர்கள், இந்தித் திணிப்பு பற்றி வாய் திறக்காமல் இருந்தார்கள்.

இந்திய வெறியர் பால்ராசுமதோக் இன்னொன்றையும் கூறினார்.

சனசங்க (இன்றைய பாரதிய சனதா) கட்சியைச் சேர்ந்த பால்ராசுமதோக்கு 21. 2. 1965ஆம் நாள் தில்லியில் இப்படிப் பேசினார்!

“காமராசரை உடனே கைது செய்ய வேண்டும்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை

அவாதான் மறைமுகமாகத் தூண்டிவிடுகிறார்”

தமிழ்நாடு எரிந்துகொண்டிருக்கும் நிலையிலும் - இந்தி வெறியர்கள் மிரட்டலாகவே பேசினர்.

‘அடிமையாக இரு. இல்லையேல், அழிந்து போ!’ துப்பாக்கியும், இரானுவமும் துணையிருக்கும் நம்பிக்கையில், அவர்கள் குர்லில் ஆணவம் ஒங்கி நின்றது.

தில்லியில் நடந்த காங்கிரசு செயற்குழுக் கூட்டம் ஆட்சி மொழிச்சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமா என விவாதித்தது.

'வேண்டாம்' என மொரார்சிதேசாய், செகசீவன்ராம், மோகன்லால் - சுகாதியா முதலியோர் வாதிட்டனர்.

'வேண்டும்' என இந்திராகாந்தி, பிசுபட்நாயக்கு, எசு.கே. பட்டில் முதலியோர் பேசினர்.

பி.சி. சென் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார்

"இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும் வரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும்"

மொழிச் சிக்கலைப் பேசுவதற்காக முதலமைச்சர்கள் மாநாடு தில்லியில் கூடியது. பி.சி. சென்னின் திருத்தம் விவாதிக்கப்பட்டது.

'சனசங்கம்' என்னும் இந்து மதவெறி இயக்கமும் வேறு சில இந்தி மொழிவெறி அமைப்புகளும் 'ஆட்சி மொழிச்சட்டம் திருத்தப்படக் கூடாது' என இயக்கம் நடத்தி அரசை நெருக்கின.

'தமிழக மாணவர்களுக்குத் தலைவணங்கி விடாதே' என அரசை அச்சுறுத்தின.

'நேருவின் உறுதிமொழி காப்பாற்றப்படும்' என்னும் வேகாத சோறே - தமிழகப் பசிக்குத் தரப்பட்டது.

அரசின் உறுதிமொழி நாடகத்தை மாணவர்கள் ஏற்கவில்லை.

இருப்பினும், போராட்ட எழுச்சி - கட்டு மீறிச் செல்வதும் அவர்களுக்குக் கவலையளித்தது.

தில்லி அரசின் செயலற்ற தன்மையைக் கண்டித்து, தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் சிலர் தீக்குளித்தனர்.

மார்ச்சு 2 ஆம் நாள் கோவை தொழில் நுட்பக் கல்லூரி மாணவர் தண்டபாணி (வயது 19) நஞ்சுண்டு இறந்தார். இந்தித் திணிப்பைத் தாங்க முடியாமல் சாவைத் தழுவுவதாக அவர் எழுதிய கடிதம், சட்டைப் பையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

பூளைமேடு தண்டபாணி

கோவை மாவட்டம் தொண்டாமுத்தூரை அடுத்த குளத்துப்பாளையம் - தண்டபாணியின் ஊர். மாரியப்பச்

செட்டியார், மாரியம்மாள் இருவரின் இளைய மகன். கோவை பூளைமேட்டில் படித்துக் கொண்டிருந்தவர்.

மாட்டுச் செக்கு வைத்துத் தந்தை பிழைப்பு நடத்தி வந்தார்

தண்டபாணி பிறந்த 1944 முதல்-மகன் மூலமாக வறுமை மாறும் என பெற்றோர் கனவு கண்டு வந்தனர்.

கோவை பூளைமேடு பூ.சா. கோ. பொறியியல் கல்லூரியில் தண்டபாணி சேர்ந்தார். வாழ்வில் ஒளி பிறந்து விட்டதாகக் குடும்பத்தினர் மகிழ்ந்தனர்.

1965 இந்திப் போராட்டத்தின் உச்சக்கட்ட நிகழ்ச்சிகள் - தண்டபாணியை வருத்தின. வரிசையாய் இளைஞர்கள் தீக்குளித்தும் நஞ்சுண்டும் இறந்த செய்திகள் அவரை வாட்டின.

தடியாலும் துப்பாக்கிச் சூட்டாலும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் கொடுமைக்கு ஆளான செய்திகளைக் கேட்டுத் தண்டபாணி துடித்தார்.

‘என் தமிழுக்கு வாழ்வில்லையா’ என அடிக்கடி ஏங்கினார்.

‘உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு’ எனத் தொடங்கும் கடிதமொன்றை எழுதி வைத்த தண்டபாணி 1965 மார்ச்சு 2 ஆம் நாள் நஞ்சுண்ட நிலையில் அறையிலேயே மயங்கிக் கிடந்தார். மருத்துவமனையில் உயிர் பிரிந்தது.

தண்டபாணி குடும்பத்திற்காக மாணவர்கள் பத்தாயிரம் உருபா நிதி திரட்டி அளித்தனர்.

‘தன் இறப்பின் காரணத்தை எண்ணும் போதாவது, தமிழினம் எழுச்சி பெறாதா’ என்ற தண்டபாணியின் நம்பிக்கை நமக்கு முன் எழுந்து நிற்கிறது.

சத்தியமங்கலம் முத்து

சத்தியமங்கலத்தை அடுத்த குமாரபாளையத்தில் 1934இல் பிறந்தவர் முத்து. அய்ந்தாம் வகுப்பு வரை தான் படிப்பு.

இரும்புப் பட்டறை ஒன்றில் வேலை!

இந்தி எதிர்ப்புப் போர் 1965இல் தொடங்கியதிலிருந்து - அன்றாடச் செய்திகள் முத்துவை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கின

‘அழிவை உண்டாக்குபவனை அழி

நீ ஏன் அழிகிறாய்!’ பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கேட்ட வரிகள் முத்துவை எட்டவில்லை.

“சாகச் செய்வானைச் சாகச் செய்யாமல்

சாகின்றாய் தமிழா” எனப் பாரதிதாசன் எச்சரித்திருந்தும், கொந்தளிப்பில் ஆழ்ந்த முத்துவின் மனம், தன்னை அழித்துக் கொள்ளத் துணிந்தது

1965 பிப்ரவரி 11ஆம் நாள் சத்தியமங்கலத்தை அடுத்த அரங்கசமுத்திரத்தில் - தன் உடல் மீது பெட்ரோலை ஊற்றிக் கொண்டார் முத்து.

‘தமிழ் வாழ்க இந்தி ஒழிக’ என முழங்கியவாறே எரிந்து விழுந்தார்.

‘நான் விழுவதன் மூலம், என் இனம் எழும்’ என்று முத்து நம்பினார்.

மொழிப்போர் வரலாற்றில் முத்துவின் பெயர் அழியா இடம் பெற்றுவிட்டது.

கோவை மாவட்டத்தில் 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது - நடந்த மறக்க இயலாத நிகழ்ச்சிகள் சில அழியா நினைவுகளாய் இன்றும் உலவுகின்றன. திருப்பூர் காவல் துறையினர் எரிப்பும் கோவை ‘நாஸ்’ திரையரங்க எரிப்பும் - அவற்றில் முகாமையானவை:

திருப்பூர் காவல்துறையினர் எரிப்பு

திருப்பூர் வட்டார மாணவர்கள் 500க்கு மேற்பட்டோர் 1965 பிப்ரவரி 10ஆம் நாள் அஞ்சலக மறியலுக்காக ஊர்வலமாய் வந்து கொண்டிருந்தனர். சூலூர் மாணவர்களும் ஊர்வலத்தில் இருந்தனர்.

காலை 10 மணிக்குப் பூக்கடைச் சந்தில் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தது.

காவலர்கள் ஊர்வலத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினர். கலைந்து செல்ல மறுத்த மாணவர்களைத் தடியால் வெறித்தனமாகத் தாக்கியது காவல்துறை.

மாணவர்களோடு பொதுமக்களும் சேர்ந்து கொண்டு, காவலர்களை நோக்கிக் கல்வீச முற்பட்டனர்.

ஆத்திரப்பட்ட காவலர் ஒருவர் நிதானமின்றித் துப்பாக்கியால் சுட்டார். சுட்ட வேகத்தில் பதின்மூன்றுவயது சிறுவன் ஒருவன் பலியானான். இறந்த சிறுவன், செல்வாக்குள்ள காங்கிரசு பிரமுகர் ஒருவரின் மகன்.

ஆத்திரத்தில் மக்கள் கூட்டம் அலையெனத் திரண்டது. அஞ்சல் நிலையத்தைச் சூறையாடித் தீ வைத்துக் கொளுத்தியது.

துப்பாக்கி பிடித்த காவலர்களின் கை சும்மா இருக்க மறுத்தது. சரமாரியாக சுடத் தொடங்கினார்கள்.

இரண்டு மூன்று பிரிவாகக் கலைந்து ஓடியது கூட்டம். கூட்டத்தின் ஒரு பிரிவு - கம்பங்களைச் சாய்த்தது; தொடர்வண்டி நிலையத்தின் உள்ளே சென்று தண்டவாளங்களைப் பெயர்த்தெறிந்தது; சரக்கு நிலையத்திற்குத் தீ வைத்தது.

இன்னொரு பிரிவினர் - காவல் நிலையத்தைக் கைப்பற்றினர்; சூறையாடித் தீ வைத்துக் கொளுத்தினர்; நிலையத்திற்கு எதிரே இருந்த மின்மாற்றி (டிரான்ஸ் பார்மர்)களை நாசமாக்கினர்; காவல் நிலையத்தை அடுத்து வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தையும் குறிவைத்தனர்.

காவலர்களின் துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டதும் - மக்களின் கோபம் உச்சத்திற்குச் சென்றது.

துப்பாக்கிச் சூட்டில் பலியாகிப் பத்துக்கு மேற்பட்டோர் இறந்து கிடந்தனர் (நான்கு பேர் மட்டும் இறந்ததாக அரசு அதிகார பூர்வமாக அறிவித்தது)

கோபம் கொண்ட கூட்டத்தின் கையில் எதிர்பாராத நிலையில் இருவர் சிக்கிக் கொண்டனர்.

திருப்பூர் நகரக் காவல்துறை துணை ஆய்வாளர் என்.கே. வெங்கடேசன் ஒருவர்!

ஊத்துக்குளி காவல்துறை துணை ஆய்வாளர் எம். இராமசாமி மற்றொருவர்!

கூட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சி, இந்தக் காவல்துறை அதிகாரிகள்

இருவரும் ஓடத் தொடங்கினர். இவர்களுடன் இருந்த காவலர்கள் இவர்களை விட்டுவிட்டுத் தப்பி ஓடிவிட்டனர்.

காவல்துறை ஆய்வாளர்கள் இருவரும் அருகிலிருந்த பஞ்சாலைக்குள் ஓடி ஒளிந்து கொண்டனர்.

பூட்டிய கதவுகளை உடைத்து, இருவரையும் இழுத்து வந்து வெளியே போட்ட மக்கள் கூட்டம் - கைகால்களைக் கட்டித் தெருவில் உருட்டியது.

அருகில் கிடந்த கைவண்டியொன்று, கட்டப்பட்டுக் கிடந்த காவல்துறையினர் உடல் மீது ஏறி இறங்கியது.

'தமிழுக்கு எதிரி தமிழனா? தமிழ் வாழ்க என்றால் துப்பாக்கியைத் தூக்குவதா? பத்துபேரைக் கொன்னுட்டீங்களே, பாவிகளா!'

ஆத்திரம் குறையாத மக்கள் கூட்டம், நகங்கிக் கிடந்த காவலர் உடல் மீது பெட்ரோலை ஊற்றியது.

மக்களின் கோபத் தீ - காவலர் உடலில் நெருப்பாய்ப் பற்றியது.

காவலர் உடல்கள் கருகிக் கிடந்தன. சினம் அடங்கிய நிலையில்-தங்கள் செயலின் கடுமையைக் கூட்டம் உணர்ந்தது.

எவரும் விரட்டவில்லை! இருந்தாலும் அச்சத்தால் ஓடினார்கள். சிலர் ஊரைவிட்டே ஓடினார்கள்.

காவலர் உடல்கள் கருகிக்கிடந்ததால் ஊரே மயானம் ஆனது. ஆள்நடமாட்டம் அறவே நின்று போனது.

இராணுவம் வந்திறங்கியது. திருப்பூர் நகரத்தின் கட்டுப்பாட்டை இராணுவம் கையில் எடுத்துக் கொண்டது.

அறிவிக்கப்படாத ஊரடங்குச் சட்டத்தால் திருப்பூர் திணறியது. நான்கைந்து நாள்சுளான பின்பும், வீட்டை விட்டு வெளியே வர மக்கள் அஞ்சினர்.

தமிழைக் காப்பாற்ற போராடியோர் வீடுகளைச், சட்டத்தைக் காப்பாற்றுவோர் சலித்தெடுத்தனர். அடுத்தடுத்து பலரும் கைதான நிலையில், 'அடுத்தது நாமா?' என ஒவ்வொருவரும் கலங்கி நின்றனர்.

காவல்துறை அதிகாரி ஒருவரின் பத்தாவது படிக்கும் மகனும் - கைதானவர்களில் ஒருவர். அந்த இளைஞருக்கு முன்றாண்டு

கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தண்டனை பெற்றோர் பட்டியல் காவல்துறையால் வாசிக்கப்பட்டது.

காவலர் தாக்குதலில், பத்துக்கு மேற்பட்டோர் இறந்ததாகவும் இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்டோர் காயமுற்றதாகவும் செய்திகள் உறுதி செய்தன.

‘உயிரை இழந்தோம்! தடியடி பட்டோம்! - காயத்தால் கதறினோம்! சிறைக்குள் வாடினோம்’. ‘தமிழைக் காக்க தரப்பட்ட விலை’ என ஆறுதல் அடைந்தனர் திருப்பூர் மக்கள்.

ஆதிக்க இந்தியின் திணிப்பு நீங்கும்! செந்தமிழ் மொழியின் சிறப்பு ஒங்கும்! கண்களில் கவலை கூடுகட்ட, விடியலின் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது திருப்பூர்.

1965 பிப்ரவரி 10 - திருப்பூர் வரலாறு மறக்க இயலாத நாள்!
கோவை நாஸ் திரையரங்க எரிப்பு

திருப்பூர் சந்தித்த அதே 10.2.1965 ஆம் நாளைக் கோவை நகரம் வேறு வகையாகச் சந்தித்தது.

அஞ்சலக மறியலுக்காக அமைதியாக வந்து கொண்டிருந்தனர் கோவை மாணவர்கள். அப்போது காலை பத்து மணி!

முதலாவது அணி மறியலுக்குப் புறப்பட்டது. மாணவர் தலைவர் ஆ. துரைக்கண்ணு தலைமை தாங்கினார்.

கோவை அஞ்சலகக் காவல் பொறுப்பைக் கருநாடக மாநிலக் காவல் துறை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது.

தமிழ் வாழ்க என்னும் முழக்கம், காய்ச்சிய ஈயமாய் அவர்கள் காதில் புகுந்தது. தடிகள் சுழன்றன. அடிபட்ட மாணவர்கள் அலறி விழுந்தனர். அலறலில் மகிழ்ந்த கருநா(ட)கக் காவலர்கள் - தமிழர்கள் இரத்தம் தெருவெங்கும் சிதற வைத்தனர்.

கையில் சிக்கிய மாணவர்களை நிருவாணமாக்கித் துரத்தியது காவல்துறை. படுகாயமடைந்த மாணவர் நால்வர் உயிருக்குப் போராடினர்.

பத்துக்கு மேற்பட்டோர் கோவை அரசு மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

செய்தி பரவ, சினத் தீ பரவியது. கோபம் கொண்ட மாணவர் கூட்டமும், மக்கள் கூட்டமும் மாலை ஆறு மணிக்கு உக்கடத்தில் ஒன்று திரண்டது.

‘இந்தியை எதிர்த்து இரத்தம் சிந்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.
இந்தித் திரைப்படம்

இன்னொரு பக்கம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்’.

கூட்டத்தை எட்டிய செய்தி கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது.

கோவை ‘நாஸ் திரையரங்கில்’ ‘ஆயாதூபான்’ (புயல் வருகிறது) என்னும் திரைப்படம் அப்போது ஒடிக் கொண்டிருந்தது.

செய்தியறிந்த கூட்டத்தினர் சிலிர்த்தெழுத்தனர். “கொள்கைக் கோவையைக் கோமாளிக் கோவையாக்கப் பார்க்கிறார்களா?”

‘புயல் வருகிறது’ (ஆயாதூபான்) இந்திப் படம் திரையரங்கில் ஒடிக் கொண்டிருந்தது. புயல் வந்தே விட்டது. புயல் வேகத்தில் கூட்டத்தினர் திரையரங்கினுள் புகுந்தனர்.

திரையரங்கத்திலிருந்தோர் சிதறி ஒடினர். திரை கிழிந்து தொங்கியது. உள்ளே இருந்த பொருள்களின் மீது நெருப்பு பரவியது.

செய்தி கிடைத்த காவல்துறை வெறியோடு வந்து இறங்கியது.

காவல் துறையால் திரையரங்கம் முற்றுகையிடப்பட்டது. துப்பாக்கிச் சத்தம் தொடர்ந்து ஒலித்தது.

குண்டுக்கு இரையான உடல்கள் உருக்குலைந்து விழுந்தன. ‘நாலு பேரைக் கொன்னுட்டங்களே’ எனக் கதறலும் கண்ணீருமாய் வீதியே அலறியது.

வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பத்தாம் வகுப்பு மாணவர் ஒருவரும், சரோசினி என்னும் முப்பது வயது பெண்ணும்-பிணமாய்க் கிடந்தனர்.

‘உயிரோடு வீடு போகப் போவதில்லை’ என்று தீர்மானித்துக் கொண்ட கூட்டம்’ வந்தது வரட்டும் எனப் புயலாகப் புறப்பட்டது.

அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி - நெருப்பில் குளித்தது. அருகிலிருந்த சேட்டுகடை ஒன்றும் தீயில் வெந்தது. தமிழன் தலையை மொட்டையடிக்க வந்தீங்களாடா? எனக் கூட்டம் உறுமியது. அன்றிரவு கோவை இராசவீதி புகையால்

வளைக்கப்பட்டுக் கருதி: கொண்டிருந்தது.

கோவை வட்டாட்சியர் அலுவலகமும், கோவைத் தொடர்வண்டி நிலையமும் கல்வீச்சுக்கு இரையாயின.

பேருந்துகள், கார்கள், ஆட்டோ ரிக்சாக்கள் சேதமுற்று வீதியோரம் நின்றன.

‘பலி வரங்கியவர்களைப் பழிவாங்குவோம்’ என்று கோபம் கொண்ட கூட்டத்தினர் நகரை வலம் வந்தபடி இருந்தனர்.

காவல்துறை, இராணுவம், பிறமாநிலக் காவலர்கள் எனக் கோவை சுற்றி வளைக்கப்பட்டது.

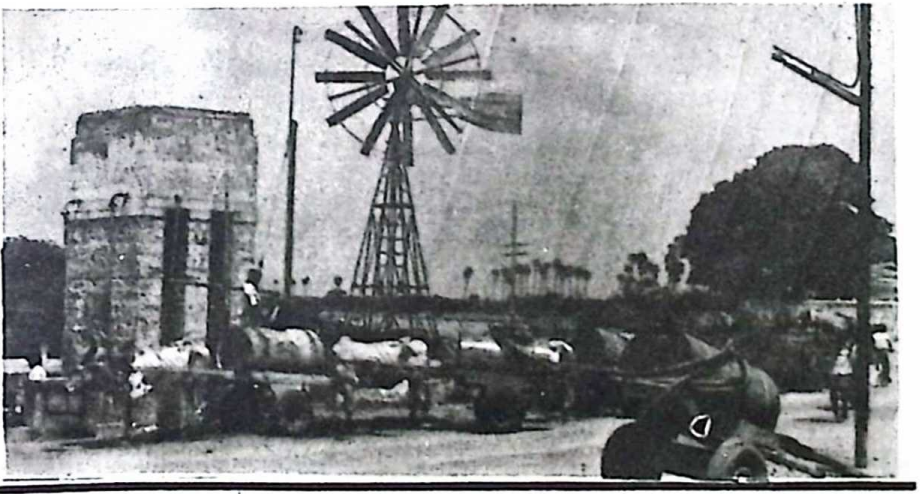
800 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். சே.அ. இராசமாணிக்கம், மு. இராமநாதன் முதலிய கோவைப் பெருமக்கள் கைதாயினர்.

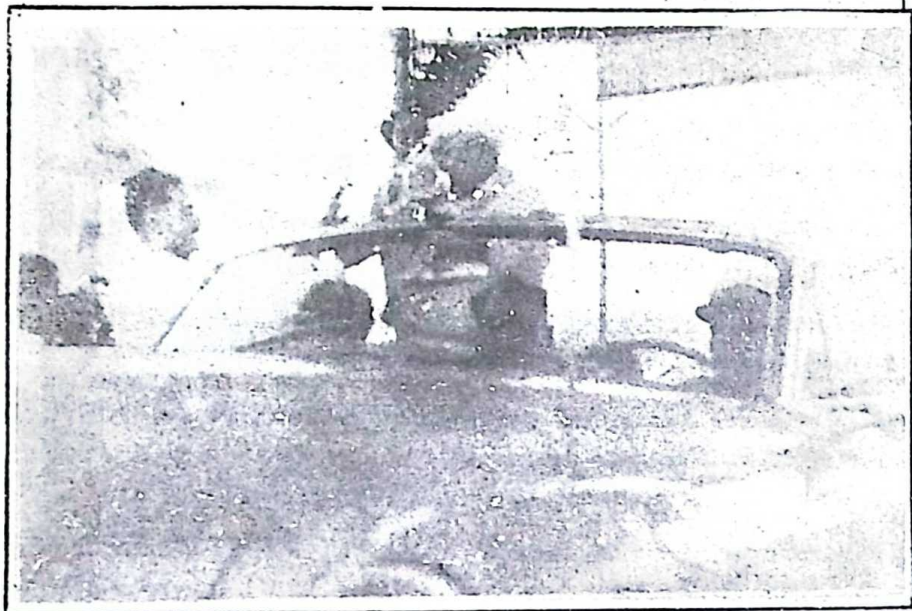
தமிழுக்கு உயிருட்ட, தங்கள் உயிரைப் பறிகொடுத்தவர்களை எண்ணி - கோவை நகரம் சோகத்தால் கதறியது.

இந்தித் திணிப்பை எதிர்க்கப் புறப்பட்டோர், தோட்டாக்கள் திணிக்கப்பட்ட உயிரற்ற உடல்களாய்க் கிடந்தனர்.

‘எங்கள் தமிழ்! எங்கள் உயிர்! எங்கள் தியாகம்! எங்கே விடியல்?’

தமிழுக்காகத் தங்களை இழந்தோரின் அவல ஒலி, இன்னும் கோவை மாநகரை வலம் வந்தபடி உள்ளது. சூலாரையும் தான்!

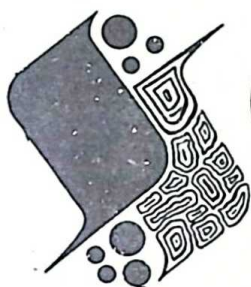

குலூர் நேரு வருகை

குலூர் வி.பி.சிங், இராம்விலாசபாசுவான் வருகை

உரமும் உரை வாழ வைப்போம்

குலூரின் மாபெரும் சொத்து ஏரியும் குளங்களும்! சமச்சீரான தட்பவெப்பமும், தாயகாற்றும் நிலத்தடி நீர் வளமும் - நீர் நிலைகள் குலூருக்கு வழங்கிய கொடை.

குளம், குட்டைகளில் மண் கொட்டுவதும், குடியிருப்பு அமைக்க முயல்வதும், நீர்தேங்குமளவிற்குச் சீர்படுத்தாமல் இருப்பதும் பிறவகை ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு இடம் தருவரும் - ஊர் நலத்தைக் குலைப்பவை.

பூங்கா, விளையாட்டு மைதானம், கழிப்பறை - இம் முன்றுமே நாகரிக சமுதாயத்தின் அடையாளங்கள்

குலூரில் இருந்த ஒரே ஒரு பழனியப்பதேவர் பூங்கா - இப்போது பேருந்து நிலையமாக மாறிவிட்டது. விரிவாக்க நகர்களில் பூங்காவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுப் பேருராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலங்கள் - வெறுமையாகக் கிடக்கின்றன, சில இடங்களில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் கைமாறிவிட்டன; கைமாறவும் காத்திருக்கின்றன.

மாபெரும் பெங்களூர் நகரையே பூங்கா நகராக மாற்றி வைத்து உள்ளார்கள். மனம் வைத்தால் சின்னஞ்சிறு குலூரைப் பூங்கத்

நகராக்குவது எனினது. இளைய தலை முறையின் வளவாழ்விற்கு வழியமைக்கும் விளையாட்டு மைதானங்களும் உடற்பயிற்சிக் கூடங்களும்-பூங்காவை ஒட்டி அமைக்கப்படவேண்டும். வாய்ப்புள்ள ஒவ்வொரு குடியிருப்புப் பகுதியிலும் இவை உருவாக்கப்படவேண்டும்.

கோவில் விழா என்ற பெயரில். குழுக்குழுவாகத் தனி வகுலுக்குக் கிளப்புவதும் - இருக்கும் கோவில் போதாது என்று புதுப் புதுக் கோயில்களுக்கு முயற்சி எடுப்பதும் - ஊர்நல வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகளாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

குலூர் கோவில்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து - ஒரே நேரத்தில் திருவிழா கொண்டாடி ஒரு முறை நன்கொடை தண்டுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே இது குலூரில் நடந்ததுதான். 1950 முதல் தொடர்ந்து நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகள் நடைபெற்ற அந்த முறைக்கு - மீண்டும் புத்துயிர் ஊட்டி நால் - பொருள் விரையமும் நேரக் கேடும் மக்கள் மனக்கசப்பும் தவிர்க்கப்படும்; ஊர்நலப் பணிகளில் கவனமும், செயல் திறமும் கூடும்.

நாகரிக வாழ்வின் மிக முதன்மையான அடையாளம் கழிப்பறை குலூரின் பொதுக் கழிப்பறைக்குள் நுழைந்து வந்தால் போதும்! அந்தப் பகுதி மக்களின் அறிவு நிலையையும் மன முதிர்ச்சியையும் புரிந்து கொண்டு விடலாம்.

இருக்கும் கழிப்பறைகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்துமாறு மக்களுக்கு வழிகாட்டவேண்டும். வெறும் தரையில் மலங்கழிப்பது - நோய்களுக்கு இடமளிக்கும் பண்பாடற்ற செய்கை என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

தூள்காலத்தில் காயாத மலத்தில் மொய்க்கும் ஈக்களும் கொசுக்களும் அடுத்த நொடியே நாம் உண்ணும் பொருட்களிலும் உட்கார்ந்து நோய்க் கிருமிகளை இறக்குமதியாக்கிவிடும்! மழைக்காலங்களில் - மழைநீர் மலநீராக மாறி நம் வீட்டையும், கால்களையும் முத்தமிட்டுச் செல்லும். அங்கங்கே 'கிருமித்திட்டு' களையும் உருவாக்கி நகரும்! வெயில் காலங்களில் - காய்ந்து போன மலம் காற்றோடு கலந்து, சுவாசத்தோடு உள்ளுறுப்புகளை அடையும்; கிருமிகளின் உறைவிடமாக நம் உடலை மாற்றும்!

தரையில் மலங்கழிக்கும் தவறான செய்கைக்கு யார் காரணம்?

வீட்டில் கழிப்பறைகள் இல்லை! இருக்கும் பொதுக் கழிப்பறைகளும் மனிதர் நுழையும் நிலையில் இல்லை! அதனால் மக்களுக்கு வேறு வழியில்லை.

ஊரையும் மக்களையும் உயர்த்த நினைக்கும் எவரும் - தங்கள் கவனத்தைக் கழிப்பறையிலிருந்து தொடங்க வேண்டும்.

விழா, வேடிக்கை, ஆரவாரம் என்ற பெயரில் - குலூர்ப் பணம் செலவிடப்படும் வழிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். அவற்றை மக்கள் நலத்திற்கு மாற்றியமைப்பது பற்றிய கவலை - இளைஞர்களிடம் எழவேண்டும்.

'நம்மைத் தாங்கும் ஊர்' என்ற நினைப்பின்றி, 'நான் தாங்கும் ஊர்' எனத் தன்னை முன்னிறுத்தும் தனிமனித மயக்கங்கள் விலக வேண்டும்.

'யாரோ எப்படியோ போகட்டும்' எனக் குடும்பக் கூட்டுக்குள் முடங்கிக் கிடக்கும் நத்தை மனப்பான்மை அகல வேண்டும்.

'இதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க முடியாது' என்ற வெறுமையுணர்வு நீங்கினால் விழிப்புணர்வு பெருகும்.

சரியானவற்றை உருவாக்கவேண்டுமென்றால், தவறானவற்றை அடையாளம் காட்ட வேண்டும்.

'அதுவும் சரி, இதுவும் சரி' எனப் பேசுவது எல்லோரையும் ஏமாற்ற மட்டுமே பயன்படும்.. ஒரு குறிக்கோளைத் தழுவி நிற்பது மட்டுமே - மனித வாழ்வாக மதிக்கப்பட வேண்டும்.

வந்து பிறந்தோம்! வளர்ந்தோம்! மூவேளை

தொந்தி பெருக்கத் தொடர்ந்துண்டோம்! வேறு

குறிக்கோள் எதுவுமின்றிக் கூடிக் களித்தே

இறப்பு வந்த காலத்தே இம்மண்ணை நாம் பிரிந்தோம்!

என்றவிதம் வாழ்ந்தால் எதற்காகும் நம் வாழ்க்கை?

தின்பதுவும் சுற்றித் திரிவதும் பின்பொருநாள்

மண்ணைவிட்டு நீங்கி மறைவதுவும் வாழ்வாமோ?

தன்னை நினைக்காமல் மண்ணை நினைத்தால் போதும்! குறிக்கோள் உருவாகும்! கொள்கை தெளிவாகும்!

மனிதர் வாழும் ஊர் சூலார்! மனித வாழ்வின் குறிக்கோள் உணர்ந்தவர்கள் வாழும் ஊர் சூலார்! இந்த எண்ணம் மட்டுமே - எதிர்காலச் சூலாரை வாழ வைக்கும்! என் மகிழ்ச்சி, என் பெயர், என் விருப்பம் என்பது சமுதாய வாழ்வுச் சக்கரத்தைச் சகதிக்குள் இறக்கி விட்டு விடும்.

இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஆண்டு கால வரலாறு சூலாருக்கு இருக்கலாம்! அது பழைய வரலாறு. வளம் மிக்க மண்ணாக இருந்தும் - விதை பழுதாக இருந்தால் விளைச்சல் இருக்காது. இதை உணர்ந்தால், ஒளிமிக்க புதிய வரலாறு சூலாருக்கு உருவாக முடியும்.

மொழி, கலை, பண்பாட்டு நிலைகளில் தனக்குரிய பண்பாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளாவிட்டால் - சூலார் இருக்காது. சூலாருக்குரிய வாழ்வு இருக்காது! வாழ்ந்து செழித்த வரலாறு இருக்காது! இன, மொழி, பண்பாட்டுச் சுவடுகள் எதுவும் இருக்காது. மொழியிலும் பண்பாட்டிலும் அழிவின் நுழைவை அடையாளம் காண முடியாதவர்கள், அழிவிலிருந்து தப்பமுடியாது. இந்த நிலை தொடர்ந்தால் - ஏதோ ஒரு மனித மந்தை அடையாளமற்றுத் திரிந்து கொண்டிருப்பதை மட்டுமே - எதிர்காலச் சூலார் பார்க்க வேண்டியிருக்கும்.

மது, மாத்திரை, பொடி, புகை - என பல்வேறு வடிவங்களில் போதை இன்று - சூலாருக்குள் சுழன்று கொண்டுள்ளது.

அரைக்கால் சட்டை அணிந்த வாலிபக் குழந்தைகள் மயங்கிய விழிகளோடு சூலார் தெருக்களில் நடைபயின்று கொண்டுள்ளனர்.

'நைட்டி' என்றும் 'சல்வார்' என்றும் அணிந்து வரும் பெண்கள் எதிர்க்காற்று வீசும் போது, உடல் ஒட்டிய உடைகளோடு வீதியில் நடந்து வந்து - 'உடுத்தியிருப்பது உடைதானா' என்று பலரையும் அச்சப்படவைக்கின்றனர்.

'விளம்பரமானவர்கள்' 'மட்டுமே பெரியவர்கள்' என்ற பாமரத்தனம் பலரையும் ஆட்டிப் படைக்கிறது. அறிவாலும் உழைப்பாலும் நடத்தையாலும் செயலாலும் மற்றவர் நினைவில் நிற்க நினைப்பதே அறிவுடைமை.

எத்தனையோ சவால்சன் - குலூரின் எதிரே நிற்கின்றன.

பறம்பிக்குளம் ஆழியாறு திட்டம்: காட்டம்பட்டி வழியாகச் குலூர் வருவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. பதவிச் செல்வாக்கு தடை செய்ததால், பறம்பிக்குளம் ஆழியாற்று நீரைச் குலூர் பார்க்க முடியாமற்போனது. மலையைக் குடைந்து தண்ணீர் கொண்டு வர முடிந்தவர்களால் - மண்ணைக் குடைந்து குலூர்க்குத் தண்ணீர் தர மனமில்லாமல் போயிற்று.

பாண்டியாறு - புன்னம்புழா நீர் வீணே கடலில் கலந்து கொண்டுள்ளது. நிறைவேற இருந்த அத் திட்டம், நிலை குலைந்து கிடக்கிறது.

மக்களின் எழுச்சியும் குரலும் - இந்தத் திசையில் எழுந்ததால் மட்டுமே - எதிர்காலச் குலூர் தண்ணீரில் கூட தன்னிறைவு காண முடியும்.

சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டமும், கங்கை, காவிரி இணைப்பு ஆங்கிலேயன் வடிவமைத்துச் சென்றுள்ள திட்டங்கள். இவற்றை நிறைவேற்றக் குரல் கொடுக்கும் மனங்கள் பெருகினால், ஊரும் நாடும் உயர்வது உறுதி.

'என்ன செய்தாய்?' என அடுத்தவரைக் கேட்குமுன் 'என்ன செய்தோம்?' என முதல் வினாவை நாமே எழுப்பிக் கொள்ள வேண்டும்.

சவால்களும் சவடால்களும் சண்டியர்களை உருவாக்கும்! சாதனையாளர்களை உருவாக்காது.

'ஊரையும் ஊர் மக்களின் சிந்தனைகளையும் ஒரே ஓர் அங்குலமாவது உயர்த்துவோம்' என எண்ணுவதே சாதனை.

சிந்தனை முதிர்ச்சி, செயல் வளர்ச்சி - இரண்டால் மட்டுமே எதிர்காலச் குலூர் வாழ்வு பெறும்.

போக்குவரத்து, தொலை தொடர்பு, சாலை வசதி எல்லாம் நிறைந்த குலூரில் - தோன்ற வேண்டிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏராளம் உள்ளன.

பூங்கா, மைதானம், பொதுக் கழிப்பிடம் - உருவாவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட குடியிருப்புக் காலியிடங்கள் வெறுமையாய்க் காட்சியளிக்கின்றன. (அயர்ந்தால், அங்கங்கே கோவில் எழுப்பி, உண்டியலோடு ஆட்கள் அமர்ந்துவிடக்கூடும்).

பயணியர் இல்லம் குலூரின்: நெடுநாள் கனவு. தரமான தங்குமிடமோ விடுதியோ இன்றுவரை குலூரில் எழவில்லை.

கல்விக் கட்டணம், நன்கொடை - எனப் பணம்பறிக்கும் கொள்ளைத் கூடங்கள் கல்விக்கூடங்களாகக் காட்சி தருகின்றன, தாய்மொழி வழிக் கல்விக் கூடங்களை நாடிச் செல்வதைச் சமுதாயக் கடமையாகக் கருதவேண்டியது - அறிவாளர் கடமை.

வீதிக்கொரு படிப்பகம் உருவாகி - தரமான செய்தித்தாள்கள் மக்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்படவேண்டும்.

கையூட்டு, இடைத்தரகு - எனக் கையும்வாயும் நீட்டும் அலுவலர்களையும் அரசியல் வியாபாரிகளையும் உடனுக்குடன் அடையாளம் காட்ட வேண்டும். 'தட்டி' எழுதியாவது தொங்கவிடவேண்டும். சமூக முறைகேடுகளைத் தட்டிக் கேட்கும் ஆர்வத்தை இளமையிலிருந்தே ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

எதிர்காலச் சமுதாயத்தை நோக்கிக் குன்றக்குடி அடிகளார் கூறினார்.

"முந்தைய தலைமுறை - நாட்டிற்கு அணைக்கட்டுகளையும், குளங்களையும் தொழிற்சாலைகளையும், விடுதலையையும், அறிவார்வத்தையும் உருவாக்கிச் சென்றது.

எதிர்காலத் தலைமுறையினரே, எங்களை மன்னித்துவிடுங்கள்! நாங்கள் விட்டுச் செல்வது திரை அரங்குகள், சாராயக் கடைகள், அரசியல் ஊழல்கள், வெறும் கேளிக்கைகள், பரிசுச் சீட்டுகள், இராசி பலன்கள்தாம். இந்தக் கேடுகளிலிருந்து மீட்டு, நாட்டைத் தூக்கி நிறுத்த வேண்டும். சாதிக்கொடுமைகளுக்குச் சாவுமணி அடிக்கவேண்டும். வறுமைக்கு வறுமையை உண்டாக்க வேண்டும்"

அடிகளார் குரலில், அனைத்துத் தரப்பு உணர்வுகளும் திரண்டு ஒலிக்கின்றன.

கடந்த காலத்தைக் கணித்து, நிகழ்காலத்தைத் திறனாய்ந்து, எதிர்காலத்திற்கு விடுத்த வேண்டுகோள் இது குலூர் நிறைவேற்றுமா?.

துணை நின்ற தோள்கள்

கருத்துச் சூலார்

(அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய மண்டிலம்)

வளர்ந்தநிலை உலகறியும்;

வரைந்தவற்றை நூலறியும்;

வரலாற் றேட்டில்

ஒளிர்வதும் சூலாரே!

ஒழிக்கவரும் மடமைகளை

ஒழியச் செய்து

களிப்பதுவும் சூலாரே!

கடவுள்மத வெறிதவிர்த்துக்

கருத்துப் பூக்கள்

துளிப்பதுவும் சூலாரே!

தொடர்ந்துபுகழ் வளர்வதுவும்

சூலா ரேதான்.

நேர்காணல் தந்த குலூர் பெருமக்கள்

நேர்காணலுக்கு உரியோர்

நாள்

1. 'பங்களாக்காரர்' கு.க.கருப்பண்ணதேவர் 25-3-1990
2. எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம் 31-3-90
3. தியாகி வெங்கடாசலம் 31-5-90
4. 'சொசைட்டி' மாரப்பன் 31-5-90
5. பீடம்பள்ளி செல்வராசு 21-6-90
6. 'குட்டி' சுப்பிரமணியம் 12-4-91
7. 'கானா' கந்தசாமி 15-4-91
8. 'தினமணி' அங்கணதேவர் 25-8-91
9. கு.ர. தங்கவேலு 24-5-92
10. இரா. நஞ்சண்டய்யர் 17-9-92
11. இலட்சுமணய்யர் 17-9-92
12. அ.கு.அ. தூயமணி 18-9-92
13. எஸ்.பி. சண்முகம் (செயலாளர்) 6-12-92
14. ஆசிரியர் தண்டபாணி 8-1-93
15. 'சீரங்க' இராமசாமிதேவர் 12-2-93
16. 'சோலை' பழனியப்பத்தேவர் 19-2-93
17. 'ஏட்டு' இராமசாமி 11-3-93
18. எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம் (கல்வியாளர்) 12-3-93
19. 'பயில்வான்' கருப்பண்ணத்தேவர் 12-3-93
20. சி. எஸ். முனியப்பன் 21-4-93
21. கு.மா. முனியப்பன் 8-5-93
22. ஆறுமுகம் (முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்) 21-6-93
23. சு. சண்முகவடிவேல் 22-6-93
24. தையலர்கிட்டு, 'ஆப்ரேட்டர்' வெங்கடாசலம்
'கரண்டுகாரர்' வேலுசாமி 25-6-93

25. அருந்ததியர் வளவு பெருமக்கள் 26-6-93
26. பூஜாரா குடும்பம் குசராத்தி) 27-6-93
27. கூலி அங்கணத்தேவர் 30-6-93
28. எஸ்.பி. சந்திரசேகர் 30-6-93
29. வழக்கறிஞர் சந்திரசேகர்,
ஆசிரியர் குப்புசாமி, கூசன் அம்மாசைத்தேவர்,
நீலகிரியான், காளியப்பன் தம்பார்காளியண்ணத்
தேவர் 7-7-93
30. இரா. கிருட்டிணன் (சுகாதார ஆய்வாளர்) 14-7-93
31. குலூர் கேரள, சமாஜம் 14-7-93
32. 'பயிற்சி சாலை' எஸ்.எம்.சுப்பிரமணியம் 14-7-93
33. ஊர்க்கவுண்டர் இராமசாமி 19-7-93
34. சென்னை பரிமளமுத்து
(ஆர்.எசு. மணியம் மகள்) 6-8-93
35. 'குறிஞ்சி' சுப்பிரமணியம், கு.க.கிருட்டிணன் 16-11-93
36. காளியண்ணத் தேவர் 29-11-93
37. காளியம்மாள் (மொசால்) 7-12-93
38. குழந்தா செல்லப்பத் தேவர் 10-12-93
39. இராமன் (முடிதிருத்தகம்) 11-12-93
40. எஸ்.எம். கந்தசாமி, பிளாக்குவாட்டர்சு வீதி 11-12-93
41. 'பள்ளிவாசல்' மொ. காதர் 12-12-93
42. 'நவமணி' பெருமாள் 13-12-93
43. கண்ணம்மாள், ஆசிரியர் முத்துக்குமார் 17-12-93
44. காளியண்ண பண்டாரம் 18-12-93
45. எஸ்.பி. வெங்கிடாசலம் முதலியார் 18-12-93
46. வளத்தி வெ. கந்தசாமித்தேவர் 20-12-93
47. சூ.நா. அருணாசலம் 21-12-93
48. சூ.அ. இராமசாமி 21-12-93
49. சூ.நா. கந்தசாமி, சூ.ப. மருதாசலம் 22-12-93

50. ஓட்டுநர் கு.வே. ஆறுமுகம்	25-12-93
51. மயிலு நாயக்கர்	25-12-93
52. 'மாங்கனி' செல்லப்பத்தேவர்	28-12-93
53. நூலகர் ஆ. வேலுசாமி	29-12-93
54. சின்ன கருப்பண்ண தேவர் (அன்பகம்)	30-12-93
55. 'பருப்புக்காரர்' வே. நடராசன்	30-12-93
56. 'பட்டக்காரர்' ம. அருணாசலம்	30-12-93
57. சூ.ர. மருதாசலம் (விமானப்படை)	31-12-93
58. தோதாத்ரி ராவ், சானகியம்மாள்
சாவித்திரியம்மாள்	1-1-94
59. சூ.ந. அருணாசலம் (இலெமுரீயா
முடிதிருத்தகம்)	6-1-94
60. கருப்பம்மாள்	7-1-94
61. இரா. அண்ணாமலைதேவர்	8-1-94
62. சூ.ரா. மந்திரி	8-1-94
63. டி.ஆர். திருவேங்கடசாமி நாயுடு	9-1-94
64. 'தேங்காய்க்காரர்' பழனியப்பதேவர், கிட்டான்	11-1-94
65. சூ.நா. சின்னையன்	12-1-94
66. நாகப்பன்	13-1-94
67. கே.வி. குப்புசாமி (ஆர்.வி.எஸ். இயக்குநர்)	15-1-95
68. ஆசிரியர் நீ.க. பழனியப்பன்	15-1-94
69. ஆசிரியர் சூ.மீ. காளிமுத்து	15-1-94
70. க. பழனிச்சாமி (கேத்தனூர்)	15-1-94
71. வெங்கிட்டம்மாள்	21-1-94
72. தி. பாலசுப்பிரமணியம் (அப்பன்)	23-1-94
73. அ. சுந்தரம்	25-1-92
74. 'எல்.அய்.சி' இராமச்சந்திரன்	26-1-94
75. கருப்பாத்தாள் - மயில்சாமி	26-1-94

76. இராயப்பன் 29-1-94
77. காளியப்பகவுண்டர் 7-2-94
78. 'தேர்காரர்' இராமசாமித் தேவர் 12-2-94
79. கருப்புச்சாமி 18-2-94
80. பி. கிருட்டிணசாமி 18-2-94
81. குருவி மா. இராமசாமி 27-3-94
82. கு.அ. முருகேசன் (ஓட்டுநர்)
நடராசு (தேநீர் கடை) 3-4-94
83. அங்கம்மாள் (பாளையம்) 8-5-94
84. கு.வெ. நாச்சிமுத்து (வனத்துறை) 9-5-94
85. கு.வெ. ஆறுமுகம் (வேளாண் துறை) 10-5-94
86. கு.க. கிருஷ்ணப்ப வாத்தியார் 15-5-94
87. எழுவக்காள் 21-5-94
88. கு.க. சொக்கலிங்கம் 3-7-94
89. அங்கண்ண வாத்தியார் 19-7-94
90. எஸ்.ஆர். பழனிச்சாமி 26-7-94
91. 'தலைமை ஆசிரியர்' எஸ்.பி. கிருஷ்ணசாமி 18-1-95
92. ஆறுக்குட்டி (பயிற்சிசாலை) 20-1-95
93. 'வெயிட்லிப்ட்' கந்தசாமி 18-4-95
94. தியாகி சேதுபதித்தேவர் (பள்ளபாளையம்) 8-5-95
95. தியாகி நடுப்பாளையம் மாரப்பன் 4-6-95

நூல் வெளியீட்டுக் கொடையாளர்கள்

1. குரா. சுப்பிரமணியம் தாயார் பழனியம்மாள்-இலவச
மருத்துவமனை சார்பாக 2000
2. குலார் - கட்டிடப்பணியாளர் நலசங்கம் 1101
3. ஆஞ்சநேயர் தேகப்பயிற்சி சாலை 1001
4. ஜெயமாருதி தேகப்பயிற்சி சாலை 1001
5. பசும்பொன் கல்விக்குழு 1000
6. 'கல்வியாளர்' எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியம் 1000
7. 'கட்டிட ஒப்பந்ததாரர்' எஸ்.பி. அம்மாசை 1000
8. 'பொறியாளர்' கு.க.சுப்பிரமணியன் 1000
9. 'தினமணி' எஸ்.ஏ. அங்கணத்தேவர் 501
10. 'ஆஞ்சநேயர் பயிற்சிசாலை' கு.அ. நாட்ராயன் 501
11. ந. சுப்பிரமணியம் 501
12. புலவர் இ.க. விக்கினேசுவரன் 500
13. கு.நா. கந்தசாமி (முன்னாள் பேரூராட்சி
உறுப்பினர்) 500
14. தியாகி கு.நா. வெங்கடாசலம் 500
15. 'குருவி' மா. இராமசாமி 200
16. 'ஆஞ்சநேயர் பயிற்சிசாலை'
எஸ்.எம். சுப்பிரமணியம் 101
17. ஜோசப் (கத்தோலிக்க திருச்சபை) 100
18. 'எல். சி. சி.' வேணுகோபால் 100
19. 'மாங்கனி' கு.ஆ. செல்லப்ப (தேவ)ர் 100

(பதிப்புச் செலவைப் பகிர்ந்து கொண்ட, நூல் வெளியீட்டுப் புரவலர்கள் பட்டியல், முகப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது.)

நூல் - முன் பதிவு செய்து வழங்கியோர்

எண்	பெயர்	எண்ணிக்கை	எண்	பெயர்	எண்ணிக்கை
1.	கு. நா. தமிழ்நெஞ்சன்	230	27.	வெ. தண்டபாணி	10
2.	க. தேவராசு	110	28.	அ. அன்பழகன்	10
3.	ச. அங்கமுத்து	100	29.	ப. முருகேசன்	10
4.	ந. கவுதமன்	80	30.	கு. இரா. ஆறுச்சாமி	10
5.	'இனி' கு.இரா.பன்னீர் செல்வம்	60	31.	கு. அ. சு. மணி	10
6.	வெ.க.சண்முக வேல்	50	32.	இ. க. விக்கினேசுவரன்	10
7.	கி.மா.கனகராசு	50	33.	அனுப்பப்பட்டி சீனி செந்தேவன்	10
8.	பொன்.கந்தசாமி	50	34.	வே. பரமேசுவரன்	10
9.	அரங்க.நாகராசன்	50	35.	அரங்க. நடராசன்	10
10.	கு. செ. குமரவேல்	50	36.	ஓட்டுநர் நா. செல்வராசு	10
11.	ஓட்டுநர் அ.முருகேசன்	40	37.	இரணியன்	10
12.	ந. சுப்பிரமணியன்	40	38.	சி. மணிமாறன்	10
13.	ஆ. வேலுச்சாமி	40	39.	நா. மலர்வன்	10
14.	கு.இல.சுந்தரபாண்டியன்	40	40.	கு. த. மன்னவன்	10
15.	கு.இல. விசயகுமார்	40	41.	கு. வீ. முத்துச்சாமி	10
16.	கு. ந. பன்னீர் செல்வம்	30	42.	கு. அ. இரேணுகாதேவி	10
17.	அ. சுந்தரம்	20	43.	கணபதி சீனிவாசன்	10
18.	அ. வள்ளுவராசன்	20	44.	ப. குணசேகரன்	10
19.	நா. வரதராசு	20	45.	நா. கு. குப்புசாமி	10
20.	ப. வேலுமயில்	20	46.	பேராசிரியர் மீனாட்சி	10
21.	ம. கமிலன்	20	47.	கு. ம. வெள்ளிங்கிரி	10
22.	நா. நாகமாணிக்கம்	20	48.	கு. பே. இராசு	10
23.	கு.இர. சிவராசு	20	49.	திருப்பூர் தமிழ்ச்செல்வி	10
24.	கு.ம. மருதாசலம்	20	50.	ஈரோடு வீ. செ வேலிறையன்	10
25.	சு. இராமசாமி	10			
26.	கு. இரா. முத்துசாமி	10			

SULUR PANCHAYAT UNION MAP

PALLADAM TALUK

COIMBATORE DISTRICT

AVANASHI TALUK

REFERENCE

UNION BOUNDARY

RAILWAY LINE

ROADS

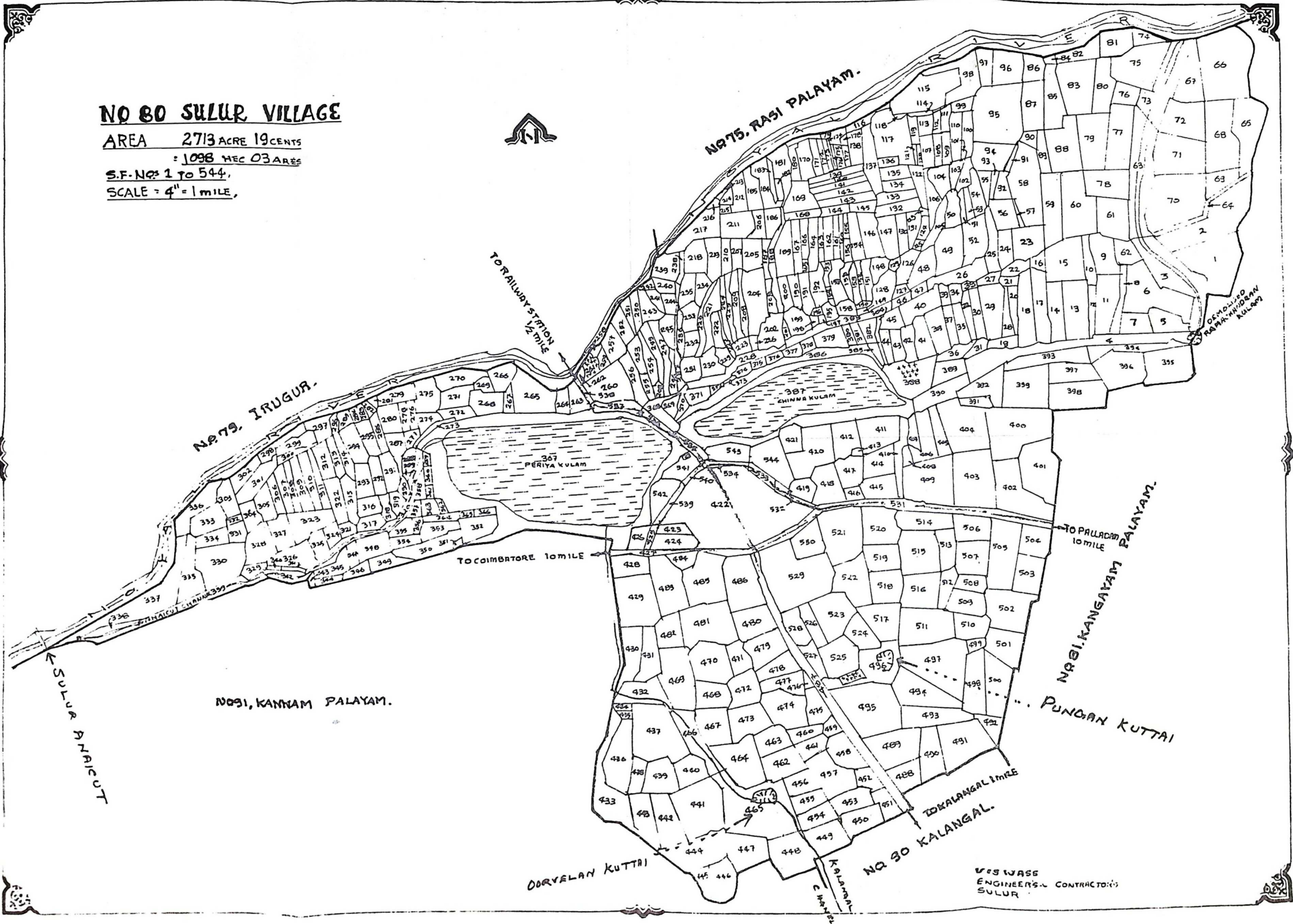
NO 80 SULUR VILLAGE

AREA 2713 ACRE 19 CENTS

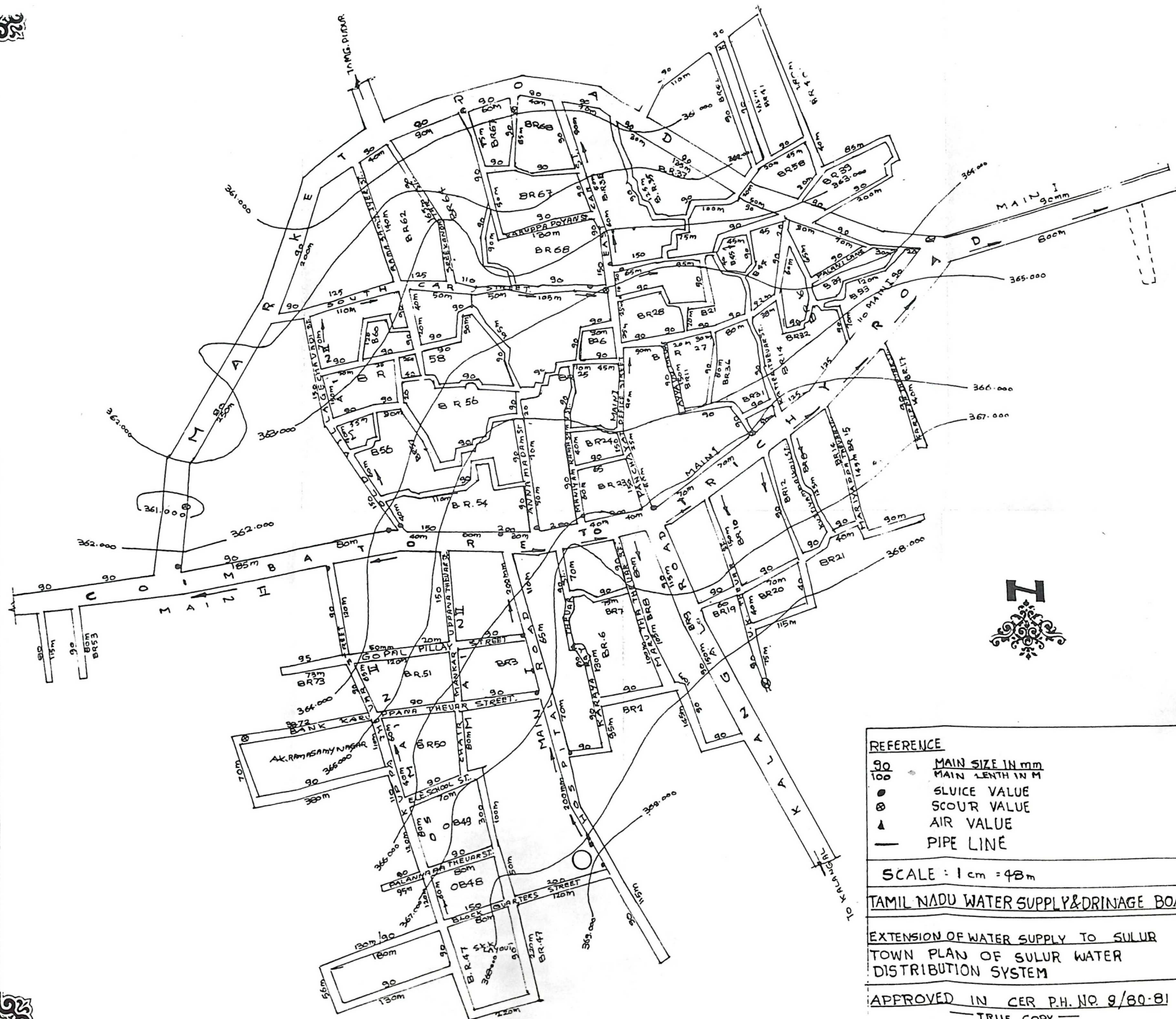
= 1098 HEC 03 ARES

S.F. NOS 1 TO 544,

SCALE = 4" = 1 MILE,

V. S. WASS
ENGINEER & CONTRACTOR
SULUR

தமிழ்நாட்டின் முதல்
வாழ்வியல் வரலாற்று நூல்

